

دهورانی مندالیم

ن: ماکسیم گورکی

و: همه که ریم عارف

پیرست

شیرکو بیکهس
ہمہ کہریم عارف پیاویک له...
ہمہ کہریم عارف
ماکسیم گورکی (۱۸۶۸-۱۹۳۶)

فہ سلی (۱)

فہ سلی (۲)

فہ سلی (۳)

فہ سلی (۴)

فہ سلی (۵)

فہ سلی (۶)

فہ سلی (۷)

فہ سلی (۸)

فہ سلی (۹)

فہ سلی (۱۰)

فہ سلی (۱۱)

فەسلۈى (۱۲)

فەسلۈى (۱۳)

ژىنامەى وەگىر

حەمە كەرىم عارف

پىاويك لە بارانى وشەى بەردەوام!

(شىركۆ بىكەس)

ئەو وەختەى بە عشقەوہ ئەنوسىت وئەبىتە ھاودەمى
زمانى بەخشىن وداھىيانان. ئەو كاتەى ھەموو ژيانت ئەدەبىتە
دەست قەلەم وئەبىت بە پەروانەى دەورى وشە وچراى كىتیب
ورستەىيەكى جوان. تۆ ئىتر لەوہ دەرئەچى بە تەنھا بو خوت
بژىت و تۆ ئىتر تەمەنت ئەبى بە تەمەنى گەلاوگولى
خوشەوىستى وژيانت بە ژيانى مىللەتیک و تیکەل بە ئايندە
ئەبى ولەگەل باراندا ئەبارىت ولەگەل ھەتاودا ھەتاو!

حەمە كەرىم عارف

پىاويك لە شەونخونى و

لە رېژنەى وشەو

خۆشەنە كۆردنەوھى قەلەم و

پەنجەرە يەك بۆ خەمى كەسك و

گۈزىگى بەيان.

ھەمە كەرىم عارف

ژى يەك بۆ خۆشەويىستى ئەبەدى

ئەدەب و چاۋى مەۋقايەتى و

گۆرانىي ھەمىشە پاراۋى

گەرۋى ژيان!

ھەشتا ئەستىرەي كىتەپ لەو تەمەنەدا

ھەشتا جۆگەي روون لەو دارستانەدا.

ھەشتا فرىن لەو ئاسمانە زىۋىنەدا.

ھەشتا ماچى مەنىش لەم نووسىنەدا!

ئەم شەو بە تەنھا خۆم لەسەر مېزە كەم

ئەم مۆمى رېزىلېنەم بۆ ئەو عاشقە داگىرسان!

بە تەنھا خۆم وچەند دېرە شىعەرىكى جاۋىدان.

به تهنه خۆم وپه پووله یه کی غه مگین و

چه ند کاغه زیکی سپی چاوه پروان.

به تهنه خۆم که وتمه هه لدانه وهی

لاپه ره ی چا و به شه ونمی ئه و می رگه و

خویندنه وهی هه ناسه کانی ئه و گو مه و

گی رانه وهی حیکایه تی بالنده یه کی

ده نگ زامدار!

به تهنه خۆم، نه همه که ریم خو ی زانی و

نه روژنامه یه ک ونه گو قاریک و

نه شه قامیکی که رکوک ونه مه قامیکی

عه لی مه ردان، تهنه هه ر خۆم ومیزه که م

که سی تر نا.

که رکوکیه ک

پر پر له کوردستان و

لیوانلیو له جیهان!

که رکوکییەك

هەموو دنیا دینیتە ناو ئەم پەیفەووەو

پەیفیش ئەبێ بە گۆلی سان.

لە دنیاوہ

چەندین دەریاچە ی پۆمانی

پژانە ناو ئەم ولاتی زمانەوہ.

چەندین نزاری چیرۆکی

هینایە ناو ئەم رووبەری زمانەوہ.

چەندین ئاوینە ی دیرۆکی

بە دەوونماندا هەلواسی.

که رکوکییەك

باخی نووسی و

کیلگە ی نووسی و رانەوہستا!

که رکوکییەك..

خۆرەتاوی ناو جیہانی بو وەرگی پراین

مانگه شهوی بو وهرگیڤراین

عەشقی گه وره ی ئەفراندنی بو وهرگیڤراین

ئەلبیر کامۆ. ئەلکساندەر فەدایەف. هیرب میدۆ. قاسمۆف.

کازانتزاکیس. چیخۆف. گوینتەر دیشنەر. فنسنت فان گوگ.

مالرۆ. شه کسپیر. م.گۆرکی. هۆمیرۆس. چرنیشفسکی.

چایکۆفسکی. ئیدگار ئالان پۆ. جاک لهندهن. گوگۆل. سیرۆس

پرهام. بلیخانۆف. کریس کۆچرا. مه هدی حسین. سابت

ره حمان. ئەحمەد مه حموود. سه مه دی بیهرهنگی. عەزیز

شەریف. نه جەف قولى پسیان. ئەشرەفی دیهقانی. مه سعود

ئەحمەدزاده. گه وهەر مراد. یه لّماز گونای. چه ندىن و چه ندىن

که ژو ده ریاچه و دهشت و رووباری تریش...

له سی وپینج سالیدا ههشتا چراوگی

به ژووره کانی ئەم زمانه دا هه لّوآسی.

له سی وپینج سالیدا..ههشتا ریگای تازه ی

له م نه خشه یه دا کرده وه

ههشتا تووی گولی شهست په ر

ههشتا په یژه،ههشتا شه بهنگ و

ههشتا تابلۆ

لهم زمانه دا... ئهم گهرووی چریکانه دهگمه نن.

لهم رهنگانه دا.. ئهم توۆنی دهنگانه دهگمه نن.

لهم ههورانه دا.. ئهم بارینانه دهگمه نن.

لهم دهغلانه دا.. ئهم گوڵه گهنامه دهگمه نن.

من ئهمشه و ته نیا هه ر خوۆم و چه ند شیعی

ئهم چرای ریژلینانه له سه ر میزه که م دائه گیرسییم.

بو که رکوکیه که که سه ر ریژه له وشه و

که لیوانلیوه له خوۆره تاو.. سلاو ئه ی بارانه

جوانه که ی زمانی کوردی. سلاو ئه ی

که رکوکی خوۆشه ویست! سلاو!

سلهیمانی ۲۰۰۹/۷/۱۵

ئهدهب وهونه ر / ژماره (۶۴۳) / پینجشهممه / ۲۰۰۹/۷/۲۳

ماكسىم گوركى

۱۸۶۸ – ۱۹۳۶

(۱)

گوركى له جوملهى ئەو ئەدىب و نووسەرانەيە كه شۆرەت و نىوبانگى جيهانگىرى ھەيە و لەناوھەندە ئەدەبى ورۆشنىبىرىيەكانى سەرانسەرى دنيادا ناسراوہ، ھەلبەتە گوركى لەم شۆرەت و نىوبانگەدا، ھەم قەرزاربارى ھەلوئىستەكانى و ھەم قەرزاربارى بەرھەمەكانى بووہ. شۆرەتى گوركى له ژيانى خۆيدا، بەتايبەتى لەنيوانى سالان تاقە سەفەريا بو ويلايەتە يەكگرتووہكانى ئەمريكا، له سالى ۱۹۰۶دا تا مردنەكەى له موسكو له سالى ۱۹۳۶دا، ھاوتاي شۆرەت و نىوبانگى ليڤ تولستوى و ئەنتوان چيخوف

بوو. بیگومان پاچقهی خیرای بهرهمهکانی بو زمانانی
بیانی، به تایبهتی زمانی ئینگلیزی نیشانهی ئەو ریز
و حورمهت و خوڤه و یستیهیه که له دلی جهماوهری خه لکا
پهیدای کردبوو... به لام ههوللی به بتکردنی گورکی له لایهن
سوقیه تهوه ئاسیویکی زوری به شورتهی ئەدهبی وی له
ههنده راندا، گه یاند... زورجار شورته و نیوبانگی شه خسی
که نووسهریک، کردوویه تیه کاریک، له نه دیده ستایشی
بهرهمهکانی بکریت.. بویه لیردها ئەم پرسیاره دیته گوری
ئایا شورتهی گورکی، زیاتر شه خسیه یان ئەدهبی؟ دیاره
وهلامی ئەو پرسیاره ئاسان نییه و لیکولینهوهی چروپری
سه بارهت بهخوی و ههلو یستهکانی و بهرهمهکانی دهوی
که ئەم ههویره ئاوی زور دهکیشیت و لیردها جیی نابیتهوه..
به لام پیناچیت که بهرهمهکانی له رۆژگاری ئەمرودا، پر
خوینهر بن و بچنه خانهی ئەو بهرهمانهوه که پیمان
دهگوتری بهرهمی ههموو سهردهمان. ئەو بهرهمانهی که
پیر نابن ورهونهق و رهواجی ئەدهبی له دهست نادهن..

راسته گورکی کهسیکی لیبرال تهبیعت و میهره بان بوو، له
ههوهلی شورشهوه تا ئەو رۆژهی کۆچی دوایی کرد،

خزمه تیکی زۆری به هاوکاره نووسه ره کانی، به کهلتوور و
رۆشنبیری رووسی کردوو. به لام ئەمه بهو مانایه نییه،
چاوپۆشی له کهم کۆری و کیماسی هونه ریی به ره هه مه کانی
بکریت، وخۆی وهه لۆیسته کانی به سه ر به ره هه مه کانی په سند
بدریت... دیاره گۆرکی نووسه رییکی فره به ره هه م و پرکار بوو
و، له زۆر بواری کهلتووری و ئەده بیدا قه له مرانی کردوو،
که هه ر به کییک لهو بوارانه لیکۆلینه وه یه کی تیر وته سه ل
وسه ر به خو هه لده گریت، دیاره هه یچ به ره هه میکیش له
کاریگه ری و باندۆری راسته وخۆ و ناراسته وخۆ، دیار
وپه نهانی خودی نووسه ر، ژیا نی مه تریالی و مه عنه وی
نووسه ر، ژیا نی واقیعی وخه یالی نووسه ر، به ده ر نییه، بۆیه
به پیویستی ده زانم، جارێ له ژیا ن نامه یه که وه ده ست
پییکه یین و پاشان، به گویره ی توانا و به پیی ده رفه ت
بیینه سه ر چالاکییه قه له مه وانیه کانی...

(۲)

گۆرکی نیوی ئەلیکسی ماکسیمو فیچ پشکوفه، له ۱۸۶۸/۳/۲۸
له شاریکی ره خی قولکا، به نیوی نیژنی نو فگورود (که دوای
مردنی گۆرکی به یادی ئەوه وه ناویان نا گۆرکی) چاوی به

دنیا هه‌لیناوه، ئەم شارە کەوتوووەتە ٣٤٠ کیلۆمەتری
رۆژھەڵاتی مۆسکۆو. لە بنەمالەیهکی نیمچە بورژوازی
بچووک بوو. دایکی لە بنەمالەیهکی خمچی بوو، بابی
بالیفدروو بوو کە پاشان بوو بە بەرپرسی بارەنداز (جیگەیی
بار لێ خستن). بابی گۆرکی، نووسەری ئاینده، لە ساڵی
١٨٧١ دا کاتیگ کە گۆرکی تەمەنی چوار سالان بوو، مرد.
دایکی گۆرکی، کە توانای بە خێوکردنی مندالەکەیی نەبوو،
بە داکی و بابی خۆی سپارد. دایکی گۆرکی لە ساڵی ١٨٧٨ دا
کۆچی دوایی کرد. بابای گۆرکی کە پیاویکی سەختگیر
ودلرەق و چاوچنۆک بوو، کە پێی وابوو کاتی ئەو هاتوو
گۆرکی پشت بەخۆی ببەستیت و بەخۆی نانی خۆی پەیدا
بکات، دەریکرد و ئیدی بەو مندالییە، لەتەمەنی یازدە ساڵیدا
بەرەللای ناو ژیان بوو...

ئیدی گۆرکی لە دوای ئەو بویەرە، چوارده ساڵی تەواو،
دەربەدەر و سەرگەرادن، سەرانسەری پووسیای دایە ژیر
پێوه و هەرکاریکی بوو ریکبکەوتایە دەیکرد، لەوانە: بویاخی
پیللو، شاگردی، راوی مەلان، قاپشوری ناو کەشتی، شاگردی
ئیکۆنەسازی، نانهوایی، حەمالی لە بارەندازەکاندا،
کارکردن لەلای ماسیگرانی دەریای خەزەر، پاسەوانی

شەوانە لە قیتاردا. دیارە لە میانەى ئەم کارانەووە خەلکان و شوینانى جوړاوجۆر و جیاوازی ناسى و بابەت و کەرەسەیهکی زۆری بۆ نووسینی شانۆنامە و چیرۆک و پۆمان و ژینامە و وتار و بابەتی جوړاوجۆری دی لەلا کەلەکە بوو.

قۆناغی هەوەلی ژيانى هورکی، یه جگار سه خى و دژوار و پړ مه شه قهت بوو. له گهنجیدا زۆر تینوو و تامه زرۆی خویندن و خوینده واری و پۆشنبیری بوو، بۆیه بهرنامهیهکی زۆر جدی بۆ خو پۆشنبیرانندن دانابوو و کەلەکەلەى چوونه زانستگهى كهوته سهر و بهو نیاز و مەبهسته رووی کرده قازان، لى نهیتوانی بچیتە زانستگه، چونکه خویندن لهو سهردهمه دا به پاره بوو و گۆرکی ئەمەى پى هەلنەدەسورا و ناچار بوو، په یوه ندی ده گەل خویندکارانى زانکو و خەلکانى پۆشنبیردا بگرى و لهو پریگه یه وه زانیاری و مەعریفهت به دهست بینى و له ته فگه رى چاندی (پۆشنبیری) سهردهمى خوى پاشنه كهویت. گۆرکیبه هۆی وهرنه گرتنیه وه له زانستگه و، به سه ده مى مردنى داپیره ئازیز ومیهره بانه كهی لهو سه روبه نده دا و ههروه ها له سۆنگه ی ئەقیندارییه کی ناکامه وه، جوړه ره شبینییه کی لا دروست ده بی و ژيانى له بهرچاو ده كهوئ، بۆیه له سالى ۱۸۸۷ دا هه ولێکی خو کوژی

دهدات، که به ریکهوت لیی دهخه له سیټ، هه رچه نده ده مانچه که ی ریک به سه ر سینگی خو یه وه نابوو، به لام گولله که ته نیا ئاسیوی به سپه لاک ی چه پی گه یاند و تا مردنیش هه ر به و ئازاره وه ژیا و پیده چی یه کیک بووبی له فاکته ره کانی زوو مردنی، هه لبه ته دوا ی ئه و هه ولی خو کوژییه ناکامه، نه ک له نائومییدی وره شبینی نه خه له سی، به لکو له جار ان نائومییتر بوو... ئیدی له وسه روبه نده دا به جوش و خروشیکی زوره وه که وته هه واداری له بزاقی میلی گه رای ی له رپوسیا، که وته ژیر کاریگه ری بیروبو چوونه کانی تولستوی و که لکه له ی دیداری وی که وته سه ر و به و مه به ست و نیازه به ره و مولکه که ی وی له یاسنایا پولیانا رپی، لی هاوسه ره که ی تولستوی، به و گومانه ی که کابرایه کی به ره لای خانه به کول و سه رگه ردانه، هه ر له مووبه قه که یاندا، نان و قاوه یه کی دایه ورپیگه ی نهدا میرده که ی بدینی. دوا ی ئه وه هه ولی جوامیرانه ی گورکی بو رزگار کردنی ژنیکی زیناکاری قه فقازی که میرده که ی به پروت و قووتی له ئه سپیکی به ستبوو و به ناو گوندیدا ئه م سه روئه وسه ری پیده کرد، کردیه کاریک که لیدانیکی باش به دهستی قوزاقانی تووره بخوات و بکه ویته خهسته خانه.

گۆرکی، بههۆی ئهوهی که سینگى نهخۆشبوو، له خزمهتی
عهسکهرى وهرنهگیرا، بهخۆی داواى کرد له بهشى
ههندهسهى سوپادا کارى بدهنى، بهلام چونکه لهبارى
سیاسییهوه جیگهى باوهر و متمانه نهبوو، وهرنهگیرا. ئیدی
هر لهو سهروبهندهدا که هیشتا له نیژنى نوڤگورود بوو،
کهوته تاقیب وسوراخى فلادیمیر کارالنکو، نووسهرى
میللیگهراى (پۆپۆلیست) بهنیوبانگ تا ههوهلین
دهستنووسهکانى خۆى نیشانبدات. ههچهند رهفتارى دهگهڵ
گۆرکی دا دۆستانه دهبیّت، زۆرى هاندهدات، لى گۆرکی ئیراد
و رهخنه وتیبینییهکانى ئهوى پى قووت ناچیت و
دهستنووسهکانى دهدرپیت و سویند دهخوات کهبه عهمراتى
دهست بو قهلهم نهبات و بو ههتاههتایه قهلهم تهلاق
بدات... بهلام بههره، جلهو ناکرئ، چهپس ناکریت، کوّت و
زنجیر ناکرئ، ههرکه قافى هات دهبى خۆى بنوینى، ههرکه
دهرهتانى دۆزییهوه، کوّت و زنجیران، دهچپرئ و دیوارى
چهپسخانان دهروخینى، دیته دهرى و توّلهى ئازادى
زهوتکراوى خۆى دهکاتهوه، بویه گۆرکی زۆرى پینهچوو،
سویندهکهى خۆى شکاند و ... دواى ماوهیهکی کهم چهزى له
ژنیکی بهمیرد کرد کهناوى ئولگا کامینسکایا بوو. بهرلهوهى

نیژنی نوفگورود به رهو تهفلیسی پایتهختی گورجستان بهجی بیلیت ماوهیهک دهگهل ئه و ژنه دا ژیا. له تهفلیس یه کهم چیرۆکی خوی له ژیر سه رناقی (ماکاچودرا) له سالی ۱۸۹۲ بلاو کرده وه. گورکی له ماوهی سالانی ۱۸۹۲ - ۱۸۹۴ دا دووباره بو نیژنی نوفگورود گه رایه وه. سه رباری ئه و قسه و قسه لۆکانه ی له پاشمله ی ده گوترا، له حه مامیکدا ده گهل ئولگادا ده ژیا. له سالی ۱۸۹۵ دا بهینی له گهل ئولگادا تیکچوو، به جیهیشت و ئه مجاره یان چوو بو شاری سامارا، له وی له رۆژنامه ی (سامارسکایا گازه) که وته کارکردن.

کارالینکو، که گورکی له سالی ۱۸۹۵ دا په یوهندی پیوه کرد بوو، زه مینه ی خو شکرد که چیرۆکی نووسه ری لاو (گورکی) له ژیر ناخی (چلکاش) له گو قاره کهیدا، به ناوی روسکویف باگاتسوف، بلاو بیته وه و ئه مه یه کهم به ره می گورکی بوو که به ناوی خوازاوی ماکسیم گورکی (یانی ماکسیمی تال) بلاو بو وه وه. گورکی، سالی دواتر زه ماوهندی ده گهل کچیکی گهنجا به ناوی یکتیرینا پاقلوقنا کرد. ئه م کچه له گو قاری سامار سکایا گازه تا دا کاری هه له چنی ده کرد و پۆپولیسیتیکی تووندره و بوو. له م ژنه دوو مندالی بوو، کوریک به نیوی ماکسیم و کیزیک به نیوی کاتیا.

گۆرکی، له ساڵی ۱۸۹۸ دا یه کهمین سه رکه وتنی ئه ده بی به ده ست هینا و نو به ره ی نووسینه کانی له ژیر سه رناق ی (چیرۆک و سکینچان) دا بلا و کرده وه . پيشوازیه کی زور گهرم له کتیه که ی کرا و سه د هه زار نو سه ی لی فرۆشرا، که ئه م تیراژه بو ئه و سه ربه نده له پووسیادا نه ک هه ر زور بوو به لکو ئاوارته ش بوو. هه ر له و سه ربه نده دا که شو ره تی ئه ده بی له به رزه بوونه وه و فراوان بووندا بوو، گومانی سیاسی زیاتریشی که وته سه ر و دوور و نزیک له لایه ن دام و ده زگا ئه منیه کانی ده ولته ته وه سو راغ و تا قیب ده کرا، هه ر له و سا له دا که کتیبی (چیرۆک و سکینچان) ی بلا و کرده وه، پوژبه پوژ زیاتر پمووده ی مارکسیزم ده بوو و به تاوانی خویندنه وه ی بابه تی چه واشه کارانه و ئاژاوه ئه نگیز له شاری ته فلیس، له زندانیان تووند کرد. ئیدی هه ندیک له یارانی پوژنامه وانی بو ی تیکه وتن و فریای که وتن و ئه و چه له رزگاریان کرد و مو له تی وه رگرت که بو نیژنی نوفگورود بزق ریته وه وله وینده رو (له ژیر چاودیریدا) در یژه به ژیان بدات. ئه م حوکمه تا هه وه لین شو رش هه ربه رده وام بوو. لی گۆرکی، له سا لی ۱۹۰۱ دا ده گه ل پو لیسدا به شه ر هات و بو شاروچکه ی ئارزاس، له پووسیای ناوه ندی، دوورخرایه وه .

بههرحال لهم سهروبهندهدا گوركي ناو وناوبانگيكي
ئهدهبى جهماوهري ههبوو، ئهمه كرديه كارئك كه
لهلايهكهوه چالاكى سىاسى خوى زياد بكات ولهلايهكى
ديكشهوه دهسهلاتى تزارى ناچار دهكرد به پاريزهوه
مامهله و بهرخوردى لهگهلهدا بكات. گوركى، به
بلاوهكردنهوهى كتيبى (چيروك و سكيچان) شورهت و
ناوبانگيكي جهماوهري گهورهى پهيدا كرد وبوو به داستان
وكهوتسهه زاران و له ههموو لايهكهوه ئافههرين وستايش
ودهستخوشي ليدهكرد، ئيدى لهو دهمهوه دوستايهتياهكى
بتهوى له گهل چيخوفدا، پهيدا كرد كهتا مردنى چيخوف
لهسالى 1904 دا بهردهوام بوو. گوركى له ئهئانجاما
ولهريگهى چيخوفهوه، تولستوى بينى و ناسياوى لهگهل دا
پهيدا كرد، بهلام گوركى دوستايهتى تولستوى زور پيخوش
نهبوو، لهلايهكهوه غروور و خوپهسهندى تولستوى به ئاسانى
پي قووت نهدهچوو وله ئالييهكى ديكهوه، تولستوى تهنيا
ههنديك له كارهكانى گوركى بهگهن دهكرد وئهمهشى
لهكس نهدهشاردهوه. گوركى پاش ئهوهى تووشى نهخوشي
دهرده باريكه (سيل) بوو، بو دهرمان و تيمار بو ئهوه دهقهه
چووبوو بهريكهوت چيخوف وتولستوى لهو روژانهدا لهويندهر

بووبوون. هەر لهویندهر گۆرکی له ساڵی ۱۹۰۰ادا، نمایشی چه‌ند نمایشنامه‌یه‌کی گروپی شانۆی هونه‌ری موسکۆی که‌بو قرم هاتبوون، بینی و خولیای ئه‌وه‌ی که‌وته‌سه‌ر که‌ توانا و به‌هره‌ی خۆی له‌ واری نمایشنامه‌ نووسیدا بجه‌رپینیی. ئیدی یه‌که‌مین شانۆنامه‌ی له‌ژیر سه‌رناق‌ی (له‌ بنی بنه‌وه) ده‌ست پیکرد، که‌به‌ نیوه‌چلی وازی لیه‌ینا تا (مشه‌خۆر) بنووسییت. ئه‌وه‌ بووله‌ ساڵی ۱۹۰۲ دا گه‌راییه‌وه‌ سه‌ر (له‌ بنی بنه‌وه) و ته‌واوی کرد.

گۆرکی له‌ ساڵی ۱۸۹۹ دا یه‌که‌مین رۆمانی خۆی له‌ ژیر سه‌رناق‌ی "فوماگوردییف" دا بلاوکرده‌وه‌. دوا‌ی یه‌ک ساڵ په‌یوه‌ندی به‌ گروپی (زنانی - واته‌ زانست) وه‌ کرد. ئه‌م گرووپه‌ له‌ کۆمه‌لێک نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ندی‌ن لیبرال و شاره‌زای مه‌سه‌له‌ جقاکی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان پیکه‌اتبوو و پاتۆق و مه‌کوویان له‌ مۆسکۆ بوو.

گروپی ناقبری به‌ سه‌رپه‌رشتی و سه‌رۆکایه‌تی وه‌اندانی گۆرکی بنکه‌و وه‌شانخانه‌یه‌کی زۆر جدی به‌ناوی (زنانی = زانست) دامه‌زراند که‌ به‌ هه‌ره‌وه‌زی به‌رپۆه‌ ده‌براه‌، گۆرکیبه‌خۆی نووسه‌رانی گه‌نجی وه‌ک ئاندریف، ستیپان

پتروف، ئەلسکاندر کوپرین، ئەلکساندر سرافیموفیچ و، و سترانقانی ئوپرای پرووسی فیودور چالیاپینی کەئەو سەردەمە لە دۆستە باشەکانی گۆرکی بوو، ھینانە ریزی گرووپی زانی یەو.

سەرکەوتنی گەورە یەکەمین نمایشی (لە بنی بنەو) لە مۆسکو و لەلایەن گرووپی ستانسلافسکییەو، لە ھەیفی ۱۹۰۲/۱۲، ریک چەند سالیک پاش بلاو بوونەو ی سەرکەوتوانە ی (چیرۆک و سکیچان)، شۆرەتی ئەدەبی گۆرکی لە سەرانسەری پرووسیادا دابینکرد و بۆ یەکەمین جار شۆرەتی جیھانی پێبەخشی. گۆرکی کەبەھۆی فرۆشتنی مافی ئیمتیازی بەرھەمەکانیەو دەرامەتیکی زۆری دەست کەوتبوو، یارمەتیەکی فرە ی حیزبی سوسیال دیموکراتی، دەدا، کە پاشان حیزبی بولشەفیک بە رابەراییەتی لینین لە حیزبی ناوبراوو سەری ھەلدا و ھاتە مەیدان.

شۆرشی ۱۹۰۵ گۆرکی خستە ناوجەرگە ی کیشماکیشە سیاسیەکانی ئەو سەروبەندەو، گۆرکی ویرای بەشداری مەیدانی لەرپیکخستنی کریکاراندا بۆ ھیرشبردنە سەر کۆشکی زستانە لە پیرزبورگ - کە گاپون، کەشیشی

شۆرشگېرى پووسى رابەرايەتى دەکرد، يەككىش بوو لە شاندی نوینەرانی رۆشنبیران بۆلای وەزیری ناوخۆ تا داواى لیبکەن کە دەولەت هیچ تووندی و زەبر وزەنگیک لەهەنبەر خۆپیشاندانى ئاشتیانەى جەماوەرى خەلک نەنوینیت، هەلبەتە ئەم داواى پەسەند نەکرا. کاتى خۆپیشاندان و رى پېوانە کریکارىیەکە لە رۆژى یەک شەممەى خۆیناویدا، زۆر بە تووندی سەرکوت کرا، گۆرکی یارمەتى قەشە گاپۆنى دا، کە سەروسیمای خۆى بگۆرپیت و بە قەلەفەتى گۆراوەو لە ولات وەدەربکەویت.

بەچەند رۆژیکى کەم پاش دەربازبوونی قەشە گاپۆن، گۆرکی دەستگىر کراورەوانەى زندانى قەلای پتروپاقل کرا. ئیدی هەر لەو پرا شانۆنامەى " فەرزەندانى خۆر " ی نووسى. شۆرەتى ئەدەبى گۆرکی لەم سەروبەندەدا سەنگ و ئیحتوبارىکى زۆر گەورەى هەبوو. ئیدی بەسەدەمى گوشارى ولاتانى رۆژئاوا لەسەر دەسەلاتى تزارى و بەهۆى بەرهقانى دارایی ساقاموروزوقى کارخانەدارى چەپرەووەو، گۆرکی لە زندان ئازاد کرا. لى گۆرکی، کە لە زندان ئازاد بوو، نەک هەر دەستبەردارى سیاسەت نەبوو، بگرە زیاتر داخلى چالاکییەن سیاسى بوو... وەختایەک مەترسى دەستگىرکردنى

زیاتری کهوتەسەر، لە ئاخر و ئۆخری ھەیقی مایسی/۱۹۰۵
دا ڕووسیای بەجیھێشت و ھەوہلجار بۆ فنلاند ولەویندەرەوہ
بۆ ئالمانیای ڕۆیی... ئەو پێشوازییە گەرم و گورپی لە ئەوروپا
لە گۆرکی و لە بزوتنەوہی کریکاری ڕووسی کرا، گۆرکی
ھاندا بەمەبەستی کۆکردنەوہی پیتاک بۆ بزوتنەوہی
کریکاری ڕووسی، سەفەری ئەمریکا بکات . وەختایەک
گۆرکی گەبیە ئەمریکا، بە ئاھەنگ و گۆرانی پێشوازی کرا،
بەرنامەیی تیرۆتەسەلیان بۆ میوانداریکردنی دانا. بەلام
سەفەرەتخانەیی ڕووسیای پاشایەتی لە واشنگتۆن، بۆ ئەوہی
ئەم سەفەرە پووجەل بکاتەوہ، دەنگۆی ئەوہی بلاوکردەوہ
کە ژنە ھاوسەفەرەکەیی گۆرکی ژنی ئەو نییە، بەلکو
ئەکتەریکی شانۆی ھونەری مۆسکۆیە و ناوی ماریا فیودوروفنا
ئاندیریپقایە کە لەراستیدا ماشقەیی گۆرکی یە، ئیدی
بەرنامەکە بەتەواوہتی تیکچوو و ھەلوہشایەوہ. کۆمەلگەیی
دابپەرەوہری ئەودەمی ئەمریکا، ئەو ھەوالەیان پێ قووت
نەچوو و دەنگی نارەزایی لە سەرانسەری ولاتا بەرز بووہوہ
گۆرکی لە ناکاوا بوو بەنیشانەیی خوشئەنگافتەیی ڕۆژنامە و
بلاقوکان. ئاگادار کرایەوہ، کە ئوتیلەکەیی لە نیویورک
بەجی بیلیت. ئەو بەرنامە و ڕیورەسمانەیی پێشتر بۆیان

ئاماده كردبوو، ھەر ھەمووی ھەلۆشئیرایەو، كەلە ھەمووی خراپتر ھەلۆشانەوہی ئەو شەوخوانە ئەدەببىيە بوو كەلەبەر خاترى گۆركى سازكرا بوو. ئەم خوانە مارك توین و ویلیام دین ھاولز، سازیان دابوو. لەوہش خراتر ئەوہبوو كە مارك توین، بەخۆيشی ئامادە نەبوو گۆركى ببینیت. كەبەرنامەى سەفەرەكەى گۆركى بەو مەرەد چوو، حایر و حەپەساو و نائومید، بۆ دورگەى ستاتن و بۆمالى يەكێك لە دۆستە ئەمريكیيەكانى لە ئادیرۆنداك پۆیى. ئیدی لەوئى وەكو شیت، دەستى داىە نووسین، تا داخى دلى خوئى ھەلپزئى و بە وشە تۆلەى خوئى بكاتەوہو توورەبى خوئى دا بمرکئیتەوہ، نووسەر جگەلە وشە چ چەكێكى ھەيە تا داكۆكى پى لەخۆ بكات! ھەستى نەرىنى گۆركى دەرھەق بە ئەمريكا لە نووسینانى وەك: (ھەقپەيقینەكانم - ۱۹۰۶) و (لە ئەمريكادا - ۱۹۰۶) بە زەقى رەنگیداوہتەوہ. ھەرلەم ماوہيەدا رۆمانى شۆرشگيرانەى داىكى نووسى. گۆركى پيش ئەوہى لە ھەيقى ۱۹۰۶/۹ دا ئەمريكا بەجى بیلئیت توانى شانۆنامەى (دژمنان) كە شانۆ نامەيەكى ئەنتى سەرمايەداريە تەواو بكات. دەرھينەرى گەورەى ئەلمانى، ماكس راينھارت، دواى سالىك، ئەو شانۆنامەيەى دەرھينا

وله سەر شانۆی " کلاینس " ی بەرلین، سەرکەوتوانە
نمایشی کرد. گۆرکی پاش ئەوەی ئەمریکای بەجیھێشت، چوو
بۆ دورگەی کاپری لە ئیتالیا و، هەر لەویندەر مایهوه، تا لە
سالی ۱۹۱۳ دا بەبۆنەی سیسەدەمین سالوگەری سەلتەنەت
و حوکمرانی مالباتی رۆمانوفەکانەوه، لیبووردنی گشتی بۆ
دوورخراوانی سیاسی دەرچوو، ئەوجا بۆ رۆوسیا گەرایهوه.
وهختی گۆرکی لە کاپری بوو، چالاکانە کاری ئەدەبی خۆی
دەکرد و زۆر بەرهەمی نووسیوه لەوانە: چیرۆکی بەناوبانگی
(بیست و شەش پیاو وکیژیک) هەرلەم ماوهیەدا دوو رۆمانی
دیكەشی نووسی یهکیکیان رۆمانی (شارە چکۆلەکە
ئوکوروف) بوو کە رۆمانیکی کەمیک باشە لی مەنشور نییە،
رووداوهکانی ئەم رۆمانە لە شارۆچکەیهکی ناخوشا، لە
سەروبەندی پیش شۆرشی ۱۹۰۵ دا رۆو دەدەن، رۆمانی دووهم
(ژیان ماتقی کورمیاکین) ه. ئەمە رۆمانیکی درێژە بەلام
زۆر لاوازهو رووداوهکانی لەهەمان شارۆچکە ی ئوکوروف رۆو
دەدەن. جگە لەمانە شانۆنامەیه کیشی بەناوی (قاسالزنوفا)
وه دەربارە ی دایکیکی دلیر و بەجەرگ نووسیوه، کە پێدەچی
ئیلهامە کە ی لە رۆمانی " دایک " ه کە ی خۆیهوه وه رگرتبیت.
ئەم شانۆنامەیه لە سالی ۱۹۱۰ دا هاتۆتە نووسین و

لهسالی ۱۹۱۲ دا خهلاتی " گریبایدوف " له مؤسکو وەرگرتوو. ههروهها رۆمانیکیشی له ژیر سهرناقی (دان پیدانان - ۱۹۰۸) نووسی که زیاتر شهقل ومۆرکیکی ئولی ومهزهبی لهخوگرتوو.

گۆرکی ههرحهنده لهم سهروبهندهدا، لهرووی سیاسیهوه، لهجاران له لینین نزیکتر بوو، بهلام لینین ئهو بهرههمهی نهک ههربهگهن نهکرد، بهلکو به تهواوهتی رهتی کردهوه. ههلبهته ئهم رۆمانه له قۆناغیکی زۆر تایبهتی و ئالۆزی میژووی رووسیادا نووسراوه. ئهو قۆناغه سالانی دواي شکست و ناکامی شوپشی ۱۹۰۵ لهخو دهگریت. که پژیمی تزاری، به تووندی دهستی خستبووه بینی تیپرای تهفگهری رۆشنبیری، سیاسی وکۆمهلایهتی.. ههر لهو سهروبهندهدا، بهرهی شوپشگیپی چهپ، بهباله مارکسییه تووند رهوهکهشیهوه، که گۆرکی یهکیک بوو له چالاکوانه زۆر دیارهکانی، تووشی دووبههرهکی و دهستهبهندییهکی قوول بوو، که رهنگدانهوهی ململانیی فیکری و کیشماکیشه سیاسییه قوولهکانی خودی قۆناغهکه بوو. ئیدی لهو قۆناغهداو له سۆنگهی ئهوباره پهشیواوه سیاسی و کۆمهلایهتی و تهنانهت رۆشنبیرییهشدا، ههنديک رهوت یان گرووپ پهیدا بوون جارئ بهخویان

دهگوت" بونیات نهرانی خودا " جارئ دهیانگوت " داهینه رانی خودا " و جارئ دهیانگوت: " خودا دوزان " ههلبهته گورکی ئه دیبیش یهکیک بوو له جوملهی ئهوانهی (لهخودا دهگه ران) . دیاره لهم هزرینهیدا زیاتر له لونچارسکییهوه نزیک بوو. که دواى شوڤشی سالی ۱۹۱۷ بوو به یهکهمین وهزیری رۆشنبیری له حکومهتی سوڤیاتیدا.

گورکی بههوی رۆمانی (دان پیدانان) وه، بهر هیرشیکی رهخنهیی تووند و دوور ودریژ کهوت که تا چه ندين سال ههر نهبرایه وه. بهتایبهتی له لایهن لینینه وه که له وه سه روبه نند وقوناغه دا رابه رایه تی بالی رادیکالی ته فگه ری شوڤشگیڤری رووسیای ده کرد وپاشان سه رکردایه تی شوڤشی کومونستی سالی ۱۹۱۷ گرته ئه ستو. هه رچه نده گورکی بهرگرییه ک زوری له هه لویستی خو ی کردوو وه پاکانه ی ئه وه ی بو رۆمانه که ی کردوو گوايه ویستوو یه تی چونیه تی بیرکردنه وه و دنیا بینی مرو ف، له هزرین و دنیا بینی تاکه رایانه وه بو هزرین و دنیا بینی جهماعی بگوریت. که شاقاره مانى چیرۆکه که ش هه ولی ئه وه ی داوه " خوايه ک دروست بکات " مه به ستی ئه وه بووه ژيانى گه ل، به شیوه یه کی دهسته جه می ریک بخات، هه موو خه لکی له

پیناوی ئامانجیکی هاوبه شدا یه کبختا، ئه ویش پزگارکردنی مروّقه له ههر دوو کویلییه تی ناوخو وده ره کی. به لام لینین بیروّکهی " گهران به دووی خودا " دای له بنج و بناوانه وه، له ئه لفی تا یای پی قه بوول نه بوو، ئه مهی به هه ولّیک ده زانی بو دامه زرانندی ئاین و ئولّیکی تازه. به کورتی و کرمانجی بیروّکهی خوا خوئی له خویدا چه سپانندی چه وساندنه وه و سته مکاری هه تا هه تاییه و چه کیکه به دهستی پزّیمی تزاریییه وه بوخو چه سپانندی زیاتر... خو ئه گهر هه ندیک به دیقته تر ئاور له ناوه رپوکی ئه م رومانه بدریته وه جوّره ده نگدانه وه و ره نگدانه وه یه کی هزرو بیرکردنه وه کانی فردریک نیتشه ی (۱۸۴۴ - ۱۹۰۰) تیا به دی ده کریت، به تایبه تی گوته به ناو بانگه کهی " خودا مرد! " که گه نگه شه و مشت و مرّ و نووسینیکی زوری له بواره کانی فهلسه فه وئه ده ب ولاهوت و ثیولوجیا لیکه وته وه... ئه م رومانه کاتی خوئی، له سالی ۱۹۳۴ دا له لایه ن نظیر زیتونه وه به ناو نیشانی " خودا له کوئییه " کراوه به عه ره بی، وه رگیّری ناقبری به هه ر مه به ستی ئه وه ی کردبی، کردوویه تی، به لام سه ناقی ئه سلّی رومانه که " دان پیدانانه " نه ک " خودا له کوئییه " ...

چالاکییە سیاسییەکانی گۆرکی، تەنانەت لەو دەمانە ی کە لە تاراوگە ی ئیتالیاش دەژیا هەر بەردەوام بوو و، لە پینجەمین کۆنگرە ی حیزبی سوسیال دیموکراتی ڕووسیدا، کە لە ساڵی ۱۹۰۷ دا لە لەندەن بەسترا، بەشداری کرد، هەرچەندە قەت ئەندامی حیزبی ناڤبری نەبوو، بەلام دەگەڵ کاراکتەران و کەسایەتی شۆرشگێری وەکو ئەلکساندر بوگدانوف و ئەناتولی لوناچارسکی قوتابخانە ی کریکارانی شۆرشگێری ڕووسی لە کاپری دامەزراند، خەلکانیکی زۆر بەبەردەوامی دەچوونە مالی گۆرکی و سەردانیان دەکرد، کە زۆربەیان چالاکوانانی سیاسی جوړاوجۆر بوون. تەنانەت " لینین " ش دوا ی ئەو ی توانی بەسەر ناپهزایی خۆ ی لە ڕۆمانی " دان پیدانان " و بوچوونە مەزەبی - فەلسەفییەکانی بوگدانوف ولوناچارسکی زال بیت، قاییل بوو کە بو دورگە ی کاپری بروت و دیدەنی گورکی بکات.

کە گۆرکی لە ساڵی ۱۹۱۳ دا، دوا ی لیبوردنە گشتیەکە، بو ڕووسیا گەرایەو لە چەند غەزەتە و بلاوکراویەکا دەستبەکار بوو ودریژە ی بە کارەکانی دا، کە پیر خوینەرترینیان ڕۆژنامە ی (نوقایا ژیزنی) بوو، کە لەنیو ڕۆشنبیرانیشتا سەنگ و ئیحتوبار و رەواجی خۆ ی هەبوو...

سیاسهت لهه قوئاغهشدا، وهکو جارانه بهشیک بوو له ژیانیه گورکی. بهلام به هه لگیرسانی جهنگی یه کهمی جیهان و تووشبوونی پرووسیا لهو جهنگه وپاشان، دهستپیک شورشیه شوباتیه ۱۹۱۷ گورکی، بهینیه دهگهل ههردوو بالی راست و چهپ دا تا رادهیهکی زور تیکچوو، محافهزهکاران، کهله بوچوونه ئهنتیه جهنگهکانیه وی تووره وپهست بوون، خراپ له عهلهیهی دههوان و بوختانیان بو دهکرد، توومهتیه وهک ئالیگری ئهلمان و بهلشهویکیان دهدایه پال. لهگهل چهپهکانیشا بهینیه خووش نهبوو، له لینین و بولشهویکهکان زویر بوو، دژی شورشهکهیه دوایه راپه رینهکهیه شوباتیه ۱۹۱۷ بوو، ئههه بووه بایسی وهیه که بهینیه دهگهل زوریک له هاوبیروبوچوونه سیاسیهکانیه جارانیدا تیکبچیت. دوایه سهرکهوتنیه شورشیه ئوکتوبهری ۱۹۱۷ وبه هوئی هه لوئست و ریبازی لینین له دوایه شورش، ئهه دردو ونگی و ناته باییه قوولتر بوو. کار گهیه ئهوهیه که لینینیه به کیمیازانیک شوبهاند، کهله تاقیگهیهک کار بکات " لهگهل ئهه جیاوازییهدا که کیمیازان کار له سهر مادهین بیگیان دهکات و ئهه نجامهکانیه به سوودی ژیانه، بهلام لینین کار له سهر مادهین زندوو دهکات و شورشهکه به رهو نابووتیه دهبات. "

هه‌رچه‌نده رۆژنامه‌ی " نو‌ق‌ای‌ا‌ژ‌ی‌ز‌ن‌ی " به هه‌ن‌ج‌ه‌ت‌ی د‌ژ‌ای‌ه‌ت‌ی‌ک‌رد‌ن‌ی ب‌ول‌ش‌ه‌و‌ی‌ک‌ه‌ک‌ان، به ت‌و‌پ‌ز‌ی دا‌خ‌س‌ت، به‌لام و‌ی‌ر‌ای ئ‌ه‌و‌ه‌ش گ‌و‌ر‌ک‌ی ده‌گ‌ه‌ل ل‌ی‌ن‌ی‌ن دا ئ‌ا‌ش‌ت‌ب‌و‌و‌ه... گ‌و‌ر‌ک‌ی له سا‌ل‌ان‌ی ج‌ه‌ن‌گ‌ی نا‌و‌خ‌و‌دا، که‌تا سا‌لی ۱۹۲۱ در‌ی‌ژ‌ه‌ی ک‌ی‌شا، خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی‌ک‌ی ی‌ه‌ج‌گ‌ار ز‌و‌ری به ف‌ه‌ر‌ه‌ه‌ن‌گ و‌ک‌ه‌ل‌ت‌و‌ور و که‌له‌پ‌و‌وری ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ری و ه‌و‌ن‌ه‌ری ک‌رد، ئ‌ه‌مه ج‌گ‌ه له‌و‌ه‌ی بو‌وب‌وو به پ‌ه‌نا‌گ‌ه و‌دا‌ل‌ده‌ی‌ه‌ک‌ی ک‌ارا و ک‌ار‌ی‌گ‌ه‌ر بو‌و ز‌و‌ر‌ی‌ک له نو‌وس‌ه‌ر‌ان‌ی ئ‌ه‌و سه‌ر‌ده‌مه وئ‌ه‌گ‌ه‌ر ئ‌ه‌و نه‌بو‌ای‌ه، له‌گ‌ین بو‌و ج‌و‌ره‌ها مه‌تر‌سی و‌ک‌ی‌شه به‌ر‌و‌کی گ‌رت‌بان. ه‌و‌ن‌ه‌رم‌ه‌ندان و‌ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ران، له سا‌ی‌ه‌ی ر‌ی‌ک‌خ‌راو و‌بن‌که ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ری‌ه‌ک‌ان‌ی سه‌ر به گ‌و‌ر‌ک‌ی، به‌ت‌ای‌به‌ت‌ی (بن‌که و نا‌و‌ه‌ند‌ی ئ‌ه‌ده‌بی‌ات‌ی ج‌ی‌هان) ه‌م ژ‌ی‌ان‌ی‌ان پ‌ار‌ی‌ز‌راو بو‌و، ه‌م در‌ی‌ژ‌ه‌ی‌ان به ک‌اره ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ری و ه‌و‌ن‌ه‌ری‌ه‌ک‌ان‌ی خ‌و‌ده‌دا و ه‌م ک‌ار و نا‌ن‌ی‌ک‌ی‌ان ده‌س‌ت‌ده‌که‌وت، ه‌م ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ک‌ی‌شه‌ی‌ه‌ک‌ی‌ان له‌گ‌ه‌ل ر‌ژ‌ی‌می تاز‌ه‌دا بو‌و ه‌ات‌با پ‌ی‌ش‌ی، گ‌و‌ر‌ک‌ی پ‌ش‌ت‌ی‌وان‌ی ل‌ی‌ده‌ک‌رد‌ن..

به‌ه‌ه‌ر‌ح‌ال، ئ‌ا‌ش‌ت‌بو‌ونه‌و‌ه‌ی گ‌و‌ر‌ک‌ی له‌گ‌ه‌ل ل‌ی‌ن‌ی‌ن دا، نه‌بو‌وه م‌ای‌ه‌ی ئ‌ه‌و‌ه‌ی شه‌ره ده‌نو‌و‌کی ن‌ی‌وان گ‌و‌ر‌ک‌ی و " گ‌ر‌ی‌گ‌و‌ری ز‌ی‌ن‌و‌ق‌ی‌ف " ی سه‌ر‌و‌کی ک‌و‌م‌ی‌ن‌ترن و ئ‌ه‌ند‌ام‌ی مه‌ک‌ت‌ه‌بی س‌ی‌اس‌ی، بس‌ر‌پ‌ی‌ته‌وه. گ‌و‌ر‌ک‌ی ک‌اره سه‌ر‌کو‌ت‌کار‌انه‌ک‌ان‌ی

زینوفیفی پی قووت نەدەچوو، که به کردەووە له واری پراکتیکیدا گیانی ژمارەیهک لەو نووسەرانی دەخستە مەترسییەووە که له سایە ی دام و دەزگا پۆشنبیرییهکانی گۆرکی دا حەوابوونەووە. که ناکوکی و هەقەرکی ئەم دوو تیزتر بوو، لینین ناچار بوو، تایی زینوفیف بگریت و بو ئەوی گۆرکی دوور بخاتەووە ولەکوڵ خۆی بکاتەووە، پێشنیاری کرد که بە مەبەستی ئیسراحت و ئارام بوونەووەی مگیز، ماوەیهک له ولاتی سوڤیەت دوور بکهوێتەووە..

گۆرکی بەناچاری پێشنیازەکهی لینینی پەسندکرد وله سالی ۱۹۲۱دا پرووسیای بەجیهیشت و بو ماوەی سی دانەسال هەموو ئەوروپای دایەژیر پیووە. لەو سەرۆبەندەدا، تییبینی و بیره و هیرییهکانی خۆی دەربارە ی چیخوف، تولستوی، و ئاندریف نووسی. هەر لەو ماوەیەدا لەبەر پۆشنایی ژیاانی قوزاقیکی شورشگیر بەناوی ستنکارازین، سیناریوییهکی لەژیر سەرناق (ستیپان رازین) نووسی، که راپەرینیکی جەماوەری سالانی ۱۹۶۶ - ۱۹۶۸ ی مۆسکو لەخۆ دەگریت، هەلبەتە ئەم سیناریوییه هەرگیز نەکرا بە فیلم.

گۆركى له ههيقى نيسانى ۱۹۲۴ دا بو ئيتاليا گهرايهوه. ئهمجاره له سونتو ئاكنجى بوو. قىلاكهى بوو به قىبلهئى ئاواتى دهربهدهرو دوورخراوانى پرووس. وپراى سهرقالى بهكارو بارين دست وپيگيرهوه توانى بهشى سيبهئى مى ژينامهكهئى خوئى بهناوى " پوژانى زانكوم " وبهشى زورى پومانه چوار بهرگيبهكهئى بهناوى ژيانى كلیم سامگين (۱۹۲۵ - ۱۹۳۶) بنووسيت كه وينهيهكى خهمناك و دلتهزىنى پوژانبىراني پرووسياى دهيهئى ۱۸۸۰ تا هاتنى لينين بو ويستگهئى فنلاند له ۱۹۱۷ دا لهخو دهگرئت.

دواى مردنى لينين (۱۹۲۴) كه ستالين هاتهسهه حوكم، ستالين هم بو ريزلينان له شورهت و نيوبانگى گهورهئى ئهم نووسههه و هم له بهر ئهوهئى قهناعهتى وابوو كه بوونى وئى له سوڤيهتدا، له ئهنجوومهنه نيو نهتهوهيبهكاندا، دهنگدانهوهئى ئهرينى سهبارهت به رزيمى سوڤياتى دهبيت ليبرا كه گوركى بو ولات بگهريئتهوه. ئهوهبوو لهسالى ۱۹۲۸ دا، ناوى نيژنى نوفگوردى زيد و زاگهئى گوركيان گورى و بهفهرمى كرا به گوركى. ههلبهته به سوور بوونىكى زورهوه، چه سووربوون و پيداگرى فهرمى و چ نافهرمى، داوا لهگوركى دهكرا بو ولات بزفرئتهوه، بهتايبهتى ژنه

ياساييهكهي كه زورجار سهري سورنتوي ده‌دا، ئه‌نجام ملي دايه‌خه‌ت، وهك ئه‌وه‌ي بيه‌وي بارودوخه‌كهي ولات تاقيبكاته‌وه، دووجار له‌ هاويني هه‌ردوو سالي ۱۹۲۸ و ۱۹۲۹ دا سه‌رداني رووسياي كرد، له‌و دوو سه‌ردانه‌دا رووي ده‌كرده هه‌ر شوينيك، فهرشيان له‌به‌رپيي راده‌خست. ئه‌وه بوو له‌سالي ۱۹۳۱ دا برپاري دا به‌يه‌كجاره‌كي بو ولات بزقريته‌وه‌و هه‌ر ئه‌و سالي، سوكناكهي خو‌ي له‌ سورنتو به‌جيه‌يشت و له‌ خانوويه‌ك له‌ مؤسكو و قيايه‌ك له‌ قه‌راخ شارا، كه ده‌ولت بو‌ي ته‌رخانكردبوو ئاكنجي بوو. گوركي تا ۱۹۳۶/۶/۱۸ زيا.

گوركي له‌و پينج سالي دوادوايي ته‌مه‌نيا كه‌له‌ سوقيه‌ت بوو، چالاكويه‌كي زوري ئه‌نجامدا، دواي وه‌ستانكي پازده سالي دووباره بايدايه‌وه سه‌ر شانؤنامه نووسي و شانؤنامه‌يه‌كي سييانه‌ي نووسي كه‌ په‌يوه‌ندييه‌كي زور سستيان پي‌كفه‌هه‌بوو: سوموف و ئه‌واني دي (۱۹۳۰ - ۱۹۳۱) كه له‌ سورنتو و به‌رله‌ گه‌رانه‌وه‌ي بو رووسيا ده‌ستي پي‌كردبوو، يگوريوليچوف و ئه‌واني دي و، دوستيگايڤ و ئه‌واني دي (۱۹۳۱ - ۱۹۳۲) له‌م شانؤنامه سييانيه‌دا، ئه‌وه‌ي

دووهميان لهوانی دی باشر بوو، بهیهکیک له بهرهمه
زندووہکانی گورکی لهواری شانونامه نووسیدا دیتہ ژماردن.

هہرچہندہ پڑیم هہموو پیویستیہکانی گورکی و پارہی
پیویستی بو کاره هونہرییہ جوړواجوړہکانی وی دابین و
تہرخاندہکرد، لی ناکری به دلنیاپیہوہ بگوتری کہ دوا
سالہکانی تہمہنی له سوڤیہتدا بهخوشی و شادی بهسہر
برد. گورکی به حوکمی پایہ و پیگہی خوی نہیدہتوانی، خوی
له بهشداریکردن، لهو بہرنامہ بانگہشہبیانہی کہ بہ
مہبہستی ستایشی دہولہتی سوڤیاتی ئہنجامدہدران، و
مسداقیہتی ئہویان دہخستہ مہترسییہوہ، خوی ببویریت..
یہکیک لهو بہرنامہ نہنگینانہ، کومہلہ وتاریکی سی و چوار
نووسہری دیار وبہرجہستہی سوڤیاتی بوو، بہسہرپہرشتی
گورکی، کہ ئہو وتارانہ بو ستایشی کردنہوہ ودروستکردنی
کہنالی دہریای بالتیک بوو له سالی ۱۹۳۰ دا. دروستکردنی
ئہم کہنالہ لهباری ئہندازہپیہوہ کاریکی یہجگار شایستہ
بوو، بہلام کریکارہکانی ئہو پروژہیہ بریتی بوون له
تاوانباران و زندانیانی سیاسی پڑیم. پاشان کتیبیک لہم
بارہیہوہ بہناوی کہنالی دہریای سپی - دہریای بالتیک
بہناوی ستالین، له سالی ۱۹۳۴ دا بلاوبووہوہ، کہہر

هه مووی بریتی بوو له ستایش و تاریفی بهرنامه‌ی تازه‌ی مودیرنه‌کردنی سوڤیه‌ت که دروستکردنی که‌نالی ناڅبری کردبوو به نمونه.. ئەم کتیبه، پاچقه‌ی زور زمانان کرا، یه‌کیک له و زمانانه ئینگلیزی بوو، به بانگه‌شه‌یه‌کی یه‌کجار زوره‌وه له هه‌موو دنیا‌دا وه‌کو ریکلامیک بو ستالین و ده‌ورانی حوکمرانی ستالین بلاوکرایه‌وه، رۆلی گرینگی گورکی له ئاماده‌کردن و بلاوکردنه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌دا، هیچ شتیکی بو شوره‌تی گورکی زیاد نه‌کرد. به‌لام هیچ به‌لگه‌یه‌کیش به‌ده‌سته‌وه نییه که به‌و کاره نارازی بووبیت، یان ناره‌حه‌ت بووبیت.

که‌له سالی ۱۹۲۴ دا یه‌کیتی نووسه‌انی سوڤیه‌ت دامه‌زرا، که‌خوی له خویدا هه‌ولیکی دیکه‌ی پرژیم بوو بو کونترۆل‌کردنی زیاتری ژیانی که‌لتووری، گورکی کرا به سه‌روکی ئەم یه‌کیتییه و ، ئیدی توانی له‌و پایه‌ وپیگه‌یه‌وه، پشتیوانی له‌و نووسه‌رانه‌ بکات که‌له‌به‌رچاوی پایه‌دارانی ده‌سه‌لات که‌وتبوون، یان به‌رگری له‌و نووسه‌رانه‌ بکات که هه‌ولیا‌نده‌دا، جوړه سه‌ربه‌خوییه‌کی هونه‌ری بپاریزین. به‌لام هه‌رله سالی ۱۹۳۴ دا، گورکی بویه‌ریکی کاره‌ساتباری بو پیشه‌ات، له کو‌تایی ئەو ساله‌دا ما‌کسیمی کوری له‌ناکاوا،

لهتهمهنی سی و حهوت سالیڤا کۆچی دوايي کرد- هۆی
رپوالهتی مردنهکهی بۆ سینهپالۆ و برک وژان گهرینرایهوه.
ههرچهنده زانینی سهدهمی راستهقینهی مردنهکهی مهحال
و نیمچه مهحاله، بهلام، دهمیکه باسی ئهوه دهکریت که
کورپهکهی گۆرکی، یهکیک بووه له قوربانیهکانی ههولنه
نارهواکانی ستالین بۆ لهناو بردنی نهیاره واقیعی
وخه یالییهکانی خۆی. لهگینه گوناحی ماکسیمی گهنج که
کۆمۆنیستیکی دوو ئاتشه بوو، تهنیا راشکاوی و قسه
لهروویی و حهنهکچیاتیی وی بووبی که بهدلی بهرپرسیکی
گهوره نهبووبی.

گۆرکی، دواي مهرگی کورپهکهی، زۆر پهريشان بوو، ههستی
دهکرد، له کۆمهلهگهی سوقیاتی، ژیر سایه و دهسهلاتی
ستالینی دکتاتۆردا، رۆژبه رۆژ نامۆتر دهبییت و ئیدی بریار
دهدات که دووباره سهفهري رۆژئاوا بکات، له ههردوو سالی
۱۹۳۵ و ۱۹۳۶ دا داواي پاسپۆرتی کرد، لی ههردوو جاره که
داواکهی رپهت کرایهوه، رهنگه ستالین لهوه ترسابییت که ئهوه
نووسه ره گهوره و جیهانییه ههرکه بگاته رۆژئاوا له عهلهیی
رژیمی سوقیاتی بدوی و عهیب و عارهکانی له دنیا دا له قاو
بدات، بۆیه پاسپۆرتیان پێ نهداوه... دیاره ستالین

لهسه ره تاي پرؤسه گه وره پاكتاوييه كهيدا نهيده تواني ئهم قوماره ده رباره ي كه سيكي وه كو گوركي بكات. به هه رحال گوركي له شهوي ۱۹۳۶/۶/۱۸ دا كوچي دوايي كرد، هو ي مردنه كه ي به هو ي راپوري پزيشكي فهرمي، ئه نفلونزاو نه خو شي سيپه لاک ودل بوو، به رپوره سمیكي زور به شكو به خاك سپيردرا... به لام به گویره ي ئه و دادگاييه ي سه باره ت به پاكتاوسازييه كاني سالي ۱۹۳۸ دانرابوو. ئه و دوو پزيشكه ي كه گوركي و چهند به رپرسیكي فهرمي سوقياتيان ماليجه كردبوو- كه يه كيک له و به رپرسانه گنريخ ياگودا بوو كه سه رده مانیک سه روکي پولييسي ئاسايش بوو - له ئيقراره كه ي خو ياندا گوتبوويان كه ئه ندامي (ليژنه يه كي تيرورکاري سه ربه تروسكي) بوونه تا گوركي و كوره كه ي بکوژن. ئه مهش ئه وه ده گه يه ني كه گوركي به تهرن و به ده ستور كوژرابوو، ده ستوره كه يش ده ستوري خودي ستالين بووه.

(۳)

گوركي، له سه ره تاوه، به كورته چيروک هاتوو ته مه يداني ئه ده بياته وه. باشتري ن كاري خو ي له و بواره دا به ره هم

هیناوه. یه کییک له سه رچاوه گرینگ و ئیلهام به خشه کانی زۆربهی هه ره زۆری نووسینه کانی ژيانی شه خسی خۆی بووه، بۆیه له کاره هه وه ئینه کانی، سوود و ئیلهامی له ئەزموونی سالانی جهوانی خۆی وه رگرتوووه، وه کو که سیکی ویل و سه رگه ردان سه رانسه ری پووسیای داوه ته ژیر پێیان هه وه، جوړه ها کاروئیشی کردوووه، له م قوناغهی ته مه نیا جوړه ها خه لکی دیتوووه، په یوه ندی راسته وخو ونا راسته وخۆی له گه لیاندا په یدا کردوووه، جا چونکه ئەم خه لکانه ی به هه موو خه ون و خه یاله کانیان هه وه، خه م و خولیا کانیان هه وه، هیواو هومیده کانیان هه وه، شکست وهه ستانه وه کانیان هه وه، له چیرۆکه کانی به رجه سته کردبوو، جا چونکه ئەمه شتیکی تازه ونویباو بوو، هه ر زوو سه رنجی خه لکانی زۆری راکیشا، ده شیت کاره ئەده بییه کانی گۆرکی، جگه له نووسینه سیاسی و رۆژنامه وانیه کانی، به سه ر سی قوناغی جیاوازا دابه شکریت:

قوناغی یه که م: ئەو چیرۆکه کورتانه ده گریت هه وه که له سالانی ۱۸۹۲ - ۱۸۹۹ دا نووسیونی و بلاوی کردوونه وه و شۆره ت و ناوبانگیان پێبه خشی.

قۇناغى دووھم: سالانى ۱۸۹۹ - ۱۹۱۲ دەگرېتەو، كەلەم قۇناغەدا، زياتر پروى كرددووتە نووسىنى رۇمان و شانۇنامان.

قۇناغى سېيەم: كەلسالى ۱۹۱۳ وە دەست پېدەكات بەشيوەيەكى گشتى ژينامە و بېرەوهرىيەكانىەتى. ھەلبەتە قۇناغى يەكەم و سېيەم لە قۇناغى دووھم پېرشنگدارتر و لە پروى ھونەرىيەو بە رېمىنترو بەرەونەقترن، لە قۇناغى دووھمدا، سووكة سستىەك بە توانا وبەهرەى ئەفراندنىەو بەدى دەكرىت..

يەكەمىن چىرۇكى گۇركى لەسالى ۱۸۹۲، لە ژىر سەرناقى " ماکارچودرا " بلاو بووتەو. دەكرى بگوترى ئەم چىرۇكە مشتىكە لە خەروارى ژمارەيەك لە چىرۇكەكانى دواترى. بو نمونە چىرۇكەكە بە زمانى يەكەم كەس دېتە گېرانەو و گوتيار كەسېكە لە جىگای گۇركى جەوان دانىشتوو و قسان دەكات. ئەم چىرۇكە لە حىكايەتېكەو دەست پېدەكات كە كابرایەكى خۇش جەمال بو ويئەگەردىكى نووسەرى دەگېرېتەو. ئەم كەسە خۇش جەمالە كە نووسەر لە رېگادا تووشى دەبىت لەم يەكەمىن چىرۇكى ماکارچودرايەدا،

قەرەجیکی پیره. ئەم چیرۆک لە ناو چیرۆکەدا، شەقل و مۆرکیکی تەواو رۆمانتیکی ھەیە. چیرۆکی ماکارچودرا سەرپھوردی ئەشق و قیانیکی ئاگرینی دوو قەرەجە: لویکو زوبار و رادای بەدەو و جوانە. ئەم دووانە، یەک لەیەک مەغرورتر و لەخۆبایی ترن، ھەریەکەیان دەیهوئ بەسەر ئەوی دیدا زال بی.

رادا تەنیا بەم مەرجە قاییل دەبیت شوو بە زوبار بکات کە زوبار بەبەرچاوی ھەموو خەلکی خێلەکەو، لەبەرپی ئەودا بەچۆکا بیت و دەستی راستی ئەو ماچ بکات. زوبار مەرجەکە قەبوول دەکات، بەلام کە وەختی ئەنجامدانی مەرجەکە دیت، خەنجەرێک بە سینگێ رادا دا دەکات. رادا لە دوا ھەناسەدا، خەنجەرەکە لە سینگێ دەرینییت و دەلییت: "خودا حافیز زوبار، من دەمزانی کە تو ئەم کارە دەکەیت." زوبار پاش ئەو ھەوی رادا لەبەر پیی دا دەمریت، داوا و مەرجەکە ھەو بەجی دینیت. خۆی بە عاریددا دەدات و لیوی دەخاتەسەر پێیەکانی ئەو. لەم کاتەدا، دانیلو، بابی رادا، دەست دەداتە کاریک کەلیی چاوەروان دەکریت: لە پشتمو ھەبو زوبار دیت و لە دواوە بەخەنجر دای دەوریت و دەیکوزیت.

پیرهژنه ئیزره گیل: (۱۸۹۴) یه کیکه له چیرۆکه زۆرباشه کانی گۆرکی. ئەم چیرۆکهش فۆرم وشێوه یه کی وهکو "ماکارچودرا" ی ههیه. شوینی رووداوه کانی ئەم چیرۆکه رهخی ده ریا، نزیکی ئاکرمان، له بساربی یه. ئەم چیرۆکه له راستیدا سی چیرۆکه له ناو یه ک چیرۆکدا، گوتیاری چیرۆکه که پیره ژنیکی مولداقیاییه به نیوی ئیزره گیل. دووان لهو چیرۆکانه ی وی ده یانگێریته وه زیاتر حیکایه تی فۆلکلۆرین. یه کیکیان ده رباره ی لارا و هه لۆیه که، لارا کوری ژنیکه، هه ز له کیژیکی خزم و خویشی دایکی ده کات، کیژه رووی ناداتی و هه ز له و ناکات، کورپه هه لده ستی کیژه ده کوژی، ئیدی کورپه له سۆنگه ی ئەو کاره وه ده ربه ده ر و ئاواره ده بی. چیرۆکی دووهم ده رباره ی دانکوۆ دلیر وفیداکاره، که ئهرکی ئەوه ی له ئەستۆیه عیل و عه شیره ته که ی خۆی له لی ره وارێکی چر و چوغوورد به سه لامه تی بیه رینیته وه، که ده بین، هه موو نائومید و ده سته وه ستان و وره روخاو چاویان بریوه ته دانکوۆ، دانکوۆ زوری خوۆش ده وی و دلّی پێیان ده سووتی، دلّی خۆی ده ردینی و ده یخاته سه ر له پی ده ستی و وه کو مه شخه ل داده گیرسیت و ریگه ی وان روناک ده کاته وه و له جه نگه ل و

لییره وار هکه بیان دهرباز دهکات. که عیّل و عه شیرت له
لییره وار هکه دهرباز دهبن و وه دهرده که ون، دانکو ده که ویتته
سه ر عاردی و دهریت. چیرۆکی سییه م بریتیه له سه ربهورد
و به سه رهاتی ئه شق و قیانه کانی خودی ئیزره گیل.
ئیزره گیل که به گهنجی جوان و خشکۆک و شه نگۆل و
له خۆپازی بووه، خوازگارانی زۆری هه بووه و که لییان
بییتاقت بووه، یهک یهک بهرپی کردوون و پولی پیوه ناون.
لی له ته مه نی چل سالی دا، تووشی کابرایه کی پولاندی ده بییت
و بو یه که مجار ئاشق ده بییت، ده یه ویت شوو به و پیاوه بکات،
به لام له و ته مه نه دا که جوانییه که ی روو له ئاوا بوونه، کابرا
ده ست به پروویه وه ده نییت. سه ربهوردی خودی ئیزره گیل زۆر
نزیکه له سه رگوزه شته ی رادا و زوبار له چیرۆکی " ماکار
چودرا " و له به سه رهاتی لارا له یه که مین چیرۆکی ئیزره گیل
دا. ئه م چیرۆکه ش وه کو چیرۆکه کانی دی جوړه
ئاگادار کردنه وه یه که له وه ی که لووت به رزی و قۆره ده ماغی
وله خۆبایی بوونی سه رده می گهنجاتی، باجی بی چهند
وچوونی خۆی هه یه و بته وئ و نه ته وئ ده بی بیده ییت. به
پیچه وان هه کارا کته ری دانکو له چیرۆکی ئیزره گیل دا، وه کو
نموونه یه کی تازه ی هه لویست پیشان دهریت، قاره مان و

ئەوھى مایەى سەرنجە لە دەوروبەرى سالى ۱۸۹۵ ۋە
وردهورده نورینی دەربارەى خەلکانی قەرەج سىفەت،
ئاوارەو، دز و ئازادى خوازى و مەردى و رەندى و... ھتد
دەگۆرپیت ۋە رۆمانسىيەتى رپوت دوور دەکەوئیتەوھو پەنا
ۋەبەر رىالیزم دەبات، رىالیزمیکی رۆمانسىيەت ئامیز...
ئەمەش بە رپوونى لە ھەندى چىرۆکیدا رەنگیداۋەتەوھ،
یەکیک لەوانە چىرۆکی " چلکاش " ە. ئەمە یەکەم چىرۆکی
بوو کە لە بلاوکرانەى سەنگین و پرنیحتوباردا
بلاو بوو ۋە یەکیکە لە چىرۆکە ھەرە باشەکانی.

چلکاش ۋەکو گەلیک لە چىرۆکەکانی دیکەى گۆرکی ، دوو
قارەمانى سەرەکی تىدايە، دوو قارەمانى پىچەوانەى
یەکدى، یەکیکیان چلکاشە کە کابرایەکە دلیر ۋەھوشن، دز و
بادەنۆش، لەناو بارەندازەکانى شاریکدا، ناسراۋە.
رپوداۋەکانى چىرۆکەکە لەو شارەدا رپودەدەن، دووھەمیان
کورپىکی گوندىی داماوہ بەناوی گاقریلا، گاقریلا، قايیل
دەبیت لە شەودزییەکی ناو دەریادا یارمەتى چلکاش بدات.
ۋەختى کارەکە بە سەلامەتى ئەنجام دەدەن، گاقریلا، تەماع
دەکاتە ئەو پىنج سەد رپۆلەى کە چلکاش ئەو شەوہ
بەدەستى ھینابوو، کە پارەيەکی تا رادەيەک زور بوو.

چلکاش قاييل دهبيٽ چل رٻولٽيک ههقي ماندووبوون به
گاقريلا بدات، بهلام گاقريلا له پهستا وبئ پسانهوه باسي
ئهوه دهکات که ئهگهر ههموو پارهکه هي ئهه بوايه چي
وچي پيٽهکرد. وهختايهک به دوو قولي دهگنه کهنار دهريا،
گاقريلا خوي داويٽه سهر دست و لاقى چلکاش وليي
دهپاريٽهوه که پارهکه بدات بهه. چلکاش بهزهيي بهه " "
کويلهه چاوچنوکی " بهدا ديٽهوهه پارهکهه بو فرئ دهيات.
گاقريلا، له خوشيان پيي له عاردي گير نابيٽ، تهنانهت بو
وهدهست هيٽاني ئهه پارهيه بيري له کوشتنى چلکاشش
کردبووه. چلکاش که گوئي لهه قسهيه دهبيٽ رقي له
گاقريلا ههدهستيٽ و داواي ليٽهکات پارهکهه ويٽاتهوه.
گاقريلا، نايداتوهه، ليٽان دهبيٽ به شهر و دهعوا، چلکاش به
خورتى پارهکهه ليٽهسه نيٽهوهه، بهلام کاتي که دهکهويٽهري
تا بروات گاقريلا، له دواوه بهرديک به تهپلي سهريا دهيات
وتهختي زهوي دهکات. گاقريلا دهترسيٽ، ههديٽ، بهلام له
نيوهي ريٽا له کردوهکهه خوي ژيوان دهبيٽهوهه بولاي
چلکاش دهزفرٽهوهه ههلي دهستيٽهوهه داواي بوردي
ليٽهکات. وهختي چلکاش دهبيٽي گاقريلا پارهکهه نه دزيوه،
يهک ئهسکه ناسي سهه رٻولي بو خوي ههدهگريٽ و باقى

پاره که دهدات به گاقریلا... گاقریلا له سهره تاوه خوئی گران دهگریت و نایه وئی پاره که وهر بگریت. به لام ئه انجام پاره که وهردهگریت و ئیدی ئه و دووانه وه کو دوو دوست لیکی جیا ده بنه وه. له نورین وروانگهی چلکاشه وه، گاقریلا کاریکی نه کردوه که ئیجایی به خشین بکات وکاتی که به گاقریلا ده لیت: " ئه مرؤ تو له منت دا، سبهی من له تو ده دم " له مه وه دیاره که به ته و اهوتی لیی حالی بووه.

چلکاش ههرچه ند که سیکی زور له بهر دلان نییه، به لام یه کیکه له و سیمای روماننیک و یاساشکیانانی که هاتووه ته خه یالی گورکی. که سیکی ته و او سهر به خو و تاییه تیه، که سیکه گوی به کومه لگه نادات، به گویره ی یاسا و حهزی خوئی دهژی، بوخوئی دهژی، به چاوی سووک سهیری خه لکانی پوله کی و پرژد و چاوچنوکی وه کو گاقریلا ده کات. چلکاش که جوامیری و خواردهیی تاییه تی خوئی ههیه سهره انجام به شی ههره زوری پاره که دهدات به گاقریلا و گاقریلاش که ده گهریته وه بولای چلکاش و داوای بوردنی لیده کات، به مه تا راده یه ک قهره بووی کاره دزیوه که ی خوئی ده کاته وه... ئه م چیرۆکه له رووی بنیاد و تان و پووه زور سفت و به رزه، ههرچه نده هه لویستی خه یال بزوین و سهرنج راکیشی

چلکاش به هیچ جوړی ریالیستی نییه، به لام سه روسیمای
به شیوه یه کی قه ناعه تبه خش به رجه سته کراوه ..

هه لبه ته گورکی زور چیروکی دیکه ی له م جوړه ی هه ن،
له وانه (مالفا - ۱۸۹۶) و " هاوسه فهری من - ۱۸۹۶ " و "
بیست و شش پیاو وکیژیک - ۱۸۹۹ " . یه کیک له
تایبه تمه ندییه کانی، به ره مه هه وه لینه کانی گورکی،
وه سفی ته بیعه ته، که بو کاتی خو ی مایه ی ره واجی
به ره مه کانی بوو، که هم تایبه تمه ندیه به تیپه ربوونی
رپوژگار کال بووه ته وه و بو همرو، نه و نه فسوونه ی جارانی
نه ماوه ... له ده و روبه ری سالی ۱۸۹۷ وه به ره به ره، شه قلی
ریالیزم به سهر به ره مه کانی زال ده بیست ودر به مورکی
رپوماننیزمی به ره مه هه وه لینه کانی ده دات، یه کیک له
عه یبه کانی به ره مه کانی هم قوناغشی نه وه یه که زیاد
له پیویست بایه خ به دیالوگ و گفتوگو ی فه لسه فی ده دات،
که همه ئاسیوی زوری به نه ده بیه تی به ره مه کانی
گه یان دووه ... قاره مانه کانی بی نمود و بی ناسنامه ن، ژیان و
شه خسیه تی فه ردیان یا نییه، یا زور کال و کرچن، زیاتر له
سیبهر ده چن تاله کاراکته ری زندوو بچن ... له نیو چیروکه
هه وه لینه کانی، تاقه چیروکیک که بشیت - جگه له شیواز و

ستایله لاوازه‌کە‌ی - چاوپۆشی له هەموو کیماسییەکانی تری بکریت، چیرۆکی " بیست و شەش پیاو و کیزیک - ۱۸۹۹ " ه.

شوین لەم چیرۆکەدا نانه‌واخانە‌یە‌کە له ژیرزە‌مینیکدا، که بسیت وشەش پیاو پۆژانە و بۆماوەی شازدە سەعات لەو ژیرخانە تەنگ و تاریک و نمسارەدا، بە پۆژانە‌یە‌کی زۆر کەم کاردە‌کەن. ئیدی ئەم کریکارانە بۆ ئەوەی ماندوو‌یە‌تی و بیزاری خۆیان بپه‌ویننە‌وه زۆرجار په‌نا دە‌بە‌نە بەر گۆرانی و سترانان، بە‌لام گە‌وره‌ترین خۆش‌حالی ژیا‌نی تالیان دیداری پۆژانە‌ی تانیایە، تانی کچۆ‌له‌یە‌کی شازدە سالانی جوانکی‌له‌یە، له مالیکی قاتی یە‌کە‌می هە‌مان بینادا که نانه‌واخانە‌کە له ژیرزە‌مینە‌کە‌یدا، کارە‌کەرە، ئەم کچه هە‌موو پۆژیک بۆ نان کرپن دە‌چیتە نانه‌واخانە‌کە، ئیدی پیاو‌هە‌کان پموودە‌ی دە‌بن و بە گە‌وره‌ترین خە‌مرە‌وینی دە‌زانن و تا رادە‌ی په‌رستن خۆشیان دە‌وین... ئە‌وه‌تا گوتیار بە زمانی یە‌کە‌م کە‌سه‌وه دە‌ربارە‌ی تانی و په‌وشی خۆیان دە‌لین: " هەر‌چه‌نده بە‌ده‌م کاری دژوار و سه‌خته‌وه وه‌کو ئە‌سپی بی‌خزمە‌ت چروسابووینە‌وه، بە‌لام بە‌و حالە‌شه‌وه هیش‌تا هەر مرو‌ف بووین و نە‌ماندە‌توانی بە‌بی ئە‌وه‌ی مە‌بودیکمان هە‌بی هە‌لبە‌کە‌ین. "

ئیدی كۆنه سەربازىكى قۆزى فشه كەريان لى پەيدا دەبىت
كە بو كاركردن لە شيرىنى خانەيەكى، تەنیش
نانەواخانەكە دىت. ئەم شيرىنى خانەيەش، ھى ھەمان
خاوەنى نانەواخانەكە دەبىت. ئەم سەربازە، ئەو خەون و
خەيالە خوۆشە لە كرىكارانى نانەواخانەكە دەشيوينى، ئەم
كۆنە سەربازە، زۆر بەخۆى دەفشى كەھىچ ژنىك لە دەستى
قوتار نابىتو ھىچ ژنىك خۆى لەبەر قۆزىيەكەى ناگرىت،
ئیدی يەككى لە كرىكارەكان، وەكو ئەو ھى بىھوئى بە درۆى
بخاتەو ھو لە لاف و گەزافى بخات، ناوى تانيا دىننىت و دەلئىت،
كەبە ھىچ جوړى ناتوانى ئەم كىزە بخاتە داو ھو ھو لەرپى
دەربكات. كابرەى كۆنە سەرباز دەلئىت تەنيا دوو ھەفتە
مۆلەتى دەوئى تا تانىاش وەكو ھەموو ژنەكانى دى، خۆى
رادەستى ئەم بكات. ئیدی لاف و گەزافى يارۆى كۆنە سەرباز،
ھەر ھەموويان تووشى كونجكاوى دەكات و لەخۆ دەپرسن ئايا
تانيا رادەستى ئەو كابرەيە دەبىت يان نا؟ گوتيارى
چىرۆكەكە دەلئىت: " لەو بە دواو ئەنگىزە و مەيلكى
پرچوۆش و تازە بالى بەسەر ژيانماندا كيشا. مەيلكى كەتا
ئەو كاتە بو ئىمە ناديار بوو. "

رۆژیک یارۆی کۆنه سهرباز، خۆی به نانهواخانهکهدا کرد و به کریکارهکانی گوت بچنه دهري و له درزی دیواره تهختهکانی رارهوهکهوه تهمهشای ناو ههوشهکه بکهن. زۆری پیناچیت که تانیا بوناو ههوشهکه دیت وخۆی به عماریکدا دهکات و دیار نامینیت، پاشان سهربازهکه دوابه دواي ئه وخۆی به عمارهکهدا دهکات. دواي ماوهیهک، له پيشا کۆنه سهربازهکه و پاش وی تانیا دیته دهروهه: " چاوانی له خوشی و شادیدا ده درهوشانهوه، بزه نیشتبوه سهر لیوانی. بهجۆری ریی دهکرد دهتگوت بهدهم خهوهوه دهروات، بهلارهلار ههنگاوی دهنا... " کریکارانی نانهواخانهکه که ئهم دیمهنه دهبینن، خویان پیناگیریت و رادهکهنه ناو ههوشهکه تا سهرزه نشت و نهفرهتی بکهن. ئیدی تانیا بوو به بت و مه عبودیکی گوناکار و شایستهی بی حورمهتی و ریسواکردن. سهره نجام کیژی خۆی کۆنترۆل دهکات و بهدهم جنیوباران کردنی کریکارهکانهوه وهکو جاران جوان، سهربهرز و بیباک لهویندهر دوور دهکهویتهوه. دواي ئهم بویهره تانیا چیتر بۆلایان ناروات و بهقهولی گوتیاری چیرۆکهکه ههتاویان لی ئاوا دهبی و جاریکی دی ههتاو لهژیرخانه تاریک و نمسارهکهیان نادات.

نووسەر له رِیگهی گوتیاری یهکهه کهسهوه، دیمهن و بویهرهکان بهرجهسته دهکات، ئهوهتا گوتیار بهم شیویه، وینهیهکی خهمناکمان نیشاندهدات: "بهمجوره ئیمه بیست و شەش پیاو لهژیژهمینی بینایهکی بهردیندا دهژیاین، گوشاری ژیان ئهوهنده قورس بوو به سهرمانهوه، پیاو وای دهزانی ههموو قورسایي ئهو بینا سی نهومیه، بهسهر شانی مهوهیه".

ئهه چیرۆکه تا ههزکهی ریالیستیه، بهلام ههست دهکهیت شیعرییهتیکی یهجگار ناسک به دهمارهکانیا دهپروات، هینده خورپسکانه به جوانی و ئازادی وکهرامهتی ئینسان ئاویتته بووه، هینده به سادهیی و ساکاری هاتوووته گیپرانهوه، پیت ههیفه بهشاکار ناوی نهبهیت. گورکی، گورکی لاو، بهم چیرۆکه دهچیتته ریزی کلاسیکه راستهقینهکانی جیهانی ئهدهبهوه..

(٤)

ههههچهنده رومان، قوناغیکی گرینگ و بایهخداری قوناغهکانی ژیانئ دهدهبی گورکی پیک دههینیت، بهلام بهشیویهکی گشتی رومانهکانی له چاو کارهکانی دیکهیدا،

کهم نموودن و ئەو سەرکەوتنەیان بە دەست نەهێناوە که له کارەکانی دیکەیدا بە دەستی هینابوو... گۆرکی چونکه بوخۆی و بەتەبیعت سەری له سیاسەت دەخورا، لەدلی خۆیدا هەربەو قاییل نەبوو تەنیا نووسەرێک بێت و تەواو، بەلکو ویستووێتی و حەزی لیبوو و رابەر و ئامۆژگاری خەلکی بێت. ئەم حەز و ئارەزووی له ژمارەیهک پۆمانیدا که له سالانی ۱۸۹۶ - ۱۹۱۲ نووسیونی رەنگیداوەتەو. دیاره ئەم بەرھەمانە لەھیچ پرویەکەو له ئاستی بەرھەمانەکانی پیشوویدا نین، لەلایەکەو ئەو گۆر وتینە ئەفراندنەوانیەیان تیدا نییە که له چیرۆکە هەوڵینەکانیدا هەبوو و مزدەیی ئایندهیهکی پرشنگاریان پیبوو، و لەلایەکی دیکەشەو درێژ دادرییەکی لەرادەبەدەریان دەربارەیی چەمکی ژیان و فەلسەفاندنی ژیان و ئەوجۆرە بابەتەنەیان تیاوو، بابەتە سەرەکییەکانی ئەم قۆناغە چالاکییە ئەدەبییەکانی بریتین له: (فوماگوردییف - ۱۸۹۹ ، سیئ ھاوړی ، ۱۹۰۰ - ۱۹۰۱ ، دایک - ۱۹۰۷ ، دانپیدانان - ۱۹۰۸ ، شاری ئوکوروف - ۱۹۱۰ و ماتقی کوزمیاکین - ۱۹۱۱) .

یهکیک له شیوازەکانی گۆرکی وەکو نووسەر ئەو هەبوو که هزر و ئایدولۆجیا له کاراکتەرەکانی باربکات، ئەم دیاردهیهش

زیاتر له دواى به زاندى قوڼاغى رومانتيكى چيروكه هه وه لینه کانیه وه ده رکه وت. ئەم خاله زور به زهقى له (پاڅلى سیوی - ۱۸۹۴) دا به دى ده کرىت، ئەم رومانه يه که مین ئەزموونى گورکييه له وارى روماننووسيدا... گورکى که نووسه ریکى جدى، پاک، دلسوز، خودان بیروباوه ریکى بته و بوو، وه کو چوڼ له ژياندا دژمنى سه رسه ختى بيڅادى کومه لایه تى وجقاکی بوو، له نووسینه کانیشا هه روا بوو.

رومانه کانی، له چيروک وته نانه ت شانۆنامه کانیشى، زیاتر هه لگري جیهان بینی کومه لایه تى و سیاسى خوین. بویه کاراکته ره کان زیاتر ئاراسته کراون تاخویان بن، هیڼده ی نوینه رى بیروباوه ر و ئایدۆلوژیای نووسه ر یان گوتیارن، ئەوه نده نوینه رى خوین نین، و زیاتر بیروباوه رى نووسه ر کاویژده که نه وه و ده روى بلڼدگۆ ده بینن... ئەمه ش له روى هونه ریه وه ئاسیویکی زوری پیگه یان دوون. به لام گورکى گیانی به وه بوو که توانا و به هره یه کی باشی گیړانه وه و دیالۆگسازى و هه ندیجار خولقاندنى کاراکته رین زندوو و باوه ر کرده نی هه بوو که به مه قه ره بووى بریک له و کیماسیه ی ده کرده وه.

(پاڦلى سىۋى) يەكەمىن پۇمانى گۇركى، لەسالى ۱۸۹۴ دا لە گۇڦارى ڦولكا، لە نىژنى نوقگورود، بە زنجيره بلاوكر اوتهوه. ئەم پۇمانه دەبىت بە هىم و بناخه بۇ پۇمانهكانى دواترى گۇركى. زۇربەى هەرە زۇرى پۇمانهكانى گۇركى بەدەورى يەك كاراكتەرى ئەسلىدا دەسوورپىنەوهو پهيجۇرى چىرۇكى ژيانى شاقارەمانهكه لە ههوهلهوه تا كۇتايى، دهكەن. هەريەككەك لە پۇمانهكانى گۇركى بۇخۇى قهوالهيهكه سەبارەت بە مەحكومىهتەى كۇمەلگەى پووسى.

هېرشى گۇركى زياتر بۇ سەر بىدادى كۇمەلايهتەى وسەركوتى سىاسىيه، كهيهكهمىان بە زادهى سىستەمى سەرمایهدارى وناپوختهىى بورژوازيەت و دووهمىان بەزادهى پزىمى كۇنەپارىزى تزارى دەزانىت كهله مېژه تەواو لە جەماوهرى خەلك دابراوهو تەنیا لەخەمى بەرژهوهندى خودى خۇيدايه. شاقارەمان، يا تەجەلى رەوشى سىاسى و كۇمەلايهتیه يان قوربانى بەلاى سىاسى و كۇمەلايهتیه، يان كهسىكه ژيان بە رادهيهك تەنگى پى هەلدەچنى و تەنگەتاوى دەكات و لە ئەنجامدا لە كۇمەلگە ياخى دەبىت. لە كۇتايى چىرۇكهكەش هەم ئەوانهى كه تەجەلى و نوینەرى سىستەمى كۇمەلايهتین، كهبه نۇرپىنى گۇركى سەرچاوه و سەبەبكارى

قەرەبەختی جەماوەری خەلک و بیادین و هەم ئەوانەى له کۆمەلگە یاخین، تیک دەشکین و لەناو دەچن.

بۆ نموونە، شاقارەمانی رۆمانی (پاڤلی سیوی)، هەتیویکە که نووسەر پەیگیری ژيانی وی له رۆژی له دایکبوونیەوه تا ئەورۆژەى کەدەکەوێتە زندانەوه دەکات که پاشان بە تاوانی کوشتنی ژنیکی لەشفرۆش، حوکمی دەدریت. ئەم کوشتنە رەهەندیکی کۆمەلایەتی پەیدا دەکات، چونکە پاڤل و ژنە رپووسپیەکه که یەکیان خۆشدهوێت، بوون بە قوربانی ئەو سیستمە کۆمەلایەتی وجفاکییەى کهبە نورینی گۆرکی له رپووی ئەخلاقییەوه شکستی هیناوهو ئەو جووتەى بە جوۆری تەرە وترو ورپسوا کردوو که نەتوانن وهکو بەشەر، بە ئاسایی و سەلامەتی پیکهوه بژین... کهبویان دەردهکهوی، ویپرای ئەو میهر وقیانەى که سەبارەت بە یەکدی هەیانە، ناتوانن بە کامی دل پیکهوه بژین، ژنەکه، سەرباری نارەزایی پاڤل، دووبارە بۆ ژیانەکهى پيشووتری دهگەریتەوه. هەرچەند پاڤل، تەنیا لهگەل ئەودا، هەستی بە خۆشەویستی و ئەقین کردوو و تامی قیانی چەشتوو، بەلام که ژنەى تاین لهگەل پیاوانی دیدا دینیتە بەرچاوی خۆی، هەرچی دهکا ودهکۆشیت نە تەحەموولی ئەو حالەتە

دهكات و نه غيره تي قه بوول دهكات، بويه ژنه ده كوژيټ، بهو
ئوميدهي خوئي لهو گومان و نيگه رانيه رزگار بكات. به
نورپيني گوركي ئهم كاره، شتيكه زياتر له كرده وهيه كي
تووندوتيز دهرهق به كه سيك. له روانگهي پاقله وه ئهم
كاره دهكات، هه لړشني ئهو داخ و زوخاو و تالاهي كه
كومه لگه به نه ههق پيي نوشتوو و له دل و دهروونيا
په نگاوه ته وه. چونكه كومه لگه به سه به بكاري له ده ستداني
ئهو كه سه ده زانيت كه زوري خوشده ويست، گوركي كه
دهيه وي په يوه ندي ئالوز وهه ستيازي دوو مروقي كه سهر دار
به رجه سته بكات و وه كو دوو قورباني سيسته مي كومه لايه تي
قيزه ونوي وهخت نيشانيان بدات، توورپه يي خوئي ده خاته سهر
زاري گوتيازي رومانه كه وگوتيار، له جياتي ئهو گوزارشتي
ليده كات، كه ئهمه زيانكي گوره ي به هونه ريه تي
رومانه كه گه ياندوو وه هيناويټي ئاستي حيكايه تي كيساده و
ميلودرامى.

گوركي له دوي روماني (پاڅلي سيوي) چهند رومانكي
ديكيشي نووسيوه له واننه: فوما گوردييف - ۱۸۹۹ ، سي
هاورپي ، ۱۹۰۰ - ۱۹۰۱ ، دايك - ۱۹۰۷ ، دانپيدانان - ۱۹۰۸

، ماتقی کوژمیاکین - ۱۹۱۱، ئارتومونۆفهکان - ۱۹۲۵ و
رۆمانی چوار بهرگی ژیانی کلیم سومگین..

گۆرکی که بهخۆی قالبووی بۆتهی ژیانیکی یه جگار سهخت
ودژوار وناپهحت بوو، جوړهها کاری له ژياندا جهرباندهو،
کاروکارکردنی زور بهلاوه پهسند و پیروژ بوو، گلهیی زوری
له رۆشنبیرانی رووسیا بوو، گازاندهی ئهوهی لیدهکردن که
بی ههلویتن، بی وره و بی باشارن، هر خهریکی
فهلسهفهپرسین. تهنیا نووسهران له تیری لومه وئیرادی وی
بهدهربوون. ئهویش زیاتر له بهر ئهوهبوو خوی به یهکیک
لهوان دهزانی. دیاره نووسهراتی و بهنووسهربوونی گۆرکی،
نووسهریکی بهناوبانگ له هر دوو ئاستی نیشتمانی و
جیهانی، رووداویکی زور گهوره بووله ژیانی ویدا، به
تایبهتی که ههموو قوناغه ئاساییهکانی خویندنی تهواو
نهکردبوو. جا بۆ قهرهبوو کردنهوهی ئهو کیماسییه خووی
دایه موتالا وخویندنهوهو یهکیک بوو له خوینهره زور باش و
جدییهکان. بهخۆی لهو بارهیهوه دهلیت: " من قهرزارباری
کتییم، هر چاکییهکم تیایی، به فهزلی کتییه. له

گەنجاتیەوہ پەیم بەوہ برد کہ ہونەر لە مروۆقان بەوہ فاترہ، دەست و دل تیرترہ. من ئاسقی کتیبم، ہەر کتیبیک بەلای منہوہ موجیزہو پەرچووویہ کہ، نووسەرانیش لە خانہی پەرچووکاراندان. من ناتوانم بەبی ہستی زور قوول، بەبی تاسہی پەرچوش باسیان بکہم. پەرنگہ باوہر نہ کہن، بەلام چۆنتان پیدەلیم خیلافی نییہ. پەرنگہ زور کہس بلین ئەمہ تاسہی کہسیکی کۆلکہخوینہوارہ، خەلکی چ دەلین با بیلین، من ہەر ئەوہم... "

دیارہ ژیانہ گۆرکی سەرچاوہ و ئیلہامبەخشی زۆریک لەبەرہمہکانیہتی و کہم و زور لە بەرہمہکانیا پەرنگی داوہتہوہ... گۆرکی بہو ئاکارہ تووند و تورہیہوہ کہ دہربارہی بیدادی کۆمہلایہتی وجقاکہی ہہی بوو، توانا و بہرہی ئەدہبی خوۆشی، بہ ئەرکیکی گہورہی سەرشانہی خوۆی دہزانی و ئەم بہرہیہی بوۆ نیازو مہبەستین فیڕکاری بہکار دہبرد. ئەمہ ئەرکی بوو کہ نہیدہتوانی خوۆی لی ببویریت. گۆرکی بہ حوکمی دلبەندی وریزی زوری بوۆ ئەدہبیات ونووسەران و ئەو رۆلہ گرینگہی کہ ئەوان دہیاننوانی لە پرۆسہی گۆرانی کۆمہلایہتی وجقاکیدا ببینن، ہەمیشہ کاراکتەر و سیما ئەدہبیہکانی لە

بهره‌مه‌کانی خویدا دۆستانه به‌رجه‌سته ده‌کرد. ئەو پشٹیوانییە گەورەییە که گۆرکی له شوپشی ئوکتوبەر به‌دواوه له نووسەرانی کردوو، ئەویش له کاتی‌کا زۆریک له نووسەرانه له‌باری سیاسییه‌وه هه‌ره‌شەیان له‌سه‌ر بووه‌و بزۆی سهره‌تایی ژیانیان به‌زه‌حمت ده‌ستکه‌وتوو، خو‌ی له‌خویدا زاده‌ی هه‌مان هه‌لو‌یست و قه‌ناعه‌تی گۆرکی بووه‌.

به‌هه‌رحال دوو رۆمانی دیکه‌ی به‌نیوبانگی گۆرکی بریتین له رۆمانی دایک و رۆمانی دانپیدانان، له‌م دوو رۆمانه‌دا نۆرینین کۆمه‌لایه‌تی و مه‌زه‌بی نووسەر به‌کانگیر ده‌بن.

رۆمانی دایک، که‌له‌سه‌ر بنه‌مای رووداوه‌کانی شوپشی ۱۹۰۵ نووسراوه، وێرای نیوه‌رکه‌ شوپشگێرییه‌که‌ی و وێرای ئەو پێشوازیه‌ گه‌رمه‌ی که‌له‌ به‌کێتی سۆقیه‌تدا، له‌م رۆمانه‌ وه‌کو پێشه‌نگی ئه‌ده‌بی ریالیزمی سوسیالیستی ده‌کرا، به‌یه‌کیک له‌ به‌ره‌مه‌ زۆر سست و لاوازه‌کان دێته‌ ژماردن، ناوه‌رۆک و خالی جه‌وه‌ری رۆمانه‌که‌، بریتیه‌ له‌ هه‌ول و خه‌بتینی کۆمه‌لێک له‌ سوسیال دیموکراتانی شوپشگێری مولته‌زیم و جدی، که‌له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دان تا کریکارانی کارخانه‌کان وجووتیاران، له‌ سالانی پێش شوپشی ۱۹۰۵

كۆبكەنەو ەو بۇ راپەرپىنپان ھانبدەن، ھەموو شۆرشگىرەكان،
نمۇونەى كەسانى شۆرشگىرپن، ھەموو لايەنگران وداكووى
كاران لە سىستەمى كۆمەلايەتى و سىياسى وەخت، بەوپەرى
نەفرەت و كىنەو ەو وىنەگىراون و نىشاندراون و، ئەو كرىكارو
جووتيارانەى كە شۆرشگىرەكان ھەولددەن بۇ كارى
سىاسىان ھانبدەن، خەلكى پاشكەوتوو، نەفام و بى پەنا
وپاسارن. قارەمانى ئەم رۆمانە " پاقل فلاسوف " ى رابەرى
گروپىكى شۆرشگىر و دايكىەتى كە ناوى " پلاگيا نىلوقنا
سوفيا " يە. لە بەشىكى رۆمانەكەدا كە برىتتىيە لە دادگايى
كردنى شۆرشگىرپانى زندانى، فلاسوف دەرفەت دىنى و
گەرەبى و شكوى خوى نىشانددەدات. لەبەردەم ھەموو
بەرپرسانى دادگاكدە ھەلدەستىت و وتارىكى پىرچوش
دەربارەى باوەرپوون بە سوسىيالىزم و سەركەوتنى ھەتمى
شۆرشگىرەكان دەدات كە ئەم پەرەگرافە نمۇونەيەكە لە
گوتارەكەى فلاسوف:

" ئىمە شۆرشگىرپىن، تا ئەو رۆژەى چەوسىنەر و چەوساوە
ھەبن، خەلكانىك ئىش و كارپان ئەمركردن بى و خەلكانىك
ئىش و كارپان زەحمەتكىشان بى، ھەر شۆرشگىرپىن و
شۆرشگىر دەبىن. ئىمە دژى كۆمەلگەيەك راپەرپووين كە

ئەمريان به ئيوه قازى كىردوو تا داکۆكى و بهره قانى له
به رژه وه ندى ئەو بکهن. ئيمه دژمنانى سه رسه ختى ئەو جوړه
كۆمه لگه يهين و تا خه باتمان نه گاته ئەنجام هيج سازشيك
له نيوان ئيمه و ئەواندا چينابيت. ئيمه كرىكار، دلنيان كه
سه رده كه وين!

دادگا حوكمى هه موو شوڤشگيره كان، به "فلاسوف" شه وه به
دوورخستنه وه ده دات. رۆمانه كه كه له كۆتايى نزيك
ده بيته وه، پلاگيا، داىكى فلاسوف، ده كه ويته بلاو كى رده وه
نوسخه كانى وتاره كه ي پاقل، كه شوڤشگيره كانى دى به
رۆنيو و به نوسخه ي زور رايان كيشاوه ته وه، برپيار ده دات
هه مان ريبازى كوره كه ي بگريته بهر و نه يه لئيت ريبازه كه ي
كويرببيته وه. ئەنجام ئەويش ده ستگير ده كريت و درندانه له
سووچى ره شچالانى تووند ده كه ن.

"دايك" يه كيكه له كاراكتيره، هه ره باشه كانى رۆمانه كه وه
گوئ به گوئى ره وتى رووداوه كان، ده گوڤيت و بوونيكى
هونه رى هه نديك زندوو پهيدا ده كات. ئەم ژنه له بنه رته وه
مه سيحيه كى ئەرته دووكسى به دين و دينداره، هه موو شتيك
به شيويه كى هتمى وه كو ئيراده وه مه شيه تى خوا

وهرده گريٽ، ئيدي به چاو ليكهرى ديدگاي سياسي كوره كهي ده گاته ئه و قه ناعه تهى كه ده بي زور به جدى، روو به پرووى هموو خراپى و نه رينيه كان ببنه وه. دايكه كه، كه چيتر به مانا واقعيه كهي مه سيحيه ت، به كه سيكى مه سيحي پارسا و ديندار نايه ته ژماردن، راده ستى لوژيكي " ريبين " ي جووتيار ده بيت و چيتر بو كليسا ناروات - ريبين دژى كليسا يه، قه ناعه تى وايه ئه م دينه ده ستكرده باوهى كه هه يه، چاره ي خوداي شيواندوه و مروف ده بي خودايه كي ديكه بوخوي دروست بكات. دايكه كه، به دهم پروسه ي ئه و گوران ه وه كه به سه ريدا ديٽ، خه و ده بينيٽ كه كا برايه كي قه شه خه بهر له كوره كهي و دوسته شو ر شگيره كانى كوره كهي ده دات. دايكه كه، كه ئيدي ته نيا به عيباده تى خوداي ئاسمان ه وه، سو كنايى و هه دارى نايه ت، وه كو ريبين، ده كه ويٽه خولياي ئه وه ي كه مه له كوت، شكو وعه داله تى خودا، له سه ر زه وي پياده بكات. ئيدي ده گاته ئه و قه ناعه ته ي كه مه به ست وئامانجى شو ر شگيره كانيش هه ر ئه مه يه و ده بي له ناو ئه وانا بو مه سيحيه تى راسته قينه بگه رپي نه ك له نيو دير و كليسا ياندا. گو ركي ده ليٽ:

" ئەو بەبى ئەوھى بەخۇ بزانی، كەمتر عیبادهتى دەکرد. لى زیاتر بیری لە مەسیح و لەو خەلكە دەکردهوه، كە بیئەوھى ھەرگیز نیوی مەسیح بینن، بەگویرهی ئەحکامی ئەو کاریان دەکردو بە رپی ئەودا دەرپۆیشتن، یان وایان وینا دەکرد كە بە گویرهی ئەحکامی ئەو کار دەکن- کەسانیک بوون کە زەویان بە مەلەکوئی ھەزار و نەداران دەزانی و ھەولیان دەدا، بەر و بوومەکەى بە یەكسانی بەسەر ھەموواندا دابەشکەن.

گۆرکی، ھەرچەندە، دینە دەسکردهکەى، کە تەجەلی نایەكسانی کۆمەلایەتی و سەرکوئی سیاسی بوو، رەتدەکردهوه، لى لە ھەولى ئەوھدا بوو کە دیدگا و جیھانبینی سوسیالیستی خوی دەگەل ئارمانجین مەسیحیەتدا ئاشت بکاتەوھ. ئەم جوړه گەرانه لە ئاینیکی تازه، لە ھەوھلین سألەکانی پاش شکستی شوړشى ۱۹۰۵ دا برەوی پەیدا کرد، ژمارەیهک لە رۆشنبیرانی رپووسیا، بەمەبەستی ئارامی دەروونی رپوویان کردبوو مەزەب و ئۆل. بایەخدانی گۆرکی، بە کلیسا وبە مەسیحیەت، بەوھى کە زۆرچار "خوداسازی" ناو دەنەن، بەروونی لە رۆمانی دایکدا، ئاشکرا دەبیئت. رۆمانەکەى تری گۆرکی، کە "

دانیپیدانان " ی ناوه، هه مان ئه و خودا دۆزی و خوداسازییه که له قالبی رۆماندا درپژراوه... رۆمانه که سه ره بهورد و به سه ره هات و واریقاتی که سیکی ئاواره و سه رگهردان و مال به کۆل ده گێرپیته وه که عه ودالی حه قیقه ته. له شوینیکی دیکه ی ئه م نووسینه دا به کورتی باسی ئه م رۆمانه کراوه، بۆیه پێویست ناکا لیڤه دا، له وه زیاتری له سه ر بلین..

سنوورداری زهوق و به هره ی گۆرکی زیاتر له رۆمانه کانی به ده رده که ویت. بۆ نمونه رۆمانی فوماگوردییف (۱۸۹۹) بریتییه له یاخی بوونی گهنجیک له ژینگه و مالباتی بورژوازی خۆی، که ئه م تیمه و نیوه رۆکه له زۆربه ی چیرۆکه کانی گۆرکی دا دووباره بووه ته وه. دیاره ئه م رۆمانه، به رۆمانیکی وه ستایانه نایه ته ژماردن. به شیوه یه کی گشتی رۆمانه کانی گۆرکی، وه ستاون، جووله یان که مه. رۆمانی دایکیش، که زۆر به نیوبانگه له م کیماسیانه به ده رنییه. دایک، چیرۆک و سه ره بهوردی پاقل فلاسوفه، ئه م کوره کریکاری کارخانه یه و په یوه ندی به ریزیشۆر شگێرانه وه کردووه، ههروه ها چیرۆکی ژیان و

سهرکورشتهی نیلوقنای دایکی فلاسوفیشه. رۆمانه که به وهسفیکی قهناعهتبهخش دهربارهی ژیانی بنه مالهیهکی کریکار له شاریکی پیشه سازیدا دهست پیده کات. باقی ئەم رۆمانه دوور ودریژه، بریتیه له کۆمه لیک بویه ر و پروداوی ناپه یوهست دهربارهی خهبات وچالاکي نهینی، مانگرتن، خوپیشاندانی کریکاری، پیکادان دهگه ل پۆلیس، کوشتنی سیخورپیک و دادگاییهک که له دادگایه دا ریگه به شورشگیپران دهدری که وتاری ئاگرین بدن. ئەودوای رۆمانه که زیاتر دهربارهی نیلوقنایه، ئەمه ژنیکی ترسنوکی مهزه بی و گوپرایه ل و کابانی مالییه. دهگوریت، ده بی به ژنیکی ئازا و فیداکار و شورشگیپر و ئەقلمه ند.

دایک، هه ندیک خهسلهت وتایبه تمه ندییان نیشان ده دات که له سالانی ۱۸۶۰ وه له ئەده بیاتی بالادا دهرکه وتوو. چۆنیه تی رهفتاری هه رکه سیک په یوهسته به واقعی کۆمه لایه تی خو یه وه. بو یه ده بینین سه رمایه داران، ئاغا وده ره به گان، قازیان، فه رمان به رانی ده وله تی، پۆلیسان، هه ره موویان ئەه ریمه نین، گهنده لن، درن، پیرن، قیزه ونن. کریکاران هه موویان نه جیمزاده ن، به ئاوه زن، خاکین، گهنج و روح سووکن. ته نانته ئەو شورشگیپر ه گهنجانه ش که ره گ

ورپیشهی ئەشرفیان ههیه، له پرووی ههلوئیست ورهفتارهوه له نیلوفنا وپاقل بی تواناترن. پاقل، ههموو ژيانی خووی بو شۆرش تهرخان دهکات، ئەو ژنه ناخوازی که هزی لیدهکات، پپی وایه پهیوهندی ژن و میردایهتی، له کارایی شۆرشگیڕانهی ئەو کهم دهکاتهوه. شۆرش به روونی ئەوهی پروونکردوووتهوه که مهرام وئارمانج دهبی جیگهی مهسیحیهت بگریتهوه. نیلوفنا، نموننهیهکی ئەم قوناغه رهوتهنیهیه. کریکارانی پیشهیی پیشهنگانی بی ههفرکی شۆرشن. لهم بهینهدا جووتیاریک دههینریته ئاراوه، تاله ریگای ئەوهوه، سستی و نامنهزهی جووتیاران، که کۆسپه لهبهردهم شۆرشی ریک وپیکی کریکارانی پیشهیی دا، نیشان بدری. دایک، ههچهنده جۆش و خروشیکی شۆرشگیڕانهی لهخوگرتوو، بهلام رۆمانیکی گهشبینانه نییه. گۆرکی ئیقراردهکات که شۆرش روباری خوینی لیدهکهویتهوه، به بهردهوامی پیشگویی ئەو کیشانه دووباره دهکاتهوه که جووتیاران دهیهیننه سهر ریگای شۆرش. کاراکتهرهکان هه ههموویان نمونهن، نمونهی خهروارن وهیچ ناسنامهیهکی فهردییان نییه. رۆمانی دایک، له پرووی هونه ریشهوه، تهنا ته له لایهن رهخنهگرانی مارکسی زانایهکی وهکو

پلیخانوفیشه وه به به ره میکی لاواز له قه له م دراوه . به لام
ئه م به ره مه به لای لینینه وه لایه نیکی بانگه شهیی کارا و
کاریگه ری هه بووه، هه قی خویشی بووه وا بیربکاته وه، ره نگه
هه ر کریکاریکی گهنج خوژیای به پاقل فلاسوف خواستییت .
سه باره ت به نیلوقنا به گوته ی خودی گورکی هه رچه نده له
ژیانی واقعیدا هیچ بوونیکی ده ره کی نییه، لی له گینه
زه مینه خو شکه ربییت تا ئه و بابه ته ژنانه بیینه مه یدان ..

(۵)

گورکی له زور بواری ئه ده بیدا توانا وبه هره ی خو ی
جه رباندوووه و قه له مرانی کردوووه، به کییک له و بواراننه، بواری
نووسینی شانۆنامه یه وله سالی ۱۹۰۰ وه، که م و زور خو ی
له و بواره داوه . له و ساله دا چیخوف ده عوه تی ده کات بو
یالئا، تا هه م دیده نی چیخوف بکات وهه م سه ردانی شانۆی
هونه ری مؤسکو بکات، تا ئه و شانۆنامه نه بدینی که له مانگی
ئایاردا له یالئا نمایش و پیشکesh ده کران . گورکی که زور
له ژیر کاریگه ری وباندوری چیخوفدا بوو و چیخوفی به
چیرۆکنووس و شانۆنامه نووسیکی زور مه زن و به توانا
ده زانی، ئیدی بریار ده دات وه کوچون له واری چیرۆکنووسیدا

ناو و ناویکی پهیدا کردبوو، له واری شانۆنامه نووسیشدا خوی بجه ربینئی و ناویک پهیدا بکات و ئەوه بوو بهجدی کهوته نووسینی شانۆنامان. گۆرکی پتر له یهک دهرزه ن شانۆنامهی نووسیون له وانه: (مشه خۆر، له له بنی بنه وه، بهر بهر هکان (۱۹۰۵)، کورانی خۆر، ههوار نشینان، دوا ییه کان (۱۹۰۸)، خه لکانی سهیر (۱۹۱۰)، قاسارژلزنوفا، زیکوفه کان، دراوی قه لب (۱۹۱۳)، پیره میرد (۱۹۱۵)، سوموف و ئەوانی دی، یگور بولیچوف و ئەوانی دی، دوستیگایف و ئەوانی دی... جگه له (یگور بولیچوف و ئەوانی دی) باشتترین و زۆر بهی شانۆنامه کانی گۆرکی، پيش شوړش نووسراون. ئەو وه ستانه پا زده سالییهی نیوان شانۆنامهی پیره میرد (۱۹۱۵) و سوموف و ئەوانی دی، که له سالی ۱۹۳۰ دهستی پیکرد، نیشانهی ئەوه یه که هاو فکری گۆرکی ده گه ل کۆمه لگه ی رپوسی سوسیالیزه کراوی پاش شوړش و ئاکنجی بوونی یه کجاره کی وی له یه کیتی سو فیه تدا له سالی ۱۹۳۱ دا، ئاسیویکی گه وره ی به کاری شانۆنامه نووسی ئەو گه یاندووه.

هه لبه ته دنیای شانۆنامه کانی گۆرکی، زۆر له دنیای رۆمانه کانییه وه نزیکه و هه مان حاله تی ئامۆژگاری و په ندادانی رۆمانه کان له شانۆنامه کانییه دا هه یه... بو

نموونه شانۆنامهی ههوارنشینان، یهکیکه لهو شانۆنامهی که گۆرکی به ئاشکرا لاسایی تهکنیکی چیخۆفی کردووتهوه (ههلبهته پيشوازییهکی ئهوتۆشی لینهکرا) . ئهم شانۆنامهیه بهدهوری بابهتیکی ئاساییدا دهسووریتهوه ئهویش خهمساردی و بی ههلوئیستی وبی فهرههنگی بورژوازی و رۆشنبیرانی رپوسییه. کۆمهلیک رۆشنبیر که نموونهی رۆشنبیرانی جیاوازن له ههوارگهیهکدا کۆدهبنهوه وگلهیی وسکالا له بیهودهیی، پووجی، بیباکی و بی مانابوونی زیان دهکن. تاقه کاراکتهری ئهرینیشانۆنامهکه خانمیکی دکتوره بهنیوی ماریا لوقوفنا، که گۆرکی ئهم باوهرهی خوئیکه: هۆی سستی و تهمهلی و بی ههلوئیستی رۆشنبیران، دابیرانی وانه له جهماوهری خهلك، له زمانی ئهوهوه دهردهبریت... ههلبهته ئهم شانۆنامهیه کاریگهری و باندۆری ئاشکرای مهلی دهریایی (۱۸۹۸) چیخۆف و شانۆنامه به ناوبانگهکهی تورگینیف (مانگیک له گونیدا- ۱۸۵۰) ی پیوه دیاره. ههر له هاماچ وئوتموسفیری شانۆنامهکهوه تا دهگاته کاراکتهرهکانی، بو نموونه نووسهریکی وهکو تریگورین (کاراکتهری سههرهکی شانۆنامهی مهلی دهریایی چیخۆفه) لهلای گۆرکی تهنیا ناوهکهی گۆراوه و بووه به

شالیموف. شالیموف، له ئاخو و ئۆخری شانۆنامه‌که‌دا، ههم گوزارشت له ههستی خۆی و لهههستی زۆربهی کاراکته‌ره‌کانی دی ده‌کات و به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ و ئاماژه به خۆکوژییه ناکامه‌که‌ی ریومین ده‌لیت: " کورینه ههموو شتیکی په‌شمه، بی بایه‌خه، ههموو شتیکی، ههم خه‌لکی وههم رووداو‌ه‌کان ههمووی فشه‌یه. کوا پیکی شه‌رابم بو تیکه، ئەم دنیا‌یه پووج و بیمانایه کاکه‌گیان "

گۆرکی وی‌پ‌رای ره‌شبینی شالیموف، باوه‌ریکی زۆری به توانای نووسه‌ران هه‌یه له واری گۆرینی کۆمه‌لگه‌داو ئەم باوه‌ره له په‌رده‌ی دووه‌می هه‌وارگه نشیناندا، له زمانی ماریا لوقوفناوه ده‌رده‌بریت:

" ئیمه له ولاتی‌کا ده‌ژین که ته‌نیا نووسه‌ران ده‌توانن هه‌قیقه‌ت و‌راستی بلین، ته‌نیا نووسه‌ران ده‌توانن به بی لایه‌نی په‌رده له‌سه‌ر دزیوییه‌کانی خه‌لکی هه‌لمالن و به‌رگری له به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خه‌لکی بکه‌ن... ته‌نیا نووسه‌ر ده‌توانی ئەو کاره بکات، ئەمه تاقه ئه‌رکی نووسه‌ری رووسییه. "

باقی شانۆنامه‌کانی دیکه‌ی گۆرکی، به تایبته‌تی ئەوانه‌ی
پیش شو‌رش نووسراون، به‌زۆری به‌ده‌وری هه‌مان تیمه و
بابه‌تا ده‌سوورپینه‌وه که له "مشه‌خۆر، له‌بنی بنه‌وه، و له
هه‌وارگه‌نشیناندا " خراونه‌ته‌ روو. به‌هه‌رحال یه‌کیک له
عه‌یبه‌کانی گۆرکی ئەوه‌یه، که هه‌رگیز ده‌ستبه‌رداری
ئایدۆلۆژیا و مه‌یلی چینه‌یه‌تی خۆی نابیتوقاره‌مان و
کاراکته‌ره‌کانی، له ئایدۆلۆژیا و مه‌یلی چینه‌یه‌تی خۆی
بارکردوون، ئەوه‌نده‌ی په‌یقداری گۆرکین، ئەونده‌ی خۆیان نین.
ئهمه‌ش ئاسیویکی فره‌ی به‌لایه‌نی هونه‌ری به‌ره‌مه‌کانی
گه‌یاندوو و تا راده‌یه‌کی زۆر کالی کردوونه‌ته‌وه‌و
له‌کال‌بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامدان...

**

قۆناغی سییه‌می چالاکی ئەده‌بی و قه‌له‌مرانی له‌ سالی
١٩١٣ وه، که ئەه‌وکاته له ئیتالیا بوو، ده‌ستیپه‌یده‌کات و به
شیوه‌یه‌کی گشتی ژینامه‌و بیره‌وه‌رییان له‌خۆی ده‌گریت،
کاره‌کانی ئەم قۆناغه‌ی زۆر له قۆناغی دووهم، پوخته‌تره.
گۆرکی وه‌کو نووسه‌ر که‌سیک بوو، ورد، تیژبین و به‌توانا له
خولقاندن و ئافراندن چیرۆکین جوان و دیالۆگی ئاسایی.

ئەو بەرھەمانەى كەلە ئەزموونى دەستى يەكەمى خۆيەوہ
هەلى ھيىنجاون و دەربارەى ژيانى خۆى نووسىونى، زۆر
سەرکەوتوو و لەبەر دلانن، بەلام وەختايەك دەكەويىتە
ئايډولوجىابازى و پروودا و كاراكتەرەكان، دەخاتە خزمەتى
هەلويسىتە ئايډولوجىيەكانى خۆيەوہ، بەرھەمەكانىشى
لەبارى ھونەرييەوہ دەدەنە كزى.

باشترين بەرھەمى گۆركى بىرەوہرييە شەخسى وياډگارىە
ئەدەبىيەكانىەتى، كە كىماسىە ھونەرييەكانى،
بەرھەمەكانى دىكەى وىان تىډا بەدى ناكريىت و دەشىت بە
جوانترين وزندوووترين بەرھەمى وى بىتەژماردن.
بىرەوہرييەكانى گۆركى دوو دەستەن، يەككىيان
ئوتوبىوگرافى خۆيەتى لە سى بەرگدا بەناوى: دەورانى
منداليم، خەمى نان (لەنيو مەردمدا) و پوژانى زانستگەم،
دووہمىان يادگاربيەكانىەتى دەربارەى كۆمەللىك كەسايەتى
ئەدەبى، لەوانە: (تولستوى، كارالنكو، چىخوف، ئاندرىيف
و... ھتد.)

ژىنامە و بىوگرافىەكەى گۆركى وەكو گوتمان سى بەرگە،
بەرگى يەكەم: دەورانى منداليم، لە سالانى ۱۹۱۲ – ۱۹۱۳

دا نووسراوه و له ماوهی ۱۹۱۳/۸/۲۵ - ۱۹۱۴/۱/۳۰ به زنجیره له بلاڅوکی روسکویف ئیسلوڅیف دا بلاو بوو ته وه. بهرگی دووهم: له خه می نانا له سالی ۱۹۱۴ دا نووسراوه، له ماوهی نیوان ۱ / ۲ تا ۱۹۱۵/۱۲/۶ دا به زنجیره له هه مان بلاڅو کدا بلاو بوو ته وه.

بهرگی سییه م: پوژانی زانستگه م، ده گه پریته وه بو سالی ۱۹۲۲ و له گوڅاری ئه ده بی به نیوبانگی کروسنا یانوڅ له مانگی سیوه تا مانگی شه شی سالی ۹۲۳ به زنجیره بلاو بوو وه. هه ندیک له پووداوه کانی "پوژانی زانستگه م" له چه ند سکیچیکي چیروکئامیزدا به دوور ودریژی باسکراون، له وانه: (واریقاتیکي ژیانی ماکار) که گوړکی له سالی ۱۹۱۲ دا له گوڅاری زناینه دا بلاوی کردوو ته وه و به وردی هوپه شاراوه کانی هه وله خو کوژییه که ی مانگی ۱۸۸۷/۱۲ ی خو ی ده گیرپریته وه.

ئهرباب، ئه م سکیچه له مانگی ئادار و نیسانی ۱۹۱۲ ومانگی مایسی ۱۹۱۳ دا له گوڅاری ساقرمینیکدا بلاو بوو ته وه، به شیوه یه کی ئه ده بی باسی خاوه ن نانه واخانه یه ک ده کات، که گوړکی به شی هه ره زوری

تهمه‌نی شازده تا بیست سالی خوئی، له غازان، به کریکاری لای ئەو به‌سەر بردووہ.

گۆرکی بەردەوام دەبیّت له نووسینه‌وه‌ی ژیا‌نی خوئی له قالبی سکیچانی چیرۆک‌نامی‌زدا، که بریتین له: (زندانه‌وان، پۆژانی کورولینکو، دەر‌بار‌ه‌ی زیانه‌کانی فەلسە‌فه، یه‌که‌مین فیان، ف. گ کورولینکو، هەر هه‌موو ئەو سکیچانه له فاسیله‌ی نیوان سالانی ۱۹۲۲ – ۱۹۲۳ دا نووسراون. گۆرکی له بنه‌ره‌تا به‌نیاز بوو هه‌موو ئەو سکیچانه‌ش له کتیبی پۆژانی زانستگه‌م دا جیبکاته‌وه. ئەم سکیچانه ماوه‌ی نیوان بلا‌وبوونه‌وه‌ی یه‌که‌م به‌ره‌می ئەده‌بی گۆرکی و به‌کو‌تا گه‌یشتنی نووسینی پۆژانی زانستگه‌م، ده‌گرنه‌وه. قه‌رار بوو نوسخه‌یه‌کی تیروته‌سه‌لت‌ری پۆژانی زانستگه‌م، به‌ناو نیشانی (له‌نیو پۆشن‌بیران) دا بلا‌وبکاته‌وه، به‌لام ئەو دهر‌فەت و دهره‌تانه‌ی هەرگیز بو‌ نه‌ره‌خسا و ئەو حه‌زه‌ی برده‌ ژیر گله‌وه.

ده‌ورانی مندالیم، که باشترین به‌شی ئوتوبیوگرافیه سی به‌رگییه‌که‌ی گۆرکییه، ژیا‌نی وی له تهمه‌نی سی سالییه‌وه تا یازده سالی له خو‌ ده‌گریّت. ئەم به‌سه‌ره‌ات و چیرۆکه به

مه‌رگى بابى گۆركى له‌ته‌مه‌نى سى وىه‌ك سالىا و له‌ سالى ۱۸۷۱ دا له‌ ئه‌ستراخان ده‌ست پىده‌كات و به‌ مردنى داىكى له‌ ته‌مه‌نى سى و حه‌وت سالىدا له‌ سالى ۱۸۷۸ دا، له‌ نيژنى نوڤگورود كوٽايى دىت. هه‌لبه‌ته‌ گۆركى، له‌دواى مردنى داىكى، له‌ته‌مه‌نى يازده‌ سالىدا، له‌مالى باپيره‌ى، كه‌ داىكى دواى مردنى مي‌رده‌كه‌ى، گۆركى بردبووه‌ مالى بابى خوى، ده‌رده‌كريت.

ده‌ورانى منداليم، دوكميمنت و قه‌واله‌يه‌كى زندووه‌ ده‌رباره‌ى ئه‌و سالانه‌ى كه‌ ده‌گه‌ل مالباتى داىكىدا، واته‌ ده‌گه‌ل كاشيرينه‌كاندا به‌سه‌رى برد. جگه‌ له‌و وىنه‌ پوون و ناسكانه‌ى كه‌ گۆركى سه‌باره‌ت به‌هه‌ريه‌كيك له‌ ئه‌ندامانى خي‌زانه‌كه‌ كيشاونى، به‌تايبه‌تى ده‌رباره‌ى باپيره‌ وداپيره‌ى واتا قاسيلى و ئاكولينا كاشيرين، ئه‌م به‌ره‌مه‌ ئه‌و قوئاغى گۆرانه‌ گه‌وره‌يه‌ش وه‌ياد دىنن‌ته‌وه‌ كه‌ كو‌مه‌لگه‌ى پووسى تيايدا ده‌ژيا. گۆركى، به‌ زه‌برى وردبىنى وسه‌رنج تيژى خوى وىنه‌يه‌كى زور زندوو سه‌باره‌ت به‌ كاريگه‌رى و باندورى واقيعى ئابوورى و كو‌مه‌لايه‌تى و ئازادى كو‌يله‌كان و ريفو‌رمه‌كانى سالى ۱۸۶۰ به‌سه‌ر ورده‌ بازرگانانى وه‌كو بابايه‌وه‌ نيشانده‌دات. كاتى به‌خت و يه‌غبال‌ پوو له‌ كارگه‌

وخمخانه که ی بابه گوره، که سه رده مانیک له ره و اج و
ره ونه قدا بووه، وهرده گپریت، شیرازه ی به کیتی و ته بایی
خانه واده که ده پچریت و دوو چاری ته نگانه ی دارایی دهن و
دوابه دوا ی گورانی باره ئابووری به که ژیانیشیان ده گوریت.
ره سه نایه تی و جوانی له راده به دهری کتییی " ده ورانی
مندالیم " قه رزارباری دوو فاکته ره: به کیکیان ئه وه یه که
نووسه ر نه هیچ نیاز و مه به ست و ئایدؤلوژیا یه کی شه خسی
له به ره مه که بارکردووه و نه په نای وه بهر هیچ فه ندوفیل و
فانتازیا بازیه کی ناپیویست بردووه، که ئه مه له زوربه ی
چیروک و شانونامه کانی گورکیدا به دی ده کریت. دووه میان،
هه لسه نگاندنی، گورانه کومه لایه تیه - ئابوری به
گوره که یه، له ریگه ی خویندنه وه ی کاردانه وه ی هه ری به کیک
له ئه ندامانی جیاوازی ئه و خانه واده یه ی که گورکی
ده ورانی مندالی و میردمندالی خو ی له نیو ئه واندا به سه ر
بردبوو، ده ماری به ک به یه کیانی ناسی بوو. گورکی، زور
شاره زایانه و به زه به رده ستی له باری ده روونناسیه وه
جیاوازی به کانی نیوان باپیره و داپیره ی نیشانداوه. کاتی
ئه ستیره ی به ختی بابه گوره کاشیرین، که کونه
سته مکاریکی گوره یه، روو له ئاوابوون ده کات و توانا و

دهسه لاتی به ره و نه مان ده چئی، سه رودلی ده گوشری، له گهل
تری خو یا به شهر دیت، قسه ی له گهل دا به کردن نایهت،
هست به ته نیایی و خه مباری و مه زلوومیهت ده کات. داپیره
کاشیرین، له قوماشیکی دیکه یه، له سه ر بیرو باوه ری ئایی
خوی به رده وام ده بیت، له چاو می رده کهیدا، ئه وهنده گوئی به
خوشگوزهرانی مادی نادات، به لکو به پیچه وانه وه دلی به
نه بوونی و نه داری ده ورو به ره که ی ده سووتی. ئه و که سیکی
بی دهسه لات و خه مسارد نییه، ویرای ته قدیر گه راییه
ئاینییه که شی، به لام زور به هلوئیست وله ته نگانه دا
فریاره سه، وه کو بربره ی پشتی ماله که کارده کات. به هه رحال
گورکی وه کو چون له وه سف و نیشاندانی باوه گه وره
کاشیریندا خوی له به کاره یانی راسته و خوی وشه ی دزیو
ده بویری، به و ئاوایه ش، هه ولده دات، به سوژدارییه وه
وه سفی دایه گه وره نه کات و له خه لکی نه کات به وه لی.
هه موئه ندامانی ماله که، هه م لایه نی ئه ری نی و هه م لایه نی
نه ری نی خو یان هه یه، هه م چاکن، هه م خراپ، گورکی به
وردبینی خوی وبو نیشاندانی حه قیقه ته سایکولوژییه کان،
ئه و خه سلته تانه له ناخی وانه وه ده ردینی، واته ناخیان
ده خوینیته وه ...

کتیبي خەمی نان (لەنیو مەردم) دا ماوهی نیوان سالانی ۱۸۷۹ - ۱۸۸۴ لەخۆ دەگریت، لە سالی ۱۸۷۹ دا لە نیژنی نوڤگورود دەبیت بە شاگردی قۆندەرەدروو و تاسالی ۱۸۸۴ لەسەر ئەوکارە دەمیڤیتەوه، ئیدی لەو سالە بەدواوه، بەنیازی خویندن و چوونه زانستگە بو غازان دەروات. بەلام چونکە لەو سەردەمەدا خویندن بە خۆراییی نەبوو، بەو ئاواتەیی ناگات. گۆرکی زۆربەیی ئەم قۆناغە لەلای خوشکەکەیی دایە گەورەیی، واتا ماترینا سیرکییقا بەسەر دەبات. پیدەجی مالباتی سرگییف، کە بریک دارا وخۆشگوزەران بوون، نموونەیی خەسلەتە نەریڤیهکانی چینی بورژوای ئەم قۆناغەیی رۆوسیا بووبن وگۆرکی دیدگای خۆی سەبارەت بەم چینه کۆمەلایەتیە لەوانەوه هەلینجایی... سرگییفیهکان، بە بەرژەوه‌ندخوازی ، دەسلەلات پەرستی بەخۆپەسندی خۆیان گۆرکییان تەژی نەفرەت کردو بوون بە نموونە وکەرەستە و ئامیانی گەلیک لە چیرۆکەکانی.

هەرچەندە " خەمی نان " ویڤیهکی زۆر گەش و جوانی مالباتەکە نیشاندهات و بە بوچوون و دیدە کۆمەلایەتیەکانی گۆرکییمان ئاشنا دەکات، لی ئەم بەرەمه بە گشتی لە ئاستی " دەورانی مندالیم " دا نییه، ئەم

بهره‌مه زۆر دريژتره و کاراکتەريان کاراکتەرانی سەرەکی و به‌هيز و جوانی وه‌ک باوه‌گه‌وره و دایه‌گه‌وره‌ی تیدانییه. به‌شی هه‌ره زۆری کتیبی (له‌خه‌می نان) دا بو وه‌سفی ئه‌و کار و پيشه‌ جوړاوجوړانه‌ ته‌رخانکراوه که‌گۆرکی له‌م ماوه‌یه‌دا شانی داوه‌ته‌به‌ر و ملی پيوه‌ ناو، وه‌کو کارکردن له‌ که‌شتیان و کاری ئیکونه‌سازی. گرینگی دانی کتیبی ناقبری به‌م لایه‌نه، تا راده‌یه‌کی زۆر له‌ بایه‌خی ژینگه‌ خانه‌واده‌ییه‌که‌ که‌م ده‌کاته‌وه. به‌لام ویرای ئه‌وه‌ش ئه‌م ژینامه‌یه، جگه‌ له‌ ئه‌ندامانی مالباتی سرگیف، که‌سایه‌تی دیکه‌ی جوانی تیدایه، بو‌نموونه‌ ئه‌و بیوه‌ژنه‌ خانومان و شوخ و شه‌نگه‌ی که‌ ده‌بیته‌ بابه‌تی خه‌ون و خه‌یالی ئاشقانه‌ی گۆرکی وگۆرکی ناوی ده‌نیّت "مه‌لیکه‌ مارگوت"، ناتالیا کازلوفسکایا، که‌ دایه‌گه‌وره‌ کاشیرین وه‌بیر گۆرکی ده‌خاته‌وه. یان کریکاره‌ هاوکاره‌کانی له‌ کارگه‌ی ئیکونه‌سازی سالابانوفا، له‌هه‌موو ئه‌مانه‌ جوانتر وه‌ستا ژیکاریفی کارامه‌ و لیها‌توو و ماشقه‌ تووندوتۆل و توکمه‌ و ناشیرینه‌که‌یه‌تی.

کتیبی رۆژانی زانستگه‌م، ژیانی گۆرکی له‌ ته‌مه‌نی شازده‌ سالییه‌وه تا بیست سالی واته‌ له‌ ۱۸۸۴/۶ تا ۱۸۸۸/۹ له‌خۆ

ده گريټ. له م تهمنه دا گوركي به نيازى خويندن و چوونه زانستگه شارى نيزنى نوڅگورود به ره و زانستگه ي غازان به جيده هيلټ، به لام چونكه له و سه روبه نده دا خويندن به پاره بووه، ئيدى ئه و خه يال پلاوه ي كه روو هه لډينى و ئه و چاوه ره شه ي كال ده بيته وه. چواردانه سال له غازان له گه ل خه لكانى جوړاوجوړ وجياوازدا به سه رده بات. ئه م چوارساله ي ژيان بوى ده بيت به قوتابخانه يه كى مه يدانى پراكتيكي وجيگاي خويندنى فه رمى زانستگه، كه گوركي نه يتوانى بيگاتى، بو پرده كاته وه.

كتيبي روژانى زانستگه م، كه له (خه مى نان) جوانتره و ته قريبه ن هاوتاي (ده ورانى منداليم) ه، پيش هه موو شتيك دو كيومي نت وقه واله يه كه ده رباره ي گه شه كردنى بيروه زرينى گوركي و فراوان بوونى ئاسوى روانين وجيهان بينى ئه و، "روژانى زانستگه م" هه رچه نده فه سلبه ندى و پولين نه كراوه، به لام دووبه شى سه ره كى له خو ده گريټ. به شى يه كه مى له غازاندا روو ده دات و زياتر ده رباره ي ژيانى گوركييه، دواى ئه وه ي له زانستگه وه رنا گريټ. له م ماوه يه دا ئه زموونى كى زور به ده ست دينټ و كارين جوړاوجوړ ده كات، به رده وام هاتوچوى به نده ر

ولهنگەرگاكانىقولگا دهكات و لهويئندهرحهشرونهشرو
تيكهلاوى دهگهله كرئكارانى بارهاندازهكان، ويئل
وسهگرهردانان، دز ودرؤزناندا پهيدا دهكات. تهماس لهگهله
ئهو خويئندكاره زانكوييانهدا كهله مهيدانيكى نزيكى مالى
مالباتى ئيقرينوفهكاندا، كه گوركى لاي ئهوان دهژيا،
لهدهورى يهكدي خر دهبوونهوه، پهيدا دهكات. تيكهلاوبوونى
له گهله كوختهنشينانى گهركى "ماروسوفكا" كه گوركى
دواتر بو ئهويئندهر باريكرد، تيكهلاوبوونى لهگهله ئاندرئ
دينكوفى ئازووقه فروشدا كه خاوهنى باشترين كتبخانهى
كتيپانى قهدهغه و ئهدهبياتى ياساغ بوو له غازاندا - يانى
ئهو جوړه كتبخانهى كه خويئندكارانى دام ودهزگا فيركاريه
جوړاوجوړ وخهلكانى شورشگير سووديان ليدهبينئ - و
مالهكهى مهكوى كووبوونهوهى قوتابيانى زانستگه ومهلبهنده
ئايى وئولييهكان بوو. ههروهها كارکردنى له شيرينيخانه و
نانهواخانهكهى قاسيلى سميونوف، كه لهويئا بابته
وكهستهى پيوستى بو چيروكين وهك "بيست وشهش پياو
وكيزيك" و "كونوفالوف" بهدهست هيئا، ههروهها سهردانى
ئهو شيتخانهيهشى دهکرد كه "بهخترىف" ي پزىشكى

دهروونی، لهویندهر قسهی دهکرد و نهخۆشهکانی پیشانی
خه لکی ده دا.

تا بیروباوه ری کۆمه لایه تی گۆرکی زیاتر ده خه ملی، ئاسۆی
بیرکردنه وه شی به رینتر ده بوو، ئیدی به ره به ره هاوسۆزی و
هاوفیکری له گه ل شۆرش و شۆرشگی پراندا پهیدا کرد و شۆرشی
به تاقه ریگهی چاره سه ری کیشهکانی رووسیا ده زانی، ئیدی
له ویوه به تهواوه تی له رینماییهکانی مه سیحیه ت و
تولستوی گه رایی ته وه لا بوو. یه کیک له وه بهر خورد و مامه له
تووندانه ی گۆرکی، که له " رۆژانی زانستگه م " دا وه سف
کراوه، ده گه ل کلۆپسکی هه وادار و ئالیگری تولستوی یه که
گۆرکی دژیده وه ستیته وه. گۆرکی تا زیاتری ده خوینده وه و
بیدادی و هه قذزی ژیا نی خه لکه که ی ده و روبه ری خۆی
ده بی نی پتر ده روونی ده ئالۆزا.. به جوړی تووشی ده روون
په ری شی بوو که له هه یقی دوا زده ی سالی ۱۸۸۷ دا په نای
وه بهر خۆکوژی برد. به م هه ولی خۆکوژی به ناکامه، به شی
غازانی کتیبی (رۆژانی زانستگه م) کو تایی دیت.

به شی دووه می (رۆژانی زانستگه م) له گوندی کراسنوفیدیوف،
رووده دات، ئەم گونده له به شی خواره وه ی روباری قولگادا

هه لکه وتوو. گۆرکی لهوئ بهمه بهستی کار بو دووکان و موغازهی کابرایهک دهچیت که ناوی دهنی (خوخول) - ئەم پیاوه ده سالی تهمه نی له زندانهکانی سیریا بهسهر بردوو. ناوی راستهقینهی (خوخول)، میخائیل روماسه، روماس که بابایهکی پوپولیسته، لهم قوناغه دا جیگهی مامۆستای راستهقینه بو گۆرکی دهگریتهوه. گۆرکی له ریگهی ئەو و کۆمه لیک له دۆستانی پوپولیستهی ئەوهوه، زیاتر شارهزایی له ئایدۆلۆژی شورشگێریدا پهیدا دهکات و زیاتر مهیلی به لای شورش و شورشگێریدا دهچیت. ئەو دهورانهی که گۆرکی له کراسنوفیدوف ده بیاتهسهر، زۆر بهسوود ده بییت. گۆرکی، لهو گونده دا، زۆر له جوتیارهکانی ویندهر قه لّس و بیزار ده بییت، ئەو جوتیارانهی که روماس و دۆستهکانی هه ولده دن، باخیکی هه ره وه رزیان بو دامه زینن. به هه رحال ئەو گونده به جیدیلّیت و له گه لّ دۆستیکیدا به قاجاغ سواری که شتییهکی نه فهر بهر ده بییت و بو سامارا ده پرات. له وینده ره وه بو که ناراههکانی ده ریای خه زهر ده پرات و له کومپانیایهکی تایبته به راو و پهروه رده و فروشتنی ماسی داده مه زری و ده ست به کار ده بییت و لی ره دا کتیبی (پۆژانی زانستگه م) ته واو ده بییت.

بههرحال بهشیکي گهوره ی دیکه ی بیره وه ریبیه کانی گورکی،
بریتیه له باری سهرنجی خو ی و خویندنه وه ی وی بو
که سایه تی هه ندیک له سیما ئه ده بییه کانی وه کو چیخوف،
تولستوی و ئاندرییف... هتد. له پاییزی ۱۹۰۱ تا به هاری
۱۹۰۲ چیخوف، تولستوی و گورکی به ریکه وت له قرم،
که ههرسیکیان بو نه خو شی چو بوونه ئه وینده ر، یه کدی
ده بینن. گورکی له و ماوه یه دا به دیداری ناودارترین هاوتاو
هاو پیشه ی خو ی شاد ده بی ت، وینا وهه ستیکی ئه وتوی
سه باره ت به وان له زهینا نه خش ده بی ت، که به دریزایی
ته مه نی مه حو نابیته وه. بیره وه ریبیه ئه ده بییه کانی گورکی
بو ئه و وینانه ته رخان کراون. ئه م بیره وه ری و وینا
وهه ستانه، له رووی به سیره ت و وردبینی سایکولوژیانه وه،
گرنگ و شایسته ی سهرنجن، نه ک له رووی داوه ری و
هه لسه نگاندن و راقه و شرؤقه ئه ده بییه که یانه وه..، چیخوف،
که په یگیری به ره مه کانی گورکی ده کرد و به رده وام
هانیده دا ورینوینی ده کرد، یه کیک بوو له نووسه ره
دلخوازه کانی گورکی. جوانترین خه سلته تی چیخوف به لای
گورکییه وه ئه وه بوو که پیاویکی ساده و خاکی،

هونه رمه نديكى زور جدى بوو، دژى هەر پرواله تبارييه كى
جه لّهبى و سواو و پواو بوو، هه موو شتيكى ساده، ره سهن و
تازه، بى غهل و غهشى خو شده ويست و... گوركى دهر باره
چيروكه كانى چيخوف ده لّيت:

" پياو هه سته كات له روژيكي خه مناكي ئاخروئوخري
پاييزدايه. دنيا سامال و ئاسمان سايه قهيه. گه لّاي دره ختان
رژاوه، دره ختان به پرووت و قووتى رپاوه ستاون. خانووى
بچكوله وخه لّكى رهنگ و پروو سيسه لّه و چرچه لّه به پروونى
ده بينرين. هه موو شتيك نامو، ته نيا، بى جوولّه و بى په نا
دينه به رچاو. ئاسوى شينباو و به تال تيكله به ئاسمانى
رهنگ هه لّبزركاو ده بيت وئو هه ناسه بايهى كه له زهوى پر
له گولى يه خزهدوه هه لّده كات يه جگار ته زييه. زهينى
نووسه ريش، وه كو خوړى پاييزه، جاده يه كنه واكان، شه قامه
خواروخچه كان، خانووه نزم و نه گبه ته كان نيشانده دات كه
خه لّكانىكى بچووك و بينه وا وه ژار، تياياندان و خه ريكه له
نه خو شى و ته مه لّيدا خه فه ده بن و خانووه كانيان به
هه مه مهى گونگ و خه والو پر كردووه. "

بوچوونی گۆرکی دهرباره‌ی تولستوی، دووفاقه بوو، له لایه‌که‌وه دژی فهلسه‌فه‌ی تولستوگه‌راییی بوو، له‌لایه‌کی دیکه‌وه گه‌وره‌یی و بلیمه‌تی تولستوی قه‌بوول بوو، به‌لام هه‌زی له که‌سایه‌تی ناماقوولی تولستوی نه‌ده‌کردو زۆر له لووتبه‌رزی و قوره ده‌ماغی ئه‌شرافانه‌ی وی قه‌لس ده‌بوو. ئه‌و لووتبه‌رزی و خۆپه‌سندییه‌ی که گۆرکی له‌ژێر په‌رده‌ی ساده‌یی و پاشکاوی ده‌ستکردی تولستوی دا، به‌چاوی خۆی ده‌بینی، گۆرکی له شوینیکدا دهرباره‌ی تولستوی ده‌لیت:

"تولستوی، زۆر له مردن ده‌ترسا و رقی له مردن بوو... ئاخر بو ده‌بی بمریت؟ هه‌موو دنیا، سه‌رانسه‌ری گۆی زه‌وی ته‌مه‌شای ئه‌و ده‌که‌ن، له چین، له هیند، له ئه‌مریکا وله هه‌موو شوینیکه‌وه چاویان برپوه‌ته ئه‌و، رۆحی بو هه‌تا هه‌تایه مولکی هه‌مووانه، بوچی ته‌بیعه‌ت، له قانونی خۆیدا، ئاوارته‌کارییه‌ک ناکات و نه‌مری به‌ده‌نی به‌تاقه که‌سیک نادات؟ ئاخر بو؟"

گۆرکی هه‌ستی ده‌کرد ده‌بی له بیره‌وه‌یه‌ریه‌کانیا دان به‌وه‌دا بنیت "زۆرشت له تولستوی دا هه‌بوون، که‌جار جار هه‌ستیکی نه‌فره‌ت ئاسای به‌رانبه‌ر به‌وی له‌دل و ده‌رووندا

چيڏه ڪرد و، ئهه نه فرهته ده تگوت باريڪي قورسه به سهر
روحمه وه. " تولستوي له نوريني گوركيه وه، كه سيڪي خودا
ئاسا بوو..

په يوه ندي گوركي ده گهل ئاندر ييفا، له په يوه ندي وي ده گهل
تولستوي و چيخوف دا، دوور و دريژتر، نزيڪتر و ئالوزتر بوو،
بيره وه ريبه كشي ده رباره ي ئاندر ييف، له هي ئه وان دريژتر
بوو. هه رچه نده جياوازيه كي زور له نيوان ئهه دوو
نووسه رهدا هه بوو، به لام ميهر وخوشه ويستي
ودوستايه تيه كي هينده بته ويان له نيواندا چي بوو، كه بو
ماوه ي ده دانه سال ليكي نزيڪ كردنه وه. سهره نجام ديد ي
وبوچووني سياسي جياواز، به تايه تي پاش شورش
وهاتنه سهر حوكمي بولشه ويكه كان، كوتايي بهم دوستايه تيه
هينا وئهنجام " ئاندر ييف " ي دژمني سهرسهخت و سازش
ناپه زيري بولشه ويكان، سهر ي خوي بو فنلاند هه لگرت وبه
نامرادي سهر ي نايه وه و دنيا ي به جي هيشت. به لام گوركي
به دل ئهوي خوشده ويست و ريزي ده گرت و ستايشي ئه قل و
ئاوه ز و درايهت و توانا و به هره ي ئهوي ده كرد. جهنگي

یہ کہمی جیہانی و پاشان شوڙشی ئوکتوبہر و ئہنجام
ہیجرہتی ئاندیریف و نووسینہ ئہنتی بولشہویکہکانی،
کوٹایی بہ دؤستایہتی گورکی لہ گہل ئاندیریفدا ہیئا.
بہلام گورکی لہ بیرہوہرییہکانی بہ " یہکہ دؤستم لہ
ئہنجوومہنہ ئہدہبییہکان " ناوی دہبات و ئہمہ خوئی لہ
خویدا نیشانہی ئہوہیہ کہلہ ناخی دلہوہ بہداخ بووہ بو
پچرانی ئہو دؤستایہتییہ. گورکی لہم بارہیہوہ دہلئیت: "
جیاوازی بیروبؤچوون، نابئی کاری نہرینی لہو میہر
ومہحہبہتہ بکات کہ خہلکی سہبارہت بہیہکدی ہہیانہ،
من یہک لہباری خؤم، ہہرگیز لہ پہیوہندیما لہگہل
خہلکیدا، بیروبؤچوونم بہ محہکی بنجبر دانہناوہ. "
ئاندیریف، لہسہر ئہوہی گورکی بو سوقیہت گہرابوہوہ و
ہاوکاری بولشہویکہکانیکردبوو، نہک ہہرلیئی پہست بوو،
بہلکو رقیشی لیئی بوو، بہلام گورکی ویڙای ئہوہش دہلئیت:

" بہلام ہہستی لیونید نیکولایوفیچ، جوڙیکی دیکہ بوو. "
بہلام گورکی وہکو ریڙیک بو دؤستایہتیہ دوور ودریژہکہیان
بہوپہری حورمہتہوہو بہم راویژہ دؤستانہیہ دہیبہخشیت و
دہلئیت: " بہلام من لہسہر ئہوہ گلہیی لیناکہم، چونکہ ئہو
کہسہ بوو کہ خوئی دہیویست، داہینہریک بوو دہگمہن،

به هره وتوانايهك بوو كه م وینه، بو دۆزینه وهی حهقیقهت،
پیاویك بوو مهرد وره ند. "

گۆركی، به دل، به گیان، به جهسته و به هه موو بوون و ههستی
خوییه وه، بابایهك بوو پرووس، پرووسیکی تاسه ر موخ پرووسی.
خوی له خه لکی پرووسیا جیا نه ده کرده وه، به هره ی سه رشاری
خوی بو خزمه تی خه لکی ئه و ولاته ته رخانکردبوو. کاتی
زویر بوونی له لینین و نارپه حه تی و نائومی دی له سیاسه تی
بولشه ویکه کان، گۆرکیان وادار کرد تا له سالی ۱۹۲۱دا
جاریکی دی و به ناچاری ولات به جیبیلیت، هه موو ئاوات
وئاره زوویه کی ئه وه بوو که به زووترین کات بو دهوله تی
تازه ی سوقیهت بزقریته وه و به مه بهستی وه دی هیانی ئه و
ئارمانجه کو مه لایه تی و که لتووریانه ی که خوی باوه ری پیمان
بوو هاوکاری دهوله تی تازه بکات... گۆرکی له پیناوی
پاراستنی که رامه تی تاک وله رای ئازادی و سه ربه خویی
هونه رمه ند و داهیناندا کو ی له هیچ نه ده کرده وه. به لام
ئه نجام دام وده زگای سه رکوتکاری ستالین، هه موو
ئاواته کانی زنده به چالکرد. گومانی ئه وهش هه یه،
که خویشی له لایه ن دام وده زگای ناقبرییه وه تیرو ر کرابیت.
به لام راستگویی وره سه نایه تی هه ول و خه باتی گۆرکی

جیڱه‌ی رڙه. هه‌رچه‌نده گۆرکی زۆرجار وه‌کو نووسه‌ر
وله‌پایه‌ی نووسه‌ریدا، به‌هۆی غه‌ره‌زداری و ته‌رفداری و به‌هۆی
جۆش و خروۆشی گه‌رم و گوپی بو پرفۆرمان که هه‌ندیجار
مه‌رجه‌کانی هونه‌ری بالا وه‌ونه‌ریه‌تی ره‌چاو نه‌ده‌کرد،
ره‌خنه‌ی تووند و ئیرادی گه‌وره‌ی لیگیراوه، به‌لام له‌ناو
به‌ره‌مه‌ زۆر و زه‌به‌نده‌کانی دا، زۆر شتی جوان هه‌ن که
شایسته‌ی خویندنه‌وه‌ن.

رۆمانه‌کانی، هه‌رچه‌نده له‌رووی هونه‌رییه‌وه زۆر پوخته‌ نین
به‌لام چافکانیه‌کی هینده‌ روونن ده‌رباره‌ی کۆمه‌لگه‌ی رووسی
ئه‌وی ده‌می، که له‌ کار و به‌ره‌می هیچ نووسه‌ریکی
هاوعه‌سری ویدا، به‌و فراوانی و ده‌وله‌مه‌ندیه‌ به‌دی
ناکریت... روانینی گۆرکی بو دنیای ده‌وروبه‌ری و دیارده
رووداوه‌کانی وه‌خت زۆر به‌گه‌شی له‌ ژینامه‌ و
بیره‌وه‌رییه‌کانیدا ره‌نگیداوه‌ته‌وه‌و خوینهر‌ وا هه‌ستده‌کات
له‌م کارانه‌یدا نووسه‌رتزه‌ وه‌ک له‌ کارو به‌ره‌مه‌کانی
دیکه‌یدا. چونکه‌ له‌م به‌ره‌مانه‌دا، به‌ ته‌واوه‌تی
ده‌ستبه‌رداری ئایدۆلۆژیابازی بووه‌و له‌ ئه‌ساره‌تی
ئایدۆلۆژیا ده‌رباز بووه‌. گۆرکی هه‌ر کیماسی و که‌م
وکورییه‌کی ئه‌ده‌بی هه‌بیت، به‌و هه‌موو به‌ره‌مه‌ زۆره‌یه‌وه

به و ژيانه پر مهينهت و نامۆيهوه، ههقه به ئينسافهوه بيته
ههسهنگانن..

خوينهري هيژا ئەم کتیبهي له خزمهتتدايه، سهربهوردي
ژيانى ماكسيم گۆركى، به شيواز وفۆرميكي هونهريانهي
رۆمان ئاميزهوه دهگيرپيتهوه. قارهمانى چيروكهكه خودى
نووسهريه. گۆركيخۆي لهمبارهييهوه دهلييت: " من كه رهسته و
تيمهي ئەم بهرههمه له سهري بردهي ژيانى خۆمهوه
ههليينجاوه، بهلام وهكو تهمشاقانيكي بي لايهن، بهرخوردم
لهگهه رپووداوهكاندا كردوووه و خۆم له هيچ رپووداويك
ههلهنهقورتاندوووه، بۆ ئهوهي سهري له گوتيارهكه (راوي)، كه
خۆم نهشيوينم و رپووداوهكان به رپووني ورهوانى بگيرپيتهوه.
" ههروهها دهلييت: " من لهم کتیبهدا " دهورانى منداليم "
خۆم به ههنگهژاليك دهشوبهينم، كه خهلكانى ساده و
ساكارى جياواز، وهكو ههنگ، ههنگوينى بيروبوچووني خويان
دهربارهي ژيان، تيكردوم، دلاوايانه ههركهسه و بهگوپرهي
تواناي خۆي، روحيان دهولهمنهند كردووم. زۆر جار ئەم

ههنگوینه پیس و تال بووه، بهلام مه‌عریفهت و پیرای ئه‌وه‌ش
هر ههنگوینه. "

هیقیخازم ده‌میکی خووش به خویندنه‌وهی ئه‌م به‌ره‌مه‌وه
به‌رنه‌سه‌ر.

حه‌مه‌که‌ریم عارف

سلیمانی ۲۰۲۰/۳/۲۳

تیبینی: بو نووسین و ئاماده‌کردنی ئه‌م پێشه‌کییه سوودم
له‌م سه‌رچاوانه بینیه:

- ئامانجی ئه‌ده‌بیات. م. گوورکی. و: حه‌مه‌که‌ریم عارف
- چاپی یه‌که‌م ۱۹۸۵ / یه‌کییتی نووسه‌رانی کوردستان -
شاخ. چاپی دووهم: ۲۰۰۸، خانه‌ی چاپ و په‌خشی سایه /
سلیمانی.

- ناودارانی ئه‌ده‌ب. ئاماده‌کردنی حه‌مه‌که‌ریم عارف /
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر - ۲۰۰۹ ده‌زگای تویرینه‌وه‌و
بلاو‌کردنه‌وه‌ی موکریانی.

- میژووی ئه‌ده‌بیاتی جیهان / بوکنه‌ر ب. تراویک، و: همه‌ که‌ریم عارف، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر ۲۰۰۸ / ده‌زگای تویرینه‌وه و بلاو‌کردنه‌وه‌ی موکریانی.
- تاریخ ادبیات رووس / جلد (۲) ن: ویکتور تراس / م: علی بهبهانی - چاپ نخست ۱۳۸۴ / تهران / شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- تاریخ ادبیات روسیه / نوشته: د.س. میرسکی / ترجمه ابراهیم یونسی / جلد دوم / چاپ اول ۱۳۵۴ / تهران، انتشارات امیرکبیر.
- نویسندگان روس / به سرپرستی خشایار دیهیمی / نشرنی / چاپ اول / ۱۳۷۹ - تهران.
- گورکی و لنین / نوشته: برنزام د. ولف / ترجمه دکتر احمد شهسا - کتاب سرا، چاپ اول ۱۳۶۴ .
- اعتراف (این الله) ترجمه: د. فیروز نیوف / مراجعة د. نوفل نیوف / ط ۳ / ۲۰۱۷ / دارالتکوین للتالیف و الترجمة والنشر.

دهورانی مندالیم

فهسلی (۱)

بابم له ژووریکی تهنگ و تاریک، له سهر ئهرزهکه ولهژیر پهنجهرهیهک ږاکشا بوو، دزداشهیهکی سهراپا سپی لهبهردا بوو، زور دریز دیار بوو، قامکی پییه پروتهکانی به شیوهیهکی سهیر لیکدی بلاو بووبوونهوه، قامکی دهسته ناسکهکانیشی، که به ئارامی لهسهر سینگی تیکی هالاندبوون، خواروخیچ بوون. دوو سکه و دراوی مسین چاوه گهشهکانیان داپووشی بوو، ږوخساره ناسک و میهرهبانهکهی تاریک و لیله دههاته بهرچاو، ددانهکانی به شیوهیهکی نارپک دیاربوون، دهیان ترساندم. دایکم نیمچه پروت بوو، تهنوورهیهکی سووری لهبهردا بوو، به دیار بامهوه کهوتبووه سهر چوکان و بهوشانه ږهشهی که ههموو جار من تویکله کالهک و گوندورهه پئی دهبری، قره نهرم و دریزهکهی

بابمی بو سهرهوه هه‌ده‌دایه‌وه، له بن لیوانه‌وه و له‌به‌ر
خۆیه‌وه و له کانگای دله‌وه هه‌ندی‌ک ورته ورتی نامه‌فه‌وومی
ده‌کرد، چاوه قاوه‌یی‌ه‌کانی ئاوسابوون، به کول پوندکی
ده‌رشت.

دایپیره‌م - که ژنیکی قه‌له‌وی خره‌و، سه‌ریکی گه‌وره و
چاوانی درشتی هه‌یه و لووتی ئه‌وه‌نده زله مایه‌ی پیکه‌نینه.
سه‌راپا ره‌ش ده‌نوینی، ژنیکی نه‌رم و نیان و میهره‌بانه،
ئه‌ویش فرمی‌سکی گه‌رمی ده‌رشت، سه‌راپای ده‌له‌رزی،
ده‌ستی منی گرت و بو لای بابم ده‌له‌کی ده‌دام، که‌چی من
ده‌ترسم و دیمه دواوه و خۆم له‌پشت ئه‌وه‌وه قایم ده‌که‌م،
خۆم ده‌دایه پال ته‌نووره‌که‌ی ئه‌و.

ده‌ترسام و نیگه‌ران بووم. من قه‌ت گریانی خه‌لکی گه‌وره‌م
نه‌بینی بوو، له مانای ئه‌و قسانه‌ حالێ نه‌ده‌بووم که نه‌نکم
به گوئییدا ده‌دام و ده‌یگوتن و ده‌یگوتنه‌وه. ده‌یگوت:

- برۆ دوعاخوازی له‌بابت بکه، جاریکی دی نای بینیته‌وه.
مرد گیانه‌که‌م، به‌گه‌نجی مرد، جوانه‌مه‌رگ بوو. خیری له
دنیا نه‌بینی، زوو له دنیا پوویی...

من تازه له نه خوښييه کي ترسناک هه ستا بوومه وه، چاک له
بیرمه که باجم له کاتي نه خوښييه که مدا، زور چالاکانه و به
ړووخوښی سهرپهرشتی ده کردم، یاری ده گهل ده کردم، دهی
هینامه پیکه نین. پاشان له ناکاوا دیار نه ما، نه نکم، نه م
ژنه سهره جیگه ی نه وی گرته وه.

له داپیره م پرسى: - له کوپوه هاتیت؟

به رسقى دایه وه:

- له و سهره وه، له نیژنی نوڅگورده وه، به سواری که شتی
هاتم! خو به شهر ناتوانی به پیان به ئاودا بی شهیتانی
بچووک؟

هرچه نده نه و قسانه دهیان هینامه پیکه نین، به لام له
ماناکانیشیان حالی نه ده بووم. له نهومی دووه می
ماله که ماندا هندیک فارسی ریشنی، ردین به خه نه
داده نیشتن، پیره میردیکی زهره پیستی کالمیکی له
ژیړخانه که دا داده نیشت، نه م پیستی په زو بهر خانی
ده فروشت. من ده مزانی که ده شیت سواری محه جهره ی
قالدرمه که ببیت و تا خواره وه دابخزی، و نه گهر بکه ویت،
سهرنگون ده بیت، من نه مه م چاک ده زانی به لام ئا و چ

په یوه نډیبه کی بهم بابه ته وه هه یه؟ به لام نا نه نکم هه له یه،
شته کانی تی که ل کردو وه، وړاوه ده کات. سهیره، گوتم: - بو
پیم ده لئی شهیتانی بچووک؟

وه لامه کومید یه که ی له گویمدا زرینگایه وه: - چونکه تو زور
گوره یت!

ده مو راویژیکی ناسک، جوان و خوشی له قسه کردنا
هه بوو... من و نه نکم له یه که م پوژه وه بووین به دوو دوستی
گیانی به گیانی و دل سوژ- نیستا هه زده که م که به زوترین
کات و پیکه له م ژووره وه ده ربکه وین.

ره وشیدا کم زورم نار هه ت ده کات، روندک و گریان و
زاریه که ی دنیا یه ک ترسی غه ریب و تازه م له نیهادا بیدار
ده کاته وه. نه وه یه که مجاره که نه وه به و حاله وه ده بینم... به
شیوه یه کی گشتی ژنیکی سارد وسره، که مدو وه، پاک و
خاوینه، هه میسه پوشته و په رداخه. ناوشان پان عینی
نه سپ، نه سپه ژنه، جهسته یه کی تو کمه ی هه یه، ده سته کانی
زور به هیزن.. که چی نیستا ته واو داکه وتو وه، ده سته له خو
به رداوه، پیاو دلی له شکل و شیوه ی هه ل دیت. جله کانی شر
وشه پریو، قزه که ی که هه میسه کو ی ده کرده وه و وه کو

کلاویکی زهره، له سهر سهری دهیبهست، ئیستا پهخش و
پهريشان و به شان ومله پرووتهکهيدا هاتبووه خوارهوه و
هاتبووه سهر چاوهکاني، چهپکيک له قزهکهي به سهروچاویا
هاتبووه خوارهوه، له پوخساری بابم که نوستبوو، دهخشی.
من ماوهیهکه له ژوورهکهدا وهستاوم، بهلام ئهو " دایکم "
تاقه جاريکیش ئاوری لینه دامهوه. ئیدی بهدهم شانه کردنی
قزی بابمهوه، دهگریا و پوندکی دهپرشت و ههنسکی ههلدهدا،
ئاگای له عهمری دنیا نهبوو.

له ناکاوا دهرگا کرایهوه، سهربازه خهفه رهکه وچهند
پیاویکی پوخسارپهش، چاویکی لهزگینیان به ژوورهکهدا
گیړا، ئهوجا خهفه رهکه " پاسهوان " به تووندی هاواریکرد:

- دهی خیرا، ههلی بگرن و بیبهنه دهرهوه!

پهردهیهکی رهش به پهنجه رهکهوه ههلواسرابوو، به دم
شنه ی بایه کهوه وهکو بایهوانی کهشتی پرپا دهبوو. ههر له
خووه ئهو روزه م وهبیرکهوتهوه که بابم به سواری به له میکی
چاروکه دار بو گهرانی بردم. له پر هوره تریشقه یهک
تهقییهوه، بابم بهدهم پیکه نینهوه تووند خستمیه بهینی
ئهژنوکانیهوه و هاواریکرد:

- هیچ نییه، مه ترسه کورم.

له ناکاوا داکم به توّزی له ئه رزه که ههستا و دووباره
دانیشهوه و به پشتا کهوت، قزه کهی به سه ر ئه رزه کهوه
پهخش و په ریشان بوو. رۆخساری شین هه لگه را. ددانه کانی
وه کو ددانه کانی بام به جیره وه چوون، به دهنگیگی گیراوی
ترسناکه وه گوتی: - ده رگا داخه ن، ئه لکسی ببه نه ده ره وه!
نه نکم ده له کی دامه لاوه و به هه شتاو به ره وه ده رگا که چوو
و هاواریکرد:

- مه ترسن، مه ترسن گیانه، دهستی تیوه مه ده ن! مه عز بو
ره زای مه سیح بچه ده ره وه! ئه مه کولیرا نییه! به لکو ژان و
ژاری مندال بوونه! به زه ییه کتان پییدا بیته وه، وه ده ر بکه ون!
من خۆم له پشت دوّلابیکی جلکانه وه، که له گوشه یه کی
تاریکدا بوو، تاقه تکرد، له وینده ره وه ته مه شای دایکم ده کرد
که له ئه رزه که دا که وتبوو و گینگلی ده دا و ده ینا لاندو
ددانه کانی لیکدی ده سوون و نه نکم به ده ورو به ریدا
ده سوورایه وه و به ده نگیگی نه وازش ئامیزه وه ده یگوت:

- به ناوی باب و کورپوهه! فاریوشا، دان به خوټدا بگره،
سه برت بی! ئه می مریه می پیروژ، ئه می داک می خواوه ندانی
میهره بان ره حمان پیډا بکه...

ده ترسام. داک و داپیره م، له نژیکی بابمه وه و له سهر
ئه رزه که لولیان ده خوارد، ده جولان، بهر بابم ده که وتن ،
ده یاننالاند، هاواریان ده کرد. به لام بابم بی جول له جیی
خوډا که وتوه، مؤرکیکی ته وسامیز به سیمایه وه دیار بوو.

ئه م دیمه نه ماوه یه کی زوری خایاند، به لام داکم به تو بزی
هه ستا و دووباره که وتوه سهر ئه رزه که. نه نکم وه کو تو پیکی
گوره می ره ش هر هه لبه ز و دابه زی بوو، ده هاته ژوره وه و
ده چوه دهره وه، ئه وسا له ناکاوا، ده نگی گریانیمندالیکي
نؤزا له تاریکیه که وه بهرز بووه وه...

نه نکم، هه ناسه یه کی ئوخه می هه لکیشا وگوتی:- سو پاس
بوخوا! کوره!

ئه وجا مؤمیکی داگیرساند...

هه لبه ته من له سووچی ژوره که دا خه و بردبوومیه وه-
چونکه له وه زیاتر هیه شتیکی دیکه م له یاد نییه.

دووهم بیرهوه‌ری ژیانم، له گۆشه‌یه‌کی چۆلی گۆرستانیکدا
بوو، رۆژیکی بارانی بوو... له‌سه‌ر گردۆلکه خۆلیکی خزی
لینجدا وه‌ستا‌بووم و ده‌م‌پروانیه‌ ناو ئه‌و چاله‌ی جه‌نازه‌که‌ی
بابمیان تیئا. ئاوێکی زۆر له‌ بنی چاله‌که‌دا وه‌ستا‌بوو، پ‌ر‌بوو
له‌ قور‌باقه، دوو قور‌باقه‌ هه‌لبه‌زینه‌وه‌و له‌سه‌ر په‌رده
زه‌رده‌که‌ی سه‌ر جه‌نازه‌که‌ گیرسانه‌وه‌.

من و نه‌نکم، له‌گه‌ل ئه‌و پاسه‌وانه‌دا که سه‌راپای ته‌ر
بووبوو، له‌گه‌ل دوو دیهاتی بیل به‌ده‌ستدا، به‌دیار گۆره‌که‌وه
وه‌ستا‌وین. بارانیکی خو‌ش به‌ سه‌رماندا داده‌باری، ده‌تگوت
ورده شووشه‌یه...

پاسه‌وانه‌که، چوه‌ که‌ناره‌وه‌و گوتی:

- ده‌ی پ‌ری بکه‌نه‌وه، گله‌که‌ی بده‌ن به‌سه‌ردا!

نه‌نکم ده‌ستی به‌ گریان کرد و ر‌ووی خو‌ی به‌ لکه‌ی
سه‌رپۆشه‌که‌ی داپۆشی. دوو دیهاتی‌که‌ دانه‌وینه‌وه‌و به
هه‌شتاو که‌وتنه‌ پ‌ر‌کردنه‌وه‌ی گۆره‌که‌، له‌گه‌ل یه‌که‌م وه‌جبه
گ‌لدا ئاوی ناو گۆره‌که‌ که‌وته‌ بلقه‌بلق، قور‌باقه‌کان له‌ سه‌ر
جه‌نازه‌که‌ هه‌لبه‌زینه‌وه‌و خو‌یان به‌ دیواری گۆره‌که‌وه
هه‌ل‌واسی و داوای نه‌جاتیان ده‌کرد. به‌لام ئه‌و گله‌ی که

قەبرەكەيان پىي پۈردەكردەو، توورپى دانە بنكى چالەكەو. نەنكم شانى گرتەم و بە ئەسپايى گوتى:- ئەليوشا گيان كەمىك لاکەو!

من خۆم لە چنگى راپسكاند، نەمدەويست لاکەوم.

نەنكم بە تونىكى گله ئامىزەو گوتى:- ئوف خودايا، تو بزانە چۆن!

ديار نەبووگلهبىيەكەى لە من بوو يان لە خودا.

ماوہبىەكى زۆر رەق لە جىي خۆى وەستا، سەرى دانەواندبوو. گۆرەكە تەواو پىر بووہو و ئەو ھەر لەويىندەر وەستابوو.

دېھاتىەكان بە تەق و ھورپى بىلەكانيان، گلى سەر گۆرەكەيان دەپەستايەو، بايەك بە گف وھوۆر ھەليکرد، ھەورەكانى رامالى و بارانەكەى دوور خستەو. نەنكم دەستى گرتەم و بەرەو كلئىسايەكى دوور رۆيشتين، بەنيو چرە خاجستانىكى رەشدا تىپەرپين. وەختايەك لە گۆرستانەكە دوور كەوتىنەو، ئاورپىكى لىدامەو و پىرسى:

- بو ناگريت؟ پىويستە توژىك بگريت!

گوتەم:- گريانم نايەت.

به ئارامی گوئی: - دهی باشه، نایهت، با نهیهت!

زۆرم پئی سهیر بوو که داوای لیده کردم بگریم. من زۆر کهم دهگریام. ته نیا ئه و کاتانه گریانم دههات که ههستیان بریندار بکردمایه یان خه لکانیک بیان ره جاندمام - هه رگیز ئازاری جهستهیی نهیده هی نامه گریان، ئه گهر لهو حالته دا گریابام بام گالتهی پیده کردم، به لام دایکم هاواری به سهرما ده کردو دهیگوت:

- ئه م گریانته له چیه! بیبره وه!

دوای که میک، سواری گالیسکه بووین، شه قامیکی زۆر پانی خاکی، زۆر پیسمان، که به نیو دوو ریز خانووی رهش و سوور داده پۆیی، بری. له داپیره م پرسی:

- باشه قورباقه کان، لهویندهر، له چاله که نایه نه ده ری؟

به رسقی دایه وه: - نه خیر، ده رنایه ن، خودا عافوو یان بکات!

نه نکم، زۆر ناوی خودای دینا، هه میشه ناوی خودای له سه ر زار بوو. داک و بام ئه وهنده ناوی خودایان نه ده برد، به و راده یه خو یان به نزیکی خودا نه ده زانی ...

دوای چهند رۆژیک من و نهنکم و دایکم سواری کهشتیهکی
ههلمین بووین. ماکسیم، برا نۆزاکهم مرد و، له پارچهیهک
قوماشی سپییانهوه پێچا و به نهواریکی سوور به تهناف
پێچیان کرد وله سووچیکهوه، له سهر میژیکی بچکۆلهدا
دایان نا. لهسهر سهندوق و بوخچه و پریاسکهکانی خۆمان
دانیشتم، له دهلاقهیهکی بازنهیی بچووکهوه، که زیاتر له
چاوی ئهسپ دهچوو، تهمهشای دهرهوهه دهکرد، شهپۆلی
لیلی ئاوه توورهکه بهردهوام به شووشه تهرهکهدا
دهچۆرایهوه، ههندیجار شهپۆلیکی گهوره شووشهی دهلاقه و
پهنجهرهکهی دهشۆردهوه، ئهوکاتانه به ناچاری لهسهر کهل
و پهلهکانهوه خۆم ههلهدایه خوارهوهو دهکهوتم.

نهنکم، به باسکه نهرمهکانی ههلی دهساندمهوهو دووباره
دهی خستمهوه سهر بوخچهکان و دهیگوت:- مهترسه
گیانهکهم!

تهمیکی نمناک وبۆر، بهسهر ئاوهکهوه بوو. ناوبهناو پارچه
زهوییهکی رهش له بهینی تهمتومانهکهوه بهدیار دهکهوت،
هر زوو دووباره له تهمهکهدا ون دهبووهوه. ههموو
شتهکانی دهوروبهزمان به ئاشکرا دهلهرزین، تهنیا دایکم

نه بیټ که دهسته کانی خستوونه ته پشت سه ری و پالی به دیواری که شتی ه که وه داوه و مکووم و بی جووله وه ستاوه . چاوه کانی نووقاندوون، روخساری لیل و تاریک دیاره، له هر بیرکردنه وه و هزرینیک خالییه، چاوه کانی نووقاندوون و ورته ی لیوه نایه ت، وام ده هاته بهرچاو که به ته واوه تی گوږاوه، ژنه که ی جار ان نییه، ته نانه ت جله کانی به ریشیم به لاه نامو بوو...

دایپیره م ناوبه ناو ئاورپیکی لی ده دایه وه، به سوژ و میهریکی زوره وه ده یگوت:

- فاریوشا گیان، خوژگه شتیکت ده خوارد، یهک پاروشت بخوارد با هر باش بوو.

لی داکم، کر و بیده نگه. بی جووله له جیی خوئی وه ستاوه ... نه نکم به چپه ده مدوینیټ، که چی به دهنگی بهرز له گهل دایکمد ده پهیقی، به لام هه میسه به پاریزه وه قسه ی له گهلدا ده کات و کهم و درهنگ درهنگ قسه ی ده گهلدا ده کات. وا هه سته کهم له دایکم ده ترسیټ، ئه وه م له لا ئاشکرا بوو، هر ئه وه ش وایکرد که دایپیره م زیاتر خو شبوویټ، پتر لیکی نزدیک کردینه وه ...

داکم، له ناکاوا، به ده نگیکی بهرز و تووره گوتی:

- ئیره شاری ساراتوفه! ئه وه کهشتیوانه که کوا؟

ته نانهت ئه و قسانهش که کردنی نامۆ و ناباو بوون:
ساراتوف، کهشتیوان...

کابرایه کی چوارشانه ی قژ ماش و برنج، که جلیکی شینباوی
له بهر بوو و سه ندوقیکی بچووکی به دهسته وه بوو، خوئی
وه ژوردا کرد. نه نکم سه ندووقه که ی له دهستی وه رگرت و
جهسته ی برا نه وزاده که می تی نا، ئه و جا هه لیگرت و به ره و
دهرگا که چوو، به لام چونکه قه له و بوو، به ئاسانی به
دهرگا که وه نه ده چوو، بویه ناچار بوو له سه ر لا له دهرگای
کهشتییه که وه وه دهر بکه ویت. حایر و حه په ساو له بهر
دهرگا که وه ستا.

دایکم هاواری کرد، په لاماری نه نکمی دا و تابووته که ی
له دهستی وه رگرت.

- ئاخ دایکه، نه تتوانی!

ئەوجا ھەردووکیان دیار نەمان و من بە تەنیا لە ژوورە کەدا
مامەو و تەمەشای ئەو کابرا شینیپۆشەم دەکرد. کابرا بە
سەرما داھاتەو و گوئی:

- چیه، برا بچووکە کەت پۆیی؟...

- تۆ کییت؟

- کەشتیوانم.

- ئەدی ساراتۆف کییه؟

- ساراتۆف شارە. لە پەنجەرە کەو تەمەشا بکە. ئا ئەو تا..
لەویندەرە!

ئەرزە کە لە دەرەوێ پەنجەرە کەدا دەجولاً و دەپۆیی.
خاکیکی رەشی، پڕ لە ھەوراز و نشیو بوو، تەم و مژی و ھکو
دوو کەل لێ بەرز دەبوو و ھ. پارچە نانیکێ گەورە و ھبیر
دینامە و کە لە نانیکێ گەورە و گەرمیان کردبیتەو، گوتم:

- داپیرەم کیو چوو؟

- چوو نەو کە ی بنیژیت.

- یانی دەیخەنە ژیر خاکەو.

- ئەدى چى؟ ھەلبەتتە دەيخەنە ژيىر خاكەوہ!

ئىدى بۆ كابرانى كەشتىوانم گيىرايەوہ كە چۆن دوو قورباقەي
زندوويان لەگەل بامدا، كرده ژيىر گلەوہ، كابرانى منى لە
ئاميز گرت و تووند بە خوۆەي گوشيم و ماچى كردم و...
گوتى:

- ئەي برالە توۆ جارى بچووكى، سەر لە زۆر شتان
دەرناكەيت! دلت بە قورباقان نەسووتى، ويلىيان بكە!
بەزەييت بە دايكتا بيتهوہ، بروانە بزانه چۆن بەلا و
نسيبەتان ورد وخاشيان كردوہ!

لەناكاوا، دەنگى ھەرا وزەنا لە سەرمانەوہ بەرز بووہوہ،
تيكەلەيەك بوو لە نالە و زارى، كە زانيم ئەمە دەنگى
وہگەر خستنى كەشتيەكەيە، ھيچ نەترسام. كابرانى
دەرياوان بە ھەشتا و لە باوہشى خوۆى دايگرتم ولە ئەرزەكە
داينام و بلەز وەدەرکەوت و گوتى:- دەبى بە پەلە برۆم!

منيش، ھەزم كرد برۆم، لە دەرگاكوہ وەدەرکەوتم. پارەوہ
تەنگ و نيمچە تاريكەكە چۆل و ھۆل بوو، كەسى تيا نەبوو.
كەميك لە دوورى دەرگاي ژوورەكەوہ، بريسكەي محەجەرەي
پەيزەيەك شوۆى دايەوہ. سەيرى سەرەوہم كرد و ھەندىك

خه لکی بوخچه و پریاسکه به دهستم بینی... دیار بوو هه موو
خه ریک بوون له که شتییه که وه ده ر ده که وتن، واتا منیش
ده بوایه وه کو ئه وان وه ده ر بکه وم و دابه زم.

به لام که گه ییمه حه وشیه که شتییه که وکه وتمه ناو ئه و
رپیوارانه ی که له سه ر په یژه که ی که وه کو پرد له نیوان
که شتییه که و ئه رزه که دا دانرا بوو، هه ندیکیان هاواریان کرد:
- ئه مه هی کییه؟ کوا که س وکاره که ت؟

- نازانم.

ماوه یه که ته کانیاں دام، هه ژاندمیاں، تا ئه نجام ده ریاوانه
قژ ماش و برنجه که پهیدا بوو، هه لی گرتم و به رپیواره کانی
گوت:

- ئه مه مندالیکی ئه ستراخانیه - به ریکه وت له ژووری
که شتییه که وه ده ر که وتووه.

هه لیگرتم، به راکردن بو ژووری که شتییه که ی برده مه وه و
له سه ر سه ندووق بوخچه کان داینام و گه رایه وه و به قامکان
هه ره شه ی لیگرتم:

- نهخه له تابي جاريكي دي بيټه دهره وه، نهگينا نيشانت
دهدهم...

بهره بهره دهنگه دهنگ وهه را وزه ناکه نيشته وه، جولته جولي
کشتيه که وهستا و نهما، لهه مان کاتدا شلپ وهوري
ئاوه کهش هيور بووه وه و نهما... به لام په رده يه کی نمناک
بهري په نجره کهي گرت. تهواو تاريک بوو، بوخچه کان
دهتگوت دهئاوسين و له هه موو لايه که وه گوشار دهخه نه سهر
من، ههستم به ناخوشي دهکرد، له دلي خودا دهمپرسی:

- تو بلي منيان به تهنيا لهم کشتيه دا به جي هيشتييت و
جاريكي دي نه يه نه وه به لامدا؟

چووم بو لاي دهرگا که. داخرا بوو ونه ده کرايه وه. نه مده تواني
دهسکه مسينه کهي بادهم، بوتليک شير له سهر ميژيكي
نزيکمه وه بوو، بوتله کهم هه لگرت و تا هيژ له بازوومدا بوو،
به دهسکی دهرگا کهمدا کيشا، بوتله که شکا، شيره که به سهر
لاقمدا رژا و چووه پيلاوه کانمه وه.

نهم ناکاميهم زور له بهر گران بوو، له سهر بوخچه و
پرياسکه کان پراکشام و دهستم به گريان کرد، به وجوره بهدهم
گريانه وه خهوم ليکوت.

وهختی له خه و رابووم، دیسان ههرا وزهنا بوو، کهشتیه که دهله ریبیه وه و شه پۆلی ئاوه که، شلپ وهوړ خوی پیدای ده کیشا. په نجره ی ژووره که وهکو هه تاو ده دره وشایه وه. نه نکم له لامه وه دانیشتبوو و قزه که ی شان هه کرد و بروکانی ویک ده هیاننه وه. له بن لیوانه وه هه ر ورته ورتی بوو و خوی ده دواند... قژیکی پر و سهیری هه بوو، رهنگی قژی تی که له یه ک بوو له شین ورهش، به سه ر شان و مل و سینگ و مه مک و نه ژنویدا هاتبووه خواره وه و ته نانته ده گه ییه نه رزه کهش، به دهستیکی له سه ر نه رزه که به رزی ده کرده وه، به دهسته که ی تری، به شانیه کی داری ددان شاش ده که وته داهیان و شان کردنی قزه پره که ی. لیوه کانی هه لده قورتاند و تووره یی له چاوه ره شه کانی شه پۆلی ده دا، ده م وچاوی له ناو نه و هه موو قزه دا بچکوله و کومیدی ده هاته به رچاو.

پیده چوو نه و روزه مجیزی ته واو نه بیته. لی که لی م پرسه بوچی قژی نه وه نده دریزه، به هه مان راویژی گهرم و نه رمی دوینی گوتی:

- به لای خوییه، خودا ویستوویه تی عه زابم بدات، جا وهره
ئهم یالنه فره تییه شاننه بکه! که مندال بووم شانازیم بهم
یال و قزه وه ده کرد، ههنوکه که پیر بووم بوم به خیو
ناکریت به نه فره تی ده کهم! برؤ بخه وه کوره کهم، هیشتا
زووه. هه تاو هیشتا به ته واوی هه لنه هاتوو.

- حه زنا کهم بخه وم!

به دهم هونینه وهی پرچه که یه وه سه رنجی ئه و ته خته ی دا که
دایکم له سه ر گازی پشت له سه ری خه وتبوو، ئه و جا به منی
گوت:

- حه زت لی نییه، مه خه وه. دوینی چون بوتله که ت شکاند؟
به ئه سپایی قسه بکه!

به شیوه یه کی زور تایبه تی قسه ی ده کرد، له تو وایه گورانی
ده لیت، بویه قسه کانی له یادگه مدا نه خش ده بوون - که
قسه کانی خو ش بوون، وه کو گول جوان و نه رم و بو ندار بوون!
هه رکاتی که بزه ی ده هاتی بیلبیله ی چاوه کانی که له
ئالوبالو ده چوون، ده کرانه وه و پرشنگیکی سه یر و له وه سف
نه هاتگیان لیده بووه وه، که بزه ی ده کرد، ددانه سپی و
سفته کانی به دیار ده که وتن، هه رچه نده گونا ئه سمه ره کانی

پِر چرچ و لۆچ بووبوون، بهلام پوخساری روناک و جهوان دههاته بهرچاو... ئەوهی ئەم سەر وسیما جوانهی دهشیواند، کهپووه زهلام و فشهکهی بوو که نووکی لووتی له دوورهوه سوور دهچووهوه. نهنکم زۆری حەز له سهووتی (برنووتی) بوو، قوتووویهکی رهشی زیوکفتی ههبوو، پِر بوو له برنووتی و له کاتی پێویستدا بهکاری دینا. سهراپای رهش بوو، لی روناکییهکی گهرم و ههمیشهیی له چاوهکانییهوه پرشنگی دهداو له ناوهوه تیشکیکی جوانی دهخسته سهری و ههموو بوونی روناک دهکردهوه، پشتی چهمی بوو، تهقربهه قهموور بوو، زۆر قهلهو بوو، بهلام له ههلس و کهوتا زۆر گورج وگول بوو، دهتگوت پشیلهی چاپکه، وهکو پشیلهش نهرم و نیان و خوشهویست بوو.

من پێش هاتنی ئەو وهکو ئەوه بووم له خهویکی قوولدا بم، تاریکییهکی سهیر دهوری دابووم. بهلام که ئەو هات بیداری کردمهوه، دهرگای رۆشنایی لیکردمهوه، له خهوی ههستاندم، ئەو شتانهی له دهوروبهری مندا ههبوون، ههر ههمووی بو کردم بهیهک داوهوه، ئەوجا شالیکی رهنگینی لیدروست دهکرد. ئیدی بوو به هاوپی ههمیشهیی ژیانم. له ههمووان زیاتر دلم بهو دهکرایهوه. لهههمووان لهلام ئازیزتر بوو،

هاورپي نزيك بوو، ليى تيدده گهيشتم... خوښه ويستيه كى به
غرهزى بو ژيان هه بوو، ئەم خهسلهتهى ئەو كرده كارىك
متمانە به خو پيدا بكەم، ئەو توانايهى پي بهخشم كه
پاشان پيوستم پي بوو، تا به عهزم و جهزمه وه پرووبه پرووى
ئايندهى سهخت و دژوار بيمه وه.

چل ساليك پيش ئيستا، كهشتيان زور به هيواشى ده جولان،
ماوهيه كى زورى پيچوو تا گهيشتینه نيژنى نوڤگورد... من
هيشتا، تاكو ئەم ساتهش، ئەو پروژە خوښ و جوانانەم هەر
له بیره. ههوا خوښ بووبوو. من و نهنكم له بهيانیه وه تا
ئيوارى له ههوشه كهشتيه كه دا، له ژير ئاسمانى ساف
وشيندا، له نيوان كه ناره زيپرين و خهزان زهده كانى فولگا دا
كه له تو وايه به ئاوريشم چنرابوو، ده وه ستاين و غهرقى
تهمه شا ده بووين. كهشتيه سوورباوه كهى مه كه به كاوه خو و
سه لانه سه لانه به نيو ئاوه شين و ليله كه دا ده پرووى و به گز
شه پۆل و رهوتى ئاوه كه دا ده چوو و په روانه پانه كانى به
ئاوه كه دا ده كيشا و به ره و بهشى سه ره وهى روبرارى فولگا
هه لده كشا و به كومه كى په تيكي دريژ كهشتيه كى بچوو كى
باره لگري راده كيشا، كهشتيه باره لگره كه، كه وهى بوو،
له ميروويه كى ئاوى گه وه ده چوو. هه تاو به بي ئه وهى ئيمه

پېبچه سین، به ئه سپایی به سهر قولگادا ده پروات، هه موو
سه عاتیك دیمه نیکی تازهی به ته بیعت و سروشتی
ده ورو بهرمان ده به خشی، هه موو ئه و شتانهی ده ورو بهرمان،
سات به سات ده گوړان، ده تگوت چیرۆك و حیکایه تی جنیانه...
کیوه سه وزه کان، ده تگوت تاجن به سهر سه ری زه وی به پیت
وبه ره که ته وه. ئه و گونده وار و شارانهی له مبه ر وله و به ری
رو باره که وه و له دووره وه ده بینران، ده تگوت له زه نجه بیل
دروستکراون. گه لای زه رد و سووری خه زان به سه ر ئاوه که وه و
به ده م مه له وه سه مایان ده کرد.

چاوانی داپیره م له خو شیا ئه بله ق بوون. هه ر ساناساتی له م
سه ری که شتی که وه بو ئه وسه ر ده پروات و خو شی له چاوانیا
شه پۆل ده دات و ده لیت:

- ته مه شا، ته مه شا، ئه وه چه ند جوانه!

زوړجار ره ق راده وه ستا، به جوړی چاوی ده برییه ئه و دیمه نه
ئارامه که منی له بیر ده کرد. هه ر دوو ده ستی له سه ر
سینگی تیک ده ئالاندن. بزه یه کی ناسک ده نیشته سه ر لیوی،
رونک له چاویا قه تیس ده ما. هه نگی، داوینی ته نووره

رہشہ گول گولیبیہ کہیم رادہ کیشا، ہنگی لہ جی خوی
رادہ پیری و وہ خو دہاتہ وہو دہیگوت:

- چیبہ؟ ئاگام لہ خو نہما، دہتگوت خہویکی خوش دہبینم!

- بو دہگریت؟

بزہبہک دہکات و دہئیت:

- لہ خوشیا گیانہ کہم! لہ بیتاقہ تیدا گیانہ کہم! ئاخر ئیدی
پیر بووم، شہست سالم بہرئ کردوہ...

ہنگی، توی برنووتی (سعووتی) ہلدہ مزیت وکومہ لیک
حیکایہ تی خہیالی و سہیرم دہربارہی وہلیان و خودان
کہرامات و گیانلہ بہران و دز و جادووان بو دہگیریتہ وہ.

حیکایہت وچیرو کہکانی بہ دہنگ و راویژیکی ہیواش
وغہریب دہگیرایہ وہو بہ سہرما دادہ ہاتہ وہ، چاوانی
دہبرینہ چاوانم، دہتگوت ئہو ہیژ و توانایہی، سہرفرازی و
متمانہیان بہمن دہبہخشی، دہرژیتہ دلّمہ وہو ورہم وہ بہر
دہنیت. کہ حیکایہ تی دہگیرایہ وہ وکو ئہوہ بوو گورانی
بچریت... تا زیاتر قسہی دہکرد، گیرانہ وہ کہی رہوانتر و
جوانتر دہبوو، کہ گویم لیڈہگرت، لہ خوشیا لہ پیستی خوم

نەدەھئوریم. که له گئیرانەوہی چیرۆکیک دەبووہوہ ھاوارم
دەکرد:

- دەی نەنە، تکایە بەردەوام بە، ئیدی چی ڤووی دا.

- ... ئیدی ئەمە ڤووی دا: دئوہ چکۆلەکه له ژیر سوڤاکەدا
دانیشت، دەرزى چووبوو بە پەنجەى پئیدا... گینگلی دەدا و
دەینالاند و دەیگوت: " ئەى مشکە چکۆل، ئەى مشکە چکۆل،
ئازارم ھەیه! خەریکە دەمرم، ئەى مشکە چکۆل زۆر
بیتاقەتم!

که حیکایەتەکه دەگاتە ئیره، داپیره م پای بەرز دەکاتەوہ،
بە دەست دەیگریت و رایدەژەنیت وبە شیوہیەکی کومیدی
ڤووی خوئی گرژ دەکات و ناوچەوانی بە جوړی تیکدەنا وەکو
ئەوہی بە راستی ئازاری ھەبیت.

ئیدی دەریاوانەکان، که خەلکانیکی باش بوون، بە ڤدینه
دریژەکانیانەوہ لیمان خر بوونەوہ، گوئیان له نەنکم
دەگرت، پئدەکەنین، ستایشیان دەکرد و تکایان لی دەکرد:

- دەى داپیره، بەردەوام بە، لەم جوړە ئەفسانانەمان بو
بگیرهوہ!

دوای ئەوێ خولگیان دەکردین:- وەرن، تۆزئ شیومان لەگەڵدا
بخۆن!

لەکاتی شیودا، دەعوەتی قۆدکایان دەکرد... کالەک و
شووتیان بە من دەدا. ئەمە بە دزییەوێ دەکرا، کەسیک لە
کەشتیەکەدا بوو، بەهۆی بلابوونەوێ پەتاوێ، خواردنی
میوێ لە هەمووان قەدەغە کردبوو، کە میوێ بەدەست
کەسیکەوێ دیتبا خێرا لە دەستی رادەپسکاند و تووری
دەدایە ناو رۆبارەکەوێ. جلەکانی بەری لە جلکی خەفەر و
پاسەوانان دەچوون. ریزیکی دوگمە میسین بە شیوێیەکی
جوان بە یەخە پالتۆکەییەوێ دوورابوون. هەمیشە مەست و
خومار بوو، خەلکی لە هەر لایەکەوێ بیان دیتبا خۆیان لئ
دەدزییەوێ*... (ئەم کەسە ماموریکی بوو لە بلابوونەوێ
پەتا دەترسا).

دایکم بە دەگمەن دەهاتە حەوشە کەشتیەکە. خۆ ئەگەر
بەهاتباش خۆی لە ئیمە دوور دەگرت. کڕوکپ و بی دەنگ
ورتهی لیوێ نەدەهات.. تاکو ئیستاش ، بالا زراف و
جوانەکە، رۆخسارە تاریک وئاسنینه کەم لەبەرچاو ولە
بیرە کە قزە زەر دە بە شەپۆلەکە دای دەپۆشی. هەموو ئەو

دیمه‌نانه، وه‌کو ئه‌وه‌ی له پشت ته‌میکی سپیه‌وه یان په‌له هه‌وریکی ته‌نکه‌وه، خو بنویین، به‌و ئاوایه دینه‌وه به‌رچاوم... دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله، تا‌کو ئه‌مرۆ‌کش پرشنگی چاوه کیویه‌کانی که وه‌کو چاوانی نه‌نکم گه‌وره بوون، سه‌ره‌تاتکیم ده‌گه‌لدا ده‌کات. رۆژیک، به‌ تووندی به‌ داپیره‌می گوت:

- دایکه تو خۆت ده‌که‌ی به‌ گه‌پجاری خه‌لکی! پیت پیده‌که‌نن!

داپیره‌م، به‌ خه‌مساردیه‌وه به‌رسقی دایه‌وه:

- با پی بکه‌نن، چی تیا‌یه، چ قه‌یدییه، پیکه‌نین ئامیانی (هه‌ویین) ژیا‌نه، خودا ر‌اوه‌ستاویان بکات!

له‌بیرمه هه‌رکه شاری نیژنی نوڤگورود ده‌رکه‌وت، نه‌نکم وه‌کو منداڵ له خو‌شیا گه‌شایه‌وه.. ده‌ستی منی گرت و بو قه‌راخ که‌شتیه‌که‌ی بردم و هاواریکرد:

- ته‌مه‌شا، ته‌مه‌شا! چه‌ند جوانه! ئه‌مه نیژنییه، شاره جوانه‌که‌ی خودا! ته‌مه‌شا چه‌ند جوانه! ته‌مه‌شای گومه‌زی کلێساکان بکه، له تو وایه به‌ ئاسمانا ده‌فرن!

ئاورپى لاي دايكىمى دايهوه، پوندك له چاوانى هاتنه خواري،
به دايكىمى گوت:

- فاريوشا گيان تهمهشاكه! وادياره فھراموشت كرددوه!
تھمھشاكه چھند جوانه، چاوت به دیداری زاخاو بده!

به لام دايكم، بهھمان خھميينيهوه بزھيهكي كرد.

كھشتيهكه، بهرانبھر به شارھ جوانهكه و له ناوهندي،
ئاوهكهدا وهستا، روبرهكه پر بوو له لوٽكه وبھلهميين
بچووك، سھدان سھول وهكو رم بهرز كرابوونھوه. هھركه
كھشتيهكهمان وهستا، بهلهميكي گھوره كه پر بوو له خھلكي،
كهوته شان بهشاني كھشتيهكهمان، ئهوجا پيچي كردهوه بو
لاي ئهوپھيژھيهي كه وهكو پرد بهلهمهكهي به كھنارهكهوه
دھبهست. ئيدي ريبوارھكان يھك يھك له بهلهمهكه دابهزين
و بهسھر پھيژھكهدا هاتن وخويان گھيانده سھر كھشتيهكهي
مھ. پيرھمييرديكي ورديله له پيش خھلكهكهوه به هھشتاو
دھرويي، پالتويھكي دريژي رھشي لهبھر بوو. چاوهكاني
بچووك وسھوز بوون، كهپووي دھنووكه دالاشي بوو، رديينه
سورهكهي وهكو زيړ دھبريسكايهوه.

دایکم بدهنگی بهرز هاواریکرد، خوئی له باوهشی هاویشت
وگوتی: - باوکه گیان!

به ره و ئه و رۆیی، ئه ویش دهسته بچوکه سووره کانی
به سه ری دایکدا هیئا، ئه وجا بله ز کهوته نه وازشی
گوناکانی و به هه لچوونه وه گوتی:

- ئاخ، ئاخ! هه ی سه رشیت، چۆنی! ئاخ ری هاتیه وه! ئاخ له
دهست ئیوه گهل!

نه نکم کهوته له هه میژ گرتن و ماچکردنی یه ک به یه کیان،
وه کو فرفزۆکه به دهوری هه موویاندا ده سوپایه وه. منی به ره و
ئه وانه پالنا که هاتبوونه پيشوازیمان وبله ز گوتی:

- ده ی له زیکه ن! ئه مه لاله میخائیلویه، ئه وه یاکوفه،
ئه وهش پوره ناتالیایه، ئه م دوو کورهش خالۆزاتن،
هه ردووکیان نیویان ساشایه: ئه مهش کاترینای کیژی لاله ته،
هه موویان خزم و خویشی خو مانن- ته مه شا چه ند زۆرن!

بابام پیی گوت:- ئافرهت، حالت چۆنه؟

سیجار یه کیان ماچکرد...

بابام، منی له نیو ئاپوړاکه دهرهینا، هر دوو دهستی
بهسهرمدا هینا و گوتی:

- تو کییت؟

- کورپکی ئهستراخانیه- بهرپکهوت له ژووره که هاتووته
دهری...

بابام پروویکرده دایکمو بهسهرسامی پرسى:- چ دهلیت؟
ئهوسا بهبی ئهوهی چاوهپوانی وهلام بکات، دامیه لاهو
گوتی:

- گوناکانی له بابی دهچیت. دهی با سواری بهلهمه که ببین!
له کهناره که دابهزین، به کومهل به ریگایه کی بهرده لانی
سهره و ژوورکه دا سهرکه وتین، ئه مبهروئه و بهری ریگاکه
خاکریز بوو، پووش و په لاشی وشکه وه بوو دایپوشی بوو.

بابام ودایکم له پیش هه مووانه وه رییان ده کرد، بابام
ئه وهنده کوله بالا بوو، بالای نه ده گه ییه شانی دایکم. به
ههنگاوی کورت و خیرا شانبه شانی دایکم ریی ده کرد، دایکم
له سهری را تهمه شای ئهوی ده کرد، له تووایه به ههواوه ری
دهکات. ههردوو خاله میخائیل ویاکوف له دواى ئهوانه وه

رېيان ده‌کرد، خاله ميخائيل رېشتالهيه‌كي رېقه‌له‌ي
قزره‌شي قزخاو بوو، وه‌كو بابام رېقه‌له‌ بوو، خاله ياكوف
قزېكي لولوي زهردي كالي هه‌بوو، ئه‌وجا هه‌ندئ زني قوت و
قه‌له‌و كه جلكي رېنگاوره‌نگيان له‌به‌ردابوو، له‌ دواي
ئه‌وانه‌وه رېيان ده‌کرد، نزيكه‌ي شمش منداليان له‌گه‌لدا
بوون كه هه‌موويان له‌من گه‌وره‌تر بوون، هه‌موويان هيدي و
هيور رېيان ده‌کرد. به‌لام من له‌ گه‌ل داپيره‌م و پوره
ناتاليي چكوله‌دا له‌ دواي دواوه رېمان ده‌کرد. پوره
ناتاليا، رېنگ زهرديكي چاوشيني ورگن بوو... هه‌ر تاونا
تاوي ده‌وه‌ستا، هه‌ناسه‌ي تازه ده‌كرده‌وه‌و له‌بن ليوانه‌وه
ده‌يگوت:- ئاخ، ناتوانم يه‌ك هه‌نگاوي دي بنه‌م.

داپيره‌م تووره‌ ده‌بوو و ده‌يبولاند:

- بوچي تويان له‌گه‌ل خويان هي‌ناوه‌؟ به‌راستي خه‌لكيكي بي
ئاوه‌زن!

به‌لام من، شتاقيانم نه‌چووه‌ دل‌ه‌وه‌، نه‌ گه‌وره‌كانيان و نه
بچووكه‌كانيان. خوم له‌ نيوياندا به‌ نامو و بيگانه‌ ده‌زاني و
ته‌نانه‌ت وي‌نه‌ي داپيره‌شم له‌به‌رچاو كه‌ميك كال بووه‌وه‌و
دوور كه‌وته‌وه‌.

زۆرم رِق لهو پياوه بووهوه كه دهيانگوت بابامه، ههر له
يهكهم ساتهوه ههستم كرد دژمنمه، له ههوهلهوه ههستيكي
دژمنانهي له ناخما بيّدار كردهوه.

گهيينه كوْتايي ههورازهكه. خانوويهكي نزمي يهك نهومي
له بهردهمدا قوت بووهوه، كهوتبووه بهرانبهه ههلديرهكه
دهسته راستي ئهوه ههورازهوه، كه ريگا گشتيهكه به
تهنيشتدا دهرويي. خانووهكه به بويهيهكي پهمهيي چلكن
بويه كرابوو، پهنجهرهكاني هاتبوونه دهرهوه. كهله دهريرا
پروانيمه خانووهكه گهوره هاته بهرچاوم. بهلام له ناوهوه
ژوورهكاني بچووك بوون. زور تهنگ و تاريك بوون، له
خهلكيدا جمهيان دههات، وهكو ميرووله پيكددا دههاتن و
ژاوهژاويك بوو نهبيتهوه. ريك وهكو قهرهبالغيهكه سهر
كهشتيهكهم، كاتي نهفهرهكاني دادهبهزاند، هاته بهرچاو،
منداآن وهكو چولهكه لاسار بهدهم ههرا و زهناوه، دههاتن
و دهچوون.

ئيدي بونيكوي ناخوش و نامو دنياي پرکردبوو. چوومه ناو
ههوشهكه، ئهويش ديمهنيكي دزيو و ناخوشي ههبوو، كه م و
زور دلي نهدهكردهوه. پر بوو له تهشت و ئاماني ناسني پر

له ئاوی رهنگاورهنگ، به راستی دیمه نیکی ناشیرین بوو،
ئامانه کان، ههریه که بیان له شوینی دانرابوون، زور ناریک
وپییک دانرابوون، ههر پارچهی تهر بوو به تهنافانه وه
ههلواسرابوون تا وشک ببنه وه. له سووچیکدا، له
کوخته یه کی نزمی بچووی داروخاوی پاشکوی ماله که دا،
کووره یه کی پر له ئیزنگ و قه لاشکهری ده گرا و شتیک ده کولا
و قولپی ده دا... کابرایه ک که نه ده بینرا، به دهنگی بهرز
قسه ی سهیری ده کرد.

- سندهل، زاخ، ئه نیلین!

فه سلی (۲)

ئه وه سهرتای ژیانیکی فره پرووداوی، جهنجالی، ئالوز
وسهیری ئه وتو بوو، که له وه سف کردن نایهت. یادی ئه و
ژیانه وه کو حیکایهت و ئهفسانه یه کی خه مین، که جنی
یه کی میهره بان بو ی گپرابمه وه، له یادگه مدا ده ژی، به لام تا
راده یه کی به سووی، حه قیقی و واقعی بوو. به لام تا
ئه مرپوش که بیر له رابردووی دوور ده که مه وه باوهر ناکه م
که ئه م رابردووه، به راستی به و شیوه یه بووبیت. پر به دل

هزده کهم نکۆلی لهو بویهرو پروداوانه بکهه، چونکه ژیان له ناو ئهه " خیله گهوج ونهزانه " دا زۆر تال و دژوار بوو.

بهلام حهقیقهت له سهرووی ههر بهزهیی و سۆز و سۆزداریه کهوهیه. من لییره دا باسی خۆم ناکهه، چیرۆک ده باره ی خۆم نانووسم، بهلکو باسی ئهه ژینگه تهنگ و تاریک و ترسناکه ده کهم که خه لکی ساده ی پروس ئهوسا و تا ئیستاش تیایدا ده ژیان و ده ژین.

له مالی بابامدا، هه مووان دژمنی یه کدی بوون، کهس هزی له چاره ی کهس نه ده کرد، ئیدی ئهه دیارده یه گهوره کانی ژههراوی کردبوو، ئهه دیارده یه بو منداله کانیش ته شه نه ی کردبوو. پاشان له قسه کانی داپیره مه وه بووم به دیارکهوت، که دایکم ریک لهه و رۆژانه دا هاتبووه مالی بابی، که ههردوو برایه کهی، پیمان له بابیان کردبووه که وشه وه تا موک وماله کهی به سهه ههردووکیاندا دابهش بکات. ئیدی هاتنه وه و گه پرانه وه ی چاوه پروان نه کراوی دایکم، هینده ی دی رژی کردن له سهه داوا ی دابهشکردنی موک و ماله کهی بابیان، به تایبهتی که له وه ده ترسان، دایکم داوا ی ئهه جیازیه بکات که کاتی خۆی بو ی دیاریکرا بوو، لی بابام بهه

بیانووهی که دایکم به پیچهوانهی مهیل ورهزامهندی ئهو،
خۆسهرانه شووی کردبوو، جیازیهکهی پی نهدابوو. خالهکانم
قهناعهتیاں وابوو، کهدهبی جیازهکهی دایکشم بهسهر
ئواندا دابهش بکریت، ماوهیهک بوو شهپی ئهوهیاں بوو که
کیههیاں له شارا خمخانهیهک بکاتهوهو کیههیاں بچیت بو
رهخی ئهوبهری روبراری ئوکا، بو گوندی کونافینو.

هیشتا ماوهیهکی زور به سهر گهرانهوه وهاتنهوهی ئیمهدا
نهبووری بوو که رۆژیک، له کاتی فراقیندا، له مووبهقهکهدا،
ههردوو خالهکهه له جیی خو راپهپین وبهسهر میزهکهدا
دانهوینهوهو بهدهم ههرا و زهناوه، روو بهرووی بابام
بوونهوهو وهک سهگ ده میان لی کردهوه و دانیان لی
جیر کردهوه، بابامیش له لای خو یهوه ههستایه سه رپییاں و
به کهوچکهکهی کهوته لی دانی میزهکه، ده موچاوی سوور
بووهوه، به دهنگی بهرز هاواری ده کرد:

- کاریکی واتان پی ده کهم، له ریگاوباناندا سوال و ده رۆزه
بکهن!

دایپههم، که له داخا روخساری گرژ بووبوو گوتی:

- پیاوه که هه‌رچیت هه‌یه بیانده‌یه و سه‌ری خۆت سووک
بکه، هه‌رچیت هه‌یه بیانده‌یه و ئەم سه‌ریه‌شه‌یه له کۆل
خۆت بکه‌وه، بیانده‌یه و ته‌واو!

باپیره‌م بۆلاندی، گری توورپه‌یی له چاوانی ده‌بووه‌وه:

- بیده‌نگ به، تو هه‌قت نه‌بی، واز له‌م ناوبژییه‌ نابه‌جایه
بینه!

ئه‌وکاته سه‌رم له‌وه سوورما‌بوو، که ئەو پیاوه چکۆله‌یه، چۆن
ده‌توانی به‌و ده‌نگه‌ زل و ترسناکه‌ هاوار بکات.

داکم له سه‌ر میزه‌که هه‌ستا، به‌ره‌ولای په‌نجه‌ره‌که رۆیی،
له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که وه‌ستا و پشتی کرده هه‌مووان.

خاله میخائیلیم، له ناکاوا، تا هیز له بازوویدا بوو،
زلله‌یه‌کی خیوانده‌ براهی، ئەویش هاواریکی کرد و ئامبازی
خاله میخائیل بوو، هه‌ردووکیان به‌ده‌م هانکه‌هانک و ئاخ و
ئۆف و جنیودانه‌وه، گلان و به‌ده‌م یه‌کدی گه‌وزاندنه‌وه
که‌وتنه سه‌ر ئه‌رزه‌که.

منداله‌کان ده‌ستیان به‌گریان کرد. پووره ناتالیا که دووگیان
بوو هاواری ده‌کرد، دایکم باوه‌شی پێدا کرد، خیرا بۆ

دهره وهی برد، به لام یه قگینیای دایهن که ژنیکی دهم وچاو
کونجی خه نۆل ورووخۆش بوو، به ههشتاو منداله کانی له
مووبه قه که بردنه دهره وه.

هه ندی له کورسییه کان به دهم شه ره که وه که وتنه سهر
ئه رزه که. ئیقانی شاگرد کارخانه، که کورپکی چوارشانه بوو
وبه تسیگانوک به ناوبانگ بوو، سواری کوئی خاله میخائیل
بوو و، وهستا، گریگوری ئیقانوفیچ که کابرایه کی ریشنی
سهرساف بوو، عهینه کیکی رهشی له چاو کردبوو. به که مالی
ئیسراحت به خاولییه که ههردوو دهستی لاله می بهست.

لاله م، له هه ژمه تا ردینه ره شه که ی له عاردی دهخشانده و
پر به زار هاواری ده کرد، باپیره م به ده وری میزه که دا
ده سوورایه وه و به خه مباری هاواری ده کرد:

- ته مه شاکه، لای خوییه بران! برای دایک و باوکی! تفؤ له و
غیره ته ی به ئیوه دراوه!

له هه وه لی شه ره که وه ده ترسام، چوومه سهر کووره که،
له وینده ره وه ته مه شای داپیره م ده کرد، که چۆن له گه نیک
ئاوی پی بوو و سه روچاوه خویناوییه که ی یا کوفی دهشت.

ياكوف دهگريا و لاقى به عارديدا دهكوتا، داپيره به
خه مينيبهوه دلى ده دايبهوه و ده يگوت:

- به نه حلهت بن! خيلى كيويان! نابى توژى ئاوه زتان بيت!
بابام (باپيره، باوه گوره) كراسه دراوه كهى هه لگرته وهو
داى به شانبا و به رووى داپيره ما هه لشاخى:
- ئهى ده لهى ديؤ، ئه مانه چ جانه وه رانيكنكه تو هيناونته
دنياوه!

ههركه لاله (خاله) ياكوف وه ده ركهوت، داپيره م خوى له
سووچيكي موبه قه كه په ستاو روو له ئيكونه كان كهوته
پارانه وه ونزا:

- ئهى مريه مى پيروژ، ئهى داكى خواوه ندانى پاكيزه، ئه قلى
به منداله كانم بده!

باپيره م هات به لايه وه وه له نزيكيه وه وه ستا، ته مه شايبه كى
ميژه كهى كرد، كه هه موو شته كانى سه رى قلى بوو بوونه وه وه
رژابوون، گوتى:

- تو دايبكى، ئاگات له م كوران به بيت، ئه گينا " قارقارا " له ناو
ده بهن ..

- به لا دوور! خودا نه کات! کوا کراسه کهت داکه نه با بو تی بدورمه وه ...

ئه وجا سه ری بابامی خسته ناو هه ردوو دهستییه وه وهه نیه ی ماچکرد. ئه و که له چاو نه نکما زور کورته بالآ بوو، به زه حمهت سه ری گه یانده شانی نه نکم و گو تی:

- ئافرته، با شتر وایه مولک و ماله که مان دابه شبکه یین!

- راست ده که ی پیاوه که، راست ده که ییت! هه ر ئه وه ته گبیره تی ..

به وجوره ماوه یه کی زور دوستانه راویژ وشیره تیان کرد. له هه وه له وه قسه کانیا ن دوستانه بوو، پاشان بابام وه کو که له شیریکی جهنگی خو ی بو شهر ئاماده بکات، پییه کانی له عاردی خشانده وبه قامکان کهوته هه ره شه له داپیره م و به دهنگی بهرز گو تی:

- من چاکت ده ناسم، ده مارت ده ناسم، ئه وه نده ی له خه می ئه وانای نیو ئه وه نده له خه می مندا نیت! میخائیله کهت دوو روو ومونافه قیکی گه وره یه و، یاکوفیش فه رمه سو نیکی ترسنو که! من ده زانم، هه موو سه روهت وسامانه کهم

ليده سەنن و ھەمووی دەدەن بە عارەق و سەرسەریاتی و بە
فیرۆی دەدەن..منیش دەستم لە بنی ھەمبەنە کەو
دەردەچیت..

لەسەر کوورە کەو ھەمبەنە شانم جولاند، ئوتوو کەو کەوتە خوارەو،
پیرە ئوتو بە پلەکانی ئاگردان و کوورە کەدا، بە تەق و ھور
غل بوو ھو، تەپ کەوتە ناو تەشتی جل شۆرییە کە. بابام بە
ترسەو ھەمبەنە، پیری دامی و لە پلەکانەو ھەمبەنە
خوارەو ھەمبەنە نیگای لە دور چاوانم بیری، دەتگوت ئەمە
یە کەمجارە کە دەمبەنە:

- کۆ تۆی لە سەر کوورە کە داناو؟ دایکت؟

- خۆم سەرکەوتە سەرەو.

- درۆ دەکەیت.

- نا درۆ ناکەم. ترسام. لە ترسا سەرکەوتە سەرەو.

لە خۆی دوور خستەو ھەمبەنە ئەسپایی شەپکی بە تەویلمدا
کیشا.

- کوت و مت باوکێتە! برۆ گوم بە لە بەرچاوم..

زۆرم پيخوش بوو كه له و موبهقه دهچومه دهري. به ئاشكرا
ههستم ده كرد كه بابام به چاوه سهوزه تيزهكاني چاوديريم
دهكات، لبي دهترسام.. ئيستاش له بيرمه كه ههميشه ههولم
دهدا، خوم له و چاوه تيز و سهوزانهي بشارمهوه. وام
ههسته كرد بابام پياويكي شهپانيه. قسهي رهق و ناخوش
بوو، گالتهي به بهرانبه ره كهي ده كردو دهيره نجاند، سهري
دهكرده سهري خهلكي و توورهي ده كردن. بهرده وام ئهم
قسهيهي دووباره دهكردهوه:

- تفو، ئهي عه مريان نه مينئ!

زوري ههز له و وشه و جنيوانهيه، به ئانقهست دريژيان
دهكاتهوه. من ئهو وشه و جنيوانهم زور له بهر گرانن، دلم
پييان تهنگ دهبيت، له كاتي ئيسراحه تا، بهدهم
خواردنهوهي عهسره چاوه، كاتي بابام و خالهكانم و
كريكارهكانيان شهكته و ماندوو له سهركارهوه بو
موبهقه كه دههاتنهوه، ههموو دهست و پليان له خم و زاخا
بوو و ههموو قزيان بو سهرهوه ههله دابوووه و به سهرو نهوار
بهستبوويان، ههموويان ريك له و ئيكونانه دهچوون كه له
سوچيكي موبهقه كه دا دانرابوون، لهم كاتانه دا بابام

له بهردهم خویدا دایده نیشاندم ورق و حه سوودی نه وه کانی
دیکه ی هه لده ستاند، زورتر قسه ی له گه ل مندا ده کرد تا
له گه ل نه واند، نه وانیش رقیان هه لده ستا و به غیلیان به من
ده برد.

به رواله ت زور ریک و پیک وشیک بوو. که ته مه شات ده کرد
ده تگوت په یکه ریکی جوانه. هه رچه نده ئیله که
نه تله سه که ی، که یه خه که ی ئاوریشم دوزی کرابوو، کون و
سواوبوو، کراسه لوکه که ی چرچ ولوچ بووبوو، سه ری نه ژنو
پانتوله که ی پینه کرابوون، به و حاله شه وه هیشتا له
کوره کانی، که چاکه ت وپانتولیان له بهر وبوینباخی
ئاوریشمیان له مل بوو، پاک و خاوینتر دیار بوو.

دوای گه رانه وه و هاتنه وه مان به چند رپوژیک، ناچاری کردم
نویژ ونزا فییریم. منداله کانی دی له من گه وره تر بوون،
هه موویان ده چوونه کلّی سای ئوسپنسکی و له لای قه شه که ی
نه وینده ر ده یانخویند. گومه زی زیړینی کلّی ساکه له
په نجه ره ی ماله که ی ئیمه وه دیار بوون.

ئیدی منیان به پووره ناتالیا سپارد که نه و نویژ و نزایانه م
فییر بکات، پووره ناتالیا ژنیکی ئارام و ترسنوک بوو، سه ر

ورپوخساری منڊالانه بوو، چاوه کانی هیئده گهش و ساف
بوون، وام ویئا ده کرد ئه گهر زور لییان ورد ببیته وه، بتوانی
هه موو ئه و بیر و هزارانه ی له میشک و خه یالیدایه ببینی.

حه زم ده کرد، ماوه یه کی زور، بیئه وه ی چاوان بتروکینم، چاو
له دور چاوانی ببرم. ههنگی پهیتا پهیتا چاوه کانی
ده تروکاندن و سه ری وهرده گیرا و، خو ی له نیگا کانی من
ده دزییه وه، ئه و جا به ئه سپایی و چپه ئاساوه ده یگوت:
- تکایه له گه ل مندا بلیوه: " ئه ی باوکه که له ئاسمانی ..

که من ده مپرسی وشه ی " که ... " مانای چیه؟

پووری به ترس و له رزه وه، ده پروانییه ده و روبه ر و پیی
ده گوتم:

- پرسیار مه که! پرسیار مه سه له که ئالوزتر ده کات. ئه وه ی
من ده یلیم، له دوامه وه بیلیوه و ته واو... وشه ی " که ... "
مانای شاره وه ی هه یه.

ئه و وشه یه م، لی بوو به مه راق، به ئانقه ست وشه که م به
هه له ده درکاند:

- کا، کی ...

لی پووری زیاتر رهنگی دهپه‌ری، له‌وه ده‌چوو ورده ورده
بتویته‌وه، به‌وپه‌ری سه‌بر و هوسه‌له‌وه، وشه‌که‌ی بو راست
ده‌کردمه‌وه.

- واهی نا، به ئاسانی بلی: "ئهی باوکه که له ئاسمانی..."
به‌لام بو من نه خوی ساده بوو ونه وشه‌کانی، بویه بیزار
ده‌بووم و هه‌رچیم ده‌کرد نویژ و نزاکه‌م بو ئه‌زبه‌ر نه‌ده‌کرا.
رۆژی بابام پرسی:

- ئی ئه‌لکسی، بۆم باسبکه ئه‌مرۆ چیت کردوو؟ یاریت کرد؟
دیاره، به‌و قوقزییه‌ی ناو چه‌وانتا دیاره، ده‌ی گرینگ نییه،
خۆت تووشی ئه‌م سه‌ریه‌شانه مه‌که! کوا بزانه‌م دوعا و
نویژه‌که‌ت ئه‌زبه‌ر کردوو؟ پوورم به ئه‌سپایی گوتی:
- زه‌ینی رۆشن نییه.

بابام پیکه‌نی و برۆ سووره‌کانی ویکه‌ینانه‌وه:

- که‌وایه ده‌بی بخریته ژیر کوته‌ک.

ئه‌وسا، ئاوری لای منی دایه‌وه و پرسی:

- بابت لیلی داویت یان نا؟

من له پرسیاره کهی حالی نه بووم، بوّیه هیچم نه گوت. دایکم
وه لّامی دایه وه:

- نه ماکسیم قهت لیّی نه ده دا، قه بوولی نه ده کرد منیش لیّی
بدهم.

- بوچی؟

- ده یگوت، مروّف به لیّدان هیچ شتیک فیّر نابیت.

بابام، به توورپهیی و به راویژیکی تووند گوتی:

- ماکسیمی ره حمه تی پیاویکی گهوج و که ودهن بوو، خودا
عافووی بکات.

من زور له قسه کانی ره انجام، نه ویش هستی پیگرد وگوتی:

- بوچی خیشتکرد؟ بزانه روژی شه ممه چون ساشا له سه ر نه و
نه نگوستیلهی درومانه کوتهک ده خوات.

نه وجا دهستیکی به قرّه سووره بوّزه کهیدا هیّنا. من پرسیم:

- کوتهک خواردن چونه؟

همموان پیکه نین و بابام به رسقی دایه وه:

- چاوه پروان بکه تا به چاوی خوّت ده بیینی...

من، خۆم له پهنايهك نا، له فكران راجووم، له دلی خودا
گوتم خهلكی ئەو جلکانه به گهلاکو تک دهکو تن که دهیانهوی
رهنگی بکهن، دیاره بابام ئەمهی مه بهسته. خهلكی له
ئەسپ ددهن، له سه ددهن، له پشیکان ددهن. له
ئەستراخان، سهربازان له فارس و عهجهمان ددهن، من به
چاوی خۆم ئەوهم بینیه. بهلام هه رگیز کهسیکم نه بینیه له
مندالیکی بچووک بدات. بهلام خالهکانم زورجار له
کورهکانیان ددها، دهیان کیشا به تهویل یان پشت ملیاندا،
مندالهکان گوئیان بهمه نه ددها، تهنیا کهمیک شوینی
لیدانه کهیان دهخوراند ودهشیلا و هه موو شتیکیان له بیر
دهکرد، زورجار لیم دهپرسین: - ئازارتان دیت؟

لی هه موو جاری، ئازایانه بهرسقیان ده دایه وه: - نه، یهک
زه رهش نایه شیت!

من ئاگام له بویه ری ئەنگوستیلهی درومانه که هه بوو.
هه ردوو خاله کهم، سه روکی کریکاره کان، له ماوهی نیوان چا
خواردنه وهی عه سر و شیودا، پیکه وه پارچه قوماشه بو یاخ
کراوه کانیان پیکه وه دده رو وده یان کرد به یه کپارچه. ئەوجا
پارچه کاغه زیکیان پیوه دده نا بو ناسینه وهی.

لاله میخائیل ویستی شوخی دهگه ل گریگوریدا، که تهقریبه ن نیمچه نابینا بوو، بکات. به برازا نو سالهکهی خوئی گوتبوو که ئەنگوستیلهی درومانهکهی گریگوری به مؤم داغ بکا. ئیدی ساشای نو سالان، ههستابوو به مقاشیک ئەنگوستیلهکهی له سهر ئاگری مؤمهکه پراگرتبوو تا سوور بووبوووه، ئەوجا لهبهردهستی گریگوری دانابوو و خوئی لهپشت موغهریهکهوه شارذبوووه. بهلام ریگ لهو کاتهدا بابام هاته ژوورهوه، دانیشته و خوئی بو کارکردن ئامادهکرد، پهنجهی کرد به ئەنگوستیله گهرمهکهدا.

له یادمه، من به پراکردن خووم به مووبهقهکهدا کرد تا بزانه ئهم هات وهاوارهچییه، بابام بوچی ئەو هاواره ترسناکهی کرد، دیتم، به شیوهیهکی کومیدی دهسته سووتاوهکهی به گوئیچکهیهوه گرتوووه و بهدهم ههلبهز و دابهزهوه هاوار دهکات:

- ههی کافرینه، کی ئەمهی کردوووه؟

لالو میخائیل، لهو کاتهدا به سهر میزهکهدا داهاتهوهو به سهری قامکان، ئەنگوسیلهکهی دهجولاند وفووی لیدهکرد. بهلام وهستا گریگوری، بیئهوهی گوئی به هیچ بدات،

خجلی(خه ریک) دروومانی خوئی بوو. سیبهره کان، به سهر
سهره ساف و گهوره که یه وه سه مایان ده کرد.. لاله یاکوفش
به ههله داوان خوئی گه یانده ئه و بهر و له سووچیکی
موغه یریه که دا خوئی قایم کرد و به ئه سپایی پیده که نی،
که چی نه نکم په تاته ی خاوی ده جنی تا قامکی بابامی پی
مالیجه بکات.

لالو میخائیل، له ناکاوا هه لیدایه و گوتی:- ئه مه کاری
ساشای کوری یاکوفه.

یاکوف، له پشت موغه یریه که وه ده رپه ری و هاواری کرد:

- درو ده که ی، قسه ی قور!

ساشا، له سووچیکی مووبه که وه و به ده م گریان وه
هاواری کرد:

- باوکه باوهری پی مه که، خوئی هانیدام ئه و کاره بکه م.

خاله کانم دیسان که وتنه شهر و جنیوان. بابام هه ر زوو هیور
بووه وه. توژی په تاته ی جنراوی له قامکی نا و منی له گه ل
خویدا برد و هیچی نه گوت.

هه‌موو پييان و ابوو، خه‌تاکه خه‌تای لالۆ ميخائيله، من هه‌قی
خۆم بوو له سه‌ر چا خواردنه‌وه بپرسم ئایا له لالۆم ده‌ده‌ن
یان نا؟

بابام خيسه‌يه‌کی ليکردم و له‌بن ليوانه‌وه گوتی:- هه‌لبه‌ته،
هه‌قی ليدانی هه‌يه!

لالۆ ميخائيل مستيکی به ميژه‌که‌دا کيشا و به‌رووی دايکما
هه‌لشاخی:

- قارقارا، جله‌وی ئه‌م تووتکه سه‌گه‌ت بگره، ده‌نا ملی
هه‌لده‌کيشم!

دايکم وه‌لامی دايه‌وه:

- ئه‌گه‌ر ئازای خۆت تاقيبکه‌وه و ده‌ستی بو ببه!..

بيده‌نگی بالی به‌سه‌ر هه‌موواندا کيشا...

دايکم توانای ئه‌وه‌ی هه‌بوو به‌چه‌ند وشه‌يه‌کی کورت، له
هه‌نبه‌ر هه‌ر که‌سيکدا داکۆکی له‌ خۆی بکات و به‌رپه‌رچيان
بداته‌وه‌و بيده‌نگيان بکات. هه‌ستم ده‌کرد هه‌مووان له‌ دايکم
ده‌ترسن و حيسابی بو ده‌که‌ن. ته‌نانه‌ت باباشم به‌ زمانیکی
نه‌رمتر له‌وانی دی قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد. من ئه‌و حاله‌ته‌م

زۆر پيخوش بوو، له ههنبهر خالۆزاكانما، خۆم پيوه
ههڵدهكيشا و دهنگوت:- داکم له ههمووان به دهسهلاتتره!

ئەوان هيجيان نهدهگوت...

بهلام ئەوهی پوژی شهممه پوویدا، متمانهی به داکم لهق
کرد... ئەوهبوو پوژی شهممه، فرسهتيکم بهدهست هينا و
سهريچيهکم کرد و هندی کيشهی بو دروست کردم..

کاری خمگهري ورهنگريژی زهلامهکان، زۆر مژوولی
کردبووم، بو نمونه پارچهيهکی زهرديان دينا، له ئاويکی
رهشيان ههڵدهكيشا، يهکسهر دهبوو به شين يان به نیلی...
يان پارچهيهکی سپيواژيان له ئاويکی سوور ههڵدهكيشا
ويهکسهر رهنگهکهی دهگوراو دهبوو به مارۆنی. به روالهت
کاريکی زۆر ئاسان بوو، بهلام گونگ و نامهفهووم بوو، بههيج
جوړی سهرم ليدهرنهدهکرد.

ئیدی له دلی خودا هزی ئەوهم لا دروست بوو که منیش ئەو
کاره بجهپينم، ئەو هز و ئارهزووه پهنهانهی خۆم به
ساشای کوری ياکوف گوت، ساشا کوريکی سهلار و سهنگين
بوو، ههميشه دواي کريکارهکان دهکهوت وخزمهتی دهکردن،
ئەوانیش ههموويان، جگهله بابام، چونکه گوپرايهل و به

خزمهت بوو، خوښيانده ويست و ده ياندواند. بابام، هه ميشه
به رقهوه تهمه شای ئه و کورهي ده کرد و ده يگوت:

- زمانلوسیکی سهیره!

ساشا، کورپکی باریک و بنیسی ره شتاله بوو، چاوه کانی زهق
له چاوانی قرژال ده چوون، هیواش به لام بله ز قسه ی ده کرد،
نیوه ی وشه کانی قووت ده دا، هه ميشه سرک وسل بوو، به
گومانه وه ده پروانیه ئه ملا وئه ولا، له تو وایه ده یه وی بره قی
یان خو ی وه شیریت. زورجار بیلبیلهی چاوه قاوه ییه کانی
ده وه ستان و که مترین جوله یان لیوه نه ده هات. به لام
هه رکاتی له شتیک په ست بوایه یان تووره بوایه، سپینه و
ره شینه ی چاوی ده که وتنه له رزین.

ویپرای ئه وه ش خو شم نه ده ويست، حه زم له چاره ی نه بوو.
زیاتر به لای کوره که ی خاله میخائیلدا مایل بووم، ئه ویش
نیوی ساشا بوو. کورپکی مه ند و تهمه ل و ته وه زهل و که ر
بوو... چاوه کانی خه مناک بوون، بزهییه کی شیرین به سه ر
لیویه وه بوو، زور له دایکی ده چوو. ددانه کانی زور دزیو
بوون. له زاری هاتبوونه ده ری، دوو ریز ددانی نارپک له
کارژی ری (شه ویلاگه) سه ره وه ی سه ریان ده ر هی نابوو، هه ميشه

خهريكي ددانه‌كاني بوو، به‌رده‌وام قامكي له زاريدا بوو،
هه‌ولّي ده‌دا ددانه‌كاني ريزي دواوه‌ي ده‌ربيڼي، رپگه‌ي به
هر كه‌سيك ده‌دا، به ئاره‌زووي خو‌ي ته‌مه‌شاي ددانه‌كاني
بكات. من هيچ شتيكي تري شايسته‌ي سه‌رنجم له‌ودا به‌دي
نه‌کرد. له ماله جه‌نجاله‌كه‌ي مه‌دا، هه‌ميشه گوشه‌گير
ودووره‌په‌ريز بوو، هزي ده‌کرد به پوژوه‌وه له يه‌كيك له
گوشه تاريكه‌كه‌كاندا دابنيشيت و به شه‌وان له نزيك
په‌نجه‌ره‌كه‌وه دابنيشيت. پر به‌دل هزم ده‌کرد، له نزيك
ئوه‌وه‌وه، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌كه‌دا، به بيده‌نگي و بو ماوه‌ي
سه‌عاتيک يان زياتر، بيئه‌وه‌ي ورته‌م ليوه بيت، دانيشم و
ته‌مه‌شاي ئه‌و قه‌له‌ره‌شانه بکه‌م که به‌سه‌ر گومه‌زي زيپيني
کلپساكه‌ي ئوسپنسكي دا ده‌سووران‌ه‌وه، هر تاو ناتاو
ده‌نيشتنه‌وه و هه‌لده‌فرين وئاسوي ئالي خو‌ر له‌زه‌رده‌ي
ئيواري هينده‌ي دي ديمه‌نه‌كه‌ي ده‌پازانده‌وه. قه‌له‌ره‌شه‌كان
به‌رز ده‌بوونه‌وه و پاشان داده‌هاتنه‌وه‌وه ده‌نيشتنه‌وه.. له
ناکاوا له شه‌قه‌ي باليان ده‌دا، به ئاسماني به‌رينه‌وه ره‌ش
ده‌چوونه‌وه، ئه‌وسا ده‌رويشتن و ئارامي و بو‌شاييه‌كي
کوشنده‌يان له دواي خو به‌جيده‌هيشت. وه‌ختيک مرو‌ف
ته‌مه‌شاي ئه‌و ديمه‌نانه ده‌کات وه‌يچ ئاره‌زوويه‌كي قسه

کردنی نامیئی، خه میکی ناخوش دلی ده گریت، لی ساشای کوری لاله یاکوف، دهیتوانی وهکو پیاویکی تهواو باسی هه موو شتیک بکات وهر کاتی بیهوی قسه بکات. وهختایهک زانی که من حهزم له وهیه، شاره زایی له پیشه ی رهنگریژی (خمگه ری) دا پهیدا بکه م، ئاموژگاری کردم، که وهکو یه که م ئه زموون، په رده گه وره که ی سهر میزه که، که له رۆزانی یه ک شه ممان و جه ژنه کاندای به کار ده برا، له گه نجینه که ده ربینم و له رهنگی شینی بگرم. به تۆنیکی جدی گوتی:- شتی سپی، له ههر قوماشیکی دی باشت رهنگ ده گریت.

په رده قورسه که م ده رهینا و به راکردن بو حه وشه م برد... به لام ههرکه چمکیکیم له حهوزه خمه که نا، تسیگانوک، نه مزانی له کوپوه پهیدا بوو، په لاماری دام و په رده که ی له ده ستم ده رهینا و به ده سته گه وره کانی گوشی، بانگی کوره خاله که می، که له ناو ده رگا که دا وه ستابوو و ته مه شای ده کرد ، بانگی کردو گوتی:- خیرا داپیره ت گاز بکه!

ئه وجا ئاوری لای منی دایه وه، سهره رهش و قژنه که ی له قاند و به تۆنیکی هه ره شه ئامیزه وه گوتی:- مه گهر خوا بزانی له سهر ئه م کاره ت چ به لایه کت به سهر دینن!

داپیره، به ههله داوان هات، که چاوی به پهرده که کهوت،
کهوته داد و بی داد، تهنانهت گریاش، به شیوه یه کی کومییدی
کهوته سه رزه نشت کردنم:

- ئۆف له دست تو، هه ی لاساری خویری! کوری " بیرم " ه
کهرا! دهک راست نه بیته وه بو خۆت و کارت! فایده ی نییه
ده بی فه لاقه بکریی...

ئه و جا کهوته تکاو رجا له تسیگانوک:

- فانی گیان، ئه مه به بابای مه ئی!... من ده یشارمه وه...
به لکو مه سه له که به سه لامه تی تی بپه رییت...

فانی، له کاتیکا، به په شته ماله بو یاویه که ی ده سته کانی
خۆی هیشک ده کرده وه، گو تی:

- ترست له من نه بییت، من هه قم نییه و قسه ناکه م، به لام
ئاگات له ساشا بی، فیتنه یی نه کات!

نه نکم ده سته منی گرت و به ره و مالی بردمه وه و گو تی:

- یه ک دوو کوپیکان ده ده مه ساشا و ده می ده گرم.

ئه و شه ممه یه، پیش نویژی ئیواره، یه کیک له خه لکانی
ماله که، ئیستا له بیرم نه ماوه کیهه یان بوو، ده سته گرتم و

بۆ مووبهقهكهى بردم. مووبهقهكه تاريك و بيدهنگ بوو. له يادمه كه دهركاي رارهوهكان وهه موو ژوورهكان خرپا داخرا بوون، له پهنجهرهكانهوه ئيوارهى خه مناكي پايژ ديار بوو، دنيا سپيواژ وبه ته متومان بوو، دهنگى دنكه دنكهى باران كهله شووشهى پهنجهرهكانى ده دا، دههاته گوى. تيسگانوك، له سهر ته پله كييك و له بهر موغه يريه ره شه گه وره كه رونيشتبوو، زور خه مين و خه مبار بوو... بابام له نزيكى بهرمىليكا، كهله سووچيكا دانرابوو، وهستا، خهريك بوو ئه و تهركه دريژانهى دهردينا كهله بهرمىله كه دا بوون، بهيهكى گرتن و كردنى بهيهك گورزه، به جوړى به هه وادا بايدان كه دهنگيان لى بهرز بووه وه... داپيره م له شوينيكي تاريكا وهستا بوو و برنووتى هه لده مژى و له بن ليوانه وه ده يگوت:- ئه م زالمه دلره قه، خو شحاله!

ساشاى كورى لاله ياكوف، له ناوه ندى مووبه قه كه دا له سهر كورسييه ك هه لكورما بوو، به ده ست چاوه كانى هه لده گلو فتن ووه كو ده روزه كه ريكي پير، ده كوروزا يه وه و ده پارا يه وه و ده يگوت:

- مه عز بۆ خوا، بيكه به خاترى مه سيح بمبوره ...

ساشای کورپی خالّه میخائیل و خوشکه بچوکه کهی شان
به شانی یهک و له پشت کورسییه که وه وه ستابوون، بی
جوولّه و رهق راوه ستابوون، له توّ وایه پهیکه رن و له بهرد
دروستکراون.

بابام به توورپهیی وه لامی دایه وه. تهرکه (شوول) دریژ و
ته ره کهی بادا و گوتی:

- که دارکاریم کردیت، ههنگی لیت ده بوورم. دهی خیرا
پانتولّه کهت دابکه نه!

به کاوه خوّه و قسانهیی ده کرد، نه دهنگی ئه و، نه جوولّه
جوولّی مندالّه که که به چوار مشقی له سهر کورسیه که
دانیشتبوو، نه دهنگی پیی نه نکم، ئه و بیده نگیه بیان
نه ده شله قاند که بالی به سهر مووبه قه تاریک و نزم و
دوکه لاویه که دا کیشابوو.

ساشا، ههستا، دووگمهیی پانتولّه کهی کردنه وه، پانتولّه کهی
تا ئه ژنوکانی هینایه خواره وه. دهستی نایه سهر کورسیه که و
ته واو دانه وییه وه، مروّف که ته مه شای ده کرد به زهیی پییدا
ده هاته وه، دلی پیی ده سووتا، که ئه وم به و حاله وه بینی،
لاقه کانم به تووندی که وتنه له رزین. که دیتم به وپه ری

بیدسه لاتی، بدهما له سهر تهخته که راکشا و قانیا به
خاولیه کی دریژ ههردوو لاق و باله کانی تووند به تهخته که وه
بهست، هینده ی دی دلم به حالی سووتا. ئهوجا دانه وییه وه و
به دهسته ره شه کانی ههردوو قوله قاپی گرت...

بابام بانگی کردم:

- ئه لکسی! وه ره ئیره! زووکه دهی! نزیک ببه وه و ته مه شا بکه
و به چاوی خوٚت کوتهک و دارکاری ببینه... باش ته مه شا
بکه... یهک...

تهرکه که ی بهرز کرده وه، دای هیئاییه وه و تا توانی کیئشای به
پاشه لی پروتی ساشادا، ساشا، یهک به خوٚی هاواریده کرد...

بابام گوتی:

- درؤ ده که ی! ئه وه یان نه یه شا! خوٚت بوٚ ئه مه یان بگره، تا
پیٚتی نیشان بدهم که ئیش یانی چی!

لیدانیکی وه های له منداله که دا، که یه کسه ر جهسته ی
ئاوسا و هیلیکی سووری توٚخ له سهر جهسته ی نه خش بوو،
خالوٚزاکه م هاواریکی دوور و دریژی کرد.

بابام، که لیّکدا لیّکدا بازووی بهرز دهکردهوه و دای
دههینایهوه:

- ناخۆشه؟ به دلت نییه! ئه‌مه سزای ئه‌نگوستیله‌که‌یه!

که دهستی بهرز دهکردهوه، دلم له‌گه‌ل بهرزبوونه‌وه‌ی
دهستی ئه‌ودا بهرز ده‌بووه‌وه. که دهستی داده‌هاته‌وه، دلی
منیش داده‌خورپا. رپیک وه‌کو ئه‌وه بوو جه‌زربه‌که بهر
جه‌سته‌ی من بکه‌ویت.

ساشا، به ده‌نگیکی بهرز وتیژ ده‌ی زیراند و سوئی ده‌خسته
دلی گوئیگره‌وه:

- جاریکی دی وانا‌که‌م! ئه‌دی من بو‌ په‌رده‌ی سه‌ر می‌زه‌که پی‌م
نه‌گوتی؟

بابام، به ده‌نگیکی یه‌کنه‌وا ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه:

- جاسووسی خه‌تایه‌که‌ت ناسرپیتته‌وه! جاسووسی شه‌فاعه‌تت
بو‌ ناکات! شه‌لاخی یه‌که‌م ده‌بی بو‌ جاسووس وشو‌قار بی‌ت،
ئیستا نۆره‌ی تو‌یه له‌ سه‌ر په‌رده‌ی سه‌ر می‌زه‌که!

نه‌نکم، خو‌ی به‌ سه‌رما دا، وه‌ بن بالی خو‌ی نام، باوه‌شی
پیدا کردم و هاواریکرد:

- نایه لم له ئەلکسی بدهیت، هەرگیز نایه لم، هەی دیوی
هۆفی!

نەنکم لیکدا لیکدا بە پێ دەیکیشا بە دەرگا کەدا
وھاواریدە کرد:

- قاریوسا، قارقارا!

بابام پەلاماری دا و دای بە عاردیدا و منی لە دەستی
دەرھینا و هەلیگرتەم و بو لای تەختە کە ی بردم... بیھودە
هەولم دەدا خۆمی لە دەست دەر بینم، ردینە سوورە کە ییم
راده کیشا، گازم لە پەنجە ی دەگرت، کە گازم لە قامکی
گرت، هاواری لی هەستا و توندتر گوشیمی، ئەنجام
خستمیە سەر تەختە کە، دەم و چاوم کەوت بە تەختە کەدا و
بریندار بوو.

ئێستاش هاواری هۆقیانە کە ییم لە بیرە کە دە یگوت:

- بیبەستنهوه! دە یکوژم!

ئێستاش، رۆخسارە سپی و چاوه درشته کانی ئەوساتە ی
دایکم لە بیرە... بە دەوری تەختە کەدا دە سوورایه وه و بە
دەنگی گیراوه وه دە یگوت:

- باوکه‌گیان به‌سه! وازی لی بیینه... بیده‌وه به خۆم...

بابام ده‌ستبه‌رداری لی‌دانم نه‌بوو، تا له‌خۆ چووم، نه‌خۆش که‌وتم، چه‌ند رۆژیک له‌ جی‌دا که‌وتم، له‌ ژووریکی بچووکا له‌ ناو جی‌گایه‌کی گه‌رما له‌ سه‌ر ده‌م که‌وتم، ژووره‌که‌ یه‌ک په‌نجه‌ره‌ی هه‌بوو، چرایه‌کی کزی گرسوور به‌ به‌رده‌وامی له‌ ژووره‌که‌دا ده‌سووتا و به‌رانبه‌ر ئه‌و گۆشه‌یه‌ دانرابوو، که‌ پر بوو له‌ ئیکونه‌ی وه‌لیان و پیاوچاکان.

بو‌من رۆژانی نه‌خۆشییه‌که‌م، به‌ قۆناغی گرینگ و سه‌ره‌کی ژیانم ده‌ژمی‌درا. له‌ ماوه‌ی ئه‌و رۆژانه‌دا، هه‌ستم ده‌کرد زۆر بله‌ز گه‌شه‌ ونه‌شه‌ ده‌که‌م و ده‌گۆرپیم. ئیدی له‌و قۆناغه‌ به‌دواوه‌ هه‌ستم به‌رانبه‌ر به‌ تیره‌ی به‌شه‌ر گۆرا، هه‌ستم به‌ نیگه‌رانیه‌کی قوول به‌رانبه‌ر به‌ به‌شه‌ر ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ بوو یه‌کیک دلی که‌ول کردبم، ئیدی له‌وه‌به‌دواوه‌، دل‌م به‌رانبه‌ر هه‌ر ته‌وه‌ینیک، چ به‌خۆم بکرایه‌ چ به‌ غه‌یره‌ز خۆم بکرایه‌، هه‌ستیاریه‌کی سه‌یری په‌یدا کرد.

له‌ پێش هه‌موو شتی‌کا سه‌رم له‌و شه‌ره‌ سوپما که‌له‌ نیوان نه‌نکم و دایکما روویدا، زۆرم پێ ناخۆشبوو... نه‌نکم ژنیکی زه‌لامی ره‌ش بوو، له‌و ژووره‌ ته‌نگه‌دا دایکمی به‌گیر هینابوو

وخزان دبوويه ئەو سووچەوہ کہ ئیکونەکانی لیبوو، شالاوی بو
دەبرد و بە دەنگیکی فیتوو ئاسا دەیگوت:

- بوچی لە دەستیت دەرنەهینا؟ ها؟

- دەترسام!

- داوہشیی، ترسی چی، لەوہ گەورەتر دەبیت؟ شەرم لە خۆت
ناکەیت؟ من بەم پیرەژنیەیی خۆمەوہ ناترسم! تو دەترسیت،
بەراستی شەرمە!

- دایکە وازم لیبینە! خەریکە دلم شەق دەبات!

- نا تو خۆشت ناوی، دلت بەحالی ئەم هەتیوہ بەلەنگازە
ناسووتیت!

دایکم بە دەنگیکی بەرزی خەمین گوتی:

- منیش سیویم. تاماوم هەر بە بیكەسی و هەتیوی
دەمینمەوہ!

پاشان هەردووکیان لە سەر سەندوووقەکەیی نزیکیی سووچەکە
دانیشتن و بە دوو قۆلی دەستیان بە گریان کرد و مودەتیکی
باش گریان.

دایکم گوتی:

- ئەگەر لەبەر ئەلکسی نەبوایە سەری خۆم هەڵدەگرت،
لێرە دەپۆیشتم! من لەم دۆزەخەدا هەلناکەم! بەراستی
تاقەتم چوو، توانام نەماوە دایکەگیان!

نەنکم لە بن لیوانەو دەیگوت:

- کورەکەم، گیانەکەم، جەرگەکەم!

ئیدی گەییە ئەو قەناعەتە ی که دایکم لەوانی دی بە
دەسەلات ترو بەهێزتر نییە، ئەویش وەکو ئەوانی دی لە
باپیرەم دەترسیت و، من بوومەتە سەدەمی (هۆ) ئەو هی لەو
مالەدا، که زۆر لێی بیزارە، بژی... ئەمەم زۆر لەبەر گران
بوو! دوای ماوەیەکی کهم دایکم بژی... ئەمەم زۆر لەبەر
گران بوو! دوای ماوەیەکی کهم دایکم لە مالەکەدا دیار
نەما، پێیان گوتم چوو تە سەفەر. ئیدی نەمزانی کیۆه
چوو...

پۆژیک بابام هاتە سەرینم... وەکو ئەو بوولە میچەکەو
هاتبیتە خوارەو. لە قەراخ تەختە خەو کەم دانیشتم، بە

دەستە ساردەکانی کە دەتگوت سەھۆلن کەوتە نەوازشی
سەرم:

- بەیانیت باش، کۆری باش! کوا وەلامی من بدەو، رەقم لی
هەلمەگرە! دەی حالت چۆنە؟

پەربەدڵ حەزم دەکرد بەر لەقەی بدەم، بەلام لە تاو ئازار
نەم دەتوانی بجولیم. لەلامەووە دانیشت، قژەکە لە بەرچاوم
لە جاران سوورتر بوو، شەکەت و ماندوو، بە نیگەرانیەو،
سەری دەلەقاند. چاوە درەخشانەکانی برینە دیوارەکە، لەتۆ
واپە لە شتیک بە سەر دیوارەکەو دەگەرین.
شەکرلەمەیهکی بە زەنجەبیلی لە گیرفانی دەرھینا، دوو
نووقلی نەباتی شەپپور ئاسا و سیویک و لوچیک میوژی
دەرھینا و، هەر هەموویانی لە سەر سەرینەکەم و لە نزیکی
کەپوومەووە دانان:

- تەمەشا، شیرینیم بۆ هیناون!

ئەوجا داھاتەووەو هەنیەیی ماچ کردم.. ناوبەناو، بەکاوەخۆ
دەستی بەنیو چەوانمدا دینا، دەستەکانی چکۆلە و رەق
بوون، قامکەکانی ئامال زەرد بوون، بەتایبەتی نینۆکە

خواروخیچەکانی، کەلە چنگی پەلەوەر دەچوون. بە ئەسپایی گۆتی:

- بابۆ، من ئەو رۆژە، زۆرم لێدایت، بەدەست خۆم نەبوو، زۆر توورە بووم، بە تاییبەتی تۆ لیم هەلگەرایتەو، دەم وچاوت بەر چرنۆکان دام، قامکت گەستم، ئیدی منیش دەهری بووم! بەهەر حال ئەم جارەیان زۆرم لێدایت، بەلام خەمت نەبی جاری داهاوو تۆلەت بو دەکەمەو! بەلام حەز دەکەم ئەوە بزانی کە وەختیک یەکیک لە کەس و کارت، لیت دەدەن مانای وا نییە رقیان لیتە، بەلکو، لە بەر بەرژەوهندی تۆیە، بو پەرودەدی تۆیە، ئەمە خۆی لە خۆیدا پەند و دەرسە، نەک سەرکوتکردن و چاوشکاندن! بەلام ئازا بە نەیهلی بیگانان لیت بدەن. وا خەیاڵ نەکە ی من بە مندالی لێدانم نەخواردوو، جاری وا هەبوو بە جووری لێیان داوم تۆ لە ناخۆشتترین خەوندا نەت بینیو، ئەلیوشا گیان زۆر هوقیانە لێیان دەدام! بەجووری لێیان دەدام ئەگەر خودا بیدیایە، هۆن هۆن بۆم دەگریا! ئەنجام چ بوو؟ ئەنجام ئەو بوو کە منی هەتیو، کوری بیوژنیکی بینەوا و بەلەنگاز، گەییە ئیره و بووم بە خاوەن و سەرۆکی کارگایەکی تەواو، ئەم بەو خەلکانە دەوروبەرم دەکەم.

بابام جهسته رهقهله و بتهوهكهى لى نزيك كردمهوه و كهوته گيړانهوهى چيروك و بهسهرهاتى مندالى خوئى، زور به روونى و رهوانى، بيئهوهى گريى بينيته بهر قسانى دهكرد.

چاوه كهسكهكانى دهرهوشانهوه، قزه سوورهكهى دهبريسكايهوه، دهنگه بهرزهكهى سات به سات بهرزتر وتووندتر دهبوو. زارى لى نزيك كردمهوهو گوتى:

- تو به كهشتى هلم بو ئيره هاتى، يانى هلم بو ئيرهى ههلگرتى، بهلام من به مندالى، به بهلهمى گهورهو به زهبرى بازوو به پيچهوانهى رهوت و شهپولين قولگاوه بو ئيره هاتووم، بهلهمه گهورهكه بهسهر ئاوهكهوه بوو منيش به كهنارى رووبارهكهدا، به پيى پهتى، به سهر بهردى تيز وچقله شينكه و درواندا، له بهيانيهوه تا ئيواره پيره بهلهمم رادهكيشا! ههتاو له پشتى مى دهدام، سهرم دهتگوت مهنجهليكه و شتيكى تيادا دهكولييت. سهرم دادهنهواند و ريم دهكرد، ئيسقانهكانم دهنگيان ليوه دههات، له پهستا و بى پسانهوه ريم دهكرد، بهرپيى خوم ندهبيني، چاوهكانم تهزى ئارهقه دهبوون و له دلى خودا

ده گريام و ليوه کانم ته ته له يان ده کرد. ئاليوشا گيان، ئيدى
هر مه پرسه، بوټ نه بوو نار هزايى و بيزارى دهر بېرېت،
ئوه ونده ماندوو ده بووم، به دهما ده که وتم و سه رى ئهو
گوري سه م له ده ست بهر ده بوو که به سه ر شانمه وه بوو، به مه
خوشحال ده بووم! ماناى و ابوو، دوا هيژ و تواناى خوټ به کار
هيئاوه، ئيدى بو خو پشوويه ک ده دم و لنكى ليړاده کيشم و
بوخو ده مر م! به لى ئيمه ئه وسا به وجوره به بهر چاوى خوا و
سه روه رمان عيسا مه سيحه وه ده ژيانين و روظمان ده گه يانده
شه و... به لى من له ژيانمدا سى جار ان به و جوړى که بو م
گيړا يته وه، قولگاي دايکمانم بريوه: له سمبیرسکه وه تا
ريبينسک، له ساراتوفه وه تا ئيره، له ئه ستراخانه وه تا
ماکارييف و بازارى گه وره، ئه مه گالته يه، بيخه يته
سه ريه ک ه هزاران فرسه خ ده بيت! له سالى چواره مى
خزمه ته که مدا، به رزکرامه وه بو سه روک و بهر پرسى، به له م
راکيشه کان. ئه نجام خاوه ن کاره که مان بوى دهر که وت که من
له حه يوان زياترم، ته نيا حه يوانىک نيم بو به له م
راکيشان!..

بابام، که باسى قوناغه کانى ژيان و سه ربه وردى خوى
ده کرد، به رده وام له بهر چاوم ده گوړا، وه کو په له هه وريکى

بچووک دههات و گهوره دهبوو و لهبه رچاوم دهبوو به پالنه وانیکي بههیز، پالنه وانیک که دهیتوانی به تاقی تهنیا و هر خوئی به له میکی بارکیشی سپیواژی گهوره، به پیچه وانهی رهوتی روبره مهزنه که وه رابکیشیت..

ههندیجار، له تهخته که دهچووه خواره وهو ته مسیلی بو ده کردم، بههر دوو دست نیشانی ده دام که چون کریکاره کان به گوریه کانیاں به له مه کانیاں راده کیشا و ئاویان له به له مه کان ده رده دا. ئهوجا به دهنگیکی گر گورانی ناباوی ده گوت، ئهوجا ده گه رایه وهو له قهراخ تهخته که داده نیشیت و به دهنگی بهرز به رده وام ده بوو و ده یگوت:

- ویپرای ئه وهش ئه لکسی گیان، شهوانی هاوین بو ئیسراحت له ژینگولیا لاماں ده دا، ئاگریکمان له بناری گردولکه سهوزه کان ده کرده وه تا شوربایهک ئاماده بکهین. به راستی ئه لکسی گیان رۆژگاریکی خوش بوو! ئیدی پیره شوربا له مه نجه له کهیدا ده کولا. له پر یه کیک له کریکاره کان هلی ده کرده گورانی، به دهنگه سازگارو به جو شه کهی ماندوویه تی له دل ده ره وان دینه وه، ئیمهش له گه لیا ده مان

گوت و بۆمان دەسەندەو، ئیدی لە خۆشیا لە پیستی خۆ
نەدەھیۆرین و خەریک بوو لە خۆشیانبال بگرین و هەموو
خەم و ماندووێتیه کمان فەرامۆش دەکرد، وامان هەستدەکرد
قولگا خیراتر دەروات و وەکو ئەسپێکی توورەوتۆسن، تاو
دەدات، هەلەستیتە سەر پاشووان و دەیهوئ سەر لە ئاسمان
بسوئ! هەنگی، هەر خەم و پەژارەیه کمان هەبوو
دەرەوییه و وەکو تەپوتۆزیک با رای بمالئ، دەسردرایه وە!
ئیدی بە دەم گۆرانی و سترینه وە، شۆرباکەمان، لەسەر
ئاگرە که لەبیر دەچوو، هەنگی بەسەر ئاگرە که دا هەلەدەچوو،
دەکەوتینه سەرزەنشتی ئاشپەزە که و دەمانگوت: هەقی خۆتە
بەشداری گۆرانی و ئاهەنگ بکە، بەلام نابئ کارە کهشت
لەیاد بکە، کەیف و شادی بە جیئ خۆی کار بە جیئ خۆی!
چەند جارێک لە دەرگاوه سەریان کیشا و داوای باپیره میان
کرد، بەلام هەموو جارێ من داوام لێدەکرد و دەمگوت:

- تۆزیک دیکەش وەمینه و مەرۆ!

ئەو پێدەکەنی و بەدەست ئامازەیی بو دەکردن و دەیگوت:-
لەوئ چاوه نور بکەن ...

تا خورئاوا باسی خوئی بو کردم. کاتی بهوپه‌ری میهره‌بانی
خواحافیزی له‌من کرد و رۆیی، گه‌ییمه ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که
بابام نه‌ پیاوئیکی ترسناک و نه‌ شه‌رانیه‌.

به‌راستی، هه‌رچه‌ند بیرم ده‌که‌وته‌وه که ئه‌م پیاوه، ئه‌و
رۆژه به‌و دل‌ره‌قیه به‌ربووه ویزه‌م و به‌و درنده‌بیه دارکاری
کردم، دل‌م ده‌گوشرا، هه‌ول‌مده‌دا له‌بیری خوئی به‌رمه‌وه،
به‌لام فایده‌ی نه‌بوو و نه‌بوو. نه‌مه‌توانی فه‌راموئشی بکه‌م.

دوای سه‌ردانه‌که‌ی بابام، ئیدی رێگا بو ئه‌وانی دیکه‌ش
کرایه‌وه. له‌ به‌یانیه‌وه تا به‌تلئیکی شه‌وئ ده‌رۆیی، یه‌کیک
له‌ خه‌لکی مال‌ه‌که به‌ دیارمه‌وه داده‌نیشت وه‌هولئ ده‌دا
به‌هر شیوه‌یه‌ک بووه دل‌نه‌واویم بکات. ئیستاش له‌بیرمه‌ که
ئه‌و هه‌ولانه هه‌موو جارێک سه‌رکه‌وتوو و دل‌خۆشکه‌ره
نه‌بوون.

نه‌نکم له‌ هه‌موو ئه‌وانی دی پتر ده‌هاته سه‌رینم. هه‌میشه
له‌گه‌ل مندا وله‌سه‌ر یه‌ک ته‌خت ده‌خه‌وت. به‌لام ئه‌و
که‌سه‌ی زۆرت‌رین کاریگه‌ری به‌سه‌رمه‌وه به‌جیه‌یشت، بی
چه‌ند و چوون تسیگانوک بوو. گه‌نجیکی چوارشانه‌ی سینگ
پان بوو، سه‌ریکی گه‌وره و قزئیکی ره‌شی لوولی هه‌بوو،

دهمه و ئیواره یهک بۆلام هات، دهستیگ جلکی یهک شه ممه ی له بهر بوو که بریتی بوو له کراسیگی ئاوریشمی زهردی کال و پانتۆلیگی مه خمه لی فش و فۆل، جووتی چه کمه ی له پیدای بوو، به ده م ریوه جیره جیرپیان ده کرد و له دواوه وه کو ئامیری ئوکوردیون ده نوشتانه وه. قزه که ی ده بریسکایه وه، چاوه خیل و گه شه کانی له ژیر برۆ ره شه کانیه وه ده دره وشانه وه، ددانه کانی له ژیر سمیله باریکه که یه وه ده بریقایه وه، روناکی قرمزی ئه و چرایه ی که بهرده وام به دیار ئیکونه کانه وه ده سووتا، دهیدا له کراسه که ی وروناکیه که ی عه کس ده کرده وه و دیمه نیگی هینده جوانی ده نواند، ئوخزنی ده خسته دل و ده روونه وه.

تسیگانوک، قۆلی کراسه که ی هه لکرد و، باسکی که یه کپارچه جیگی ته رکه وشول بوو نیشاندام و گوتی:

- ته مه شا، بزانه چیان به سه رم هیئاوه، ده بینی چه ند ئاوساوه! ئیستا باشه، که میگ دامرکاوه ته وه و ساریژ بووه!... که دیتم بابات تووره بووه و جلّه وی خو ی له ده ست داوه، ئیدی یه کسه ر زانیم لیبراوه لیّت بدات و نیوه مه رگت بکات، ئیدی خیرا، ده ست و باسکم خسته بهر شولکه که ی ده ستی و

له دلی خوډا گوتم تهرکه که ی دهستی ده شکیت و د پروات تا شولکیکی تازه بیئی و ئیدی دایکت یان نه نکت له ماوه یه دا دهر فته ده هیئن و تو دهر باز ده کهن، دوورت ده خه نه وه... لی شولکه که نه شکا، له ئوی نابوو و زور نه رم بوو بووه وه. به لام من چند جه زره به یه کم لی دوور خستیتته وه، به خوت ده توانی بیان بینی و بیان ژمییری و بزانی چند جه زره به م له جیاتی تو خوار دووه.

نهرمه پیکه نینیکی خوشی بو کرد، سهر له نوی ته مه شایه کی باسکه ئاوساوه که ی کرد و گوتی:

- زور دلم به حالت سووتا، گریان ئه وکی گرتم... هه ستم کرد ئاقیبه تی کاره که ی ئه و خیر نابی، به لام ئه و له سهر لی دانت به رده وام بوو...

وه کو ئه سپ ده ی پرماند، سهری ده له قاند، به شیوازیکی مندا لانه باسی بابامی ده کرد، ههرچی له دلا بوو هه مووی هه لپرشت، هه ستم کرد له کانگای دلمه وه خوشم ده وی... پیمگوت خوشم ده وی، به هه مان ساده یی و ساویلکه بیه وه گوتی:

- منیش تۆم خۆشدهوئیت، ئەگەر خۆشم نهوئستبای ئەو ههموو
عهزابهم له جياتی تو نهدهکيشا، پیت وایه ئەمهم له
پیناوی هیچکەسیکی دیکەدا بکردایه؟ ههقم چیه بهسه
کهسانی دیکهوه!

ئوسا، له کاتیکا پهتا پهتا دهیروانیه دهراگه، گوتی:

- ئەگەر جاریکی دی لیان دایت خۆت گرژ مهکه،
ماسولکهکانت گورج مهکهوه، تیدهگهی؟ ئەگەر خۆت گرژ
بکهیت، ئازاری زیاترت دهگاتی. به پیچهوانهوه تا دهتوانی
بهدهنت شل بکه، خۆت وهکو جهلاتین خاو بکهوه. هیچ شهرم
مهکه، پر به زار هاوار بکه، پر به سییهکانت ههناسه ههل
بکیشه... ئەم شتانهت لهبیر بی، بوخۆت باشتره!

لیم پرسى:- مهگەر جاریکی دیکهش دارکاریم دهکن؟

تسیگانوک، به ئارامی گوتی:

- ئەدی چی؟ ههلبهته دارکاریت دهکن، هیشتا چیت دیوه!
زورجاری دی دارکاریت دهکن.

- ئاخر بو، لهسهرچی؟

- ئیدی بابات بیانوویهک ده دۆزیتته وه، چی ئاسانه هه نجهت و بیانوو ئاسانه!

به خه مینییه وه له سه ر ئامۆژگاری کردنم به رده وام بوو و گوتی:

- هه رکه دهستی به لیدانت کرد، له سه ر ئه رزه که رابکشی و خۆت شل بکه و به وپه ری ره حه تی رابکشی. ئه گه ر له سه ر لیدانت به رده وام بوو و شوله که یبه ره ولای خۆی راکیشا تا پیستت لیبکاته وه، تۆش جهسته ت بۆلای شوله که ببه، تیده گه ی؟ به و جو ره ئازارت که متر ده بیّت!

ئه وجا به چاوه ره شه خیله کانی چاویکی لیداگرتم و گوتی:

- من له کاری ئه شکه نه جده دا ئه زموونم زۆره، تیایدا قال بوومه ته وه، له پیاوانی پۆلیس شاره زاترم. پیستم ئه وه نده قایم و خاراوه ده توانری جووتی ده سته کیشیان لی دروست بکریّت.

ته مه شای رووه خو ش و گه شه که یم کرد، هه موو ئه و چیرۆک و حیکایه تانه م وه بیر هاتنه وه که داپیره م ده رباره ی شازاده ئیقان و ئیقانوشکای گه مره بۆی گیرابوومه وه.

فەسلێ (٣)

دوای ئەوێ چاک بوومەو، بۆم بەدیارکەوت کە تسیگانوک لە مائی مەدا پێگە و پایەیهکی تاییهتی هەیه... بابام زۆر بەروویدا هەلناشاخیت و هاواری بەسەردا ناکات، کەچی لەگەڵ دوو کورەکەیی خۆیدا زۆر تووند بوو، کەلە پاشملە باسی تسیگانوک دەهاتە ئاراوه، چاوانی بچووک دەکردنەو و سەری دەلەقاند و دەیگوت:

- دەستی ئیقان زۆر بە خێرن، دەست بداتە هەر چیهکەو دەبیت بە ئالتوون! دەبیت بەشتیکی گەورە، ئەم قسەیهی منتان لەیاد بیت، ئەمەیی لەگەڵ ئیمەدا دەژی، کەسیکی خویڕیلە نییه، ئەنجام رێگایەک بۆخۆی دەکاتەو..

پەيوەندی خالەکانیشم هەمیشە لەگەڵ تسیگانوکدا باش بوو، رەفتاریان لە گەلێا باش بوو، پێیان رانەدەبوارد، کەچی هەموو شەویک بە وەستا گریگوریان رادەبوارد، شوخی و گالتهی بی تامیان لەگەڵدا دەکرد- بۆ نمونە دەسکی قەهچیهکیان داخ دەکرد، یان بزماریکیان لە سەر کورسییهکەیی بە جووری دادەنا کە نووکهکەیی بۆ سەرەو

بیټ. یان قوماشی همه رهنگیان دهخسته بهر دهستی و
ئهویش له بهر ئه وهی چاوه کانی کز بوون، به بیئه وهی
ههست به جیاوازی رهنگه کانیان بکات، بهیه که وه ده دوورین،
که بابام ده هات و ئه وهی ده بینی لیی تووره ده بوو و ده بوو
به شهریان. به لام ئه وجوره شوخی و گالتانه یان له گه
تسیگانو کدا نه ده کرد.

رۆژیک، پاش فراقین، وهستا گریگوری له سهر تهخته که ی
مووبه قه که دا خه و ده بیاته وه، روخساری به رهنگی سوور
ده رهنگینن. ئیدی ماوه یه کی زور وه کو لیبوکان به و حاله وه
مایه وه، ئیدی که پوه سوور و دریزه که ی وه کو زمان له نیوان
هر دووچاوی چاویلکه ره شه بریقه داره که یه وه، به سهر
ردینه بۆزه که یدا شور ده بووه وه.

خاله کانمان، له و جوړه سوعبهت وشوخیانه بیزار نه ده بوون،
وهستا گریگوریش تهحه موولی ده کرد و هیچ قسه یه کی
نه ده کرد، به لکو له بهر خو یه وه پرته پرتیکی ده کرد و به
پاریزه وه دهستی بو ئوتووه که یان مقهسته کان یان
مقاشه کان یان ئه نگوستیله ی دروومانه که ده برد، تا سهری
قامکه کانی به تفه که ی ده می ته ر نه کردبان دهستی بو

نه ده بردن. ئیدی ئهمه‌ی له‌لا بووبوو به عاده‌ت، ته‌نانه‌ت له کاتی نانخواردنیشدا، به‌رله‌وه‌ی ده‌ستی بو چنگالیک یان چه‌قۆیه‌ک ببردایه، سه‌ری قامکه‌کانی به تف ته‌ر ده‌کرد و ئهم دیمه‌نه منداله‌کانی دینایه پیکه‌نین.

هه‌رجاری، ئازاریکی پی گه‌یشتبا، ده‌موچاوه پانه‌که‌ی گرز ده‌بوو، شه‌پۆلی چرچ و لۆچ به روخساریا سه‌رده‌که‌وت ده‌گه‌بیه هه‌نیه‌ی و بروکانی ویک دینانه‌وه‌و ئیدی شه‌پۆلی چرچ و لۆچه‌که له سووچیکی سه‌ره سافه‌که‌یدا ده‌نیشته‌وه و ون ده‌بوو.

بوچوونی بابام سه‌باره‌ت به‌م شوخیانه له‌یاد نه‌ماوه، لی نه‌نکم کو‌له مستی لیده‌گوشین و به هه‌ره‌شه‌وه ده‌یگوت:

- ئه‌ری ئیوه شه‌رم له خو‌تان ناکه‌ن، خه‌جاله‌ت نابن! به نه‌فره‌ت بن له گه‌ل شه‌یتاندا...

خاله‌کانم، له پاشمله زه‌می تسیگانوکیان ده‌کرد، گالته‌یان پیده‌کرد، ئیرادیان له کاره‌کانی ده‌گرت، به دز و ته‌مه‌ل ناویان ده‌برد.

جاريڪ هڙي ٿهه وهه له نه نهڪم پرسى، وهڪو خووى هه هميشه ي
خوى به زمانىكى ساهه و فامڪرى بوى ڀوون ڪردمه وهه
گوٽى:

- ده زانى چييه؟ ٿه مانه هه ردو وڪيان هه زده ڪهن، هه رڪاتى
كه ڪارگه ي تايبه تى خوىان ڪرده وه فانيا لاي ٿه و ڪار بڪات
- بوىه كه ده گه نه يه ڪ ده ڪه ونه زه م ڪردنى، گوايه به
كه لڪ نايه ت و ڪريڪارىكى خراپه و هه زار ويه ڪ بوختانى بوى
ده ڪهن و ده يانه وي له چاوى يه ڪدى بخهن، هه لبه ته
هه ردو وڪيانش درو ده ڪهن وله دلى خوىاندا، له وه ده ترسن
فانيا لاي بابات بمينى ته وهه له گهل ٿه واندا نه روا ت. بابات
كه لڪه لهى ٿه وهى كه وتوه ته سه ر ڪارگه يه ڪى تازه بڪاته وهه
به تسى گانو ڪى بسپيرى ت وخاله ڪانت ٿه مه يان پيناخوشه،
چونكه به قازانجى وان نييه، تيگه يشتى!

دا پيره م، به ده م نه رمه پيڪه نينى ڪه وهه گوٽى:

- به لام خوا لىيان قه بوول ناکات، بابات ٿاگاي له هه موو
ٿاين و ٿوئين وفر و فيله ڪانين هه يه، ٿيڊى به وهه تووره يان
ده ڪات كه ده لىت:

"بهدهلی عهسکهری بو قانیا ددهم تا بو سهربازی نهبن، چونکه ناتوانم دستبهداری بم. " ئیدی بهمه دههری دهبوون، ههزیان نهدهکرد بابات لای خوئی گلی بداتهوهو ههیفیان لهو پارهییه دههات کهله قهبهلی تسیکانوک بدریت، چونکه پارهی بهدهلی عهسکهری بهجگار زور بوو!

ئییستا، وهکو ئهوسای ناو کهشتیهکه، لهگهل نهنکمداد ههژیام. ههموو شهویک پیش ئهوهی بخهوم، حیکایهتیکم بو دهگیریتتهوه. یان سهربهوردیکی ژیانی خویم بو دهگیریتتهوه که هیچی لهو نهقل و نهزیله خوش و جوانانه کهمتر نییه.

بهلام ئهگر بهاتبایه سهر باسی مهسهله عهملهی و ئاساییهکانی خانهوادهکه، وهکو دابهشکردنی مال و مولکهکهی بابام بهسهر مندالهکانیا، یان ئارهزووی بابام دهبرارهی کرینی خانوویهکی تازه بو خوئی، به تونیکه تهوسامیز وبی لایهناوه باسی دهکرد، وهکو ئهوهی بیگانهیهک بی یان دراوسییهک بیت و ئهو کاروباره نه لهدوور و نهله نزیک پهپوهندی بهوهوه نهبیت وکهسی دووهمی خانهوادهکه نهبیت..

له داپیرمه وه زانیم که تسیگانوک، زۆله وه لگیرا وه ته وه.. شه ویکی بارانی سه ره تای بهار، له سه سه کوویه کی بهردهم ده رگای هه وشه دا دۆزی بوویانه وه.

نه نکم، که باسی ده کرد، پوخساری ده گۆرا وجۆره هزرینیکی گونگ ده نیشته سه ر سیمای و ده یگوت:

- سه یرمان کرد له په شته مالیکی ژنانه وه پیچرابوو و له وی فری درابوو، له سه رما هه لده له رزی و ته نانه ت توانای گریانیشی نه بوو.

- باشه خه لکی بۆچی به وجۆره منداله کانیان فری ده ده ن؟

- کاتی دایکی شیری نابی بیداته منداله که ی و پاره ی نابیت خواردنی بو بکری، تا قیب ده کات مالیک بدۆزیته وه، تازه مندالیکیان بووبی و منداله که مردبی، منداله که ی خوی ده بات له بهر ئه و ماله دا دایده نی و به جیی ده هیلیت.

دوای که میک بیده نگی، به ده م خوراندنی سه ریه وه، هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و روانیه میچه که و له سه ری رۆیی:

- ئەلیوشا گیان ھەموو ئەو کارەسات و بەلایانە زادەى ھەژارى و نەدارىيە. جارى وا ھەيە ھەژارى دەگاتە رادەيەك كە لە ھەسكردن نايەت، ويىنا ناكريىت! ئەمە جگەلەھەي كە شەرم و شوورەيىيە كيزيىيى ميىردمندالى ببيىت! بابات دەيويست مندالەكە رادەستى پوليىسى تاوان بكات، من نەمهيىشت و گوتم: " با خوۆمان ھەلى بگريىنەھە خوا لە جياتى ئەو مندالانەمان بوى ناردووین كە بوۆخوى بردنيەھە... " ئاخىر من ھەژدە مندالم بوو، ئەگەر ھەموويان بمابان، گەرەكيىكى تەواويان ئاوەدان دەكردەھە. ھەژدە خانوو! وانىيە؟ چواردە سالان بووم كە بە شوويان دام، لە پازدە سالىدا بووم بە داىك، ھەللا لە پازدە سالانىش كەمتربووم . بەلام خوا مندالەكانى خوۆشدەيست، يەك يەك بوۆ خوۆيى بردنەھە، تا بيانكات بە فرىشتەي ئاسمان... ھەم دلّم بوۆيان دەيەشيىت و ھەم خوۆشچالم.

بە توۆ ماكسيىيەك لە قەراخ تەختەكە رۆنيشتبوو، قژە رەشەكەي بە شان و مليا ھاتبوو ھەوارەھە. ژنيىكى قەلەھەي زەلامى تووكن بوو لە ديىلەورچيىك دەچوو، كە ديىھاتىيەكى ريشن تازە لە ليىرەھەوارى سىركاجەھە بوۆ ھيىنابىن.

ئاماژەى خاچى بە سەر سىنگە سىپەكەيدا كىشا و بەدەم
پىكەننەوہ ئازاى دەھەژى، گوتى:

- خودا منداڵە باشەكانى بۆ خۆى بردەوہو خراپەكانى بۆ من
ھىشتەوہ. بۆيە بە ھەلگرتنەوہى قانيا زۆر خوښحال بووم.
زۆرم خوښدەويست، چىبىكەم بەدەست خۆم نىيە منداڵانى
وہكو تۆم زۆر خوښدەون! بەلى ھەلمگرت و بردم غوسلى
تەعمىدم كرد، ئىستاش وا بە چاوى خۆت دەبىنى چەند
كورپكى باشى لىدەرچووہ. لە ھەوہلەوہ ناوم نا زىك زىكە،
بەدەم زىكەزىكەوہ خۆى بە ھەموو كون و كەلەبەرىكدا
دەكرد، رپك وەكو زىك زىكە... ئەلكسى گيان خۆشت بوئ،
كورپكى ساويلكە و روح سووك و دلپاكە!

من ئيقان تىسگانوكم خوښدەويست، سەرم لە كار
وكردەوہكانى دەسورما. ھەموو رۆژانىكى شەممە، كاتى بابام
دواى ئەوہى لە لىدانى ئەو منداڵانە دەبووہوہ كەلە ماوہى
ئەو ھەفتەيەدا خەتايەكيان كردبوو، دەبووہوہ، بۆ نويز و نزا
دەچوو بۆ كلپسا. ھەنگى ژيانىكى خوښ لە موبەقەكەدا
دەستى پىدەكرد. تىسگانوك، لەپشت موغەيرىيەكەوہ چەند
سىسركىكى رەشى دەگرت، بە كاغەز عەرەبانەيەكى جوانى

دروست دهکرد، به هه‌ودایه‌کی باریک عه‌ره‌بانه‌که‌ی له سسرکه‌کان ده‌به‌ست و ئه‌وجا هه‌ر چوار سیسرکه‌که‌ی به عه‌ره‌بانه‌که‌وه ده‌خسته سه‌ر می‌زه زه‌رده ته‌خته‌که و وه‌کو ئه‌سپ سه‌ره‌وخوار و سه‌ره‌وژووری پیده‌کردن و به ته‌له پوشیک لی‌ی ده‌خورین و به هه‌لچوون و سوژ و گودازه‌وه هاواری ده‌کرد:- ده‌چن به شوین مه‌تراندا!

ئه‌وسا پارچه کاغه‌زیکی به سیسرکیکی دیکه‌وه ده‌چه‌سپاند و ده‌یخسته دوا‌ی عه‌ره‌بانه‌که و ده‌یگوت:- که‌لوپه‌له‌کانیان له‌بیر چووه، ئه‌م ره‌به‌نه بو‌یان ده‌بات.

هه‌ندی‌جار پای سیسرکیکی به هه‌ودایه‌کی باریک ده‌به‌ست، سیسرکه‌که ناچار سه‌ری خو‌ی به عاریددا ده‌کی‌شا و له‌تری ده‌دا. قانکا (سووکه‌له ناوی قانیایه) ده‌سته‌کانی لی‌کدی ده‌خشاندا و له خو‌شیا هاواری ده‌کرد:

- ته‌مه‌شاکه‌ن، جه‌نابی شه‌ماس له مه‌یخانه‌وه بو‌ نویژی ئیواره ده‌روات!

هه‌ندی‌جار گه‌مه‌ی ئه‌و مشکه چکۆله مه‌شقدراوانه‌ی نیشان ده‌داین که به فه‌رمانی ئه‌و له‌سه‌ر هه‌ردوو پاشوویان ده‌وه‌ستان و ری‌یان ده‌کرد و کلکه در‌یژه‌کانیان له‌دووی خو‌یان

راده کیشا و چاوه ره شه خره کانیاں به شیوه یه کی کومیدی ده تروکاند. له گه ل مشکه کانیا زور میهره بان و به لوتف بوو، ده یخستنه باخه لی خویره وه، شه کر و قهندی ده دانی، ماچی ده کردن و به قه ناعه تی ته واوه وه ده یگوت:

- مشک گیانله به ریکی به هوشه، زور میهره بانه، خییوی ههر مالیک مشکی خوشده وی، ههر که سیک خواردن به مشکان بدات، خیر دیته ریگهی و خییوی ماله که خوشی ده وی...

تسیگانوک، هه ندیک سیحربازی به دراو و گه نجه فهش (جوره یارییه کی وهره قه) ده زانی و به ده نگیکی هیئده بهرز هاواربکات که هیچ یه کیک له منداله کان نه یانده توانی رکا به ری بکن. ههر له راستیا و به روالهت هیچ جیاوازییه کی له وانی دی نه بوو. شه ویک منداله کان یاری گه نجه فهیان (وه رقبازی) له گه لدا کرد و چه ند جاریکیان لی برده وه، زور پهست و تووره بوو، خهم دایگرت، بروکانی ویک هیئانه وه و له گه مه که کشایه وه... پاشان سکالای هیئایه لای من و گوتی:

- ده زانم ژیرا و ژیر دژی من ته گبیریان کرد بوو! چاویان لیکی داده گرت و له ژیر میزه که وه وهره قیان ده گورپییه وه، ئاخر

ئەوئەش بوو بە گەمە؟ خۆ ئەگەر قەرار بێ فیل بکری، من
لەوان بە فیلترم!

لەتەمەنی نۆز دە سالیدا بوو، ئەگەر تەمەنی ئیمە، هەر
چوارمان بخرایەتە سەر یەکدی، هیشتا نە دەگەییە تەمەنی
ئەو. ئیستاش بیرەوهرییەکی تەپو تازە ی ئەوم لەبیرە، لە
بیرمە کە شەوانی جەژن بابام خالە میخائیلی لەگەڵ خۆیدا
دەبرد و دەچوونە سەردانی مالان، لالە یاکوف، بە قزە لوول
وگقە کە یەو، گیتارە کە ی هەل دەگرت و بو موبەقە کە دەهات،
نەنکم چای و خواردن و قودکا و ساردەمەنی ئامادە دەکرد.
خواردنەکان ئەوئەندە زۆر بوون، لیمان زیاد دەبوو. قودگاکە ی
لە شووشە یەکی چوارگۆشە ی سەوزدا دەهینا، کە ژیرە کە ی
بە گۆلی سووری لە شووشە دروستکراو، نەخشینرابوو، بە
راستی نەخشیکی زۆر جوان بوو، تسیگانوک، جلکی
یەکشەممە ی لەبەر کردبوو و وەکو فرفرۆکە دەخولایەو و ئەم
بەروئەوبەری دەکرد. بەلام وەستا گریگۆری، بەخۆی و
عەینە کە رەشە کە یەو، کە چاوەکانی دەبریقانەو بە
ئەسپایی و بە بیدەنگی خۆی بە ژووردا دەکرد،
دایەنە کە شمان، یەقگینا قەلەو، کە لە گۆزە دەچوو، بە
روخسارە کونج وئاو لەاویبە کە یەو، بە چاوە بچوو کە

فیللوییه کانیه وه، به دهنگه گه وره که یه وه که له دهنگی شه یپوور ده چوو، هه می شه له نیو ئاماده بوواندا بوو. هه ندی جار قه شه قز دریزه که ی کلئیسای " ئوسپنسکی " ش ده هات و خه لکانیکی نه ناسی له گه ل خویدا دینا.

هه ره هه مووان زوریان ده خوارد وزوریان ده خوارده وه، ئه وه نده یان تی ده تراند، هه ناسه یان سوار ده بوو.. منداله کانیش به شی خو یان وه رده گرت وسه رو په رداخ شه ربه تی شیرینیان ده دانی... ئیدی به ره به ره کور و مه جلیسه که خوش و گهرم ده بوو و خوشی و شادییه کی سه یر بالی به سه ره هه موواندا ده کی شا.

لالو (خاله) یاکوف، به تاسه وه دهستی ده دایه گیتاره که ی و کوکی ده کرد و دوی کوک کردنه که، هه می شه ئه م وشانه ی بی هیچ گورانیک دووباره ده کرده وه:

- ده ی باشه، ئیستا ده ست پیده که م!

ئه وجا، سه ریکی با ده داوقزه که ی له سه ره چاوانی لاده برد، به سه ره گیتاره که یدا داده نه وییه وه وه کو قاز ملی بو پیشه وه دریز ده کرد. ئیدی پوخساره خرو خه والوو که ی ده رده که وت و له پیاویک ده چوو خه ون ببینی. ته نکه ته میک، له ده وری

چاوه جوانه‌کانیا خه‌رمانه‌ی ده‌دا، به ئه‌سپایی قامکی به ژئییه‌کاندا دینا و ئاوازیکی ناسک و خوۆشی ئه‌وتوی لی‌ده‌دا، که ناچاری ده‌کردی هه‌ستیه سهرپییان و هه‌موو گویگره‌کانی ئه‌فسوون ده‌کرد.

موزیقاکی ئه‌و ، بی‌ده‌نگیه‌کی ره‌های ده‌خواست، وه‌کو جوگایه‌کی چکۆله‌ی به‌خوڕ له شوینیکی زۆر دووره‌وه بی، به‌و ئاوایه ده‌خزییه زه‌وی و دیوارانه‌وه‌و، سوژیکی ئاویتته به‌خه‌م و نیگه‌رانی له دلدا بی‌دار ده‌کرده‌وه، کاتی مروۆف گویی له‌و موزیقایه ده‌بوو، دلی به‌خوی و هه‌موو خه‌لکی ده‌سووتا... ده‌تگوت گه‌وره‌کان بوونه‌ته‌وه به‌مندالیکی چکۆله، هه‌موو به‌بی‌ده‌نگی دانیشتبوون و ورته له‌که‌سه‌وه نه‌ده‌هات و بی‌ده‌نگیه‌کی خه‌مین بالی به‌سه‌ر هه‌موواندا کی‌شابوو.

ساشای کوری میخائیلوف، زۆر به‌وردی گویی ده‌گرت، هه‌موو هۆش وگۆشی له‌لای مامه‌یاکوفی بوو، نیگای له‌سه‌ر گیتاره‌که‌ی ئه‌و گیرسابوووه‌وه، ده‌می داچه‌قاندبوو، لیک به‌ملاوبه‌ولای ده‌مییه‌وه ده‌هاته‌خواره‌وه. هه‌ندیجار به‌جوۆری ئاگای له‌خۆ نه‌ده‌ما له‌کورسییه‌که‌ ده‌که‌وته‌خواره‌وه. له‌و

حالانهدا هەر له جیی خوی و به چوارمشقی له سهر ئه زه که
داده نیشته و چاوه بی جوله کانی زهق ده کردنه وه و دهی
برینه خالیگ و گوئی ده گرت.

هموو ئاماده بووان دانیشتبوون و هه ناسه یان له خو بری بوو
و، به جوړی گوئیان له موزیقا خو شه که ده گرت له تووایه
ئه فسوون کراون، ته نیا دهنگی گیزه گیزی سه ماوه ره که
ده هات، ئه ویش وه ها نه بوو له له زه تی بیستنی موزیقا که مان
بکات.

دوو په نجه ره ی بچووک ده یان پروانیه تاریکی شهوی تاریکی
پاییز له ده ره وه. هه ندیجاری زور کهم، به کیگ به ئه سپایی
له شووشه ی په نجه ره که ی ده دا، دوو مؤمی بچووک که له
توانه وه دا بوون، گرپیکی زه ردباویان، که له دوو هه ودای
باریکی تیژ ده چوو، به سهر میزه که دا په خش ده کرده وه.

لاله یاکوف، به ره به ره ده بیریکی قووله وه ده چوو، له تووایه
خهوی لیکه وتوو، ددانه کانی به جیره وه ده برد، له تووایه
ته نیا ده سته کانی زیندوون وژیانیان تی دایه، که له موستی
دهستی راستی به سهر گیتاره که وه به جوړی ده جوولا،
له تووایه به سهر هه ل دیریکی قووله وه وه ستاوه و باله فره

دهكات. كه چي قامكي دهستي چه پي، بهرده وام به سهر
ژييه كانه وه له جووله دا بوون.

دوای ئه وهی يهك دوو جوورعهی ده خوارده وه، به دهنگه
ناخوش و ناسازه كهی هه لی ده کرده گورانيه كي دوورودريژی
ناخوش:

ئه گهر ياكوف توتته له سه گيكي بچووك بوایه
به چه په چه پ دراوسيكاني خه بهر ده کرده وه ...
ئاخ بيزار بووم... چي بکه م دلم تهنگه!
ئه وا ره به نيتهی دي ره كه، له جاده كه ده په ريته وه
له چه پهی ئه وه ده ترسييت

ئاخ بيزار بووم... چي بکه م دلم تهنگه!
تهيريكي ميهره بان له لي ره واردا خويندی
دهنگی خووشی تهيره كه، ياكوفی په ست کرد ...
ئاخ بيزارم... چي بکه م دلم تهنگه ...
دوو گه دا تي په رين... بچووكه كه يان ده گری

خوین وهکو کانی له برینه کهی ده چورئ...

ئاخ بیزارم... چی بکه م دلم تهنگه...

من نه مده توانی گوئ لهو گورانیه بگرم، که خالم ده گه بیه
کوپلهی دوو گه داکه، خه م دایده گرتم و به دهنگی بهرز له
هورژنی گریانم ده دا.

تسیگانوکیش وهکو ئهوانی دی به دیقته گوئی له موزیقا که
ده گرت و به قامکه کانی قژه رهش ولووله کهی دادینا و چاوی
ده برینه گو شه بیهک و دهنگی هه ناسهی به ئاشکرا ده بیسترا.
هه ندیجار به که سه ره وه، بی هیچ سه ده میکی خو یا، ئاهیکی
هه لده کیشا و ده یگوت:

- ئاخ، ئه گهر دهنگم خوشبا، خوم ده مزانی چی ده که م!

نه نکم ئاهیکی هه لده کیشا و ده یگوت:

- یا کوف به سه، دلمان پارچه پارچه بوو! فانی، سه مایه کمان
بو ناکه بیت؟

زورجار، داوا کهی نه نکم یه کسه ر جیبه جی نه ده کرا، به لام
هه ندیجار ئاکوف، به ناو له پ، ژبیه کانی ده گرت، ئه و جا
مستی کو ده کرده وه، وهکو ئه وهی به تووندی و تووره بی

شتیکی نادیار و بیدهنگ له خوئی دووربخاتهوه، دهیدا به
عاردیداو به دهنگیکی نائومییدییهوه هاواری دهکرد:

- خهه و پهژاره بهسه! دهی تسیگانوک، رابه، ههسته
سه ریپیان!

قانیاهه لدهستا، کراسه زهردهکهی ریکدهخست، ئهوجا به
پاریزهوه، وهکو ئهوهی بهسهه بزماردا بروات، دههاته
ناوهندی ژوورهکه، گونا ئهسمههکانی سوور دهبوونهوه،
بزهیهکی شهرمنانهی بو دهکرد و بهوپهپی ئهدهبهوه تکای
له یاکوف دهکرد:- یاکوف فاسیلیفچ، بی زهحمهت یهک توژ
تووندتر!

ئاوازیکی تووند ولهزگین له گیتارهکه بهرز دهبووهوه،
پاژنهی پیلاوهکانی تسیگانوک (قانیاهه) گوئی به گوئی
ئاوازهکه دهکهوتنه جووله، قاپهکانی سهه رهفهکان و
خوانهکه، دهکهوتنه جووله و سههه. تسیگانوک لهناوهندی
ژوورهکهدا دههقهسی و بالهکانی وهکو بالین بالندان
دهکردهوهو لاقهکانی به خیراییهکی ئهوتووه دهجولاند، که
چاوه نهیدهتوانی پهیگیری بکات. ههندیجار هاواریکی دهکرد
و له چاوه تروکانیکا چیچکانیکی بو دهکرد، ئهوجا بهدهنگی

بەرز ھاواری دەکرد و ھەل دەستایەو و ھەکو فەرپرۆکەییەکی
زیرین دەخولایەو و بە پرشنگی کراسە ئاوریشمەکە، کە لە
بەریا شەپۆلی دەدا، دەوروبەری خۆی بە جوړی پوناک
دەکردەو، لە تۆ وایە ئاگر لە سەرپایەو بەرز دەبیتەو.

تسیگانوک لە سەما تیر نەدەبوو، خۆی و دەوروبەرەکە
لەبیر دەکرد، بە رادەییەک لە سەماکەیدا دەتوایەو ئەگەر
دەرگایان بکردایەتەو، بە دەم سەماو خۆی دەگەیان دە سەر
جادەکە و ھەموو شاری تەی دەکرد و خۆیشی نەیدەزانی
کیو دەچیت و لە کێدەری دەگیرسیتەو..

لالۆ یاکوف، بە دەم ئاواز و ریتمی گیتارەکەو پێی بە
عاردیدا دەکوئا و ھاواری دەکرد: - جوانە، جوانە!

ئیدی فیکەییەکی دوورودریژی دەکیشا و بە دەنگییکی ناخۆش
و ناساز ئەم دوو بەیتە شیعەرە فولکلۆرییە دەگوت:

ئەگەر خەمی سووانی بنی پیللاوکانم نەبوایە

لە داخی ژنەکەم سەری خۆم ھەل دەگرت

ھەل دەھاتم، ھەکو چۆن لە ئاگر ھەل دیی

هەندىجار ئەوانەى كە لە دەورى مېز وخوانەكە رۆنىشتبوون،
گەرم دەبوون، دەهاتنە جۆش، بەجۆرى دەكەوتنە هاوار،
لەتۆوايە ئاسنى سوورەوہ كراويان پيۆەدەنریت. هەندىجار
وہستا ريشنەكە، گوى بە گوى ئاواز و ریتەكە، دەيكيشا بە
سەرە سافەكەى خويدا و لەبن ليوانەوہ ورتە ورتىكى فام
نەكرى دەکرد...

جاريك هات بۆلاى من، تا ردينە نەرمەكەى بەر شانم كەوت،
وہكو ئەوہى قسە بۆ پياويكى گەورە بكات، دەمى لە پەنا
گويم نا و گوتى:

- ئەلكسى مكسيموفيچ، ئاخ ئەگەر باوكت ليړە دەبوو! ئەم
كۆر و مەجليسە، جۆرىكى دى دەبوو، زۆر لە ئيستا جياوازتر
دەبوو، واى گەرم دەکرد هەر مەپرسە، بابت لە هەرەتى
لاويدا بوو، پياويكى خۆش و رووخۆش بوو! ئەوت لەبیرە؟

- نەخیر!

- بەراست؟ هەندىجار لەگەل نەنكتدا دەرهقسى... بوہستە،
سەبرۆكەيەك بكە و ببينە!

گريگوريه جي خوي ههستا، بهژن و بالايه کي زراف و شووشي ههبوو، بهلام باريک و بنيس ولهڙ ولاواز بوو، له پهيڪه وئيڪونهي وهليان دهچوو، هات و ئيڪلاميکي لهبهردهم داپيره مداما کرد، به دهنگيکي گري نائاسايي گوتي:

- ئاکولينا ئيقانوفنا، زهحمهت نهبي گهريکمان سهما بو بکه، وهکو چون کاتي خوي دهگل زاواکهتدا سهمات دهکرد، نهو چاکهيهمان لهگهلدا بکه!..

داپيره م، پيکهنی، شانہکانی ههلتهکاند و گوتي:

- نهيهرو، نهوه چ دهلي گريگوري ئيقانوفيچ گيان؟ من، من و سهما؟ دهتهوييت بمکهيت به مهخسهرهی خهلکهکه؟!

ههموو خهلکهکه روويان له نهنکم نا وليي پارانهوه... لهناکاوا وهکو نهوهی له تافي گهنجاتيدا بييت، له جي خوي راپهري و ههستايه سهر پييان، تهنورهکهي ريک خست، خوي قيت کردهوه، سهري به قزه زورهکهيوه بهرز کردهوه، سهري به نيو مووبهقهکهدا سوورايهوه و گوتي:

- کي پيدهکهنی با پيکهنی، نادهي ياکوف وهره ئيرهو موزيقام بو ليیده!

خالم راپه‌ری، چاوانی نوقاندن و دهستی به لیّدانی ئاوازیکی
نه‌رم و هیّواش کرد... تسیگانوک ، که‌میک وه‌ستا، ئه‌وجا
ده‌رپه‌ری و که‌وته خولانه‌وه به‌ده‌وری داپیره‌مدا. نه‌نکم به
بی‌ده‌نگی به‌ناو ژووره‌که‌دا ده‌سوورایه‌وه، که ته‌مه‌شات
ده‌کرد، له توّ وایه به‌ه‌واوه‌یه، به‌وپه‌ری ناسکی
بازووه‌کانی ده‌جوولاندن، برۆکانی به‌رز ده‌کردنه‌وه، چاوه
ره‌شه‌کانی بری بوونه ئاسۆی دوور. به‌شیوه‌یه‌کی کۆمیدی
هاته‌به‌رچاوم، ده‌ستم به‌پیکه‌نین کرد. لیّ وه‌ستا گریگۆری
قامکی هه‌ره‌شه‌ی لیّ راوه‌شاندم، هه‌موو گه‌وره‌کان، به
نا‌ره‌زاییه‌وه، مۆره‌یان لی‌ده‌کردم.

وه‌ستا گریگۆری، به‌ده‌م بزه‌وه به‌تسیگانوکی گوت:- ئیفان
لاکه‌وه! ته‌ه‌ته‌ق مه‌که!

تسیگانوک، گویرایه‌لانه‌ روّیی و له ئاستانه‌ی ده‌رگا‌که‌دا
دانیشته‌.

یه‌فگینیا‌ی دایه‌ن، هه‌لیدا‌یه و به‌ده‌نگی‌کی ره‌سا و خو‌ش ئه‌م
شیرانه‌ی خوینده‌وه:

نابینی جوانی چۆن

لاواز بووه و پوکاوه ته وه؟

به دريژايي شهو، به دهم

گولډوډزي ئاوريشمه وه

ده گري و روندک ده ريژي!

له وه ده چوو نه نکم نه ره قسيټ، به لکو داستانيک بگيريټه وه. به ئه سپايي ده جولآ، هيدي هيدي ليړه وه بو ئه وي ده روي، له ژير باسکه کانيه وه که به رزي کردبوونه وه، ته مه شاي ده کردين، جوړه دوودلييهک به جوولهي جهسته يه وه دياربوو، به پاريزه وه پي له عاردي داده نا... ئه و جا سووکه هه لويسته يه کی ده کرد، وه کو ئه وه بوو له ناکاوا ترسيکی که وتبيټه دل، روخساري گرژ ده بوو، رهنگي ده پيري، پاشان بزه يه کی شيريني ده کرد، رووي ده گه شايه وه وه کو ئه وه ريگا بو که سيکی نه بينراو بکاته وه، بله ز لاده که وت، پاشان سه ري داده نه واندو له جي خوي ده وه ستاو گويي هه لده خست، به ره به ره بزه يه کی شادي ده نيشته سه ري روخساري، له ناکاوا و سه رله نوئ دست به سه ما ده کاته وه، سه ما ئه ما سه ما! وه کو گه رده لوول به ده وري خویدا ده خولايه وه، ئيستا، له هه موو کاتي، بالاي به رزتر بوو، ريک

گه ڀاڻووهه تافي گه نجاپه تي و پياو نه ڀڏهه تواني ٻو
چرڪه يه ڪيش چاوي لئ بگوازيته وه!

يه ڳڻياي داڀهن، لهو کاته دا به دهنگه شه پور ئاساڪه ي
ئهم شيعره ي ده خوڻنده وه:

ڀوڙي يهڪ شه ممه وه ختي نوڙ ونزايه

تا نيوه شه و ڀه قسي

له همووان ديتر ٻو مال ڀوڙشته وه

حه يفي ڪه ڀوڙاني جهڙن و خوشي ڪمه!

نه نڪم پاش ئه وه ي له سه ما ٻووه وه، له پال سه ماوه ره ڪه
دانڀشت. همووان ده ست خوشيان ليڪرد، لئ ئه و به ده م
ڀيڪه ستنه وه ي قڙه لووله ڪه يه وه گوتي:

- به سه، به سه! وادياره له ڙيان تاندا سه ماڪاري
ڀاسته قينه تان نه بينيوه! به لام له ده قهري مه دا، له
بالا خاندا، ڪيڙيڪ هه ٻوو، نه ناويم له بيرماوه و نه ئه وه شم
بیرماوه ڪه ڪيڙي ڪي ٻوو، سه ماڪاريڪ ٻوو، ڪه ده ڪه و ته
سه ما، پياو له خوشيان خوي پڻه ده گيرا و ده ستي به گريان
ده ڪرد. به تو با نه بڪه ي نه بخويت، هر ته مه شاي ئه و

بكهيت! كه چى منى گوناحكار، به غيليم پيڊه برد، هه رچه نده
به غيلي حه رامه!

يه قگينياى داينه، به تونيكى جدى گوتى:

- سترانقان و سه ماكاران خوئى ژيانن!

داينه نه كه ئه و قسه يه يه يه كرد و هه ليكرده گوران يه ك ده رباره ي
داود پاشا.

لالو ياكوف، ئاورپكى لاي تسىگانوكى داينه وه وه ده ستى خسته
سه رشانى وگوتى:

- خوژيا له مه يخانه كاندا ده رقه سىت، بيگومان خه لكه كه ت
شيت ده كرد!

تسىگانوك به كه سه ره وه به رسقى داينه وه:

- خوژگه ده نگم خو شبايه، ئه گه ر خوا به هره ي ده نگ خو شى
پيڊابوام، ده ساليك گورانيم ده گوت و ئه وسا چى ده بوو با
ببوايه، ئاماده بووم دنيا ته رك بكم، بيم به ره بهن!

هه مووان خوارديانه وه، قوڊگايه كى زوربان خوارده وه، به
تايبه تى وه ستا گريگورى... نه نكم په يتا په يتا پيال ه كه ي بو
ته ژى ده كرد و له هه مان كاتدا ئاگادارى ده كرده وه:

- گريگوري ئاگادار به، دهنه به تهواوه تي كووره دهبيت!

گريگوري، به جدي بهرسقي دهدايهوه:

- كيشه نييه! له ئيستا به دواوه پيويستم به چاو نييه،
هموو شتيكي ئهم دنيايهم ديتوووه..

گريگوري زوري خواردهوه. چهندي دهخواردهوه مهست
نهدهبوو، بهلام زماني زياتر دهكرايهوهو له پهستا و
بيپسانهوه قسهي دهکرد، بهردهوام باسي بابمي بو دهکردم و
دهيگوت:

- به راستي دلتي گورهو ميهرهباي ههبوو! بهلي هاورپي
ئازيزم (مهكسيم ساقاتيفيچ) واهي بوو.

نهنكم ئاهيكي ههدهكيشا وقسهكاني بو دهسهلمانده
ودهيگوت:

- ئاخ، بهلي، بهراستي پياوي خودا بوو!...

هموو ئهو بويهرانهي دهوروبهرم دلگيربوون، جووره
نيگهرانيهكيان لهلا دروست كردبووم و سووکه خهميک دلي
دهگوشيم، خهم و شادي پيکهوه له دلي ئهو خهلكهدا دهژيان

و به دهگمهن له يهكدي جودا دهبوونهوه، ئهگهر جياش
بونايهوه، خيرا وبلهز جيگهي يهكيان دهگرتهوه.

شهويك خاله ياكوف، ههرچهنده زور مهستيش نهبوو، كهوته
دراندني كراسهكهي و رنينهوهي قزكههي وهلكيشاني سميله
تهنكهكهي و ههگلوفيني لووت و ليوه ئهستوور و شورهكاني.
بهدهم روندك رشتنهوه هاواري دهکرد:

- ئاخ، ئاخ ئهمه بو؟ بوچي دهبي ژيان بهمجوره بيت؟

پهيتا پهيتا، دهيكيشا به سهروچاو وههنيه و سينگ و
بهروكي خویداو دهينالاند و هاواري دهکرد ودهيگوت:- من
كهسيكي بيخيرم، نارهسهنم، شهرخواز وگومرام!

گريگوري، له بن ليوانهوه دهی پرتاند ودهيگوت:- ئهها!
دروسته! وايه!

نهنكم، كه كهميك خهياي بوو و قودگاكه كاري تيكردبوو،
دهستي كورهكهي دهگرت و دهيگوت:

- ياكوف گيان بهسه! خواي گهوره، خوي دهزاني بایي
چهدين وچمان پيوسته!

نەنکەم کە دەیخواردەو، مێهرەبانتر دەبوو، چاوە رەشەکانی
پرشنگیان دەدا و روناکییەکی گەرمیان بە سەر هەر
یەکیکماندا دەباراند، بە دەستە سەرکەیی دەموچاوە
گەرمەکەیی باوەشێن دەکرد، بە دەنگی ئاھەنگین دەیگوت:

- خودایا، خودایا! ئەم شتانە چەند جوانن! کورپینە تەمەشا
بکەن بزانی دنیا چەند جوانە!

ئەم دەنگ و گازییە لە کانگەیی دلییەو هەلەقولاو ئارم و
دروشمی هەمیشەیی ژیانی بوو.

من سەرم لە ئەشک و گریان و هاواری خالم، کە پیاویکی
خەمسارد و بی موبالات بوو و، دنیای دابوو بەر کلکان،
سورما. من لە داپیرەم پرسی خالە یا کوف بوچی دەگری و
جنیو بەخۆی دەدات ولەخۆی دەدا. نەنکەم بە پێچەوانەیی
تەبەع و تەبیەتی خۆیەو، بەجۆرە بیزارییەکەو گوتی:

- وادیارە دەتەوێ هەموو شتیکی لە بنج و بناوان بکەیت
وبزانی! سەبرکە، هیشتا ماوتە بو ئەو هی خۆت لەم شتانە
هەلقورتینی..

وه لآمه كهى ئه وه هيندهى دى هستى لاپره سهنى له لا
هاروزاندم بويه چووم بو كارگه كه وهى ئه وه م له ئيقان
پرسى... ئه ویش خوى له وه لامدانه وهى پرسياره كانم
دزيبه وه، به دهم پيکه نينه وه به گوشه ي چاو روانيه وه ستا که
وله كارگه که کردميه دهره وه وه به دهنگى به رز گوتى:

- وازم ليبينه، برو دهره وه، تا نهم خستووите به رميليك
خمه وه وه له خم هه لئه کيشاويت.

وه ستا، له به رده م ئاگردانيكى پان ونزما وه ستابوو، كه سى
مه نجه لى گه وره يان نابوو سه رى، داريكى دريژى سه ول
ئاساى ره شى به نيو يه كيک له مه نجه له كاندا ده گيرا،
ئه وسا داره كهى دهردينا و ته مه شاي ئه وه ئاوه ره نگينه ي
ده كرد، كه له سه رى داره كه ده چورايه وه. ئاگريكى گه وره له
ژير مه نجه له كاندا ده گرا، گرى ئاگره كه له به ر كوشه
چه رمينه ره نگينه كهى وه ستاي دها و پوناكى ده كرده وه و تا
راده يه كى زور له جلکى ره نگا وره نگی خيفزان (غه يبزان)
ده چوو. ئاوى ناو مه نجه له كان قولپه قولپ ده كولان، هه لميكي
خه ستيان لييه لده ستا و له درزى دهرگا كه وه ده چوو ده رى و
هه موو مه يدانه زستانه كهى ده گرته وه ..

وهستا گريگوري، له ژير چاويلکه که يه وه، چاوه سووره کاني
تيرپريم، نهوجا ئاوري لاي ئيفاني دايه وه و به تووندي گوتي:

- کوا ئيزنگ و قه لاشکري بينه، نابيني پيوستم به
شهواتهک و سووته مه نيه؟

وهختي تسیگانوک، به هله داوان وه ده رکهوت، گريگوري له
سهر فهرده يهک ئارده داري سه ندهل دانيشت و، به ئامازه
بو لاي خوي بانگ کردم و گوتي:

- کوا وهره ئيره!

له باوه شي خویدا داینام، ردینه نهرم و گهرمه که ي به
گونامه وه نا، هه ندي شتي بو گيرامه وه، تا ماوم له بيرم
ناچنه وه، گوتي:

- خالت، نه وه نده ي له ژنه که ي دا تا کوشي، ويزداني ئازاري
ده دات، هه وانه وه ي له بهر هه لگيراوه، تيگه يشتي؟ تو ده بي
هه موو شتيک بزاني، مافي خوته هه موو شتيک بزاني.
چاوانت بکه ره وه، ده نا گومرا ده بيت، تيا ده چيت!..

گريگوريش، وه کو نه نکم که سيکی ساده و ساويلکه و دلپاکه،
که چي من ليی ده ترسم، وا هه سته ده کم، که له ژير چاويلکه

رہشہ کہ یه وه، سهیری هه رکه سیک بکات، یه کسه ر
بیرکردنه وه، هه رچییه کی له میشک و نیهادا بیت، که شف
ده کات وده بینیت.

ئه وجا به کاوه خو له سه ر قسه که ی روئی وگوتی:

- به لام چونی لیذا، چونی کوشت؟ ده بیرده ناو جیگاوه،
سه راپای له لیفه یه که وه ده پیچا و، ئیدی تی به رده بوو،
بگره کویت دیشی! شه و بییری نه ده کرد، بو ئه مه ی ده کرد؟ به
خویشی نه یده زانی بو؟

تسیگانوک، به باوه شیک شه واته ک (چیلکه و داری سووتاندن)
و داره وه گه راپیه وه، له لای ئاگره که وه دانیشته وکه وته
گه رمکردنه وه ی ده سته کانی. لی گریگوری بیئه وه ی گوی به و
بدات، به ده نگیکی خه مین له سه ر قسه که ی روئی وگوتی:

- پیده چوو هوئی ئه وه هه موو لیذانه ئه وه بووبی که ژنه که ی
له خوئی باشته بوو، یاکوف به غیلی پیده برد، مالباتی
کاشیرین، واته بنه ماله که ی دایکی تو چاویان به خه لکی
چاکدا هه لئایه ت، هه سوودن، به غیلیان به خه لکی چاکدا
دیت، چونکه به خوئیان نه یانده توانی چاک بن، دزایه تی
هه موو چاک و چاکه یه ک ده که ن. برۆ له نه نکت بپرسه چون

بابتیان به داخه وه کوشت! نه نکت راستیت پیده لیت. نه درۆ دهکات و نه هزی له درۆیانه. هه رچهنده ناوبه ناو که میک مهی دهخواته وه و زۆر پموودهی برنووتی (سعووتی) یه، به لام ژنیکی پیروژه، پاک و بیگهرده، دهستبهرداری مه به گیانه.

ئهوسا، له باوهشی داگرتم. حایر و هه په ساو چووم بو ناو هوشه. که له ده رگا که وه وه ده رکه وتم، تسیگانوک، خوئی گه یاندمی، دهستی خسته سهر سهرم و به ئه سپایی و له بن لیوانه وه گوئی:

- لئی مه ترسه، مروقیکی باشه، چاو له دور چاوانی بیره، هزی له وه که سانه یه که چاو ده برنه چاوانی!

هه موو شته کانی ده و روبه رم بو من غه ریب و مایه ی نیگه رانی بوون. هه رچهنده ئاگام له ژیان خه لکانی دی نه بوو، به لام تا راده یه که ئه وه م له بیر بوو، که داک و باجم به م شیوه یه نه ده ژیان، به جوړیکی دی ده ژیان، به جوړیکی دی یه کترین ده دواند، ریژی یه کدییان ده گرت، هه میسه پیکه وه داده نیشن و پیکه وه رییان ده کرد و ده چوونه پیاسه و گه ران. زۆربه ی شه وان له بهر یه کیک له په نجه ره کاند

داده‌نیشان و پیده‌کهنین و بده‌نگی به‌رز ده‌ستری
(سترانیان ده‌گوت). ده‌رودراوسی له کۆلانه‌که‌دا خرده‌بوونه‌وه
و ته‌مه‌شایان ده‌کردن و گوئیان لیده‌گرتن. من له بیرمه،
روخساری ئه‌و هاوسیانی که له خواره‌وه سهریان هه‌لبری
بوو و ته‌مه‌شایان ده‌کرد، ئه‌و قاپه‌پیسانه‌ی وه‌یاد دینامه‌وه
که خواردنیان تیا خواردبوو ونه‌یان شۆردبوون. که‌چی
خه‌لکه‌که‌ی ئیره‌ زۆرکه‌م پیده‌کهنین، خو ئه‌گه‌ر جارنا‌جاریک
پیکه‌نیان، دیار نه‌بوو بو پیده‌کهنین. زۆر‌جار به‌گژ به‌که‌دا
ده‌چوون و به‌رووی به‌که‌یدا هه‌لده‌شاخان، هه‌ره‌شه‌یان لی‌کدی
ده‌کرد. به‌ دزییه‌وه، له‌م گو‌شه‌ وه‌و گو‌شه‌دا، به‌ چیه‌وه
قسه‌یان له‌گه‌ل به‌که‌یدا ده‌کرد. من‌داله‌کان کړوکپ و بی‌ده‌نگ
بوون و هه‌ر هه‌ستیان پینه‌ده‌کرا، به‌ ئه‌رزه‌که‌وه نووسابوون،
له‌ تو وایه‌ خاک و خو‌لن و باران به‌ ئه‌رزه‌که‌وه‌ی
نووساندوون. من له‌و ماله‌دا خو‌م به‌ نامۆ و ئاوه‌کی ده‌زانی.
ژیانه‌که‌ی ده‌وروبه‌رم ده‌رزی ئاژنی ده‌کردم، نار‌ه‌حه‌ت بووم،
له‌ هه‌موو شتی‌ک به‌ گومان بووم، به‌ گومانه‌وه دیقه‌تی
ده‌وروبه‌ری خو‌م ده‌دا..

ئیدی به‌ره‌به‌ره دۆستایه‌تیم له‌گه‌ل ئیقاندا تو‌خ بووه‌وه.
نه‌نکم له‌ به‌یانی زووه‌وه تا دره‌نگانی شه‌و سه‌رقالی

كاروبارى ناومال بوو و بهمن را نه ده گه يي، به دريژايي پوژ
به ده وري تسيگانوكدا ده سوورامه وه، تسيگانوك وه كو
هميشه، هه رجاري بابام داركاري بكردمايه، خوئي
ده دايه بهر شولكه كه ي دهستي تابه رمن نه كه وييت، بو پوژي
دوايي قامكه ئاوساوه كاني نيشان ده دام و به كه سه ره وه
ده يگوت:

- نا، فايده ي نيه! به زه يي پيئا نايه ته وه، ته مه شا... فايده ي
نيه، هم من وام به سه ر دي هم تو ش له لي دان
ناخه له سيط! ته واو ئيدي هه قم به سه رته وه نيه، ئه مه
دوا چاره كه ...

به لام چاريكي ديكه ش، ملي بو ئه م ئه شكه نجه و فيداكاريه
ده دايه وه ...

- ئه دي تو نه تگوت ته واو ئيدي هه قم به سه رته وه نيه؟

- با، به لام چ بكه م، به ده ست خو م نه بوو، بيئه وه ي پي به سم
ده ستم دايه بهر شولكه كه .

دواي ماوه يه ك شتي كم له مه ر تسيگانوك بيست، هيئده ي دي
چووه دل مه وه و خو شم ويست.

تسیگانوک، هه موو یه کشه ممه یهک، به یانی زوو یه خته بووری
که نیوی شاراپ بوو، ئەسپییکی چه موش بوو و نه نکم زوری
خۆشده ویست، له خزاکیکی (عه ره بانهی سهر به فر) گه وره
ده به ست و به خوی کلاویکی له سهر ده کرد و پۆستینیکی تا
سهر ئەژنوی له بهرده کردو که مه ره نیکی که سکی تووند
له سهر ده به ست و ده چوو بو بازار تا خواردن و ئازووقه ی
ههفته یهک بکریت و بیته وه. هه ندیجار زور دیر ده که وت..
هه موو خه لکی ماله که خه میان لیده هات، بهرده وام ده هاتنه
به ره په نجه ره که و، به هالاوی هه ناسه یان، شه خته ی سهر
شووشه ی په نجه ره که یان ده تونده وه و ته مه شای جاده که یان
ده کرد تا بزانه بو نه هاته وه!

- ها، هاته وه؟

- نا، جاری دیار نییه!

نه نکم، له هه مووان پتر نیگه ران ده بوو، به هه ر دوو کوره که ی
و میرده که ی ده گوت:

- ئیوه ئاقیبه ت هه م ئەم کوره باشه به کوشت ده دهن و هه م
ئەسپه که ش. ئاخر توژی ویزدان تان هه بی، شهرم له خوتان
بکه ن، ئاخر له چیتان که مه؟ ئاخ خیللی گه وج و چاوچنووک

وتهماعکار! ده‌بینن خودا چۆن تۆله‌تان لی‌ده‌کاته‌وه، په‌له
مه‌که‌ن، خوا به‌سه‌بره به‌لام سه‌ختگیره!

بابام برۆکانی ویک دینایه‌وه و نیوچه‌وانی تی‌کده‌نا و له‌بن
لی‌وانه‌وه ده‌یگوت:

- ده‌به‌سه، ئەمه ئاخیر جاره!

تسیگانوک، هه‌ندی‌جار دوا‌ی نیوه‌رۆ ده‌هاته‌وه. بابام و
خاله‌کانم، به‌هه‌شتاو به‌پیرییه‌وه ده‌چوون. نه‌نکیشم به‌ده‌م
سه‌ووتی هه‌لمزینه‌وه دوا‌یان ده‌که‌وت و به‌ده‌م ری‌گاو‌ه وه‌کو
دی‌له‌ ورچ ده‌ی پرتاند... نازانم بو‌چی له‌م حاله‌تانه‌دا،
چوارپه‌لی ده‌شکا و به‌ئاسته‌م ده‌جولا. ئیدی منداله‌کان به
راکردن خو‌یان ده‌گه‌یانده ناوه‌ندی هه‌وشه و به‌وپه‌ری
خو‌شی و شادییه‌وه، ده‌که‌وتنه به‌تال کردنی خزا‌که‌که، که‌پر
بوو له‌گو‌شتی تازه، په‌له‌وه‌ری سه‌ربردراو، ماسی و جو‌ره‌ها
خو‌راکی جو‌راو‌جو‌ر.

بابام، ژیراوژیر و به‌چاوه چکو‌له تی‌ژه‌کانی ده‌یروانییه
باره‌کان و ده‌ی پرسى:

- هه‌موو ئەو شتانه‌ت هیناوه که‌پیم گو‌تبوویت؟

تسیگانوک، به نیو حهوشه که دا دههات ودهچوو تا گهرمی
ببیتهوه، دهسته چاییوهکانی لیکدی دهسوون، تا توژی گهرم
ببنهوه و به خویشییهوه بهرسقی دهداییهوه:

- هه موو شتهکانم کریوه، ههر ئهمریکت کردبوو، هه مووم
جیبه جی کردووه!

بابام تووره دهبوو ودهیگوت:

- هیواش، هیواش کابرا، بو بهوجوره دهست بهیهکا دهدهیت،
دهستکیشهکانت دهدرین، پاره مان پی داون، خو به بهلاش
دهستمان نهکوتوون! پارهت پی ماوه؟

- نه خیر!

بابام به ئارامی به دهوری خزاکه که دا دهسووراییهوه و به
ئهسپایی دهیگوت:

- وا ههسته کهم، خواردهمه نیهکی زورت هیئاوه، پیده چیت
به قهرز هیئابیتن! جارهکی دی کاری وا نهکیت، ههزم لهم
جوړه کارانه نییه، تیده گیت؟

دوای ئه و قسانه، رووی گرژ دهکردو دهرویشت... ههنگی
خالهکانم، به خوشحالییهوه خویمان دهگیانده خزاکه که

وبه دهست بالنده كان، ماسيه كان، جهرگ و سيقه توره ي
بالنده وسه روپيي گویره كه و پارچه گوشته كانيان
هه لده سه نگاند و به دهم خووشي و شادييه وه فيكه يان ده كيشتا
و ستايشي تسىگانوكيان ده كرد و ده يانگوت:

- شتى باشت هه لبراردووه، ئافه رين بوخوت!

خاله ميخائيلم، له هه مووان خوشترا بوو، له كه يفان له
پيستي خوي نه ده هيوري، به ده وري خزاكه كه دا،
هه لبه زودابه زي بوو، ده تگوت به سه ر سپرينگدا ري ده كات،
به كه پووه ده ندووكه دالاشيه كه ي بوئي هه موو شته كانى
ده كرد و تامى ده مى خوش ده كرد، چاوه نيگه رانه كانى له
خوشيا بچووك ده كردنه وه. وه كو بابى ره قه له بوو، به لام
كه ميك له و دريتر بوو، ره شيكى ره ژوو ئاسا بوو، ده سته
رچيوه كانى، له ئاسينه كانى نابوون و له تسىگانوكى
ده پرسى:

- بايم چه ندى دابوويتي؟

- پينج روبل.

- تۆ بايى نزيكەي پازده رۆبلى شتت هيئاوه، چەندت پۆل داوه؟

- چوار رۆبلى وده كوڤيك.

- بهو حيسابه نهوهت كوڤيكت بو خوت هه لگرتووه، خو گويت لئيه ياكوف، خهلكي بهوجوره پاره پهيدا دهكهن!

ياكوف، كه به توي كراسيكي دريژ لهو سهرمايه دا وه ستابوو و ده پروانيه ئاسماني شين و سارد، پيكهني و به خوئنساردييه وه به تسىگانوكي گوت:

- قانيا، ده لئى چى قاپي فودگامان بو بكرىت؟

نهنكم، ئه سپه كه له خزاكه كه ده كاته وهو له به رخوو هه
هه يوانه كه ده دوينيت و ده لئيت:

- چيته گيانه كه م؟ چيته پشيله چكوله كه م؟ هه زت له
گه مه يه؟ ده ي گه مه بكه! قه يدى نييه!

ئه سپه كه، ياله پر وبزه كه ي ده جولئى وبه ددانه
سپيه كاني، به نهرمى گاز له شانە كاني نهنكم ده گريت،
ئه و جا ده سماله ئاوريشمه كه ي نهنكم لاده بات. به چاوه
گه شه كاني ده پروانيته روخسارى و به ده نكيكي نهرم وخوش

دهحیلینیت... داپیرهه به سۆزهوه لیی دهپرسیت:- پارچه
نانیکت دهوی؟

نهنکم پارچهیهک نانی گهورهی سویری دهداتی
وبهرکۆشهکهی لهبهردهمیا رادهگریت تا خوئییهکه نهپرژیتته
سهر ئهزرهکه...

" تسیگانوک " ش کهبهخوی له جوانوو ئهسپ دهچوو،
بهروهولای دههات ودهیگوت:

- به راستی ئهسپیکی جوانه، زۆر زیرهک وهۆشنه..

نهنکم پیی به عاریدیدا دهدات و هاواری بهسهردا دهکات:

- لاکهوه! مهیه بهلای منا، تو بهخۆت دهزانی، ئهو پرۆزانهی
دهچییه بازار خوشم ناوی!

ئهوچا بوی گیپرامهوه که تسیگانوک وهختی بو بازار دهپروات،
ئوهندهی شت به پاره دهکرپیت، دوو ئهوهنده دهذزیت.
ئهوچا به دهنگیکی خهمین گوتی:

- بابات پینچ رۆبلی دهداتی، بایی سی رۆبل ئازووقه و
پیویستی دهکرپیت و بایی ده رۆبلیش دهذزیت، نارهسهنه،
حهزی له دزییه! جاریک دزی تاکیکردهوه، که هاتهوه مال،

هه‌موو پیکه‌نین و ئافه‌رینو ستایشیان کرد. ئیدی له‌وه به
دواوه خووی به دزییه‌وه گرت. بابات به گهنجی زۆر نه‌دار و
نه‌بوو بوو، بۆیه ئیستا به‌م پیرییه که‌وتووته ره‌زیکى و
ئه‌وه‌نده ده‌ست نوقاوه. پاره‌و مالى دنیای له مندا له‌کانی
خۆشتر ده‌ویت. چه‌زی له مالى مفت و خۆپراییه! به‌لام
میخائیل ویاکوف...

به توورپه‌یی و بیزاریه‌وه ده‌ستیکی هه‌لته‌کاند، ئه‌وجا
که‌میک بیده‌نگ بوو، ته‌مه‌شای ناو قوتووو برنووته‌که‌ی
کردو، به‌خه‌مینیه‌وه و به‌ده‌م پرتانده‌وه گوته‌ی:

- ئه‌مه شتیکی ئالۆزه ئه‌لیوشا گیان، وه‌کو مافوریکه
پیره‌ژنیکی کویر چنی بیته‌ی و من و تو سهر له نه‌خش و
نیگاره‌کانی ده‌رناکه‌ین! ئاخری رۆژیک له رۆژان تسیگانوک
به دزییه‌وه ده‌گیریت و هه‌نگی ئه‌وه‌نده‌ی لیده‌ده‌ن تا
ده‌یکوژن.

ديسان، بو ماوه‌یه‌کی کورت بیده‌نگ بوو، که ده‌ستی به قسان
کرده‌وه، به ده‌نگیکی زۆر نه‌رم گوته‌ی:

- یاسا و رینمایى زۆرمان هه‌یه، به‌لام هه‌چ هه‌والیک له
دادپه‌روه‌ری و حه‌قیقه‌ته‌وه نییه!

رۆژی دوايي له تسيگانوك پارامهوه كه واز له دزي بيئي و
پيمگوت:

- ئەگەر بە دزيهوه بگيري، ئەوهندهت ليددهن تا
دهتكوزن!

پيکهني، بهلام هەر زوو بروی ويكهينانهوهو چارهي گرژ بوو،
ئەوجا به دهنگيكي دلير گوتي:

- نا، خەمت نهبي، ناتوانن بمگرن، دەرەقم، وريام،
ئەسپهكەشم رەهوان و خوشبەزه... من دەزانم دزي هەم
شەرمە و هەم ترسناکه، من هەر بە هەوس، لو فشه دزي
دەكەم. بو پارەو پول كوگردنەوهەم نيه، هەرچيهكم هەبوو
خالهكانت له زەرفي هەفتهيهكدا هەموويان ليم كيشايهوه،
بهلام من گويي نادهمي، با ليمي بسەنن! گرینگ ئەوهيه
سکم تير بي.

له ناکاوا، هەليگرتم و باوهشي کردم، به ئارامي هەزاندمي
وگوتي:

- تو زور لەر و لاوازي، بهلام ئيسقانت پتهون، دەبيت بە
گەنجيكي بههيز. گوئ بگره، خوت فيري گيتار زهني بکه،

داوا له خاله ياكوفت بکه با فيرت بکات. من به راستمه ها!
تو هيشتا مندالي، نهمه کيشهکيه! منداليکي بچووکيت،
کهچي زور جدیت! وایزنام بابات خوشناویت، وانیه؟
- نازانم.

- دهیسا من، جگه له نهکت هیچ کهسیکی مالباتی "
کاشیرین " م خوشناوئ... ئاوهوئاو بچن. مهگهر هر شهیتان
بتوانی خوئی بوین!
- ئهدی من؟

- تو له مالباتی کاشیرین نیت. تو له " پشکوف " یت، توخم و
تووت لهوان جیايه، خوینی تو، خوینیکی دیکهيه.
به میهره بانیهوه به خووهی گویشیم و بهدهم نالینهوه گوتی:
- خوژگه دهنگم خوشبا، بهزاتی خوا ئاورم له دلی خهلکی
بهردهدا. برؤ براله برؤ، وازم لی بینه... دهبی دهستبه
کارهکه م بکه م..

به ئهسپایی له نهرزهکهی دانام، چنگوکهیهک بزما ری
خسته دهمییهوه، دهستی کرد به داکوتینی پارچهیهکی
رهشی تهر، بهسهر چوارچیویهکی گهورهی تهختهدا.

دوای ئەو بە ماوهیەک، تسیگانوک مرد. مردنەکی بەمجۆرە بوو:

خاچیکی گەورە ی دار بەروو، کە پایەییەکی ئەستوور وگریداری هەبوو، ئەو خاچیەیان بە دیواری حەوشەکەو نابوو، ماوهیەک بوو لەو شوینەدا بوو، لە یەکەم رۆژی هاتنەووە بو ئەم ماله سەرنجی راکیشام. ئەوکاتە تازەتر بوو، زەردباو بوو، بەلام هەنووکە لە ژیر بارانی پاییزدا، رەش هەلگەرا بوو، ئیدی بوونی دار بەرووی تەری لیدەهات، لەو حەوشە تەنگ و پیسەدا، شتیکی زیاد بوو.

خالە یاکوف ئەم خاچی کەری بوو، تالە سەر گۆری ژنەکی دای بچەقینی. نەزری کردبوو، کە لە یەکەم رۆژی سالیادی مردنی ژنەکیدە، بیدات بە شانی خویدا و بو سەر قەبرانی بەریت... سالیادی مردنی ژنەکی یاکوف، ریکەوتی رۆژی شەممە دەکرد، هەوێ زستان بوو. بایەکی تووندی دەهات، بەفری سەربانەکانی رادەمالی و بە دنیا دا تووی دەدا. بابام وداپیرەم و هەرسی نەوێکیان لە پیش ئەوانی دید، چوون بو سەر قەبران، ئەوانی دیکەش چوونە ناو

حهوشه و منيان له گهڻ خودا نه برد، ئه مه سزاي خه تايه ك
بوو كه پيشتر كرد بووم.

خاله كانم، دوو پوښتيني ره شي چوون يه كيان له بهر كرد،
خاچه كه يان هه لگرت و هه ريه كه يان سووچيكيان نايه سه ر
شانيان. گريگوري و پياويكي بيگانه، به زه حمه تيكي زور پايه
قورسه كه ي خاچه كه يان به رزكرده وه و خستيانه سه ر شانه
پانه كه ي تسىگانوك، تسىگانوك له زگ بوو بكه ويټ، بو
ئه وه ي نه كه وي لاقى بلاو كرده وه. گريگوري پرسى: -
نایتوانی؟

- نازانم، وادياره زور قورسه!

خاله ميخائيل، به تووره يي گوتى:

- ده روازه كه بكه وه هه ي كويړى له خوا عاسى!

ياكوف گوتى:

- تسىگانوك، شهرم له خوت ناكه يټ؟ ئيمه هه ر دوو كمان له
تو لاوازترين.

به لام گريگوري به دهم كرده وه ي ده روازه كه وه، ناوري لاي
فانياي دايه وه و تسىگانوكى ناگدار كرده وه:

- ئاگات له خۆت بئى، خۆت زۆر ماندوو مه كه! خوا ئاگادارت
بئى!

خاله ميخائيل، له سهر جاده كه وه وه لامى دايه وه:

- هه هى كه چه لى خويپرى، به راستى كه ريت!

هه موو ئه وانهى له هه وشه كه دا بوون، ده ستيان به پي كه نين
كرد، به دهنگى به رز كه وتنه قسان، ديار بوو بردنى خا چه كه
هه موويانى خو شحال كرد بوو.

گريگورى ده ستى گرتم و له گه ل خويدا بو كار گه كه ي بردم و
به ده م رپوه گوتى:

- رهنگه ئه مپرو بابات داركاريت نه كات، كه يفى ساز دياره،
مه يلى شه رى نيبه.

منى، له سهر كو مه ليك به رگن و خورى، كه بو رهنگ كردن
دانرا بوون، دانا، به ميهره بانیه وه هه نديك له و خوريان هى دا
به شانمدا تا سه رمام نه بييت. ئه و جا بو نيكي ئه و هه لمان هى
كرد كه له مه نجه له كانه وه به رز ده بوونه وه و ده بيره وه چوو و
گوتى:

- گیانه‌که‌م، من سی و حهوت ساله بابات ده‌ناسم، له هه‌وه‌لی ئه‌م کاره‌وه دیتوومه و وادیاره ئاخیره‌که‌شی ده‌بینم. جاران دوو دۆستی باش بووین. پیکه‌وه ئه‌م دام و ده‌زگایه‌مان دانا. بابات پیاویکی به ئاوه‌زه! ئه‌و بوو به خاوه‌نکار، من هیچ به‌هیچ نه‌کرد. به‌لام خوا له هه‌مووان داناتره. ده‌توانی له که‌فله‌کونی‌کا، ئاقلترین به‌شهر که‌ر بکات و فری به دنیاوه نه‌می‌نی، تو هیشتا مندالی، له‌مانای بوچی و چون تیناگه‌یت؟ به‌لام زور پیاویسته له هه‌موو شتیکی حالی ببیت. ژیا‌نی سیوی زور دژواره "ماکسیم سافاتیفیچ" ی باوکت، پیاویکی به‌کار و زیره‌ک بوو، له هه‌موو شتیکی تیده‌گه‌یی، بو‌یه بابات خو‌شی نه‌ده‌ویست و هه‌ر به به‌شهریشی نه‌ده‌زانی..

زور حه‌زم ده‌کرد دانیشم وگویی له‌وجوره قسانه بگرم، به‌ده‌م گو‌یگرته‌وه ته‌مه‌شای ئه‌و ئاگره سوور و ئالتوونیه بکه‌م که‌له ناو ئاگردانه‌که‌دا سه‌مای ده‌کرد، ته‌مه‌شای ئه‌و هه‌لمه سپییه بکه‌م که له مه‌نجه‌له‌کاناوه هه‌لده‌ستاو وه‌کو شه‌ونم له‌سه‌ر ته‌خته خوارو خیچه‌کانی بنمیچه‌که ده‌نیشته‌وه. له درزی نیوان ئه‌و ته‌ختانه‌وه، ئاسمانی که‌وه‌یی وه‌کو نه‌واریک، به که‌ش و فشه‌وه خو‌ی ده‌نواند.

بایه که هیور بووه وه، هه تاو هه لهات، ناو حه وشه که به جورئ
ده دره وشایه وه، له تو وایه خاکه ی شووشه ی پیوه رکراوه،
دهنگی داخزینی خزا که کان، له جاده که وه ده هاته گوئ،
دوو که لیکی شینباو، له لووله و دوو که لکیشی سو پای
ماله کانه وه ده چوو به ئاسمانا، کو مه لیکی سیبه ری کال
وته نک، به سهر به فره که دا، له جووله دا بوون، داده خزین، له
تو وایه ئه وانیش، چیرۆک و حیکایه تی خو یان ده گیرنه وه.

گریگوری که کابرایه کی دریزی، تیکسمرای ریشنی گو یچکه
پان بوو، وه کو سیحربازیکی جوان، به سهری کوته وه
له بهرده ممدا وه ستابوو، به داریک مه نجه له بو یاخه کانی،
که له سهر ئاگره که ده کولان، تیکده دا و به دهم کاره وه
ئاموژگاری ده کردم:

- چاو له بهر کهس دامه خه، چاوت له دور چاوانی بیره،
ئه گهر وا بکه ی، ته نانه ت ئه و سه گهش که په لامارت ده دات،
سلت لیده کاته وه، لی ت ده پرینگیته وه و له جیی خو ی ره ق
را ده وه ستی و جو له ناکات ..

عهینه که قورسه که ی گوشاری له که پووی ده کرد. سه ری
لووتی به سه ده می قورسی چاویلکه که ی شین بو بووه وه.
رپک له دفنی (لووت) نه نکم ده چوو..

له ناکاوا گوتی: - ئه وه چیه؟

که میک گوئی هه لخت، به پی ده ریچه ی ئاگردانه که ی گرت
وگوتی:

- سه برکه، با بزانه چیه؟

به هه شتاو خوئی گه یانده ناو هه وشه که و منیش به غار
دووی که وتم.

تسیگانوک، له ناوه ندی مووبه که دا، له سه ر گازی پشت
که وتبوو، دوو تیروژی روناکی له په نجه ره که وه ده یاندا له
ناو مووبه که، یه کیکیان راسته وخو ده یدا له سه ر و سینیگی
تسیگانوک، ئه وه ی دیکه یان ده یدا له لاقی. روناکییه کی
سه یر به ناو چه وانیه وه پرشنگی ده دا. برۆکانی
به رزبوو بوونه وه، له لیوه کانیه وه، که ره ش هه لگه رابوون
وته ته له یان ده کرد، که فیکی په مه یی ده هاته ده ری. دوو رچه
خوین به لالغاوه کانیا و به سه ر روخسار و ملیا

دههاتنه خواری وئوسا ده پزانه سهر ئه رزه که و خوین به
ژیر پشتیا فیچقهی ده کرد، لاقه کانی سست بووبوون و پانتولله
دهلب و پانه کهی تهر بووبوو و، به تهختهی زهمینهی
مووبه قه که وه چه سپی بوو، زهمینهی تهخته پووشی مووبه قه که
به ئاو و لم شوردرابوو و وه کو هه تاو ده دره وشایه وه. رچهی
خوین به ره و ده رگاکه ده کشاو لهوی ده مهیی وتیشکی
هه تاوه که لیی ده داو ده دره وشایه وه.

تسیگانوک، بیھیچ جوولله یه ک راکشابوو، ده ست و بازووی به
هه ردوو ته نیشتیا راکیشابوون، به سهری قامکه کانی
ده یکیشا به ئه رزه که دا، نینوکه بویاویه کانی له بهر تیشکی
هه تاوه که دا ده دره وشانه وه.

یه قگینیای دایهن، له ته نیشتییه وه و له سهر چوکان رو نیست،
خه ریک بوو مؤمیکی ده خسته ده ستی تسیگانوک، به لام ئه و
مؤمه کهی پینه ده گیرا... مؤمه که کهوت و گره کهی له
خوینه که دا کوژایه وه. دایهنه که دووباره مؤمه کهی
هه لگرتیه وه، به چمکی کوئلوانه کهی سرپی و پاکی کرده وه.
دووباره هه ولیدا بیخاته بهینی قامکه کانییه وه که به
نائارامی ده جوولان. ژووره وه یه کپارچه هه لچوون و ورته ورت

بوو، که من وه ژوور کهوتم، ئەم ورتەورت و هەلچوونە، وهکو
بایهکی پیچهوانه، بهرووما هات، ئەگەر خیرا دەسکی
دەرگاگەم نەگرتبایه، لهوهبوو پام بمالیت و توورم بداته
دەرەوه.

خاله یاکوف، بەدەنگیکی کز و بەدەم سەر لهقاندن و چاو
تروکاندنی بەردەوامهوه دەیگوت:

- پیی هەلنووتا!... کهوت، خاچهکه کهوت بهسەریا، ریک
کهوت به سەرپشتیا. خەریک بوو ئیمەش بکوژی، باش بوو
زوو خوومان له ژیر خاچهکه دەر بازکرد.

گریگوری به دەنگیکی گیراو گوتی:

- یانی خاچهکهتان دا بهسەر ئەودا و پان و پلیشتان
کردهوه!...

- ئەم قسانه چیه؟

- ئیوه، هەردووکتان!

بەردەوام خوینی لهبەر دەرپویی، خوینهکهی لهبەر دەرگاگە
کۆبووهوه، رەش بوو، وهکو ئاوێک لهمپهڕیک بەردەمی بگریت
بەرزبووهوه، کهفیکی پەمەیی له دەمی تسیگانوکهوه دەهاته

دهرئ و تسيگانوك، به جورئ دهينالاند، له تووايه بهدهم
خهوهوه دهنالئني، بهره بهره بچووك دهبووهوه، له تو وايه
دهتويتهوه، بهجورئ پهلئ بهسهر ئه رزه كه دا دههاويشت ،
وهك ئه وهى بيهوئ، بچيټ به ناخى زهويدا.

خاله ياكوف، به ئه سپايي گوتى:

- ميخائيل سوارئ هسپيټ بوو و به ههشتاو رپوي بو كلئسا تا
بابم ئاگادار بكاتهوه، منيش خيرا عه ره بانه يه كم به كرئ
گرت وله پيره عه ره بانه م ناو بله ز بو ئيره م هينايه وه...
باش بوو خوټم پايه ي خاچه كه م هه لنه گرت، ده نا ئيستا من..
دايه نه كه دووباره مؤمه كه ي نايه ناو دهستي تسيگانوك،
مؤمه داگيرساوه كه ده تكايه وه سهر دهستي ئه و. گريگوري به
تووره يي و دهنگي بهرز هاواري به سهر ژنه ي تايندا كرد
وگوتى:

- كه ره، مؤمه كه له ژوور سه رييه وه له عاردي دابنه!

- راست ده كه يت!

- كلاوه كه ي له سه ري دابكه نن!

دایه‌نه‌که، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری داکنه‌ند، سه‌ری ئیقان ته‌پ که‌وت به‌ ئه‌رزه‌که‌دا، سه‌ری خوار بووه‌وه‌و خوین له‌ ده‌مییه‌وه‌ فیچقه‌ی کرد، به‌لام ئه‌مجاره‌یان له‌ یه‌ک گوشه‌ی ده‌مییه‌وه‌. ئه‌م حاله‌ته‌ ترسناکه‌ ماوه‌یه‌کی زور ده‌وامی کرد. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ وام وینا کرد که‌ تسیگانوک پشوویه‌ک ده‌دات، زوری پیناچیت، له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ داده‌نیشیت و خویناوه‌که‌ی ده‌می ده‌تفینیته‌وه‌ و به‌ ده‌نگه‌ نه‌رمه‌که‌ی ده‌لیت:

- ئاخ! چه‌ند گه‌رمه‌! ئوف له‌م گه‌رمایه‌!

هه‌میشه‌ پوژانی یه‌ک شه‌ممان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ نیوه‌رپو‌ خه‌و راده‌بوو، ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌کرد، به‌لام ئه‌مجاره‌یان هه‌لنه‌سا، به‌لکو هه‌ر له‌ جیی خوی و به‌ره‌به‌ره‌ به‌ده‌م راکشانه‌وه‌ ده‌توایه‌وه‌..

هه‌تاو له‌سه‌ری لاچوو، تیشکی هه‌تاوه‌که‌ ته‌نیا قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که‌ی رو‌شن ده‌کرده‌وه‌. رو‌خسار وده‌سته‌کانی ئیقان ره‌ش هه‌لگه‌رابوون، په‌نجه‌کانی له‌ جووله‌ که‌وتن، ده‌می که‌فی نه‌ده‌کرد، سی شه‌مالکیان له‌ پشت سه‌ری و له‌ ده‌وری هه‌ر دوو گویچکه‌ی داگیرساندبوو. شووله‌ی بچووک و له‌رزوکی مؤمه‌کان ده‌یدا له‌ قزه‌ پیر و ره‌شه‌که‌ی و پوناکی

ده کرده وه، دهیدا له نووکی که پووی، له ددانه په مه ییه کانی
و له تو وایه دهره وشیتته وه. ئه وجا تیشکی له رزوکی
مؤمه کان، به سهر گؤنا ئه سهره کانیه وه شه پؤلی ده دا.

دایه نه که، به دیارییه وه که وتبووه سهر چوکان و به دهم
گریانه وه و له بن لیوانه وه و به که سهره وه ده یگوت:

- عه زیزه که م، کوتره بچکوله بی وه یه که م، فیئکی دلّه که م!

دنیا سارد بوو، دیمه نه که زور خه مناک و نیگه رانی ئامیز
بوو، دلّم گیرا، خوّم به ژیر میزه که دا کرد وخوّم له وینده ر
مات دا. دواى توژیک بابام به خو و پؤستینه ره شه
قورسه که یه وه وه ژوورکه وت، نه نکم له دواى ئه وه وه و به
پالتو ئه ستووره یه خه فهروه که یه وه وه ژوورکه وت، خاله
میخائیل و منداله کان و دهرودرواسی له دواى ئه وانه وه
وه ژوورکه وتن.

بابام پؤستینه که ی له عاردی دانا و هاواری کرد:

- هیچ وپوچانه، بزانه چوّن ئه م کوره باشه تان کوشت!
ئه گهر پینج سالی دیکه بمایه، ده بوو به پیاویک به
قورسایى خوئی زیړی دینا!

ئەو جلك و شتانهى له ئەرزه كەدا كهوتبوون، نه يانده هيشت
تسيگانوك بدينم. له ژير ميژه كه هاتمه دهري و يه كسه ر
كه وتمه ژير دهست و پيي بابامه وه. له قهيه كي لي دام و
دووري خستمه وه. كوله مسته بچووك و سووره كهى له
خاله كانم راوه شاندى و گوتهى:

- گورگاني درنده!

خوى دا به سه ر ته خته كەدا، به ههردوو دهست تووند خوى به
ته خته كه وه گرت، به ده م هه نسك هه لدانه وه و به ده نكي
ناساز گوتهى:

- ئاخ، من ده زانم، چاوتان پيدا هه لنه ده هات، چقلي چاوى
ئيوه بوو، ژارو تسيگانوك، به له نغازو تسيگانوك، ئيستا چ
بكه م؟ له تو ده پرسم چ بكه ين؟ تازه ته واو ده هو ل در، ده نكي
برا، جله وى منداله كانم له ده ستى منا نه ماوه، برپوانه
ئافره ت! وادياره خواوه نديش له م چه ند ساله ي ئه م داوييه دا
ده ستبه دارمان بووه، لي مان تو راوه، ميهر ومه حه به ته كهى
جارانى نه ماوه، وانيبه ئافره ت؟

داپيره م، له سه ر ئه رزه كه و به ديار ئيقانه وه دانيشت،
ده ستى به روخسار و سه ر و سينگى ئيقاندا دي نا، فووى له

چاوه‌کانی ده‌کرد، هه‌ردوو ده‌ستی ده‌گرتن و هه‌لی ده‌گلو‌فتن.
ئه‌نجام هه‌موو مو‌مه‌کانی خست، به زه‌حمه‌ت هه‌ستایه
سه‌رپییان. له تاپۆیه‌کی ره‌شی تاریک ده‌چوو، جله
ره‌شه‌کانی ده‌بریقانه‌وه. گر له چاوه ره‌شه‌کانی ده‌بووه‌وه،
به ده‌نگی‌کی نه‌وی گوتی:

- لاکه‌ون، هه‌یدی گوم بن له‌به‌رچاوم، نه‌حله‌تی خواتان
لیبی!

هه‌مووان، جگه له‌بابام، له مووبه‌قه‌که وه‌ده‌رکه‌وتن. ئیدی،
تسیگانوکیان، به‌بی‌ده‌نگی به‌خاک سپارد.

فه‌سلی (٤)

من له سه‌ر ته‌خته‌خه‌ویکی پان ده‌خه‌وتم، لی‌فه‌یه‌کی قورسم
به خو‌مدا ده‌دا، که‌له هه‌موو لایه‌که‌وه دایده‌پۆشیم، گویم له
نه‌م ده‌گرت که‌چۆن نویژی ده‌کرد... ده‌که‌وته سه‌رچۆکان،
ده‌ستیکی به‌تووندی ده‌نا به‌سینگیه‌وه و، به‌ده‌سته‌که‌ی
دی‌که‌ی ناوبه‌ناو و، به‌ئه‌سپایی نیشانه‌ی خاچی
به‌سه‌رسینگ و به‌روکی خویدا ده‌کی‌شا.

خرمه خرمی شکانی شهخته و سههۆل لهو دیو په نجه ره که وه دهاته گویم، تریفه ی سهوزباوی مانگ، له شووشه ی په نجه ره که وه، که شهخته و سههۆل جوړه ها نه خش و نیگاری له سهر نه خشاندبوو، دهیدا له ناو ژووره که، روخساری میهره بان و که پووه زه لام و چاوه ره شهکانی داپیره می پوناک ده کرده وه. ئەو سه ریپۆشه ئاوریشمه ی که قزه که ی داپۆشی بوو، وه کو کان ده دره وشایه وه. کراسه ره شه که ی، له شیوه ی شه پۆلدا که وتبووه سهر ئه رزه که و هه رچوار ده وری گرتبوو.

نه نکم که له نویتز و نزیان ده بووه وه، به بیدهنگی جلهکانی داده که ند، به دیقه ت قه دی ده کردن وله سهر سه ندوقی جلهکان، که له سووچیکی ژووره که دابوو، دای ده نان، ئەوجا به کاوه خو بۆلای تهخته خه وه که دههات، من وام ده نواند که له غورابی خه ودام... به میهره بانیه وه ده لیت:

- درۆ مه که، هه ی بچکۆلی ساخته چی! تو نه خه وتوویت، خه وتوویت؟ کوا که قۆکه چکۆله که م، چمکیکی لیفه که م ویده.

چونکه ده مزانی دوا ی ئەوه چ پروو ده دات، نه مده توانی بهر له پیکه نینی خو م بگرم... نه نکم هه ست به پیکه نینه که م ده کات، هاوار ده کات:

- چییه، دتهوئ گالته به نه نکت بکهی، بیکهیت به
مه خسه ره ی خوت؟

ئیدی لیفه که ده گریت و به تووندی بولای خوئی راده کیشت و،
من هه لده دات و ده چم به حه وادا و دوو سی ته قله ده دم،
ئه وسا ده کهومه سهر دوشه که نهرم و په ره که. ئیدی نه نکم
له قاقای پیکه نین ده دات:

- ده ی بخو ده ی، جنوکه ی بچووک!

هه ندی جار نویژ و نزاکانی دریزه یان ده کیشا ومن خه وم
لیده کهوت و ئاگام لی نه ده ما که ده هاته ناو جیگا که...

هه رکاتی خه م وخه فته ی هه بوایه، یان له ماله وه شه ر
وئاژاوه به رپا ببوایه، شه وگاری به نویژ و نزا ی دوور ودریز
شه ق ده کرد، به وردی گویم له نویژ و نزاکانی داپیره م
ده گرت، هه ر هه موو بویه ر و رووداوه کانی ئه و روزه ی له
سیری تا پیازی بو خودا ده گیپرایه وه. باگردین ئاسا به چوکا
ده هات و به ده نگی نزم و گونگ ده کهوته دوعا و لاقه و
پارانه وه و به ره به ره ده نگی به رز ده کرده وه و ده یگوت:

- خودایا، توخوت چاک دهزانی ههرکسه و لهخه می خووی و
به رژه وهندی تایبتهی خویدایه، ئەمەش کاریکی ئاساییه.
میخائیل کوری گهوره مانه، کهواته ههقی خوویهتی لییره،
له شار وهمیئی وکارگه کهی بهرپوه بهریت، ههلبهته غه دره
به توبزی بو ئەوبه ری روباره که بنیردری، تا لهوئی
کارگه یه ک بکاته وه، له بهر ئەوهی شوینه که، شوینیکی
تازه یه و پیشتتر کهس تا قی نه کردوو ته وه و خوا دهزانی
کاسبی ده بیئت یان نا. که چی بابیان یاکوف به سه ر ئەودا
په سند ده دات. باشه ماقووله باب فهرق و جیاوازی له نیوان
منداله کانی بکات؟ ئەم پیره میرده کابرایه کی زور
سه رسهخت و سه ختگیره، خودایا، توژیکنه قلی بده ری، تا
ماوم له منه تباریت ده رناچم خودایا!

ئیدی چاوه رهش و پرشنگداره کانی ده برینه ئیکونه تاریک و
ره شه کان و داواو داخوایه کانی له خودا دووباره ده کرده وه:
- خودایا، کاریکی وه ها بکه، خهونیکی خویش و باش بدینییت
و دلی نهرم بکه و تیئی بگه یه نه که ده بی سه روهت و
سامانه کهی به یه کسانی له منداله کانی بهش بکات!

ئەوسا، ئامازەى خاچى دەكىشا، بەدەم كرنۆشەوہ بە
رادەيەك دادەنەوييەوہ كە ھەنيە پانەكەى دەگەييە ئەرزە
تەختەپۆشەكە و ئەوسا بەدەم راست بوونەوہوہ لە سەرى
دەرۆيى:

- ئەدى بو ئاورپىك لە قارقارا نادەيەوہو كەمىك دلى
خۆشبەكەى؟ ئاخىر ئەو داماوہ چى كردووە وا لىي چووى بە
قىنا گەورەم؟ مەگەر لە ژنانى دى گوناككارترە؟ ئاخىر كەى
رەواى ھەقە ئافرەتتىكى گەنجى مندالكار، بەم كويىرەوہريە
بژى؟ بەراست خودايا گريگورىشت لەبىر نەچىت، چاوەكانى،
كە رۆژبەرۆژ خراتر دەبن بپارىزە. خو ئەگەر چاوەكانى لە
دەست بدات و نابىنا ببىت، مەگەر بكەويىتە دەرۆزە و
گەدايى؟ ئاخىر ئەمە كەى رەوايە؟ ھەموو توانا و گەنجاتى
خۆى كرده قوربانى بابى مندالەكانى من... ئايا ئەگەر كۆرە
ببىت، ئەم پىرەمىرەى من يارمەتى دەدات؟ ئوف خودايا،
خواگيان!

ئەوسا بو ماوہيەكى زور بىدەنگ دەبوو، سەرى دادەنەواند،
ھەردوو باسكى شور دەكردنەوہ، لە تۆوايە خەويكى قوول

بردوویه تیه وه، یان چوارپه لی بهنج بوون، ئهوسا چاوه کانی
ده تروکاندن و ده یگوت:

- چی دیکه؟ ره حم له هه موو خواناسان بکه! منی گهوجی
نه حله تیش له گهل ئه واندا ببه خشه، توبه خوت چاک
ده زانیت ئه گهر خه تا و هه له یه کم کردبیت، له نه زانی و
که وده نیه وه بووه، نهک له شه رخوازییه وه.

ئهوسا هه ناسه یه کی قوول هه لده کیشت و به میهره بانی و
ره زامه ندییه وه، له سه ری ده پروات و ده لیت:

- خواگیان، تو دانا و زانا به هه موو شتانی، هیچ شتیک له
تو په نهان نییه.

من زور دل به ندی خوایه که ی نه نکم بووم، که وادیار بوو زور
لیوه ی نزیک بوو و خووشی ده ویست، به بینیان فره خووش بوو،
زور جار لیی ده پارامه وه و ده مگوت:

- باسی خودام بو بکه...

به شیوازیکی زور تایبه تی باسی خودای ده کرد، داده نیشته،
چاوانی داده خسته، به راویژو ده نگیکی نهوی و ئارام دهستی
به قسان ده کرد، به شیوه یه کی سهیر وشه کانی ده درکاند. تا

ئىستاش له بىرمه چۆن خۆى بۆ باسکردنى خودا ئاماده ده کرد... له قهراخ تهخته خه وه كه رۆده نىشت، سه رپۆشكى به سه رىا دىدا، ئه وسا به كاوه خو، جله وى بۆ خه يال شل ده كرد و سه رى چىرۆكىكى فانتازى داده مه زراندى و هيندهى شاخ و بال ليدىنا، تا خه و ده بىر دمه وه، ده يگوت:

- خودا له وينده ر، له سه ر گىردىكى بلدى، له ناوه ندى چه مه نزارى به هه شتدا، له سه ر عه رشىكى ياقووت، له زير سپىدارانى زيونئاسادا داده نىشت، ئه م سپىدارانه، به دريژايى سال هه ر سه وزن، چونكه له به هه شتدا، زستان و پاييز نيه، گول، هه رگيز سىس نابى، له به ر خاترى نزيكانى ده رگاي خوا هه مىشه پشكوتوون و به شه وق و شكوفه ن، فرىشتان وه كو كلوبه فران، يان هه نگان، يان كه قوكن سى، به ده ورى خودادا ده سوورپينه وه و له جوولهى به رده وامدان، له ئاسمانه وه بۆ سه ر زه وى دىن و پاشان له شه قهى بال ده دن و بۆ ئاسمان ده فرنه وه و خودا وه ندى له وارىقاتى ئه م دنيا و كارين مروقان ئاگادار ده كه نه وه. هه ركه سه و فرىشتهى تايبه تى خۆى هه يه، تو، من، بابات، فرىشتهى تايبه تى خومان هه يه، خودا، به يه ك چاو ته مه شاي هه مووان ده كات... بۆ نمونه فرىشته كهى تو ديت

بۆ لای خودا و دەلیت: " ئەلکسی ئەمرو زمانی لە بابای
دەرھینا وگالتە ی پیکرد! " ھەنگی خودائەمر دەفەر موویو
دەلیت: " دەیسای با پیرەمیر دارکاری بکات، بیگریتە ژیر
شەلاقان! "

ئەمە بۆ ھەمووان و بی هیچ فەرق و جیاوازییەک روودەدات،
ئیدی ھەرکەسە و بە گویرە ی کردەوہی خو ی پاداشت یان سزا
دەدریت. یەکیک سزا دەدری و یەکیکی دی پاداشتی
دەدریت، دام و دەزگای خوایی ئەوہندە ریک و پیکە کە
فریشتەکان، ھەر ھەموویان لە خویشیاندا، دەکەونە بالەفری
و لە پەستا و بیپسانەوہ ھاوار دەکەن: " گەورەیی ھەر لەتۆ
دی خودایا، ھەر تۆ گەورە ی ئەرز و ئاسمانی! " خواوہندی
میھرەبانیش، بە روویانە پیدەکەنی، دەیەوی بلیت: " دە ی
باشە، ئە ی فریشتە جوانەکان، مادام ئەمەتان پیخۆشە
بەردەوام بن لە سەر ویرد و سەلاواتی خۆتان! "

نەنکم، بە دەم سەرلەقاندنەوہ بزە ی دیتی... من لیم
دەپرسی:

- باشە تۆ ھەموو ئەم شتانەت بە چاوی خۆت دیتووە؟

به دلیلیاییه وه وه لّام ده داته وه :- نه خیر نه م دیتو وه، لی
ده زانم وایه.

هه رجاری باسی خوداو به هشت و فریشتانی ده کرد،
بچووک ده بو وه وه، نه رم و نیان ده بوو، شوینه واری پیری به
پوخساریه وه نه ده ما. روناکیه کی گهرم له چاوه
نمداره کانیه وه پرشنگی ده دا، من گیسه قورس و
پرشنگداره کانیم له گهردنی خوّم ده ئالاند و به بی جووله
داده نیشتم و، به دل و به گیان گویم له چیرۆک و حیکایه ته
بی کو تاییه کانی، که هه رگیز لیان تیر نه ده بووم، ده گرت.
ده یگوت:

- به شهری فانی بویان نییه، رووی خودا بدینن، چونکه
ئه گهر به چاو بیدینن کویر ده بن... ته نیا پیاوچاک و وه لیان
ده توانن به چاوی کراوه وه، خودا بدینن. به لّام من خوّم
فریشته م دیتون، فریشته خویان به مروقی رۆح پاک ودلپاک
ونیا زپاک نیشانده دن. جاریک به یانی زوو، بو نویر و نزا
چوو بوومه کلّیسا، دوو فریشته م له میحرابه که دا بینی. وه کو
ته م و ابوون، مروّف ده یتوانی ئەم دیو و ئەودییوان بدینی،
وه کو چه خماخه ده دره وشانه وه، باله شوره کانیان ده گه ییه

عاردی، بالیان هیئده ناسک بوو، دهتگوت دانتیل وحه ریره. به دهوری ههیکهل و میحرابی کلّیسا که دا ده سوورانده وه و کومه کی ئیلیای پیر، که شیشی کلّیسا که یان ده کرد. هه رکه ئه، دهسته پیرهکانی بهرز ده کرده وه، تاله قاپی خودا بیاریته وه ئه وان، ئانیشکیان ده گرت تا شه کهت نه بیّت. زور پیر بوو، چاوی کویر بوو بوون، خوئی به هه موو شتیکا ده دا، دوا ی ئه وه به ماوه یه کی کهم ئه مری خوا ی کرد. ئه و روزه که چاوم به فریشته کان کهوت، چه په سام، خه ریک بوو له خوشیاندا بال بگرم، روندک به چاوانمدا هاته خوارئ. چند روزه کی خوشبوو! ئه رئ ئه لیوشا گیان، که قوکه چکوله کهم، هه موو شتیکی ئاسمان جوانه! هه روه ها هه موو شتیکی سه رزه ویش جوانه!

پرسیم:- یانی شتهکانی ئیرهش، ماله که ی خو مانیش هه ر جوانن؟

نه نکم نیشانه ی خاچی به سه ر سینگ و به روکی خویدا کیشا وگوتی:

- به لئ، له هه موو شوینیک! له سایه ی به ره که تی مریه می پاکیزه دا هه موو شتیکی جوانه..

سهرم لهو وهلامه سورما، ههرچی سهرم دینا و دهبرد،
باوهرم نهدهکرد، که ههموو شتیک له مالی مه‌دا جوان وباش
بی. به پیچه‌وانه‌وه، وام هه‌سته‌کرد، که په‌یوه‌ندییه‌کان رۆژ
به‌رۆژ گرژتر و خراتر ده‌بن.

له بیرمه رۆژیک به‌به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌ی لالۆ میخائیلدا،
که کرابووه‌وه، ر‌ه‌ت بووم، دیتیم پووره ناتالیا، جلکیکی
سه‌راپا سپی پۆشی بوو، به ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو،
هه‌ردوو باسکی له‌سه‌ر سینگی تیک ئالاندبوون و له‌بن
لیوانه‌وه و به‌ده‌نگیکی ترسناک ده‌ینالاند:

- ئۆف خودایا، لی‌ره‌م ر‌زگار بکه. ر‌زگارم بکه و ئەمانه‌ته‌که‌ی
خۆتم لی بسه‌نه‌وه. بۆلای خۆتم ببه‌وه..

ئهم نوێژ و نزایه‌ی پووره ناتالیا بۆمن خویا و فامکری بوو.
هه‌روه‌ها له گریگۆریش حالی ده‌بووم که‌له‌به‌ر خۆیه‌وه
ده‌یگوت:

- کویر بم و برۆم سوال بکه‌م... لی‌ره‌م باشتره‌!

زۆرچاک قسه‌کانی ئه‌وم درک ده‌کرد و هه‌مان بۆچوونی ئه‌وم
هه‌بوو، له‌دلی خۆدا، خواخوام بوو زووتر کویر ببیت، تا ببه‌مه

ده لیلی و دهستی بگرم و دنیا بدهینه ژیر پاوه وبو خوومان
سوالبکهین. پوژیک ئەم ئاره زوووی خووم بو گپرایهوه، وهستا
گریگوری پیکه نی وگوتی:

- دهیسا زورچاکه، پیکه وه ده پوین! منیش له سه رانسه ری
شارا، به دهنگی بهرز، که هه مووکهس گوپی لیپی جار
ده کیشم: " ئەمه نه وهی فاسیلی کاشیرینی خمخانه چیه!
کوری کچه که یه تی، به زمیکی خوش دهنهینه وه. ها؟ "

زورجار ده مبینی ژیر چاوه خه مناکه نانی پووره ناتالیا شین
بوونه ته وه و لیوه کانی ئاوساون، جاریکیان له نه نکم پرسی: -
خالم، لیی ده دات؟

ئا هیکی هه لکیشا وگوتی:

- ئه ری، ئەو بیویژدانی خوا نه ناسه به دزییه وه لیی ده دات!
بابات ئەوهی لی مهنع کرد، که چی به دزییه وه شه وان لیی
ده دات... خالت پیاویکی شه رانییه و ناتالیاش ترسنوک و
بوده له یه.

ئه وسا به ره به ره گهرم بوو و له سه ری پوپی:

- ئیستا باشه، لهچاو جارانا زۆر باشه، ئەو لیڤانهی جارانا
نهماوه. خه لکی لهچاو جارانا کهوی بوون، ئەو درنده بییهی
جارانیان نهماوه، ئەوپه پری جار جاریک مستیک به دەم و
داننا، یان به پهنای گویتا یان به تهوقی سه رتا ده کیشن و
له یهک دوو خولهک پتر ناخایه نی، ئەمه به لیڤان
دانانریت... به لام جارانا، که به لیڤان تیت به رده بوون، به
سه عاتان ده ستبه ردارت نه ده بوون! جاریکیان بابات له
یه کهم رۆژی جه زنی پاکدا، له نویژی به یانییه وه تا رۆژئاوا،
گرتمیه ژیر لیڤان، لیی ده دام هه رکه ماندووده بوو، وچانیکی
بو ده گرت، دووباره بۆم هه لده سایه وه. هه م به شه لاه لیی
ده دام و هه م به شوول.

- باشه له سه ر چی؟

- له بیرم نهماوه، جاریکیان هینده ی لیڤان نیوه مه رگ بووم.
دوای ئەوهش، بۆ ماوه ی پینج رۆژ نه یه هیشت هه یچ شتیک
بخۆم، نازانم چۆن ئەو جاره نه مردم، جاریکی دیکه ش..

زۆرم پێ سه یر بوو، خو نه نکم به که له ش دوو هینده ی بابام
ده بوو، باوه رم نه ده کرد، بابام که پیاویکی ریوه له بوو،

دەرەقەتی نەنکم بیټ و بەو ڤادەییە بەسەریا زال بیټ.
گوتم:- بوچی ئەو لەتۆ بەهیزتره؟

- نا، بەهیزتر نییە، گەورەتره! ئەمە جگە لەو هی که میردمه!
ئیدی ئیرادە ی خوا لەسەر ئەو بوو بە قسەتی ئەو بم و
تەحەموولی بکەم.

وختایەک نەنکم گەرد و توژی سەر ئیکۆنەکانی دەسپری و
پاکی دەکردنەو، حەزم دەکرد بە دیارییەو بوەستم
وتەمشای بکەم. ئیکۆنەکان زۆر جوان دروست کرابوون،
گرانبەها بوون، بە مرواری و زیو وزومرود و یاقووتان
ڤازینرابوونەو، نەنکم ئیکۆنەکانی بە قامکەکانی دەگرت،
ماچی دەکردن، بەروویانەو پیدەکەنی و نیشانە ی خاچی
دەکیشا وبە میهرەبانییەو دەیگوت:

- تەمشا، چەند جوانن! چۆن دەبی گەرد وتوژیان لی
بنیشیټ؟ ئە ی دایکی پڤ میهری خوا، ئە ی سەرچاوه ی خیر
وبەرەکت، ئە ی کانگای خوژی و شادی بی پایان! تەنیا
تەمشای ئیره بکە. ئەلیوشا گیان تو تەمشا، ئەم وینانە
چەند جوانن، هەریه کەیان تاییه تەندی خو ی هەیه...
ئەمەیان پیی دەگوتری " جەژنی دوازده پەيامبەر " ئەمە ی

دیکه‌یان " پاکیزه فیودورفسکیا " یه، خانمیکی ناسک و
ئازیزه! ئهمه‌یان " دایکه‌گیان له‌سه‌ر کورپه‌که‌م مه‌گری! "

زۆرجار وام ده‌هاته‌به‌رچاو، وه‌کو چۆن کاترینی کیژی خالم
گه‌مه‌ی به‌ بووکه‌له‌ نهرم و نیانه‌کانی ده‌کرد، ئه‌ویش به‌و
ئاوایه‌ و به‌همان ساکاری ئه‌وه‌وه‌ یاری ده‌گه‌ل ئیکونه‌کاندا
ده‌کرد.

زۆرجار شه‌یتانانی ده‌هاتنه‌ به‌رچاو، چ به‌تاک و چ به
کۆمه‌ل. جاریک گوتی:

- شه‌ویک، له‌ مانگی رۆژووی گه‌وره‌دا، به‌لای مالی " رودولف
" دا ده‌رپۆیشتم. هه‌یفه‌ شه‌ویکی خۆشبوو، دنیا روناک بوو،
هه‌موو شتیکی له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌که‌دا ده‌دره‌وشایه‌وه‌.
له‌ناکاوا، شه‌یتانیکی گه‌وره‌م به‌دی کرد، که به
شیروانیه‌که‌ی نزیکه‌ی لوله‌ و دووکه‌لکیشی سوپاکه‌دا،
سه‌رکه‌وته‌ سه‌ربان. شه‌یتانیکی تووکنی گه‌وره‌ بوو، هه‌ردوو
شاخی به‌نیو دووکه‌لکیشه‌که‌دا کرد، سه‌ری دانه‌وانده‌وه‌و
به‌هه‌ردوو کونه‌ که‌پووی بوونی شتیکی ده‌کرد و په‌یتاپه‌یتا
کلکی به‌ سه‌ر بانه‌که‌دا ده‌کیشا و لاقه‌کانی به‌ عاریددا
ده‌کوتا. من خیرا نیشانه‌ی خاچم کیشا وگوتم:

" ئەى مەسىحى خواوەندى مە ھەستەو ھەستەو تا دژمنەكانت ھەموو بمرن! " ھەركە ئەو قسەيەم كرد، شەيتان، بە دەنگى نەوى نالەيەكى كرد، غل بوو ھەو ھەو لە سەربانەكە كەوتە ناو ھەوشەكە و فەوت و فەنا بوو، ھەركە گوئي لەناوى مەسىح بوو، توپى و تياچوو! ھەلبەتە ئەو پوژە خانەوادەى رودولف بەپوژوو نەبوون و شەيتان لە دووكەلكيشەكەو ھەو بۆنى گوشتى كولاوى دەكرد...

كە ديمەنى شەيتانم ھينايە بەرچاوى خۆم كە چۆن لەسەربانەو كەوتەناو ھەوشەكە و توپى، پيگەنين گرتى، داپيرەشم پيگەنى و لەسەرى پويى:

- شەيتانان، ھەكو مندالانى بچووك ھەزيان لە گەمانە! شەويكيان لە سەرشوركى (ھەمامى) مالهو ھەو جلكم دەشورد، چيوای بو نيوەشەو نەمابوو، لە ناکاوا ديتم دەريچەى ئاگردانەكە كرايەو! ئيدى شەيتانانى بچووك، كە ھەريەكەيان بە ئەندازەى سيسركيک دەبوون، بەجۆرەھا رەنگى سوور وسەوز وپەشەو، ھاتنە دەرى، بلەز بەرەو دەرگای ھەمامەكە چووم، پيگەيان نەدام لە دەرگاكەو ھەدەربكەوم! پيگەيان ليگرتم، ئيدى لەنيو شەيتانەكاندا

گیرم خوارد، رِیگه‌ی پاش و پِیشم لیبه‌سترا، شه‌یتانه‌کان
ئوه‌نده زۆر بوون له ژماردن نه‌ده‌هاتن، به‌هزاران بوون،
خۆیان به‌سه‌ر لاقمدا ده‌دا، نقورچیان لی‌ده‌گرتم، گازیان
لی‌ده‌گرتم، پِیوه‌یان ده‌دام، به‌جۆری ته‌نگه‌تاویان کردبووم،
نهم ده‌په‌رژا نیشانه‌ی خاچ بکیشم، تا بترسن و برۆن و یه‌خه
له‌یه‌خه‌م بکه‌نه‌وه! نهرم و گهرم وتیسکن بوون، رِیک له
بیچوه‌ پشیکان ده‌چوون. هه‌لده‌ستانه‌ سه‌رپاشوو،
ده‌سوورانه‌وه، ده‌خولانه‌وه و خۆیان له‌عاردی ده‌گه‌وزاند،
ددانه‌کانیان که له‌دانی مشکان ده‌چوون، به‌جیره‌وه ده‌برد.
چاوه‌ سه‌وزه‌ بچکۆله‌کانیان ده‌دره‌وشانه‌وه، تازه‌شاخیان
ده‌رکردبوو، کلکه‌ کورته‌کانیان، که له‌کلکی بیچوو به‌راز
ده‌چوون، باده‌دا... مه‌گه‌ر هه‌رخوا بزانی ئه‌وشه‌وه چیم
به‌سه‌ر هات! بوورامه‌وه، له‌خۆچووم! کاتی وه‌هۆش هاتمه‌وه،
سه‌یرم کرد مۆمه‌که هه‌ر بنه‌که‌ی ماوه‌ وخه‌ریکه ده‌کوژیته‌وه.
ئاوه‌که سارد بووبوووه، جلکه‌ شو‌ردراوه‌کان، توور درابوونه
سه‌ر ئه‌رزه‌که. له‌دلی خۆدا گوتم: "تفو له‌چاره‌تان، دواتان
ببری شه‌یتانانی نه‌حله‌تی!" چاوم نوقاندن، توانیم
ده‌ریچه‌ی ئاگردانه‌که ببینم، دیقه‌تم دا، پۆلیک بوونه‌وه‌ری
ره‌نگاوپه‌نگی تووکن، له‌ئاگردانه‌که وه‌هاتنه‌ ده‌ری وحه‌مامه

چکۆله که بیان پرکرد، به کۆمهڵ فوویمان له مۆمه که دهکرد و لاسارانه زمانه سوورهکانیان دهردینا و گالتهیان پێ دهکردم، ئەو دیمه نه هم کومیدی بوو و هم ترسناک بوو.

نه نکم سه ری له قاند وبۆ ساتیک بیدهنگ بوو. له ناکاوا پهری خه یال هه لیگرته وه و دووباره دهستی پیکرده وه:

- جاریکی دیکه ش، کۆمه لیکی شهیتانی نه حله تیم بینی. شهویکی زستانی ساردی به زریان بوو، من به دۆله که ی مالباتی دیوکوفدا ده په ریمه وه، هه مان ئەو دۆله ی گۆلاویکی تیا بوو، ئەگه ر بیرت مابێ، جاریک بۆم گیرایته وه. گۆلاوه که به ستبووی هه ر دوو خاله که ت، یاکوف و میخائیل، ده یانویست سه هۆلی سه ر گۆلاوه که بشکینن و بابتی تی فری بده ن. من بۆ ئەوینده ر ده چووم، هه رکه بۆ قوولایی دۆله که نشیو بوومه وه، له ناکاوا دهنگی شاوریک و هاواریکی تیزم هاته گوێ! سه رم هه لبرێ، چی ببینم باشه؟ عه ره بانه یه کم بینی، سی ئەسپی ره ش رایانده کیشا و به تاو به ره و من ده هات. عه ره بانچه که که شهیتانیکی گه وه بوو، شه پچه یه کی سووری له سه ر کردبوو و له سه ر کورسییه که ی، به پیوه ره ق وه ستابوو و به تاو به ره و لای من ده هات...

وچۆن دۆتمیر نیگالیشیفای سەرکردهی دزهکانی ئاگادار
دهکردهوه که نهخه له تابی دزی له پروسهکان بکات یان
بیانکوژی، ههروهها شیعرو هه له بهستی دهبارهی (ئه لکسی
پیاوی خودا، ئیفانی جهنگاوهر) دهگوت. ههروهها حیکایهتی
زۆری دهبارهی قاسیلیسای بهردهبار وکەشیش و زۆر
کچهکهی و حیکایهتین ترسناکی دهبارهی مارتای کهیبانو و
بابا ئوستا و سهردهستهی رپیگران و ماریای میسری و زۆر
بهیت وشعیرین دیکهی دهزانین ودهیگیڕانهوه. بهیت و
شعیرهانی نهنکم ئهوهنده زۆربوون له کوّتایی نهدههاتن.

نهنکم نه له خه لکی دهترسا، نه له بابام و نه له شهیتان و
جنۆکان دهترسا... بهلام له رادهبهدهر له سیسرکان دهترسا.
تهنانهت له دووری دوورهوه ههستی پیاوان دهکرد. زۆرجار
نیوهشهو، له خه و بیرداری دهکردمهوهو به ئهسپایی به
گویدا دهچپاندم:

- ئهلیوشا گیان، سیسرکه! مهعزبو رهزای مهسیحهسته
بیکوزه!

بهچاوی خهوالووهوه، مۆم دادهگیرساندو بهچوارچنگۆله به
ئهززهکهدا دهسوورپرامهوهو لهو دژمنه سهر سهخته دهگهپام.

به لَام ماوه يه كي زوري دهويست تا بيدوزمه وه، هه نديجار
هر نهم ده دوزيه وه و به نه نكم ده گوت:

- داپيره، له هيچ شويينيكه وه ديار نيه!

لي ئه و جوولهي له خو ده بري و سه ري وه بن ليفه كه ده دا و
له بن ليوانه وه ده يگوت:

- با، هه يه، باش بگه ري، تكات ليده كه م ده ستبه رداري مه به،
من ده زانم، له ژوره كه دايه!

راستي ده كرد، دووباره ده گه رام، سيسر كه كه م له شويينيك،
دوور له ته خته خه وه كه ده دوزيه وه.

- بيكوژه! كوشتت؟ سوپاس بو خودا، سوپاس بو توش
گيانه كه م!

ههنگي ليفه كه ي له سه ر سه ري لاده دا و له خوشيا
هه ناسه يه كي ئوخه ي هه لده كي شا و بزه يه كي بو ده كرد.

خو ئه گه ر سيسر كه كه م نه دوزيباوه، ئيدي خه ويلى حه رام
ده بوو. كه گويي له بچووكترين دهنگي بوايه، به ئاشكرا
ده له رزيو هه ناسه ي له خو ده بري و به ئه سپايي ده يگوت:

- ئەوھتا، لەبەر دەرگاکیه... ئەوھ چووھ ژیر
سەندوووقەکەوھ.

- بۆچی لە سیسرکان دەترسیت؟

بە راشکاوی دەیگوت:

- ئاخر سوودی سیسرک چییە؟ ویل و سەرگەردان لیڕە و
لەوئ دەسوورپینەوھ، پیم نالیی ئەم شەیتانە رەشانە
بەکەلکی چی دین! خودا، بۆ ھەر خەلقەندەییەک، ئامانجیکی
لە ژیاندا داناوھ. بوونی قالۆنچە لەمالا، نیشانە ی رتوبەت و
شییە لەو مالەدا، پیشکە نیشانە ی پیسی دیوارەکانە، خو
ئەگەر ئەسپیت، لەبن تەقەلی جەکانتا دۆزییەوھ، مانای
وایە نەخۆش دەکەویت، ھەموو ئەمانە دیارن، بەلام پیم
نالیی سیسرک فایدە ی چییە و بەکەلکی چی دیت؟

شەویک نەنکم کەوتبووھ سەر چۆکان وراستگۆیانە لەگەل
خودا دەدوا، بابام بە تووندی دەرگای کردەوھو بە دەنگیکی
پەشوکاوتی:

- ئافرەت، رابە، وادیارە خودا غەزەبی لیگرتووین،
مالەکەمان خەریکە دەسووتی.

نهنکم، بهدهم ههستانهوه قیزهیهکی کرد و گوتی :- چی؟

ئهوسا ههردووکیان، نهنکم و بابام بهرهو ژووی میوان که
زور تاریک بوو چوون... نهنکم کهوته ئهمر کردن:

- یفگینیا گیان ئیکونهو وینهکان له دیوارهکان بکهوه،
ناتالیا توش، جل له بهر مندالهکان بکه!

لی بابام، کهوته گریه وزاری.

به غاردان بو مووبهقهکه چووم... ئه پهنجهرانهی
دهیانروانیه سهر حهوشهکه، وهکو زیړ دهرهوشانهوه،
پهلهی زهرد بهسهر زهمینهی مووبهقهکهوه دهجوولانهوه.
خاله یاکوف پیی پروت بوو و خهریک بوو چهکمهکانی له پیی
دهکرد. بهسهر ئه پهله زهردانهدا بازی دهدا، وهکو ئهوهی
ئهو پهلانه پیلاوهکانی بسووتینن... بهدهنگیکی بهرز گوتی:

- میخائیل ئاگری له مالهکه بهردا، ئاگری تی بهردا و
ههلات.

نهنکم پالیکی پیوهنا، لهزگ بوو له ههوت شوینهوه ملی
بشکی، ئهوجا گوتی:

- بیدهنگ به خویری!

من له شووشه‌ی په‌نجره‌کانه‌وه، که یه‌کپارچه سه‌هول
بوون، کارگه‌که‌م ده‌بینی که ده‌سووتا و گری ئاگر له
ده‌رگا‌که‌وه که که‌وتبووه سهر گازی پشت ده‌هاته ده‌ره‌وه...
پریشکی سووری ئاگر ئه‌و ناوه‌ی پوناک ده‌کرده‌وه.

چه‌ره دووکه‌ل له‌و شه‌وه مه‌نده‌دا ده‌چوو به‌ ئاسماندا و وه‌کو
په‌له هه‌وران به‌ری ئاسمانی ده‌گرت، به‌لام نه‌یده‌توانی
به‌ری ریگی کاکیشان، که‌له زیو ده‌چوو بگریت... ئیدی
به‌فره‌که له ژیر تیشکی ئاگره‌که‌دا، ئه‌رخه‌وانی ده‌ینواند،
ئاگر له درزی دیواره‌کانی گارگه‌که‌وه ده‌هاته ده‌ری و ئه‌و
ناوه‌ی پوناک ده‌کرده‌وه و به‌سهر ئه‌و سی‌ره وشک و ره‌شانه‌ی
سه‌ربانه‌وه، وه‌کو نه‌واری سوور وزیرین سه‌مای ده‌کرد، له
ناوجه‌رگی ئه‌م کلپه و بل‌یسانه‌وه، دووکه‌ل‌کی‌شکی باریکی
گلین، به‌ ده‌قی خو‌یه‌وه مابوو و لووله دووکه‌لیکی باریکی
ده‌کرد به‌ ئاسماندا، له ناکاوا، ده‌نگیک له شووشه‌ی
په‌نجره‌کانه‌وه به‌رز بووه‌وه، زیاتر له ده‌نگی داد‌رینی
پارچه‌یه‌کی ئاوریشمین ده‌چوو، ئاگره‌که زیاتر ته‌شه‌نه‌ی
ده‌کردو ره‌ونه‌قیکی جوانتری به‌ کارگه‌که ده‌به‌خشی و
دیمه‌نیکی هی‌نده جوانی هه‌بوو، نه‌متوانی خو‌م بگرم و نه‌چم
بو‌ئ‌ه‌وینده‌ر.

پۆسینیکی ئەستوورم دا بە سەرما، جووتی پیللوم، که نەمدەزانی هی کییه له پێ کرد، بە ههشتاو بە رارهوه که دا رۆیشتم تا گهیمه بهردهرگا، دیمه نیکی سهیرم بینی، حایر و حهپهساو له جیگه ی خۆم وه ستام، گر و بلیسه ی ئاگره که چاوی خستمه ریشکه و پیشکه، ئیدی دهنگی کلپه و بلیسه ی ئاگره که و هاواری بابام و خاله کانم و گریگۆری خهریک بوو کهریان ده کردم... نه نکم رهفتاریکی کرد که زۆری ترساندم، کیسه یه کی له سهر خۆی کرد و چه رچه فیکی ئەستووری له خۆیه وه ئالاند و خۆی به ناو کارگه که دا کرد و هاواری کرد:

- گه وجینه فریای ئەسیده که بکه ون! ئەسیده که گر ده گریت!

بابام هاواری کرد:- گریگۆری فریای بکه وه، مه یه له بچیته ژووره وه، ده مریت!

نه نکم، بله زهاته ده ری، دوو که ل سهر اپای گرتبوو، سه ری ده له قاندو پشتی کۆمابوو وه و ئامانیکی گه وره ی پر له ئەسیدی به دهسته وه بوو. دهنگی گیرابوو، په ی تا په ی تا ده کۆکی، به بابامی گوت:

- پیاوه که، ئەسپه کان ده ربکه! ئەم چه رچه فه م لی بکه نه وه، مه گه ر نابینی گری گرتوو وه و خه ریکه ده سووتم؟

گریگوری، چه‌رچه‌فه گر گرتووه‌کهی له نه‌نکم کرده‌وه و پاشان دهستی دایه خاکه‌نازیک، و به‌فره که‌له‌که بووه‌کهی بهر ده‌رگای کارگه‌کهی ده‌کرد به‌سهر ئاگره‌که‌دا. خالم ته‌وریکی گه‌ورهی به‌دهسته‌وه بوو، خیراخیرا به ده‌وری ئه‌ودا ده‌سووراپیه‌وه. بابام به هه‌شتاو دووی نه‌نکم که‌وت و په‌یتا په‌یتا به‌فری پێدا ده‌کردو نه‌نکم بادیه ئه‌سیده‌کهی (زاخ) خسته ژیر کۆمایه‌ک به‌فره‌وه. نه‌نکم له‌وه بووه‌وه، به هه‌شتاو رایکرد و ده‌روازه‌ی هه‌وشه‌کهی کرده‌وه، سلاوی له هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ کرد که به هانا وهاواریان‌ه‌وه هاتبوون و، گوته‌ی:

- دوستان، خزمان، فریای عه‌ماری ئازووقه‌که بکه‌ون، فریامان بکه‌ون، ئه‌گهر عه‌ماره‌که گر بگریته، دار ونه‌دارمان ده‌سووتی و هه‌نگی ئاگره‌که ته‌شه‌نه ده‌کات بو ماله‌کانی ئیوه‌ش! چینکوی سه‌ربانه‌که لابه‌دن، پووش و وینجه‌کان توور بده‌نه ناو باخه‌که! گریگوری، تو‌ش به‌فره‌که بو سه‌ره‌وه هه‌لده، نه‌ک بو سه‌ر ئه‌رزه‌که، ئه‌مه فایده‌ی نییه، تو‌ش یاکوف، ئه‌م هه‌لبه‌ز هه‌لبه‌زه‌ت له چیه، خاکه‌ناز و پاچه‌کان بده به‌م دراوسیانیه، دراوسیینه، قوربانان به‌م، هیمه‌تی بکه‌ن، خوا وهاسته‌وتان بکات!

لهم ساته‌دا، دیمه‌نی نه‌نکم له دیمه‌نی ئاگره‌که جوانتر ده‌هاته به‌رچاوم، گری ئاگره‌که سه‌راپای روناک ده‌کرده‌وه، له‌ناو چه‌وشه‌که‌دا وه‌کو تارماییه‌کی ره‌ش دیاربوو، به‌هه‌ر لایه‌کدا ده‌هات و ده‌چوو، له‌هموو شوینیک ئاماده‌بوو، هموو شتیکی ده‌بینی، ئه‌مری به‌هموو که‌سیک ده‌کرد. شاپ، ئه‌سپه‌که‌مان به‌غاردان خوئی به‌چه‌وشه‌دا کرد، هه‌ستایه‌سه‌ر هه‌ردوو پاشووی، و چاوه‌خره‌کانی، له‌به‌ر تیشکی ئاگره‌که‌دا سوور ده‌چوونه‌وه، ئیدی به‌ده‌م سمکۆلانه‌وه، پر به‌که‌پووی ده‌ی فیشکاند و یه‌ک به‌خوئی ده‌ی حیلاند، بابام ترسا، جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی به‌ردا و به‌هه‌شتاو لیی دوور که‌وته‌وه، هاواری کرد:- ئافره‌ت، بیگره‌!

نه‌نکم، خوئی هاویشته‌به‌ر ده‌ست وپی ئه‌سپه‌تۆسن و چه‌مووشه‌که‌و له‌به‌رده‌میا ره‌ق راوه‌ستا، باوه‌شی بو‌گرته‌وه، ئه‌سپه‌که‌نالیه‌کی به‌سوئی کرد، هیور بووه‌وه و، سه‌ری وه‌رچه‌رخاند و چاوی برییه‌بلیسه‌ی ئاگره‌که‌.

نه‌نکم، له‌کاتیکا ده‌ستی به‌ملی ئه‌سپه‌که‌دا دیناو به‌میهره‌بانی نه‌وازشتی ده‌کرد، و به‌هه‌ر دوو ده‌ست هه‌وساره‌که‌ی گرت و به‌ده‌نگیکی پیاوانه‌گوتی:

- مهترسه! تو بلی لهم تهنگانه یه دا دهستبهردارت بيم و له ناو ئه م ئاگره دا بهجیت بيلم مشكه چكوله سهركيشه كه م؟

مشكه چكول، كه سي هينده ي نهنكم ده بوو، به كه مالى گوپرايه لييه وه دووي نهنكم كهوت وبه ره و ده روازه ي حه وشه كه روپشتن. ئه سپه كه هه رجاري ده پروانيه روخساره سووره كه ي نهنكم كورژنيكي بو ده كرد.

يفگيني ي دايهن، منداله كاني بردنه ده ره وه. منداله كان هه موو جلكي گه رميان له بهر بوو، له بهر خو يانه وه ده يان پرتاند... دايه نه كه هاواري كرد:

- فاسيلي فاسيليفيج، ئه لكسي ديار نييه!

خوم له ژير قالدرمه كاني پشت ده رگا كه وه شارده وه، تا نه مبيني و له گه ل ئه واني ديدا نه مبات، بابام، ده ستى لي هه لته كاند وگوتى:- برؤ، برؤ! هه قى ئه وت نه بيت!

سه رباني كارگه كه هه ره سي هيئا وداپوخا، ئيدي دووكه ل وه ك گه رده لوول، بو ماويه كي زور، راسته وراست به ئاسمانا چوو. ئيدي گري ئاگر له ناو بينا كه وه به لرفه لرف ده هاته ده ري، به جو ره ها ره نكي سوور، سهوز وشين خو ي

دهنواند. ئیدی بلیسهی ئاگرتا ناوه‌پراستی چهوشه‌که و به‌ره‌و
پرووی ئه‌و خه‌لکه ده‌هات که هه‌ولیان ده‌دا ئاگره‌که کۆنترۆل
بکه‌ن و په‌یتا په‌یتا به‌ بیله‌ دارینه، به‌فریان به‌سه‌ردا
ده‌کرد... مه‌نجه‌له‌کان، له‌نیو ئاگره‌که‌دا ده‌کولان و قولپیان
ده‌دا، هه‌لم و دووکه‌لیان وه‌کو په‌له‌ هه‌وریکه‌ی خه‌ست لی
به‌رزده‌بووه‌وه‌و بوونیکه‌ی نامۆیان به‌ناو چهوشه‌که‌دا بلاو
ده‌کرده‌وه، چاوی ده‌کزانه‌وه‌و پوندکی ده‌زایانده‌ چاوان. من
له‌ ژیر قالد‌رمه‌کانه‌وه‌ هاتمه‌ ده‌ری و له‌ژیر ده‌ست و پیی
داپیره‌مه‌وه‌ سه‌رم ده‌ره‌ینا و هه‌رکه‌ منی بینی، هاواریکرد:

- لاکه‌وه‌ لی‌ره! ده‌نا ده‌که‌و‌یته‌ ژیر ده‌ست و پییان و پان
و‌پیش ده‌بیه‌وه، ده‌ برۆ ده‌ی.

سواریک، که‌ کلاو‌خودیکی مسینی له‌سه‌ر بوو، به‌ هه‌شتاو
خۆی به‌ چهوشه‌دا کرد، ئه‌سپه‌ کویته‌که‌ی له‌ ئاره‌قه‌دا
هه‌لکشابوو، لغاوه‌که‌ی یه‌کپارچه‌ که‌ف بوو، کابرای سوار
به‌ده‌م پاره‌شانی قامچیه‌که‌یه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد و هاواری
ده‌کرد: - کوا ریگا بده‌ن!

ده‌نگی، ژماره‌یه‌ک زه‌نگوله‌ی بچووک هاته‌گویی. هه‌موو شتی‌ک
جوان و خو‌شبوو، ریک ده‌تگوت پۆژانی جه‌ژن و که‌رنه‌قاله‌.

نهنکم بهره ولای دهرگا که دهلهکی دام و گوتی:- گویت لهمن
نییه؟ پیمگوتیت، برۆ، لییره نه مینیت!

مه حال بوو، بتوانمله وساته دا به گوئی نه کهم، چووم بو
مووبه قه که و دووباره له بهر په نجره که دا دانیشتم. لی
قه ره بالغی خه لکه که، بهرچاوی گرتبووم ونه دیده هیشت
دیمه نی ئاگره که بدینم، ته نیا کلاو خوده کانم ده بینی که له
نیو ئه و هموو کلاو ره شه زستانیا نه وه، دهره وشانه وه.
ئیدی زوو به زوو ئاگره که بیان کوژانده وه و کانگای ئاگره کانیا
به پییان کوتایه وه و ئاویان به سهردا کرد، پولیس بلاوه بیان
به جه ماوهری خه لکه که کرد و پاش ئه وهی هموو شتیک
ته واو بوو، نهنکم بو مووبه قه که هاته وه...

- کی لییره یه؟ ئه مه توئی؟ نه نووستویت؟ ده ترسیت؟ مه ترسه!
هموو شتیک ته واو بوو!

له لای منه وه دانیشت، به بیدهنگی خوئی راده ژه ند. زورم
پیخوش بوو، که شه و به هه مان ئارامی و تاریکی خویه وه
گه راوه ته وه به لام له و کاته دا، حه یفم ده هات که ئاگره که
کوژایه وه و له ته مه شای ئه و دیمه نه جوانه ی کردم.

بابام هاته بهر دهرگا وپرسی:- ئافره ت؟

- چیبیه؟

- سووتایت؟

- چیوا نییه..

دهنکه شقاته یه کی (شهمچه) داگیرساند، تیشکی شینباوی
دهنکه شقاته که روخساره پیر و دووکه لایبیه که ی روناک
کرده وه. ئەو مۆمه ی سەر میزه که ی داگیرساندو به کاوه خو له
ته نیشت نه نکمه وه رو نیشت. نه نکم گوتی:- ده بوایه خو ت
بشویت!

نه نکیشم، سه را پای له دووکه ل و ته نیدا رهش بوو بوو، بوئی
ناخووشی دووکه لی لیده هات.

بابام ئاهیکی هه لکیشا:- خودا شانسی به تو داوه، چهند به
هووش و گووشی!

ئهوسا دهستی به شانیا هیئا و پرووی گه شایه وه و له سه ری
رویی:

- مه به ستم ئەوه یه که خواوه ند هه ندی جار بو ماوه یه کی که م،
هووش و گووشیکی سه یرت ده داتی و ئەقل ده بی به میوانت!

نهنكم پيڪهنى، ويستی قسه يهك بكات، لئ بابام نيوچاوانى
تيڪنا و لهسهرى رويى:

- دهبي گريگوري دهربكهين، هه موو ئهه ئاگر و مالويرانيه،
به رهنجامى خه مساردى ئهوه. ئهه كابرايه تهواو، عهمرى
به سهر چووه، به كهلكى هيچ نه ماوه، تو ته مه شاي ياكوف
بكه، له ناو هه وشه كه دانيشتووه و دهگرى كه گهوجه!
واچا كه بروى به لايهوه.

نهنكم ههستا و رويى. دهستيكيهه لبرى بوو و فووى له
قامكه كانى ده كرد، بابام، به بي ئهوهى ئاورى لاي من
بداتهوه پرسى:

- ئاگره كهت له هه وه له وه بينى؟ ئى رات دهربارهى نه نكت
چيهه؟ ئه وهشت بير نه چييت كه زنيكى پير و داكه وتووه...
ئهمه دهرس و عيره ته بو تو و بو هه مووان.

ماوه يهك، به بيدهنگى له فكران راجوو، ئه وسا هه ستايه
سه رپيان، به قامكان تهنى دهورى گرى مؤمه كهى لابرده و
ديسان پرسى: - ترساييت؟

- نا!

- چاکه، مایه‌ی ترس نه‌بوو.

به توورپه‌یی کراسه‌که‌ی داکه‌ند و به‌هه‌شتاو به‌ره‌و ده‌ست
شوره‌که‌ی سووچی مووبه‌قه‌که‌ی رۆیی و له‌وینده‌ر پپی به
تووندی به‌ عاردیدا کوتا و له‌ تاریکییه‌که‌وه‌ هاواریکرد:

- ئاگرکه‌وتنه‌وه‌، ئه‌نجامی گه‌وجاتییه‌! هه‌رکه‌سیک ئاگر له
ماله‌که‌یدا بکه‌وئته‌وه‌، هه‌قه‌ له‌ مه‌یدانیکی به‌ریندا، به‌ر
شه‌لاخ بدریٲت، چونکه‌ ئه‌و که‌سه‌ یان که‌ره‌ یان دزه‌! ئه‌گه‌ر
ئهم کاره‌یان له‌گه‌لدا بکری، خه‌لکی ته‌می ده‌بن، عیبه‌رت
وه‌رده‌گرن و ئیدی ئاگر که‌وتنه‌وه‌، به‌ ته‌واوته‌ی بنبر ده‌بیٲت
و له‌ هیچ شوینیک روونادات! هه‌سته‌ برۆ بنووه‌، چ ده‌که‌ی
لیره‌؟

به‌ گویم کرد، رۆیشتم، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ خه‌و نه‌چوووه‌ چاوانم.
هه‌رکه‌ چوومه‌ ناو جیگاکه‌وه‌، هاواریکی سه‌یر، نامروۆقانی،
وه‌کو لووره‌ی جانه‌وه‌ران، رای چله‌کاندم، هه‌ر هه‌ستام و
به‌ره‌و مووبه‌قه‌که‌ی غارم دا. بابام کراسه‌که‌ی له‌به‌ری
داکه‌ندبوو، له‌ ناوه‌ندی مووبه‌قه‌که‌دا وه‌ستابوو، مؤمیکی
به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، گری مؤمه‌که‌ ده‌له‌رزی، ئه‌ویش هه‌ر له‌ جیی

خۆیهوه، بیئیهوهی یهک ههنگاو بنییت، به دهنگیکی گیارو
دهیگوت:

- ئافرهت، یاکوف، ئهمه چیه؟ چ قهوماوه؟

خۆم ههلهدایه سهر موغهیرییهکه و خۆم له سووچیکا
شاردهوه. دیسان وهکو سهرهتا و ههوهلی ئاگر کهوتنهوهکه،
دادوبیاد و هات و هاوار دهستی پیکردهوه، هاوار و
گریانهکه سات بهسات بهرزتر دهبووهوه وله ژوورهکهدا
شهپۆلی دهدا... بابام و خالم وهکو شیت له هات وچۆدا
بوون، نهنکم هاواری دهکرد و ئهوانی له مووبهقهکه
وهدهردهنان، گریگۆری ئیزنگ و قهلاشکهری دهخستهناو
ئاگردانهکهوه و، ئهوجا ئاوی کرده ههندیك له
مهجهلهکانهوه، وهکو وشتری ئهستراخانی بهدهم سهره
لهقیوه، بهنیو مووبهقهکهدا دههات و دهچوو. نهنکم ئهمری
کرد:- جاری موغهیرییهکه نیل بده!

گریگۆری، سهرکهوته سهر موغهیرییهکه تا شهواتهک بیینی،
پیی نا به پیمدا و هاواریکرد:- ئهمه کییه؟ تۆی؟ ترسام...
لیمان بووی به مووی لووت.

پرسیم:- مهسهله چیه؟

له کاتیکا له سهر موغهرییه که دههاته خواری، به هیمنی
گوتی:

- هیچ نییه، پوره ناتالیا مندالی ده بیټ.

بیرم کهوته وه، که دایکم به دهم مندال بوونه وه، ئاو هاواری
نده کرد. گریگوری که مه نجه له کانی نانه سهر ئاگره که،
سهر کهوته سهر موغهرییه که و له ته نیشته منه وه دانیشته و
سه بیلکی گلی له گیرفانی دهر هیئا، نیشانی دام و گوتی:

- ته نیا له بهر چاوه کانم دهستم دایه سه بیل کیشان،
ده یانگوت شفا به خشه، نه نکت هانم ده دات که برنووتی به
کار بیئم، به لام من پیم وایه سه بیل کیشانه که باشتره له
سعووتی.

دانیشته، لاقی به قهراخ موغهرییه که دا شوپر کرده وه، چاوی
برپییه ئه و مؤمه ی که کزکز ده سووتا، ههر دوو گوچکه
وگوئناکانی له دوو که له که دا رهش بوو بوون، کراسه که ی له
ته نیشته وه درابوو، به چاوی خو په راسووه کانیم ده بینی که
چون بهرز ونزم ده بوونه وه. چاویکی عینه که ره شه که ی
تهقی، پارچه یه کی گه وره ی لیکه وت. کونیک بووه

عەینەكەكەى كە پیاو دەیتوانى لەو كونهوه، چاوه سوورهكەى بدینى كە وهكو زامىكى كراوه خوینى لیدەتكا.

سەبیلەكەى پڕ كرد لە تووتن، كەوتە گوڤگرتن بۆ نالەى ئەو ژنەى كە بە دەم ژانى مندال بوونهوه دەتلايهوه، وهكو ئەوهى مەست بى، لە بەر خوڤيهوه، كەوتە قسەى بى سەرۆبەر و ورتە ورتى نامەفهووم:

- نەنكت دەست و پلى سووتاوه، ئاخۆ فريای پوورت دەكەوى؟
پوورت چۆن هاوار دەكات، وادياره لە ههوهلى ئاگر
كەوتنەكەوه ژان گرتووويهتى و ئەمان لە شپرزەبیا، بە
تەواوہتى فەرامۆشيان كردووہ و ئەويش زۆر ترساوہ... تو
تەمەشا، بزانه مندال بوون چەند زەحمەتە، ئەدى مەعنای
چى، هينانى خەلقەندەيهكى تازە بۆ ئەم دنيايه، هەربە دەم
ئاسانە، كەچى كەس ريزى ژن ناگریت. ژن دەبى ريز
بگيریت، چونكە دايكە، ئەمە راستيهكە، نابیت هەرگيز
لەبیری بكەيت.

بە ئاستەم چاوم چووہ خەو، دواى توۆزىك لە جیرەى دەرگاكة
ودەنگە دەنگى مەستانەى خالە ميخائیل خەبەرم بووہوه،

پاشان دهنگی هاوار و ههنگامه‌یه‌کی گشتیم هاته‌گوئ...
هه‌ندی وشه و زاراوه‌ی نامۆم به‌رگوئ کهوت:

- ده‌بی بچن بو کلّیسا و ده‌روازه‌ی شاهان
بکه‌نه‌وه. (ده‌روازه‌ی شاهان: ده‌رگایه‌که له کلّیسادا، به‌سه‌ر
میحرابی کلّیسا که‌دا ده‌کریتته‌وه. جاران له پروسیا نه‌ریتیکی
باو هه‌بوو که ئه‌گه‌ر ژنیک به مندالبوونه‌وه بجه‌ریبا
ده‌بوايه بچن ئه‌و ده‌رگایه بکه‌نه‌وه.)

- پۆن و زه‌یتیئه‌و چرایه‌ی به‌رده‌م ئیکونه‌کان، تیکه‌ل به
ته‌نی وسیان بکه‌ن و بیده‌نی، نیو پیاله‌ زه‌یت، نیو پیاله
ته‌نی و پر که‌وچکیک دووکه‌ل، تیکه‌ل بکه‌ن و بیده‌نی.

خاله میخائیل، به پی داگرییه‌وه ده‌یگوت:- ریمکه‌ن با
بیبینم.

له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیشتبوو، لاقه‌کانی بلاو کردبوونه‌وه‌و
ده‌ستی به عاریدیدا ده‌کوتا و تفی ده‌کرده به‌رده‌م خۆی.
گه‌رمای سه‌ر موغه‌یرییه‌که ته‌حه‌موول نه‌ده‌کرا، به
په‌له‌دابه‌زیم، هه‌رکه گه‌ییمه به‌رده‌م خالم، پیی دایه به‌ر
پیم، به سه‌را که‌وتمه سه‌ر ئه‌رزه‌که، هاوارم کرد وگوتم:-
هه‌ی که‌ر!

ههستايه سهر پي، پري دامی، رای تهکاندم و نه‌ره‌یه‌کی کرد
و گوتی:

- نه‌وه‌نده سهرت بهو موغه‌یرییه‌دا ده‌کیشم تا گیانت
ده‌رده‌چی!

وه‌ختیک وه‌خو هاتمه‌وه، سه‌یرم کرد له ژووری میوانا، له‌و
سووچه‌ی ئیکونه‌کانی لی بوو، به باوه‌شی بابامه‌وه‌م و رام
ده‌ژهنیت و چاوانی بریونه‌ته بن میچه‌که و له‌بن لیوانه‌وه
ده‌لیت:- خودا له که‌سمان خو‌ش نابیت، که‌سمان ئیمان
نابه‌ین...

چرای دیار ئیکونه‌کان، به گه‌شی ده‌سووتا، مؤمیک له سهر
میژه‌که‌ی ناوه‌ندی ژووره‌که ده‌سووتا.. روناکی به‌ره‌به‌یانی
خه‌م نه‌نگیزی زستان، له په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌یدا له ژووره‌وه.
بابام به سهرما داهاته‌وه وگوتی:- کویت دیشیت؟

ئازای گیانم ده‌یه‌شا، سهرم ته‌ر بوو، به‌ده‌نم قورس بوو، له
قورقوشم قورستر بوو، به‌لام هه‌زم نه‌ده‌کرد، باسی بکه‌م،
هه‌موو شته‌کانی ده‌روبه‌رم نامۆبوون، ئاسایی نه‌بوون. چه‌ند
که‌سیکی بیگانه، که‌من نه‌مده‌ناسین، له‌سهر کورسییه‌کانی
ناو ژووره‌که دانیشتبوون. قه‌شه‌یه‌ک به جبه‌یه‌کی

ئەر خەوانیەو، پیرەمیریکی سەر سپی، چاویلکە لەچاوە کە
جەلکی عەسکەری لەبەر بوو، زۆر کەسی دی کە هەموو بە
بێدەنگی دانیشتبوون، هەموو دەتگوت پەیکەرە دارینەن، بە
کروکی گوییان لە خورەخوری ئاویک دەگرت، کە لە نزیکی
ئیمەو، دەرژا. خالە یاکوف، دەستەکانی خستبوونە پشتی و
لە ئاستانەی دەرگا کەدا، رەق راوەستابوو.

بابام پێی گوت: - یاکوف گیان وەرە ئەم مندالە ببە سەر
جیگا کە خۆی با بخەوێ.

خالم، بە ئاماژە بانگی کردم، لەسەر نووکی پا رۆشتین تا
گەییە ژوورە کە نەنکم، هەرکە چوومە ناو جیگا کەو،
خالە یاکوف، بە گوییدا چپاندم و گوتی:

- پوورە ناتالیات مرد.

سەرم لەم خەبەرە نەسورما، ماوێهەک بوو، لە مالهە کەدا
نەدەببیرا، نەدەهاتە موبەقە کە، بو نان خواردن نەدەهاتە
سەر خوانە کە. پرسیم: - کوا نەنکم؟

خالم، دەستیکی هەلتەکاند و گوتی: - هۆو هتێ، لەوێیە!

ئەوسا، ھىدى ھىدى بە پىي پەتى و لەسەر نووكى پەنجە گەرايەوہ .

لەسەر تەختە خەوہكە پالکەوتم، بە نيگەرانييەوہ دەمپروانييە دەوروبەرى خۆم . وام ھاتە بەرچا و خەلکانىكى نەناس بە روو وپروخسارى ريشن و بۆز وکوپرەوہ، روويان بە شووشەى پەنجەرەكەوہ ناوہ . جلەكەى نەنكم لە گوۋشەيەكا ولەسەر و سەندوووقەكەوہ ھەلئاسرابوو . من ئەوہم دەزانی، بەلام ھەنووكە كراسەكەى داپيرەم لى بووبوو بە كەسيكى زندوو، كە لەويىدا خۆى مەلاس دابوو و چاوەروانى شتتیک بوو، سەرم خستە ژير باليفەكەوہ و چاويكم برييە دەرگاكە . پىر بەدل ئارەزووى ئەوہم دەکرد، كە ليفەكە لەخۆم بكەمەوہ، لەسەر تەختە خەوہكەوہ خۆم ھەلبەدەمە خوارەوہ و ھەلئيم... ژوورەكە گەرم بوو، بۆنيكى تيز و ناخۆش لە ژوورەكە دەھات، ئەو پۆژەى وەبیر ھينامە كە چۆن تسيگانوك بەدەم ئاوزيرنگەوہ كەوتبووہ ئاويلكە و تەقەلاوہ و خوینی لەبەر دەپۆيى و... ھەستم دەکرد سەرم، دلّم دەئاسى... ئەوہى لەم مالىدا دەيبينم، رپك لە خزاكىكى ناو بەفران دەچيىت، كە بە كوۋلانىكى بەفر گرتوودا دەپروات، ئەم خەيالە بيىزارى دەکردم، خەريك بوو خەفەى دەکردم، دەيكوشتم..

گویم له دهنگی دهرگاکه بوو، که به ئهسپایی دهکرایهوه،
نهنکم وهژوورکهوت، به شان دهرگاکی داخستهوه، پشتی به
دهرگاکهوه دا، ههردوو دهستی، بهرهو ئه و ئاگره شینباوه
بهرزکردنهوه که له چراکهی دیار ئیکونهکانهوه بهرز
دهبووهوه. بهدهنگیکی مندالانهی گلهیی ئامیزهوه گوتی:

- دهستهکانم، ئه م دهسته چکولانه م چند دیشین!... چون
سووتاون!..

فهسلی (۵)

خالهکانم، له دهمهدهمی بههارا، مولک و مالهکهیان
دابهشکرد و لیکدی جیابوونهوه. یاکوف له شارا مایهوهو
میخائیل باری کرد، چوو بو ئهوبهری رووبارهکه، روپی بو
کونافینو. بابام خانوویهکی تازهی جوانی، بهبهرد
دروستکراوی له شهقامی بولیفوی کرپی، قاتی ژیرهوهی ئه م
خانوو مهیخانهیهکی گهوره بوو، ژووریکی بچکولهی رپیک و
پیکیش لهسهربان ههبوو، باخیکی گهورهی ههبوو دهیروانیه
سه ر دۆلیک یهکیارچه سپیداری گهلا وهریو بوو.

کاتی له گهل بابامدا، بهنیو باخه که دا دهسوراینه وه و
راره وه نمسار و نهرمه کانمان دهبری، به رووخوشییه وه
چاویکی لیډاگرتم و گوتی:

- تهمه شا، ئەم هه موو شول و تهرکه یه! بهم نزیکانه فیڤی
خویندن و نووسینت ده که م، ههنگی زورم پیویست بهم
شولانه ده بیټ!

ئەم خانووه پر بوو له کریچی، له قاتی سه ره وه، ژووریکی
گه ره ی بو خوی و بو پیشوازی میوانان تهرخانکرد، ئیمه ش،
من ونه نکم، ژووره چکوله که ی سه ربانمان بهرکه وت،
په نجه ره ی ئەم ژووره به سه ر شه قامه که دا ده کرایه وه،
که له بهر په نجه ره که دانیشتبای و تهمه شای خواره وت
بکردایه، ده تتوانی ئەو سه رخوش و مه ستانه بدینی که
شه وان یان رۆژانی جه زن، له مه یخانه که ده هاتنه ده ری،
به لاره لار جاده که یان ده بری. هاواریان ده کرد و ده که وتنه
سه ر ئەرزه که.

هه ندیجار، وه کو گونیه ئاردی به تال، له مه یخانه که وه فری
ده درانه ده ره وه، لی دووباره ده هاتنه وه بهر ده رگای
مه یخانه که، به ده ست ده که وتنه لیډانی ده رگاکه، پر به زار

جنيويان دېدا. هه نديچار دهرگا ده كرايه وه، ئيدي ده بوو به شه ريك كلكي كهرى تيا بيچرپيت... ته مه شاكردنى ئه و بارودوخ و ره وشه له سهره وه، زور خوشبوو. بابام هه موو به يانييه ك، ده چوو بو هر دوو كارگه كه ي كوره كاني و يارمه تي ده دان، تا كاروباري كارگه كانيان ريك بخهن و بيانخه نه كار. ده مه وئيواره شه كه ت و ماندوو، تووره و دلته نگ ده زقرييه وه.

به لام داپيره م، كاروباري مالي به رپوه ده برد، خواردنى ئاماده ده كرد، باخي ده كيلا، له به يانييه وه تا ئيواري، وه كو فرפרؤكه يه ك كه هيزيكي ناديار بيحوليني و بيخولينيته وه، له په ستا وبپيسانه وه ده سوورايه وه، برنووتي ده كرده لووتيه وه و ده پزمي و زوري له زه ت له م كاره ده بيني، ئه وسا ده م و چاوي كه يه كپارچه ئاره قه بوو، ده سري و ده يگوت:

- سوپاس، سوپاسي بي پايان بو وه ليان و فريشتان! ئه ليوشا گيان، ئاخري گه يشتينه زيانكي ئارام، كه قوكه چكوله كه م! هه موو شتيك جوان و له بهر دلانه، سوپاس بو فريشته ين ئاسمان، بو پاكيزه ي بيگهر د و داوينپاك! هه موو ئه مه ي هه مانه، خير و به ره كه تي ئيوه يه!

به لام من به بيچه وانهي داپيرمه وه، هيچ نارامبييه كم له
ژيانماندا نه ده بيني، له به يانيه وه تا درهنگانيكي شهو،
كريچيه كان له هاتوچوډا بوون، هر تاو نا تاوي يه كيک له
دراوسيان خوي به ژوردا ده کرد، همووشيان هر په له يان
بوو، هميشه شپزه بوون، له تووايه عهدالي شتيکن و
دواکه وتوون و فريا ناکه ون. نه نکميان بانگ ده کرد:

- ئاکولينا ئيقانوفنا!

نه نکم، به وپهري ميهره باني ورووخوشي، به دهنگيانه وه
دهچوو، به روويانه وه پيده کهنی، گويي ليده گرتن، توزي
برنووتي له کهپووي ده کرد، ئهوجا به دهسته سريكي سوور،
کهپووي و په نجهي دهسري. ده يگوت:

- ده تانه وي له ئه سپي رزگار بن؟ ئه گهر بتانه وي له ئه سپي
رزگار بن، پيوسته زوو زوو بچنه گهرماو وخوتان بده نه بهر
هه لمي عاره قي نه عنا. به لام ئه گهر ئه سپيکه له ژير
پيسته وه بي، ئهوا ده بي کهوچکيكي چيشت له روئي
خاليسه ي قاز، کهوچکيكي بچووک قاوه، تيکهل بکن، سي
دلوپ جيوه ي به سهردا بکن و له ژيرپيال هيه کدا حهوت
که ره تي تيک بدن و به پارچه سواله تيک له به دهني

خۆتانی ھەلبسوون، ئاگادار بن كەوچكى دار يان عاج بەكار نەيەنن، چونكە جيوەكە خراپ دەبیت، ھەروەھا كەوچكى مس يان زيويش بە كار نەھيەنن، چونكە زيانى دەبیت.

ھەندىجارىش پاش تيفكرينىكى زور دەيگوت:

- خوشكى وچاكە بچيت بولايئازاف، لە دپرهكەى خويدا، با ئەو تەگبيريكت بو بكات، من ناتوانم وەلامى ئەم پرسيارەى تو بدەمەوہ.

نەنكم مامانى دەکرد، بە گەنگەشە وشەر وئازاوہى مالاندا رادەگەيى، مندالى بچووكى نەخوشى تيمار دەکرد، دوعاى (خەونى مريەم) ى لەبەر دەخويندەوہ تا بەختى ژنان بكرىتەوہو بە مراز بگەن، دەر ودر او سيكانى سەبارەت بە كاروبارى مال و ژيان ئاموزگارى دەکرد:

- خەيار خوى پيت دەلپت كەى دەبيسویر بكریت، ھەركاتى بوئى خاك و بوئى ترى لى رەوييەوہ، ھەنگى ھەلى بگرە و بى دوودلى سویری بكە... كەقاسى باش (كەقاس: شەرابيىكى ميللى رووسىيە) ئەوہيە كە تامى تيز و تفت بيت، شەرابى كەقاس ھەرگيز لەگەل شتى شيريندا ناگونجيت. بەلام قەيدى نييە ئەگەر توژى ميووژ، يان شەكرى تى بكەى- يانى

کهوچکک بۆ هر دهولککک. تامی کهرەش به گویرهی شیوازی دروستکردنهکهی دهگورپیت، خه لکی دانوب ئەسپانیهکان، قهفقازییهکان ههریهکهیان شیوازی تایبهتی خویمان ههیه..

بهلام من، به دریزایی رۆژ به دوایهوه بووم، چمکی کراسهکهیهم دهگرت و بهناو ههوشهکه یان باخهکهدا دهسوورامهوه، یان له گهلیا بۆ ماله دراوسییان دهچووم. نهنکم به سهعاتان له ماله دراوسییان رۆدهنیشته، چای دهخواردهوهو، لهههموو ئاشیکی دهکرد و چیرۆک و حیکایهتی بۆ دهگیرانهوه. ئیدی من بووبووم به پاشکۆی ئەو. من لهو قوناغهی ژیانما، جگه لهو پیرهژنه دلپاک و گورج وگۆله، کهسی دیکه لهیاد نییه.

ههندیجار، دایکم بۆ ماوهیهکی کهم پهیدا دهبوو. هیشتا ههر سهختگیر و گرژ ومۆن و لهخوبایی بوو، به چاوه کهوهییهکانی کهوهکو ههتاوی رهنگزهردی زستان سارد بوو، تهمهشای ههموو شتیکی دهکرد. زۆر له گهلماندا نهدهمایهوه، بلهز ون دهبوو، دیار نهدهما و ههچ شوینهواریکی لهدوای خووی بهجی نهدههیشته.

جاریک له نه نکم پرسى: - باشه تو جادووگه رى؟

پیکه نى، سه رى له و پرسىاره رى من سورما، ماوه يه ک له فکران
راچوو وگوتى:

- به راسته؟ ئه مهت له کوپوه ده رهیناوه، من و جادووگه رى
کوجا مه رحه با، جادووگه رى هونه ريکى زور زه حمه ته. من
ئلف و بى ليکدى جيا ناکه مه وه! ته مه شای بابات بکه،
چهند پياويکى خوینه واره! به لام پاکيزه رى داوینپاک ئه و
به ره يه رى به من نه داوه.

ئه وسا چمکيکى دیکه رى ژيانى خو رى بو گيرامه وه:

- منيش به هه تيوى گه وره بووم. دايکم ته نيا و بيکس بوو،
هه ژار و نوقسان بوو. جاريک، هيشتا شووى نه کردبوو،
ئاغايه کى خانه دان ترساندبووى... شه ويک، له ترسا خو رى له
په نجه ره که وه هه لدا بووه خواره وه، ئيدى سمت و شانى شکا و
له وسا وه ئيدى ده ستى راستى، که له هه موو ئه نداميکى له ش،
بوکار پيوست تره، وشک بوو، له جووله که وت، دايکم له
پارچه چنى و گولدو زيدا، يه جگار کارامه بوو، هه رکه تووشى
ئه و کاره ساته بوو، دواى ماوه يه کى که م، به بيانوى ئه وه رى
که به تاقه ده ستیکه وه کارى پينا کرى وبه که لکى ئه وان

نايهت، له کاره‌که‌ی ده‌ريان کرد. ئیدی به‌سته‌زمانه، به‌تاقه ده‌ستیکه‌وه به‌ره‌للای ناو ژيان کرا، ئاخ‌به‌شهر به‌تاقه ده‌ستیکه‌وه ده‌توانی بژی؟ چ کاریکی پی‌ده‌کریت؟ که‌وته سوال و سه‌ده‌قه، به‌ خیر و سه‌ده‌قه‌ی خه‌لکی ده‌ژیا. ئه‌و سه‌رده‌مانه خه‌لکی بالاخنا، هم ده‌وله‌مه‌ندتر بوون وه‌هم دلوقانتر بوون- دارتاشی به‌نیوبانگ وجولاو بوزوته‌نی زورباش بوون. من و دایکم پاییزان و زستانان ده‌روژه‌مان ده‌کرد. به‌لام هه‌رکه جبرائیکی گه‌وره‌ی فریشتان، نیزه‌که‌ی باده‌دا و سه‌رما و سوله‌ی وه‌ده‌رده‌نا و وه‌رزی به‌هار دنیای ده‌خه‌ملاند، ئیمه‌ خو‌مان ده‌دایه‌ دم هه‌نگاوه‌وه‌و به‌ره‌و شاره‌ دووره‌ ده‌سته‌کان ده‌رویشترین، چووین بو موروم، له‌وینده‌ره‌وه‌ بو یوریف‌تیس، ئه‌وجا به‌ که‌ناری قولگادا هه‌وراز بووینه‌وه‌ و به‌ روبراری ئارامی ئوکادا سه‌فه‌رمان ده‌کرد. ئاخ له‌ به‌هار و هاویندا سه‌فه‌ری پیاده‌ زور خو‌شه!

له‌م وه‌رزه‌دا، زه‌وی بو‌نی به‌هاری لی‌دیت، گیا سه‌وز ده‌بی‌ت، نه‌رم و ناسک له‌ تو‌ وایه‌ مه‌خمه‌له‌. مریه‌م، هه‌موو شوینیکی به‌ گول ده‌رازانده‌وه‌، دنیای وه‌کو بووک ده‌خه‌ملاند و دلی خه‌لکی پر ده‌بوو له‌ خو‌شی و شادی، هه‌ندی‌جار دایکم چاوه‌ شینه‌کانی ده‌نووقان‌دن وه‌له‌یده‌کرده‌ گوران‌ی و ده‌نگی بو

ئاسمان بەرز دەبوو، دەنگی پر سۆز و خۆشبوو، هەرکە
ئەو هەلیدە کردە گۆرانی، هەر چوار دەوری بیدەنگ دەبوون و
گوئیان لیدە گرت.

سوال، لەو پۆزگار و سەردەمەدا، هەرچەندە بە سوال
دەژیاین، بەلام پۆزگاریکی خۆشبوو، کە تەمەنم گەییە نو
سالان ئیدی دایکم، شەرمی دەکرد لەگەڵ خۆیدا بو دەروژە
وگەداییم ببات. ئەو هی بە شەرم و نەنگ دەزانی... ئیدی لە
بالاخنا دەرنە دەچوو، لەویندەر گیرسایەو، هەر لەوئ و
پۆزانە لە دەرگای مالانی دەدا و سوالی نانی دەکرد، پۆزانی
جەژن و یەکشەممان، لەبەر دەرگای کلێساکە دەووستا و
دەستی لەم ولەو پان دەکردهو و داوای خیر و سەدەقە
دەکرد. من لە مالهو دەمامهوه و خۆم فییری چنن و گۆلدۆزی
دەکرد. هەرچەندە حەزم دەکرد زوو فییری شالبافی و
بوزوتەنی و گۆلدۆزی بم تا یارمەتی دایکە بەلەنگاز و
بینهواکەم بەم، بەلام فایدە ی نەبوو، کە ئیشەکەم
لیدە ئالۆزکا و عاسی دەبوو، لە داخا دەگریام! ئیدی لە
زەرفی دوو سال و شتیکیدا فییری جۆلایی و شالبافی بووم و
لەشارا ناوبانگم دەرکرد. هەرکە سیک کاریکی باشی ویستبا،
دەهات بۆلای ئیمە و دەیگوت:

" ئاكوليا گيان، بزانه شاليكى باشم بو ناچنى! " ههلبهته من بهمه خوڭشحال دهبووم، خهنى دهبووم. ههچهنده من شايهنى ئه وههموو شوڭرهته نهبووم، دايكم زياتر شايهنى ئه ونىوبانگه بوو، چونكه ئه وفيرى ئه و كارهى كردبووم، ههچهنده به تاقه دهستىكه وه نهيدهتوانى كار بكات، بهلام دهيتوانى فيرى كارهكه م بكات، وهستايهكى چاك، له ده كريكار باشتره. من زور له خوڭبايى بووم، به دايكم گوت: " دايكه گيان، ئيدى دهتوانى دهستبهردارى دهروژه ببيت، من دهتوانم بهرهنجى شانى خوڭم، وهكو گول بهخيوت بكه م، بت زينم! " بهرسقى دامه وه : " قسهى وا نهكهيت، من دامه وئى جيازيه كهت بو دابين بكه م! "

له م كهين و بهينه دا بابات سهرى هه لدا، كورپىكى گهنج بوو، ته مهنى بيست و دوو سالان بوو، بهلام سهردهستهى به له م راکيشه ره كان بوو... ئيدى دايكى هاته خوازبييم و كه بينى هم كه سيكى ئيشكه ر و هم فه قيرم و كيژى ژنيكى سوالكه رم، گه يشته ئه و قه ناعه تهى كه ژنيكى ملكه چ و گوپرايه ل ده بم... حالى بوويت!.. به خوڭيشى ئيشى هه ويري ده كرد و هه ويره مهنى ده فروشت... ژنيكى شه رانى و دلره ش بوو... به هه رحال خودا به گوناخم له سه ر نه نووسيت، زه مى

مردووان باش نییه، له دوای مردوو رَحمهت باشه، زه می
مردوو فایدهی چیه؟ که سیک که مرد شهیتان دهستی
لیده شوات. خودا خوئی دهیان بینئی و شهیتان خوئی دهوین.

نه نکم، له کانگای دلّیه وه پیکه نی، که پووی به شیوه یه کی
کۆمیدی دهله رزی، چاوه کانی دهره و شان هوه، خه یالاوی
دهیانراونی، له توّ وایه منیان نهوازش ده کرد، ئه وهی به
نیگا ده یگوت، زور له قسه و وشه خویا وره ساتر بوو.

له بیرمه شهوئیکی ئارام، من و داپیره م، له ژووره که ی بابام
چامان ده خوارده وه. بابام نه خویش بوو، به بی کراس له سهر
تهخته خه وه که دانیشتبوو، خاولیه کی دریزی به شان وملیا
دابوو، ناوبه ناو ئاره قه ی به ده نی پی ده سپری، خیراخیرا
هه ناسه ی ده دا و سینگ ی ده یخیزاند، چاوه سه وزه کانی لیل
بووبوون. ده م و وچاوی سوور بووبووه وه و ئاوسا بوو، گوئیچکه
بچووک و قوته کانی سوور بووبوونه وه، که دهستی بو پیاله
چایه که ده برد، دهستی به جوئی دهله رزی که به راستی مایه ی
به زه یی بوو. ئه و روزه زور نه رم و نیان بووبوو، له خوئی
نه ده چوو.

وهكو منداليكى نازپهروه رده، له داپيره مي پرسى:- بوچى
كلويهك قه ندم ناده يتي؟

نه نكم به سوژه وه وه لامي دايه وه:

- به ههنگوينه وه بيخو، ههنگوينه كه بو تو باشته!

بله ز پيال ه چايه كه ي هه لداو به دهم هه ناسه بركيوه گوتي:

- ناگاداربه، له ناكوا نه مرم!

- خه مت نه بي، ئيشكت ده گرم. غافلت ناكه م.

- نه گهر ئيستا بمرم، وهكو نه وه يه له بني نه ژيا بم. يان له
پيناوي هيچدا ژيا بم، هه موو بهرنامه و پروژه كانم تي كده چن..

- پال بكه وه، نه وه نده قسه مه كه.

بابام، بو ماوه يه كي كه م پال كه وت، چاوه كانى نوقان دن، ليوه
شينه كانى ده جولان، نه وسا له ناكوا، وهكو نه وه ي كه سيك
نقورچى ليگر تبي راپه ري و به دهنكي بهرز گوتي:

- پيوسته به زووترين كات ژن بو ياكوف وميخائيل بينيت.
رهنگه نه گهر بين به خاوه ن ژن و مندا ل، هه نديك رام و
كه وي بين. تو چ ده لييت؟

ئەوجا كەوتە ناوھيئاننى ھەموو ئەو كىژانەنى كە شايستەنى
ئەو ھە بوون، بىن بە ھەقزىنى كورەكانى. داپىرەم كىر و كىپ
پەيتاپەيتا چاى دادەكرد و دەيخواردەو ھەو پىناچوو كەمترىن
خەمى ئەو بابەتەنى ھەبىت.

بابام بە سەدەمى ھەلە و خەتايەك كە كىر دىبووم، چوونە نىو
ھەوشە و باخەكەنى لى قەدەغە كىر دىبووم، بۆيە لەبەر
پەنجەرەكەدا رۆنىشتىبووم و تەمەشاي زەردەپەرى ئاوابوونى
ھەتاو ھەكەم دەكرد كە دەيدا لە شووشەنى پەنجەرەنى مالىھەكان
و لە تۆ واىە گر و بلىسەنى ئاگرەو دەچىت بە ئاسماندا،
سىسرك و زىكزىكە، لە ژىر سىپىدارەكاندا دەيانزىكاند و
كىر دىبوونى بە رۆزى خوئان، كىركارىك، بە چەكوش
بەربووبو ھەرمىلىكى ئەو نىزىكانە. كەسىك لەو نىزىكانە
چەقۆ و كىردى تىژ دەكردەو ھە. لە دۆلەكەنى ئەو دىو
باخەكەو ھە، دەنگى ھەرا وزەناى ئەو مندا لائە دەھات
كەلەناو دار و درەختەكاندا گەمەيان دەكرد و جەنجالىيان
بەرىپا كىر دىبوو.

زۆرم ھەزدەکرد ئازاد بىم و خۆم بگەياندا با ناو ئەوان و
لەگەلياندا بگەومە يارى و خەمى زەردەپەرى خۆرلەزەردە
لە دلم دەربكەم.

بابام لە ناکاوا دەستى دريژ، کتیبیكى تازەى جوانى
ھەلگرت و کيشای بەناو لەپیدا و بە دەنگىكى رەوان گازی
کردم و گوتى:

- ئادەى كەقۆكە چكۆل وەرە ئیرە! وەرە گوئ قوت، وەرە،
دانیشە، تاتار رەنگ! ئائەم نیشانەىە دەبینى؟ ئەمە ئەلفە،
وہكو ئا لە وشەى ئاقدا. ئادەى بلى: ئا لە وشەى ئاقدا، با لە
وشەى بادا، تا، لە وشەى توودا، ئەدى ئەمە چىيە؟

- ب، لە وشەى بادا.

- زۆرچاکە، ئەدى ئەمە؟

- ت، لە وشەى توودا.

- ھەلەىە! ئا، لە وشەى ئاقدا، تەمەشای ئیرە بگە. د، لە
وشەى داىكدا، ج، لە وشەى جواندا، ف، لە وشەى فاق دا...
ئەمە چىيە؟

- ج، لە وشەى جواندا.

- دروسته، ئەمە چىيە؟

- د، لە وشەى داىكدا.

- زۆرباشە، ئەدى ئەمە چىيە؟

- ئا، لە وشەى ئاقددا.

نەنكم هەلدايە و گوتى:- پياوھكە، بوخۆت پالكەو، تو
پيوستت بە ئيسراحتە!

- وازم لىبىنە، خۆم واھيم پىخۆشە، خەم و خەيالاتم
لیدەرەوینیتەو. دەى ئەلكسى بەردەوام بە!

دەستە گەرم و نماناكەكەى لە گەردنم وەرینا و كتیبەكەى
رېك لەبەردەم كەپوومدا راگرت، بونى سرکە و ئارەق و
پىازى پيشاوى لیدەھات. من خەرىك بوو دەخنكام، لە ناکاوا
توورە بوو و بە گويا قىزاندم:

- م، لە وشەى مووبەقدا، س، لە وشەى سالددا...

دەنگى وشە وپیتەكانم بەلاوہ ئاشانا بوو، بەلام پیتەكانم
نەدەناسیيەو. بو نمونە پیتی " س " زیاتر لە كرم دەچوو
تالە وشەى سالى، " م " پتر لە گریگورى قەموور دەچوو تالە
مووبەق. بەلام جیمی قەلەو داپیرەمى بىر دەخستەو،

کهچی بابام شتیکی تیاوو، له هه موو پیت و حه رفه کان ده چوو. ماوه یه کی زور، به فیړکردنی ئه لف و باوه مژوولی کردم. به رده وام لیی ده پرسیمه وه، هه ندیچار به ریز لیی ده پرسیمه وه و هه نه دیچار به په راگه نده یی. جوش و خروشه که ی ئه و بو منیش سیرایه تی کرد. ئیدی له ئاره قه دا هه لکشام و به دهنگی به رز هاوارم ده کرد، ئه مه ی زور پیخوش بوو، له که یفان پیده که نی و، کوکه کوکی پیکه وت، کتیبه که ی ده کیشا به سنگیداو به دهنگی گر ده یگوت:

- ئافره ت ته مه شا که، بزانه چو ن گهر م بووه؟ تفوو له چاره ت تا عوونی ئه ستراخانی! ئه م هاوارکردنه ت له چیبه؟
- تو هاوار ده که ییت نه ک من..

به خوشیبه وه ته مه شای بابا و نه نکم ده کرد، داپیره م هه ر دوو ئانیشکی نابووه سهر میزه که وگو ناکانی له نیو ههر دوو ده ستی نابوون، به دهم ته مه شاردنی ئیمه وه، به ئه سپایی پیده که نی و ده یگوت:

- ده به سه، ئه م هات و هاواره بېر نه وه، ئه قلتان تی که ده چیت!
بابام، ئاوری لای منی دایه وه، به میهره بانیبه وه گوتی:

- من نهخوشم بویه هاوار دهکهم. بهلام توؤو هاوار دهکهی؟

ئوسا سهره ئارهقاوییهکهی لهقاند و به داپیره می گوت:

- ناتالیای رهحمهتی، ههله بوو که دهیگوت ئهم کوره زهینی کویره، زهینی، به ئه اندازهی زهینی یهک ئهسپه! بهردهوام به، لووت دافسیاگ.

ئوجا به شوخییهوه، لهسهر تهختهخهوهکه دهلهکی دام و گوتی:

- ئهمرو ئهوهنده بهسه! باکتیبهکته لهلابی، سبهینی ئهلف و باکته لههوهلهوه تا ئاخیر لی دهپرسمهوه، ئهگهر ههموویت بهبی ههله له بهرکردبیت، پینج کوپیکانت دهدهمی.

که چوومه پیشهوه تا کتیبهکهی لیوهرگرم، باوهشی پيدا کردم و بهداخ و کهسهروهوه گوتی:

- دایکت بوچی تووی به سهر ئیمه دا به جیهیشتوووه و خووی رویشتوووه کورهکهم؟

نهنکم ههلیدایه وگوتی:- پیاوهکه ئهم قسهیه چیه، کهی وهختی ئهم قسانهیه!

- غیر داخی دلّم.. ئۆف! تۆ تەمەشا ئەم کیزە چۆن گومرا
بووہ.

دوای ئەو قسەییە، بەتووندی لە خوویی دوورخستەوہ:

- لاکەوہ، برۆ بوخۆت گەمە بکە، نەچیتە کۆلان، بوخۆت لە
نیو حەوشەکەدا و لە باخەکەدا یاری بکە..

منیش باخەکەم مەبەست بوو، ھەرکە خۆم بە باخەکەدا
کرد، ئەو منداڵانەیی لە دۆلەکەدا یارییان دەکرد، لیم کەوتنە
بەردەفرکئی، خواخوام بوو بەردیکم تی بگرن، تابه دوو
بەردان بەرپەرچیان بدەمەوہ.

ھەرکە چاویان بەمن کەوت، خۆیان تەیار کرد وھاواریان
کرد:

- کورپینە یارۆ ھات. کەلەبابە ھندییەکە دەرکەوت، لییدەن!

ھەرچی سەرم دینا و دەبرد، نەلە مانای وشەیی یارۆ و نەلە
وشەیی کەلەبابی ھندی تیئەدەگەیشتم، بوئیە ئەو
کۆمۆیئنتەیانم لەبەر گران نەبوو، زۆر بەوہوہ دەفشیم
کەبەتاقی تەنیا پووبەرپووی ئەوہەموو منداڵە دەوہستامەوہ
و داکۆکیم لەخۆم دەکرد، کە دەمبیینی بەردەکەم یەکیکیانی

- هه‌ی شه‌یتانی بچووک، توچۆن ئه‌و جارانه‌ت ژمارد که شایسته‌ی لی‌دان بووی؟ من خوّم ده‌زانم که‌ی ده‌بی دارکاری بکری و که‌ی دارکاری نه‌کرییت! حالّی بوویت، ده‌برۆ گوم به‌ له‌به‌رچاوم!

به‌لام یه‌کسه‌ر شانی گرتم و دووباره‌ چاوی له‌ دور چاوانم بری و گوتی:

- ئه‌و قسه‌یه‌ی کردت، له‌ فیلبازیت بوو یان له‌ گه‌مژه‌یی و گیژییت؟

- نازانم.

- نازانی؟ ده‌ی باشه‌ گوئ بگره‌ با من پیت بلیم، تو شه‌یتان و زورزانی، ئه‌مه‌ له‌گیژی باشتره‌! مه‌ر گیژن، تیگه‌یشتی؟ ده‌ی برۆ بوخۆت یاری بکه‌..

زوری نه‌برد که به‌ حونجه‌ که‌وتمه‌ خویندنه‌وه‌ی کتیبی مه‌زمووران، بابام زوربه‌ی جاران، دوا‌ی خواردنه‌وه‌ی چای ئیواران ده‌رسی پی ده‌گوتمه‌وه‌، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک یه‌ک مه‌زموورم ده‌خویند و بو نمونه‌ به‌م ئاوا‌یه حونجه‌م ده‌کرد:

خۆ، ش، به، خ... ت... پ... يا و، ده‌بوو به پياويكى خوښ
به‌خت. به‌دهم حونجه‌وه قه‌له‌مه‌كه‌م به سهر پيت و
حه‌رفه‌كاندا ده‌گيړا و به په‌ستى ده‌مپرسى:

- كى به‌خته‌وه‌ره؟ خاله ياكوف؟

بابام، به تووره‌يى، به‌دهم بو‌له‌يه‌كه‌وه ده‌يگوت:

- كه زلله‌يه‌كت خوارد هه‌نگى ده‌زانيت پياوى به‌خته‌وه‌ر
كئيه.

هه‌رچه‌نده بابام ئه‌و قسانه‌ى به تووره‌يى ده‌کرد، به‌لام من
هه‌ستم ده‌کرد، تووره‌ييه‌كه‌ى جدى نييه، وئيدى ئه‌م تووره‌ييه‌ى
ليبووه به خو و ته‌نيا بو ئه‌وه‌يه زه‌بت و ره‌بت و نه‌زم و
نيزامه‌كه بپاريږى. هه‌ميشه ئه‌و بو‌چوونه‌ى من دروست
ده‌رده‌چوو. چونكه دواى خوله‌كيك بابام منى له بير
ده‌چوووه‌وه و له‌به‌ر خو‌يه‌وه ده‌يگوت:

- ئوف، كه ده‌كه‌ويته گورانى و سازقانى، له شا داوود
ده‌چيټ و كه ده‌كه‌ويته كار كردن، ريک له ئه‌بشالوم ده‌چيټ
(داوود، له سولتانه كونه‌كانى تيره‌ى ئيسرائيله، كه به
مزماره‌كان به نيوبانگه‌م ئه‌بشالوم كورپى داووده، له بابى

ياخى بوو وويستى تهختوتاجهكهى ليڊاگير بكات.)سازقانه
دهماوهره ليڊوڤكهكه ، دهڤهقسى، بهلام ئەم رهقسه بو كويټ
دهبات؟ فايدهى چييه؟ پيموايه دريژه ناكيشيټ!

من له خويندنهوه دهوهستم، گوي لهو دهگرم، دهڤوانمه دم
وچاوه گرژ و مونهكهى. چاوه چكولهكانى، ههڤدهبرين، وهكو
ئهوه بوو بڤروانيته شتيكى ئەوديوى منهوه. خهه و پهزاره به
چاوانييهوه دياربوو، تورپيهه ئاساييهكهى بهره بهره
دهڤهوييهوه، بڤرؤ زهڤدهكانى دهلهرزين، كه قامكهكانى
بهسهه ميژهكهده دهكيشان، نينوڤكه بو بوياخهكانى
دهڤهوشانهوه.

- باوه گهوره!

- چييه؟

- حيكايهتيكم بو بگيرهوه!..

وهكو يهكيك تازه له خهه ههستايى، چاوهكانى
ههڤدهگلوڤيټ و قڤهقڤيڪ دهكات و دهليټ:- تهمهه،
دهسهكهت بخوينه! ئەفسانانت پي باشتره له
مهزموورهكان!

دلنيا بووم كه خوښى، زياتر هزى له حيكايهت وئفسانانه
تا هزى له مهزمورهكانى داوود بڼت كه هر هموويانى
ئهبهر بوو. نهزى كردبوو هموو شهويك بهرله خهوتن
يهكيك لهو مهزموراننه، بهدهنگى بهرز بخوښنى، ريك وهكو
ئهو قهشانهى كهله كلښادا دهيان خوښندنهوه.

من، پيداگريم ليدهكرد، ئهنجام دللى نهرم دهبوو و بهگوښى
دهكردم و دهگوت:

- باشه، بهلام تو دهبى به دريژايى تهمهن ئهم مهزموراننه
فهراموش نهكهى، چونكه من دهبى بهم زووانه به مهبهستى
دادگايى بچمه بهردهم عهرشى خودا.

ئهوسا، پشتى به پشتى كورسيهكونه كهندهكاربييهكهوه دا،
چاوى برينه بن ميچهكه، له بيرهوهرييه كونهكانى خوښى دا
نقوم دهبوو، ئهوسا دهكهوتهباسى بابى و زهمانى كون
ودهگوت: جاريكيان، كومهللك چهته وريگر دايان بهسهر
بالاخنادا، تا دووكانهكهى زاييفى بازركان تالانېكهن. بابى
باپيرم به ههلهداوان خوښى گهيانده گومهزى كلښاكه، تا له
زهنگى كلښاكه بدات، لى دزهكان خيرا گهبينه سهرى و بهر

شمشیریان دا و لهت وپه تیان کردو له سهر بورجی
زهنگه که وه، پارچه کانیاں هه لدايه خواره وه.

باپیره م گوتی:

- من لهو سه رده مه دا مندا ل بووم، ئەو بویه ره م به چاوی خو
نه بیینی، ههر بیریشم نایهت. یه که مین بیره وه ری من بو
هاتنی فه رهنسیه کان له سالی ۱۸۱۲ دا، ده گه پیتته وه،
ههنگی ته مه نم ههر دوا زده سال ده بوو، نزیکه ی سی
ئه سیری فه رهنساویان بو شاره که ی مه، بو بالاخنا، هی نا بوو،
ههر هه موویان له ر ولاواز، باریک و بنیس، پیستیان به سهر
ئیسقانیانه وه هیشک بوو بوو، جله کانی به ریان هی نده شر
وشه پریو بوو، هه زار خو زگه به جلکی ده روزه که ران،
به هه رحال ره وشیان له گه داش خراتر بوو، له سه رما
هه لده له رزین، هه ندیکیان، لاقیان له سه رما به راده یه ک
جه مه دی بوو، نه ده کارین هه ستنه سه ریپیان، خو یان به پیوه
نه ده گرت، گوندییه کان ده یانویست ههر هه موویان بکوژن،
لی پاسه وانانی شار ریگه یان نه دان و به خو رتی بلا وه یان
به گوندییه کان کرد و بو کوخته کانی خو یانیاں ناردنه وه...
پاشان ره وشه که ئاسایی بووه وه، هه ردوولا مان به یه کدی

پراهاتين. ئەم فەرەنساويانە، خەلکانی بەهۆش و زرينگ و
پرووخۆش و دلتهر و روح سووک بوون، هەركاتی زهوقیان
هەبووایە، بە زمانی خۆیان دەستەستەرين. ئاغا و دەولەمەندانی
نیزنی نوڤگورود، بە سواری گالیسکە دەهاتنە تەمەشایان.
هەندیک لەم ئاڤایانە بە فەرەنسی جنیویان پیدەدان،
مستەکۆلەیان لێ پادەوهشاندن، تەنانەت لیشیان دەدان..
کەچی هەندیکی دیکەیان، بە فەرەنسی قسەیان لەگەڵدا
دەکردن و دلنەوايیان دەکردن، پارەیان دەدانی و جل
وبەرگی گەرمیان بو دەهینان. من لەبیرمە، جاریکیان
یەکیک لەو گەورە ئاڤایانە هەردوو دەستی بە دەم و
چاویەوه گرت و بە دەم گریانەوه دەیگوت: "دەبینن ئەم
ناپلیۆنە شەیتان و زۆردارە، چۆن ئەم فەرەنساويانە، بە
فەتارەت داوه؟ " ئەم پیاوه هەرچەندە پروس بوو،
هەرچەندە ئاغا و دەرەبەگ بوو، لێ کەسیکی میهرەبان بوو
و بەو جۆرە دلی بەحالی ئەو فەرەنساويیە بیگانانە
دەسووتا.

بابام، هەلۆهستەیهکی دەکرد، کەسیک بیدەنگ دەبوو، سەری
دادهخست و دەستیکی بە قژی دینا... ئەوسا بەکاوهخۆ، زۆر
بە پارێزەوه، دەکەوتە چینه لە بیرەوه رییەکانی و دەیگوت:

- زستان، به سهرما و سوّله ورپه شهبا و زریانه وه هات، به گف و هوږ خووی به کوچه و کوّلاننه کاندا ده کرد وله زگ بوو سهربانی کوخته کان هه لږگریت. فهره نسییه کان زوړجار به هه له داوان خویان ده گه یانده بهر په نجه ره کانمان و له وینده ره وه بانگیان له دایکم ده کرد، که له ماله وه کیک و شیرنه مهنی بو فروشتن ئاماده ده کرد، له شووشه ی په نجه ره که یان ددها و به دهم ئهم پی و ئه وپی کردنه وه داوای سه موون و کیکی گهر میان ده کرد. دایکم ریگه ی نه ددها بیینه ژووره وه، هه رچییه کیان داوا بکردایه له په نجه ره که وه ده یدایه ده ستیان، ئه وانیش نان و کیکه گهرمه که یان، که هالاوی لی هه لده ستا لیوه رده گرت و بهو گهرمییه، له باخه لیان ددها و له سهر دلّیان دایان ددها، نه مده زانی چوّن بهرگه ی ئه و گهرمییه توونده یان ده گرت؟! زوړیان له سهرمادا مردن، ئاخر خه لکی گهرمه سیّران بهرگه ی ئه و سهرما و سه هوّلبه ندانه ناگرن. دووانیان له لای مه ئاکنجی بوون، یه کیکیان ئه فسهر بوو، ئه ویتریان که میرونی ناو بوو، موراسیلی ئه فسهره که بوو. ئیدی ژووری حه مامه که مان که له نیو باخچه که دا بوو، دانی، ئه فسهره که، کابرایه کی دریژ داهوّلی لاواز بوو. ههر پیست وئیسقان بوو. به پالتویه کی

ژنانه‌وه، که تا سەر ئەژنۆکانی دەهات، دەسوورایه‌وه. کهسیکی زۆر میهره‌بان بوو. هیچ عهیبیکی نه‌بوو ته‌نیا ئەوه نه‌بیّت که زۆری ده‌خوارده‌وه، دای ئەوهی تیروپری ده‌خوارده‌وه، هه‌لیده‌کرده‌ گۆرانی... دایکم عاره‌قی دروست ده‌کرد و به‌ دزییه‌وه ده‌یفرۆشت. ئیدی عاره‌قی زۆری له‌ دایکم ده‌کړی... که‌می‌ک له‌ زمانی مه‌ فی‌ر بووبوو، سه‌روگوویی زمانه‌که‌ی مه‌ی ده‌شکاند، هه‌ندی‌جار ده‌یگوت: " ولاته‌که‌تان سپی نییه، به‌لکو ره‌شیکی وشکه... " زمانه‌که‌ی زۆر باش نه‌بوو، به‌لام تی‌ی ده‌گه‌یاندیت، ئەوه‌ی راستی بی‌ باکووری ولاته‌که‌ی مه‌ وشک و ناخۆش بوو، وشکه سه‌رما هیل‌ه‌ی پیده‌کردیت، به‌لام که‌ شان به‌شانی قولگا نشیو ده‌بوو‌یته‌وه، دنیا گه‌رمتر ده‌بوو ده‌یانگوت، له‌وبه‌ری ده‌ریای قه‌زوینه‌وه، قه‌ت به‌فر ناباریت... ره‌نگه‌ ئەو قسه‌یه‌ تو‌زه راستیه‌کی تیابی، چونکه‌ ئەگه‌ر ته‌مه‌شای ئینجیل و کارنامه‌ی په‌یامبه‌ران و مه‌زموره‌کانی داوود بکه‌یت، نه‌باسی به‌فریان تیایه‌ و نه‌ باسی زستان. جا خواوه‌ندی مه‌، عیسا مه‌سیح له‌و دیار و ده‌قه‌ره‌ گه‌رمیانه، له‌ دایک بووه‌و ژیاوه... هه‌رکه له‌ خویندنه‌وه‌ی مه‌زموره‌کان بووینه‌وه، هه‌نگی، فی‌ری خویندنه‌وه‌ی ئینجیل ده‌که‌م.

ديسان بيدهنگ دهبوو، دهكهوته وهنهوزدان، دهفكرهوه
دهچوو، نهوجا وهكو نهوهى بير له شتيكى ناديار بكاتهوه،
چاوى دهبرييه پهنجرهكه، بروكاني ويكديناونهوهو نهوسا
من به نهسپايى وهخوم دههينايهوهو دهمگوت:- ئى، چيتر؟

ههنگى، لهناكاوا رادهپهري و دهيگوت:

- ئى، باسى چيم دهکرد؟ فهرهنساييهكان؟ ئيدى نهوانيش
بهشهر بوون، له ئيمهمانان خراتر نهبوون. بهدووى دايم
دهكهوتن و بانگيان دهکرد: "مهدام، مهدام" مهبهستيان
خانم بوو بهلام نهه خانمه، فهردهيهك ئاردى ههشتا
كيلويى دهدا به شانیا و له ئاشهوه بو مالى دينايهوه، هيژ و
توانايهكى له رادهبهدهرى ههبوو. تا گهيمه تهمهنى بيست
ساليش ليى دهدام، چنگى له قزهكهه دهنه و وهكو چولهكه
پاسارى سهماى پيدهكردم. نهگهر بليى لهو تهمهنهدا، بي
دهسهلات و ترسنوكيش نهبووم. بهلام ميرونى موراسيل،
رموودهى نهسپ بوو، نهسپى زور خوشدهويست. بهسهه
تهويلهى مالاندا دهگهرا، به ئامازه داواى له گوندييهكان
دهکرد، ريگهى بدن، نهسپهكانيان بو قهشاو (رنهك) وتيمار
بكات. خهلكهكه له ههوهلهوه متمانهيان پينهدهکرد و ليى

دهترسان. دهیانگوت کابرا دژمنه، دوور نییه ئاسیویک به
ئەسپهکهیان بگهیهنیت. بهلام زوری پینهچوو گوندییهکان،
دوای ئەوهی تاقیانکردهوه، بهخویان دههاتن و بهرۆکیان
دهگرت، دهیانگوت: " ئەری میرون ئەوه له کویی، بو دیار
نیت، خۆت لیکردوین به ئەستیرهی سوهیل؟ " پیدهکهنی و
وهکو گا سهری دهلهقاند و، به ههلهداوان به دهنگیانهوه
دهچوو. قژی سوور، له دوورهوه له گیزهر دهچوو. پیاویکی
دفناک (لووت زل) بوو، لیوهکانی ئەستوور بوون، مهیتەر
وئەسپهوانیکی زۆر کارامه بوو، هەر ئەسپیک چهندیش
نهخۆشبا، مالیجهی دهکرد و چاکی دهکردهوه.. دوای ئەوه له
نیژنی نوڤگورود ، بوو به بهیتال (دکتوری ههیان و لاخی
بهرزه) بهلام پاشان شیت بوو، ئەقلهکهی له دهست دا،
ماموری ئاگر کوزانهوه هیندهی لیذا تا لهژیر دهستیا پسا
ومرد... ئەفسهههکەش له ههوهلی وهزی بههارهوه
نهخۆشکهوت، ورده ورده پووکایهوهو پووکایهوه، له جهژنی
قهشه نیکۆلادا، به بیدهنگی و به بیکهسی مرد، له بهر
پهجهرهی ژوورهکهی دانیشتبوو، له فکرانراچووبوو، ئیدی
بهو دهقهوه، مرد.

من زور دلم به حالی سووتا، تهنانت به دزییهوه بوئی
گریام. بهشهریکی فره میهره بان بوو. هندیجار گویی
دهگرتم، به زمانه کهی خوئی هندی شتی به گویمدا دها که
لیی حالی نه ده بووم، به لام ریتم و ئاههنگی قسه کانیم له
گویی خوشبوو. میهره بانی و دلوقانی، کالایهک نین بشیت له
بازارا بیکریت. جاریکیان ویستی فییری زمانی خویم بکات،
به لام دایکم نهیهیشت، تهنانت بولای قهشهی بردم،
قهشه که ئهمری به دایکم کرد که لیم بدات، و سکالای له سهر
ئهو ئهفسهره تو مار کرد. خه لکی لهو سهرده مانهدا، زور
سهختگیر بوون، ژیان دژواربوو، تو ئهو رۆژگاره سهخته
نابینی، که ئیمه به سهرمان برد. خه لکانی دی له جیاتی تو
رهنجیان کیشاوه، ههرگیز ئهو رۆژانه م له بیر ناچنه وه،
خوزگه دهترانی چندم زهحمهت کیشاوه، بروات و
نهیه ته وه!

دنیا تاریک بوو، بابام لهو تاریکیهدا، گه وره تر
دههاته بهرچاو. چاوه کانی وهکو چاوانی پیشیک بریسکه
بریسک پرشنگیان دها. باسی ههر شتیکی بکردایه، به
هیمنی و به پاریز وتیفکرینه وه قسانی ده کرد، به لام که
دههاته سهر باسی خوئی، به جوش و خروش و خو هه لکیشان و

شانازییه وه قسانی ده کرد. هزم نه ده کرد باسی خوئی بکات
و به و جووره به خوئی بفشیت. ههروه ها هزم له ئه مر و
ئاموژگاری و وه عزخوانیه بهرده و امه کانی نه ده کرد:

- ئه وه ت له بیر نه چیت!... نه خه له تابى له بیرى بکهى، بیکه
به گواره و له گوئی بکه.

هزم ده کرد، زوړیک له و قسانه ی فه راموښ بکه م، به لام
به بی ئه مری ئه و، وه کو نوسنه ک به یادگه مه وه نووسابوو و
به ئامان و زامان، له زه ینم ده ر نه ده چوون... قهت حیکایهت
و ئه فسانه ی بو نه ده گپرامه وه، به لکو هه میشه سه ره بوردی
که سیک یان خوئی بو ده گپرامه وه، بو م ده رکه وت که به
پرسیار په ست ده بوو، بو یه من به پرسیار دام ده بیژت:-
پروس باشترن یان فه ره نسی؟

به نه به دلی به رسقی ده دایه وه:

- چوزانم؟ من فه ره نساویانم له ولاتی خوئیاندا نه دیتووه تا
بزانم چوئن.

پاشان له سه ری ده پوئی:

- هه رکه سه، له مالى خوئا پیاوه!

- باشه پرووسان خه لکی باشن؟

- چه م بی چه قه ل نابیّت، هم چاکیان هه یه و هم خراپ،
له سه رده مانی فیودالیهت و کویلیایه تیدا باشتر بوون،
خه لکی نیمچه کویله بوون، به لام ئیستاکه هه موو ئازاد
بوون، داب و نه ریته کونه کانیان فه رامو ش کردووه وشتیک به
ناوی ئه مه کداری و نان و نمه که وه نه ماوه! هه لبه ته مولکدار
وفیوداله کان زور زالم و دلر هق بوون، به لام له ره مه کی
خه لکی ئاقلتر و به ئاوه زتر بوون. هه لبه ته هه موویان وا
نه بوون، خه لکی زور باش و دلاواو میهره بانیشیان تیابوو.
دیاره بی ئاوه زوو و گه مزه ی وه هاشیان تیابوو، که وه کو که ر
باریان بکه ی. له گه ل که رت گورپبانه وه کورتانت زهره ر بوو.
له ولاتی مه دا، رواله تی بی ناوه رپوک زوره، عهینی قه پیلکی
به تال، که ته مه شای رواله تی ده که یت، به شه ره، به لام که
لیی نزیک ده بیته وه و په ی به ناوه رپوکی ده به یت، ده بینی
قاوغیکی بو ش و به تاله. ئیمه پیویستمان به که میک هو ش
وگوش ورپوشنبیرییه، پیویستمان به وه یه ئاوه زمان چارچ
وده مه زهره د بکه ینه وه. به لام که ره سته ی چارچکردن و
ده مه زهره د کردنه وه مان نییه ...

- باشه پروسه کان به هیژن؟!!

- دیاره هندیکیان به هیژ و توانان، به لام ئه قیل و زیره کی شهرته، تو چهند به هیژیش بیت، ناگه یته به هیژی ئه سپان.

- باشه فه ره نساوییه کان بوچی شه ری ئیمه یان کرد، بو به گزماندا هاتن؟

- شه ری، ئیشی حکوومه ت و تزاره، ئیمه ی ره ش و پروت هو و سه ده می ئه و شتانه نازانین..

به لام کاتیک پرسیاری بونا پارتم لی کرد که کییه، هینده به وردی و ئاو و تاو بو ی باس کردم، که هه رگیز له بیرم نه چیته وه... گوتی:

- پیاویکی ئازابوو، ده یویست هه موو دنیا بگریت تا هه موو خه لکی به یه کسانی و به شیوه یه کی دادپهروه رانه بزین. ده یگوت نه پیویست به ده ره به گ و نه به فه رمان به رانی ده ولت هه یه، ده بی هه موو له یه ک ئاستدا بزین، خه لکی ته نیا ناویان لی کدی جیاواز بی ت، له ما فدا یه کسان بن... و هه مووان یه ک ئول و ئاینیان هه بی، دیاره ئه مه یان بیرو که یه کی گه وجانه بوو، هیچ مانایه کی نه بوو. ته نیا

قرژالان وهكو يهكن و ليكدي جياناكريينهوه... تو بو نمونه
تهمهشاي ماسي بكه، تهنانهت ئهوانيش ليكدي جياوازن،
نههنگي سليمان ههرگيز له ماسي سپي ناچييت، ماسي
روبار له ماسي دهريا ناچييت. ئهوجوره بوناپارتانه له
رووسياي خوشماندا ههبوون، بو نمونه رازين ستيبان كوري
تيموفي، پوكاچيف ئهميليان كوري ئيقان، لهههمان قوماش
بوون. دوايي، له دهرفهت و دهيقهيهكي ديدا، باسي ئهوانهت
بو دهكهه..

ههنديجار بيدهنگ دهبوو، به چاواني ئهبلهقهوه، بهجوري
ليي دهروانيم، له تووايه يهكهمجاره دهمبينييت، بهمه زور
قهلس دهبووم.

بهلام ههرگيز باسي داكم يان باوكمي بو نهدهكردم.

زورجار نهنكم له كاتي ئهوقسه وباسانهدا، خوي وهژووردا
دهكرد... به كرى له سووچييدا رودهنيشت، لهتو وايه ههر
لهويش نيبه، تا له ناكاوا، بهراويژو دهنگيكي نهرم و ناسك
دهبيرسی:

- پياوه كه، له بېرته، كه پيکه وه بۆ زيارهت چووین بۆ موروم،
بۆ زيارهتی ئیکونه که ی پاکیزه ی بیگهرد؟ که زه مانیکي
خۆشبوو، ئه وه چ سالیك بوو؟

بابام، که میك له فکران راجوو و ئه وسا به کاوه خۆ گوتی:

- به ته واوی له یادم نه ماوه، به لام پیش کولیرا که بوو،
ئه وسا له بوو، که له لیړه واره کاندا تا قیبي ئولونچانه کانیان ()
یاخییه کان) ده کرد ولیړه کانیان لی پاک ده کردنه وه.

- راست ده که یت، له بیرمه که چند لییان ده ترساین!

- به لی، به لی!

پرسیم ئه و ئولونچانانہ کی بوون، بۆچی خویان له
لیړه واره کاندا ده شارده وه. بابام به نه به دلی به رسقی
دایه وه و گوتی:

- ئه وانہ بوون که له ترسی سزاو لیپیچینه وه هه لاتبوون، یان
له کارخانه کان و له سهر کاره کانیان هه لاتبوون و په نایان
وه بهر بیسه و لیړه واره کان بردبوو.

- ئه دی چونیان ده گرتن؟

- بزانه، ده توانی به خوت ههلی بیینی یان وینای بکهیت؟
مندالان چۆن چاوشارکی دهکهن، تاقمیک رادهکهن وخو
دهشارنهوه، تاقمیکی دی دوايان دهکهن و دهیاندۆزنهوه و
دهیانگرن... پیاوانی حکومتهتیش بهو ئاوايه دوايان
دهکهنوتن، دهیان گرتن، دهیانخستنه ژیر جهلده و شولکان،
پاشان لووتیان ههلهدرین، نیو چهوانیان داغ دهکردن، تا
ههمووان بزانه که سزا دراون.

- ئاخر بوچی؟

- بلیم چی؟ ئەم کارانه خویا نین، سرپیکیان تیاوو،
ئیمهمانان سهرمان لیده رناکرد، ئیدی دیار نهبوو کی
خهتباره، راونهر یان راونراو..

نه نکم گوتی:- پیاوه که، ئاگره گه وره کهت له بیره؟

بابام، که هزی ده کرد هه موو شتیک له بنج و بناوان بکات،
پرسی:

- کام ئاگری گه وره؟

ئەم دووانه هه ندیجار به جوړی له بیره وه ریبهکانی خویندا
نقوم ده بوون، منیان ده بیر ده چوووه. دهنگ و قسه و

باسه‌کانیان، ئه‌وه‌نده نهرم بوون، زورجار وامده‌زانی سۆزه ده‌که‌ن، سۆزه‌یه‌کی خه‌مین. ناوه‌پۆکه‌که‌ی بریتی بوو له ئاگر که‌وتنه‌وه، نه‌خۆشی، به‌لا و نه‌هامه‌تی، دارکاری کردنی خه‌لکی، مه‌رگی مفاجات، دزانی جه‌ربه‌زه، ده‌وله‌مه‌ندانی هه‌له‌شه و شه‌رانی، پارسه‌ک و سوالکه‌ری خوازه‌لۆک..

بابام له‌بن لیوانه‌وه گوتی:- هیی دنیا، زورمان بینی!
پۆژانمان به‌سه‌ربرد!..

دایره‌م پرسى:

- ژيانىكى خراپمان به‌سه‌ر برد؟ له‌بیرته وه‌ختایه‌ک قارقارام بوو چ به‌هاریکی خۆش ده‌ستی پیکرد؟

- ئه‌رى، سالى ۱۸۴۸ بوو، گه‌رمه‌ی شه‌ری مه‌جه‌رستان بوو. ئه‌وه بوو "تيخون" بابى ته‌عمیدی قارقاریان، پشتی ته‌عمید کردنه‌که‌ی قارقارا، به‌پۆژیک بو به‌ره‌ی شه‌ر ره‌وانکرد.

نه‌نکم ئاخىکی هه‌لکيشا و گوتی:- ئیدی ئه‌و پۆشتنه‌ی پۆی، نه‌گه‌رايه‌وه.

- ئه‌رى نه‌گه‌رايه‌وه! له‌وساوه تا ئیستا ره‌حمه‌تی خوا له‌م ماله‌ی ئیمه‌ نزیک نابیته‌وه، ئاخ قارقارا..

- پیاوه‌که، به‌سه، باسی مه‌که.

بابام، به توورپه‌یی وه‌لامی دایه‌وه:

- بوچی به‌سه؟ سهیری منداله‌کانمان بکه، وئیرای ههموو
هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کمان، که سالحان ده‌رچن، هه‌ر خوئیری
وتووری ده‌رچوون، هیچیان خیر به ناوچه‌وانیان‌ه‌وه نه‌بوو،
هه‌رچی هه‌ولیکمان له‌گه‌لیاندا دا، ههمووی به فیرو چوو،
وه‌کو ئه‌وه بوو ئاو له دنگدا بکوتین، هه‌رچی‌ه‌کمان رست،
خوایان ههمووی‌کرده‌وه به خوری.

وه‌کو یه‌کیک ئاگری پیوه نرابی، به ژووره‌که‌دا که‌وته
هه‌لبه‌ز ودابه‌ز، ده‌هات و ده‌چوو، ده‌ینالاند، جنیوی به
منداله‌کانی ده‌دا، مسته‌کو‌له بچووک و ره‌ق و ته‌قه‌که‌ی له
نه‌نکم راده‌وه‌شاند. هاواریده‌کرد:

- ههمووی خه‌تای تو‌یه، تو‌ی جادوو‌گه‌ر، ئه‌ونده‌ت داکوکی
له‌و خوئیریان‌ه‌ کرد، ئه‌وه‌نده‌ت ناز دانی، تا خووت شه‌رکردن،
تو! ره‌گ و ره‌چه‌له‌کت به نه‌فره‌ت بی. تو! مه‌گه‌ر هه‌ر من
بزانم چشیر حه‌رام و ده‌له‌ دیویکی! چ شه‌یتانیکی!

به داخ و كهسه ريكي فره وه، خوئي گه يانده ديار په يكه ر و
ئيكوئنه ي عيسا و مريهم و ليئي دانيشته، به دهم گريه و
زاريه وه، به هر دوو دهست، كهوته سينگ کوتان و كهوته
گازن و سكالآ له به ختي خوئي و ده يگوت:

- خودايا، ئاخر ئه مه بو؟ مه گهر من له خه لكاني دي
گوناهكارترم، تا شايسته ي ئه م سزا قورسه بم؟

چاوه به فرميسكه كاني له داخا ده بريسكانه وه، ئازاي
به دهن ي وه كو بي ناو ئاو ده له رزي..

نه نكم له تاريكيه كه دا، خوئي مت ده كرد و نيشانه ي خاچي
ده كيشا، ئه وسا هه لده ستا و به پاريزه وه له بابام نزيك
ده بووه وه و دلخوشي ده دا يه وه، دلنه وا يي ده كرد و ده يگوت:

- پياوه كه بوچي خوئ خه فته خان ده كه يت، ئاخر خه فته
خواردن فايده ي چييه؟ خودا، ئيشي خوئي ده زانيته. مندالي
خه لكيش هر وه كو ئه وانه ي توئن، له مانه ي تو باشتر نين.
پياوه كه روو بكه يته هر شوينيك، ئاسمان هه مان ره نكه..
شهره، فه رته نه يه، ئازاوه يه، هه راو هه نكامه يه، ريا
ورپا بازيه. هه رچي دا يك و باوكي ك هه ن، به روئدكي چاو
گوناهه كانيان ده شوئنه وه. هر توئيت كه..

بابام، هه‌ندیجار به‌و قسانه هیور ده‌بووه‌وه، شه‌که‌ت و ماندوو، به بی‌ده‌نگی خو‌ی ده‌خزانده ناو جی‌گاکه‌یه‌وه، ئی‌مه‌ش، من ونه‌نکم، به به‌ر هه‌یوانه‌که‌دا بو ژووره تایبه‌تیه‌که‌ی خو‌مان ده‌چووین.

به‌لام جاریک که نه‌نکم لی‌ی نزیک بووه‌وه وکه‌وته دل‌نه‌وایی کردنی، له پریکا وه‌رچه‌رخا وتا هی‌ز له بازوویدا بوو، شه‌پلاخیکی به‌ده‌م و چاوی پیره‌ژندا کی‌شا، نه‌نکم پاشه‌وپاش تل بووه‌وه‌و ده‌ستی به‌ ده‌میه‌وه گرت وخو‌ی راست کرده‌وه و به‌ ده‌نگیکی نه‌رم و هیور گوتی:- که‌که‌ریت!

تفیکی خو‌یناوی رۆکرده‌به‌ر پی‌ی بابام. بابام هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکردنه‌وه‌و قیزانندی:- هه‌یدی گوم به‌ له‌به‌رچاوم تا نه‌مکوشتوویت!

نه‌نکم به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ رۆیی و له‌به‌ر خو‌یه‌وه دووباره گوتی:- که‌ره!

بابام به‌ هه‌شتا‌و دووی که‌وت، لی‌ داپیره‌م به‌ شینه‌یی له ئاستانه‌ی ده‌رگا‌که‌ ئاودیو بوو و ده‌رگا‌که‌ی تووند به‌ پروویا داخست.

پیره میرد کهوته هاوار، رهنگی وه کو پشکوی داگیرساو،
سوور هه لگه را، دهسکی ده رگاکی تووند گرت و به قامکان
لیی ده دا: - هه نارپه سهنی، درۆزن!

من له سهر ئاگردانه که دانیشتبوم، هیچ هوشم به
خووه نه بوو، زیاتر له مردوو ده چووم، باوه رپم به چاوی خوم
نه ده کرد. ئەمه یه که مجار بوو که له بهر چاوی من له داپیره م
بدات. زورم له بهر گران بوو. ئەمه کاریکی دزیو و نابهجی
بوو، له میانهی ئەمه وه لایه نیکی تازه ی خوو و رهوشتی
ئوم بو به دیار کهوت. که هه رگیز له گه ل تهبع و ته بیعه تی
مندا تیکی نه ده کرده وه. پیره میردم به جاری له بهر چاو
کهوت... ئیدی بهو دهقه وه له بهر ده رگاکی راوه ستا بوو، دم
وچاوی گرژ ومون ده تگوت خو له که وه ی پیوه ر کرابوو. سات
به سات له بهر چاوم بچووک ده بووه وه. له ناکاوا هاته
ناوه ندی ژووره که، به چوکا کهوت، نه ییتوانی بهو دهقه وه
بمیئی، به پیشا رما، خوئی به دهسته کانی گرته وه، پاشان
هه ستایه وه، به هه ر دوو دهستان کییشای به سینگ و به روکی
خویدا وهاواری کرد: - خودایا... خودایا...

له سەر ئاگردانه كه وه خزيمه خواره وهو به ههله داوان له
ژووره كه وه ده ركه وتم...

نه نكم له نهۆمی سه ره وهو به ژووره كهی خو ماندا ده هات
وده چوو، ئاوی له ده می وه رده دا و غه رغه ره ی پیده کرد. لی م
پرسی :- ئازارت هه یه؟

چوو بو گو شه یه کی ژووره كه، ئاوه كهی ده می تفانه وه ناو
سه تلێك وگوتی:

- نا، ددانه كانم ئاسیویان پی نه گه ییوه، ته نیا لیوم بریندار
بووه.

- باشه، بو لیی دایت؟

له په نجه ره كه وه پروانییه ده ری وگوتی:

- پیره میرد، سه ری لی تیكچوو، ئیدی پیره و به رگه ی ئه م
به لایانه ناگریت!... تو برو بخه وه، هه قی ئه م شتانه ت
نه بی. له بی ری خو تی ببه ره وه..

پرسیاریکی دیکه شم لی کرد، به لام به ده نگیک كه له و
نه ده وه شایه وه، هاواری کرد:

- پيم نه گوتی برؤ بخه وه؟ بو به قسم ناکهی، که کورپکی لاساری!

له لای په نجره که وه رُونیشت، لیوی دهمژی وناوبه ناو تفه که هی ده کرده دهسته سره که یه وه، به دهم خو گورینه وه، به رده وام ته مه شام ده کرد، پولیک نه ستیره، له تاریکی شه وه تاریک و نوته که که وه، به سهر سهرییه وه ده دره وشانه وه، دنیا له دهره وه ئارام بوو، ژووره که تاریک بوو، هرکه چوومه ناو جیگا که وه ولیفه کهم به خودا دا، هات به لامه وه، دهستیکی به سهرمدا هیئا و به میهره بانی گوتی:

- شه و به خیر بنوو. من ئیستا ده چمه خواره وه بو لای ئهو...
خه می منت نه بیئت، گیانه کهم، که قوکه چکوله کهم! ئاخر
منیش خه تام هه یه، دهی بنو بی خه م و خه یال.

ماچیکی کردم، چووه دهری. به دهم خه م و په ژاره و داخ و که سهریکی زوره وه به جیی هیشتم، له تهخته خه وه پان و نهرم و گهرمه که هاتمه خواری، خوم گیانده بهر په نجره که، چاوم برییه شه قامه چول وهوله که، به دهم
عزابیکی قورسه وه، ده تلامه وه.

فه سلی (٦)

جاره کی دی میړده زمه یه کی ترسناک تیم وړوکا، شهویک
دوای چا خوار دنه وه، له گهل بابامدا دانیشتین و دهستان به
خویندنه وهی مه زمووره کان کرد، نه نکم دهستی به شور دنی
قاپ و ئامانه کان کرد، له ناکاوا خاله یاکوف، به هه شتاو
وه کو باهوژ خوئی به ژووردا کرد. وه کو هه میسه قزی گف
بووبووه وه وشو ابوو، له گسکیکی کوئی شیواو ده چوو. به بی
سه لام وکه لام، کاسکیته کهی توور دایه سووچیکی ژووره که و
بله ز دهستی به قسان کرد، تووره و ترؤ، له پهستا و بی
پسانه وه دهستی ته کان ده دا وده یگوت:

- باوکه، میخائیل فهرته نهی ناو هته وه. نانی نیوه پوی لای
ئیمه خوارد و پاشان تا مر بوو مهی خوارده وه، رهوشی باش
نییه! ده لئی شیت بووه! قاپه کانی ورد و خاش کرد، نهو
کراسه خوریهی بو مشته ریبه کمان رهنگ کرد بوو و دامان
نابوو، تا بوئی بیت، پارچه پارچه کرد، شووشه ی په نجره کهی
وردوخاش کرد. جنیوی دنیای به من و گریگوری داوه،
هه نووکه به ریوهیه و بو ئیره دیت، هه ره شه ده کات و ده لیت
توله له بام ده سه نم، ده ستم بیگاتی ردینی ده سکه نه
ده کهم، ده یکوژم. وا چاکه ئاگات له خوت بیت..

بابام، دانه‌وییه‌وه، هر دوو دهستی خسته سه‌رمیژه‌که و به
ئه‌سپایی هه‌ستایه سه‌ر پییان. ده‌م وچاوه چرچ و لوچه‌که‌ی
گرژ بوو. وه‌کو پلنگیک خوی بو پهلamar ئاماده بکات،
نه‌راندی وگوتی:

- خو گویت لییه ئافره‌ت؟ بزانه چ شیرحه‌رامیکی لیده‌رچووه!
ده‌یه‌وی بابی خوی بکوژی‌ت! ئه‌مه له خوینی منه، ده‌یه‌وی
بمکوژی! نوبه‌تی ئه‌م قه‌وانه‌یه، ده‌ی باشه‌ کورپینه، هر
ئه‌وه ماوه بمکوژن.. وه‌ختی ئه‌وه هاتووه بمکوژن..

به‌ده‌م شان هه‌لته‌کاندنه‌وه، به‌ناو ژووره‌که‌دا که‌وته هات
وچو، ئه‌وسا چوو بۆلای ده‌رگاکه، به‌ شیشه‌که‌ی تووند
دایخست، پرووی کرده‌ یاکوف وگوتی:

- ئیوه هه‌ردووکتان چاوتان له‌وه‌یه جیازییه‌که‌ی فارقارا
بخۆن، ده‌زانم ته‌ماعتان کردووه‌ته جیازییه‌که‌ی ئه‌و!

ئه‌وسا، له‌ یاکوف نزیک بووه‌وه، کوّله‌ مستی گۆشی و ریک
له‌به‌ر که‌پوویدا رایگرت. یاکوف پاشه‌وپاش کشایه‌وه‌و به
تووره‌یی گوتی:

- باوکه، من گونا‌حم چییه؟ ئاخر سووچم، تاوانم!

- تۆ تۆش دەناسم، دەزانم چ مالئیکی!

نەنکم، هیچ شتئیکی نەگوت، بلەز پيالەکانی لە ھەزار
پیشەکە نا و سەرەکە داخست.

- من ھاتووم بەرگريت لئیکەم!

بابام تەوسخەنئیکی بو کرد وگوتی:

- ماشەللا، زۆر مەمنوونی تۆم کورپی خۆم! ئافرەت بزانه
شتئیک بە بەم رئویبە، ئیدی شیش تەنورئ بی، سەرە
بزووتئ بی، ئوتویەک بی، تۆش یاکوف فاسیلیفیچ، تۆش لەو
کاتەدا کە براپەکەت دئتە ژوورەو، ریک بیکئشە بە سەری
مندا!

خالم ھەر دوو دەستی لە گیرفانەکانی نان و چوو لە
سووچئیکەو ھەستا.

- کەیفی خۆتە، تۆکە باوەرپم پئناکەیت من چی بکەم...

بابام، لاقی بە عاردیدا دا و ھاواریکرد:

- من باوەرپ بە تۆ بکەم؟ من رەنگە باوەرپ بە ھەر
گیانەو ھەرئیک بکەم، باوەرپ بە پشیلە، بە جرج، بە بەراز
بکەم، بەلام بە تۆ، مەحالە! من دەمارت دەناسم، تۆ مەیت

دهرخوارد داوه، مهستت کردوووه و لهمنت هارووژاندوووه... دهی
ئییستا یهکیکمان ههلبژییره، دهی ههلبژییره، یهکیکمان بکوژه،
یا ئه ویا من!

نهنکم ئاوپی لای منی دایهوه و به گویدا چپاندم:

- راکه، برۆ قاتی سهروهه، له پهنجهرهکهوه ته مهشا بکه،
ههرکه خاله میخائیل به دیار کهوت، خیرا وهره ئاگادارمان
بکهوه! دهی برۆ سهری، راکه!

به راکردن به قالدومهکاندا سهرکهوتم، چوممه بهر
پهنجهرهکه. که بیرم لهوه دهکردهوه خالم دهبی چ بکات،
زۆر دهترسام، بهلام زۆریش شانازیم بهو ئهرکه دهکرد
که بهمن سپیردرا بوو، جاده پانهکه چۆل وهۆل بوو، گهرد
وغوباریکی زۆر دایپۆشی بوو، جادهکه بهرهو باکوور دریز
بووبوووهوه، له دۆلهکه تیدهپهپی و دهگهیه مهیدانی
ئوستروژنایا. له مهیدانهدا بینایهکی سپیواژ، که چوار
بورج له ههر چوار قورنهکانیهوه بهرز بووبوووهوه. ئەم
بینایه کۆنه زیندان بوو. ئەم بینایه جوړه جوانیهکی
غمهنگیزی ههبوو، به دهسته راستدا، تهنیا سی مال
ههبوون که مالهکهی ئیمهیان له مهیدانی سینایا

جیاده کرده وه. که له رَخی بهرانبه ره وه، سه ربازگه
زه رده کانی دیل ویه خسیران هه بوون، ههروه ها بورجی
دیده وانی هه بوو که پاسه وانه که، وه کو سه گیک که زنجیر
کرابی به ده وریا ده سوورایه وه. به لام مهیدانه که پر بوو له
خه نهک و قورت و چالان، که یه کیکیان پر بوو له سیاناویکی
ئامال سهوز. له دهسته راستی مهیدانه که وه، گه نداوی
دوکوف هه بوو، که خاله کانمان، وه کو پاشان نه نکم بوی
گیپرامه وه، سه هۆله که ی سه ریان شکاندبوو و ویستبوویان
بابمی تیفری بدهن... کو لانیکی لاه کی هه بوو، ریک بهرانبه
به په نجه ره که ی من بوو، کومه لیک خانووی ره نگا وره نگ
له مبه ر و له و به ری کو لانه که هه بوون، کلّی سای سی وه لییان
له کو تایی ئه م کو لانه بوو. ئه م کلّی سایه بینایه کی گه وره
بوو. ئه گه ر له په نجه ره که ی منه وه ریک بتروانیه به رده م
خوت، جه مه لوئی سه ربانه کان ده تگوت به له می
هه لگه راوه ن، به سه ر باخچه و سه وزه زاره کانی ئه و ناوه وه.

خانوه بو ره قنه کانی شه قامه که ی مه، که به هوی توف و
زریانی زستانانی دوور و دریزو، بارانی به رده وامی وه رزی
پاییزه وه، ته واو کال بوو بوونه وه، هه موو به ته نیشته یه که وه
له و گه دایانه ده چوون که له به رده م کلّی سا که دا سوالیان

ده کرد. که ده تروانیه په نجره زه قه کانی مال هکان، ده تگوت
ئو وانیش وه کو من چاوه پروانی یه کیکن، ئه و خه لکه که مانه ی
که له کولانه که دا ده مبینین، زور به هیواشی رییان ده کرد.
ریک له و سیرکه خه والوانه ده چون که به قه د
موغیره که دا سه رده که وتن، تا به ئاسو ده یی خو یان له
سیبه ری که دا مت بکن. که رمایه کی ناخوش له په نجره که وه
هاته ژووری، بو نیکی ناخوشی له گه ل خویدا هینا، بو نی نانی
ناوبه پیاز و گیژه رم، به سه ردا هات، که زور پیی قه لس
بووم، ئه م بو نه تا کو ئه مرؤش، خه مبارم ده کات.

دیمه نیکی ناخوش بوو، ئه وه نده ناخوش بوو ته حه موول
نه ده کرا. ده تگوت قورقوشمی تواوه یان به قورگمدا کردووه.
هه ستم ده کرد به ره به ره هه ناسه م ته نگ ده بی ت و سینگم
خه ریکه وه کو مه نجه لی بوخار بته قی ت. هه ستم ده کرد، وه کو
میزه لانی ک (فوودان) فووی تی بکن، ده ئاوسیم و ئه م ژووره
بچو وکه، که له تابووت ده چی ت، نامگری ت. له م ژووره تابووت
ئاسایه دا جیم نابی ته وه.

له ناکاوا، خاله میخائیل، له سووچی لاکولانه که وه و له پشت
یه کی که له خانووه سپیواژه کانه وه په یدا بوو. کلاوه که ی

تاسەر گوئچکه قوتهکانی دادابوووهوه. پالتۆیهکی کورتی
خه‌نه‌یی له‌به‌ر بوو، پووته‌کانی که ده‌گه‌بینه ئه‌ژنۆکانی،
یه‌کپارچه ته‌پ وتۆز بوون، ده‌ستیکی له‌ گیرفانی
پانتۆله‌که‌ی نابوو، ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی به‌ ردینیه‌وه بوو و
په‌یتا په‌یتا، به‌ تووره‌یی ردینی خۆی راده‌کیشا. رۆخساریم
نه‌ده‌بینی، به‌لام رواله‌تی وای ده‌نواند که گه‌ره‌کیه‌تی
به‌یه‌ک باز له‌ شه‌قامه‌که‌ بپه‌رپه‌ته‌وه‌و به‌ده‌سته‌ ره‌ش و
تووکنه‌کانیه‌وه، په‌لاماری مالی بابام بدات. ده‌بوايه به
هه‌شتاو به‌ قالد‌رمه‌که‌دا داگه‌رپیم و له‌ هاتنی ئه‌و
ئاگاداریان بکه‌ومه‌وه. به‌لام هه‌رچیم ده‌کرد، نه‌مه‌توانی له
په‌نجه‌ره‌که‌ دوور بکه‌ومه‌وه، دووراودوور ته‌مه‌شام ده‌کرد،
دیتم به‌ پارێزه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی بترسیت پووته‌کانی پیس
بین، به‌ شه‌قامه‌که‌ا په‌رپه‌یه‌وه‌و گویم له‌ ده‌نگی کرانه‌وه‌ی
ده‌رگای مه‌یخانه‌که‌ بوو، که ئه‌و به‌ خشکه‌یی خۆی پێدا کرد.
بله‌ز چوومه‌ خواره‌وه. له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی بابام دا،
ده‌رگاکی نه‌کرده‌وه، هه‌رله‌ ژووره‌وه‌و به‌ تووره‌یی پرسى:
کیی؟ تۆیت؟ چووه‌ مه‌یخانه‌که‌وه؟ ده‌ی باشه، برۆوه بو
ئه‌وینده‌ر.

- ئاخر ده ترسم!

- مه ترسه، برؤ!..

چوومه وه بوهر په نجه ره که. دنيا خه ریک بوو تاریک ده بوو. گهر د وتوژی ریگا که چرترو ره شتر ده هاته بهرچاو، تیشکی زهر دباوی رو شنایی له په نجه ره ی مال ه کانه وه به دیار که وت.

وه کو په له زهیت، نه خشی سهر ئه رزه که ده بوو... له مال ه له که ی به ران به ره وه، ده نگی موزیقایه کی نهر م و خه مین بهرز بو وه وه... به کی که له مه ی خانه که دا گورانی ده گوت، هه رجاری که ده رگا که ده کرایه وه، ده نگی کی ماندووی تی که شکاو، بهر گویم ده که وت، ده مزانی ئه مه ده نگی نیکی توشکا کویری پارسه که، ئه م پیا وه پیره می ری کی ریشن بوو، چاوی چه پی نابینا بوو، چاوی راستی له پشکو خه لوزی کی هه لایسا و ده چوو. که ده رگا که داده خرا، ده نگی گورانی ه که ی به ته واوه تی ده بر، ده تگوتله ناکاوا به ته وری کی تیژ بریویانه..

نه نکم، به غیلی به و پارسه که (گه دا) ده برد، که گوئی له گورانی ه که ی ده گرت، ئه هی کی هه لده کی شا و ده ی گوت:

- که پیاویکی بهخته وهره، ئەو هه موو گۆرانییهی ئەزبهره،
به راستی نیعمه تیکی گه وره یه!

نه نکم هه ندیجار، ده یهینا بو حه وشه ی خو مان، له بهر
دهرگا که هه لده تووتا، خو ی به سه ر گو پاله کهیدا ده داو
هه لیده کرده گۆرانی و نه نکم له نزیکیه وه رۆده نیشت و به
پرسیاره جو را و جو ره کانی، گۆرانیه که ی پیده بیری:

- تو بو هسته، یانی تو ده لئی مریه می پاکیزه، له ریا زان
بووه؟

یاروی پارسه ک (گه دا سوال کهر، ده رۆزه کهر) به و په ری
متمان ه وه ده یگوت:

- مریه می پاکیزه، له هه موو شوینیک بووه!

ته مه شا کردنی ئەم شه قامه دریزه ی که ده تگوت نو ستوو ه،
دلی گو شیم، چاوی هینامه ئازار. خو زگه نه نکم ده هات، یان
بابام پهیدا ده بوو! باو کم چتو پیاویک بووه تا خاله کانم و
بابام به و جو ره بی بو غزی نین؟ که چی نه نکم و گری گوری و
یفگینای دایه ن هه می شه با سی چاکی ئەویان ده کرد،
تاری فیا ن ده کرد؟ ئەدی دایکم له کو ییه؟

لهم ماوانه‌ی دواييدا، زور له جاران زياتر بير له دايكم ده‌که‌مه‌وه، واهه‌ستده‌که‌م دايكم قاره‌مانی هه‌موو حيكايه‌ت و ئه‌فسانه‌کانی نه‌نکه‌مه. رازی نه‌بوونی دايكم به‌وه‌ی له مائی بابيا وله‌گه‌ل که‌سوکاره‌که‌يدا بژی، هينده‌ی دی پایه و پيگه‌ی ئه‌وی له‌به‌رچاوم به‌رز ده‌کرده‌وه. هه‌ر له‌خومه‌وه وام خه‌يال ده‌کرد، دايكم له‌خانيکدا و له‌گه‌ل بانديکی چه‌ته و ريگردا ده‌ژی، که‌خه‌لکانی ده‌وله‌مه‌ند تالان ده‌که‌ن و هه‌رچيبه‌کیان ده‌ستده‌که‌ويت، به‌سه‌ر هه‌ژارانی ره‌ش و پرووت و نه‌داردا دابه‌شیده‌که‌ن. يان له‌ ليره‌واریکدا، له‌ ئه‌شکه‌وتیکا، له‌ گه‌ل کومه‌ليک ريگري شه‌ريفدا ده‌ژی، چيشت و خواردنيان بو‌ ليده‌نييت، پاسه‌وانی زيير و زيوه دزراوه‌کانيان بو‌ ده‌کات. يان وام ويئا ده‌کرد، که‌سه‌ری خو‌ی هه‌لگرتووه، دنيا‌ی ده‌داته زيير پيوه‌و گه‌نجينه‌کانی دنيا ده‌ژمييريت و وه‌کو چون ئينگاليچفای (دوتميري دز) له‌گه‌ل مريه‌می پاکيزه‌دا ده‌چووه گه‌ران و سياحه‌ت و پاکيزه، ئاموزگاری ده‌کرد، به‌و ئاوايه ئاموزگاری دايکی منيشی ده‌کرد و ده‌يگوت:

ئهی به‌نده‌ی ته‌ما‌عکار

ئەگەر زېر و زىوى ھەموو

دنياش خر بکەیتەوہ

ھەر ھەمووی بدزیت

ناتوانی، عەیب و عاری

خۆتی پئی داپۆشی!

دایکم، بەھەمان وشە و پەیفەکانی دۆتمیری دز، وەلامی
حەزرەتی مریەم دەداتەوہ:

ئەى مریەمی پاکیزە، دایکی خودا

لە تەماعاریم ببورە

بەزەبیت پیمدا بیتهوہ

گوناحەکانم ببەخشە

من دزیم لە پیناوی خووما نەکردووە

بەلکو لە پیناوی کورە ئازیز و

تاقانەکەمدا کردوومە!

ههنگی ههزرهتی مریهه، که وهکو نههنگم دلّاوا و دلّوقانه،
دهی بهخشیت و دهلیت:

قارقارا، ئەم ئەشکهوته بهجی بیله

شهرم له خۆت بکه

ئهمانه بهجی بیله

مالی خهکی مه دزه

هه رگیز نه فرهت و تووک مه که

نه خه له تابی زولم له کهس بکهی!..

به دهه ئەو خه یالانه وه خه و بردمییه وه، به لام دهنگی پی و
هاتوچوی ناو هه وشه که و، ژاوه ژاو وهه راوزه نای ناو
مه یخانه که، بی داریان کرد مه وه، سه رم له په نجه ره که وه شوړ
کرده وه، سه یرم کرد بابام و خاله یاکوف و که سیکی دیکه ی
کریکاری مه یخانه که، که رواله تیکی کۆمیدی هه بوو، به سی
قۆلی خاله میخائیل ده له ک ده دن وله ده روازه که وه،
ده یکه نه ده ری. خاله میخائیل مهستی مهستی، لالامووی
ده کرد، به زه حمهت خوی به پیوه ده گرت، ئەوانیش به شهق و
شه پلاخ دایان گرت بووه، بگره کویت دیشیت، ئەنجام له

دهروازه که بیان کرده دهری و پهرتی ناو خاک و خوئی
کولانه که بیان کرد.. دهرگاکی لی داده خن و له ژووره وه
کیلونی دهدهن.

کلاوه کهی خاله میخائیلی مهست وسه رخوش له سهر
دیواره که وه فری دهدهنه دهروهه. ئەوجا بیدهنگی بالی
به سهر هه موو شوینی کدا کیشا.

خاله میخائیل، پاش ئەوهی، شه کهت وماندوو و، شر و شیرپو،
به بیدهنگی، له سهر ئەرزه که ده که ویت، راست ده بیته وه،
هه لده ستیته سه ریپیان و به ردیکی له ئەرزه که هه لگرت و
تاهیز له بازوویدا بوو خیانندییه دهروازه که. تهق و هووری
دهرگا که، وه کو چون بهرمیلیک به عاریدا غل بکه یته وه،
بهو ئاوایه بهرز بووه وه. کومه لیک خه لکی نه ناس له
مه یخانه که وه هاتنه دهری، هه موو شیرزه و په شیو، که وتنه
مله قوتی و مقومقو و دست هه لته کاندن، خه لکانیک له
په نجه ره ی ماله کانه وه سه ریان کیشایه دهری، جم و جوول له
شه قامه که دا پهیدا بوو، ئیدی دهنگی پیکه نین و زاوه ژاو بهرز
بووه وه. ئەم دیمه نه، هه مان ئەفسوونی ئەفسانان و

حیکایه‌تی پهریانیان هه‌بوو، به‌لام له هه‌مان کاتدا،
ترسناک و نیگه‌رانی ئامیز بوو.

له که‌فله‌کونی‌کا هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بوو، خه‌لکه‌که هه‌موو
بلاوه‌یان کرد و بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا کیشا.

... نه‌نکم، له نزیک‌ی ده‌رگا‌که‌وه، له سه‌ر کۆمه‌دییه‌کی جلان
هه‌ل‌کۆر‌ماوه. خۆی کۆر‌ کردوو‌ته‌وه‌و جووله‌ ناکات،
هه‌ناسه‌ی له‌خۆ بریوه. من له‌به‌رده‌میا ده‌وه‌ستم، ده‌ست به
پرومه‌ته نه‌رم و گه‌رم و نمناکه‌کانیا دینم، پیده‌چی هه‌ست
به‌من نه‌کات، برو‌کانی ویکه‌یناونه‌ته‌وه‌و له‌به‌ر خۆیه‌وه
ده‌لیت:

- ئاخر خواگیان، ئه‌وه‌نده‌ت ئه‌قل له‌کن نه‌بوو که‌به‌من و
منداله‌کانمی بده‌یت؟ خودایا، خۆت ره‌حمان لی‌که..

وابزانم، بابام، ته‌نیا یه‌ک سال له خانووه‌که‌ی شه‌قامی
بولیفوی ژیا. له‌م به‌هاره‌وه تا ئه‌و به‌هار، به‌لام خانووه‌که
له‌و ماوه کورته‌دا، ناوبانگی‌کی زۆر خراپی په‌یدا کرد
مندالان، زۆربه‌ی یه‌ک شه‌مه‌کان، له‌به‌ر ده‌رگای
حه‌وشه‌که‌مان خرده‌بوونه‌وه‌و ده‌یان‌کرد به‌هه‌را و هه‌موو ده‌ر
ودراوسیکانیان لی ئاگادار ده‌کردینه‌وه که:

- دیسان له مائی کاشیرینان، شهر و هه رایه!

خاله میخائیل، کردبووی به عادهت، ته قریبهن هه موو
ئیواره یهک بو مائی ئیمه دههات، ئابلوقه ی ماله که ی ده داین
و خه لکی ماله که ی ده خسته نیگه رانییه وه ..

هه ندیجار دوو یان سی که سی له به بابه تی خو ی، که
کریکاری دامای کارگه ی کونافینو بوون، له گه ل خویدا دینا
به سه ر دیواری هه وشه که دا سه رده که وتن، خو یان به ناو
باخه که دا ده کرد و ئیدی جله ویان بو خه یالی مه ستانه ی خو
شله کرد، هه رچییه کیان به خه یالدا به اتبایه ده ینا کرد،
پنجه شلیکه کانیا ن له ره گ و ریشه وه هه لده که ند.

شه ویکیان، دایان به سه ر سه رشور که که دا، هه رچییه کی
تیابوو، له دو لآب و تهخت و مه نجه له وه بیگره تا ده گاته
کووره وئاگردان و په نجه ره و ده رگا، هه ره موویان داغان و
ویران کرد.

بابام، په ست و غه مگین، له بهر په نجه ره که وه ستابوو و گو یی
له تهق و هوړ و زرم و کوتی داغان کردنی ماله که ی ده گرت.
نه نکم، به هه له داوان خو ی به هه وشه که دا کرد، له

تاریکیه که دا نه ده بینرا، ته نیا گویمان له دهنگی بوو که
ده پارایه وه:

- میخائیل! نه وه چ ده کهی! که می هوش بکه وه!

له سووچیکی باخه که وه، به ده مرپیژی جنیوی پیسی
رووسییه وه وه لام ده درایه وه، ریزی جنیوی نه وتو که نه
چوارپیانهی جنیوه کانیشیان ده دا له ماناکه ی
تینه ده گه یشتن، جنیوه کان، جنیو نه بوون، که گویت لیده بوو
دلت تیکه ه لده هات.

له م کاته دا، نه ده کرا دووی نه نکم بکه وم، به بی نه ویش
ده ترسام، چومه خواره وه بو ژووره که ی بابام، به لام پیما
هه لشاخی و گوتی:

- هه ی دی گوم به له بهرچاوم، هه ی نه حله تی!

به راکردن، بو قاتی سه ره وه ده چمه وه، له په نجره که وه
ده پروانمه تاریکی باخه که و حه وشه که. هه ولده دم نه نکم
له بهرچاوم ون نه بییت. له ترسی نه وه ی نه با بیکوژن، هاوار
ده که م، بولای خومی بانگده که م. به لام نه وه وه لام ناداته وه،
به گویم ناکات، خالم که مهستی مهسته، که گوئی له دهنگی

من دهبیټ، ئیدی هه‌رچی جنیوی بیس و ناشیرینی
له‌هه‌گبه‌دایه به دایکمی ده‌دات.

شه‌ویک بابام نه‌خۆش بوو، له جیگادا که‌وتبوو، خا‌ولیه‌کی
له سه‌ری پیچابوو، له ناو جیگا‌که‌دا گینگلی ده‌داو به‌جو‌ری
ده‌ینالاند، که‌به‌ندی دلی ده‌پچراند، سه‌ری له‌سه‌ر سه‌رینه‌که
ده‌جوولاند و به‌ده‌م گله‌یی و گازنه‌وه ده‌یگوت:

- بو ئه‌م حاله ژیا‌ین، بو ئه‌مه خه‌تامان کرد، بو ئه‌م
حاله‌سه‌روه‌ت و سامانمان کو‌کرده‌وه؟ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر لو‌مه‌ی
خه‌لکی نه‌بوایه، به‌خۆم خه‌به‌ری پۆلیسم ده‌دا،
هه‌ردووکیانم ده‌دایه دادگا. به‌لام ئابرووم ده‌چیټ! لو‌مه‌ی
خه‌لکی له‌ ئازاری قه‌بر گرانتره! خه‌لکی ده‌لین ئه‌مانه‌ چۆن
داک و بابیکن که‌ پۆلیس به‌رده‌ده‌نه گیانی مندا‌له‌کانی
خۆیان؟ ئیدی پیره‌می‌رد، چارت ناچاره‌ یا ده‌بی ته‌حه‌موولی
هه‌موو شتی‌ک بکه‌ین یان ده‌بی لی‌ره پال‌بکه‌وی و فزه
نه‌که‌یت!

له‌ناکاوا، لاقی له‌ سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌وه شو‌رکردنه‌وه‌و به
له‌قه له‌ق بو به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ رو‌یی، نه‌نکم ژیر بالی گرت
وگوتی: - بو کو‌ی، کی‌وه ده‌چیټ؟

بهدهم ههناسه برکيوه، به پيرهژنى گوت:- مؤمىک
داگيرسینه!

ههركه نهنكم مؤمهكهى داگيرساند، بابام شهمدانهكهى به
دهستهوه گرت، وهكو چۆن سهربازىك تفهنگهكهى خوئى
دهگریت، بهو ئاوايه مؤمهكهى لهبهردهم خوئى راگرت و به
دهنگىكى تهوساميزهوه له پهنجهرهكهوه هاوارىکرد:

- ئههوى ميخائيل، دزى شهوگهرا! شىتى مالويران، ههى
سهگى هارا!

رپىك لهو كاته دا، شووشهئى پهنجهرهكه شكا، ورد وخاش بوو،
پارچه كه رپووچپىك (خشت) له نزيك نهنكمهوه كهوته سهر
مىز وخوانهكه. بابام هاوارىكى كرد، نهمزانى هاوارى گريان
بوو يان پيىكهنين:- نا، نهت ئهنگاوت!

نهنكم، وهكو چۆن منى ههلهگرت، بهو ئاوايه باباميشى
باوهش كرد، ههليگرت و بردىيه سهر جيگاكه، به دهنگىكى
ترساو ولهرزۆكهوه گوتى:

- چ دهكهى؟ چ دهكهى؟ بيكه بهخاترى مهسيح واز بينه،
ئاخر لهوانهيه، ههوالهئى تاراوگهئى سىبيريا بكریت! كه تووره

دهبیټ، دو و دوښاو تیځه ل دهکات، جلهوی له دست
به رده بیټ، نازانی ئه م کاره ی سیریای به دواوه یه!
لاقی بابام ده له رزین، به دهم گریانه وه هاواری ده کرد: - با
بمکوژیټ..

له ده ری را، ده نگی نه عره ته وهه راو زه نا ده هات، له ته
خشته که م له سهر میزی خوانه که هه لگرت، به هه شتاو بو بهر
په نجره که چووم. نه نکم تووند گرتمی و تووری دامه
گوشه یه که وه و له بن لیوانه وه گوتی: - هه ی شیت و شوور!..

جاریکی دی خاله میخائیل باریه (لوسه) به دست، ویستی
له هوشه وه خو ی بگه یه نیټه راږه وه که، له سهر
پلیکانه کانی مووبه که وه ستابوو، ده یویست ده رگا که
بشکینیټ. بابام به خو یو تیلا یه که وه، له هو له که دا
چاوه روانی ده کرد، دوو کهس له کریچیه کانیس، داربه دست
له گه لیا وه ستابوون. ژنی خاوه ن مه یخانه کهش که ژنیکی
دریژ داهول بوو، به خو وتیروکیکی دریژه وه وه ستابوو. لی
نه نکم له دوا ی هه مووانه وه وه ستابوو و ده پارایه وه:

- ری م بکن با خو می بگه یه نمی... واز بینن با دوو که لیمه
قسه ی له گه لدا بکه م..

بابام، تیلاکھی بهرزکردبووه و خوئی بو ههر رووداویکی
کوت وپر ئاماده کردبوو. لاقیکی بردبووه پییشهوه، ریک
دهتگوت جووتیاره کوتهک بهدهستهکھی ناو تابلوی "راوچی
ورچانه"، که نهنکم به ههشتاو چوو بو لای، بابام، به
بیدهنگی، بهلاق و ئانیشکان دووری خستهوه... ههرچواریان،
به پاریزهوه، حازر وئاماده وهستابوون، فانوسییک به
دیوارهکهوهو به دیار سهریانهوه ههلواسرابوو، پرتتهپرت
دهسووتا و پوخساری پوناک دهکردنهوه. من له قاتی سهروهوه
تهمهشای ئهو دیمهنهم دهکرد. پر بهدل حهزم دهکرد
دایپیرهم ببهمه سهروهوه، لهو شوینه ترسناکھی دوور
بخهمهوه.

خالم، زور به جدی خهریکی شکاندنی دهرگاکه بوو، ئه انجام
نهرمادهکھی خوارهوهی شکا، کهوته مؤلهق، تهنیا
نهرمادهکھی سهروهوهی پیوه مابوو، ئه ویش له ئان و ساتدا
بوو که بشکییت، بابام پروویکرده، یاریدهدهرهکانی،
بهدهنگیکی کز گوتی:

- تهنیا، بهدهست و لاقیا بکییشن. نهکن به سهریا بکییشن
ها! ئاگادار بن!

ده لاقه يه كي بچووك، له نزيكي ده رگا كه وه بوو، ته نيا سه ري
زه لام يكي پيدا ده چوو، خالم شوو شه ي ده لاقه كه ي شكاند،
شوو شه شكاهه كان به قه راخ ده لاقه كه وه ديار بوون، ده لاقه كه،
له چالي چاويك ده چوو كه چاوه كه يان لي ده ره ي نابي.
نه نكم به هه له داوان خو ي گه يانده بهر ئه م ده لاقه يه،
ده ستي ليوه برده ده ري، ده ستي له ميخائيل هه لته كاند
وهاواري لي كرد:

- ميشا، بيكه به خاتري مه سيح، بگه ريوه، له كو يو هاتوويت
بو ئه وي بگه ريوه! هه لي، خو ت ده رباز بكه ده نا شو ينيكت
ده شكين و سه قه تت ده كه ن.

ميخائيل، باريه كه ي به ده ستي دا يكيا كي شا... شتيكي قور سم
بيني، كه له ده لاقه كه وه دا هاته وه و كه وت به ده ستي
نه نكم دا، نه نكم به دم هاواره وه كه وته سه ر ئه رزه كه و،
دووباره هاواري كرد: - ميشا (ميخائيل) هه لي، خو ت
ده رباز بكه ..

ئه وسا به سه ر خو يدا گرمو له بوو و بيده نگ بوو.

بابام، هاواريكي تر سناكي كرد وگوتي :- ژنه كه، چوني؟!

دەرگا کرایه‌وه، خالم خوی وه ژووردا کرد، به لام هەر زوو
وه کو چه پکیک قور و حه‌ری، به دهمه بیلیک رابمالدری به و
ئاوایه تووریان دایه ژیر قالدرمه‌کان.

ژنی خاوه‌ن مه‌بخانه‌که، خیرا داپیره‌می بو ژووره‌که‌ی بابام
برد، باباشم دوا‌ی که‌می‌ک دوا‌ی که‌وت. به خه‌مباریه‌وه به
سه‌ریا داهاته‌وه و پرس‌ی:

- خو هیچ شوینیکت نه‌شکاوه ئافرته‌؟

نه‌نکم بیئه‌وه‌ی چاو هه‌لبینیت، ئاخیکی بو کرد وگوتی:

- له‌وه ده‌چی شکابی! به لام چیتان له‌وکرد، ئه‌وچی
به‌سه‌ره‌ات؟

بابام، به تووره‌یی گوتی:

- ئه‌قلت بی ژنه‌که! خو درنده نیم؟ ده‌ست و لاقیمان به‌ست،
ئه‌وه‌تا له‌ عه‌ماره‌که‌دا که‌وتوو، سه‌تلیک ئاوم به
سه‌روچاویا کرد. ئه‌مه‌ چ درنده‌یه‌که! به‌کی چوو؟

نه‌نکم، ئاهیکی هه‌لکیشا. بابام له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌وله
ته‌نیشیه‌وه دانیشته‌ وگوتی:

- ناردوومه به دووی شکسته به ندا، که میک دان به خوتا بگره.
ئافرهت ئه مانه من و تو ده کوژن. پییش ئه وهی ئه جهلمان بی
ده مانکوژن! نایه ئن به مهرگی خوا بمرین!

- هه رچییه کت ههیه بیانده ری، بار سووک و سه سه لامهت،
لیی دانیشه.

- ئه دی قارقارا؟

ماوهیه کی زور به گفت وگووه بوون، نه نکم به کاوه خو و
بابام به تووره یی قسه یان ده کرد. پاشان پیره ژنیکی قه موور
و چکوله ی ده م دادراو هات، ده می داچه قاندبوو، ده تگوت
ده می ماسییه، که پووه تیزه که ی به سه ر لیوی سه ره وه یا
بوئاو ده می شوپ بوو بووه وه، چاوه چکوله کانی ده قوله وه
چووبوون و نه ده بینران. شه ویلاگهی ژیره وه ی به رده وام
ده له رزی، به زه حمهت وبه پی خشکه ده رپی، دار
عاسایه کی دابووه ژیر هه نگلی، پریاسکه یه کی بچکوله ی
به ده سه ته وه بوو، که ده نگیکی ناموی لیوه ده هات.

من وام ویئا کرد که ئه مه ئه جهلی نه نکمه و هاتووه گیانی
بسه نیئت. یه کسه ر پرم دایه و پر به زار هاوارم لی کرد: برؤ
ده ری، ههیدی گوم به له بهرچاوم!

بابام، تووند گرتمی، باوهشی کردم و بو ژوورهکهی سهرهوهی
بردم.

فهسلی (۷)

هر زوو، بوم دهركهوت كه خودای نهنكم، زور له خودای
بابام جیاوازه.

نهنكم بهیانیان كهله خه و رادهبوو، ماوهیهکی زور لهسهر
چهرپایهکهی (تهختهخهو) دادهنیشته، قره سهیرهکهی شانه
دهکرد، سهری دهلهقاند، ددانهکانی به چیرهوه دهبرد، قره
نهرم و رهشهکهی شانه دهکرد وله بهر خوویهوه وبه
ئهسپایی و بو ئهوهی من بیدار نهبمهوه جنیوی دهدا...

- دوات بری، گهر وگول بی، تاعوونم لیّدایت... بهنهفرهت
بیت..

دوای ئهوهی قرهکهی شانه دهکرد و بهپهله پرچهکهی گورزه
هون دهکرد و بهدهم پرتهوبولّهوه، بیئهوهی توورهیی له
روخساره پان و خهوالووهکهی برهوینیتهوه، ههلهستا و
دهچوو کرنوشی بو ئیکونهکانی عیسا و مریهم دهبرد، ئهوسا

دهست و دهم وچاوی پاک دهشت و رهنگ و پرووی دهگهشایهوه،
پشتی راست دهکردهوه، سهری هه‌لدهبری، به میهره‌بانیهوه
دهیروانیه دهموچاوه خره‌که‌ی پاکیزه‌ی قازان. ئه‌وسا به
جوّش و خرۆشه‌وه نیشانه‌ی خاچی به‌سه‌ر سینگ و به‌روّکی
خویدا ده‌کیّشا و له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت:

- ئه‌ی مریه‌می موباره‌ک، ئه‌ی دایکی سه‌ربه‌رزی خوا، له‌م
رۆژه تازه‌یه‌دا، ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خوتمان به‌سه‌را
دابارینه!

هه‌نگی، کرنۆشی ده‌برد، هه‌نیه‌ی ده‌گه‌یانده‌ عاردی، ئه‌وجا
به‌کاوه‌خۆ هه‌لده‌ستایه‌وه، به‌کولّ و به‌دلّ، به‌میهریکی
زۆره‌وه‌و له‌بن لیوانه‌وه، ده‌که‌وته‌ دوعا و نزا و ده‌یگوت:

- ئه‌ی سه‌ره‌چاوه‌ی شادی و به‌خته‌وه‌ری، ئه‌ی جوانی پاک
وبیگه‌رد، ئه‌ی داریه‌وه‌که‌ی پرگولّ و شکۆفه!

هه‌موو به‌یانیه‌ک، رستیک په‌یقی تازه‌ی بوّ ستایش و تاریفی
حه‌زرتی مریه‌م ده‌دۆریه‌وه. بوّیه‌هه‌میشه‌به‌وردی گویم
بوّ دوعا و نزاکانی ده‌گرت:

- ئەي دله ئازيز و هه ره پاكه خواييه كه!... ئەي رۆشنایي دل
و دهروونم، ئەي خۆره جوان و زيړينه كهی ئاسمان، ئەي
دايكه ئازيزه كهی خواوه ندى مه، له شهري شهيتانم لابه،
كارى بكه نه دلى كهس بشكينم و نه كهس دلم بشكينييت! نه
زه ره رم، بو كهس ببي و نه كهس زه ره ري بوم هه بييت!

ههنگى بريسكهی ناسكه بزه يهك له چاوه ره شه كانيا
شه پولى ده دا، له بهرچاوم گهنج ده بووه وه، ههنگى دهسته
قورسه كهی به ئەسپايي هه لده بري و نيشانهی خاچي
ده كيشا و له سه ري ده رويشت:

- ئەي عيساي مه سيح، ئەي كورپ خوا، به زه ييت به مني
گونا هكاردا بيته وه، به دايكه پاكي زه كهت بلي شه فاعه تم بو
بكات..

نويژو نزاكاني، هه ميشه هه ر ستايش وتاريف بوو، له
كانگاي دله ساف و ساويلكه كه يه وه هه لده قوولان، زور
دريژه ي به نويژو نزا ي به يانينان نه ده دا، چونكه ده بوايه به
ئيش و كاره كاني ناوماليشدا رابگات، ده بوايه پيش هه موو
شتيک سه ماوه ره كه ده م بدات، چونكه بابام قه راري دابوو،
خزمه تكارو كاره كه ر پانه گري، خو ئە گه ر، چاي به يانينان له

کاتی خوئی دوا بکهوتایه، تووره دهبوو و نهنکمی بهر
دهمریژی جنیوان هدا و بۆلهبوئی دنیای بهسهدا دهکرد.

بابام، ههندیجار له پیش داپیره ما هه لدهستا، سهرده کهوته
سهری، بو ژووره کهی مه دههات، که دهیبینی له گهرمه
نویژ و نزا دایه ماوهیهک به بیدهنگی گوئی له ویرد و
نزاکانی دهگرت وپاشان بزهییهکی تهوسامیزی بو دهکرد و
بهدهم تیشت خوارنهوه دهیگوت:

- چهندجار فییری نویژم کردیت، ههی پیرهژنی کهللهپوچ!
کهچی ههر فییر نهبوویت و نهبوویت! چیت بهدهما بی،
دهیلییت و ئیدی گویت لهوه نییه، ئهمه دروسته یان
نادروست! من نازانم خوا چون بهم کفرگۆییانهی توو رازی
دهبییت؟ سهرلهمه دهرناکه!

داپیره م به متمانهوه، بهرسقی ده داتهوه:

- خودا خوئی تیدهگات، ههرچونیکی بدوینی، تییت دهگات..

- بهراستی شییتی، ئاخ له دهست ئیوه!..

خودای داپیره م، له بهیانیهوه تا شهوی لهگهلیا بوو،
تهنانهت باسی خوئی بوو حیوانانیش دهکرد. وام ههست

ده کرد ئهم خودايه له ههموو خهلقهنده و زيرپوحيكه وه،
ههرله به شهر و سهگ و تهير و تو و ههنگه وه تا دهگاته
پروهكان، نزيكه، دهرهق به ههموو زنده وهريكي سهر پرووی
زهوی، ميهره بان و به لوتفه و خووشي دهوين.

پوژيک پشيله نازداره که ی ژنی خودان مهیخانه که، که
گیانه وهريکی موزير و، بهد مگيز ونهوسن و زورخور و
که وهی پهنگ و چاو زيرين بوو، ويراى ئه وهی دلرەش و
مهرايیکه ر و دز و زورخور و چاوچنووک بوو، ههمووان خویشان
دهويست. پوژيک ئهم پشيله یه، ريشوله یه کی له باخه که دا
پاوکرد، نه نکم ئهم تهیره به له نگاز و بهسته زمانه ی له
چنگی دهرهينا، کهوته سهرزه نشتی پشيله که وگوتی:

- ئه وه تو له خودا ناترسیت هه ی حه یوانی نارپه سهنی
پيسوا؟ ئاخر ئه وه نه گبه تیه که ته داماو!

دهرگاوانه که و ژنی خودان مهیخانه که که گويايان له و
قسانه ی نه نکم بوو، دهستيان به پیکه نین کرد، لی نه نکم
به پروویاندا هه لشاخی وگوتی:

- چما پیتان وایه ئازه لان خودا نانس؟ کامه یان زور بچووک
و خویریه، وه کو ئیوه دهیناسن، بی به زه بیانه!

نهنكم هه رجارى كه ئه سپه كه مانى (شاراپ) ى زين ده كرد،
قسه ى بو ده كرد و ده يگوت:

- ئه ى خزمه تگوزارى خودا، چيته، بو وا خه مينى؟ پير بوويت،
ها؟

ئه سپه كه پر مه يه كى بو ده كرد و سه رى ده له قاند..

به لام و يراى ئه وه ش، ناوى خودا، ئه ونده ى به سه ر زارى
بابامه وه بوو به سه ر زارى دا پيره مه وه نه بوو، هينده ى بابام
نيوى يه زدانى ده برد، دا پيره م ناوى خوا گيانى نه ده برد. من
له خوا كه ى نهنكم تيده گه يشتم، هه رگيز لى نه ده تر سام،
به لام نه مده توانى له هه نبه ر يا درو بكه م، ئه گه ر دروم
بكر دا يه له هه نبه ر خوا كه ى نهنكم دا شه رمه زار ده بووم.
خوا كه ى نهنكم ده يگرتم، بو يه هه رگيز دروم له گه ل نهنكم دا
نه ده كرد. ئه وه ى راستى بى، مه حال بوو، هيج شتيك له و
خودا ميهره بان ودلوقانه بيته شاردنه وه، مرو ف، خو به خو
حه زى نه ده كرد هيج شتيكى لي بشاريته وه.

جاريك ژنى مه يخانه چيه كه له گه ل بابامدا به شه ر هات
وژنه ى تاي ن ده ستى به جنيوان كرد، پريشكى جنيوه
پيسه كانى نهنكميشى، كه به هيج جو رى له شه ره كه دا

به‌شدار نه‌بوو گرت‌ه‌وه، ته‌نانه‌ت کار گه‌بیه ئه‌وه‌ی
گیزه‌ریکیشی تی سره‌واند. نه‌نکم به که‌مالی خوین
ساردییه‌وه، بیئه‌وه‌ی خوئی شلوئی بکات گوتی:

- خانم گیان، به‌راستی تو زور گه‌مزه‌یت!

لی من، زور له ره‌فتاری ئه‌م ژنه به‌ران‌به‌ر به نه‌نکم، په‌ست
بووم، برپارم دا، تو له‌ی نه‌نکمی لی بکه‌مه‌وه. ماوه‌یه‌کی زور
بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که باشت‌رین ریگه بدوژمه‌وه تا تو له‌ له‌م
ژنه قه‌له‌وه، قز سووره، ده‌بل خه‌به‌به‌یه بکه‌مه‌وه، که کورم
ده‌ویست بتوانی چاوه‌کانی، که له‌ غه‌ز و به‌زا نقووم بووبوون،
بدینی.

له میانه‌ی په‌یگیری، شه‌ر و ده‌عوای ناوخوئی کریچیه‌کانه‌وه
بووم ده‌رکه‌وتبوو و ده‌مزانی ئه‌مانه هه‌رکاتی له‌گه‌ل یه‌کدا
شه‌ریکیان بی‌تو بیان‌ه‌وی تو له‌ لی‌کدی بکه‌نه‌وه، کلکی
پشیل‌ه‌ی یه‌کیان ده‌بری، ژه‌ه‌ریان ده‌رخواری سه‌گی یه‌کدی
ده‌دا یان مریشک و که‌له‌شیری یه‌کت‌ریان ده‌کوشت، یان
شه‌وان به‌ دزییه‌وه خوئیان به‌ ژیر زه‌مین‌ه‌کانی یه‌کدی ده‌کرد
ونه‌وتیان ده‌کرده کووپه ترشیات و خه‌یار شو‌ره‌کانی
یه‌کدییه‌وه، یان شیر‌ه‌و به‌لوعه‌ی به‌رمیله شه‌رابه‌کانی

یه‌کیان ده‌کرده‌وه، به‌لام من‌ه‌زم له‌م کارانه‌نه‌بوو.
ده‌بوایه‌شتی‌کی تازه‌تر و کاری‌گه‌تر و ترسناک‌تر وه‌دوؤزم.

ئه‌نجام له‌سه‌ر ئه‌م نه‌خشه‌یه‌گیرسامه‌وه، چاوه‌پروانم کرد،
تا جاری‌کژنه‌قه‌له‌وه‌که‌ی کابرای مه‌یخانه‌چی خوی به
ژیرزه‌مینه‌که‌دا کرد، یه‌کسه‌ر ده‌رگا‌که‌م له‌دوایه‌وه‌داخت
وقفلم دا‌وله‌خو‌شی ئه‌وه‌ی که‌گوایه‌تو‌له‌م لی‌ی کرده‌وه،
تاویک له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌سوورم دا، کليلة‌که‌م هه‌ل‌دایه‌سه‌ربان،
به‌هه‌شتاو بو مووبه‌قه‌که‌چوومه‌وه، نه‌نکم مژوولی
ئاماده‌کردنی خواردن بوو، له‌سه‌ره‌تادا له‌سه‌ده‌می ئه‌م
خوشحالی‌یه‌ی من‌حالی‌نه‌بوو، لی‌هه‌رکه‌زانی‌چی
پروویداوه، چه‌ند زلله‌و شه‌پلا‌خیکی مزی لی‌دام... ئه‌وسا
بو‌ناو‌هه‌وشه‌ی راکیشام، ناردمی بو‌سه‌ربان تا کليلة‌که
بی‌نمه‌وه. ئه‌و ره‌فتار و هه‌لو‌یسته‌ی ئه‌وم زور پی‌سه‌یر بوو،
هه‌ر‌ه‌په‌سام، کليلة‌که‌م دو‌زییه‌وه‌و هی‌نام و پاشان‌چووم له
سووچیکی‌هه‌وشه‌دا خو‌م دانووساند و‌که‌وتمه‌چاودی‌ری
نه‌نکم که‌چو‌ن ژنه‌ی تاینی له‌زندان‌ده‌ربازکرد و به‌دوو
قو‌لی و‌به‌ده‌م پی‌که‌نینه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی دوو‌دو‌ستی گیانی
به‌گیانی‌بن، به‌ناو‌هه‌وشه‌که‌وتن. که‌به‌لای‌منا‌تی‌په‌رین،
ژنی‌کابرای مه‌یخانه‌چی، کوله‌مستی لی‌گوشیم و به‌ده‌م

زەردەخەنەنەییەکی گەوجانە و پڕ میهرەووە گوتی:- پۆژی دی
ئەم درکەت لەژێر پێ دەربینم هەمی لاسار!

نەنکم بەرۆکی گرتم و تاناو مووبەقەکەمی بردم و پرسى:-
بوچی ئەم کارەت کرد؟

- باشە ئەو گێزەری تێ نەسرەواندی؟

- ئەها... کەواتە ئەمەت لەسەر من کردوو، وانییە؟ راوەستە
بۆم، بزانه چۆن دەتخەمە ژێر ئاگردانەکە، تا مشکان بتخۆن
هەنگی ئاقل دەبیت! تەمەشای قەدوبالای... خۆی لیکردووین
بە فسفس پالەوان، نۆبەتی ئەو قەوانەییە! خەلکینە وەرن
تەمەشا بکەن ئەم فیسقە گولەییە چۆن خۆی پڕبا کردوو!
خۆئەگەر بابات بزانیی پێستت دەگرو، رابە برۆ سەری،
چاویک بە کتیبەکانتا بخشییە..

ئیدی ئەو پۆژە تا شەوی زاری لە زارم نەگەرا. بەلام شەوی
پیش ئەوەی نوێژ دابەستیت، لە قەراخ چەرپایەکەم دانیشت
و ئەم قسانەمی، کە هەرگیز لە بیرم ناچنەو، بوکردم:

- گوئی بگرە، کەقۆکە چکۆلەکەم، ئەوەی پیتی دەلیم بیکە بە
گوارەو لە گوئی بکە. هەرگیز خۆت لە کاری گەوران

ههلمهقورتينه، گهوران خهلكى شهپرانى و گهندهلن، له كوَسپ و تهگهره و ئەزموونهكانى ژياندا قالبوونهتهوه. بهلام تو هيشتا منداليت، دهبيت به گويرهى تهمهنى بچووكى خوت بژيت، به گويرهى ئەقلى مندالانهى خوت بكه، سهبر بكه تا نوورى خودايى دلت پوناك دهكاتتهوهو ريگهى ژيانت نيشاندهدات... حالى بوويت؟ بهلام ئەمهى كه كى خهتاي كردوو و كى شايهنى سزايه، ئەمه كارى تو نيبه.

بو ساتى بيدهنگ بوو، لهو ماوهيهدا توژيك سهووتى به لووتيا كرد، ئەوسا چاوى راستى بچووك كردهوهو لهسهرى پويى:

- با ئەوهشت پى بليم، كه خوا به خويشى، ههنديجار خهتبار و بى خهتاي پى ليكدى هاويناكريتهوه..
بهسهرسامى پرسيم:

- بوچى، ئەدى خودا ئاگاي له ههموو شتيك نيبه؟

نهنكم، به راويژيكي خهمينهوه گوتى:

- ئەگهر ئاگاي له ههموو شتيك بوايه، خهلكى له زور كارين بهد و دزيو دهگيرايهوه. ئەو بو خووى لهو سهرهوه، له

ئاسمانهوه، تهمهشای زهوی دهکات، چاودیږی کار و
کردهوهکانی ئیهمانان دهکات، که خهتا و گوناحهکانمان
دهبینی، دهگری، دهنالینی و دهلیت: ئاخ پوږلهکانم ئیوه
ئافهریدهی دهستی منن، بهراستی دلم به حالتان دهسووتی!

نهنکم کهوته گریان، بهبی ئهوهی پوندکهکانی بسریت، چوو
بو سووچی ئیکونهکان و دهستی به نویژ ونزایان کرد..

لهو پوژه بهدواوه، خوایهکهی نهنکم لهلا ئازیزتر و شیرینتر
بوو، له جاران زیاتر وباشتر و ئاسانتر دهمناسی و دهچووه
ئهقلمهوه. باباشم، که دهرسی پیدهگوتمهوه، پیی دهگوتم که
خوا هموو شتییک دهزانیت، هموو شتییک دهبینی. له هموو
شوینییک ههیه، به هانای هموو کهسیکهوه دهچیت. بهلام
به ههمان شیوازی نهنکم نویژ و نزای نهدهکرد. بهیانیان،
پیش ئهوهی دهست به نویژ بکات، دهست وسهروچاوی پاک
دهشت، جلی لهبهر دهکرد، قزه سوورهکهی جوان شاننه
دهکرد، ردینی ریک دهخست، تهمهشایهکی ئاوینهی دهکرد،
یهخهی کراسهکهی ریکدهخست، بوینباخه رهشهکهی بهسهر
ئیلکهکه سپیهکهیهوه دهبهست، ئهوسا بهوپهری پاریزهوه،
وهکو یهکییک بیهوی شتییک پهنهان بکات، بهکاوهخو

به ره ولای ئیکونه کان ده پوی له سهر ئهرزه تهخته پۆشه که
(پارکیت)، رهق راده وهستا، سهری داده نه وانده، وه کو سهر باز،
ههردوو دهستی بهم لاو ئه ولای خویدا شوپ ده کردنه وه،
ماوه یه که به بیده نگی ده بیره وه ده چوو و ئه وسا به ده نگیکی
پر سوژه وه وه له بن لیوانه وه ده یگوت:

- به ناوی باب و کور و روحی قودسه وه!

وام ههستده کرد، دواي ئه و په یقانه، بیده نگیکی تایبه تی
بالی به سهر ژووره که دا ده کیشا وته نانه ت میس و
مه گه زانیش به پاریزیکی زیاتره وه گیزه گیزیان ده کرد.

سهری ده برده دواوه، ردینه زیرینه که ی راست راده وهستا،
بروکانی ویک دینانه وه، به ده نگیکی سه نگین دهستی به نویژ
خویندن ده کرد، له تو وایه له بهر خویه وه دهرس و په ندیک
ده لیته وه، که له سهریه تی، ئه زبه ری بکات، به لاقه و
پارانه وه وه ده یگوت:

- له پرپیکا، روژی په سلان دیت، حیساب و کیتاب له گه ل
هه موو که سیکدا ده کریت و کار و کرده وه ی به شه ران که شف
ده بیت ..

به ئهسپایی، به سینگ و بهرۆکی خویدا دهکیشییت،
دهپاریتهوهو دهلیت:

- من ته نیا له بهردهم تۆدا خهتابارم... دهیسا چاوپۆشی له
خهتا و گوناخانم بکه.

که "ئیمان نامه" دهخوینیتهوه، په یقهکان به ئاو و تاوله
زاریهوه داده پرژین، لاقی راستی بو ماوهیهکی زور دهکهویتیته
لهرزین، سهراپای جهستهی به لای ئیکونهکاندا، خوار
دهبیتهوه، لهتۆ وایه به ره بهره گهوره تر، باریکتر و پارسا تر
دهبیته.

- تۆ، ئهی ئهوه کهسهی فریارهسی مه زنت هینایه دنیاوه، دل
و دهروونم له ههر خهتا و رق و کینهیهک پاک بکهوه! گوئی له
نالهی دهروونم بگره، له کانگای دلّهوه لیته دهپاریمهوه، که
رهحم پێدا بکه!

ئهوجا هاوار دهکات، روندک له چاوه سهوزهکانیا
دهبریسکیتهوه:

- خودایا، ئیمانم به نهسیب بکه، به کردهوه باشهکانم
له گهڵ بکه، کردهوه خراپهکانم له سههر حیساب مه که!

دوای ئەو نزا و دوایانە، چەند جارێک، بە ملکەچیەووە و بە پەلە نیشانەى خاچى دەکێشا، سەرى خۆى وەکو سابرىنىک بیهوى قوچ بوەشىنى، بادهدا، بە دەنگى خەفە و گریان ئامیزەووە، دەپارایەووە. پاشان کە دەرفەتم بو هەلکەوت و سەردانى پەرسنگەى جوولەکەکانم کرد، بۆم بەدیارکەوت، کە بابام وەکو جوولەکەکان نوێژى دەکرد..

لە میژ بوو، سەماوەرەکە دەکولاً وگیزەگیزی بوو، ژوورەکە پىر بوو لە بۆنى نانى گەرمى جو و لوړى تازه، سکم لە برسا قوړەى دەهات. نەنکم، شانى داوہ بەلا شىپانەى دەرگاکەووە، بە دەم باویشکدانەووە، چاوى بریووتە ئەرزهکە، هەتاو دنیای زیروەشان کردووە، لە پەنجەرەکەووە، هاتوووتە ژوورەووە، ئاونگى سەر چلى دار و درەختەکان، وەکو مروارى دەدرەوشیتهووە، شنەى بەرەبەیان بۆنى خوشى شویت و تووترک و سیوى گەییوى لەگەل خویدا دینایە ژوورەووە. بەلام بابام دەستبەردارى هاوار و گریانى خۆى نەدەبوو، بە دەم نوێژ و نزاوہ دەپارایەووە:

- ئاگرى ئارەزووہکانم وەکوژینه، چونکە من بابایەكى کلۆل و نەگبەت و مەلعوونم!

من ئەو نوێژەم لەبەر بوو که بابام دەبخویند، نوێژی بەیانی و شیوانم لەبەر بوون زۆر بە وردی گویم لێدەگرت، تا بزایم بابام لەکوێ هەلە دەکات و چ پەقیق دەپەرینێ. بەدەگمەن شتی وا ڕوویدەدا، خو ئەگەر بە ڕیکەوت شتیکی وا ڕووی بدایە من زۆرم کەیف دەهات، لەخۆشیا لە پیستی خو نەدەھیوریم. ئەم شادییە من لە بەد نیازیم بوو ها.

بابام، کەلە نوێژ دەبوو، هەنگی ئاوریکی لە مە، لەمن و داپیرەم دەدایەو دەهگوت:- بەیانیتان باش!

ئیمەش وەلامی بەیانی باشە کەیمان دەدایەو، ئەوسا لە دەوری خوانەکە ڕۆدەنیشتین..

جاریکیان، ئاوریکم لێدایەو و گوتم:

- دەزانی ئەم ڕۆ وشە (بەسە) ت لە نوێژەکەت پەراند!

بابام کەوتە گومانەو، بە نیگەرانییەو گوتی:- بەراستتە؟
درو ناکەیت؟

- درو لەپای چی؟ دەبوایە بتگوتبایە " بەلام ئیمانم بەسە، قەرەبووی هەموو شتیکم بو دەکاتەو. " بەلام " بەسە " ت نەگوت، پەراندت.

شپرزەبوو، خیراخیرا کەوتە چا و تروکاندن:- سەیرە، چۆن
بەسەرما تێپەرپۆه!

هەلبەتە، من باجی قورسی ئەو وردە تیبینیانەم دەدا، بۆی
دەخستە دوو توپی نانیکى گەرمەو، بۆ کاتی خۆی
هەلیدەگرت. بەلام کە دەمبىنى تەواو شپرزە دەبوو و
دەپەشوکا، هەستم بە سەرکەوتن و شادی دەکرد، رۆژیک
نەنکم بە سوعبەتەو گوتى:

- پیاو، کە، بىگومان خواوهند لەم نوێژ و نزاىانەى تۆ بىزارە،
تۆ هەمىشە هەمان ئەو قسانە دووبارە دەکەیتەو.

بابام بە توورەبوونىکى هەرەشەئامىزەو گوتى:

- چ... ی؟ چ ناماقوولییەک دەکەیت؟

- دەلیم، قەت گویم لى نەبوو، خودا بەوشەیهکى خۆت،
وشەیهک لە دلەو هەلقولابیت، بدوینى!

دەم وچاوى بابام سوور بوو، لەسەر کورسىیەکەى خۆیەو
کەوتە لەرزىن، ئەجا ژىر پىالەکەى خىواندە نەنکم و کەوتە
پرتاندن، دەنگى لە دەنگى هەرەیهک دەچوو شووشەى پى
ببریتەو.

- برۆ، لاکهوه له بهرچاوم، هه‌ی ده‌له دیوی جادووگهر!

هه‌رکاتی، که باسی هیز و توانای له بن نه‌هاتووی خودای بو من ده‌کرد، پيش هه‌موو شتيک باسی بي ره‌حمی و جه‌به‌رووتی خودای بو من ده‌کرد. بو نمونه جاريک خه‌لکی خه‌تاو هه‌له‌يان کردبوو، لافاو وله‌هی بو ناردبوون و غه‌رقی کردبوون! له شوينيکی دیکه‌دا خه‌تايان کردبوو، ئاگری تی به‌ردابوون و هه‌موو شار و ئاواييه‌کانیانی سووتاندبوو، جاريکی دی، خه‌لکانیکی تووشی قات وقری و برسیه‌تی کردبوو. ئیدی خودا به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه، هه‌میشه شیريکی هه‌لکيشراو وشه‌لاخيکی ئاماده‌بوو به‌سه‌ر سه‌ری خه‌لکی شه‌رانی و خراپه‌وه.

قامکه ره‌ق و ته‌قه‌کانی به‌سه‌ر ميژه‌که‌دا ده‌کيشا و به‌مجوره ته‌لقيني داده‌دام:

- هه‌رکه‌سيک ياسا خواييه‌کان بن پي بکات، ئاقيبته‌تی زور خراپ ده‌بيت!

بو من وبه‌لای منه‌وه، زور زه‌حمه‌ته، خوا به‌و زه‌بر وزه‌نگه‌وه وي‌نا بکه‌م که ئه‌و باسی ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد بابام، ئه‌و

قسانه‌ی له گیرفانی خۆیه‌وه ده‌ردیئا، تا سامی خۆیم
به‌سه‌ردا به‌پینیت، نه‌ک هی خودا.

رۆژیک، به‌راشکاوی لیم پرسى:

- باشه تو ئه‌م قسانه‌ بوئه ده‌که‌یت، تا هه‌ر به‌گوئی تو
بکه‌م؟

ئه‌ویش، بی پیچ و په‌نا به‌رسقى دامه‌وه:- هه‌لبه‌ته!
نه‌خه‌له‌تابی به‌گویم نه‌که‌ی ها!

- ئه‌دی نه‌نکم..

به‌تۆنیکى جدی گوتى:

- به‌گوئی ئه‌و پیره‌ژنه‌ خله‌فاوه مه‌که! به‌گه‌نجی گه‌مزه‌ و
گیلوکه‌ بوو، نه‌خوازه ئیستا. ئه‌و له‌ژیر رکیفی مندایه،
نایه‌لم چیترباسی ئه‌و شته هه‌ستیارانه‌ت بو بکات! ده‌ی
وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌م بده‌وه: فریشته‌ چ ئه‌رک و پۆستیکیان
هه‌یه‌؟

من به‌ده‌م وه‌لامدانه‌وه‌وه، هه‌ندى پرسیاریشم ده‌کرد:

- ئه‌و وشانه: " فریشته‌ی چینی بالآ " مانایان چیه‌؟

بزه‌یه‌کی کرد، چاوی نوقاند، لیوی گه‌ست، به‌نه‌به‌دلی گوتی:

- ده‌ته‌وی هم‌وو شتیک بزانت، ها؟

دوای توژیک به دوودلییه‌وه گوتی:

- ئەوانه کاریان به کاری خواوه نییه. سه‌روکاریان له‌گه‌ل به‌شه‌ردایه خودان پۆستانی ده‌وله‌تی وله‌شکرین، کاریان به قانون وبریار وریینماییه‌وه هه‌یه. وه‌کو فه‌رمانبه‌ری حکوومه‌تین، فه‌رمانبه‌ر به قانون ده‌ژی، نان و ژیانیان به قانونه‌وه به‌نده.

- کام قانون؟ قانون چیه؟

پیره‌می‌رد، بریک گه‌شایه‌وه، چاوه تیژه ته‌ره‌کانی بریس‌کانه‌وه:

- قانون؟ قانون بریتیه له داب و نه‌ریتی باوی خه‌لکی. خه‌لکی به‌یه‌که‌وه ده‌ژین، له‌به‌ینی خو‌یاندا ریک‌ده‌که‌ون، که ئەم شی‌واز یا ئەو شی‌واز، باشت‌ترین به‌رنامه و ریکاره بو ژیان، وه‌رن ئەمه بکه‌ین به عاده‌ت. به قانون! ریک وه‌کو چو‌ن کو‌مه‌لیک من‌دال، که بیان‌ه‌وی پیکه یاری بکه‌ن، قه‌رار

ومهداریک بو یاریه که بیان داده نهن وله سه ری ریکده که ون،
ئهم قه رار ومهداره ده بیته قانون و کهس لی لانا دات.

- ئهدی فه رمان بهر و خودان پو ست و پایه کییه؟

- ئه وانه، وه کو مندالی لاسار وشه رانی وان، دین یاریه که
تیکده دن و قانونه که پیشیل ده کهن!

- چما؟

برو کانی ویکه یانانه وه وگوتی:

- تو له م شتانه تی نا گه یت، هیشتا له وه مندالتری هه موو ئهم
شتانه بزانی.

ئه و جا هاته وه سه ر ده رس و ده وره که وگوتی:

- خودا، ئا گای له کاروبار ونیاز و نیه تی هه موو خه لکیه!
به لام ئه وه ی لای خه لکی خه یاله، لای خودا به تاله. کاری
به شه ر ده وامی نییه، زوو به سه ر ده چی ت، ئه ونده به سه خوا
فوویه کی لی بکات و وه کو گه ردوتو ز بچی به ئاسمانا و
نه مینی ت.

له بهر زور هو، هه زم ده کرد، زانیاریم له مه ر خودان پو ستی
ده وله تی و فه رمان به ران هه بی ت، بو یه دووباره پرسیم:

- باشه بۆچی خاله ياكوف زورجار ئەم گۆرانىيە دەچرپىت كە
دەلىيت:

فريشتانى نورانى، خزمەتگوزار و خاوەن پۆستى خوان.

فەرمانبەرانى دەولەت خزمەتگوزار و مامورى شەيتانن!

بابام، چاوى نوقاندن، بەدەست ڤدینهكەى كۆكردهوهو نايە
دەمى، گۆناكانى دەلەرزىن، بەوهدا بۆم دەركەوت كەلە دلى
خويدا پيڤهكەنييت. ئەوسا گوتى:

- پيويسته تو وخاله ياكوف تەناف پيچ بكرين و له
گونيهكى زبر بنرين و فرى بدينه درياوه! نابى نه ئەو، ئەو
جۆره شيعر و گۆرانىانە بچرپىت، نه تۆش گوڤى لىبگريت.
ئەوه قسه و بانگەشەى كافرانى له دين وەرگەراوانه.

پاشان دەفكرهوه چوو، چاوى برينه خالىكى ناديار وبه
ئەسپايى گوتى:

- دەك داوهشين، عەمرىان نەمىنييت!

بابام، خاوى خوى له بلنداىى ئاسمان دادهنا، پيى وابوو لهو
بەرزىيهوه، چاودپىرى كار وكردهوهى هەموو تيرهى بەشەر
دەكات، خودا و كۆمهلىك وهلى و پياوچاكانى دەكرد بە

شهریکی هه موو کاره تایبه تیه کانی خوئی. نه نکیشم هه مان
کاری له گه لّ خواوهنده تایبه تیه کهی خویدا ده کرد.
هه رچهنده که سانیکئی ئه وتوئی له وه لیان نه ده ناسی، ته نیا
نیکولای، یوری، فرول و لافرا نه بییت. ئه مانه هه موویان وه لی
و پیاوچاک بوون، به گوند و شاراندا ده گه ران، دهستی
یارمه تیان بو خه لکی دریز ده کرد، به شداری خه م و په ژاره و
نه هامه تی خه لکیان ده کرد، خوئیان له خه لکی
جیا نه ده کرده وه. به لام هه موو وه لی و پیاوچاکه کانی بابام،
له شه هیدانی دنیا ی مه سیحیه ت بوون. خه لکانیک بوون، یا
بتانیان شکان دبوو، یا دژی ئیمپراتو رانی رۆما رابووبوون،
ئیدی له سونگهی ئه وه وه یا سوتین رابوون، یان قازوخیان تی
بریبوون یان به زندوویه تی پیستیان گروو بوون.

بابام، هه ندی جار، خه ون و خه یاله کانی خوئی به دهنگی بهرز،
ده درکاند و ده یگوت:

- ئه گه ر، خودا بوئی رییک بخستمایه وئهم خانووهم به پینج
سه د رۆبل قازانج بفرۆشتایه، ئه وا له کلّی سادا قوداسیکم بو
حه زره تی نیکولای ده گییرا! (قوداس، جو ره نو یژ وئا هه نگیکی
ئولی گه وره ی مه سیحیه کانه.)

نهنكم پيڊهكهنى، گالتهى پيڊهكرد وبهگويى منيا دهچپاند
وده يگوت:

- تهمشاي ئهم پيره خلهفاوه بكه، وادهزانييت، حهزرهتى
نيقولا ئيش و كارى نيهه، بيت خانوو بو ئهو بفروشيت
وبكريت!

ماوهيهك، سالنامه ئوليهكهى بابم- كهبهدهستى خوئ
ههئدى تيبينى لهسهر نووسى بوو- لاي خوّم ههلگرت. بو
نموونه له لاپهري بهرانبهه جهزنى يواكيم و ئانا، به
مههكهبي سوور وبه خهتيكى راست نووسيووى: " له سايهى
ئهم وهليانهوه، له بهلايهكى گهوره رزگار بووين "

من حهقيقهتى ئهم " بهلايه "م لهبيره. بابام بو ئهوهى
يارمهتى ههردوو كورهكهى بدات، كه كار وكاسببيان كهساد
بووبوو، دهستى دايه سووخورى، ژيراوژير و به دزييهوه شتى
دهخسته بارمهوه. ئيدى كهسيك راپورتى ليدابوو، پوليسى
لى ئاگادار كردبووهوه، ئيوارهيهك پوليس بهمهبهستى
تههري وپشكنين داين بهسهر مالهكهماندا...
ئيديقهههوه دهمهقالهيهكى سهير بهريا بوو، بهلام
مهسهلهكه بهخير گهرا، بابام تاكو بهرهبهيان ههه نويزى

کرد. بهیانی پيش تيشت خواردن، ئه ووشانهی بهبه رچاوی منه وه له پهراویزی سالنامه ئولیه کهیدا نووسی.

بهردهوام، پيش شیوی ئیواره، چند فهسلکی مهزمورهکان، یان هندیک کوپلهی کتیبی نویژ یان چند بهرپه ریکی کتیبه ئهستور و قه به کهی واعیزی مهسیحی " یه فریم سیرین " ی پی دهخویندمه وه. دواي شیوخوارن، دهستی به نویژ ونزایان ده کرده وه. تا درهنگانیک، دهنگی پارانه وه و ویرد و تۆبهی ئه و، به شیوهیه کی به کهاوی و یهک نه و، له خامۆشی و بیدهنگی شه وه که دا، دهنگی ده دایه وه.

- خوا خوئی به خشندهیه، هر خوئی دههندهی هه موو شتانه وه ره خویشی ده بیاته وه... ئه ی پهروه ردگاری جاویدان... تا قیمان مه که وه... بمانپاریزه له شه ری شهیتان، له به لای ناگه هان... خودایا با فرمیسه که کانم، گوناح و خه تاکانم بشۆنه وه. خودایا، له دلۆقانی خۆت بی به شم مه که.

زۆر جار نه نکم قسه کانی پیده بری وده یگوت:

- ئه، که ماندووم! له وه یه ئه مشه و فریای نویژه که م نه که وم و خه وم پییا بکه ویت!..

بابام، به زوری له گه ل خویا بو کلیسای ده بردم: پوژانی شه ممه بو نویژی شیوانی ده بردم، پوژانی یه کشه ممه بو نویژ و نزی به یانی ده بردم. له کلیسادا، هه ستم به بوونی دوو خودای جیاواز ده کرد، که ئه و ئاپوړای خه لکه نویژیان بو ده کردن. ئه و خوییه ی که قه شه وشه ماسه کان نویژیان بو ده کرد، هه مان خوییه که ی بابام بوو، به لام سروود خویینه کان، هه میشه ستایشی خوییه که ی نه نکمیان ده کرد.

هه لبه ته، من نه مده توانی، وه کو پیویست و به باشی گوزارشت له و هاویړکردنه مندا لانه یه ی له نیوان ئه و دوو خوییه دا کرد بووم، بکه م. ئه وه نده ی له بیرم مای، ئه و جیا کردنه وه مندا لانه یه، کی شما کی شیک ی رو حی و ئولی زوری بو نامه وه. من زور له خوییه که ی بابام ده ترسام و حه زم لی نه ده کرد. ئه م خوییه نه ک که سی خو شنه ده ویست، به لکو به گومانه وه سه یری هه موو تیره ی به شه ری ده کرد، زیاتر بو به دی و خراپی و درنده یی له بوونی به شه ردا ده گه را. به ئاشکرا هه ستم به وه ده کرد که خوییه که ی بابام به ه یچ جو ری باوه رو متمانه ی به به شه ر نییه وه هه میشه چاوه پروانی ئه وه ی لی ده کردین که توبه بکه ن. زوری حه زده کرد تووندترین سزایان بدات.

لهو رۆژگار و سەردەمەدا، بێرکردنەو لە خودا، خۆراکی
سەرەکی روحی من بوو، تاقە جوانیەک بوو کە لە ژيانا
هەستم پێدەکرد. هەموو شتەکانی دیکەم بەلاوێ نەک هەر
پەشم بوو، بەلکو هۆقیانە بوون و عەزابی رۆحیان دەدام.
بۆیە خوام - مەبەستم خۆیەکی نەنکە - کە زۆر میهرەبان
و دلۆقان و دۆستی هەموو گیانلەبەران بوو، بەلاوێ هەموو
شتیک بوو. ئەوێ زۆرم بەلاوێ سەیر بوو، تێی نەدەگەیشتم،
ئەوێبوو کە چۆنە چاوی بابام ئەم خۆیە میهرەبانە
نەدەبینی؟! ..

رێگەێ چوونە کۆلان بەمن نەدەدرا، دەرەوێ و کۆلانم زۆر لەلا
خۆش بوو، وەکو کۆی و ابووم، هەرکە دەچوومە دەرەوێ، شەر
وقەرەشەبەکم دەنایەوێ، بۆیە نەمتوانی دۆستایەتی لەگەڵ
هیچ کەسێکدا پەیدا بکەم. منداڵانی دەرودراوسێکانمان
هەموو دزایەتیان دەکردم، کەبۆیان دەرکەوت من بە نازناوی
کارشین قەلس دەبم، هەرکە دەرەکەوتم، بەو ناوێ
بانگیان دەکردم، یەکتریان ئاگادار دەکردەوێ و دەیانگوت:

- تەمەشاکەن، نەوێکەێ کارشین، کارشینێ پیرەمیری عفریت
و دیو، وا بەرەو ئیری دیت!

ئیدی شەر دەستی پیدەکرد:- لیی بدەن، تەختی ئەرزى
بکەن!

من لەچاو تەمەنى خۆما، لە شەرا در و ئازا بووم...
نەیارەکانیشم، بەمەیان دەزانى، بۆیە نەدەویران بە تەنى و
تاک تاک پەلامارم بدەن، هەمیشە گەلەکوّمەکییان
لیدەکردم، لیدانم دەخوارد، بە کەپووی پزاو، بە لیوی
بریندار و روخسارى شینەووە بوو و جل و بەرگی دراوووە
بوّمال دەگەرّامەووە.

نەنکم، بە ترس و لەرزەووە، بەو پەرى هاوسۆزییەووە پيشوازی
دەکردم و دەیگوت:

- فیسقەگولە چیبیە؟ دیسان شەر تکر دوووە؟ کوتەکت خواردووە،
راوہستە بوّم، بزانه چۆن لیدانیک لیت بدەم، لیدانیک بە
عەمراتت لەبیرت نەچیتەووە..

ئەوسا، دەم وچاوی دەشۆردم، پارچە دراویکی مسی دەنایە
سەر برینەکانم، یان هەتوانیکى گیایی لیدەنان و بەمجۆرە
ئامۆژگارى دەکردم:

- باشه تۆ بۆچی ئەم ھەموو شەرە دەکەیت؟ خۆ تۆ لەمالەوہ مندالیکى ئارامى، بەلام ھەرکە لە دەرگای ھەوشە وەدەرکەوتى، پیت نایە کۆلان، دەگۆرئى، دەبى بە شەیتان، شەرم ناکەیت؟ دەنا بە بابات دەلیم، کە نەیهلئیت چیتەر بچیتە کۆلان.

بابام، شوینەوارى برین وشەرى بە روخسارمەوہ دەبینى، بەلام نە جنىوى دەدامى و نەلیم توورە دەبوو، لەبن لیوانەوہ دەیگوت:

- دیسان میدال و نیشانەت وەرگرت؟ نۆبەتى ئەو قەوانەیه، لیمان ببە بە کەلەشیری جەنگى. نەخەلەتابى جاریكى دى لە کۆلان بەشەر بییت، گویت لیمە؟!

ئەگەر جادە وکۆلان چۆل بوایە، ھىچ ھەزم لە چوونە دەرەوہ نەبوو، بەلام ھەرکە گویکم لە راکەراک و ھەرا وزەناى شادمانى مندالان دەبوو، ئیدی کیچ دەکەوتە کەولم، ھەرەشە وئامۆزگارییەکانى بابام لەبیر دەچووہوہ، ھەرچۆنى بوایە لە ھەوشە وەدەر دەکەوتم. گویم لە شوینەوارى برین و ئەوشتانە نەبوو، بەلام زبرى و نالەبارى و ھۆفیگەرى گەمەکان بیزاریان دەکردم. ئەم ھۆفیگەرییەم لە زۆربەى

یاربیه‌کاندا به‌دی ده‌کرد، زۆر توورپه ده‌بووم، به‌جاری ده‌هری ده‌بووم، شیت ده‌بووم. هه‌رجاری که ده‌مبینین، که‌له‌بابیان به‌شهر ده‌دا یان سه‌گ و کسوکانیان پیکوه‌رده‌کرد، یان عه‌زابی پشیکانیاں ده‌دا، یان بزنانی جووله‌که‌کانیاں راوده‌نا، یان سه‌ریان ده‌کرده سه‌ر گه‌دایانی مه‌ست، یان گالته‌یان به‌ (ئیگوشای مه‌رگ له‌گیرفان) ده‌کرد، به‌جاری ده‌هری ده‌بووم، شیت وه‌ار ده‌بووم.

" ئیگوشای مه‌رگ له‌گیرفان " پیاویکی گیلۆکه‌ی دریژ داهۆل بوو، داوی ردینه زبره‌که‌ی، به‌سه‌ر گۆنا ره‌ق و ته‌قه‌کانییه‌وه، وه‌کو درکی ژیزک به‌رز بووبوووه‌ه. هه‌موو کاتی، پۆستینیکی ئه‌ستووری که‌وله‌بزی له‌به‌ر ده‌کرد، به‌کوورپه‌کوورپ، به‌جاده‌کاندا ده‌رۆیی، خامۆش وبیده‌نگ چاوی ده‌بریه ئه‌رزه‌که‌ی به‌رپی خۆی، به‌لاره‌لاریکی سه‌یره‌وه ری ده‌کرد. ده‌م وچاوی له‌ئاسن ده‌چوو، چاوه‌کانی خه‌مناک بوون. ئه‌م دیمه‌نه‌ی ئه‌و، ریزیکی ترسامیزی له‌منا دروست ده‌کرد، وام وینا ده‌کرد ئه‌م پیاوه‌مژوولی کارین زۆر گرینگ و هه‌ستیاره، تاقیبی شتیک ده‌کات و نابی سه‌ر بکریته سه‌ری و له‌ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی غافل بییت.

مندالان دواى دهكهوتن، بهرديان به پشته قهموورهكهيدا
دهدا، بهلام ئه و بو ماويهكى زور، هر ئاوريشى
لينهدهدانهوه. له تووايه هست به ئازارى ئه و بهردانه
ناكات كه به پشتياندا دهدا. تا له ئه نجاما سهبرى دهسوا،
له ناكواا دهوهستا، بهتووندى سهرى بهرز دهكردهوه، به
شپزهى، كلاوه تووكنهكهى له سه سهرى ريك دهخستهوه،
حايروحهپهساو، وهكو يهكيك تازه لهخه و رابووبيت،
دهيروانييه دهوروبهرى خو.

مندالان هاواريان دهكرد:

- ئيگوشا! مهرگ له گيرفانتدايه! ئيگوشا بو كوى دهرويت؟
تهمهشاى گيرفانت بكه، مهرگ خو تيا مهلاس داوه!

ئيدى دهستى بو گيرفانى خو دهبرد، ئهوسا به ههشتاو
دادهنهوييهوه، بهردى، پارچه تهختهيهك، كلو كهسكىكى
ههلهگرت و ئهوجا دهسته دريژهكهى نهزانانه بادهدا و
جنيويكى دهدا. ههگبهى جنيوهكانى ئه و، تهنيا سى وشهى
دزيوى تيا بو و ههميشه ئه و سى وشهيهى دووباره
دهكردهوه. ههگبهى مندالهكان، لهم پرووهوه زور لهوهى ئه و
پرتر بوو، جارى واههبوو به شهلهشل دواى مندالهكان

دهكەوت، ئىدى داوئىنى پۆسىنە درىژەكەى لەلاق و لەتەرى
دهگىرا و بە دەما دەرما، دەكەوتە سەر ئەژنۆكانى، بە
باسكە پىسەكانى، كەلە دوو دارى وشك دەچوون، خۆى
دەگرتەوہ... ئىدى مندالان، لە ھەموو لایەكەوہ دەكەوتنە
بەردبارانى. ھەندىك لە مندالەكان، ئەوانەى برىك
سەرکىشتەر بوون، لىى نزيك دەبوونەوہ، چنگى خۆليان بە
سەر سەريدا دەکرد و بلەز رايانده کرد.

بەلام ديمەنىكى ديكەى پر سوئى كۆلان و جادەوبان كە
باوهرناكەم قەت لە بىرم بچىتەوہو لە ھەموو ديمەنەكانى
دى ناخۆشتەر بوو، ديمەنى سەرکرىكارەكەى جارانى مە بوو،
ديمەنى گريگۆرى ئيفانوفىچ بوو، بە تەواوہتى نابينا بووبوو،
بە شەقامەكانى شاردا دەسووراپيەوہو دەستى لە خەلكى پان
دەكردەوہ. كابرايەكى بالابەرز و قۆز بوو، پيرەژنىكى ئەندام
ورديلەى پۆر سپى، دەستى دەگرت و رينوينى دەکرد،
دەگەيبە ئاستى ھەر پەنجەرەيەك رادەوہستا و بە دەنگىكى
زيقن، دەيگوت:

- لەراى مەسيح، يارمەتى ئەم سوالكەرە نابيناىە بدەن.

لی گریگوری، خاموش و بی‌ده‌نگ، پروی عهینه‌که ره‌شه‌که‌ی ده‌کرده دیوار یان په‌نجه‌ره‌ی مال‌ه‌کان یان ئەو که‌سانه‌ی ده‌هاتنه به‌رده‌می، ده‌سته‌کانی، که هیشتا پاشماوه‌ی بویه‌یان پیوه مابوو، به‌ردینه پانه‌که‌یدا دینا، به‌لام خه‌فه و خاموش ورته‌ی له‌زار نه‌ده‌هاته ده‌ری.

زورجار تووشی ده‌بووم، به‌لام هه‌رگیز نه‌مده‌بینی وشه‌یه‌ک له‌لیوه داخراوه‌کانیه‌وه بیته‌ده‌ری، قه‌ت جاری له‌ جاران ورته‌یه‌کم لینه‌بیست، که ئەو بی‌ده‌نگیه‌ی قووله‌م لی‌ده‌بینی، زور دلم پیی ده‌سووتا، نه‌ده‌چووم بۆ‌لای- به‌لکو هه‌رکه له‌ دووره‌وه ده‌مبینی، به‌پاکردن بۆ مال ده‌چوومه‌وه و نه‌نکم ئاگادار ده‌کرده‌وه:

- نه‌نه، گریگوری خه‌ریکه به‌ره‌و ئیره‌ دیت!

نه‌نکم نیگه‌ران ده‌بوو، به‌پراویژو تۆنیکه‌ی به‌زه‌یی ئامیزه‌وه ده‌یگوت:

- به‌پراست! هانی، راکه ئەمه‌ی بده‌یه!

من تووره‌ ده‌بووم و نه‌ده‌چووم، هه‌نگی نه‌نکم به‌خوی بۆ به‌ر ده‌رگا ده‌چوو. له‌وی، له‌به‌ر ده‌رگا، ماوه‌یه‌کی زور ده‌ی دواند.

گریگوری به ده مییه وه ده گرتییه وه، ردینی ده لهرزی، به لام
زور کهم قسهی ده کرد، به چند وشهیه کی پچرپچر دهی
برپییه وه و تهواو. هه ندیجار نه نکم دیبرد بو مووبه قه که
خواردنی ده دایه، پاشان چای بو دا ده کرد، جاریکیان
هه والی منی له نه نکم پرسی، نه نکم گازی کردم، لی من
هه لاتم، چووم له نیو نیزینگ وقه لاشکه رییه کان خووم
ده شارده وه. نه مده توانی لیی نزیک بیه وه، شهرم لیده کرد.
زور شهرمه زار بووم، زورچاک ده مزانی که نه نکیشم هه مان
ههستی شهرمه زاری له هه نبر ئه و پیاوه دا هه یه. من و
نه نکم ته نیا یه کجار باسی گریگوریمان کرد، ئه ویش
ئه وکاته بوو که نه نکم تا ده رگای هه وشه به ریی کرد و له
گه رانه وه دا، که به ده م سه رداخستن ورونک رشتنه وه هییدی
هییدی ده هاته وه... به ره وپیری چووم، ده ستیم گرت، به
ئارامی لیی پرسیم:

- باشه، بو هه همیشه خوئی لی دوور ده گرتیت؟ خو ئه و پیاوه
توی زور خو شده ویت. خو پیاویکی باشه..

پرسیم:- باشه بوچی بابام شتیکی ناداتی تا بیخوات؟

- بابات؟

نهنكم دواى ئەو قسانه وهستا، تووند باوهشى پيداكردم و
لهبن ليوانهوه گوتى:

- ئەم قسانهى من باش ههنگره، خواى ئەم پياوه
دهمانگريت، خراپ دهمانگريت، ئەمه رۆژهكهيه، من مردوو تو
زندوو، ئەگەر نهى گرتين من هيچم نهزانيوه!..

نهنكم به ههلهدا نهچووبوو، ههمووى ده سالى به سهرا
نهرووى نهنكم كوچى دوايى كرد. بابام به خوئيشى كهوته
سهر ساجى عهلى، ههزار ويينهوا، شيت وخهلهفاو كهوته
ناو كوچه وكولان، لهبهر پهنجهرهى مالاندا دهوهستا،
دهپارايهوه، سواى نانيكى دهكرد، دهيگوت:

- ئەهى خيرهومهندان، نانيكم بدهنى.. پارچه نانيك،
ناوهشكيينهيهك، ئاخ، له ئيوه..

ئهو پياوه، پياوهكهى جاران نهبوو، تهنيا قسه ناخوشهكانى
جارانى مابوو: ئاخ، بهنهحلهت بن، خوا دهست به بالتانهوه
نهگريت!...

جگهله ئيگوشا و گريگورى ئيفانوفيچ، ژنيكى بهدكاريش
ههبوو به نيوى فورونيخا، كه ريكهوتى ههريهكيك لهمانهم

دهکرد، خوُم ددهزيبهوه، ههډدههاتم. ههموو رپوژاني يهك شههمان بهخوي و كهلهشه زهلام و قزه بز و پهريشانهكهيهوه، مهست و خومار، به ناو كوچه وكولانهكان دهكهوت. رپكردنيكي سهيري ههبوو، لهتو وايه لاق ناجوليني، يان پيي به عاردي ناكهون. بهلكو وهكو پهله ههوريك رپي دهکرد و گوراني بي پهردهي دهچري. ههموو رپيواران لپي ههډدههاتن، ههنديكيان خويان بهپهنا و پاساراندا دهکرد وههنديكي دي خويان بهم دوكان و بهو دوكاندا دهکرد، وهكو ئهوه بوو، جاده و بانهكان له خهلكي گسك بدن..

دهم وچاوي شينباو، وهكو ميزلدان(فوودان) ئاوسابوو، چاوه زهقه قاوهيبهكاني، به شيويهكي ترسناك وكوميدى دهگيران. ههنديجار بهبي هيچ سهدهميكي ديار، هاواري دهکرد و دهكهوته ناله وكهلهگري و(گرياني به كول) دهگوت:

- مندالهكانم، كوا مندالهكانم، له كيدهرن؟

من له داپیره مم پرسى كه بو واهى دهكات، مهبهستى له م
قسانه چييه؟ نهنكم به خه ميني و كه سه ره وه هه وه لچار
گوتى:- باش نييه، تو ئه و شتانه بزانيت!

به لام پاشان به كورتى گوتى:

- ئه م ژنه، كاتى خوئى شووى به پياويك كرد، كه
فه رمانبه رى ده ولتهت بوو، نيوى فورونوف بوو. به لام ئه م
پياوه، به ته ماحى به رزبوونه وه بو پله يه كى به رزتر،
ژنه كه ي به سه روكى دايره كه ي فروشت، ژنه ي تاي ن بو
ماوه ي دوو ساليك ديار نه ما، نازانم مي رده تازه كه ي بو
كوئي بردبوو! دواي دوو ساله كه ژنه بو لاي مي ردى يه كه مي
گه رايه وه، سه يري كرد هه ر دوو منداله كه ي - كور و كچي ك
بوون - مردوون، ئيدي مي رده كه ي به پارهى حكومتهت خووى
دابووه قومار، له قومارا دو رابوو و خرابووه زندانه وه. ئيدي
ژنه ي داماو، بو ئه وه ي خه م و په ژاره ي خوئى له بير بكات،
خووى دايه باده نوئشى، ئيدي له وساوه، دهستى داوه ته
هه رزه يي وهه موو شه وان يكي يه ك شه ممان، پو ليس، ده يگر ن
و له گرتوو خانه ي تووند ده كه ن.

ههلبهته مال، له کوچه وکۆلان باشتتر بوو. به تايبهتی دوا نیوه پروانم بهلاوه زۆر خوښ بوو، بابام دهچوو بو سهردانی خاله یاکوف وکارگهکهی، نهنکم له بهر پهنجهرهکه رۆدهنیشت و حیکایهت و نهقل و نهزیلهی دلگیری بو دهگیڕامهوه، یان باسی باوکمی بو دهکردم.

زۆر به ئاو و تاو، باسی ئه و رهشۆله پهڕ و بال شکاوهی بو دهکردم که له چنگی پشیلهی رزگار کردبوو، لاقیکی چکۆلهی دارینی له جیاتی لاقه براوهکهی خوی بو دروستکردبوو. دواي ئه وهی رهشۆلهکهی مالیجه کردبوو، که لکه لهی ئه وهی که وتبووه سهر که فییری ئاخاوتنی بکات، ههندیجار به سهعاتان له بهردهم قهفهزهکهی، که به قهراخی پهنجهرهکهوه ههلواسرابوو، رادهوهستا، وهکو گیانله بهریکی زهلام و میهره بان، له بهردهم تهیره چکۆله که دا ده وهستا و به دهنگیکی رهسا، ریشۆله به هۆشهکهی ده دواند و ده یگوت:

- دهی ریشۆله جوانه که وهره به ره وه، بلێ: توژی هه رزنم بدهنی!

ریشۆله که، چاوه خر و گهش وجوانه کانی، که وهکو چاوی به شهر جوان بوون، ده بریته نهنکم، لاقه دارینهکهی به

زەمىنەى قەفەزەكەدا دەكوتیت، ملی دریژ دەكات. لاسایی دەنگی پەرەندەى هەنجیر خۆر وقومری و کۆترە باریکە دەكاتەووە و هەول دەدات لاسایی میاوەمیایوی پشیلە و حەپەحەپی سەگ بکاتەووە، بەلام هەرچی دەکرد و دەکۆشا نەدەکاری لاسایی دەنگ و قسەى مرۆف بکاتەووە.

نەنکم، پیی دەگوت:

- واز لەو شتە بیهودانە بیئە! وەختی گالتە و شوخیان نییە، دەى بلی: تۆزى هەرزەم بەدەنى!

کاتی ئەو مەیموونە پەردارە رەشە بە دەنگی گراسایی قسەکانی نەنکمی دەکردهووە، پیرەژن، خویشحال دەبوو، پییدەکەنى و تۆزى هەرزنى دەخستە سەر قامکی و دەیدایە و بە گلەبیەووە پیی دەگوت:

- هەى نارەسەن ، هەر من دەتناسم، دەمارت دەناسم! تۆ بە ئانقەست خۆت لە گیلی دەدەیت، دەنا ئەگەر خۆت مەیلت لی بی دەتوانی هەموو قسەبیەک بکەیت!

بەوجۆرە فییری قسەکردنی کرد، دواى ماوەبیەک پیرە ریشۆلە فییری ئەووەبوو، بە رەوانی داواى هەرزەم بکات. هەرچارى

وهه موو ههسته کانم له دهست داوه و به نیوه گیانی توور
دراومه ته چالیکی بی بنه وه ..

فه سلی (۸)

بابام، له ناکاوا خانووه که مانى به خودان مه یخانه که
فروشت، خانوویه کی دیکه ی له شه قامی کاناتنایا کری، ئەم
شه قامه، پاک و خاویڼ وهیمن بوو، به لام سه لبه ند و قیرتاو
نه کرابوو، گیا دایپووشی بوو، له و سه ره وه ده گه بییه سه ر
کیلگه به رینه کان، خانووی بچووکى رهنگا ورهنگ، له م بهر
وله و بهری جاده که ریز بوو بوون .

خانووه تازه که مان، له خانووه کونه که مان دلگیرتر و جوانتر
بوو، روکاره که ی به بو یاخیکی سووری توخی ناسک بو یاخ
کرابوو، زور به روونی سی په نجه ره شینباوه که ی قاتی
خواره وه دیار بوو. چوارچیوه ی په نجه ره که ی قاتی سه ره وه ش
دیار بوو. به دهسته چه پدا، لق و پوپی درهختی ناروهن و
زه یزه فون، سه ربانه که ی دایپووشی بوو. به لام ناو هه وشه و
باخه که، پر بوو له په نا و پاساری چاک، ده تگوت به
تایبه تی بو چاوشارکی دروست کراون. من باخه که م زور

به دل بوو- راسته گه وره نه بوو، به لام به کپارچه دار و دره ختی چر و جوان بوو که هه موو سه ریان به یه کا کرد بوو.

حه مام وسه رشورکه که به بچووکي، له گوشه یه کدا قوت بوو بووه وه، له دووره وه له بووکه له ده چوو. له سووچیکی دیکه دا، چالیکی گه وره وقوول هه بوو، که گیای خوړسک دایپووشی بوو، دیره کی دارینی رهش، که پاشماوه ی شهواتی هه مامیکی پیشووتر بوو، له ناو چاله که وه سه ری دهره ینا بوو. باخه که له دهستی چه په وه ده گه یه ته ویله کانی کولونیل ئوفزیانیکوف، له دهستی راسته وه، چند بینایه کی بچکوله ی مالباتی بیتلینگ ده وری دابوو. رووه که ی به رانبره مال که مان، مالی بتروفنای شیرفروش بوو. بتروفنا ژنیکی قه له وی روخسار سووری، زور بللی بوو. رپک له زهنگی کلیسا ده چوو. خانووه چکوله کون و داروخاوه که به ئه رزه که دا روچوو بوو، له هه موو لایه که وه خه نه تیلکه و قریژه به رد دایپووشی بوو، دوو په نجره ی هه بوو، ده یانروانییه ئه و دهشت وده ره به رینه ی که پر بوون له کهند ولهندی قوول، جهنگه لیک له دووری دووره وه وه کو ته م دیار بوو. ژماره یه ک سه رباز، له به یانیه وه تا ئیواری له و دهشت وده ره دا، خه ریکی مه شق وراهینان بوون. نیزه

وقەمەى سەر تەنەنگەكانىيان، لەبەر تىشىكى ھەتاوى پاىيزى
خەمىنا دەدرەوشاىەوہ.

ئەم خانووە، لە خەلکانىكا جمەى دەھات كە من پىشتەر
ھەرگىز نەم دىبوون. ئەفسەرىكى تاتارى، لەگەل ژنە چكۆلە
و خرەكەيدا لە بەشى پىشەوہى خانووەكەدا دەژيا.

ئەم ژنە لە بەيانىەوہ تا ئىوارى، ھەر مژوول بوو،
پىدەكەنى، ھاوارى دەکرد، گىتارى دەژەنى، گىتارىكى
ھەبوو، بە جۆرەھا رەنگى جوان و نامۆ، رەنگاندبووى. بە
دەنگىكى زىقاوڵە گۆرانى دەگوت و زۆربەى كات ئەم
گۆرانىەى دەگوتەوہ:

يارۆ من سەرم لە تۆ سورماوہ

چۆن لەگەل ژنىكا ھەلدەكەى

كەخۆشى ناوى؟

وہرە، يەكىكىدى بوخۆت بدۆزەوہ

يەكىك كە قەدرت بزانى

يەكىك كە مدارات بكات.

می‌رده‌کهی، که کابرایه‌کی خریله‌ی توپ ئاسا بوو، زورجار
له‌بهر په‌نجره‌که داده‌نیشت، به‌دهم سه‌بیل کی‌شانه‌وه،
هه‌ردوو گو‌نا شینباوه‌کانی به‌رز ده‌بوونه‌وه، چاوه‌گه‌ش و
ئامال زه‌رده‌کانی به‌م لاوبه‌ولادا ده‌گی‌را و کو‌که‌کهی زور له
حه‌په‌ی سه‌گ ده‌چوو:- ئوحو، ئوحو، ئوحو.

له‌ بینایه‌کی خو‌شا، که له‌سه‌ر ژیرزه‌مین و گه‌وره‌که
رپونرابوو، دوو عه‌ره‌بانچی ده‌ژیان. یه‌کی‌کیان پیاویکی
چوارشانه‌ی قز ماش و برنجی بوو پییان ده‌گوت هاپو بیوتر،
به‌لام ئه‌وی دی برازای بوو، ناوی ستیپابوو، که‌ر ولال بوو،
کورپیکی تو‌کمه و زه‌لام بوو، ده‌م و چاوی سوور، له
که‌شه‌فه‌یه‌کی مسین ده‌چوو. پیاویکی دیکه‌شیان له‌گه‌لدا
ده‌ژیا، ئه‌م پیاوه تاتاریکی بالابه‌رز بوو به‌ ناوی والی،
موراسیل و خولامی کابرای ئه‌فسه‌ر بوو.

ئه‌م خه‌لکانه بو‌من، تازه و نائاشنا بوون. هه‌ستم ده‌کرد،
دنیا‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندتر و فره‌ ره‌هه‌ندترم له‌به‌رده‌ما
ده‌کریته‌وه.

به‌لام له‌نیو هه‌موو کریچی‌ه‌کاندا، ئه‌وه‌ی له‌ هه‌مووان پتر
سه‌رنجی راکیشامو ئه‌فسوونی کردم، پیاویک بوو، به

(جوانه!) ناوی ده رکردبوو. ئەم پیاوه له وپه پری بینایه که دا و له تهنیشت موبه قه که وه، ژووریکی به کری گرتبوو، ژووره که ی ژووریکی دریزکۆله بوو، دوو په نجه ره ی هه بوو، یه کیکیان ده پروانیه سه رباخه که و دووهمیان ده پروانیه ناو هه وشه که.

ئەم کریچییه، پیاویکی باریکه له ی، بریک چه ماوه بوو، ردینیکی ره شی دوو فلیقانه ی هه بوو، هینده ی دی روخساره سپیه که ی به رجه سته ده کرد، چاوی جوان بوون، جاویلکه یه کی گه وره ی له چا و ده کرد، به گشتی پیاویکی سه لار و بیده نگ بوو، هه رکاتی بو شیو یان چا خواردنه وه بانگمان بکردایه، وه لآمی ده دایه وه:

- ئەمه جوانه!

ئیدی داپیره م، چ له روو و چ له پاشمله به "جوانه!" نیوی ده برد. ده یگوت:

- ئەلکسی، هه ره به (جوانه) بللی با بی بو چا خواردنه وه!
یان ده یگوت:- (جوانه) که میکی دیکه ش بخو، هیجت نه خوارد.

ژووره‌کە‌ی پ‌ر بوو له سه‌ندوو‌ق و کارتۆن و کتیبی ئەستوور،
کە‌به پیتی بیگانه چاپ کرابوون و بۆم نه‌ده‌خوینرانه‌وه. کون
و قوژب‌نی ژووره‌کە‌ی پ‌ر بوون له بوتلی پ‌ری شله‌مه‌نی
ره‌نگاو‌ره‌نگ و پارچه و خورده مس و ئاسن و قورقوشمی
تواوه. ئەم پیاوه رۆژ تا ئیواری چاکه‌تیکی چه‌رمی سوور
وپانتۆلیکی که‌وه‌یی خانه‌خانه‌ی بو‌یاخاوی بۆن ناخۆشی
له‌به‌ربوو. کابرایه‌کی قز گ‌فنی په‌ریشان بوو. له به‌یانیه‌وه
تا ئیواری له ژووره‌کە‌ی نه‌ده‌هاته ده‌ری، قورقوشمی
ده‌توانده‌وه، مسی له‌حیم ده‌کرد، خورده‌واتی به ته‌رازووه
هه‌ستیار ومیقاته‌کە‌ی ده‌کی‌شا. ناوبه‌ناو که په‌نجە‌ی خۆی
ده‌سووتاند، هاواریکی لی به‌رز ده‌بووه‌وه و فووی له پلی
خۆی ده‌کرد، ئەوجا ده‌چوو بو‌ لای ئەو وینه ونه‌خشه
ئەندازه‌بیانه‌ی که‌به دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوون،
چاویلکه‌کە‌ی جوان ده‌س‌ری، له نزیکه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردن،
ئەوه‌نده لیان نزیک ده‌بووه‌وه، خه‌ریک لووته باریک و
راست و سپیه‌کە‌ی به‌ریان بکه‌وی. هه‌ندیجار ر‌یک له
ناوه‌ندی ژووره‌که‌دا یان له نزیکه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه ره‌ق
را‌ده‌وه‌ستا، به‌و ده‌قه‌وه، جاوی ده‌نوقاندن، سه‌ری

به زده گرت و بی که مترین جووله، بو ماوه یه کی زور
ده وه ستا..

جاریکیان، سه رکه وتمه سهر سهربانه چینکوکه کی
عه ماره که، له وینده ره وه و له په نجه ره وازه که ی ژووره که ی
ئه وه وه، ته مه شای ناو ژووره که م ده کرد، ده مویت بزانه
خجلی چیه... له وینده ره وه ئه و گره شینباوهم به دی ده کرد،
که له لوکسه که ی سهر میزه که وه به زده بووه وه. کابرام
ده بینی که وه کو تا پویه ک به سهر میزه که دا دانه وی بووه وه
و، ده فته ریکی شری له به رده م خویدا دانابوو و شتی تیا
ده نووسی، چاوانی عهینه که که ی، وه کو دوو پارچه سه هؤل
له بهر روشنایی گره شینباوهم که دا به ساردی ده بریقانه وه.

کاره سهیره کانی ئه م پیاوه، به سه عاتان له و سهربانه یان
ده چه قاندنم، حایرو حه په ساو له جیی خو نه ده جوو لام،
کونجکاوییه کی به ئازاری لا دروست ده کردم... هه ندیجار
ده هات له بهر په نجه ره که دا راده وه ستا، دهستی
ده خسته پشتی - ده تگوت وینه یه که وله چوارچیوه گیراوه -
ریک ده یروانییه سهربان، به لام پیده چوو من نه بینی، به مه
په ست ده بووم. پاشان بله ز بولای میزه که ی ده گه رایه وه،

به سهر میزه که دا داده نه وییه وه و زور به جدی وه کو ئه وهی بو
شتیکی گرینگ بگه ریت، په ره و فایله کانی هه لده دایه وه.

رهنگه ئه گهر هه ندیک ده وله مه ندترو پوشته و په رداختر
بوایه لیی بترسابام. لی هه ژار و بینه وا بوو، یه خه ی کراسه
چرچ ولوچ وچلکن وپلکنه که ی له ژیر چاکه ته چه رمه که یه وه،
زهق زهق دیار بوو. پانتوله پینه پیناوی و بویاخاویه که ی،
پیلاوه کون کون و شر و شیر پیوه کانی، هی له پیی کردن نه بوو،
قامکی پییه کانی له کونی پیلاوه کانیه وه سه ره تاتکییان
ده کرد. خه لکی هه ژار نه ترسناکن و نه خه تهرن - ئه م
بوچوونه م له ره فتاری میهرئامیزی نه نکمه وه به رانبه ر به
هه ژاران و له ئه نجامی رقی بابامه وه له هه ژاران،
به ره به ره له لا دروست بوو بوو.

خه لکی، بینا وئه پارتمانکه، شتاقیان کابرای (جوانه!)
یان خووش نه ده ویست. له پاشمله گالته یان پیده کرد، تانه و
ته شه ریان لیده دا.

ژنه شه نگول و سوعبه تچیه که ی کابرای ئه فسهر ناوی نابوو)
دفاک (هاپو بیوتر پیی ده گوت " کیمیاگهر، یان جادووگهر "
بابام به " ده رمانسازی جادووگهر " ی ناو ده برد.

جاریکیان له نهنکم پرسى :- ئەم کابرایه چ دهکات؟

نهنکم، به توورپهیی بهرسقى دامهوه:

- ئەوه ئیشى توۆ نییه... بیدهنگ به، قسهی خوۆت بزانه.

رۆژیک، زاتم نایه بهرخۆم، له پهنجهرهکهی نزیک بوومهوه.
له کاتیکا ههولمدهدا سوۆز وگودازی خوۆم پهنهان بکهم لییم
پرسی :- توۆ چیدهکهیت؟

غافلگیر بوو، راپلهکی، ماوهیهکی زۆر له سهرووی
چاویلکهکهیهوه تیى پروانیم، دهسته سووتاووهکهی که
یهکپارچه برین و جی سووتان بوو، بوۆ دریژ کردم و گوئی:

- وه ره ژوورهوه. لییرهوه وه ره ژووری..

ههلبهته که پيشنیازی کرد، له پهنجهرهکهوه وه ژوور بکهوم
نهک له ده رگاکهوه، قه درو حورمهتی ئەوی له لام بهرزتر
کردهوه. له سه ریهکیک له سه ندووقه په راگه نده کان دانیشته،
منی له بهردهم خویدا راکرت، جاریک له خووی دوور
دهخستمهوه و جارێ دووری دهخستمهوه. ئەنجام به
ئەسپایی لیی پرسیم:

- له کوپوه هاتیت؟

پرسیاریکی زۆر سهیر بوو، رۆژی چوارجار له ته‌ن‌یشت
ئوه‌وه، له سه‌ر سه‌ره و خوانی مووبه‌قه‌که، بو نان‌خواردن
داده‌نیشتم! به‌رسقم دایه‌وه:- من‌دالی ئیره‌م.

- ئا، به‌ئێ، به‌ئێ!

ئه‌وجا به‌ بیده‌نگیه‌کی قوول، له یه‌کیک له قامکه‌کانی
راما.. هه‌ستم کرد، پێویسته، مه‌سه‌له‌که‌ی بو‌رپوون بکه‌مه‌وه
و به‌ ته‌واوه‌تی تیی بگه‌یه‌نم، گوتم:

- به‌لام له بنه‌ماله‌ی کارشین نیم- من له مال‌باتی بشکوفم...
ئه‌لکسی بشکوف.

ناوه‌که‌ی دووباره‌ کردمه‌وه:- بشکوف! ئه‌لکسی بشکوف؟ جوانه.
منی لادایه‌ لاوه، هه‌ستا، به‌زه‌ به‌ره‌ولای میزه‌که‌ رۆیی و
گوته‌ی:

- ده‌ی، دانیشه، ئاقل به‌، هه‌را وزه‌نا نه‌که‌یت.

ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وینده‌ر رۆنیشتم، ماوه‌یه‌کی زۆر دریز،
ته‌مه‌شام ده‌کرد، چون پارچه‌ مسیکی به‌ ماشه‌یه‌کی بچووک
گرتبوو و له‌ بره‌ندی ده‌دا، وه‌ختی له‌و کاره‌ بووه‌وه، خاکی
سووری زیر ئاسای پارچه‌ مسه‌که‌ی، که‌ پزابه‌وه، سه‌رپارچه‌

مقەوايەكى ئەستور، كۆكردەوہو كوردیہ بۆتە وقالبیكى
ئەستورەوہ، ئەوجا بۆ درەيەكى سپى وەكو خویى لە
شوشەيەك دەرھینا و كوردى بەسەریا، ئەنجام شتیكى
دیكەى لە شوشەيەكى لیلى و تارىك دەرھینا و كوردى بەسەر
ئەو تىكەلەيەى ناو بۆتەكەدا، ئیدی ناواخنى بۆتەكە كەوتە
كەفكردن و دووكەل كوردن و ھەلچوون، بۆنىكى ناخۆشى
لیبەرز بووہوہ، كەوتە كۆكەكۆك و سەرەلەقى. ئەوسا
يارۆى جادووگەر، بەخۆ پەسندییەوہ گوتى:- بۆنى ناخۆشە،
ھا؟

- بەلى!

- ئەھا! ئەمە جوانە برادەر، ئەمە زۆر جوانە!

من لە دلى خۆدا گوتم: " ئەمە شتیك نییە، شانازی پيوە
بكریت " .

گوتم:- مادام بۆنى ناخۆشە، ئیدی چاكى و جوانیەكەى لە
چیدایە!

چاویكى داگرت و گوتى:

- بەراستتە؟ نا، وانىيە! گەمەى جگىن (جگانى، ميجىن)
دەزانى؟

- بەلى.

- ھەزدەكەيت ميجىكى قورقوشمىنت بۇ دروستبەكەم؟ ئىدى
كەس لىت ناباتەو!

- ھەلبەتە، ھەزدەكەم.

- كەواتە، كوا ميجەكەتم وئىدە!..

بۆتەكەى، كە دووكەل ۋەھەلمى لىھەلدەستا، بەدەستەو
گرت و دووبارە بۆلای من ھات. بە چاويك سەيرى ناو
بۆتەكەيدەكرد و گوتى:

- بەلىنم دەدەيەكە ميجەكەم (قاپ) بۇ لە قورقوشم
گرتىت، تۆش ئىدى بۇ ئىرە نەيەيت؟

ئەو قسەيەم زۆر لەلا ناخۆش بوو گوتم:

- پىويست ناكات ميجەكەم بۇ لە قورقوشم بگريت، بەبى
ئەوھش ئىدى بۇ ئىرە نايەم!

به توورهیی ودلشکاوی بو ناو باخهکه رپویشتم.. بابام
خهریک بوو پهینی بهژیر دارسیوهکانهوه دهکرد. دنیا پاییز
بوو، دهمی بوو خهزان وگه لاپریزان دهستی پیکردبوو. بابام
مقهستهکهی دایه دهستم گوتی:- کوا، ئه و توتترکانه په رچ
بکه..

پرسیم:- ئه ری ئه و کابرایه، یاروی " جوانه! ' چی دهکات؟

به توورهیی بهرسقی دایهوه:

- ژوورهکه ویران دهکات، پارکیتی (ژووریک
تهخته پوشرابی)، ژوورهکهی سووتاندووه، دیوارهکانی پیس
کردووه، له ههندی شوینهوه لهزگهی قهه دیوارهکهی
دراندووه. فایدهی نییه، ئاگاداری دهکهمهوه کهبه زووترین
کات ژوورهکه چۆل بکات..

من بهدهم په رچکردنی چله وشکهکانی توتترکهکانهوه گوتم:
- ههقی خوویهتی.

بهلام، له و قسهیه مدا په له م کرد.

ئه و شهوانه ی باران بوایه، که بابام دهچوو بهلای ههندیک
کاروباری خوویهوه، نه نکم له موبهقه کهدا کوړوئا ههنگیکی

خۆشى بەرپا دەکرد... ھەرھەموو دەرو دراوسێکانی، بیئەوھى شتاقیان بپەرینیت دەعوەت دەکرد، عەرەبانچپەکان، خولامەكەى یارۆى ئەفسەر، بتروفناى ھەرزە، تەنانەت ژنە شەنگولەكەى ئەفسەرەكەشى دەعوەت دەکرد، ھەموو ئەوانە دەھاتن، كابرای " جوانە! " ش دەھات، لە سووچییكى كوورەكەوھ، بە بیئەنگى ھەلدەكوپما و جوولەى نەدەکرد. ستیپای لال، لەگەل والى تاتاریدا كوئكانى دەکرد، والى ھەندیجار وەرەقەكانى بەدەم و لووتە پانەكەى ستیپادا دەكیشا و ھاواری بەسەردا دەکرد:- تو، پیرەمیڤرد، گرەوت لە شەیتان بردووھتەوھ!

ھاپۆ بیوتر، كولیڤرەبەكى گەورەى گەنم و دەفریكى فەخفوری گەورەى تەژى مرەبای تووتركى لەگەل خۆیدا دینا... كولیڤرەكەى تیکەتیکە دەکرد و سەخاوەتمەندانە مرەبای بە ھەر تیکەبەكدا دەکرد و بەسەر بەك بە بەكەى ئامادەبووھكاندا دەبەشیبەوھ. نانەكەى دەخستە سەر ھەردوو دەستی، دەگەببە ئاستى ھەر كەسێك ئیکلامیكى دوورودریژی دەکرد و دەیگوت:- فەرموو، نمەكمان بكە، پارووبەك لەم شتە بخۆ!

زۆر به میهره بانی خولکی ده کردن، هه رجاری که سیک
نانه که ی هه لگرتایه، هاپۆ بیوتر، به وردی ته مه شایه کی
ناو له په ره شه که ی خوی ده کرد، ئە گەر دلۆپه مره بایه کی
پیوه بدیتبایه، خیرا به زمان ده یلسته وه.

بتروفنا، بوتلیک شه رابی ئالوبالوی خومالی له گه ل خویا
دینا، ژنه شه نگول و رووخۆشه که ش، هه ندی گو یز
وشیرنیه مه نی له گه ل خویدا دینا، ئە وسا میوانداری و
زیافه ته که ده ستی پیده کرد، نه نکم به وپه ری خو شحالی و
دلخۆشییه وه سه ره رشتی ده کرد.

دوای ئە وه ی یاروی "جوانه!" هه ولی ئە وه ی دا به به رتیل
له خو یم دوور بخاته وه، به ماوه یه کی که م نه نکم، یه کی که له و
شه و بییریانه ی به رپا کرد. بارانی پاییزی خه مناک، بی وچان
ده باری و خرمه خرم له عاردی ده دا، بایه کی تووند هه لی
کردبوو، ده یلوران و خوی به لق وپۆپی دره خته کاندای ده دا
ولقی دره ختیش خویان به ده ر و دیواراندا ده کی شا. ناو
مووبه قه که گه رم بوو، خه لکه که، به خو شحالییه وه له
ته نیشت یه که وه دانیشتبوون. نه نکم له جارن دلخۆشتر

ودلاواتر بوو، حيكايهت له دووی حيكايهتي دهگيرايهوه،
حيكايهت له حيكايهت خوښتر.

له قهراخ كوورهكه دادهنيشت، ههردوو لاقى شوږدهكردنهوهو
لهسهر يهكيك له پلهكاني كوورهكهى دادهنان. ږوو دهكاته
خهلكهكه، كه تيشكى چرايهك ږوخسارى ږوناك
كردوونهتهوه. ههرجاريك دلى خوښبايه، لهو شوينهدا
دادهنيشت و خوى بو گيرانهوهى حيكايهتان ناماده دهكرد و
دهيگوت:

- ههز دهكهه لهم شوينه بهرزهوه قسان بكهه. وا خوښتره!
من لهبهه ږيى نهودا دانيشتم، ږيک لهسهر نهو پلهيهى
سهرووى ياروى " جوانه!" وه. نهنكم نههمجارهيان چيروكى "
ئيقانى جهنگاوهر و ميرونى ږهبهه "ى دهگيرايهوه، كهبه
ږاستى چيروكيكى زور جوان بوو، پهيف و وشه و قسهكاني
هينده هاوئاههنگ و بهرپتم و دلنهواز بوون، له تو وايه
شيعرن.

ږوژئ له ږوژان، عهيامى بهو عهيام، سهركردهيهك ههبوو،
شهږانى، ناوى گوردبون بوو. كابرايهكى دلږهش و دلږهق و
بئ ئينساف بوو، له هيچ تاوانيك نهدهږينگايهوه. ږقى له

دۆست و دوستایه‌تی بوو، رَحم و به‌زه‌یی له دَلدا نه‌بوو،
وه‌کو چۆن مشکه کویره، له ژیر ئه‌رزا ده‌ژی وه‌هرگیز روناکی
نابینی، ئه‌ویش به‌و ئاوايه له‌ناو جه‌رگه‌ی خراپه‌دا ده‌ژیا،
به‌بی تاوان و خراپه هه‌لی نه‌ده‌کرد. ئه‌م گوردیونه، رقی
دنیای له رَه‌به‌نیکی خواناسی به‌دین بوو به‌ ناوی میرون.
میرون پیاویکی بیوه‌ی بوو، بو‌خۆی دوور له خه‌لکی له ده‌شت
وده‌ر ده‌ژیا. ئه‌م میرونه پیاویکی ئاشتیخوازو بیوه‌ی،
میهره‌بان و دلۆقان، راستگۆ و خیرخواز بوو. چاکه‌ی ده‌کرد و
ده‌یدا به‌ده‌م ئاوه‌وه، له‌کەس نه‌ده‌ترسا. له هه‌موو شتیک بی
منه‌ت و بیباک بوو. رۆژیک گوردیون، خزمه‌تچیه، دلیر و
به‌وه‌فاکه‌ی خۆی، ئیقانوشکای بانگ‌کرد و پیی گوت:

- ئیقانوشکا، هه‌ره ئه‌و پیره‌می‌ره، میرون بکوژه، ئه‌و
پیره‌می‌ره له خۆباییه سه‌ر ببه‌ره، بی چه‌ند وچوون له ملی
به، به‌ ردینه سپیه‌که‌ی هه‌لی بگه‌وه بو‌می بیینه، تا
ده‌رخواردی تازیه‌کانمی به‌ده‌م.

ئیقان، گویرایه‌ل و ملکه‌چ که‌وته‌ری، به‌ده‌م ریوه له دلی
خۆدا ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه: من به‌ هه‌ز و ئاره‌زووی خۆم، به
خوایشتی خۆم نارۆم، ناچاری ده‌مبات، ناچاری هه‌موو

کاریک به پیاو دهکات. دیاره خودا ئه‌مه‌ی له چاره نووسیوم.
ئیشان شمشیره‌که‌ی له‌ژیر کراسه‌که‌ی شارده‌وه. گه‌بیه‌لای
پیره‌می‌ره‌که، ئیکلامی‌کی بو‌کرد، گوتی:

- سلاو ئه‌ی پیره‌می‌ری دروستکار، حالت چۆنه؟ ئایا خوا
هیشتا هه‌ر له‌ گه‌لتا به‌ لوتفه، ده‌تپاری‌زی؟

پیره‌می‌ردی دانا بزه‌یه‌کی بو‌کرد... ئه‌وسا به‌ کاوه‌خۆ گوتی:

- ئیشان به‌سه، درۆم له‌گه‌ل مه‌که، به‌ بیژنگ به‌ری راستی
نایه‌ته‌ گرتن! خودا، ئاگای له‌ هه‌موو شتی‌که. خراپه‌ وچاکه
له‌ده‌ستی خۆیدا‌یه! منیش زۆر به‌ دلنیا‌یی‌ه‌وه ده‌زانم بو‌چی
بو‌لای من هاتوویت، ئاگام له‌ نیازه‌ گلاوه‌که‌ت هه‌یه!

ئیفانوشکا، له‌هه‌ن‌به‌ر یارۆی پیره‌می‌ردا، شه‌رمه‌زار بوو،
به‌لام نه‌ده‌وو‌یراش، ده‌ستوو‌ره‌که‌ی گوردیون جیبه‌جی نه‌کات.
شمشیره‌که‌ی له‌ کیلانه‌ چه‌رمه‌که‌ ده‌ره‌ینا، ده‌مه‌که‌ی به
جله‌کانی پاک کرده‌وه‌و گوتی:

- میرون، من ده‌مو‌یست خاترت بگرمو به‌ جو‌ری بتگوژم که‌نه
شمشیره‌که‌م بدینی و نه‌ به‌نیاز و نه‌یه‌ته‌ شه‌رانی‌یه‌که‌م
بزانیت. به‌لام ئیستا که‌ په‌یت به‌ هه‌موو شتی‌ک بردوو‌ه، ئه‌ی

پیره میرد، بکه وه سهرچوکان و دوا نویژی خوٚت بکه. دوعای
خیر، بوٚمن، خوٚت و هه موو تیره ی به شهر بکه و که لی
بوو پته وه ههنگی له ملت دهدهم.

میرونی پیره میرد که وته سهر چوکان. ریٚک له ژیر نه مامه
به پروو یه کدا به چوٚکا هات، دار به پروو ه که، سهری بوٚ فرو هیٚنا،
لق و پوٚپه کانی به سهریا دا. پیره میرد بزهی ه کی کرد و گوتی:

- ئیقان، ئیقان! ده بی زور چاوه پروان بکه ی، چونکه نویژ ونزا
له پیٚناوی رزگاری تیره ی به شهردا، زور دوور و دریژه! وا
چاکه، بوٚ ئه وه ی کاتی خوٚت به فیروٚ نه دهیت، یه کسه ر
بمکوژه و ببریٚته وه و به کام ریٚگادا هاتوویت به هه مان ریٚگادا
بگه ریٚوه!

ئیقان تووره بوو، نیوچاوانی تیٚکنا، بهوپه ری گه وجیه تی
وه لامی پره میردی دایه وه:

- شتی وانیه، قسه ی من یه که ونابی به دوو! که واته نویژی
خوٚت دابهسته، ئه گه ر یه ک سه دهشت پیٚچی، هه ر
چاوه پروانت ده که م.

یارۆی رەبەن، تا خۆرئاوا، تا دنیا تاریک بوو هەر نوێژی کرد. پاشان لە شهویۆه تا بەرەبەیان نوێژ و نزای کرد. دیسان لە سپێدەوه تا شهوی هەر نوێژی کرد، لە هاوینەوه تا بەهار نوێژی کرد... سالان هاتن و چوون، ئەو هەر لە نوێژ و نزیان نەبوو هە. نەمامە بەرپووه که گەورە بوو، خەریک بوو سەری لە هەوران دەسوو، بەرەکهی پزایە دەرووبەری وجەنگەل و بێشەیهکی چری لە دەور دروست بوو، یارۆی رەبەن هێشتا هەر لە نوێژ و نزا نەبوو بوو هە، و تاکو ئەمڕۆش هەر بەردەوامە.

لە ناوجەرگەیی بێشەکهوه، بێ ماندوو بوون، نوێژ دەکات، لە مریه می پاکیزه دەپاریتهوه یارمهتی تیره ی به شهر بدات، رەحم بە هەموو خەلکیدا بکات، ئیقانی جەنگاوه ریش لە نزیکیهوه راپوه ستاوه. لە میژە شمشیره کهی لە دەم کهوتوو، بوو بە خۆله مییش و ژهنگ تییداوه. جله جوانه کانی له بهریا رزیون، به دریزی زستان و هاوین، به پووت و قووتی راپوه ستاوه، گەرما ی هاوین دهیهوی وشکی بکاتهوه، به لام وشک نابیتتهوه. خەم و پەژاره دەوری داوه، به لام نایکوژی، نه گورگ ونه ورچان خو له قهره ی نادهن، نه زریان ونه بوران کاری تییده کهن و نه سه رما و سه هولبه ندان

دهیکوژی، توانای نییه له جیی خوئی بیزوئی، نه دهکاریت
دهستیک بهرز بکاتهوهو نه وشهیهک بدرکینئی.. ئەمه
سزایهک بوو بو ئەو، تا به ئەمر و پرای شهپانی و ستهمکار
نهکات. بهلام نویژ و نزاکانی پیره میردی دروستکار، له بهر
خاتری ئیمهی گوناکار، ئیستاش به ره ولای خوا
به زده بیتهوه، وهکو ئەو جوگایهی به ره و ده ریاو
ئوقیانووسه کان ده پروات!

هر له ههوهئی چیرۆکه کهوه، ههستم کرد کابرای (
ئهمه جوانه) زور پهست و نیگه رانه. دهستهکانی به
شیوهیهکی سهیر ده له رزین. زوو زوو چاویلکه کهی داده که نییت
و دووباره له چاوی ده کاتهوه. ده گهل رپیمی قسهکانی
نه نکمدا، سهری ده له قینئی و به قامکهکانی، چاوهکانی
هه لده گلۆفی، سهیری ئەم لا و ئەولا ده کات، به پهله و به
ناوله پ هه نیه و گوناکانی، وهکو ئەوهی ئاره قهیهکی زوری
کرد بیتهوه، ده سپی. هه ریهکی له ئاماده بووان جولابوایهوه،
یان کوکی با، یان پیی به عار دیدا بدایه، یاروی " ئەمه
جوانه! " هه لیده دایی :- وس! س... س..

هه ركه داپيرهه له حيكايه ته كه ي بووه وه، يارو ي " جوانه! "
به وپه رې هه لچوونه وه له جي ي خو ي رابوو، به دهم ده ست
ته كاندانه وه، به ناو مووبه كه كه دا كه وته هات وچو، به
شيويه كه ي نا ئاساي ي به ده وري نه كمدا ده سوورايه وه و له بن
ليوانه وه ده يگوت:

- ئه مه جوانه! ئه مه جوانه! پيوسته به هر شيويه كه بووه،
بنووسريته وه! ئه مه زور رسته و... رپوسي ته واوه!

ئيدى هه موو به ئاشكرا ده يانبينى كه ده گري، چاوانى
ته زى روندك ده بوون، روندك وه كو سيلاو يكي بچووك به
گوناكانيا ده هاته خواره وه. ديمه نى ئه م پياوه كه به
هه شتاو و به شيويه كه ي كو ميدي به نيو مووبه كه كه دا ده هات
وده چوو، زور سه ير و خه مناك بوو. ده يو يست لاقى
عه ينه كه كه ي بخاته پشت گو ييه كانى به لام نه يده توانى.
هاپو بيوتر ته مه شاي ده كرد و پيده كه نى، ئه وانى دى هه موو
حاي ر وحه په ساو، په شيو و په ريشان، خاموش بوو بوون.

نه نكم بله ز گوتى:

- ده ي باشه، ئه گه ر هه زده كه ي برؤ بينووسه وه، ئه مه هيچ
گوناحيكي تيانبييه! من زورم له م حيكايه تانه له لايه!

کابرای "ئەمە جوانە!" بە ھەلچوونەوہ گوتی:

- ئاھ، نەخیر! دەبی توۆمار بکریت، چونکہ ئەمە چیرۆکیکی
پووسییە، زۆریش پووسییە!

لەناکاوا، لە ناوہ پراستی مووبەقەکەدا وەستا، بەدەنگیکی
بەرز کەوتە ئاخافتن، دەستی پراستی دەجولاندو،
عەینەکەکە بەدەستی چەپی، کە دەلەرزى، گرتبوو.
ماوہیەکی زۆر بە جۆش و خروۆشەوہ ئاخفی، ناوبەناو ئاھیکی
قوولی ھەلدەکیشا. پئی بە عاردیدا دەکوتا، دەینالاند،
چەندین جار ھەمان ئەم پەیفانەى دووبارە و چەند بارە
کردەوہ:

- نەخیر! نەخیر! ئەمە تاوانیکی گەورەییە، پیاو، ئەمر
ودەستووری کەسیکی دی بکات بە بیانووی تاوان، ناگرئ
پیاو خوۆی لە پشت ویزدانى کەسیکی دییەوہ بشاریتەوہ!..

لەناکاوا، دەنگی برا، نیگایەکی ھەموو ئامادەبووانى کرد،
سەرى داخست و بە ئەسپایی پۆیى. ئامادەبووان بە
نیگەرانی و شەرمەزارییەوہ تەمەشای یەکیان کرد، نەنکم
لە جیى خوۆی جولاو کەوتە بەر سیبەرى کوورەکە و گویم
لیبوو، ئاھیکی کەسەردارى ھەلکیشا.

بتروفنا، به دهست لیوه ئەستوور و سووره کانی سړی و پرسى:

- چى بوو، تووړه بوو، توّرا؟

هاپو بیوت بهرسقى دایه وه:

- نه خیر! هر له خوږه وه ئەو قسه یه ی کرد، ئیدی ئەوه عاده تیه تی!

نه نکم له سهر کووره که هاته خواری، به بیده نگی سه ماوهره که ی داگیرسانه وه... هاپو بیوتر، به کاوه خو گوته:

- ئیدی روّشنبیران و خانه دانان ئەوه عاده تیان، خه لکانی کی به بیانوو و توّری نوکن!

والی، که چاره ی دابوو به یه کدا، گوته:

- ئیدی ته نیایی و بی ژنی، ئەم گهوجاتیان هشی لیده که ویته وه.

هه موو له قاقای پیکه نییان دا.. هاپو بیوتر له سه ری روّی:

- دیتان، چوّن ده گریا؟ حیکایه ته که گریاندى... وادیاره کابرایه کی بی شانسه.

جهوى مووبهقهكه تهحه موول نه ده كرا. خه ميكي ترسناك سه رودلي گرتم. سه رم له ياروي " نه مه جوانه! " سورما. زورم به زه يي پييدا هاته وه، دلّم به حالي ده سووتا، تاكو ئيستاش چاوه به روندكه كانيم له بهرچاوه و له يادگه مدا نه خش بووه.

ئه و شه وه ي له ماله كه دا روت نه كرده وه، روتى دوايي، پاش فراقين زقرپيه وه. زور بيتاقت و په شيو حال و خه مبار دياربوو.. به شيويه كي مندا لانه و پارانه وه ئاميزه وه به نه نكي گوت: - دويشه و، كه ريتيه كي باشم كرد، خو ليّم زوير نيت؟

- له سه رچي؟

- چونكه من نابه جاييم كرد، خوّم له شتيك هه لقورتاند، په يوه ندي به من وه نه بوو، چه نه بازي و هه ماقه تيكي زورم كرد.

- نا، تو دلي كه ست نه ره نجاندا، كه ست عاجز نه كردووه.

ههستم كرد، نهنكم ليى دهترسييت، وهكو جاران راستهوخو
تهمهشاي سهر وچاوى ناكات. زور به هيواشي قسهى لهگه لدا
دهكات.

ياروى "ئهمه جوانه!" تهواو له نهنكم نزيك بووه وه، به
زمانىكى ساده وروون گوتى:

- تو بهخوت دهزاني، من به تهنيا دهژيم، هيچ كهس و
هاوده ميكم له دنيا دا نييه... مروفت، كه ماوهيهكى زور به
تهنيا بژى و كهسيك نهبي گريى دلى خوى بوڤكات هوه...
ههنديجار، هه لدهچى، وهكو جاميک سهرريژ بيت، دهيهوى،
ئوهوى له دل و دهروونيا پهنگاوه ته وه، هه مووى به جارى
هه لريژى... دهنا وهكو مهنجلى بوخار، زياد له پيويست
بكولى، ده تهقى... بويه مروفت، لهو ساتانه دا ئامادهيه
له گهل داروبه ردا باخفى..

نهنكم ليى دوور كهوته وه و گوتى:- باشه بو ژنيك نايه نييت؟
كابرا دهستيكي هه لته كاند، ئاهيكي هه لكيشا و به
ناره زاييه وه رووى..

نهنکم، برۆکانی ویکهینانهوه، له دواوه تهمهشای کابرای دهکرد که دهپۆیی، نهنکم تۆزئ برنووئی به کهپوویدا کرد، ئاورپکی لهمن دایهوهو بهجدی گوئی:

- ئاگات لهخۆبئ زۆر بهدهوری ئهم پیاوهدا نهیهی، مهگهر ههر خوا بزانیئ چۆن بهشهریکه.

بهلام، شتیکی پهنهان، بهبهردهوامی بۆلای ئهوم رادهکیشتی.. کهبه نهنکمی دهگوت: "تۆ بهخۆت دهزانی من به تهنیا دهژیم، هیچ کهس و هاوده میکم له دنیادا نییه..."

ئهو گۆرانهه بهدی کرد، کهبهسهر پوخساریا هات. له مانای ئهو قسانه تیدهگهیشتم، کاریان له دلّم کرد، چووم بۆلای.

له پهنجهرهکهوه تهمهشای ناو ژوورهکهیم کرد، خۆی لهوئ نهبوو ژوورهکهی دارژاوو داپژاو، پڕ بوو له شتی بی کهلک، ژوورهکش وهکو خاوهنهکهی شیرزه و بی سهروبهه بوو. چووم بۆناو باخهکه، سهیرم کرد، له سهه کۆتهره دارپکی رهش هه لگهراو، که کاتی خۆیله شهواتیکدا سووتابوو، دانیشتوو، پشتی چه مابوووه، ههر دوو ئانیشکی نابوونه سهه ئهژنوکانی، ههر دوو دهستی تیک ئالاندبوو و نابوونیه پشت ملی، کۆتهره داره که پیس بوو، درک ودال و ههژگ و

بژال دهوری دابوو، سهړیکی بهرز بووبوووه. کابرا به
ناره‌هتی لهوی دانیشتبوو. زورم به‌زه‌یی پیدا هاته‌وه، ئەم
دیمه‌نه هیڼده‌ی دی، بۆلای کابرای راکیشام..

ماوه‌یه‌کی زور، به چاوه قوول ولیله‌کانی تی پوانیم، به‌لام
پیده‌چوو من نه‌بینیت. پاشان له ناکاوا به بیزاریه‌وه گوتی:
- له‌دووی من هاتوویت؟

- نه‌خیر!

- ئەدی بۆچی هاتوویت؟

- هیچ، هه‌روا.

چاویلکه‌هی داکه‌ن، به ده‌سته‌سړیکی پر له په‌له‌ین ره‌ش و
سوور سړی وگوتی:

- وه‌ره ئیره، خوت هه‌لده‌خواری و وه‌ره ئیره.

که‌له لایه‌وه دانیشتم، باوه‌شی پیدا کردم وگوتی:

- لیره دانیشه، بۆخۆمان داده‌نیشین و هیچ قسه‌یه‌ک ناکه‌ین
باشه؟

گوتی:- وادیاره تو کورپکی سه‌سه‌ختیت!؟

- بهائی!

- جوانه!

ماوهیهکی زور به بیئهوهی ورتهمان لیوه بیټ، لهویندهر
دانیشتین. ئیوارهیهکی کړوکپ و بی سهر وسه دا بوو، یهکیک
بوو لهو پاییزه ئیواره خهمناکانهی، که گولان به
به رچاوتهوه په ژمرده دهن و وشک دهنهوهو دهوهرن. و
زهوی هه موو بوون و بهرامهیهکی هاوینهی خوئی به ریډه کات،
به ره بهره شی و نم هه لډینی و دنیا ساف و روناک
ده بیتهوهو قهله ره شان به ئاسمانی ئال و سوورباوهوه،
ده سوورپینهوهو و هزار و یهک ئه ندیشهی خه مگین، له
خه یالی مروڤدا دروستده کهن، هه موو شتیکی کړوکپ و
بیډه نکه. هه ر دهنگیکی بچووک، هه ر وه رینی گه لایهک، هه ر
بال لیكدانی بالندهیهک، به جوړی له گویدا دهنگ ده داتهوه،
ناچار ده بیټ ئاورپکی پرسیار ئامیز بده بتهوه. به لام دواي
ئو رچه نینه، هه موو شتیکی له بیډه نگیکی قوولا غه رق
ده بووهوهو دنیا ته واو خاموش ده بووهوه.

ئوساته جوانانه بیرو وخه یالی پاک و بیگه ردی ئه وهنده
ته نک وناسکیان لیډه که ویتتهوه، که به وشه وپه یقان نایه نه

دەربرین، تهنک وهکو داوی جالچولۆکه، زهحمهته پیاو
بکاریت، راویان بکات و له قالبی وشهیان بدات. وهکو
راخشینی ستیران بهپهله ههلدی وئاوا دهبیّت. ئیدی یان
خه م و پهژاره دهخاته دلان، یا دل خوش دهکات، یان
نیگهرانی دهکات. له ساتانهدا، پیاو کهسایهتی خوئی
دهدۆزیتهوهو به دریزایی ژیان دهستبهرداری نابیت.

خۆم له ههمیزی کابرا خزاندهبوو، له نیوان لق وپۆپی دار
سیوه رهشهکهوه، دهمانروانیه ئاسمانی سوورباو،
زهقیقهیهکمان (جوّره تهیریکه) بینی، بهرز دهبووهوه و
دادهکشا، سوهره (جوّره تهیریکه) له ئهرقیتونیک (گیای
باوه ئاده م) ورکا بوو، بو ناوکی تهردهگهرا!

ههوری نزم، به پهراویزی ئاسۆی سوور و ئالهوه به سه
کیلگهکانهوه بهرهولای مه دههات، پۆلی قهلهرهشان بهژیر
ههورهکهدا، بهرهو هیلانهکانی خویمان کهله گۆرستانهکهدا
کردبوویان، دهرویشتن. ههموو ئهم دیمه نانه جوان و شیرین
بوون، لهتۆ وایه جلیکی تازهیان له بهر کردوووه بو ئهوهی
بیانبینی و لییان تیبگهی.

هاورپیکه م، ناوبه ناو هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا و ده یگوت:

- ئه مه جوانه، وانیه؟ جوانه، ها؟ به لام هه واکه ی نمساره، وانیه؟ سه رمات نییه؟

به لام که دنیا به ته و او هتی تاریک بوو، هه وا ساردی کرد، گوتی:

- و ابزانم، به سه با برۆین ..

که گه یشتینه بهر ده رگای باخه که، راوه ستا و به ئه سپایی گوتی:

- به راستی نه نکیکی باشت هه یه .. گه نجینه یه که له و گوره ..
چاوه کانی نوقانندن، بزه یه کی بو کرد، به کاوه خو له سه ری
رۆیی:

- ئه وه سزا که ی بوو، چونکه ئه قل و ئیراده ی خو ی راده ستی
که سیکی دی کرد بوو.

منی له ده رگاکه ئاودییو کرد و گوتی:

- براله، ههمیشه ئهو وشانهت لهبیر بی، وهکو گواره له
گوئی بکه... نووسین دهزانی؟

- نهخیر!

- خۆت فیڕ بکه. کهفیڕ بووی، ههموو چیرۆکهکانی داپیرهت
بنووسهوه، ئهوه کاریکی پر بایهخه ها.

بووین، به دۆستی گیانی به گیانی، لهو پرۆژه بهدواوه، ههر
کاتی مهيلم لی بوایه دهچوم بۆلای. لهسهه سهندووقیکی پر
له خوردهوات دادهنیشتم و به دلێکی خوشهوه تهمهشام
دهکرد، کهچۆن قورقوشمی دهتواندهوه و مسی گهرم دهکرد.
که تهواو سوور دهبووهوه، دهیخسته سهه سندانێکی چکۆله،
به چهکوشیکی چکۆلهی دهسک جوان، دهی کوتایهوه. ئیدی
یاروی "ئهمه جوانه!" بربهند و رهندهوه ههرهی زۆر باریکی
وهکو داوه مووشی بهکار دینا و ههموو شتیکی به
تهرازوویهکی برنجهی زۆر ههستیار دهکیشا. ههنديجار،
جۆرهها ئاوی له ناو بۆتهیهکی سپی ئهستوردا، تیکهه
دهکرد، ئیدی بۆنیکی کهسکون ژوورهکهی پر دهکرد، پیاو
ههناسهی تهنگ دهبوو. ئهوسا دهپروانییه کتیبیکی ئهستور

و به دهم کروشتنی لیوه سووره کانیه وه، یان له بن لیوانه وه
ده یگوت:

ئا، ئه ی گوئی سارون...

لیم ده پرسی: - چی ده کهیت؟

- ده مهوئ شتیکی گرینگ دروست بکه م براله...

- چ شتیکی؟

- شتیکی، شتیکی که ناتوانم به جوړئ بوئی شروقه بکه م، که
تی بگهیت..

- بابام ده لیئت که گوایه تو پاره ی قه لب دروست ده کهیت.

- بابات؟ بوخوی ده لیئت! پاره ئه م هموو زه حمهت و ماندوو
بوونه نایه نیئت.

- باشه، پاره ی نانه کهت چون ده دهیت؟

- دروسته، کهس به بی پاره نانت ناداتی.

- بینیت؟ گوشتیش به خوړایی نادهن. ئه ویش پاره ی دهوئ...

- ئه وهش دروسته، گوشتیش پاره ی دهوئیت..

زۆر به میهره بانی ونهرم و نیانی پیکه نی، ئۆخرنم کهوته
دل و دهر وون، ئەوسا به سوعبەت وشۆخییەوه، کهوته
ختووکه دانی په ناگویم، وهکو ئەوهی بیچوه پشیلەیهک بم و
یاریم له گەلدا بکات، له سهری پۆیی:

- من دهره قەتی تو نایەم، هەرچیەک دەلیم وه لام دده دیه وه،
واچاکه له وهی پتر گەنگەشه نه کهین..

هەندیجار دەستی له کار هەلده گرت و دهات له بهر
په نجه ره که و له نزیکي منه وه رۆده نیشت. له گەل منا و له
په نجه ره که وه ته مه شای دار سیوه کانی ده کرد که چون
خهزان لیی ددان و گەلاکانیان دەرژاو رپوت وقوت
ده بوونه وه، یان سهیری بارانه که مان ده کرد که چون به سهر
بانه کاندادا ده باری و گیا و پووشی ناو حه وشه کهی
راده مائی. ئەم پیاوه (جوانه !) زۆر کهم قسهی ده کرد،
ئەگەر قسهی بکردایه، له چه ند وشه یه کی زه رووری زیاتری
نه ده وت. خو ئەگەر بیویستایه سه رنجم بو شتیکی رابکی شیت،
به ئەسپایی ئانیشکیکی تیوه ده ژه ند، به گوشه ی چاو
ئاماژه ی بو شته که ده کرد.

من له حهوشه کهی خوّماندا، شتیکم بهدی نهده کرد که مایهی
سه رنج بی، به لام تیوه ژهنده نهکانی ئه و قسه که مهکانی،
کردبوویانه کاریک، ئه وهی ده مبینی، بایه خیکی تاییه تی له
به رچاوم پهیدا ده کرد وله زهینما، له قولایی یادگه مدا
نهخش ده بوو. بو نمونه پشیله یهک به نیو حهوشه دا غار
ده دات، ئه و جا به دیار گولاویکه وه ده وهستی و ته مه شای
وینه کهی خوی له نیو ئاوه که دا ده کات، چنگه ترسناکهکانی
به رز ده کاته وه، وه کو ئه وهی بیهوی به سیبه ره کهی خویدا
بکیشیت. یاروی " جوانه! " به ئه سپایی ده لیت: - پشیله
له خو رازین. له هه موو شتیک به گومانن..

یان که له بابه سووره زیړینه که، (مامای) هه لده فرییه سهر
دیواری حهوشه که، بالهکانی ده دا به یه کدا، له زگ بوو
بکه ویته خواره وه، تووره ده بوو، ملی دریز ده کرده وه و دهی
قووقاند. " جوانه! " ده یگوت:

- ئه م جه نه راله، زور به کهش و فشه، به لام زور بی ئاوه زه..
والی - خولامی ئه فسه ره که - به ناو قوور و حه ری
حهوشه که دا، وه کو ئه سپیکی پیر ری ده کرد. سهره زله کهی
به رز کردبووه وه، به تووره یی سهیری ئاسمانی ده کرد،

تیشکی سپیواژی ههتاو له سینگ و بهروکی دهدا، دوگمهی
مسینی پالتوکهی والی، له بهر تیشکی خوړه کهدا به جوړی
دهدره وشایه وه له تو وایه ئاگریان لی بهرز ده بیته وه.
کابرای تاتاری ده وه ستییت. به قامکه خواره کانی دست به
دوگمهکاندا دینیت. یاروی (جوانه!) ده لیت:

- به جوړی دست به دوگمهکانیا دینیت، وهکو ئه وهی میدال
بن و به به روکیا کرابن!

ههرزوو ههستم کرد، روژبه روژ دوستایه تیم له گهل ئه م
پیاوه دا (ئه مه جوانه!) نزیکتر وبتهوتر ده بیته. وام لیتهات
نهم ده توانی لیی دوور بکه ومه وه. ده مکرد به شهریک و
هاوبه شی هه موو خو شی و ناخوشییه کانی خو م. هه رچه نده
کابرا به تبع و تبعیعت که سیکی که مدوو بوو، به لام
هه رگیز ریگی له من نه ده گرت، هه ر قسه یه ک بکه م، هه ر
بیریکم به میشکا دیت، به که مالی ئیسراحت ده ری ببرم.
ریک به پیچه وانهی باپیرمه وه، هه رکه ده مم هه له ینا بایه،
ده می ده کردم به ته له ی ته قیو، هاواری به سه رما ده کرد:-
ده مت داخه، چه نه بازی مه که، دیسان ئاشی شه یتان
که وته گهر.

لی نه نکم، که ده کهوته قسان، ئیدی گوئی به کومینتی کهس نه ده دا و گوئی له کهس نه ده گرت.

به لام (جوانه!) به دل گویم لیده گریت، زورجار به پیکه نینه وه ده لیت:

- به لام ئەمه راست نییه براله! تو ئەمهت له خه یالی خوتا دروستکردوو.

سه رنج و ئیراده کورته کانی، هه میسه ماقوول و به جی بوون... وام هه سته کرد، ده توانی دل ومیشکی من بخوینیته وه، ئەو شته دروستکراو وزیادانه ی من به قسه کانمه وه م ده نان، که شفبکات و به دوو وشه ی نه وازش ئامیز، هه ر له بییشه که دا خه فه ی ده کردن و ده یگوت:- براله، تو درو ده کهیت!

من هه ندیجار، به ئانقه ست ئەو توانا ئەفسووناویه ی ئەوم ده ئەزموو، به خه یال هه ندی چیرۆک و ئەفسانانم دروسته کرد و وه کو راستیه کی واقعی بو م ده گپرایه وه. لی ئەو قه ده ری گوئی ده گرت و ئەوجا سه ری باده دا و ده یگوت:

- ئەمه درویه براله. تو درو ده کهیت!

- چۆن دەزانیت؟

- دیاره، هاوار دهکات، مانگی چوارده ئەنگوستی ناویت..

زۆرجار که نهنکم بو ئاو هیناندهچوو بو سهر بیری سینایا،
منی لهگهڵ خویدا دهبرد، جارێک دیتمان به پینج کهسی
شاری له کابرایهکی دیهاتی داماوین دها، دابووین به
عاردیدا و وهکو کومهله سهگیکی درتی بهر بووون. نهنکم
سهتهکانی لهم سهر و لهوسهری "چانچو" یهکه (چانچو:
داریکی راسته، دهخریته سهر شان و دوو سهتهل یان زهميله
به ههر دوو سهریهوه ههدهواسری، تا ههنگرتنی ئاسان بیت
(کردهوهو هاواری لهمن کرد:- خیرا لهم ناوه دوور بکهوه!

من ترسام، بلهز دواي نهنکم کهوتم... کهوتمه بهردباران
کردنی شارییهکان، نهنکیشم ئازایانه به چانچویهکه بهر
بووه شان و ملیان. ههندی خهڵکی دیکهش به هانای کابرای
دیهاتیهوه هاتن. ئیدی شاریهکان بهپهله پروزی قووچانیان.
ههنگی نهنکم چوو بهلای کابرای دیهاتیهوه، کهوته شوردنی
سهر و چاوی کابرای دیهاتی که یهکپارچه خوین و زام بوو.

ئێستاش که دیمهنی ئهو پیاوه دینمهوه بهرچاوی خۆم،
موچورکهه پێدا دیت. جووره نهفرهتیکم لا دروست دهبیت.

لهبیرمه چۆن به قامکه پیسهکانی، کهپووه دادراو و بریندارهکهی گرتبوو، چۆن دهکۆکی و خوین لهبهینی پهنجهکانیهوه فیچقهی دهکرد به دهم و چاو و سینگ و بهرۆکی نهنکندا دهپرژا. نهنکیشم گوئ به گوئی ئهوه دینالاند و سهراپای له ههژمهتاندا دهلهرزی.

وهختایهک گهیمهوه مائی، به ههلهداوان بو ژوورهکهی یارۆی (جوانه!) چووم و بویهرهکهم له سیری تا پیازی بو گیرایهوه.

یارۆ، دهستی له کارهکهی ههنگرت، ریک له ههنهبر مندا وهستا، بربهندیکی دریزی خواری شمشیر ئاسای بهدهستهوه گرتبوو وگوئی له قسهکانی من دهگرت، و لهزیر چاویلکهکهیهوه، بهداخ و کهسهریکی ئاشکراوه تهمشای منی دهکرد. لهناکاوا قسهکهی بهمن بری و بهوپهری کهسهرهوه گوئی:

- جوانه! بویهرهکه ریک بهوجوره بوو که گیراتهوه! زور چاکه!

هیشتا هر پeshوکابووم، کاریگهری بویهرهکهم بهسهرهوه مابوو، بیئهوهی گوئ به قسهکانی وی بدهم، لهسهری

رپوښتم. ئه و دهستی له ملم کرد، به ناو ژووره که دا که و ته
هاتوچو، چند جاريک پي هه لکه و ت، دوو باره قسه که ی
پي پريم و گوتی:

- به سه، به سه! ئه وهی ده بوا بگوتري، هه موويت به زياده
گوت! تيده گهي! ئه وهنده به سه، ته واو!

وازم له گيړانه وهی رووداوه که هي نا... له هه وه له وه ئه وه م
پيناخوش بوو، به لام که باش بريم ليکرده وه، به که مالي
سه رسامي بوم به ديار که و ت که له کاتي خویدا رايگرتم...
ئه وهی که پيويست بوو، هه موويم گيړابو وه وه... دوو باره پي
گوتم:

- بيري خوت به و شتانه وه مژوول مه که. له بيري خوتی
به ره وه، بوخوت باشته!

هه نديجار له نا کاوا، هه ندي قسهی ده کرد که تا ئيستا له
بیرم ماون و تا بشمينم له بيريان نا که م. روژيک باسی دژمنه
سه ر سه خته که ی خوم، کلوشينکوف بو کرد، ئه م کوره
يه کيک بوو له شه قاوه کانی شه قامی نوفایا، کوریکي قه له وهی
سه رزل، ئیدی که سمان، ده ره قه تی که سمان نه ده هاتين.

یارۆی (ئه‌مه جوانه!) به وردی گوئی له کیشه‌که‌م گرت،
ئه‌وجا گوتی:

- ئه‌مانه فشه‌ن، ئه‌و زۆره‌ی ئه‌و هه‌یه‌تی زۆر نییه! زۆر و
هه‌یزی راسه‌قه‌ینه، له جوڵه‌ی له‌زگینه‌دایه، تا گورجتر و
ته‌رده‌ست تر بی، زۆر و هه‌یزت زۆرتتر ده‌بی‌ت. حاله‌ی بوویت؟

رۆژی یه‌ک شه‌مه‌ی دواتر، قسه‌که‌ی ئه‌وم جه‌رباند، زۆر به
خه‌یرایی به‌ مست به‌ربوومه سه‌روچاوی کلوشینه‌کوف، زۆر به
ئاسانی به‌سه‌ریا سه‌رکه‌وتم، ئه‌مه کردیه کاریک متمانیه
زیاتر به‌ قسه و ئامۆزگارییه‌کانی (جوانه!) بکه‌م. ده‌یگوت:

- ده‌بی بزانی‌ت چۆن شته‌کان ده‌گریت، تیده‌گه‌ی هه‌لبه‌ته
ئه‌مه کاریکی زۆر دژواره.

له‌مه‌به‌ستی حاله‌ی نه‌بووم. به‌لام خۆبه‌خۆ ئه‌و قسانه و زۆر
قسه‌ی دیکه‌ی ئه‌وم له زه‌ینا نه‌خش بوون. ئه‌و قسانه‌م له
زه‌ینا بو‌یه نه‌خش بوون، چونکه وێرای ساده‌بیان،
نه‌ینیه‌کیان، تیاوو، مرو‌قی ده‌حه‌په‌ساند. باشه دژواری
گرتنی که‌فریک، یان پارچه‌یه‌ک نان، یان په‌رداخیک یان
چه‌کوشیک هونه‌ره‌که‌ی له چ دایه، چ دژوارییه‌کی تیایه؟!!

دژایه تی خه لکی ماله که دهرهق به یاروی (جوانه!)
رۆژبه رۆژ زیاد ده بوو. تهنانهت پشيله به نازونوزه که ی ژنه
شهنگول و رپووخوشه کهش، که دهچووه باوهشی ههمووان،
ئهو ی له م متمانه یه ئاوارته ده کرد، ویرای ئه وه ی مجامه له ی
ده کرد، نه دهچووه لای. ئه وه م له بهر گران بوو، سزام دا، گویم
رپاکیشا، به گریانه وه لیی ده پارامه وه که له هاوړیکه م
نه ترسیت، فایده ی نه بوو، (ئه مه جوانه!) پاکانه ی بو ده کرد
و به منی ده گوت:

- گوئی مه ده یه، جله کانم بوئی ئه سیدیان لی دیت بو یه
پشيله که نایه ته لام.

به لام من دلنیا بووم هر یه کی که له خه لکی حه وشه و
بانه که، به داپیره شمه وه، به هه نجه ت و بیانوویه کی
تایبه تیه وه، ئه م کابرایه ده بوغزینن و دژایه تی ده که ن. من
ئو هه لویسته ی وانم به هه له یه کی ناره وا ده زانی و زوری
ئه زیه ت ده دام.

نه نکم به تووره یی ده یگوت:

- بو لیی دوور ناکه ویته وه؟ ئاگاداربه، نه با فییری شتیکت
بکات که!..

لی بابام، ئەو بەلا ڕدین سوورە، ھەرجاری زانیبای کہ
چوومەتە دەف ئەو کابرایە، بگرە کویت دیشیت، ھەسیر
مەیدانیکی چاکی دەکردم. ھەلبەتە من ئەمەم بو یاروی
(جوانە!) نەدەگیڤرایەوہ کہ گوايە نەنکم و بابام ھەزناکەن
ھاتوچوی ئەو بکەم. بەلام بە ڕاشکاوی بوچوونی خەلکەکەم
دەربارە ی وی، بو دەگیڤرایەوہ:

- نەنکم لە تۆ دەترسیت-دەلیت تۆ جادووگەریت و باباشم
ھەمان بوچوونی ھەيە. دەلیت تۆ دژمنی خودایت، بو خەلک
وخوا خەتەریت.

وہکو ئەوہی میشیکی قیرسیچمە ولاسار لە خوئی پاس بکات،
سەری بادەدا، بزەيەک دەنیشتە سەر ڕوخسارە سپیەکە ی و
بەو بزەيە سەرودلم دەگیرا، بەرچاوم تاریک دەبوو،
بەکاوەخۆ دەیگوت:

- خویشم ھەست بەمە دەکەم. بەراستی ئەمە مایە ی داخە،
نە وەسایە برالە؟

- با.

- زۆر ناخۆشە.

ئەنجام دەريان كرد.

رۆژيک پاش تىشت چووم بۆلای، بىنيم چوار مشقى لەسەر
ئەرزەكە رۆنىشتوو، كەل وپەل و كتيبهكانى كۆدەكاتەووە
لە جانتا و سەندوووقەكانى دەنيّت، ولەبەر خۆيەووە ئاوازی "
گۆلى سوورى ساروون " دەليّتهووە..

كەچاوى بەمن كەوت، گوتى:- ئى برالە بە دوعا، من دەرۆم.

- بۆچى؟

نىگايەكى كردم و گوتى:- نازانى بۆچى؟ ئەم ژوورەيان بۆ
دايكت دەويّت..

- كى گوتى؟

- بابات.

- درۆ دەكات!

كابرا باوەشى پيدا كردم، رايكيّشامە لای خۆيەووە، لە
ئەرزەكە و لە نزيكى خۆيەووە داينام وبە ئەسپايى گوتى:

- ليم زويّر مەبە! وامدەزانى توّ ئاگات لەو فيّل و فەرەجانە
هەيە و ليمي دەشاريتهووە، ئيدى جوّرهها گومانم ليّكردى.

زۆر پەست و غەمگین بووم، لەویش زویر بووم، لێ
نەمدەزانی بۆ. بزەیهک نیشتە سەر لیوی و بە دەنگیکی
نەوی گوتی:

- گوی بگرە... لەبیرتە کە جاریک پیمگوتی، هاتوچۆی من
مەکە؟

سەری ئەریم بۆ لەقاند.

- ئەوسا لە من رەنجایت، وانەبوو؟

- با!

- من حەزم نەدەکرد زویرت بکەم. بەلام دەمزانی ئەگەر
دۆستایەتی من بکەیت، باپیره و داپیرهت لەگەڵت بەشەر
دین، بۆیە نەم دەویست بەبۆنەیی منەوه کوتەک بخۆیت..

بەجۆری قسەیی دەکرد، وەکو ئەوهی مندالیکی هاوتەمەنی من
بیت. قسەکانیم زۆر لە گیان خۆشبوو. وام هەستەکرد،
هەموو ئەو قسانەیی ئەو بۆی دەکردم، دەمیکی دەیانزانم.
بۆیە گوتم:- من دەمیکی هەستم بەمە کردوو.

- دەی برالە! باشتر، با وابی.

هەستم کرد، ژانیکی تووند دلم دەگوشییت، لیم پرسی:

- باشه، ئەمانه بۆ كەسيان حەز بە چارهى تۆ ناكەن؟

بەمپهرەبانى باوهشى پيدا كردم، بە خووهى گوشيم، بە دەم
چاو تروكاندنهوه گوتى:

- چونكه من بئىگانهم، له خوڤيان نيم، هه موو عهيبىكم
ئەوهيه كه له خوڤيان نيم، وهكو ئەوان نيم..

خۆم بە باسكويهوه گرت. نەمدەزانى چ بكم يان چ بئيم.
ئەو له سهري رۆيى:

- تووره مەبه، گوئى مەدهئى!

ئەوسا دەمى له پەنا گويم ناو بە چپه گوتى:

- مەشگري.

كهچى، لهژير چاويلكه تاريك و رهشهكهى خوويهوه، روندك
بە گوناكانيا دههاته خوارهوه. ئيدى وهكو هه موو جاران،
ماوهيهك بهو دهقهوهوبهبيدهنگى رۆنيشتن. جارجارىك يهك
دوو كهليمه قسهمان دهكرد.

ئيوارهى ئەو رۆژه، بهوپهري مپهرهبانى مالاوايى له
هه مووان كرد و منى بە گهرمى له ئاميز گرت و رۆيى.

بهپهله خوّم گهيانده ئه و ديو دهركه ودهروازهكه، له
دورهوه تهمهشام دهكرد، كهچون بهسهر ئه و عهرهبانهييهوه
كه چهرخهكاني قور و حهري بهستهلهكي كوّلانهكي دهبري،
تهكاني دهخوارد.. ههركه ئه و رويي داپيرهه بلهز كهوته
شوردن و پاككردنهوهي ژووره پيسهكهي ئه و. چووم بوّلاي، به
ئانقهست بهم لاوبهولايدا غارم دهدا، تا ريي ليبيگرم و
ماتهلي بكم. نهنكم، بهر من كهوت و هاواري بهسهردا
كردم:

- لاکهوه ليّره!

- بوّچي دهرتان كرد؟

- تو ههقت چيبه.

گوتم:- ئيوه ههمووتان بي ئهقلن، خيلى قهلهموونن.

پهرو تهرهكهي ههگرت وقيزاندي:

- ئهوه شيّت بووي، ههي مردهلوّخ!؟

من، قسهكهي پيشووي خوّم راست كردهوه و گوتم:

- تو نهبي، ئيدي ههمووان بي ئهقلن.

به لّام ئه مهش هيوري نه کرده وه .

بابام، ئيواره، له سهر سفره و خواني شيف، گوتي :

- دهی، له خودا به زياد بي که رويي . هه رجاري که ده مبيني
وه کو ئه وه بوو کيرديک به دلّما بکهن، ئوخه ی که رزگار
بووم .

له داخا مراکه کهم شکاند، له سهر ئه وهش ليّدانيکي باشم
خوارد .

به وجوره، دوستايه تيم، له گه لّ يه کهم مروّڤدا، له و مروّڤه زور
وزه به ندانه ی له ولّاتي خوياندا بيگانهن و له هه مان کاتدا
باشترين رولّه ی ولّاتي خويانن، کوّتايي هات ..

فه سلی (۹)

ده توانم منداليه تي خوّم به ههنگه ماليک بشوبهينم، که
خه لکاننيکي ساده و ئاسايي و جياواز، ههنگويني زانياري و
ئه زموون و بيرکردنه وه ی خويان ده رباره ی ژيان، ده خسته
ناوييه وه . ئيدي يهک به يهکي ئه وانه، هه رکهسه و به
گويره ی تواناي خويان، که سايه تي منيان ده ولّه مند کرد .

زۆر جار ئەم ھەنگوینانە پیس و تال بوون، بەلام،
بەھەر حال، ھەر زانیارییەک، حوکمی ھەنگوینی ھەیە.

داوی پۆیشتنی یارۆی (ئەمە جوانە!) پەییوھندی و
دۆستایەتیم لەگەڵ ھاپۆ بیوتردا خۆشبوو. ئەم پیاوھە
پروالەت و پاک و خاوینیدا لە بابام دەچوو، ھەرچەندە لە
بابام لاوازتر و وردیلەتر بوو، کە تەمەشات دەکرد، لە
ھەرزەکاریک دەچوو، کە بوو خۆشی و سوعبەت جلی
پیرەمیانی لەبەر کردبیت. دەم وچاوی یەکیارچە چرچ و
لۆچ بوو. ھیلەکانی دەم وچاوی لە سەبەتەییەک دەچوو بە
تەرکە دروست کرابی، و گۆشتەکەیی دەم وچاوی لە درزی
تەرکەکانەو دەرکەوتبن. چاوە زەق و ناشیرین و زەردەکانی
وھکو دوو تەیری بچووکی ناو قەفەسیک لەبەینی چرچ و
لۆچەکانی دەم وچاویەو دەجولان. قژە ماش و برنجەکەیی
لوول بووبوو و ردینە دریزەکەیی لە شیوھیی بازنەیییدا چووبوو
بەییەکدا. زۆربەیی کات سەبیلی بەدەمەوھ بوو، دووکەلی
سەبیلەکەیی شینباو، لە رەنگی ردینە ماش و برنجەکەیی
دەچوو، دەنگی ناسک و لە ھەمان کاتدا گەورە بوو، بەلام
ناخۆش نەبوو، قسەیی زۆر بە تویکل بوو، وام وینا دەکرد کە

باسی خوئی دهکرد، گالتھی به هموو ئهوانه دهکرد که
ژیانی خوئی بو دهگیرانهوه:

- که منداڵ بووم، ئهوکاتهی لهلای دۆتمیر تاتیانا بووم،
که به ئه لکسیفنا به نیوبانگ بوو، گوتی: دهبی کاری
ئاسنگه ری بکهیت. هه رکه دهستم به کار کرد و نه کرد، گوتی:
برۆ ببه به شاگردی باخهوانه که. ئیدی موژیک (جوتیاری
کوئله) هه ر ئه مریکی پیبکریت، دهبی جیبه جیبیکات. ملم دا،
بووم به باخهوان، به لام وه کو گوتراوه " نان بده به نانهوا،
ئه گه ر نیوهشی بخوا " جاریکی دیکه، گوتی بتروشکا، واچاکه
ماسیگری تاقی بکهیتهوه. بو من هیچ فهرقیکی نه بوو، هیشتا
به تهواوهتی له سه ر کاره تازه کهم رانه هاتبووم، به ناچاری
مالاوا ایم له ماسییه کان کرد، دۆتمیره کهم بوشاری ناردم تا
ببمه عاره بانچی یان هه رکاریکی دیکه که ئه و بیهوئی. چارم
چییه، چووم، بووم به عاره بانچی، به لام پاشان، پیش ئه وهی
خانم فریا بکهوئی، کاریکی تازه ترم به سه ردا بدات، بابه تی
ئازادی موژیکان هاته ئاراوه، ئیدی ئازاد بووم، ماینه وه من
و ئه سپه کهم. له و رۆژه به دواوه، له کوئیلیه تی خانم
دهرچووم، بووم به پاشکوئی ئه سپه کهم.

ئەسپەكەي، پىربوو، كە سەيرت دەكرد، لە تۆوايه كاتى
خۆى سىپى بووه، نىگاركىشىكى مەست و سەرخۆش،
ويستوويه تى بە بۆيهى جۆراوجۆر رەنگى بكات و بەلام زوو
تاقەتى چوووه و كارەكەي بە نيوەچلى بەجى هيشتوووه و
بۆيهكەي لە ئەسپەكە نەسپيوه. ئەسپەكە لاقى خوار و
ئەژنۆى ئاوسابوو، ئيسكەكانى سەرى زەق و زۆپ دياربوو،
چاوهكانى لىل و تاريك وخەمناك دياربوون، سەرى بە
هەندى دەمارى ئەستور، پيىستى وشكەوه، بە ئاستەم
بەملييهوه بەند بوو. هاپۆ بيوتر، زۆر حورمەتى ئەم ئەسپەي
دەگرت، هەرگيز لىي نەدەدا، ناوى نابوو تانيا.

بابام، جاريك لىي پرسى:- بۆچى ناوى مەسيحيانەت لە
ئەسپەكەت ناوه؟

بەرسقى دايهوه:

- نا، جەنابى قاسيلى قاسيليو فيچى بەريز، تۆ سەهوى!
تانيا، ناويكى مەسيحيانە نييه، بەلكو تاتيانا
مەسيحيانەيه!

هاپۆ بيوتر، خوينه وارييهكى باشى هەبوو، سووكە
شارەزاييهكى لە كتيبي پيروژدا هەبوو. هەميشە لەگەل

بابامدا، گهنگهشهيان بوو، گهنگهشهكهيان لهسهر ئهوه بوو،
كامه وهلى و ئيمامى مهسيحى، له ههموو وهلى وئيمامهكان
پيروتر و گهورهتره؟ زور به تووندى، ئيراديان له ههموو ئه
گوناهكارانه دهگرت كه ناويان له تهوراتدا هاتبوو، به
تايبهتى له ئهشالوم. باس و گهنگهشهكهيان ههنديجار زور
تووند دهبوو، بابام ههلهچوو، چاوه سهوزهكاني گريان
ليدهبووهوه، هاواري دهکرد: - ئهليکسى، برو دهري!

هاپو بيوتر، پياويكى تا رادهيهك به تهرتيب و پاك و خاوين
بوو، كه به ناو ههوشه دا برويشتبا، ههر دارو بهرد وئيسك
و پروسك و خوردهواتيكي بهابتايه ري، به نووكه پييهك
دهيدايه لاوه و له بن ليوانهوه دهى پرتاند:

- ئه مانه ناكهى! خيريان نيبه و شهريان به پاي سهگ!

پياويكى سویره قسه بوو، به روالهت پياويكى رووخوش بوو،
به لام ههنديجار، چاوى سوور دهبوون، ههنديجار وهكو چاوى
مردوو، ليلى وتاريك دهبوون، ههنگى دهخزيه سووچيىكى
تاريكهوه و خوى گرموله دهکرد، بيدهنگ، خه مبار، دهتگوت
وهكو برازاكهى كه ر و لاله. دهچووم بولاي، ليىم دهپرسى: -
هاپو بيوتر چيته؟

به داخ و كه سه ره وه، به ده نگیگی تووره دهیگوت:

- وازم لیبینه، برؤ به لای کاری خوته وه!

پیاویک له یه کیك له ماله کانی کوْلانه کهی مه دا ده ژیا،
لوویه کی گه وره به سهر هه نیه یه وه بوو، خولیا و
که لکه له یه کی سهیری له میشکا بوو. رۆژانی یه کشه ممان،
له بهر په نجه ره که دا رۆده نیشته، له وینده ره وه، تا پرو
ساچمه زه نی به سهگ، پشیکان، مریشک و قه له ره شان و
ته نانه ت ئه و ریوارانه شه وه ده نا که به دلی ئه و نه بوایه ن.
چه ند جاریک ئه و کاره ی به ران بهر به یارۆی (جوانه!)
کرد بوو، به لام خوش به ختانه، ساچمه کان،
چا که ته چه رمه که یان دیواو دهر نه کرد بوو، هه ندیک له
ساچمه کان که وت بوونه ناو گیرفانی یه وه. من ئیستاش له
بیرمه، که یارۆی هاو ریم چون ئه و ساچمانه ی له گیرفانی
ده ره یان و خستنیه ناو له پی و به وردی ته مه شای ده کردن،
که بابام دنهیدا تا سکا لای له سهر تو مار بکات، یارۆی (جوانه!)
ساچمه بو ره کانی هه لدانه سووچیگی مووبه قه که وه و
گوتی:- ئه وه نایه نی.

جاریکی دی هه مان ئه و تیره ندازه، چهند ساچمه یه کی به لاقی بابامه وه نا، بابام زور تووره بوو، له لای دادوهر شکاتی لیکرد، کومه لیک شاید ی لیگرت، به لام ئه و ئا غایه له ناکاوا دیار نه ما، کس نه یزانی ئه رز قووتی دا، یان ئاسمان هه لیکیشا.

هه رجاری دهنگی تهقه ی تا پره که ی یاروی تیره نداز له کولانه که وه هاتبا، هاپو بیوتر، به په له خوی ده گه یانده شه پقه کاله وه بووه، قهراخ پانه که ی خوی و- که ته نیا رۆزانی پشووی یه ک شه ممان له سه ری ده کرد- له سه ره ماش و برنجه که ی ده نا و به هه شتاو له ده روزه ی هه وشه وه ده رده که وت. ورگی ده رده په راند و ده ستی ده نایه پشتی و پالتو که ی له دواوه وه کو کلکی ته یران به رز ده بووه وه و ئه وسا به وپه ری که ش و فشه وه، بی په روا و بیباک، به سه ر شوسته که ی به رده م په نجه ره ی مالی کابرای تیره ندازدا ده رپویی و به هه مان رپگادا ده شگه راپیه وه. هه موو خه لکی ماله که مان له بهر ده روزه که دا خر ده بوونه وه و چاوه پروانمان ده کرد تا بزانی چی پووده دات. ئه و کابرا ئه فسه ره رپوخسار بو ره قنه یه و ژنه زه ری و قر زه رده که ی، له په نجه ره که وه سه ریان ده کیشا.

مهیدانی بیتلینگ پر دهبوو له خه لکی و ته مه شایان ده کرد،
ته نیا له خانووه که ی مالی ئوفزیانیکوفه وه، که کروکپ و
بیدهنگ له گوږستان ده چوو، کهس نه ده هاته دهره وه.

هه ندیجار هاپو بیوتر، به ناکامی له و هاتوچوییه ی
ده گه رایه وه، کابرای تیره نداز، به و نیچیره ی نه ده زانی، که
چه ند ساچمه یه کی لی خه سار بکات... به لام هه ندیجاریش،
دوو فیشه کی دوا به دوا ییه کی پیوه ده نا:- بم! بم!..

هاپو بیوتر، بیئه وه ی خو ی شلوی بکات، یان که میک پی
هه لگریت، به ره ولای مه ده هات و به وپه ری خو په سندییه وه
ده یگوت:- چ نییه، بهر کلکی پالتو که م کهوت..

به لام جاریک ساچمه که بهر شان وملی کهوت... نه نکم، له
کاتیکا به دهرزی دروومان، ساچمه که ی له ژیر پیسته که یه وه
بو دهر دینا، پیی گوت:

- ئاخر تو بو ئه م کابرا شییت و شووره ده هاروژینی! ئه گهر
ئه م بایه له م کونه وه بی، جاریک چاوت کویر ده کات!

هاپو بیوتر، به بی موبالاتی به رسقی ده دایه وه:

- نه، ئاكولينا ئيقانوقنا! شتى واناكات، كابرايهكى
تفهنگچى نيبه..

- باشه تو بۇچى خۇت دهكەى به نيشانهى ئەو؟ خۇت كردووہ
به گهپچارى ئەو؟

- خۇم نه كردووہ به گهپچار، تهنيا دهمهوى توورہى بكم و
تہواو.

ئەوجا دەيروانيه ئەو ساچمانهى له به دهنیان دەرھینابوون و
خستبوونيه ناو له پيو تهمه شای ده كردن و ده يگوت:

- نا، ئەمه تفهنگچى نيبه! كاتى خۇى خانمەكەم، دوتمير
تاتيانا ئەلكسييفنا، به شيويهكى كاتى شووى به
ئەفسەرىك كرد به ناوى مامونت ئيليچ، دوتمير، وهكو چۆن
به ئاسانى خزمه تكاره كانى ده گۆرى، بهو ئاوايهش
ميرده كانى ده گۆرى. به هر حال مامونتي به شيويهكى كاتى
وهكو ميرد هينايه سه رمال. به لئى ئەو ئەفسەره تفهنگچى و
ئەنگيوه بوو، نه نه گيان. به فيشهكى راستى تهقهى ده كرد.
ئىگناشكا شيتى له دوورى چل شهقاويك راده گرت. بوتليكى
به قايشه كهى پشتيه وه ده به ست كه به ناو ههردوو لنگيا شور
ده بووه وه، ئىگناشكا، لاقى ليكىدى بلاو ده كردنه وه، ئەوهنده

بی ئاوهز بوو له جیاتی بترسیت، پیده‌کهنی. مامونت ئیلیچ دهستی ده‌دایه ده‌مانچه‌کهی نیشانه‌ی لیده‌گرته‌وه، فیشه‌که‌کهی ده‌ته‌قاند، بوتله‌که ورد و خاش بوو... جاریکیان، ئیگناشکا، نازانم چۆن بوو لاقی جولاند، وازانم می‌شوله پیوه‌ی دا، فیشه‌که‌که له‌جیاتی بهر بوتله‌که بکه‌ویت، بهر که‌شکه‌ژنوی کهوت! بهز دکتوریان هی‌نایه‌ سه‌ری، دکتوریش، هر زوو مه‌سه‌له‌کهی یه‌کلایی کرده‌وه، لاقی برییه‌وه، و لاقه‌که‌یان هر له‌ویدا به‌خاک سپارد!..

- ئه‌دی ئیگناشکا چی به‌سه‌ر هات؟

- هیچ، هر باکی نه‌بوو. ئیدی شی‌تان نه‌ پیوستیان به‌ لاقه و نه‌به‌ ده‌ست. ئیدی به‌ گه‌وجیتی خویان ده‌ژین و تیر به‌ سکی خویان نان ده‌خۆن. شی‌تی و گه‌وجاتی نیعمه‌تی خواجه، هه‌موو که‌س، گه‌وجانیان خو‌شده‌وی و یارمه‌تیا‌ن ده‌ده‌ن. شی‌تاتی زهره‌ری بو‌ که‌س نییه‌..

نه‌نکم، به‌و چیرۆکه‌ شلوی نه‌بوو، زۆر چیرۆکی له‌و بابه‌ته‌ی له‌لا بوو، به‌لام من زۆر ناره‌حه‌ت بووم، ترس له‌ سه‌راپام نیشت. له‌ بیوترم پرسى:

- باشه‌ هر ئا‌غایه‌ک، بو‌ی هه‌یه‌ که‌سیک بکوژیت؟

- بۇنا؟ دەتوانى وئەولاترىش! ئاغايان جارى واهەيە يەكترىش دەكوزن. جارىكىان ئەفسەرىكى سوارە ھاتە ميوانى دۆتمىر تاتيانا ئەلكسىيفنا، لەگەل مامونتدا لىيان بووبەشەر، ھەردوو ئەفسەر، دەستيان دايە دەمانچەكانيان، پىكەوہ چوونە ناو باخچەكە، لەویندەر، لە راپرەوہكەدا، لە نىك ئەستىلەكەوہ، كابرأى ئەفسەرى سوارە، (مامونت) بەر دەمانچە دا، رىك ناى بە جەرگىيەوہ، مامونت دەم و دەست مرد، برديان بۆ گۆرستان و بەخاكيان سپارد، كابرأى ئەفسەرى سوارەش بۆ دەقەرى قەفقازيا دوور خرايەوہو ھەموو شتىك برايەوہ... تىگەيشتى؟ ئاغايان لە ناو خوياندا و دەرھەق بە خويان ئەوہندە در بوون، چ جاي جووتيارى كويله و داماو، بە تايبەتى لەم قوناغەدا كە ئازاد بوون و لەژىر ركىفى ئاغاياندا نەماون. پىشتر تۆزى بەرانبەر بە موژىكان باشتەر بوون، چونكە موژىكەكان مۆلكى خويان بوون! نەنكم گوتى:- جارانىش، بەزەبيان بە جووتياراندا نەدەھاتەوہو بە بەشەريان نەدەزانين.

ھاپۆ بيوتر، قسەكەى بۆ سەلماند وگوتى:

- بهائی، دروسته! مولکی خوئیان بوون، بهلام مولکیکی بی
بهها...

هاپو بیوتر، لهگهل مندا میهره بان بوو. زوربه نهرمی قسهی
بو دهکردم، لهگهل خه لکی گه وره دا وانه بوو. راسته وراست
ته مه شای ناو چاوانی دهکردم. بهلام بهه رحال، هر له
خومه وه حزم له شتیکی نه دهکرد، نه مده زانی ئه و شته
چییه. که ده عوه تی مره بای ده کردین، پاروویه کی گه وره تر
له پارووی ئه وانی دی بو من ده کرد. ئه گهر بچویا بو شار،
کولیچه و کیک و چوره کی بو دینام. زورجار به کاوه خو لیی
ده پرسیم:

- دهی کورپی باش که گه وره بووی حه زده کهی ببیت به چی؟
ببیت به سهرباز یان فرمانبر؟

- ده مه وی بیم به سهرباز!

- خراپ نییه، سهربازی ئیستا وه کو جارن قورس نییه، خو
ئه گهر بته وی ببیت به قه شهش خراپ نییه - ئاسانه، ته نیا
جار جاری هاوار ده کهیت: "خودایا رحم له بهنده کانی خو
ت بکه!" و ئیدی ته واو... ژیانی قه شه و ره به نان، زور
ئاسانتره له ژیانی سهربازی و عه سکه ری، به راورد ناکرین.

به لام پراوچی، پراوی ماسی زور باشه، ئه مه هیچ زانیارییه کی ناویت، ئه وه ندهت زهحمه ته تا راده یی! که راهاتیت ئیدی ته واو!..

ئیدی به خویشییه وه، لاسایی ماسییانی ده کرده وه، که هر جوره یان چون به ده وری چه شه که دا ده خولیینه وه و کاتی به قولاپه که وه ده بن چون ته قه للا ده دن خو یان رزگار بکه ن... هه ندی جاریش بو دلدانه وه ی من ده یگوت:

- بو نمونه، تو که بابات لیته دات تووره ده بیت، وانیه؟ تو هله بیت. پیویست به تووره بوون ناکات. چونکه ئه وه به رژه وه ندی تو دی ده ویت، ده یه وئ پهره رده ت بکات، ئه م لی دانه فشه یه، گالته ی مندالانه، خوزگه تاتیانا ئه لکسییقنای خانمی منت ده بینی چون له خه لکی ده دا، ئه وه لی دان بوو، هر به خو یه وه نه ده وه ستا، که سیکی تایبه تی بو کاری لی دان پراگرتبوو، نیوی کریستوفور بوو که له کاری لی دانا پسیور بوو، ئیدی ئه م کابرایه له دیار وده قه ره که دا نیوبانگی ده کردبوو، ئاغا و مولکداره کانی ده رودراوسی، ده هاتن بو لای دوتمیرو لی ده پاران ه وه: " تاتیانا ئه لکسییفا، بی زهحمه ت کریستوفورمان به

ئەمانەت بدەيە، با خزمەتکار و کۆیلەکانمان بۆ تەمبى بکات. " دۆتمیریش مۆلەتى کریستوفورى دەدا کەلە گەلیاندا برۆات.

ئیدی بەوپەرى خوینساردی و بە دوور ودریژی بۆی دەگیپرامەوہ کە خانمەکەى چۆن لە بانیزەى کۆشکەکەیدا، لە سەر کورسییەکی سوور، بە جلیکی موزلینی سپیەوہ دادەنیشت، کولوانەيەکی شینی بە شانیا دەداو، تەمەشای کریستوفورى جەلادی دەکرد کە چۆن کۆیلە ژن و پیاوہکانی حەسیر مەیدان دەکرد.

- ئەم کریستوفورە، کاکۆ ھەرچەندە خەلکی ریازان بوو، بە رۆالەت زۆر لە قەرەج یان ئۆکرانی دەچوو. سمیلەکانی تا بناگووییەکانی ھاتبوون، دەم وچاوی شین، ھەموو رۆژیک رڊینی دەتاشی. ھیچ دیار نەبوو کە ئایا بەراستی تەختەى نوڤستان بوو یان بە ئانقەست خۆی لە گیلی دەدا و بەوہ خۆی لە ھەر پرس و جۆیەک دەپەراندەوہ. زۆرجار خۆی بە مووبەقەکەدا دەکرد. جامیکی پر لە ئاو دەکرد، ھەنگی مییشیک، یان سیسرکیک یان قالۆچەيەکی دەگرت و دەیخستە جامە ئاوہکەوہ و بە چیلکەيەک نقومی دەکرد، ئیدی

جاریک ئاشپه زیکمان هه بوو..

- کی هه یبوو؟

- دوتمیر تاتیان ئەلکسییفنا!

- بوچی ده لییت تاتیان و نالییت تاتیانا، چما پیاوه؟

به دهنگی بهرز پیکه نی:

- هه لبه ته زن بوو، به لام ویرای ئەوهش سمیلی رهش ده چوو هه. خانم، له ئەلمانیه رهش پیسته کان بوو. ئەمانه خه لکانیکن له عه ره ب ده چن. به لیی باسی ئاشپه زمان ده کرد، ئەمه چیرۆکیکی کۆمیدییه بچکۆل گیان..

ئهم چیرۆکه کومیدییه، بریتی بوو له وهی که یارۆی ئاشپهز، رۆژیک، خواردنیکی به گوشتی لینابوو، خواردنه که خراپ ده رچوو بوو، ئیدی ناچاریان کردبوو، هه لبه ته وه کو سزا، هه موو خواردنه که به جاری بخوات، خواردبووی، ئیدی نه خوش که وتبوو، ماوه یه کی زور له جیگادا که وتبوو.

من پهست بووم، گوتم:- ئەوهی گیراته وه، هیچ کۆمیدی نه بوو.

- ئەدی چ شتیکی کۆمیدییه؟ دهی پیم بلی...

- نازانم.

- كهواته قسه مهكه.

جاريكى دى كهوته گيرانه وهى چيروكه بى تامه كانى.

ههنديجار، له روظانى يهك شهمان و جهژناندا، كوره خاله كانم سهريان دهدين. ساشا ميخائيلوف، وهكو ههميشه بيتاقت وخه مين وته مهل وخوا وخليچك بوو، ساشا ياكوف، پاك وخواوين، زيتهل، وريا وئاگاي له ههموو شتيك هه بوو. جاريك، هه رسيكمان له سه ربان ده سووراپينه وه، پياويكمان بينى له نيو حه وشه كهى مالى بيتلينگدا، له سهر كو مايهك ئيزنگ و قلاشكهرى رونيشتوو و يارى ده گهل چهند تووته له سه گيكداهه كات. پالتويه كى سه وزى يه خه فهرووى ره شى گرانبه هاى له بهر بوو، به لام سه ره بچكوله ساف وزه رده كهى پروت بوو، هيچى له سهر نه بوو. تووته له كانمان، زور به لاوه جوان بوون، يه كيك له خالوزاكانم پيشنيازي كرد كه يه كيك له گوجيله كان بدزين، يه كسهر پيشنيازه كه مان په سند كرد، بله ز نه خشه يه كى زيره كانه مان دانا، نه خشه كه مان برىتى بوو له وهى كه خالوزاكانم بچنه كولان، له بهر ده رگاي حه وشى مالى بيتلينگدا چاوه پروان بكهن و منيش، كابرا

بترسینم تا ئەگەر پرایکرد، خالۆزاکانم، دەرفەت بێنن ولەو
شپرزەبیبەدا، خو بە حەوشەدا بکەن و گوجیلەبەک بفرینن،
پرسیم:- باشە چۆنی بترسینم؟

بەکیک لە خالۆزاکانم پێشنیازی کرد کە:- تفیک بەکە سەر
سەرە سافەکەهێ!

تفکردنە سەر سەری کەسێک، گوناحیکی گەورە نییە. من
زۆر جار بیستبووم و بەخۆم دیتبووم کە رەفتاری زۆر لەمە
دزیوتر و زبترتر لەگەڵ خەلکیدا کرابوو و دەکرا. بۆیە بێ هیچ
دوو دلایەتێک مەلم بوو ئەو ئەرکە دا..

هەراو زەنایەکی گەورە بەرپابوو، ئیدی ژن و پیاویکی
زۆری مالباتی بیتلینگ، بە سەرکردایەتی ئەفسەرێکی
گەنجی شیکپۆش پزژانە حەوشەیی ئیمەوه. جا چونکە
خالۆزاکانم لە کاتی چیبوونی فەرتەنەکەدا، لە کۆلان بوون
و بوو خو وەکو ئەوێ ئاگیان لە مەحمودی بێ زەواد
نەبیت، یارییان دەکرد، هەموو خەتایەکە بەملی مندا هات،
ئیدی بابام، بوو ئەوێ دلایەتێک بیتلینگ پزژی بکات،
بەبەرچاوی خەلکیکی زۆرەوه گرتمیە بن لیدان و شەلاخ.

دوای کوتهک خواردنه که، شهکته وماندوو، لهسه ر سهکوی
مووبهقه که و بهدهم ئازارهوه راکشام، له ناکاوا هاپو بیوتر
پهیدا بوو، جوانترین جلی له بهر کردبوو، خوی له تهل دابوو،
پیدهچوو، لهوپه ری دهروون ئارامیدا بیته، هاته لامهوه
وده می له په نا گویم نا وگوتی:

- چکوله گیان، کاریکی زورچاکت کردوو، دست خوشبیت،
کاریکی چاکت کرد که تفت کردووته سه ر سه ری ئه م پیره
نیریه (سابرین، ته گه، کوور) ههقی خویت خستووته قوی
مستی. ئه مانه هه ر بوئه وه باشن تف بکه یه چاره ی خو یان و
هه موو عیل و عه شره تیان! خو زگه که رپوچیکت ده کیشا به
که لله پووکه که یدا!

دیمه نی ئه و پیاوه پالتو سه وزه، ده م وچا و خره مندالانه یه م
هینایه به رچاوی خوم، که چون به ده م ئازاره وه وه کو
تووته له که ده نوزایه وه و به ده سته چکوله کانی سه ره ساف و
ئامال زه رده که ی ده سری، هه ستم به شه رمه زاریه کی زور
کرد، زور رقم له خالوزاکانم هه سته. به لام که چاوم، به
روخساری پر چرچ ولوچ و دزیوی عه ره بانچیه که کهوت هه موو

شتیکم لهبیر چوووهوه، دهم وچاوی رپیک له دهم وچاوی ئهو
ساتهی باپیرم دهچوو کهله منی دهدا.

من بههر دوو دهست و لاقان بیوترم له خوم دوور دهخستهوه
و هاوارم بهسهریا کرد:- لاجو، لییره نهمیینی، لاکهوه
لهبهرچاوم!

پیکهنی، چاویکی داگرت، لهسهر سهکوویهکه دابهزی و دوور
کهوتهوه... لهوکاته به دواوه، لهبهرچاوم کهوت. ههزم
ندهکرد قسهی لهگهلدا بکهه. خوم لی دوور دهگرت و دوور
ونزیک چاودییریم دهکرد، چاوهروانی شتیکم دهکرد، خویشم
به تهواوی نهمدهزانی چیبیه. به ماوهیهکی کهم دواوی ئهو
رپیسکه، بویهریکی تازه روویدا... لهمیژ بوو بیرم لای
مالهکهی مالباتی ئوفزیانیکوف بوو، لییم بووبوو به مهراق،
هر له خومهوه وام ویئا دهکرد، لهنیو چوار دیواری ئهم
خانوو کونهدا، شتیکی دهگمهن و بی وینه ههیه، کهمهگهر
هر له چیرۆک و ئهفسانانی پهرییاندای شتی واهه بییت.

مالهکهی، مالباتی بیتلینگ، ئاوهدانی و ههرا و زهنا و
قهرهبالگی وخووشی پیوه دیاربوو. ژمارهیهک ئافرهتی جوان
لهو مالهدا ههبوون. ئهفسهر و خویندکارانیکی زور

هاتوچۆیان دهکرد، یارییان دهکرد، پێدهکهنین، گۆرانیان دهچری و موزیقاییان لێدهدا، تهنانت دیمهن وروالهتی خانووکهش جوان ودلگیر بوو، گهلا وگول، له پهنجهره رهخشانهكانهوه، سهرهتاتکییان دهکرد. بابام چاوی بهو خانووهدا ههئنهدههات، خهلكی مالهکهی به کافر و خوانهناس و بی دین دهزانی. وشهیهکی دزیو و نامۆی به ژنانی مالهکه دهگوت، نهمدهزانی مانای چیه، هاپۆ بیوتر، جاریک مانا ناشیرینهکهی بوو روونکردمهوه.

بابام، دلبنندی خامۆشی وبپهنگی مالهکهی مالباتی ئوفزیانیکوف بوو. ئهمه کردبوویه کاریک زور ریز وهورمهتییان بگریت. ئهم خانوو ههرچهنده یهک نهۆم بوو، بهلام بهرز بوو، دهپروانییه سهرحهوشهیهکی پان وبهرین، که یهکپارچه چیمهن بوو. بیریکی ئاوی شیرین له ناوهندی ههوشهکهدا بوو، که کهپریکی بچووکیان لهسهردروستکردبوو، خانووکه، کهوتبووه پشت شهقامهکهوه، له تووایه دهیهوئ له چاوی خهلكی بهدووربییت. سی پهنجهره بچووکى تاق ئاسا به رووکارهکهیهوه بوون، که زور لهبهرزیدا بوون. شووشه ی پهنجهرهکان تاریک بوون، که تیشکی ههتاو لێدهدان، وهکو کۆلکهزیرینه دهچوون. له

ته نیشته دەر وازه گهوره که وه، عه ماریکی ئازووقه هه بوو، که به هه مان دیزاینی خانووه که دروست کرابوو، ته نیا په نجه ره کانی نه بیته، که چوار چیوه کانیان به دیواره که وه داکوترابوون و لاکانی به بویه سی پی بو یاخ کرابوون، دیمه نی ئه م کویره په نجه رانه، زور دزیو ونا شیرین بوون. عه ماره که ش، به ری خانووه که ی گرتبوو. ده تگوت ئامازه یه که بو ئه وه ی که ئه م خانووه ده یه ویت، له چاوان به دوور بیت وسه رنجی که س رانه کی شیت. ئیدی مولکه که به گشتی، به گهور و ته ویله و ئازووقه خانه به تال و به ده رکه و دەر وازه گهوره کانیه وه جو ره هه سته یی، ملکه چی بیده نگ، یان غروور و کبریایه کی ئارامی له دل و دهر ووندا چیده کرد.

جار جار، پیره می ریکی بالابه رزی، ردین تاشراوی سمیل سپی، که داوه کانی وه کو دهرزی ره پ وه ستابوون، به شه له شه ل ده هاته ناو هه وشه که. ناوبه ناو پیره می ردی کی دیکه ی زلف شو ری، که پوو خوار، ئه سپی کی که وه یی، سینگ ته سکی، سه ر دریزی، لاق باریکی له گهوره که دینایه دهره وه، هه رکه ده گه بیه ناو هه وشه که، ئه م ئه سپه سه ری به هه موو لایه کدا ده له قاند، ده تگوت ره به نی ته یه کی دلپاکه وسل او له هه موو ئه وان هه کات که دینه ری گای. پیره می رده شه له که،

به ناوله پ كهفهل و گهردنى نهوازش دهكرد، فيكهى بو
دهكرد و به هانكههانك ههناسهى ههلدهكيشا و پاشان
ئهسپهكهيان دهبردهوه ناو گهوره تاريكهكه. وام دههاته
بهرچاو كه ئهم پيرهميړده هزى دهكرد لهو ماله ههلئيت و
برهقيت. لى چونكه ئهفسوون كرابوو، نهيدهتوانى.

تهقريبهن ههموو روژيک له دواى نيوهرووه تا ئيواري - سى
كوپ، بوخو له ههوشهكهدا يارييان دهكرد، هر سيكيان
چاكت وپانتولي كهوهيى وكراس و شهپقهى چوون يهكيان
لهبهربوو. هر ههمووشيان دم وچاو خرى چاوه كهوهيى
بوون، به رادهيهك ليكى دهچوون، له سهرهتاوه من تهنيا
به بالاياندا بوم جيادهكرانهوه. من له درزيكى باريكى
ديوارهكهوه تهمهشام دهكردن، بهلام ئهوان منيان نهدهبيني،
ئهمم زور لهبهر گران بوو، هزم دهكرد بمبينن.

زور كهيفم به گهمه ناسك و جوانهكانيان دههات. زور به
ميهرهبانى وخوشي يارييان دهكرد، كهيفم به جل و
بهرگهكانيان دههات، زور به ههمى يهكهوه بوون، به
تايبهتى گهورهكهيان به ههمى ههره بچووكهكهيانهوه بوو-
كه بچووكهكهيان كورپكى زيتهل و روح سووك و دل به

دیتنی دهکرایهوه. که دهکوت ئهوانی دی پیدهکهنین،
عادهتن که کهسیک دهکویت خهکی پیی پیدهکهنن، بهلام
پیکه نینه کهی ئهوان له بهد نیهادیهوه، نهبوو، خیرا
دووانه کهی دی فریای دهکوتن وهلیاندهستانهوهو
دهستهکان و ئهژنوکانیان به گه لای ئهرقه تیون یان دهسته
سرهکانیان پاک دهکردهوه... کوره ناوهنجیه کهیان، بهوپه پری
میهره بانای دهیگوت:

- ئه ری تو بو ئه وهنده ناشیت!... هه ی ته په تره!

قته نهم ده بینین به شهر بئین، یان جنیو بهیه کدی بدهن یان
یه کدی فریو بدهن. ههرسیکیان چاپوک و چالاک و سهرحال و
شهنگول بوون له یاری و گهمه ماندوو نه ده بوون. رۆژیک
سهرکه وتمه سهر درهختیک وفیکهم بو کیشان، ده مویست
سهرنجیان راکیشم. هه رکه گوئیان له فیکه که بوو، وهستان،
کهوتنه ته مه شاگردنی من و به دهنگی نزم له بهینی خویاندا
کهوتنه مقومقوو... من له دلی خودا وام ویناکرد له گینه
بهردبارانم بکهن، بلهز له درهخته که هاتمه خوارهوه،
گیرفان و باخه لم پر کرد له بهرد و دووباره سهرکه وتمه سهر
درهخته که. سهیرم کرد له گوشه یه کی دووری حه وشه که دا،

خه ریکی یاریکردنن، پیده چوو منیان هر له بیر نه مابیت. ئەمەم زۆر له بهر گران بوو، به لام هەزم نەدەکرد، من دەست پێشکەری بکەم و له گەڵیان بەشەر بێم... زۆری پێنەچوو، یه کێک له پەنجەرە کەوێ بانگی لێکردن:

- مندالینە بو مالهوه، دهی بلەز!

بهوپه‌ری گوێراپه‌لی، ملیان دا، وه‌کو قاز به‌ خنەخن دوا‌ی یه‌کدی که‌وتن ورۆیشتن..

زۆرجاری دیکه به‌و ئومیده ده‌چوومه سه‌ر ئه‌و دره‌خته‌ی دیار دیواره‌که، که بانگم بکهن و یاریم له‌گه‌ڵ بکهن، به‌لام بانگیان نەدەکردم... به‌لام له‌ دلی خو‌مدا و به‌خه‌یال، به‌شداری یارییه‌که‌یانم ده‌کرد و به‌جو‌ری تیکه‌لاوی یارییه‌که‌یان ده‌بووم، که هر ساناساتی هاوارم ده‌کرد یان به‌ ده‌نگی به‌رز له‌ قاقای پیکه‌نینم ده‌دا. هه‌نگی هه‌رسیکیان ئاو‌ری لای منیان ده‌دایه‌وه‌و له‌به‌ینی خو‌یاندا و به‌ ئارامی ده‌که‌وتنه‌ چه‌دوو، منیش ته‌ریق و شه‌رمه‌زار له‌ دره‌خته‌که‌ داده‌به‌زیم.

رۆژیک ده‌ستیان به‌ گه‌مه‌ی چاوشارکی کرد. نۆره‌ی برا ناوه‌نجیه‌که‌ بوو، که دووانه‌که‌ی دی بدۆزیته‌وه‌. له

سووچییکی عه‌ماره‌که‌دا وه‌ستا. هه‌ر دوو ده‌ستی به
چاوانیییه‌وه گرت و به هیچ جوړی ته‌مه‌شای نه‌ده‌کرد.
دووانه‌که‌ی دی چوون خو وه‌شیرن. برا گه‌وره‌که به‌په‌له
رپویی، خوئی خزانده نیو ئه‌و عه‌ره‌بان‌یه‌ی که‌له‌ژیر که‌پری
سه‌ر عه‌ماره‌که دانرا‌بوو. به‌لام برا بچووکه‌که، که تیا مابوو
له کیده‌ری خوئی وه‌شیریت، حایر وحه‌په‌ساو به ده‌وری
بیره‌که‌دا، حوّل حوّل ده‌سووراییه‌وه.

ناوه‌نجیه‌که هاواریکرد:- یه‌ک... دوو..

برا بچووکه‌که، په‌شوکا وسه‌رگه‌ردان خوئی هه‌ل‌دایه‌سه‌ر
قه‌راخی بیره‌که، خوئی به‌په‌ته‌که‌وه هه‌لواسی و خوئی
هاویشته نیو سه‌تله‌به‌تاله‌که و، سه‌تله‌که یه‌کسه‌ر دیار
نه‌ما، به‌ته‌ق وه‌وړ که‌وت به‌دیواری بیره‌که‌دا که‌دیتم
په‌ته‌که‌زور به‌خیرایی و به‌بی‌ده‌نگی بو‌خواره‌وه‌داکشا،
زور ترسام. لی ترسه‌که‌م له‌یه‌ک چرکه زیاتری نه‌خایاند،
یه‌کسه‌ر هه‌ستم کرد که‌چ رووداویکی سامناک به‌رپوه‌یه، به
په‌له‌خوم هه‌ل‌دایه‌نیو‌حه‌وشه‌که‌ی ئه‌وانه‌وه‌و هاوارم کرد:-
که‌وته‌ناو بیره‌که‌وه!

برا ناوهنجیه که رِیک له گه لّ مندا خۆی گه یانده دیار
بیره که، په ته که ی گرت و هه لیکیشا، چونکه دهستی
سووتابوو، په ته که ی فری دا، من خیرا، په ته که م هه لگرت هه،
له و ده مه دا برا گه وره که به غاردان هات، یه کسه ر به هانای
منه وه هات و به دوو قو لی سه تله که مان هه لکی شایه
سه ره وه ... گو تی :- تکایه، له سه رخو!

خیرا برا بچوو که که مان، له بیره که ده ره ینا. ترس له
سه راپای نیشتبوو، خوین له قام که کانی دهستی راستی
ده چو را، گو نایه کی بریندار بوو بوو، له شی تا ناو قه دی ته ر
بوو بوو، ره نگی زه رد هه لگه را بوو. چاوه کانی ئه بله ق
بوو بوون، و پرای ئه وه ش بزیه که ی کرد و گو تی :- ئه ری ئه وه چ
بوو، چو ن که وتم! ..

برا ناوهنجیه که، له باوه شی گرت، به دهسته سه ره که ی خۆی
خوینه که ی ده م وچاوی سپی و گو تی :- ئه وه تو شی تی! ..

برا گه وره که، برۆکانی ویکه یینانه وه و گو تی:

- وه ره با برۆین، ئه مه مان پینا شار در یته وه.

من پرسیم :- کو ته ک ده خو ن؟

سهریکی لهقاند، دهستی بۆلای من پراکیشا و گوتی:- تو زۆر
به پهله خۆت گه یاندی!

ستایشه که ی ئهوم زۆر پێخۆش بوو، من هیشتا تهوقه م
له گه لیا نه کردبوو که هه م دیس به برا ناوهنجیه که ی گوت:

- با برۆین ده نا سه رمای ده بیّت! ده لێین که وتوو، نابێ به
هیچ جوړی باسی بیره که بکهین.

برا بچووکه که به ده م هه لله رزینه وه گوتی:

- ئا، پێویست ناکات باسی بیره که بکهین. ده لێین من
که وتمه چاله بارانا وه که وه.

ئیدی رویشتن.

ئه م واریقاته هینده به خیرایی رووی دا، که من کاتی ئاورم
له و لقه دره خته دایه وه که خۆم پێیدا هه لدا بووه خواره وه،
سه یرم کرد هیشتا هه ر ده لهریته وه و گه لا زه رده کانی
ده وه رن.

ئیدی ئه و سی برایه، نزیکه ی یه ک هه فته دیار نه مان..
پاشان که به دیار که وتنه وه، له جاران پر هه را وه نگامه تر
بوون. که برا گه وره که یان منی به سه ر دره خته که وه بینی،

زۆر به لوتف و میهره بانیهوه گازی کردم:- وهره گهمه مان له گهل بکه!

چووم بو لایان، پیکهوه خوومان بهو عهره بانه کونه تهرک کراوهی ژیر که پری سهر عه ماره که دا کرد، ماوه یهک ته مه شای یه کمان کرد، خوومان به یه کدی ناساند و که وتینه قسان، من به ده م قسانه وه پرسیم:- لیتانیان دا؟

برا گه وره که یان به رسقی دایه وه:- باش بوو، ههر که سه و به شی خوومان وهر گرت.

ههر چیم ده کرد، باوه رم نه ده هات که نه و کورانesh وه کو من کوتهک بخون، پیم حه یف بوو، به زه ییم پیاندا هاته وه..

بچوو که که یان پرسى:- بوچی کیشکان راو ده که ییت؟
- چونکه خووش ده خوینن.

- نا، چیتراوی نه و چوله که پاساریانه مه که، وازیان لیبینه با به ئازادی بفرن، بو ههر کوویه کیان دهوی برۆن. وا باشته..

- زورچاکه، چیتراویان ناکه م!

- به لام، پیش نه وه، یه کیک بگره و بیده به من.

- چ جوړه پهرنده يه کت هز ليه؟

- يه کيکي زيتهل و دهنگخوش، که بخريته قهفهزه وه.

- ئا، يانی که ناريت مه بهسته.

ناوهنجيه که گوتی:- پشيله ده يخوات، باوکيشمان قه بوول
ناکات.

برا گه وره که يان گوتی:- راست ده کات، باوکه قه بوول ناکات!
ليم پرسين:- دايکتان هه يه؟

گه وره که يان گوتی:- نه خير! به لام..

ناوهنجيه که گوتی:- با هه مانه. به لام دايکی خو مان نييه،
دايکی خو مان مردووه.

گوتم:- به وجوره دايکه ده گوتري، زړ دايک، باوه زن زن باب.

گه وره که يان سه ري له قاند و گوتی:- راست ده که ی، وايه.

هه رسيکیان له بيده نگیه کی خه منا کدا نقووم بوون..

من، له ريگای چيروک وحيکايه ته کانی داپيره مه وه،
ده مزانی که باوه زن چييه و ده کاته چی، بويه به باشی له
خه مینی و خه مباریيه که ی ئه وان تيده گه يشتم. ئیدی

هه رسيكيان وه كو سي جووجه لهي ترساو، به پال يه كه وه
هه لكوپمان... يه كسه ر چيروك وحيكايه تي نه و ژنه
جادوو گه ره م بيركه وته وه، كه به فيل و ته له كه خوي له
جياتي داكيكي راسته قينه دانابوو وپاشان داكيه
راسته قينه كه هاتبو وه وه، ويستم دلنه وايي كوره كان بكم و
گوتم:- خه متان نه بي، داكتان ده گه ريته وه!

گه وره كه يان، شاننه كان هه لته كاند وگو تي:

- كه سي مرد بي چون ده گه ريته وه؟ شتي وا مه حاله!

- چون مه حاله؟ نه ي خودا. زورجار نهك هه ر مردووان، بگره
نه و كوژراوانهش كه پارچه پارچه كراون، وه ختي ناوي
ژيانيان پيدا پرژينراوه، زندوو بوونه ته وه. به تايبه تي
نه وانه ي كه مردنه كه يان، مردني راستي نه بووه، له لايه ن
خوداوه نه بووه، به لكو له لايه ن جادوو گه رانه وه بووه. ئيدي
مردنه كه يان مردني راسته قينه نه بووه!

من، به ناو وتاو، نه وحيكايه ت و نه فسانانه م بو ده گيرانه وه
كه له نه نكم بيستبوون، به لام برا گه وره كه يان، به ده م ته وس
خه نيكه وه گو تي:

- ئەم جوړه حيكايه ته مانزور بيستوون، ئەمانه هيچ نين،
ئەفسانهن...

دوو براكه‌ي دى، به خاموشي گوييان ده‌گرت، برا بچووكه‌كه
بروكانى ويكه‌ينا بووه‌وه و ليوى ده‌كروشت، برا ناوه‌نجيه‌كه
ئانيشكيكى نابووه سهرئەژنووى و ده‌سته‌كه‌ي ديكه‌ي له ملي
براكه‌ي وه‌رينابوو و سهرى له‌من هينابوووه پيشه‌وه.

دنيا ته‌واو تاريك بووبوو، دره‌نگه ئيواره‌يه‌كى كپ بوو، په‌له
هه‌ورين ئال و سوور به نزمييه‌وه ده‌تگوت به‌سهر بانه‌كانه‌وه
هه‌لواسراون - له ناكاوا پياويكى دان عه‌مرى سميل چهرموو
په‌يدا بوو. پالتويه‌كى دريژى قاوه‌يى له‌بهر بوو كه له جبه‌ي
كه‌شيشان ده‌چوو وكلاويكى فه‌روى له‌سهر بوو، ليمان نزيك
بووه‌وه، ئەوجا به قامكان ئامازه‌يه‌كى بولاي من كرد وگوتى:-
ئەمه‌ كييه‌؟

برا گه‌وره‌كه‌يان هه‌ستا و به ئامازه‌ي سهر خانووه‌كه‌ي مالى
بابامى نيشاندا وگوتى:

- هى ئەو ماله‌يه.

- كى بو ئيره‌ي بانگ‌كردووه‌؟

هه‌رسیکیان، به بیده‌نگی له نیو عه‌ربانه‌که وه‌ده‌رکه‌وتن و به‌ره و مال بوونه‌وه، دووباره، قازی گوپرایه‌لیان وه‌بیر هی‌نامه‌وه..

یاروی پیره‌می، به تووندی شانی گرتم، به‌ناو هه‌وشه‌که‌دا تا ده‌روازه‌که‌بیردم. ئه‌وه‌نده‌م له‌به‌ر گران بوو، خه‌ریک بوو له داخا له بانگی گریان بده‌م، به‌لام هی‌نده به هه‌شتاو بردمی، کاتی‌کم به‌خۆ زانی له‌سه‌ر جاده‌که بووم و فریای گریان نه‌که‌وتم. ئه‌و له‌به‌ر ده‌روازه‌که وه‌ستا، په‌نج‌هی لی‌راوه‌شاندم و گو‌تی:

- نه‌خه‌له‌تابی جاریکی دی له‌م هه‌وشه‌یه‌دا بتبینم!

به تووره‌یی هاوارم کرد:- من بو ئه‌وه نه‌هاتووم چر و چاره‌ی تو‌ی پیره دیو بدینم!

دووباره ده‌سته دریژه‌کانی گه‌یاندمی، به‌پال به‌سه‌ر شو‌سته‌که‌دا بردمی، قسه‌کانی ده‌تگوت چه‌کوشن و به‌ته‌وقی سه‌رما ده‌درین. گو‌تی:- بابات له‌ماله‌؟

له بهدشانی من، بابام له مال بوو... له بهردهم پیره میړده
تووره کهدا، سهری له بهرخو نابوو، ردینی بردبووه پیښی و
بهچاوه خر و لیلهکانی دهیروانییه دراوسیکهی و دهیگوت:

- دایکی له سهفهره، منیش سهرقالی کارم، ئیدی کهس نییه
ئاگای لیبت. جا جهنابی کوئونیل، من داوای بوردنت
لیده کهم.

جهنابی کوئونیل، بوله بولیکی کرد، وهکو ههوره گو له
هموو ماله کهدا دهنگیدایه وه، ئهوجا، له سهر ههردوو لاقان
وهرچه رخا و رویی...

دوای ئهوهی لیدانیکی باشم خوارد، چووم بو ناو ههوشه،
خوم بهلای عه ره بانه کهی هاپو بیوتردا کرد، که هاپو
خه ریک بوو له ئه سپه کهی ده کرده وه. لیی پرسیم:

- چیته بچکول گیان، دیسان کوته کت خوارد؟ ئه مجاره بیان
له سه رچی بوو؟

که حال و حیکایه ته کهم بو گیرایه وه، تووره بوو وگوتی:

- باشه توبوچی هاورپییه تی ئهوانه ده کهیت؟ ئهوانه له
بنه ماله ی دهره بهگ و مولکدارانن، ئهوانه ئه ژدیهان، پیته وه

دهدەن. بزانه بههۆی ئەوانهوه چیت بهسەر هات؟ پاشان
تۆلەى ئەمەیان لێدەکهیتەوه؟ بۆیان بخه دوو تویی نانیکى
گەرمهوه...

ماوهیهکی زۆر، لهوجۆره قسانهى رست، له سهرهتاوه، چونکه
بههۆی ئەو مندالانهوه لێدانم خواردبوو، به وردى گویم
لێگرت، بهلام رۆخسار و دەم چاوی کهله قهرتالەى له
تهرکه دروستکراو دهچوو، به جۆرى گرز بوو، که دلم لێى
تیک ههڵدههات، ئەوسا له ناکاوا بیرم کهوتهوه که ئەو
مندالانهش کۆتەک دهخۆن و ئەوان هیچ سووچ و گوناحیکیان
نییه، تا من تۆلەیان لى بسەنم، ئەنجام گۆتم:

- پێویست بهوه ناکات لێیانبدەم و تۆلەیان لێبکهمهوه،
ئەوانه کۆرى باشن، تۆ درۆ دهکهى، به خۆپرایى به شهڕمان
دهدهیت.

مۆرپیهکی تووندى لێکردم و هاواری بهسەردا کردم:- دابهزه
لهسەر عهڕهبانەکه!

منیش خۆم ههڵدایه سهڕ ئهزرهکه وهاوارم کرد وگۆتم:-
ههى کهر پیاو!

بیهوده به ناو حهوشه که دا کهوته شوینم، ده یویست بمگریت،
به لام پیمدا نه ده گهیی، هاواریده کرد:- من کهرم؟ من
خویریم؟ ئیستا پیتی نیشانده ده م...

نه نکم هاته بهر ده رگای مووبه قه که ومن خوم به باوه شی
ئه ودا کرد و بیوتر به ده م سکا لاه حال و حیکایه ته که ی بو
گی راپیه وه:

- ئه م تووله سه گه ژیان ی لی حه رام کردووم! ئاگای له ده می
خوی نییه، هزار ویه ک جنیو و سخیفی پیسم پیده دات، به من
ده لیت تو درو ده که ییت، ئاخر ته مه نی من پینج هینده ی
ته مه نی ئه وه..

هه رکه سی له به رده م مندا دروی بکر داپه خودام نه ده ما، له
سه رسامیا زمانم ده به سترا، گیژ وکاس ده بووم. ئه مجاره ش
هه مان شتم به سه ردا هات، به رانبه ری وه ستام، زه ق زه ق
ته مه شام ده کرد و هیچ قسه یه کم بو نه ده هات... لی نه نکم
لیبر اوانه گوتی:

- بیوتر، تو درو ده که ییت. وادیاره تو سه رت کردووه ته سه ری،
ده نا من دلنیام که ئه و که سیک نییه له خویه وه جنیوی پیس
بدات!

ئەگەر باپىرەم لە جىياتى نەنكىم بوایە، باوهرى بە قسهكانى
يارۆى عەرەبانچى دەکرد..

لەو رۆژە بە دواو، شەرىكى تووندو دژوارو بىدەنگ لە
نىوان من و عەرەبانچىكەدا بەرپا بوو. ئىدى لە دەرفەت
دەگەرە كە بۆ نموونە لە پشتەو دەلەكم بدات، يان قايشى
عەرەبانەكەم بەركەوئى، يان فرندەكانم لە نىو قەفەزەكە
بەرەللا بكات، هەموو ئەم كارانەشى بەجۆرئ دەکرد، وەكو
ئەوھى خۆ بەخۆ وبە رىكەوت روىان دابىت. تەنانەت
جاريك پشيلەشى كرده گيان فرندەكانم... ئىدى لە بيانوو
دەگەرە و هەموو جاريك لەلای بابام شكاتى لىدەكردم، جا بۆ
ئەوھى زۆر تاوانبارم بكات، شتى واى بۆ دەگىرايەوھ كە من
ئاگا و عيلم و خەبەرم لىيان نەبوو، ئىدى وام لىھات گەبىمە
ئەو قەناعەتەى ئەوئىش وەكو من منداڵە و هەموو فەرقەكەى
لەگەل مندا تەنيا ئەوھىە جل و بەرگى پىرەمىردانىلەبەر
كردووھ.

ئىدى منىش، كەوتمە بىرى ئەوھى تۆلەى خۆمى لىبىكەمەوھ.
سەرى تەق تەقىلەكانىم هەلدەوھشاندهوھ، دواى ئەو
بەلەكپىچ و زەنگالانەم دەپچرى كە لە جىياتى گۆرەوى لە

لاقی هه‌لده‌کیشا، وهختی ده‌یویست له لاقی تووندیان بکات، سه‌رله‌به‌ری هه‌لده‌وه‌شایه‌وه. جارێکیان بیبه‌ری توونم کرده ته‌پله‌که‌یه‌وه. ئیدی نزیکه‌ی یه‌ک دانه‌ سه‌عات به‌ ده‌وری خو‌بیدا خو‌لایه‌وه‌و پژی، هه‌موو ئه‌و کارانه‌شم به‌ دزییه‌وه ده‌کرد. به‌هه‌رحال هه‌موو توانای خو‌م بو‌ ئه‌وه ته‌رخان کردبوو، دوو قات تو‌له‌ی خو‌می لی‌بکه‌مه‌وه. پو‌ژانی یه‌م شه‌مان، به‌ درێزایی پو‌ژه‌که، ژیراوژیر چاو‌دی‌ری منی ده‌کرد. هه‌رکه بی‌دیتبام له‌گه‌ل من‌داله ئا‌غازاده‌کانا قسان ده‌که‌م، یه‌کسه‌ر به‌ بابامی ده‌گوت. چونکه لی‌میان قه‌ده‌غه کردبوو، تی‌که‌لاوی ئه‌و من‌دالانه‌ بکه‌م، به‌لام وی‌رای ئه‌وه‌ش په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل ئه‌و من‌دالانه‌دا هه‌ر به‌رده‌وام بوو، پو‌ژه‌پو‌ژیش به‌ته‌وتر ده‌بوو و خو‌شی و ئو‌خزنیکی زیاتری به‌ دل و ده‌روونم ده‌به‌خشی. له‌ سووچییکی به‌ینی دیواره‌که‌ی حه‌وشه‌ی ماله‌که‌ی بابام و دیواره ته‌خته‌که‌ی مالی ئوفزیانیکوف دا، دار زیزه‌فون و ناروه‌نیک هه‌بوو، چه‌ند پنجه‌ پووه‌کیکی چه‌ره‌ گه‌لای لی‌ پوا بوو، له‌ودیو دره‌خت و پووه‌که‌کانه‌وه، کونیکی نیمچه‌ بازنه‌ییم کردبوو دیواره ته‌خته‌که‌ی وان، من‌داله‌کان له‌وینده‌ره‌وه بو‌لام ده‌هاتن، ئیدی یان یه‌ک یه‌ک ده‌هاتن یان دوو دوو، ئیدی به‌ده‌م قسانه‌وه

یان له سەر چۆکان دادەنیشتین یان بە چوار مشقی
دادەنیشتین و بە ئەسپایی دەکەوتینە قسان، یەکیک له
مندالەکان هەمیشە ئیشتکی دەگرت، تا نەبا کۆلۆنیل له
ناکاوا غافلگیرمان بکات.

ئەوان، باسی ژیانی خەمناک و نالەباری خۆیان بو دەکردم
و زۆرم خەفت بو دەخواردن، دلم پێیان دەسووتا. باسی ئەو
تەیر و توانەمان دەکرد که من راوم دەکردن، باسی زۆر خەم
و خولیاى مندالانەى دیکەمان دەکرد، بەلام ئیشتاش له
بیرمه، هەرگیز باسی باوەژنەکیان یا باوکیان بۆم
نەدەکرد. زۆرجار داوايان له من دەکرد که حیکایەتیکیان بۆ
بگیرمەوه. منیش، بە ئەمانەتی تەواوەوه، هەموو ئە نەقل و
نەزیلانەم بۆ دەگیرانەوه کەله داپیرەم بیستبوون... خو
ئەگەر هەندیک وردە کاریانم بیر چووبا، داوام لێدەکردن،
کەمیک سەبر بکەن. خیرا بۆ موبەقەکە دەچووم، ئەوهم
کەله بیر چووبوووه، له نەنکم دەپرسی... نەنکم ئەمەى زۆر
پێخۆش بوو..

من زۆر جار باسی داپیره م بو ده کردن... جاریکیان برا
گه وره که بیان ئاهیکی قوولی هه لکیشا و به خه مینییه وه
گوتی:

- بیگومان، هه موو نه نکان مروقی باشن، ئیمهش نه نکیکی
زۆر دلوقانمان هه بوو، زۆرمان خوئنده ویست...

ئه م کوره، زۆربهی کات، به شیوازی رابردوو ده ئاخفی،
زۆر جار به خه مینییه کی خویاوه ئه م واژانهی دووباره
ده کرده وه: "بوومان، هه بوو، جاریک" ئه وهنده له رابردوودا
رۆده چوو له تووایه ته مه نی سه د ساله، نه ک ته نیا یازده
سال. له بیرمه که دهسته کانی لاواز وئه نگوسته کانی دریز
وباریک بوون، به گشتی کورپکی ئه ندام وردیلهی له ر ولاواز
بوو، دوو چاوی گهش و ئارامی هه بوون، رپیک گرو بلئیسهی
چرای هه میشه داگیرساوی نیو کلئیساکانی بیر ده هیئایه وه.
براکانیشی کورپی باش بوون و هه ر له یه که م ساته وه چوونه
دلمه وه و متمانه م پیکردن، هه زم ده کرد دلئیان رابگرم و
زویریان نه که م، به لام گه وره که یانم زیاتر خوئنده ویست،
به هه ر حال...

زۆرچار، به قسه وه دهخافلام و ئاگام له هاتنی هاپۆ بیوتر
نه ده ما... زۆرچار ده هات، بلاوه ی پیده کردین و
هاواریده کرد:- چیه؟ دیسان له گه ل ئه وانه دایت؟

ده مبینی، زۆرچار پووی گرژ ده کرد، وام لی هاتبوو، هه رکه
له سه ر کار ده گه پرایه وه، به شیوه ی کردنه وه ی ده روازه که دا،
ده مزانی مجیزی چۆنه، روخساریم ده خوینده وه. ئه گه ر
مجیزی باش بوایه ده رگا که ی به ئه سپایی ده کرده وه، ئه گه ر
مجیزی خراپ بوایه ده رگا که ی به ته ق وهۆر و به تووندی
ده کرده وه، جیره جیری ده رگا که له هاوار و ناله ی مروقیکی
ده رده دار ده چوو.

برازا که ر و لاله که ی ماوه یه کی زۆر بوو، بو لادی چوو بوو،
گوایه به نیازی ژن خواستن پۆیی بوو. بیوتر، به تاقی ته نیا
له ژووریکی نزمی سه ربانی ته ویله که ده ژیا، ژووره که
په نجه ره یه کی بچووکی هه بوو. به باشی به ژووره که ی
رانه ده گه یی، ژووره که بوئی چه رمی خو شه کراو قه تران و
ئاره قه ی له ش و تووتنی لی ده هات. من له بهر ئه و بو نه
ناخۆشانه هه رگیز بو ژووره که ی نه ده چووم.

لهم دواييانه‌دا، وای ليّهاتبوو، که دهنووست چراکه‌ی
نده‌کوزانده‌وه، بابام زور لهم کاره‌ی بيزار بوو، زورجار پيی
ده‌گوت:

- بيوتر ئاگادار به! ده‌ترسم ئاقيبته مالّه‌که‌م بسووتيني!

بيوتر، بيئه‌وه‌ی رووبکاته ئه‌و، ده‌پروانيه لايه‌ک و ده‌يگوت:

- خه‌مت نه‌بيی، شه‌وان که دهنووم، چراکه له ناو له‌گه‌نيک
ئاوا داده‌نه‌م.

ئيستا وای ليّهاتبوو، به چه‌پ وخیلی ته‌مه‌شای
به‌رانبه‌ره‌که‌ی ده‌کرد. هه‌رگيز راسته‌وراست سه‌يري
به‌رانبه‌ره‌که‌ی نه‌ده‌کرد... ماوه‌يه‌کی زور بوو، به‌شداری شه‌و
بيرييه‌کانی داپيره‌می نه‌ده‌کرد وده‌عه‌تی مره‌بای
نه‌ده‌کردین، دم و چاوی لاواز بووبوو، چرچ و لوچی روو
وروخساری قوولتر و زورتر بووبوون. که ريی ده‌کرد به‌لادا
ده‌هات، وه‌کو که‌سيکی نه‌خوش و بي‌تاقه‌ت، لاقی له‌دووی
خوی بکيش ده‌کرد.

به‌يانبيه‌ک من و بابام خه‌ريکی ماليني ئه‌و به‌فره زوره
بووين که شه‌وی باری بوو، له‌ناکاوا ده‌رگا‌که به

جیره جیریکی سهیر کرایه وه، پۆلیسیک، به خشکهیی خوئی به ژووردا کرد، ده رگاکی داخست و پشتی پیوه دا، به قامکه ئهستوور وقاوه ییه کهی ئاماژهی بو بابام کرد وبۆلای خوئی بانگی کرد. هه رکه بابام لیی نزیک بووه وه، کابرای پۆلیس که پیوه زله کهی به جووری لیی نزیک کرده وه خه ریک بوو به ر پوخساری بکه ویت، به ئه سپایی و به ده نگیکی نهوی ئه وتۆ که نه ده بیسترا، شتیکی به گویدا دا، که بابامی ناچار کرد به په له وه لامی بداته وه و گوئی:

- لیره! کهی؟ له بیرم نییه..

ئه وجا به شیوه یه کی کۆمیدی راپه ری و به ده نگی به رز گوئی:

- خودایا په نام به تو، شتی وا ده بیت؟

کابرای پۆلیس، تیی خوپی:- بیده نگ! هاوار مه که!

بابام، روانیه ئه م لاوئه ولای خوئی، چاوی به من کهوت، گوئی:

- به فر ماله کان هه لگره و برۆ بو ماله وه!

له سووچیکا خۆم شارده وه، بینیم بابام و پۆلیسه که چوون بو ژووره کهی یارۆی عه ره بانچی. پۆلیسه که ده سته کی شه کهی ده سته راستی داکه ند وکی شای به ده سته چه پیا و گوئی:-

بیگومان، له خوئی به گومان بووه، بویه ئهسپهکهی به
جیهیشت ورهقی.

به ههشتاو خۆم گه یانده مووبهقهکه، ههرچیم به چاو بینی
وبه گوئی بیست، هه موویم بو نه نکم گپرایه وه، نه نکم به سهر
تهشتیک هه ویرا دانه وی بووه وه، سهری که یه کپارچه ئارد
بوو، گوئی به گوئی جوولهی دهسته کانی، وه کو به ندوئی
سه عات ده هات و ده چوو. که له گپرانه وهی شته کان بوومه وه،
به بی موبالاتی گوئی:

- له وه یه شتیکی دزی بیست، برۆ بو حه وشه یاری بکه، تو
ههقت به و شتانه وه چیه؟

به ههشتاو بو ناو حه وشه گه رامه وه، بابام له نزیک
دهرگا که وه ستابوو، ته پله که ی له سهر دا که ندبوو، چاوانی
بریبوونه ئاسمان و نیشانه ی خاچی ده کیشا، تو وره یی به
سیمایه وه دیار بوو، لاقیکی ده له رزی، لاقی به زه ویدا کوئا و
هاواری کرد:

- پیم نه گوئی برۆ بو ژووره وه؟

خویشی دوابه‌دوای من خوئی به مووبه‌قه‌که‌دا کرد، یه‌کسه‌ر
نه‌نکمی گازکرد و گوتی:- ئافرەت، ئا تا ئیره‌ وەرە!

به دوو قوئی خوئیان به ژووره‌که‌ی ته‌نیشتا کرد،
ماوه‌یه‌کیان به چپه‌دوو به‌سه‌ر برد، که داپیره‌م بو
مووبه‌قه‌که‌ زق‌رییه‌وه، هەر له یه‌که‌م نیگاوه بو‌م ده‌رکه‌وت
که بویه‌ریکی خراپ وترسناک پرووی داوه... لی‌م پرس‌ی:-
بوچی شله‌ژاویت؟

به ئارامی به‌رسقی دایه‌وه:- بی‌ده‌نگ، هه‌قت به‌م کارانه‌وه
نه‌بی، حالی هه‌یت؟

ئه‌و رۆژه تا ئیواری ماله‌که‌مان زور ناخوش بوو. ترسیکی
سه‌یر بالی به‌سه‌ر ماله‌که‌ماندا کی‌شابوو. بابام و نه‌نکم
دلته‌نگو نیگه‌ران بوون، ژیرا‌وژیر ته‌مه‌شای یه‌کیان ده‌کرد
وه‌ه‌ر فسکه‌فسکیان بوو، هیچم له قسه‌کانیان هه‌لنه‌ده‌کراند،
ئه‌م حاله‌ هی‌نده‌ی دی نیگه‌رانی ده‌کردم. بابام، کوکه‌یه‌کی
بو کرد وئه‌مری کرد:

- ئافرەت، هه‌موو چراکانی دیار ئیکۆنه‌کان داگیرسینه‌.

به پهله و بهبئ مهیلی فراقینمان خوارد. بابا و نهنکم وهکو
ئوه بوون چاوه پروانی کهسیک بکهن. بابام ماندوو دیار بوو،
بهردهوام ئاهی هه لده کیشا و له بهر خووه دهی پرتاند
وده یگوت:

- ئیبلیس له بنیادهم پر زورتره! که تهمه شای پواله تیت
ده کرد، له پیاویکی زور بهر یز ده چوو. پیاویک بوو به پواله ت
باوه ردار، خواناس، پارسا، پر به مانای پارسایی... که چی
بزانه ئه انجام چیکرد!

داپیره م، ئاخ و داخی هه لده کیشا.

ئهو روزه زستانییه سپیواژه زیوینه، زور به حاوی و تهمه لی
ده رویی، زور در یز ده هاته بهر چاو، پیاو ئوقره ی نه ده گرت،
نیگه رانی و په ریشانی خه لکی ماله که سات به سات زیاتر
ده بوو.

ده مه ده می ئیواری، پولیسیکی دیکه ی سورفلی قه له و هات بو
مالمان. له سه ر سه کو یه که دانیشته، خه ریک بوو به
دانیشتنه وه خه وی لی بکه ویت. به ده م پر خه پر خه وه وه نه وزی
ده دا. نهنکم لی پرسی :- چون به وه تان زانی؟

دوای بیدهنگییه کی کهم، به دهنگیکی گر گوتی:

- خه مت نه بی. هیچ شتیک له ئیمه بزر نایت!

له بیرمه، له بهر په نجه ره که دانیشتبووم، پارچه دراویکی
کونم له زار نابوو، تا گهرمی بکه م و بینه م به شووشه ی
په نجه ره که وه، که سه هوّل گرتبووی، تا وینه ی قه شه
گورگیوسی دز ره وین، له سهر شووشه که نه خشبکه م... له
ناکاوا، دهنگیک له راره وه که وه به رزبووه وه، هه ردوو تاکی
دهرگا که که وته سهر گازی پشت، پتروفنای شیرفروّش، هاته
به ر دهرگا که، تا زاری گرتی هاواریکرد:

- رابن، بزائن، له حه وشه تاندا چ خه به ره؟

پتروفنا، هه رکه چاوی به پولیسه که که وت، ویستی به
هه شتاو بوّناو راره وه که بگه ریته وه. به لام پولیسه که خیرا
ته نووره که ی گرت وهاواریکی ترسناکی کرد:

- هیواش هیواش! تو کیت؟ ته مه شای چ بکه مین؟

پتروفنا، پیی له ئاستانه ی دهرگا که گیرا و به سهر ئه ژنودا
که وت، دهستی به هات و هاوار کرد، قسه کانی خو ی
ده خوارده وه و به ده م په لمه گریانه وه ده یگوت:

- چوومه دهريّ كه چيّه كه بدوشم. له ناكاوا له ناو
باخه كه يمالباتي كاشريندا چاوم به شتيك كهوت كه له
جووتى پيلاو ده چوو..

بابام به توورهيى هاواري به سهردا كرد، پيى به عارديدا
گوتى وگوتى:

- درو ده كهى، ههرزهى به ره لالا! ديوارى باخه كهى مه له وه
به رزتره تو هيچ شتيك له باخه كه دا بدينيت. ئه مه جگه
له وهى كه ديواره كه هيچ كون و كه له به ريكي تيانبيه. تو درو
ده كه يت! باخه كه مان هيچى تييدا نيه!

بتروفنا، به دهم ناله يه كه وه، ده ستى بو لاي ئه و راكيشاو، به
دهسته كهى ديكهى سه ري خوى گرت وگوتى:

- ئاه، خودايا! ئه و راست ده كات، من درو ده كه م! چوومه
دهريّ بو دوشيني چيّه كه، له ناكاوا هه نديك شوين پيم
بينى كه به ره و ديوارى هه وشه كه ده روپيى، به فره كهش له
شويني كدا پي شيل كرابوو، ئيدي فزول گرتمى، له ديواره كه وه
ته مه شام كرد و ديتم...

- كى ... ئ؟

ئەم ھاوارە زۆر دوور ودریژ و بیمانا بوو...

لی لە ناکاوا ھەمووان وەکو ئەوھی تیک چووبن،
بەھەلەداوان بەدەم پالە پەستۆو، لە مووبەقەکەو بەرەو
باخەکە وەدەرکەوتن. لەوئ لەنیو بەفرەکەدا، لەو چالەدا،
کە ئاگری سەر شۆرکەکە دروستی کردبوو، ھاپۆ بیوتر
کەوتبوو، پشتی بە کۆتەرەییەکی سووتاووەو دابوو، سەری
بەسەر سینگ و بەرۆکیەو شۆر بووبوووە. شەبەقیکی
گەرەیی سوور لە ژیر گوئی راستیا دەمی کردبووەو کە
دەوری ئەم شەبەقە شین بووبوووەو لە شوین ددان دەچوو.
من لە ترسا چاوم نوقاندن، لە نیوان برژانگەکانمەو، کێردی
سەرپاجیەکە ھاپۆ بیوترم بینی کە بە سەر ئەژنۆکانیەو
کەوتبوو، قامکە خوار وخیچ و رەشەکانی دەستی راستی، لە
نزیکی کێردەکەو خا و بووبوووە. دەستی چەپی، بە بەفرە
تواوەکە ژیژ جەستە وردیلەکەیدا پۆچووبوو و بەشیک لە
بەدەنی لە بەفرە سپیە نەرمەکەدا نقووم بووبوو و، لە
ھەموو کاتئ منداڵانەتر دەینواند، لە سەمتی راستیەو،
وینەییەکی سووری سەیر و نامۆ، کە زیاتر لە وینەیی تەیر
دەچوو ولە سەر بەفرەکە نەخش بووبوو. بەلام بەفرەکە لە
ئالی چەپیەو، بە دەقی خۆیەو مابوووە، نەرم و سپی و

هه‌موو بی‌ده‌نگ بوون، ئاهیان هه‌لده‌کی‌شا و چاویان بری بووه
جه‌نازه‌که و نیشانه‌ی خاچیان ده‌کی‌شا.

خه‌لکانیکی دی، له قۆلی مالی بتروفناوه، به‌دیواره‌که‌دا سه‌ر
ده‌که‌وتن و زرم خۆیان هه‌لده‌دایه‌ ناو باخه‌که‌وه‌و له بن
لیوانه‌وه پرته و بو‌له‌یه‌کی نامه‌فه‌وو‌میان ده‌کردو به‌ غار
وبه‌بی ئه‌وه‌ی بی‌ده‌نگیه‌که بشله‌قینن، به‌ناو حه‌وشه‌که‌دا
ده‌هاتن بو‌لای ئیمه. ئیدی که بابام ئه‌و حه‌شیمه‌ته‌ی بینی،
ته‌مه‌شایه‌کی تووره‌ی کرد و نائومی‌دانه‌ هاواریکرد:

- ئه‌ری هاوسیینه، هه‌موو تووترکه‌کانتان پی شیل کرد، توژی
ئینسافتان بی.

نه‌نکم، ده‌ستی گرتم و بو ژووره‌وه‌ی بردم... لیم پرسى:- چی
کردوو؟

به‌ده‌م په‌لمه‌ گریانه‌وه به‌رسقی دایه‌وه:- ئه‌دی به‌چاوی
خۆت نه‌تبینی؟

به‌دریژی ئه‌و ئیواره‌یه، تا دره‌نگانی شه‌و، مووبه‌قه‌که و
ژووره‌که‌ی ته‌نیشتی، له خه‌لکانی نه‌ناسدا جمه‌یان ده‌هات و
هه‌ریه‌که وله ئاشیکی ده‌کرد. کابرای پۆلیس فه‌رمانه‌وا بوو،

کابرایه کی دی کهله شه ماس ده چوو، هه ندیک ورده
سه رنجانی له ده فته ریکی چکوله دا تو مار ده کردو وه کو سونه
هه ر قه قری بوو: - چی؟ چی؟

نه نکم هه موویانی برده مو به قه که وه ده عوه تی چای
کردن... کابرایه کی خرپله ی، ده م وچاو ئاولاوی، سمیل بابر
له پشت میزه که وه دانیشتبوو و به ده نگیکی زیقاوله وه
ده یگوت:

- کهس ناوی راسته قینه ی نازانیّت. ناوی شورته ت و ناوی خوئی
دیار نییه، ته نیا ئه وه دیاره که خه لکی " ئالاتما " یه.
به لام ئه و کوره که رولا له، نه که ره و نه لاله، له ئیوه وله من
ساغتره، قسه ی کردوو وه دانی به هه موو شتی کدا ناوه. کهسی
سییه مییش ئیعترافی کردوو ه - چونکه سی کهس بوون -
ئه مانه ده میکه کار و پیشه یان تالان کردنی کلّی ساکان بووه..

بتروفنا، ده م وچاوی سوور بوو بووه وه، به ده م ئاره قه
کردنه وه، ئاخ و ئوفی دنیای نابوو وه و لی کدا لی کدا ده یگوت:-
ئه ی خودایا!

من له سهر سه‌کۆیه‌که پراکشام، له‌وینده‌ره‌وه سه‌یری
خواره‌وه‌م ده‌کرد. له‌و سه‌ره‌وه هه‌ره‌موویان، کورته‌بالا و
کریت و په‌زا قورس ده‌هاتنه به‌رچاوم...

فه‌سلێ (١٠)

پۆژیکێ شه‌مه‌ بوو، به‌یانی زوو خۆم به‌ باخه‌که‌ی مالی
بتروفنای دراوسیماندا کرد، تا هه‌ندی‌ک ته‌یر و بولبه‌ کیوی
پاوبکه‌م. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ده‌م چاوه‌پوانیه‌وه دانیشتم، به‌لام
ئه‌و ته‌یره‌ سینه‌ سووره‌ له‌ خۆباییه‌ نه‌هات به‌ لای
داوه‌که‌مه‌وه، ده‌هاتن، لیم نزی‌ک ده‌بوونه‌وه، جوانی خۆیان
ده‌نواند، ده‌تگوت گه‌ره‌کیانه‌ پیم پابوین، به‌لار و له‌نجه
به‌سه‌ر به‌فره‌ زیوینه‌ به‌سته‌له‌که‌که‌دا، ده‌پۆشتن، یان
هه‌لده‌فرین و له‌سه‌ر لقی دره‌خته‌کان، که به‌فر دایپۆشی
بوون، ده‌نیشتنه‌وه‌و وه‌کو گولین گیاندار وزیندوو، له‌به‌ر ئه‌و
تیشکه‌ شینباوه‌ی له‌ به‌فره‌که‌ی ده‌دا، ده‌دره‌وشانه‌وه... ئه‌م
دیمه‌نانه‌ ئه‌وه‌نده‌ جوان و دلگیر بوون، هه‌یچ خه‌فه‌تی‌کم بو
ئه‌وه نه‌خوارد که تا‌قه‌ یه‌ک ته‌یریشم پاونه‌کرد، به‌خۆیشم
زۆر مه‌راقی پاوم نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ی چۆنیه‌تی پاوه‌که‌م

مه‌به‌ست و له‌گیان خو‌ش بوو، ئه‌نجامی راوه‌که‌م له‌لا
مه‌به‌ست نه‌بوو، زیاتر حه‌زم له‌ ته‌مه‌شاگردنی شیوازی ژیان
و ره‌فتاری فراندن ده‌کرد، تا له‌ راوکردن وگرتنیان.

چه‌ند خو‌شه، به‌ تا‌قی ته‌نیا، له‌ قه‌راخ ده‌شتی‌کی پر به‌فرا
دانیشت وله‌ پوژتی‌کی بی‌ده‌نگی زستانیکی سه‌ه‌و‌لبه‌ندانی
بلوریندا، گو‌ی له‌ زه‌مزهمه‌ی مه‌لان بگری‌ت و له‌ دووری
دووره‌وه، ده‌نگی زه‌نگو‌له‌ی خزاکی‌کی سی ئه‌سپه، که‌به
ره‌وته ریگا بپرن، بی‌ته‌گو‌ی و به‌ره‌به‌ره به‌رزبیت‌ه‌وه..

ئه‌وه‌نده له‌نیو به‌فره‌که‌دا چاوه‌پوانم کرد، خه‌ریک بوو له
سه‌رما ره‌ق ده‌بوومه‌وه، گو‌ی‌چکه‌کانم رچی بوون، داوه‌که‌م کو
کرده‌وه و قه‌فه‌زه‌کانم هه‌لگرت و به‌ دیواره‌که‌دا هه‌لگه‌پام.
خوم هه‌ل‌دایه‌ ناو باخه‌که‌ی مالی بابامه‌وه و به‌هه‌شتاو
به‌ره‌ومال بوومه‌وه. ده‌روازه‌ی هه‌وشه‌که‌ کرابووه‌وه.
موژیکیکی که‌ته‌ی زه‌لام، به‌خو و خزاکی‌کی سه‌ربه‌ چادری،
سی ئه‌سپه‌وه خه‌ریک بوو له‌ ده‌روازه‌که‌وه و ده‌رده‌که‌وت،
چره‌ هه‌لمیکی سه‌یر له‌ ئه‌سپه‌کان به‌رزده‌بووه‌وه. کابرای
موژیک(جووتیاری کو‌یله) به‌ که‌یف و به‌ده‌ماخ بوو، به‌

خۆشحالییەوێ فیکەیی لێدەدا. لە ناکاواو لە خۆرا دلم
داخوڕپا، لیم پرسی: - کیت بو ئیره هیئاوه؟

ئاوړیکی دایهوه، تەمەشایهکی کرد، ئەوجا خوی هەلدايه
سەر خزاکهکه وگوتی:

- جەنابی قەشەم هیئاوه.

ئیدی زۆر گویم نەدایه. لەدلی خۆدا پیموابوو یارۆی کەشیش
بو لای هەندیک لە کریچیهکان هاتوو، بو لای ئیمە نەهاتوو.
کابرای عەرەبانچی، فیکهیهکی کیشا، جلەوی ئەسپهکانی
تەکان دا، بە رووخۆشییهوه دەی لیکردن: - دەی! برۆن.

ئەسپهکان، لە حەوشە دەرچوون، لە دواوه تەمەشایهکم
کردن، دەروازەکم داخست. هیشتا بە تەواوهتی نەگهیی
بوومه نیو موبهقهکه، گویم بە دەنگی بتهوی دایکم، کەلە
ژوورهکەیی تەنیشتهوه دەهات زینگایهوه:

- باشه، دتهوی چ بکهی؟ بەنیازی چیت؟ رەنگه بتهوی
پەلامارم بدەیت، وانیه؟

یهکسەر قەفەزەکانم لە سووچیکا دانا، بە بیئەوهی پالتۆکم
دابکەنم بلەز خۆم گەیانده راپهوهکه، لەویندەر تووشی

بابام بووم، تووند شانی گرتم و بهچاوه زهق و ترسناکهکانی
تهمهشایهکی کردم، شتیکی لهدهما بوو، به زهحمهت قووتی
داو بهدهنگیکی گر گوتی:- دایکت هاتووتهوه... برۆ بۆلای!
سهبرکه!..

ئوهنده به تووندی رای تهکاندم، به خۆرتی خۆم
پیگیرایهوه، ئهوجا بهرهو دهرگای ژوورهکه دهلهکی دام
وگوتی:- برۆ، وهژوورکهوه!

خۆم به دهرگاکهدا کیشا. وړ وکاس ماوهیهک وهستام،
قامکهکانم له ههلهچوون و سهرمادا گویان نهدهکرد، دهسکی
دهرگاکهم به ئاسانی بو نهدهگیرا، ئهنجام وهختایهک
دهرگاکهم کردهوه، به سهرسامی لهبهر دهرگاکهدا وهستام،
زمانم بهسترابوو، دایکم گوتی:- ئهमे خۆیهتی! نامه خوا
چهند گهوره بووه! چیه نامناسیتهوه؟ ئههه جلانه چیه
لهبهریا!... تو تهمشای گویچکهکانی بکه، چۆن له سهرما
چاییون! کوا دایکه توژی پیوی قازم بو بیینه!

لهناوهندی ژوورهکهدا وهستا، بهسهرما داهاتهوه، جلهکانی
دادهکهندم، وهکو فرفرۆکه بهدهوری خۆما دهیسوراندمهوه.
مانتۆیهکیسووری نهرمی گهرمی، دهلبی وهکو پالتۆی

گوندییانی له بهربوو، له سه ری تا خواری پیزی دوگمهی
گه وهی رهشی پیوه بوو... من هه رگیز ئه و جو ره جله کم
نه بینی بوو.

دهم و چاویم به لاه له جارن بچوو کتر وسیی تر بوو. به لام
چاوه کانی درشت تر و قوولتر له جارن دیار بوون. قزه که ی
له جارن زهردتر دیار بوو... جله کانی له بهرم داده کهنه
ویهک یهک فرپی ده دانه بهر ده رگاکه، لیوه سووره کانی به
به رده وامی هه لده قورتانن و به رده وام ده یپرتانن:

- ئی، بو بیده نگی، بو شتیگ نالییت؟ خوشحال نیت؟ یه ع
ئه م کراسه بو ئه وه نده پیسه!

ئه و جا گو یچکه کانی به پیوی قاز چه ور کرد... زور ده یه شان،
به لام ئه و بو نه خوشه ی له وه وه ده هات، هه موو ئازاریکی له
بیر برده مه وه. خو م پیوه چه سپاند و چاو م له دور چاوانی
برین، ئه و نده هه لچوو بووم، زمانم به سترابوو، گویم له نه نکم
بوو، که له وه لامی پرسیار و سه رنجه کانی ئه و دا، به ده نگیکی
خه مین و نه وی ده یگوت:

- لاساره، خو سه ره، به گو یی که س ناکات، ته نانته له
باباشی ناترسیت! ئاخ قاریا، قاریا...

- دایکه گیان، مه گری، خه مت نه بی، منداله، به خوئی چاک ده بیټ.

هموو ئه و شتانه ی ده و روبه رم، له هه نبه ر دایکه ما، بچووک و ناچیز و پیر و کلۆل ده هاتنه به رچاو. ته نانه ت وام هه سته کرد منیش پیرم، هاوته مه نی بابام. دایکه خستمیه به ینی هه ر دوو ئه ژنو کانیه وه و تووند گو شیمی، ده سته قورس و گه رمه کانی به سه رمدا هی نا و گوتی:

- سه رت چاک کردنی ها تووه. وه ختی ئه وه ت ها تووه بچیته مه کته ب. ده ته ویټ بخوینیت؟

- زۆرم خویندوووه.

- هیشتا ماوته، زۆر شتی دی ماوه که بیخوینیت. چه ند گه وره بوویت!

به ده م یاری کردنه وه له گه ل مندا، پیده کهنی، پیکه نینیکی گه رم و نه رم، که ئوخزنی له دل و ده روونم ده گیڤرا.

بابام، شپزه وره نگ په ریو، گرژ ومۆن، به چاوانی سووره وه وه ژوور که وت... دایکه به ئه سپایی منی له خوئی دوور خسته وه و به ده نگی به رز پرسى:

- باوکه گیان! من چ بکه، ته گبیرم چبیه، برؤم؟

بابام که میک له بهر په نجره که دا راوه ستا، ماوه یه ک به نینوک، به بیئه وهی هیچ قسه یه ک بکات، که وته کراندنی سه هؤل وشه خته ی سهر شووشه ی په نجره که. هاماجی ژووره که په ریشان وترسناک بوو. خه م ونیگرانی له دارو دیواره کان ده باری، وه کو هه میسه، له م جوړه رهوش وحالانه دا پرووی ددها، نازای نه ندامم بووبوو به چاو وبه گوئ. سینگم به شیوه یه کی سهیر لیی ددها، پر به دل حه زمه کرد هاوار بکه م.

بابام به دهنگیکی خه فه گوتی:- ئه لکسی، لیړه برؤ دهری!

دایکم دووباره بؤلای خوئی رایکی شامه وه و پرسى:- بو بروات؟

دایکم هه ستایه سهر پییان، وه کو په له هه وریکی ئه رخوانی سبه ینان، به ژووره که دا که وته هاتوچو، ئه وجا له پشت بابامه وه وه ستا وگوتی:- باوکه، گوئ بگره.

بابام، ئاوری لیډایه وه و قیړاندی:- دهمت تیک بنه!

دایکم به ئارامی گوتی:- قه بوول ناکه م، به پروما هه لشاخیت!

نهنکم، کهله سهر قه نهفه که پال که وتبوو، ههستا و به قامکان
هه ره شهی له دایکم کرد:- قارقارا!

بابام، به بی تاقه تی له سهر کورسییه ک رو نیشته و له بهر
خویه وه ده یگوت:

- ئه مه چیه؟ ها؟ من کیم؟ ئه مه ناو دهنه ی چی؟ ئه مه چ
قسه یه که؟!

له ناکاوا، وه کو حه یوانیکی زامدار هاواریکرد:

- قارقارا، تو حه یای منت بردووه!

نهنکم به منی گوت:- لی ره برؤ دهره وه.

به خه مباری بو مووبه قه که چووم، چوومه سهر ئاگردانه که،
ماوه یه کی زور گویم له و گه نگه شه و قه رقه شانگرت که له
ژوره که ی ته نیشتمه وه ده کران. به تووره یی قسانیان ده کرد
و قسه یان به یه کدی ده بری، پاشان هیور و بیده نگ ده بوون.
له تووایه خه ویان لی که وتووه. باس، باسی مندالیک بوو که
دایکم بوو بووی ولای که سیک به جیی هیشتبوو. به لام هه رچی
سهرم دینا و سهرم ده برد، تینه ده گه یشتم که سه ده می (هو
) ئه م تووره بوونه ی بابام چیه، له بهر ئه وه یه که دایکم

به بي ره زامه ندى ئه و مندالى بووه، يان له بهر ئه وهيه
منداله كه ي له گه ل خويدا بو ئيره نه هيئاو ته وه؟

پاشان بابام، شه كه ت وماندوو، به روخسارى سوور
هه لگه راو وقزه ي پهريشانه وه خو ي به مووبه قه كه دا كرد.
ئه وسا نه نكم كه به داوي ني كراسه كه ي روندكه كانى سهر
گوناكاني ده سري، له دواي ئه وه وه وه ژووركه وت. بابام له
سهر ته ختيك دانيشت و ههردوو باسكى نانه سهر قه راخى
ته خته كه، پشتى كو مابوو وه وه ليوه زه رده كانى ده كروشت.
نه نكم له هه ن بهر ئه وا به چوكدا هات. به ده نكي ني نه وي،
به لام گه رم ده يگوت:

- پياوه كه گيان! مه عز بو مه سيح بيه خشه! هه موو ئه سپيك
گلانى خو ي هه يه! خه لكانى زور له و گه وره تر، گلاون،
خزاون. باشه ئه و شتانه له نيو ده ره به گ و ئاغياندا روو
نادات، ته نانه ت بازرگانانيش له و حالانه به ده رنين؟ ئاخو
ئه م داماو ه ژنه، بيه خشه پياوه كه! كه سمان فريشته نين،
قابيله خو مان له خه تا و گونا حان به ده رنين...؟

بابام پشتى به ديواره كه وه دا، چاوانى له دور چاوانى برى،
بزه يه كى نامو كه وته سه رليوى، به كه سه ره وه گوتى:

- نۆبەتى ئەو قەوانەيە، بۇنا؟ تۆ ئامادەيت ھەموو كەسېك
بەخشيت، چاوپۆشى لە ھەموو شتېك بکەيت. تەفۆ! عەمرت
نەمېنى!

بەلای نەنکما دانەويیەو، تووند شانی گرت، تەکانی دا،
لەبن لیوانەو و بەز قسەى دەکرد:

- ئەدیچ لە خودا دەکەى؟ خو ئەو نە لە ھەرکەسېك خوښ
دەبیت و نە چاوپۆشى لە ھەر شتېك دەکات، وانییە؟ ئەو تە
ئیمە بەم تەمەنەو، كە گویمان لە قەراخ قەبر دەلەرزى،
بزانه چۆن سزیمان دەدات. بەم ئاخىر تەمەنەو خوښى و
ئیسراحهتمان لى ھەلگىراو! ئەمە رۆژەكەيە، من مردوو تۆ
زندوو، ئەگەر نەكەوتینە سوال و بە پارسەكى (سوالكەرى)
نەمردین من ھیچم نەزانىو!

نەنکم دەستى بابامى گرت، لە لایەو رۆنىشت (دانىشت) و
نەرمە پیکەنیکى بو کرد:

- ئەمە خەمى بۆچییە؟ سوال دەكەین، تۆ بوخۆت لە مالىەو
دانیشە ومن دەچمە گەدایى... كەس دەست بەرووى منەو
نانیت. خەمت نەبیت پاروو نانىك پەيدا دەكەین، مەترسە
لە برسنا نامرین. خۆت بەو خەم و خەيالانەو عەزاب مەدە!

بابام له ناکاوا تهوسخه نیکی بو کرد، وهکو نیږییهک (تهگه، سابریڼ) ملیکی بادا و دهستی له ملی نهنکم وهریڼا و خوئی پیوه چه سپاند، وردیله و خه مبار ئاهیکی هه لکیشا و گوتی:

- ئاخ، گهوجه، گهوجه گیان، لهم سهر زه وییه دا جگه لهتو کهسم نییه. تو خهفت لههیچ ناخوئیت، گوئی به هیچ نادهیت، دنیات داو ته بهر کلکان، گهوجه گیان تو له هیچ شتیک تیڼاگهیت! تو توژی بیربکه وه بزانه چیمان له پیڼاوی منداله کانماندا نه کرد! باشه من له پیڼاوی ئه واندا، هه موو خه تاییه کم نه کردووه؟ ئاخ نابیت، لهم ئاخ وئوخری ته مه نهدا، ئه وه بیان له بهرچاو بی و که میک ئاورم لییده نه وه، سووکه پاداشتی کم بده نه وه!

که گه ییه ئیره، تاقه تم چوو، روندک به چاوانما هاته خواری، له سهر موغه یریه که وه خوّم هه لدایه خواره وه. به غاردان و به دهم گریانه وه بولای وان چووم، له ئالییه که وه (له لایه که وه) هه له خوئی ئه وهی دایکم هاتبووه وه و هه له خوئی ئه وهی بابام و نهنکم به وجوره ددوان وئاشت بوو بوونه وه ده گریام، له ئالییه کی دیکه وه بویه ده گریام، به زه بییم به واندا ده هاته وه و خوّم به شهریکی خه م و کول و

کۆقانه‌کانی وان ده‌زانی. هه‌ردووکیان له ئامیزیان گرتم،
نه‌وازشیان کردم، رایان مووسیم و پوندکیان به‌سه‌رما پُشت،
بابام، ده‌می له په‌ناگویم نا وگوتی:

- ئه‌وه تۆش لیڤه‌ی، هه‌ی خویڤی! دایکت هاتوو ته‌وه ئیدی
منه‌تت به‌من نییه، بابات، ئه‌م پیره ئیبلیه‌سه فه‌رامۆش
ده‌که‌یت، وانیه‌یه؟ ته‌نانه‌ت نه‌نکه پیره‌که‌شت، که ئه‌وه هه‌موو
نازه‌ی ده‌کی‌شایت و خووی شه‌ر ده‌کردیت، نانا‌سیت، ها؟ هه‌ی
هه‌ی دنیا!

به‌ده‌ست منی له‌خۆی دوور خسته‌وه، ئه‌وجا هه‌ستایه
سه‌رپێیان که‌می‌ک وه‌خۆ هاته‌وه، به‌ تووریه‌یی هاواریکرد:

- هه‌موو به‌جی‌مان ده‌هیلن! ده‌ره‌قن، هه‌ریه‌که و به‌لایه‌کدا
ده‌رۆن. هه‌رکه‌سه و له‌خه‌می خۆیدایه، که‌س خه‌می که‌سی
نییه... برۆ بانگی بکه، قارقارا بانگ بکه. ده‌ی خیرا!

نه‌نکم به‌ هه‌شتاو له مووبه‌قه‌که وه‌ده‌رکه‌وت، بابام سه‌ری
به‌ره‌وه ئه‌وه سووچه‌ خوار کرده‌وه که ئیکۆنه‌کانی لی‌بوو
وگوتی:

- ئەى خوداى بەخشندە، خۆبەخۆت دەبىنى چ دەكەم؟
دەبىنى؟

مستىكى تووندى بە سىنگى خۆيدا كىشا - سىنگى تەپەى لى
هەستا، ئەم كارەيم بەدل نەبوو. حەزم لەو شىۋازە نەبوو كە
خۆى پى دەدواند وەكو ئەو بوو لە ھەنبەر خودادا بەخۆى
بفشىت..

دايكم ھات، بىرىقە و بىرىسكەى مانتۆ سوورەكەى مووبەقەكەى
رۇناك كىردەوہ. لە سەر سەكۆكە ولەبەردەم مېزەكەدا و
لەنىۋان بابام و نەنكەدا رۇنىشت، ئاسىنە (قۆلە كراس،
سۇرانى) پانەكانى مانتۆكەى كەوتبوونە سەرشانى ئەوان.
دايكم بە جدى و بە كاوہخۆ شتىكى بۆ وان دەگىرايەوہو
ئەوانىش بە كرى و كپى گوڭيان لىدەگرت. بابام و نەنكم لە
ھەنبەر ئەودا بچووك دەھاتنە بەرچاوم، دەتگوت ئەوان
مندالى ئەمن.

من كە لەسەر موغەيرىيەكە راکشابووم، شەكەت وماندوو،
خىرا خەو بردمىيەوہ.

ئىۋارى، پىرەژن و پىرەمىرد، جلى جەژنيان لەبەركرد و بە
دوو قۆلى بۆ نوڭى ئىۋارە، بۆ كلىسا چوون. نەنكم رپووخۆش

ودلخوش چاویکی داگرت و بابامی نیشانداین. بابام جلکی
فهرمی سهروکی خمخانه چیانی له بهر کردبوو، که بریتی بوو
له پانتولیکی دهلی دریز و پوسینیکی کهوله دهلهک. نه نکم
ئامازه یه کی بو لای بابام کرد، ده می له په ناگویی دایکم نا و
به ئه سپایی گوتی:

- تهمه شای بابت بکه، دهلی گیسکه نی ره! چه ند پاک
وخاوینه.

دایکم، شاد و به که یف پی که نی..

که هه ردوو کمان به دوو قولی له ژووره که ی ئه ودا ماینه وه،
له سه ر ته خته که دانیشته، لاقیکی خسته ژیر خوی، دهستی دا
به ته خته که دا و بانگی کردم و له ته نیشته خویه وه داینام
وگوتی:

- وهره، وهره لای منه وه دانیشه، پیم بلی ژیانته چون بوو؟
خراب بوو، ها؟

چون بوو؟ گوتم:- نازانم!

- بابات لیی ده دایت؟

- ئیستا باشه، وه کو جاران زورم لینادات.

- بهراست؟ هه رچیت له دلدایه پیمی بلی، دهی..

ههزم نه ده کرد باسی بابام بکهه. بویه خۆم له گیلی دا
وگوتم لهه ژوورهدا که ئیستا ئیمه ی تیا دانیشووین،
پیاویکی زۆر میره بان دهژیا، کهسی ماله که خوشیان
نه ده ویست، نه انجام بابام ده ری کرد. ههستم کرد دایکم نه
چیرۆک و به سه رهاته ی به دل نه بوو. گوتی: - باسی شتی
دیکهه بو بکهه.

باسی سی براکهه بو کرد، باسی کۆلۆنیله که ی بابیانم کرد
که چۆن له هه وشه ی خۆیان ده ریکردم. دایکم تووند باوه شی
پیدا کردم وگوتی:

- چه ند پیاویکی بی ئینساف بووه!

ئه وسا بیده نگ بوو، چاوه کانی داگرت و روانیه ئه رزه که و
که وته سه ره له قانندن... لیم پرسی: - بابام بوچی لیت پهسته؟

- من به لای ئه وه وه تاوانبارم.

- یانی ده بوایه منداله که ی بو بیینی..

دایکم راجله کی، برۆکانی ویکه یینانه وه، لیوی خوی گهست،
ئه وجا قاقایه کی لیدا. باوه شی پیدا کردم وگوتی:

لیم پرسی :- دتهوئ لییره برۆیت؟

بهسه رسامی گوتی :- بو کوئ؟

ئهوجا سهری بهرزکردمهوه و ماوهیهکی زۆر چاوی له دور
چاوانم بری و ئهوهنده تهمهشای کردم، بهدهست خۆم
نهبوو، فرمیسک له چاوانم قهتیس مان. گوتی :- چیتته؟

- ملم دهیهشیت.

دلم زۆر تهنگ بوو. دهمزانی دایکم ماوهیهکی زۆر لییره
نامینیتهوه، لییره هه لئاكات، درهنگ یان زوو ده پروات. به پی
په لاسه کهی وه لانا وگوتی:

- ده چیتتهوه سهر باوکت. نه نه هیچ باسی باوکتی بو
کردوویت؟

- به لئ.

- ماکسیمی زۆر خوشدهویست ..

- ده زانم.

دایکم تهمه شایه کی شه مالکه کهی (مۆم) کرد، برۆکانی
ویکھینانه وهو پاشان فوویه کی له شه مالکه که کرد
وکوژاندییه وه... گوتی: - وا باشتره!

ئهری، واباشتر بوو، وهختیک مۆمه که کوژایه وه، ژووره که
ئارامتر و چاکتر دیار بوو. سیبهره پیسه کان دیار نه مان،
تریفه ی شینباوی هه یقه شه وه که، جیگه ی سیبهره پیسه کان
گرته وه. که تریفه ی مانگ له شووشه ی په نجره که ی دها،
وه کو زیڕ دهره وشایه وه. گوتم: - باشه پیش ئه وه ی بو ئیره
بی له کوینده ر ده ژیایت؟

وه کو شاهینیکی چه پسکراو، به بیدهنگی به ژووره که دا
دههات وده چوو، وه کو ئه وه ی شتیکی زۆر کۆن وه بیر خۆی
بینیته وه، ناوی چه ندین دیار وده قهری برد.

- باشه ئه م مانتۆیه ت له کوی بوو؟

- به خۆم دروومه، من هه موو شتیکی خۆم به خۆم
دروسته که م.

زۆرم پيخوش بوو، كه دايكم وهكو خهلكانى دى نيبه، بهلام
له كهه دوويهكهى بيزار بووم، خو ئهگهر پرسيارم
لينه كردها، ههر قسهشى نهده كرد.

دووباره له سهه تهختهكه و لهنگ منهوه دانىشت، دوو بهدوو
باوهشمان بهيهكدا كرد، كروكپ تا پيره مير و پيره ژن له نويز
ونزا هاتنهوه، بونى موم و بخورد و گولاوى پيروزيان
ليدههات، هيورى و ئارامى به پوخساريانهوه دياربوو.

به شكو وجهالايكى بى وينهوه شيقمان خوارد. لهسهه
خوانهكه زور به كهه و بهوپهري پاريزهوه دهئاخفين، وهكو
ئهوهى خهه ئهوهمان بى، نهبا كهسيكى ئازيز له خهه
بيدار بكهينهوه...

دواى چهه روتيكى كهه، دايكم ئهركى فيركردنى گرته
ئهستوى خو، فيركردنى روشنبيري دنيايى. چهه كتيبيكى
بو كرهم، يهكيكه لهوانه كتيبي "سهه تاكانى خويندنهوهى
رووسى" بوو. له زهرفى چهه روتيكدا، ههه موو كووسپهكانى
فيربوونى ئهلفباى "دنياييم" واته (نائاينى) م برى. بهلام
دايكم داواى ليده كردم كه شيعر ئهزبهه بكهه، ئيدى لهههوه

عەزابى ھەردووكمان دەستى پيكرىد. يەككە لى شىعەرەكان
ئەم كۆپلەيە بوو:

طريق تهب عليها الرياح

تجوز الحقول و دور البشر!

ولم يكسر الفاس فيها الحجار

ولكن حوافر خيل تمر

ھەرچەند ئەو شىعەرەم دەخویندەو، لەجىاتى (الرياح)
دەمگوت (النباح) لە جىاتى (الفاس) دەمگوت (الكاس)،
لەجىاتى (حوافر) دەمگوت (فرافر) ... داىكم توورە دەبوو،
دەيگوت:

- كەمى بىر بکەو، ئاخىر (النباح) چۆن ھەلدەكات گەوجە؟
ئىدى وشەكە ھاوار دەكات دەبى لەو شوینەدا، (الرياح)
بەكار ببرى، چونكە (الرياح) ھەلدەكات نەك (النباح)!

ئەمەم دەزانى، كەچى كە دەمخویندەو ھەربە (النباح)
دەمخویندەو، داىكم زۆر توورە دەبوو، پىي دەگوتم كەودەن،
ئەو وشانەم لەدل گران بوون، ھەولمەدا، ئەو ھەلەيە
دووبارە نەكەمەو... كەلەبەر خۆمەو دەمگوتەو، ھىچ

عهییم نه بوو، به دروستی دهمخوینده وه، به لام که به دهنگی
به رز دهمخوینده وه دیسان تیکه لم ده کرده وه، ئیدی وام
لیهات رقم لهو بهیته شیعرانه ده بووه وه، به ئانقه ست دم
شیواند، ئیدی هر له خوومه وه وشه ی هاوریتتم ده دانه دم
یه که وه و که دهمبینی مانای خویمان له دست داوه، زور
که یفم ده هاتی.

به لام نه و لاساریهم به ئاسانی بو نه چووه سهر، رپوژیک
دایکم له کو تایی وانه یه کی سهر که وتوودا، لیی پرسیم نه و
شیعرانه م له بهر کردوون یان نا. منیش هر له خوومه وه
که وتمه مینگه مینگ:

على الطريق الطويله، العويله، السفيله، الهزيله، لاکاس،
ولافاس، ولاناس، ولاراس!...

کاتی وه خو هاتمه وه، دایکم ههردوو دهستی نایه سهر
میزه که و ههستا... زور به هیوری پرسی:- نه مه یانی چی؟
نه مهت له کو یوه هیناوه؟

ترسیکی کوشنده بالی به سهردا کی شام وگوتم:- نازانم.

- با، دهیزانی، وه لامم بده وه!

- ھەر لەخۆمەو، ھات بە دەمما.

- بۆچی؟

- ھەروا بۆ سوعبەت.

- برۆ بۆ ئەو سووچەى ژوورەكە!

- كام سووچە؟

بە ئەسپايى و بەدەنگيى ھەرەشە ئاميزەو ھە گوتى:- برۆ بۆ
سووچەكە!

- كام سووچە؟

وہ لامي نہ دامەو، بەلام خيسەيەكى ليكردم خەرىك بوو
زەندەقم بچييت، نەمدەزانى چى بكەم، و چى لەمن دەوييت..

میزیكى خر له سووچى ئیکۆنەکاندا دانرابوو. گۆلدانیك
لەسەر میزەكە بوو، گەلای وشك و بۆنخۆشو گۆلى تازه
پشکوتوو سەریان لیوہ دەرھینابوو. لە سووچیكى دیکەوہ
دەكەيەك (سەکو) ھەبوو كە قالیچەيەكى لەسەر راخرابوو.
لە سووچى سییەم تەختە خەویك ھەبوو، سووچى چوارەم
ھەر نەبوو، چونكە دەرگاكە بوو...

نائومیدی دایگرتم، له مه بهستی ئه و نه ده گه یشتم، گوتم: -
له مه بهستت حالی نابم.

له سهر کورسییه ک دانیشت، به بیدهنگی دهستی به هه نیه و
پرومه ته کانا دینا. ئه وسا پرسى:- بابات قهت نه یخستوویته
سووچه وه؟

- کهى؟

دووچار مستى به میزه کهدا کیشا و به بیزاریه وه
هاواریکرد:- پوژیک له پوژان؟

- نه خیر شتى وام له بیر نییه!

- باشه نازانى که وهختى بیانهوئى مندالیك ته مبی بکهن
وادارى ده کهن له سووچى مالاندا به پیوه بوهستى؟

- نه خیر! ئه مه چوئن سزایه که؟

دایکم ئاهیکی هه لکیشا وگوتى:- کوا، وه ره ئیره بزانه.

چووم بو لای، لیم پرسى:- بو هاوارم به سه ردا ده کهیت؟

- بوچی به ئانقهست ئه و شیعرا نه به هه له ده خوینیته وه؟

بهه ر حالئ بوو بؤم پوونكر د نه وه. وه ختيك له دل وزه يني
خوما شيعره كه ده خوينمه وه، ريك وه كو نه وه ي له كتيب ه كه دا
چاپ بووه به دروستي ده خوينمه وه، لي وه ختي به دهنگي
بهرز ده خوينمه وه، به بي نه وه ي به دهستي خوم بي، وشه ي
ديكهم دينه سهر زمان.

پرسی :- راست ده كه ي؟ بوختان بوخوت ناكه يت؟

سويندم بو خوارد كه راسته كه م... لي له هه مان ساتدا
له دلي خودا گوتم: " تو بليي راست بكه م؟ بوختان بو خوم
نه كه م؟ " پاشان، له ناكاوا، به كاوه خو كه وتمه خويندنه وه ي
به يته شيعره كان، شيعره كانم به دروستي و به بي هه له
خوينده وه. خوم سهرم له خوم سورما، له خوم ته ريق
بوومه وه، هه ستم كرد دم و چاوم سوور بووه وه، گويچكه كانم
گريان ليده بووه وه، دهنگيكي ناخوش له ميشكما دهنگي
ده دا يه وه. به و حاله وه له به ردم دا يكما وه ستام، له ته ريقيدا
رونك به چاوه كانما هاته خواره وه، له ميانى
فرميسكه كانه وه بينيم پوخسارى له داخا ره شدا گه را،
هه نيه ي گرژ بوو، بروكاني هاتنه وه يه ك و ليوه كاني
هه لقورتان، به دهنگيكي كه له دهنگي خوي نه ده چوو، پرسى:

- ئەمە چىيە؟ وادىيارە بە ئانقەست واتکردووه!

- نازانم، نيازى شتى وام نەبووه.

سەرى دانەواند و گوتى:- زۆر لاسارى! برۆ دەرى!

داواى لىکردم، ھەموو رۆژىك كۆپلە شىعەرىكى تازە لەبەر
بکەم، لى مېشکم ئەو شىعەرە بە وەزن و قافىانەى
وەرئەدەگرت، زياتر ئارەزووى ئەوھم لا دروست دەبوو ئەو
شىعەرانە بشىوینم و وشەکان، بە وشەين دى بگۆرم. ئىدى
ئەمەم زۆر باش بو دەھات. پۆلپۆل وشەين نامۆ و عەنتىكەم
بو دەھات و زۆر بە ئاسانى شوينى وشە ئەسلىھەکانيان
دەگرتەوھ. زۆر جار بەيتىكى تەواوم لەو بەيتانەى بە ھەزار
زەحمەت ئەزبەرم کردبوو، لە يادگەم دەسپرايەوھ، باشتەين
نمۇنەش ئەم چوارىنەيەيە، كە گوايە ھۆنراوھى شازادە
قىازىمسكى يە، كە سەرى يەشەى زۆرى بو دروست كردم:

لە بەيانىەوھ تا بو لىلى ئىوارى

خەلكانىكى زۆر دەكەونەرى

لەپراى مەسچا سەدەقە داوا دەكەن!...

ھەمىشە نىوھى بەيتى سىيەم لەبىر دەچووھوھ:

برسیانه، نانیاں دهوئ.

دایکم ئەمەى له بهر گران بوو، ئیدی له گهڵ بابامدا،
دهربارهى ئەم حالهته قسهى دهکرد، ئەویش به توورهى
دهیگوت:

- بهخۆى لاسار ونهژنهوه، به ئانقهست وادهکات. ههموو
نوێژهکانى لهمن باشتر ئەزبهره. دهنا زهین و یادگهى وهکو
بهرده ههرکه شتیکی لهسهر نهخش بوو، سرینهوهى بوئیه،
دهبئ لئى بدهیت! کوتهک دهزانئ قوئاغ له کوئیه!

نهنکیشم دههات و قورهکەى هیندهى دى خهست
دهکردهوهودهیگوت:

- چیرۆک و ئەفسانانى له بیر دهمین، گۆرانى لهبیر
دهمین. خو گۆرانیش شیعرن وانیه؟

ئەوقسانه ههموو دروست بوون... خویشم دهمزانی که
کهمتەرخەمم. لئى ههرکه دهمویست شیعرئى تازه ئەزبهر
بکه، ئیدی وشهین دى وهکو ریزه سیرک دهخزینه ناو
زهین و یادگه مهوهو شیعرى دیکهیان لیدروست دهبوو:

بهیانیاں خه لکانیکی زور

به رده رگامان لیده گرن

ده پارینه وه، چاوه پروان ده کهن

ده کوروزینه وه، ده نالیین

وه کو لووره ی با!

شهوان که له سهر جیگا که وله پال نه نکما پالده که وتم،
هموو ئه و شتانه م که ئه و رۆژه خویندبوونمه وه یان له
خومه وه دروستم کردبوون بو ده گیرایه وه، هه ندیجار
پیده کهنی و هه ندیجار سه رکۆنه ی ده کردم و ده یگوت:

- بزانه! تو ده توانی هموو شته کان ئه زبهر بکه ییت! به لام
ئاگادار به گالته به هه ژاران مه که، ئه وانیش به شهرن،
خوایان هه یه... مه سیح به خویشی هه ژار و نه بوو بوو،
هموو پیاوچاکان و وه لیانیش هه ژار ونه دار بوون..

من له بن لیوانه وه ده مگوت:

من گه دا و هه ژارانم خوش ناون

بابام خوشناوی

چبکه م، به ده ست خوم نییه

خودايا، بمبوره!...

چيبكه، له دهست بابام

بفرم، بچم بو ئاسمان

يان خوّم باويمه بيريكهوه و

بچمه بن عهردان

نهنكم به تووندى دهى بولاند:

- دهك زمانت به برين بچيت، دهزاني ئهگهر بابات گويي

لهو قسانه بيت چ دهكات؟

- جا با گويي ليبي، چيبه!

نهنكم به ميهره باني ليم دهپارايهوه:

- تو له خوږايي لاساري دهكهيت، به بهلاش دايكت تووره

دهكهى، خهفتهى دهدهيتي! داماوه خوى رهوشى خراپه و

توش هيندهى دى خهفتهى دهدهيتي.

- بوچى رهوشى خراپه؟

- دهمت ليك بنه! تو لهو شتانه تيئاگهيت..

- من ده زانم که بابام...

- پیمگوتیت دهمت لیک بنه!

ژیانم ناخو شبوو، ههستم به جو ره نامرادییهک ده کرد، به لام
هر له خو مه وه، بیئه وهی بز انم بو، هه زمه کرد ئه وه ههسته
بشارمه وه وه دمدایه تان بیعاری و لاساری! وانهکانی دایکم
به ره به ره زور ترو قورستر ده بوون. به ئاسانی له بیرکاری
تیده گه یستم، به لام سهرم له ری نووس ورپیزمان دهر نه ده کرد.
به لام ئه وهی زور ماندوو و بیتاقه تی ده کردم، ئه وه بوو که
ههستم ده کرد ژیانی دایکم له مالی بابیا زور سهخت و
دژواره. پوژ به پوژ خه مینتر ده بوو، که ته مه شای ده کرد، بیری
لای خو ی نه بوو، له شوینیکی دوور، نادیار بوو، یان به
بیدهنگی بو ماوه یه کی دوور ودریژ له بهر په نجه ره که دا
داده نیشته وده پروانیه ناو باخه که. پوژانی هه وه لی دوا ی
هاتنه وهی گورج وگول، چاپوک و چالاک و ته رده ماخ و
شهنگول بوو، به لام ئیستا که ته مه شام ده کرد، ده مبینی پوژ
به پوژ پتر ده چرمسی و ده ژاکا، دوو بازنه ی ئامال رهش، له
دهوری چاوه کانیا خه رمانه یان دابوو، هه موو پوژ ه که ی به
پو بیکی دریژی چرچ ولوچی دوگمه دانه خراوه وه ده برده سهر،

قژی شانہ نەدەکرد، کەم وزۆر دەستی بەخۆدا نەدەھیئا و
زۆرم لەبەر گران بوو بەو حالەوہ بیبینم، چونکە حەزمدەکرد
و باوەرپم وابوو، دەبی دایکم هەمیشە جوان و بەدەماخ،
شەنگ و شەنگۆل، شیک پۆش و تەرپۆش و خاوین و باوین بی
و لە هەموو کەسیک جوانتر بیئت!

لەکاتی دەرس گوتنەوہدا، تەمەشای منی نەدەکرد، زیاتر
چاوی دەبرییە دیوارەکە، یان لە پەنجەرەکەوہ سەیری
دەری دەکرد. بەبیئاقتی دەرسەکە ی لە من دەپرسییەوہ.
ئەوسا لە بیری دەچووہوہ گو ی لە وەلامەکانی من بگریئت. بە
بچووکتترین شت توورە دەبوو، بە بەردەوامی هاواری
بەسەرما دەکرد، ئەمە زۆری دەرەنجاندم، دلّم لە خو دادەما.
چونکە پیموابوو دایک دەبیئت دادپەرور بی، لەھەر کەسیک
دادپەرورتر بیئت، ریک وەکو دایکەکانی ناو حیکایەتەکانی
دایپرەم... هەندیجار لیم دەپرسی:

- لای ئیمەت پیخۆش نییە؟

بەتووندی بەرسقی دەدامەوہ:- خەریکی کاری خۆت بە،
لاپرەسەنی فزول!

ههستم دهکرد بابام خهريكي ئامادهکردني کاریکه که ههم
نهنکم و ههم دایکم پییان خوښ نییه. زور دهچوو زوورهکهی
دایکم، دهرگاکهی له سهر خوئی و دایکم دادهخست، قیزهقیژی
وهکو دهنگی ناسازی بلویره دارینهکهی نیکانوری شوان
دههاته گویم... جاریکیان، له یهکیک لهو گفتوگوئیانهدا،
دایکم به دهنگیکی بهرز، کهله ههموو مالهکهدا
دهنگیدایهوه، هاواریکرد:- مهحاله، شتی وا نهبووه و نابیت!
ههنگی به تووندی دهرگای داخست، بابام کهوته خوتهخوت
و بۆلهبۆل... ههراو ههنگامهی دنیای نایهوه..

شهو بوو، نهنکم له مووبهقهکه دانیشتبوو، خهریک بوو
کراسیکی بۆ باپیرهه دهدوری، لهبهه خوئیوه ورتهورتیکی
گونگی دهکرد، ههرکه شهقه له دهرگاکه ههستا، گوئی
قوتکردنهوهو گوتی:- ئهیهرو، ههموو کریچییهکان گوئیان لهو
شهقهیه بوو!

بابام، لهناکاوا، بهتاو خوئی به مووبهقهکهدا کرد، یهکراست
بههوه لای نهنکم چوو، تا توانی شهپلاخیکی بهسهروبهچکی
نهنکمدای کیشا، دهستی ئازاری گهیشتی، به دهستهکهی
دیکهی تووند دهسته یهشاوهکهی گرت و هاواریکرد:

- هه‌ی ده‌له ديو، كه‌ی فير ده‌بی زما‌نی خوٲ بگريت؟

نه‌نكم به‌دهم چا‌كردنه‌وه‌ی سه‌روبه‌سته‌كه‌يه‌وه، به‌وپه‌ري
ئارامي گوتي:

- كه‌ كهری! تو من فيري ئه‌وه ده‌كه‌ی زما‌نی خو بگرم؟
نه‌بخوی تاله، دلنياه، هه‌رچيه‌ك ده‌باره‌ی پروژه‌و
نه‌خشه و نيازه‌كانت له‌مه‌ر ئه‌و بزائم، ريك و ره‌وان پيي
ده‌لييم، وه‌كو هيلكه‌ی پا‌كراو له‌ قولي مستی ده‌نهم..

په‌لاماری نه‌نكمی دا، به‌ مست به‌ربووه سه‌ر وگويا‌لكی.
نه‌نكم هيچ داكو‌كييه‌کی له‌خوی نه‌ده‌کرد، لي‌كدا لي‌كدا
ده‌يگوت:

- لي‌ده، كه‌ر پياو، ده‌ی ده‌ی لي‌ده، زياتر زياتر!...تازه خوٲ
هيچ، خوا ئه‌قل به‌ ئه‌ولادت بدات!..

من له سه‌ر موغه‌يرييه‌كه دانيشتبووم، هه‌موو سه‌رين و په‌تو
و چه‌رچه‌ف و ته‌نانه‌ت ئه‌و پيلا‌وانه‌شم، كه بو وشكبوونه‌وه
دانرابوون، تيگرتن... لي بابام له تووره‌بييدا ئاگای له‌مه
نه‌بوو. نه‌نكم كه‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌كه، بابام هه‌ر به له‌قه
ده‌يكيشا به سه‌رو گويا‌لكيا، تا ئه‌نجام پيي هه‌لنووتا،

ئەویش كەوت وسەتلى ئاوى لەگەل خۇيدا قىلپ كردهو، دواى
تۆزىك بە ھانكە ھانك ھەستايەو، تەقىكى كرد، بەرلەوھى
لە مووبەقەكە وەدەر بکەوئ و بە ھەشتا و بۇ قاتى سەرەو،
بۇ ژوورەكەى خۇى بروات، نىگايەكى ھوقيانەى دەوروبەرى
خۇى كرد. نەنكىشم بە نالەنالو ئاخ وئوف ھەستايەو،
لەسەر كورسىيەك دانىشت، قژە پەخش و پەريشانەكەى
كۆكردهو و تەوقەى لىدا... من لە سەر موغەيرىيەكەو خۆم
ھەلدايە خوارەو. ھەرکە چاوى پىم كەوت، بە توورەيى
ھاوارى بە سەردا كردم:

- ئەم باليف و پەتۆ و شتانه كۆبکەو و بيانخەرەو جىگای
خۇيان، تو تەمەشا، چ خەيالئىكى بە مېشكا ھاتووه! بە
باليفان ناوبزيمان دەكات، لىكمان دەكاتەو! ھەزار جارم
پىگوتيت خۆت لەم جوۆرە كارانه ھەلمەقورتىنە، ئاخ تو لە
كوئ و ئەو كارانه لەكوئ؟ ئەو پىرە دىووش ئەقلى لەدەست
داوہ! فەسالى خواتەو!

لە ناکاوا نالەيەكى لى بەرز بووہو، پرووى گرژ كرد، سەرى
دانەواند و منى بانگكرد:

- وەرە تەمەشای ئىرە بکە، زۆر دەيەشيت، بزانه چىيەتى

قزە چروپره کهیم هەلدايه وه، سهیرم کرد، تهوقهیهک چهقی
بووه پیستی سهری، دهرم هیئا، تهوقهیهکی دیکهشم بینی...
ههستم کرد قامکه کانم گو ناکهن، سرن، گوتم:

- با دایکم بانگ بکهه، من دهترسم!

دهستیکی ههلهکاند وگوتی:

- ئهوه تو چ دهلیت؟ دایکم بانگ بکهه؟ من مهمنوونی خودام
که دایکت نه گوئی لهه قهرقهشهیهمان بوو، نه دیتی، تو ش
دهتهوی بانگی بکهیت! برۆ ههیدی گووم به له بهرچاوم!

ئهوجا به قامکه بزیوهکانی، که بههوی دروومان و
گولدۆزییه وه کارامه بووبوون، کهوته گهراڤان بهناو قزیا تا
بزانی سنجاق و تهوقهیی دی به سهریا چووه بیان نا، منیش
که میک زاتم وه بهر خو نا وله گهلیا کهوتمه گهراڤان به ناو
قزیا و دوو تهوقهیی دیکهمان له سهری دهرهینا.

- ئازارت ههیه؟

- که میک! سبهی گهراو دادهخهه، خووم ده شووم و ئازاره کهی
ده پروات.

ئەوجا بە مېھرەبانییەوہ تەمەشایەکی کردم و بە جورە
مەراییەکەوہ گوتی:

- بەلامئەمە بو دایکت نەگیڕیتەوہ بەساقەگیان. ئەمانە لە
یەکدی پرن، چاویان بە یەکدا ھەلنایت، لەیەکدی بە
بیانوون، باشە بەساقەگیان؟ پێی نەلییت باشە؟

- باشە!

- لەبیرت نەچیت! دەی وەرە با پیکەوہ ئەم شتانە ریک
بخەینەوہ. خو روخسارم جیی لیدانی پێوہ دیار نییە؟ پێوہی
نییە ھا؟ باشتەر، جگە لە من و تو کەس بەم شەر و ھەرایە
نازانیت.

نەنکم کەوتە سرین و پاکردنەوہی ناو ژوورەکە، من لە
کانگای دلمەوہ گوتم:

- تو، وەکو ئەولیای، عەزابت دەدەن، لیت دەدەن و ھەر
گوشت لی نییە.

- ئەم ورینە چییە دەیکەیت؟ ئەولیای چی!... کەست
نەدۆزییەوہ لە گەل ئەولیاندە بەراوردی بکە لە من نەبیت؟

ماوهیهک به چوار چنگۆله ریی کرد، نالاندی، من له بهر
دهرگاکه دانیشتبووم و بیرم لهوه دهکردهوه، چۆن تۆلهی ئەو
ئێوارهیه له بابام بکهمهوه...

ئەمه یهکهمجار بوو بابام بهبهرچاوی منهوه، بهو
درندهیه له نهنکم بدات... له تاریکییهکهدا، دیمهنی
روخساره سووره گرتگ و قزه سووره گفهکهیم هینایه
بهرچاوی خۆم. خهریک بوو له داخا دلم شهقی دهبرد،
ههرحیم دهکرد و دهکۆشا نهمدهزانی به چ جورئ تۆلهی
نهنکمی لیبکهمهوه.

دوای دوو رۆژ- لهبیرم نییه به چ کاریک - چوومه سهروهوه
بو ژوورهکهی ئەو، سهیرم کرد به چوار مشقی له سهه
ئهرزهکه وله ههنبهر سهندووقیکی کراوه دانیشتوووه
وخهریکی ههندی کاغز وماغهزانه ، تهقویمه
کهنهسیهکهی، که زۆری خۆشدهویست لهسهه کورسییهکی
تهنیشته خۆی دانابوو. ئەم تهقویمه بریتی بوو له دوازده
لاپههه و ههه لاپههیهک رۆژهکانی مانگی تیا دیاریکرابوو،
جگه له رۆژهکانی مانگ، ههه لاپههیهکیش کرابوو به
چهندین خانهی چوارگۆشهی بچووک بچووکوه، له ههه

خانه‌یه‌کدا، وینه‌ی یه‌کیک له‌و قه‌شانه دانرابوو که رۆژی له
دایکبوونه‌که‌ی که‌وتبووه ئه‌و مانگه‌وه. بابام ئه‌و ته‌قویمه‌ی
زۆر خو‌شده‌ویست، وه‌کو چاوی ده‌پاراست. به‌ده‌گمه‌ن رپ‌گه‌ی
به‌ من ده‌دا ته‌مه‌شای بکه‌م، مه‌گه‌ر کاتی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل
بکرده‌مایه که له ره‌فتار و هه‌لس وکه‌وتم رازی بوایه. منیش
به تاسه و سۆزیک‌ی سه‌یره‌وه ته‌مه‌شای ئه‌و وینه‌ بچووکه
که‌وه‌بیانه‌م ده‌کرد و سۆز و گودازیک‌ی (انفعال) سه‌یر له‌ دل‌م
ده‌گه‌را.

ژینامه و بیوگرافی خاوه‌نانی هه‌ندیک له‌و وینانه‌م ده‌زانی.
له‌وانه: گریک و ئولیتا و قارقارای شه‌هیدی گه‌وره‌و
پانتیلیموناو.. هتد. من له هه‌موویان زیاتر دل‌به‌ندی چیرۆکی
پر خه‌م و په‌ژاره‌ی قه‌شه ئه‌لکسی پیاوی خوا بووم. زۆر
حه‌زم له‌و شیعره‌ جوانانه‌ بوو که ده‌رباره‌ی ئه‌و
هۆنرابوونه‌وه‌و زۆرجار نه‌نکم به‌ ده‌نگیک‌ی خو‌شیئه‌وتۆ بۆمی
ده‌خوینده‌وه که ناخی ده‌هه‌ژاندم.

هه‌ندیجار که ته‌مه‌شای ئه‌و هه‌موو شه‌هیدانه‌م ده‌کرد،
دل‌خۆشی خۆم به‌وه ده‌دایه‌وه که‌له هه‌موو سه‌رده‌مانیک‌ا،

خه لکانیک هه بوون که له پیناوی باوه ری خودا ته حه موولی
هه موو چه و سانه وه یه کیان کردوو وه شه هید بوون...

به لام من ریک له و کاته دا بریارم دا که ئه و ته قویمه بدزم.
چاوه ریم کرد تا بابام چوو بهر په نجه ره که، که و ته
خویندنه وهی کاغه زیکی شینباو که ره سمی چند هه لویه کی
پیوه بوو، خیرا چند لاپه ره یه کم له ته قویمه که کرده وه و
به هه شتاو بو مووبه قه که چومه خواره وه. مقه ستیکم له سهر
میزه که ی نه نکم هه لگرت، چومه سهر موغه برییه که و ده ستم
به برینی سهری قه شه کان کرد. که له برینی سهری ریزی
یه که م بوومه وه، له دلی خوما حه یفم لیها ت که ته قویمه که
به و شیوه یه خه سار بکه م، به هه رحال، که و تمه برینی هیلی
خواره وهی ئه و چوار گو شه و خانانه ی که ریزی یه که میان
جیاده کرده وه، هیشتا له برینی ریزی دوو م نه بوو بوومه وه
که سهر و سه کوتی بابام له بهر ده رگا که پهیدا بوو، و پرسی:

- کی ریگه ی به تودا ته قویمه که بهیت؟

له ناکاوا، چاوی به و چوار گو شه بچووکانه که و ت که له سهر
ئهرزه که بلا و بوو بوونه وه، هه لی گرتن، ماوه یه کی زور لییان
ورد بووه وه، ئه و جا فرپی دان و چند دانه یه کی دیکه ی

هه لگرت، که زانی چی پوویداوه، چه ناگهی داکهوت،
رډینه کهی کهوته لهرزین، هه ناسهی تهنگ بوو، کاغهزه کانی
هه لدایه ئاسمان.

- ئه وه چیت کردوو وه وهی نه گریسی به دفه ر؟

ئه وجا له لاقم نهوی، راکیش راکیش، ده یویست له سهر
موغه یرییه کهم بینیتته خواری. به لام من خوم له دهستی
ده ر باز کرد، خوم له سهر موغه یرییه که وه هه لدا، نه نکم خیرا
گرتمیه وه وه له هه میزی گرتم، بابام به مست به ربوو وه
هه ر دوو کمان و هاواری کرد:

- ده یکوژم!

دایکم له ناکاوا پهیدا بوو، خوم له گوشه ییه کی نزدیکی
موغه یرییه که بینیه وه، دایکم کهوته بهینی من و بابامه وه.
هه ولیدا، سه روچاوی خوئی و من له مسته کانی بابام
بپاریزی، هاواری کرد:- ئه م فه رته نه یه چیه ناوته وه؟ هییدی
به وه هییدی!

بابام، به سهر یه کیک لهو ته ختانه دا که له بهر په نجره که
دانرابوو، داروخوا و به دهم گریانه وه ده یگوت:- کوشتتاتم،
همووتان دژی منن، همووتان!

گویم به دهنګه کزو نزمه که ی دایکم زرینګایه وه که
ده یگوت:

- باشه شهرم له خوت ناکه یت؟ ئەم مه خسه ره بازی و نمایشه
چییه!

بابام هاواریده کرد، لاقی به ته خته که دا ده کییشان، چاوانی
نوقاندبوون، ردینه که ی به شیوه یه کی کومیدی بو سهره وه
به رز بووه وه، وام هاته بهرچاو که به راستی له هه نبر دایکما
شهرمه زاره لهو مه خسه ره بازیه ی ناویه تیه وه و هه ر بویشه
چاوانی ده نوقینیت...

دایکم به دهم کو کردنه وه ی کاغزه پهرش و بلاوه کانه وه
گوتی:

- من ئەم پارچانه تان به که تیره بو دهنم به پارچه یه ک
قوماشه وه... که له جارن باشتر وقایمتر بی. به خوت ده بینی
ته قویمه که ته واو کون بووه، رزیوه، به که لکی هیچ نه ماوه.

وهكو چۆن وهختايهك من دهرسهكانم رهوان نهدهکرد و ليم
تووړه دهبوو، بههمان تۆن و زمان قسهی لهگهل بابامدا
دهکرد. بابام له ناکاوا هستا، کراس و ئيلهکهکهی به
کاوهخو ريکخستنهوه، ئهوجا کوکهيهکی کردو، گوتی:

- دهبي ههر ئهمرۆ، ئهم تهقويمه بۆ چاک بکهيتهوه، ئيستا
دهچم لاپهړهکانی دیکهشت بۆ دینم..

به رهو دهرگاکه رۆیی، بهلام له زارکی دهرکی را وهستا ،
ئاوړی دايهوه، قامکه خوارهکهی له من راوهشانده وگوتی:-
بهلام ئهم نهگریسه، دهبي تهمبي بکړی!

دايکم گوتی:- راسته، ههقی خوښهتی.

ئهوجا بهسهرما داهاتهوهوگوتی:- بوچی ئهو کارهت کرد؟

- به ئانقهست وامکرد، پيی بللی ئهگهر جاريکی دی له
نهنکم بدات، ردینیشی به قهچي (مقهست) ههلهدهپاچم.

نهنکم، بهدهم داکهندنی کراسه دراوهکهيهوه، سهريکی
لهقاند و به تونیکي گازانده ئاميزهوه، به بيزارييهوه تفيکی
رؤکرد وگوتی:

- ئەدى قەرار نەبوو قسە نەكەى، كاشكىدەمى خۆت دەگرت!
بريا زمانت لال دەبوو، بو ئەوہى دەستبەردارى ئەم چەنە
بازىيە دەبوويت.

دايكم تەمەشايەكى ئەوى كرد، ئەوجا ئاوپرى لەمن دايەوہ و
پرسى: - كەى لييدا؟

نەنكم بە توورپەيى گوتى:

- قارقارا، خوزيا توش كەمى شەرمەت لەخۆت دەكرد و ئەم
جوړە پرسىارانەت لەم تولفە نەدەكرد؟ ئاخىر توۆ هەقت چيىە
بەسەرمانەوہ!

دايكم، بە گەرمى باوہشى پيدا كرد وبە دەنگى بەرز گوتى:

- ئاخ، دايكەگيان، خوزگە ئەوہندە مييريقان (دلوقان) و ئازيز
نەدەبوويت!

- دەى باشە باش! بەرمده!

تەمەشايەكى يەكدىيان كرد وپاشان ھەر يەكەيان بە
لايەكدا رويشتن. دەنگى پيى بابام لە پارپەوہكەوہ دەھات.

دايكم، لە يەكەم رۆژى ھاتنەوہيەوہ، لە گەل ژنە
رپووخوشەكەى ياروى كۆلۆنييدا دوستايەتى پەيدا كردو

زۆربەى شەوان سەرى دەداو لەوئى ھەندىك لە خەلكانى
مالباتى بىتلينگى دەبىنى كە برىتى بوون لە كۆمەلەك
ئافرەتى جوان و دەستەيەك ئەفسەرى قۆز.

بابام، ئەم ھاتوچۆيەى داىكى پىخۆش نەبوو. زۆرجار
لەسەر نانخواردنى شىوان، مراكەكەى بە ھەرەشەو
رادەوہشانى و بە نارەزايىەو دەيگوت:

- ئەم نەگريسانە ديسان خەرىكى بەزم وشەوبىرىن،
نەفرەتى خويان لىبىت! ئەمە شەوى دووہمە كە خەو
ناچىتە چاوانم.

زۆرى پىنەچوو، داواى لە كرىچىەكان كرد كە خانووەكەى بو
چۆل بكن، ھەركە ئەوان رۆيشتن، دوو عەرەبانەى پىر لە
كەل وپەلى كۆنە ھىناو، بەسەر ژوورەكانى ئەو بەشەى
خانووە چۆلەكەيدا دابەش كرد و دەرگای ژوورەكانى داخست
وگوتى:

- ئىدى پىويستمان بەو كرىچىانە نىيە، لە ئىستا بە دواوہ
خۆم لە جەژن و بۆنەكاندا پىشوازى ميوانان دەكەم..

پالتۆیهکی رهشی دریژی له بهر بوو و دیمهن و سیمای
ره به نانی پیده به خشی. ئەم کابرا سه عاتچیه، هه میسه له
سووچیکا داده نیشته، سه ری به سه ر شانی خویدا خوار
ده کرده وه، ناوبه ناو بزهییه کی بو ده کرد، په نجه یه کی
ده خسته ژیر جه ناگه چال و تاشراره که ی، قژی ره شبوو،
نیگای تاکه چاوه که ی زور تیز بوو، که سیکی که مدوو بوو،
به رده وام ئەم چه ند وشه یه ی دووباره ده کرده وه:

- تکایه زه حمهت مه کیشه، فه رق ناکات..

که یه که مجار دیتم، له ناکاوا بیرم که وته وه که کاتی خوئی -
ئهو کاته ی مالمان له شه قامی نو قایادا بوو - ده نگی ته پل،
ته پلێ شه ر و ناخووشی له ریگا گشتیه که وه به رز بووه وه،
عه ره بانه یه کی ره شی به رزم بینێ که سه ربازان و خه لکی
ده وریان دابوو و له زندانه وه به ره و مه یدانه گشتیه که
داده گه را. کابرایه ک له ناو گالیسه که و له سه ر
نشینگه یه کی بچووک دانیشته بوو. ته پله یه کی خری ماهوتی
له سه ر وکوٓت و زنجیری له لاق و ده ستا بوو، هه ر به ئاسته م
بجولاباوه، زره ی زنجیره که ی به رز ده بووه وه. تابلۆیه کی
ره ش به ملیه وه هاتبووه خواره وه و به سه ر سینگییه وه

گیرسابووهه، شتیکی به حهرفی سپی درشت لهسه
نووسرابوو ئهم پیاوه سهری بهسهرتابلوکه داداگرتبوو،
لهتووايه دهیهوی ئهو نووسینه بخوینیتتهوه. کاتی دایکم به
کابرای سهعاتچی گوت: - ئهمه کورهکهمه!

من ترسام، پاشهوپاش کشامهوه، ههردوو دهستم خسته
پشتمهوه... کابرا، دهمی کردهوه، تا گوئی راستی ههر دم
بوو، زور ترسناک بوو.

تووند کهمهربهندهکهی منی گرت، بولای خوئی راکیشام، به
پهلهو وهستایانه لهبهردهم خویدا وهری سوراندمهوه. ئهوجا
بهرهللای کردم وگوتی:

- زهحمهت مهکیشه، کورپکی توکمه و تهنروسته...

من له سووچیکدا، لهسهر قهنهفهیهکی چهرمی گهوره
دانیشتم. قهنهفهکه ئهوهنده گهوره بوو، دهکرا لهسهری
بخهوی- بابام ههمیشه شانازی بهو قهنهفهیهوه دهکرد که
کاتی خوئی هی شازاده جروزنیسکی بووه- ئیدی لهو
سووچهوه تهمهشای گهورهکانم دهکرد، کهچون بهبیهوده
کاتی خوئیان بهسهر دهبرد و پوخسار و سیمای کابرای
سهعاتچی، چون و به چ شیوهیهکی سهیر دهگورا... دم

وچاوی دهتگوت پیوه و وردهورده دهتویتهوه. ههرجاری بزهی دههاتی، لیوه ئەستوورهکانی بهلای گۆنای راستیا خوار دهبوونهوه. کهپووه بچووکهکهی دهتگوت پارچه گۆشتییکی بچووکه و له ناو تاوهیهکی پیسدا، سوور دهکریتتهوه. گویچکهپان و کراوهکانیشی به شیوهیهکی سهیر دهجولانهوه، جاریک لهگهڵ برۆی چاوه ساغهکهیدا بهرز دهبوونهوهو جاریک بهرهو گۆنا رهقهکانی خوار دهبوونهوه. وام دههاته خهیاڵ، ئەگەر خۆی بیهوی، دهتوانی به گویچکهکانی کهپووی خۆی داپۆشیت. ههندیجار پاش ئەوهی ئاهیکی قوولی ههڵدهکیشا، زمانییکی چکۆلهی رهشی لوولی له دهمی دهردههینا و چهند جاریک به لیوه ئەستووره لینجهکانیا دینا... ئەم دیمهنهم زیاترپی سهیر بوو تا کۆمیدی بی، ههرگیز نهم دهتوانی چاوی لیبگوازمهوه.

میوانهکان چای و رومیان (جوّره خواردنهوهیهکه) دهخواردهوه، رومی چی، بۆنی پیازی پیشاوی لیدههات. ئیدی به ئارهزووی خو لهو شهرابانهیان دهخواردهوه که نهنکم دروستی دهکردن، ههندیک لهو شهرابانه زهردباو، ههندیک سوورباو و، ههندیکی دیکهیان رهش وهکو قهتران بوون. بهدهم خواردنهوهوه، ههرچی شهکرلهمه و کیکی سهر

بههنگوین وکولیچهی سهر به قهیمای دهستکردی نهنکم
ههبوو، دهیانخوارد، هیئندهیان دهخوارد و دهخواردهوه،
ئارهقهیان دهردهدا و بهدهست خویان باوهشین دهکرد
ودهستخوشیان له نهنکم دهکرد، سوپاسی جوامیری و
دلّوایی ئهوهیان دهکرد، که مرّ دهبوون، خاو دهبوونهوه، دهه
وچاویان سوور ههئدهگهرا و له سهر کورسییهکانیان پان
دهبوونهوهو داویان له خاله یاکوف دهکرد، پارچه
موزیکیکیان بو بژهنیت، ئهویش بهسهر گیتارهکهیدا
دادهنهوییهوه، ژییهکانی دهجولاند و به دهنگه ناخوشهکهی
ههئیدهکرده گورانی:

لییره کورمان گهرمه

تا دنیا پر کهین له گورانی

جوانی له قازانهوه

بو گهرهکی مه هاتووه

دهگهری، تا له نیو

ئیمهدا، یهکیک بو

خوی ههلبزیری.

ههستم کرد گۆرانیه‌کی زۆر خه‌مینه، هه‌لبه‌ته به‌لای
داپیره‌شه‌وه هه‌روا بوو، بۆیه‌گوتی:

- یاکوف گیان، ئه‌م گۆرانیه‌ بگۆره، گۆرانیه‌کی دیکه‌ی شاد
بلی. موتریونا ئه‌و گۆرانیانه‌ت له‌ بیرن که‌ جارن خه‌لکی
ده‌یانگوت؟

ژنه‌ی جلشۆر، داوینی مانتۆکه‌ی رپیک خست و به‌ تۆنیکه‌ی
سه‌نگین گوتی:

- خانم گیان، ئیستا دنیا گۆراوه، مۆد مۆدی گۆرانی تازه‌یه.
خالم، چاوه‌کانی بچووک کردنه‌وه، پروانیه‌ نه‌نکم، ده‌تگوت له
دووری دووره‌وه ته‌مه‌شای ده‌کات، به‌ده‌نگه‌ ناخۆشه‌که‌ی،
له‌سه‌ر گۆرانیه‌ خه‌مینه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو.

بابام، ده‌گه‌ل کابرای سه‌عاتچیدا، خه‌ریکی فسکه‌فسک بوو،
به‌سه‌ری په‌نجه‌ شتیکی ده‌ژمارد وشروقه‌ ده‌کرد، یارۆی
سه‌عاتچیش برۆی به‌رزده‌کردنه‌وه‌و سه‌ری ده‌له‌قاند و
ته‌مه‌شای لای دایکمی‌ه‌وه‌ ده‌کرد و ده‌م وچاوی گرژ وخوا
ده‌بووه‌وه. دایکم وه‌کو هه‌میشه‌ له‌ نیوان براییانی سرگیفدا

رۆنیشتبوو به ئەسپایی و به جدی له گەڵ قاسیلی دا قسهی
دهکرد. قاسیلی ئاهی ههڵدهکێشا و دهیگوت:

- ئا، بهئی، دهبی بیر لهوه بکهمهوه!

قیکتور، بهدهم بزهوه، پئی به ئهرزهکهدا دهدا و لهناکاوا به
دهنگه زیقاوڵهکهی دهستی به گۆرانیهکهی خوێ کرد:-
ئهندری بابا... ئهندری بابا...

ههموو بیدهنگ بوون و حایر و حهپهساو روانیانه ئهو، دایکی
بهوپهڕی خوێپهسندییهوه گوتی:- ئهمه له تیاتره (مهسرهح)
وه فیڕ بووه، له تیاتردا بهوجۆره گۆرانی دهلین.

تهنیا دوو سی شهوبیڕمان، لهو جۆره شهوبیڕی وشهوکۆرانه
بهسهر برد... ئیستاش لهبیرمه که زۆرم لا ناخۆش بوو-
پاشان کابرای سهعاتچی، پرۆژیکی یهکشهممه، دواي نیویژی
نیوهرۆ، هات بو مالممان. من له ژوورهکهی دایکدا
دانیشتبووم و یارمهتیم دهدا و به دوو قۆلی مرواری پهراویزی
کراسیکی کۆنمان لیدهکردهوه. لهناکاوا دهرگا به تووندی
کرایهوه، نهنکم، سهری کیشایه ژوورهوه، جۆره ترسیک به
پوخساریهوه دیار بوو، به ئەسپایی به دایکمی گوت:-
قارقارا، هات!

دایکم خوئی شلوینه کرد، له جیی خوئی نه جولاً. لی دووباره
دهرگا کرایه وه، بابام سه ری کییشایه ژووره وه، زور به
ویقاره وه گوتی:- قارقارا، خوت بگوره و هره!

دایکم به بی ئه وهی ههستی یان له جیی خوئی بزوئی یان
سهیری ئه و بکات، هه له جیی خوئی وه گوتی:- بو کوئی؟

- پیته ده لیم وه ره، پیویست به چه ندوچوون ناکات، ریوی به
پیرته وه هاتووه، ئه مه پیاوئیکی سه رراسته، له کاری خوئا
وه ستایه، باوکیکی باش ده بیته بو ئه لکسی...

بابام، زور به جدی قسه ی ده کرد. قهت به و جدییه ته نه مبینی
بوو. بهرده وام دهستی به لاکه له کهیدا دینا... ئانیشکه کانی
ده له رزین، له تووایه دهسته کانی هه زده کهن بینه پییشه وه و
ئه و نایه لی...

دایکم به هیوری گوتی:- پیم گوتن، شتی وا نه بووه و نابیت.

بابام، به هه شتاو به ره ولای ئه و هات، دهسته کانی بو پییشه وه
دریژ کردن، له تووایه کابرایه کی کویر و نابینایه، سه راپای
له تووره ییدا ده له رزی، به ده نگئیکی گر هاواریکرد:

- وه ره، ده نابه قز راکیشان ده تبه م!

دایکم ههستایه سه‌رپی و پرسی :- چی، به‌قژ ده‌مبه‌یت؟

چاوانی دایکم ئەبڵه‌ق بوون، گری توورەبیان لی‌ده‌بووه‌وه، به هه‌شتاو ته‌نووره‌و چاکه‌ته‌که‌ی دا‌که‌ند، دوای ئەوه‌ی ته‌نیا ژیر کراسه‌که‌ی له‌به‌ردا مایه‌وه، گو‌تی:

- ده‌ی فه‌رموو، ئیستا به‌ راکیشان بمبه!

بابام، ددانه‌کانی لی چیر کرده‌وه، کو‌له‌مستی لی‌گو‌شی و نه‌راندی:

- قارقارا، جله‌کانت له‌به‌ر بکه!

دایکم به‌ده‌ست لای‌دایه‌لاوه‌و ده‌سکی ده‌رگا‌که‌ی گرت و هاواریکرد:

- ده‌ی، فه‌رموو با برۆین!..

بابام له‌بن لیوانه‌وه گو‌تی :- ئاخر به‌ له‌عنه‌تت ده‌که‌م!

- له‌ له‌عنه‌ت و نه‌فرین ناترسم... له‌ ئیستا زووتر نییه‌ به‌ نه‌عه‌تم بکه!

دایکم ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، به‌لام بابام داوینی ژیرکراسه‌که‌ی گرت وکه‌وته سه‌رچۆکان وده‌ستی به‌ گریان کرد، به‌ده‌م

هه نسك هه لدانه وه به دهنگيكي نزمي ئهوتو كه به ئاسته م
ده بيسترا، گوتي :- قارقارا، تيا ده چيت، حه يامان مه به ...
ئهوجا به دهنگيكي نهوي و ناله ئاميزه وه گوتي :- ئا... فرهت،
ئافر... هت!

نه نكم، لهوكاته دا خوئي گهيانده بهر ده رگاكه، ريگهي چوونه
ده ره وهي له دايمك گرت، به جوړي به هر دوو دهستان بو
ژوره وهي ده لك ددها، وهكو ئه وهي بيهوي مريشك له
كولانه بكات، دايمكي كرده ژوره وه و له بن ليوانه وه گوتي:

- قاريا، كهري شييت! برو ژوره وه، توژي حهيات به خوئي!

نه نكم هه ركه دايمكي كرده ژوره وه، خيرا ده رگاكه به
شيش داخست، ئه وسا به سهر باباما دانه وييه وه به دهستيگ
له ئه رزه كهي به رزكرده وه و به دهسته كهي تري كهوته
هه ره شه ليكردي :- تو، هه شييتاني پير، هه كهر و گا!

نه نكم، ئهوي له سهر قه نه فه يهك دانا، وهكو بووكه
په روينه يهك كهوته سهر قه نه فه كه و سهر خوار بووه وه و
دهمي داچه قاند.

نهنکم، هاواری له دایکم کرد:- ئه‌های کچی له‌گه‌ل تۆمه،
جله‌کانت له‌بهر بکه‌وه!

دایکم جلّه‌کانی له سهر ئه‌رزه‌که هه‌لگرتنه‌وه و گوتی:

- مه‌حاله بچمه به‌رده‌می، گویتان لیبه؟

نهنکم له‌سهر قه‌نه‌فه‌که هه‌لی ستاندم و گوتی:- هه‌ره خیرا
دۆلکه‌یه‌ک ئاو بیینه!

به ئه‌سپایی قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام هیور و ئارام بوو، قسه‌کانی
ئامیرانه بوو. له‌سهر داواکه‌ی ئه‌و به‌په‌له خۆم گه‌یانده
پاره‌وه‌که، له‌وئ گویم له‌ ده‌نگی پیی که‌سیک بوو که
له‌ژووره‌که‌ی به‌رانبه‌ردا، به‌ هه‌نگاوی قورس ده‌هات و ده‌چوو،
گویم له‌ ده‌نگی دایکم بوو له‌ ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌یگوت:-
سبه‌ینی ده‌رۆم!

چووم بو مووبه‌قه‌که، له‌بهر په‌نجه‌ره‌که رۆنیشتم، ده‌تگوت
خه‌ون ده‌بینم. بابام هه‌ر ئاهونا‌له و ئاخ و ئۆفی بوو. نه‌نکم
له‌بهر خۆیه‌وه هه‌ر ورته‌ورتی بوو. ده‌رگایه‌ک به‌ تووندی درا
به‌یه‌کدا، ئه‌وجا بی‌ده‌نگی و ترس سه‌رله‌نوئ بالی به‌سه‌ر
ماله‌که‌دا کیشا. له‌ ناکاوا بیرم که‌وته‌وه که‌بوچی هاتووم.

دۆلكه يه كم تهژی ئاوكرد وله مووبه قه كه وه دركه وتمه وه، له
راره وه كه دا تووشی كابرای سه عاتچی بووم . سه ری
دانه وان دبوو و تهپله فهروه كه ی به دهسته وه گرتبوو
وگرمۆله ی ده كرد و ده كوکی... نهنكم دوا ی كه وتبوو، هه ر دوو
باسکی له سه ر ورگی تیك ئالاندبوون، به بی ئه وه ی كابر
ببینی په یتا په یتا سه ری بو داده نه وان د و له بن لیوانه وه
ده یگوت:

- به خۆت زۆرچاك ده زانیت، خۆشه ویستی به خۆرتی نایه ته
سه پاندن.

كابرای سه عاتچی، له بهر ده رگا كه پیی هه لكه وت، كه وت
وتاناو هه وشه كه غل بووه وه. نهنكم نیشانه ی خاچی كیشا،
كه میك له وینده ر وه ستا، ئازای به ده نی ده له رزی... نه مزانی
له رزینه كه ی زاده ی پیکه نین بوو یان زاده ی گریان؟ چونكه
له و كاته دا، نه متوانی ناخی بخوینمه وه. به غاردان خۆم
گه یاندی و پرسیم:

- چیه؟

هينده بهتووندى دۆلكه ئاوهكەى لەدەستم راپسكاند، كه هەنديكى لى رزايه سەريپم و گۆرهوييهكانم تەر بوون. گوتى:- ئەم ئاوهت لەكوئ هينا؟ دەرگاكه داخه!

ئەوسا بو ژوورهكەى داکم رۆيى، من دووباره بو مووبهقهكه چوومهوه، لەويندهرهوه گويم لیبوو چۆن به دوو قۆلى ئاه وناڵهيان دەکرد، هانکههانكىكى ئەوهنده توونديان پیکهوتبوو، لەتۆوايه، باريكى قورس، له شويينیکهوه بو شويينیکى دى دهگوازنهوه.

رۆژيكي سايهقهى خوښبوو، تيشكى خواری ههتاوى زستان، لههر دوو پهنجهره سههۆل گرتووهكهوه، دهيدا له ناو ژوورهكه. ميژ وخوانهكه بو قراقين ئاماده بوو، قاپه مسينهكان لهسەر ميژهكه دهبريقانهوه، دوو بوتلېش لهسەر ميژهكه دانرابوون، يهكيكيان تهژى كهقاسى (جوړه شهرابيكى رپوسيه) زيپين بوو، دووهميان پر بوو له قودكاي دهستكردى بابام. ئەوهندهى گياى بۆنخۆش تىكردبوو، سهوزى سهوز بووبوو. شهخته وسههۆلى سەر شووشهى يهكيك له پهنجهرهكان به ئاستهم توابوووهوهو ليرهولهوى درزى تى بووبوو، كهلهو درزانهوه تهمهشات دهکرد، بهفرى

سهربانه‌کان له‌بەر تیشکی هه‌تاوا ده‌بریسکایه‌وه‌و چاوی
ده‌خسته ریشکه وپیشکه... کلاوه‌ی سهر ئه‌ستوونانی
په‌رژینی چه‌وشه‌که وهی‌لان‌ه‌ی مه‌لان له به‌فرا
ده‌بریسکانه‌وه.

مه‌له‌کانی من، له‌نیو قه‌فه‌زه‌کانیاندا، که‌له قه‌راخ
په‌نجه‌ره‌که هه‌لواسرابوون و ته‌ژی هه‌تاو بوون، به‌شادی
یارییان ده‌کرد. سمیلی (ناوی ته‌یره) یه‌مالییه‌که به‌خۆشی
ده‌بخویند، دغناش (جو‌ره ته‌یریکه) ه‌که فیکه‌ی لی‌ده‌دا،
حسونه‌که (جو‌ره ته‌یریکه) یه‌کیک له‌گۆرانیه‌ جوانه‌کانی
خۆی ده‌خویند... به‌لام نه‌ئه‌م موزیقا خۆشه‌، نه‌ئه‌م رۆژه
زیوینه‌ پرشنگ‌داره‌، دل‌یان خۆش نه‌ده‌کردم، خه‌م و په‌ژاره
سه‌رودلی گرتبووم، که‌م وزۆر نه‌له‌زه‌تم له‌و رۆژه‌ جوانه
ده‌بینی و نه‌له‌هیچی دیکه‌، هه‌موو شتی‌کم به‌لاوه‌ په‌شم
بوو... ده‌مویست ته‌یره‌کان به‌رده‌متابه‌ که‌مالی ئاره‌زوو و
به‌ئازادی بایه‌کی بالی خۆیان بده‌ن وپشوویه‌ک بده‌ن،
هه‌رکه ده‌ستم دایه‌ قه‌فه‌زه‌کان، نه‌نکم به‌هه‌شتاو و به‌ده‌م
بو‌له‌بو‌له‌وه‌، له‌مووبه‌قه‌که وه‌ده‌رکه‌وت، په‌یتا‌په‌یتا ده‌یکیشا
به‌روومه‌تی خۆیدا، به‌ره‌و ئاگردانه‌که غاری ده‌دا:

- دهک خوا بتانگری، بهختتان بسووتی، قرتان تییکهویت،
ئاخ لهدهست توش ئاکولینا، که پیرهژنیکی کهودهنی!

کهلانهیهکی گهورهی له تهنورهکه دهرهینا. پهنجیهکی له
سه ره سووتاوهکهی دا، به توورهیی تفیکی پوکرده ئه رزه که
وگوتی:

- به تهواوی سووتاوه، بووه به قهرهبروت! به ناخیرم ویستم
تهنیا گهرمی بکه مه وه! تفو عهرتان نه مینی، داوهشین
یاخوا! تو ئهی بووه کویره، تاکهی لی ره داده نیشیت و زهق
زهق ته مه شا ده کهیت؟ خوژگه ده متوانی یهک یهک هه لتان
بگرم و وهکو گوزه به عاردیمدا بدابان و ورد و خاشم
بکردنایه...

به که سه ره وه کهلانه کهی (جو ره نانیکی به پونه ناوه کهی
پیاز و سیر و... تیده کهن) ، ئه م دیو و ئه و دیو ده کرد،
له ناکاوا کونی فرمیسیکی به ربوو و کهوته فرمیسیک بارانی...

بابام و دایکم خویان به مووبه قه که دا کرد، نه نکم
کهلانه کهی به جو ری هه لدایه سه ر میزه که، هه موو قاپه کان
کهوتنه له رینه وه..

- تهمه‌شا بکه‌ن، ههموو ئه‌مه له سۆنگه‌ی ئیوه‌وه روویدا،
خوا بتانباته‌وه!

دایکم که که‌می‌ک هیور بووبوووه‌وه، باوه‌شی پیداکرد، که‌وته
دل‌دانه‌وه‌ی و تکای لیکرد ههموو ئه‌و شتانه له‌بیر بکات و
خه‌فه‌ت نه‌خوات. بابام شه‌که‌ت وماندوو له پشت میزه‌که‌وه
دانیشته، حایر وحه‌په‌ساو ده‌پروانییه ده‌وروبه‌ری خو‌ی،
به‌رکو‌شه‌که‌ی له ملی کرد، چاوی له‌به‌ر تیشکی هه‌تاوه‌که
هه‌لنه‌ده‌هات، له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت:

- عه‌یبی نییه، که‌لانه‌ی باشیشمان زۆر خواردوو، با
ئه‌مجاره وای چ قه‌یدییه. خوداش که‌می‌ک ره‌زیله، له
هه‌نبره‌ سه‌له‌ها ره‌نجا چهند ده‌قیقه‌یه‌ک شادیت
پیده‌به‌خشیت وه‌یشتاش منته‌ت به‌سه‌ردا ده‌کات... قاریا
وه‌ره... وه‌ره با ئاشت بینه‌وه... ئه‌وه‌ی بوو له‌بیری بکه!

له‌وه ده‌چوو، جو‌ره شیتیه‌ک سه‌ری لیدابیت... به‌ دریزایی
ماوه‌ی فراقینه‌که، هه‌رباسی خودا و (ئا‌هاب) ی کافری
ده‌کرد، باسی ئه‌و ئه‌رکه قورس و دژوارانه‌ی ده‌کرد که
ده‌ستۆی باوکدان. نه‌نکم تووره‌ بوو و قسه‌که‌ی پیبیری:

- نانه‌که‌ت بخۆ، ئه‌وه‌نده قسه‌مه‌که!

دایکم پیکه‌نی، چاوه گه‌شه‌کانی بریس‌کانه‌وه، دهستی به
شانی مندا داو پرسى:

- ها، ترسایت؟

- نا، ئه‌وسا نه‌ترسام، به‌لام هه‌نووکه دلم ته‌نگه، گیزووئیز
بووم، هیچم لی حالی نییه...

وه‌کو هه‌ر یه‌ک شه‌ممانیکی دیکه ماوه‌یه‌کی زور به
خواردنه‌وه مزوول بوون، بیتاقه‌تی زوری بو هی‌نام... باوه‌رم
نه‌ده‌کرد ئه‌مانه هه‌مان ئه‌و که‌سانه‌ی نیو سه‌عاتی به‌رله
ئیس‌تابن، که هاواریان به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌کرد و به‌رووی یه‌کدا
هه‌لده‌شاخین و ده‌یانویست په‌لاماری یه‌کدی بدن و ده‌ست
بنه‌نه یه‌خه‌ی یه‌کدی. نه‌مه‌دەزانی ئاخو به‌جدیانه یان نا.
نه شه‌ریان شه‌ر بوو نه ئاشتیان ئاشتی... به‌هه‌رحال
به‌ره‌به‌ره هم به شه‌ر و فه‌رته‌نه‌یان و هم به گریان و
هاواریان راهاتم. ئیدی وام لی‌هات وه‌کو جارن گویم نه
به‌شه‌ر و قه‌رقه‌شه‌یان و نه‌به ئاشتیان نه‌ده‌دا و خه‌مم
نه‌ده‌خوارد، له‌لام بوو به شتیکی ئاسایی.

به‌لام دواى ماوه‌یه‌کی زور بووم به‌دیارکه‌وت که خه‌لکانی
هه‌زار ونه‌داری رووس، وه‌کو چون مندالان یاری به

گه مه کانی خوځيان ده کهن وکاتى پي ده گوزه ريڼن، به و ئاوايه مامه له له گه ل خه م و په ژاره ي خوځا ده کهن، داخ و که سه ري خوځيان به يه کدى ده پيژن و به ده گمهن شهرم له به دبه ختى خوځيان ده کهن.

که نه بوونى و نه دارى ده بيت به تان و پوي ژيان، ژيان ده بيت به پروسه يه کى روټينى، خه م و په ژاره ش ده بيت به بوڼه يه کى ئاسايى، کاتى پي ده بريته سر، ته نانه ت ئاگر که وتنه وه و شه واتيش ده بيته وه سيله ي کات به سه ربردى خه لکه که، وه کو چوڼ جى زامىک له روخساريکى بي مانادا، ده بيت به نيشانه يه کى جوانى ...

فه سلې (۱۱)

دواى ئه و بويه ره، دايکم متمانه ي به خوځى په يدا کرد، سه ري قوت کرده وه، خوځى کرد به گه وره ي هه موو ماله که، بابام به پيچه وان ه وه، فسى دايه وه، وه کو که و چوو، به راده يه ک بيده نگ بوو و مى دايه خه ت وه کو ئه وه ي هه رگيز پياوه که ي جاران نه بيت.

کونجی مالی گرت، له مال نه ده چووہ دهری، له قاتی
سهره وهو له ژوره کهی خوئی داده نیشته، خهریک بوو
کتیبیکی گونگ و ناموی به ناو نیشانی " یادگار ییبه کانی
باو کم " ده خوینده وه... ئەم کتیبهی ده نایه ناو سه ندووقه
گه وره کهی خوئی و قفلیکی گه وره ی

لیده دا. زور جار ده مبینی پیش نه وهی کتیبه که له
سه ندووقه که ده ربینیت و ده ست به خویندنه وهی بکات،
هه ردوو دهستی به سابوون پاک ده شته. ئەم کتیبه، کتیبیکی
بچکولهی نه ستووری بهرگ زهرد بوو، له سه رووی لاپه ره ی
یه که میا و، به خه تیکی جوان و به مه ره که بیکی شینی کال،
ئەم دهسته واژه یه نووسرا بوو: " بو ریژدار قاسیلی کارشین
پیشکەش و یادگار له گه ل نه وپه ری ریژ و سوپاس دا... "
ناویکی غه رب له ژیر نه وه دهسته واژه یه دا نووسرا بوو، که
کو تایی ئیمزاکه ی له مه لیچکیک ده چوو له حالی فریندا بی..

بابام پاش نه وهی به پاریزیکی زوره وه بهرگه نه ستووره که ی
هه لده دایه وه، عهینه که چوارچیوه زیوینه که ی له چاو ده کرد،
ماوه یه کی زور له وه دهسته واژه یه و ئیمزاکه ورد ده بووه وهو
که پووی ده جوولاند تا عهینه که که ی ریگ بخات. پتر له

جاریک پرسیاری ناوه‌پوکی ئەم کتیبەم لیکرد که ئەم کتیبە
چیبە وباسی چیدەکات؟ هەموو جاری دەیگوت:

- هیشتا زووە بو ئەوهی ناوه‌پوکی ئەم کتیبە بزانییت، سەبر
بکه تا کهمیک گەورە ببیت، وهسییت دەکه‌م که مردم ئەم
کتیبە بدەن بەتۆ، وهسییت دەکه‌م پۆستینه‌که‌شم بدەن بە تۆ.

ورده ورده به‌روکی داکمی به‌ردا، وه‌کو جارێ شەری
پینه‌ده‌فرۆشت، که‌متر سەری ده‌کرده سەری و قسه‌ی له‌گه‌دا
ده‌کرد. به‌ زمانیکی نه‌رم و‌پراویژیکی شیرین ده‌یدواند، گوئی
له‌ داواو قسه‌کانی ده‌گرت. هه‌میشه به‌ پوویه‌وه پیده‌که‌نی و
چاوه‌کانی وه‌کو چاوه‌کانی هاپۆ بیوتر پرشنگیان ده‌دا:-
باشه، به‌ که‌یفی خۆت بکه‌!..

سه‌ندوو‌قه‌کانی پر بوون له‌ جل و‌به‌رگ و‌ که‌ل و‌په‌لی سه‌یر:
ته‌نووره‌ی گول‌دۆزی ژنانه‌، چاکه‌تی خوری ئەسته‌ر ئەتله‌س،
کراسی دریزی زیو دۆزی، تاج و‌ کلاوزه‌ر، سه‌رپۆشی
ره‌نگا‌وره‌نگ، ملوانکه‌ و‌ گه‌ردنبه‌ندی به‌ردی به‌نرخ و
ره‌نگا‌وره‌نگ، هه‌موو ئەو شتانه‌ی باوه‌ش باوه‌ش بو
ژووره‌که‌ی دایکم ده‌هینا و‌ له‌سه‌ر میز و‌ ته‌پله‌که‌کان بلاوی

دهکردنه وه. بابام كه دهیبینی دایکم، به دیقته و سه رسامی
تهمه شایان دهکات، دهیگوت:

- له زه مانی مه دا، جل و بهرگ و ئەم شتانه له هی ئەمرۆ
گرانتر و جوانتر بوون! جل و بهرگ گرانتر بوو، به لام خه لکی
ساده تر و خوشتتر ده ژیان، یه کیان خو شده ویست و دو ستایه تی
و مهحه به تیان ده فامی. پیموایه جاریکی دی ئەو رۆژانه
ناگه ریته وه! ئەم شتانه تا قی بکه وه و کامیانت به دلّه
بوخۆتی هه لگره ..

رۆژیک داکم به قسه ی کرد، چوو بو ژووره که ی ته نیشته وه و
دوای ماوه یه ک به ماکسییه کی دریزه وه هاته ده ری،
ماکسییه کی دریزی ئامال شینی سوورمه دۆزی بوو، تاجیکی
مرواری چنی له سه رنابوو، ئیکلامیکی دوور و دریزی له بهرده م
بابیدا کرد و پرسى :- خاوه نشکو، ئەمهت به دلّه؟

رووی بابام گه شایه وه، به ده ست بادان و ئەنگوست جولانه وه،
به ده وری دایکما سوورپایه وه، ئەوجا وه کو یه کییک به ده م
خه وه وه قسان بکات گوتی:

ئەوسا بەدەنگیگی گۈر دەكەوتە گۈیرانەوہی قسەیەك یان
بابەتیک و قسەكەشی بەمجۆرە دەست پیدەکرد:

- تۆ دەزانی، من پیموایە...

دایکم چاوی دادەخست وگوئی بو دەگرت و زۆرجار بەدەم
پیکەنینەوہ قسەكەشی پیدەبری و دەیگوت:

- یەقگینی قاسیلیقیچ، ببورە كە ئەم قسەیە دەكەم، تۆ
هیشتا منالی...

یاروی ئەفسەر دەستی بە ئەژنۆی خویدا دەکیشا و دووپاتی
دەکردهوہ:

- بەلی! مندالە! وایە!

رۆژی جەژنی لە دایکبوونی مەسیح بەخۆشی وشادی
تیپەری، زۆربەیی شەوان، میوانان، خویمان دەگۆری و
دەمامکیان دەکرد و بە جوانترین جلكەوہ لەمالی ئیمەدا خر
دەبوونەوہ، جلكەکانی دایکم هەمیشە لە هی هەموویان
جوانتر بوو، ئیدی بەکۆمەل وەدەر دەكەوتن و سەردانی
هەندیک مالیان دەکرد..

هه رجارئ ئه و ئاپورا شاد وشهنگوله له مالى مه
وه ده رده كه وتن له تو وايه ماله كه نغرو بووه، ئیدی بیزاری و
نیگه رانی بالی به سهردا ده کیشا، ههنگی نه نکم وه کو
قازیکی پیر به ماله که دا ده سوورایه وه وه هموو شته کانی
رپکده خسته وه، بابام پشتی ده کرده موغه ییرییه که و خوئی
گهرم ده کرده وه وه له بهر خوئییه وه ورته ورتی ده کرد:

- باشه، قهیدی چیه، با بزانی ئه م رپگایه ی که ئیستا
گرتوویه تی ده یگه یه نیته کوئی. با بزانی ئه م دووکه له چ
ئاگریکی له دوایه ..

پاش جه زنی له دایکبوونی مه سیح، دایکم له گهل ساشای
کورپی خاله میخائیلدا بو قوتابخانه ی بردین... خالم زنی
هینابووه وه، باوه ژن، هه ر له یه که م هه فته وه که وته
بوغزاندن و ره نجانندی ساشا و لئی ده دا، بابام، به گوشاری
نه نکم، ساشای هینایه لای خوئیان. ته نیا یه ک مانگ بوو
ده چووینه قوتابخانه. به لام به دریزایی ئه و ماوه یه، له
هه موو ئه و وانانه ی که پییان گوتبووینه وه، ته نیا ئه وه م له
یاد مابوو که پرسییان:

- ناوت چیه؟

نابى بلىم:- پشكوف.

بهلكو ده بى بلىم:- ناوم پشكوفه.

ههروهها نابى به ماموستا بلىم:

- بهوجوره بهرووما ههلمهشاخه، ماموستا من لىت ناترسم...

ههرزوو قوتابخانهم له بهرچاو كهوت. بهلام كوره خالهكهه
زورى له لا خوشبوو، به ئاسانى ژمارهيهك دوست و هاورپى
گرت. بهلام رۆژيكله پولا و لهكاتى وانهدا خهوى ليكهوت، له
ناكاوا، بهدهم خهوهوه هاورى كرد:- نهخير! نا... مه... وئ!

وهختيک بيدار بووهوه، مؤلهتى خواست كهله پولهكهه بچيته
دهرهوه، لى قوتابيهكان ههموو گالتهيان پيكرد... رۆژى
دوايى كهبه دوو قولى بو قوتابخانه دهچووين، دواى ئهوهى
له چالهكهى مهيدانى سينايا رته بووين، له ناوهندى
رېگاكهدا وهستا و گوتى:

- تو برۆ، من نايهه، ئهمرۆ نايهه بو قوتابخانه، ههزدهكهه
بچمه گهران و پياسه.

به چيچكانهوه رۆنيشت، به جوانى كتيبهكانى له ژير
بهفرهكهدا تاقت كرد ورۆيى. مانگى كانوونى دووهه بوو.

خۆر دنیای زیروه‌شان کردبوو... خۆزیام به خالۆزا کهم ده‌خواست. به‌لام ملی ریگام گرت و به‌نه‌به‌دلی و له‌به‌ر خاتری دایکم که زویر نه‌بیّت و خه‌فه‌ت نه‌خوات، بو قوتابخانه رویشتم... هه‌لبه‌ته کتیبه‌کانی ساشا، که له به‌فره‌که‌دا شارده‌بوونی‌ه‌وه، دزران، ئیدی روژی دوایی ئه‌مه‌ی کرد به بیانوو و دیسان بو قوتابخانه نه‌هات، روژی سییه‌م بابام به‌م ره‌فتاره نامۆیه‌ی ساشای زانی.

هه‌ردوو کمان خراینه به‌ر لیبیچینه‌وه. بابام و نه‌نکم و دایکم، له موبه‌قه‌که‌دا، له‌پشت میزه‌که‌وه دانیشتن، له گه‌لماندا کهوتنه پرس وجۆ. ئیستاش له‌بیرمه، که ساشا، چ وه‌لامیکی کۆمیدی پرسیاره‌کانی بابامی ده‌دایه‌وه:- بوچی بو قوتابخانه نه‌چوویت؟

ساشا، چاوه ئارامه‌کانی له دور چاوانی بابام بری و به‌کاوه‌خۆ وه‌لامی دایه‌وه:

- شوینی قوتابخانه‌که‌م له بیر چووه‌وه.

- له‌بیرت چووه‌وه؟

- به‌لی، زوریش بوی گه‌رام...

- دەبوا دووی ئەلكسی بکەوتبای، ئەو رینگا بەلەدە.

- ئەلكسیم لئ گوم بوو.

- ئەلكسیت لئ گوم بوو؟

- بەلئ، ئەرئ بەخوا..

- ئاخر شتی وا چۆن دەبییت؟

ساشا، دەبیرهوه چوو، ئاهیکی هەلکیشا وگوتی:

- گێژەلۆکە و بەفر و بۆرانیک بوو، هیچم نەدەبینی.

هەموو لە قاقای پیکەنینیان دا، چونکە ئەو رۆژە خۆرەتاو و دنیا سایەقە و سامال بوو. تەنانەت ساشا خۆیشی دزە بزەیهکی بو کرد، لئ بابام ددانی لئ جیرکردەوه و بە تەوسەوه گوتی:- نەتدەتوانی دەستی، یان پشتینەکەهی بگریت؟

- وامکرد، بەلام بایەکە هەلئیدام و لەوی دوور خستمەوه.

بەوپەری بی موبالاتیهوه، وهکو یهکیک به تەواوی دەستی لەخۆ بەردابییت دەئاخفی. من ئەو درۆبی سەرۆبەرانهی

ساشام زۆر پیناخۆش بوو، سهرم لهو عینادیه بی مانایه
ساشا سورما بوو.

ئیدی لیّدانی خۆمان خوارد. ئەوسا پیره میردیکیان بو بەکرئ
گرتین، ئەم پیاوه کاتی خۆی کریکاری دایه‌ره‌ی
ئاگرکوژینه‌وه بوو، هه‌نووکە خانە‌نشین کرابوو، دەستیکی
شکابوو، ئەمەیان بو بەکرئ گرتین که هه‌موو رۆژیک بمان
گه‌یه‌نیته قوتابخانه. ئەرکی ئەوه‌بوو، که ئاگاداری ساشا
بیّت، که ریگای عیلم و مه‌عریفه‌تی لی گوم نه‌بیّت، یان لی
لانه‌دات. به‌لام ئەمەش فایده‌ی نه‌بوو! رۆژی دوا‌یی هه‌رکه
گه‌بینه ئاست چال و خه‌ره‌نده‌که، خالۆزاکه‌م تاکئ له
پیلّاوه‌کانی داکه‌ند و به‌سه‌متی چه‌پا تووری دا، نه‌خیر
تاکئ دووه‌میشی داکه‌ند و به‌ده‌ستی راستا تووری دا، به
گۆره‌وییه‌وه به‌ناو مه‌یدانه‌که کهوت و هه‌لات. کابرای
پیره‌می‌رد، کهوته گه‌ران به‌داوی پیلّاوه‌کاندا... که
پیلّاوه‌کانی دۆزییه‌وه و له‌ناو به‌فره‌که هه‌لیگرتنه‌وه و،
ئەوسا به‌ترس و له‌رزه‌وه منی بو مال برده‌وه.

بابام و دایکم و نه‌نکم، به‌دریژایی ئەو رۆژه،
شارۆچکه‌که‌یان سه‌نگ و سوژن دا تا ده‌مه‌و ئیواره له‌نزیکی

دیره که دا و له یانه ومه یخانه ی شیرکوفدا ساشایان
دوژییه وه که له وئ سه مای بو خه لکی ده کرد... بو مالیان
هینایه وه، به لام لیان نه دا، هه رچی سه ریان دینا و سه ریان
ده برد، سه ریان له م بیده نگی و قور و قه پهی ئه م کوریزگه یه
ده رنه ده کرد، چه په سابوون.

ساشا، له لای منه وه، له سه ر سه کوویه که پالکه وت، لاقی به رز
ده کرده وه و پئی له بن میچی سه رووی موغه یریه که ده سوو
وبه ئه سپایی ده یگوت:

- باوه ژنم خوئی ناویم، بابم خوئی ناویم، بابام خوئی
ناویم، ئیدی بو لییره بمینم؟ شوینی دز و ریگره کان له نه نکم
ده پرسم و هه لدیم و بو ناو ئه وان ده روم. ئه وکاته خوم ده زانم
چی به سه ر هه موویان دینم... وه ره با پیکه وه هه لیین،
ده لئی چی؟

من نه مده توانی به گه ل ئه و بکه وم و هه لیم. من ئه وده مه
له بیری چه ز وخولیا یه کی دیکه دا بووم. چه زم ده کرد بيم به
ئه فسه ر، ریشیکی گه وره و زه رد دا بنه م، بویه ده بوایه بخوینم
تا به و ئاواته بگه م. که ئه و نه خشه و پرۆزه یه م به

خالۆزاكهم گوت، كه ميک له فکراڻ راچوو، ئهوجا
بيروکه که می پهسند کرد وگوتی:

- بيروکه يه کی باشه! ههتا تو دهبيت به ئهفسهر، من دهبم
به سهروکی دز و ريگرهکان، دهبي تو تاقييم بکهيت و
بمگريت، ئیدی دهبي يان من تو بکوژم يان تو من بکوژيت، يا
دهبي يه کيکمان ئهويترمان به ديلي بگريت. ههلبهته من تو
ناکوژم..

- منيش تو ناکوژم.

ئیدی له سهه ئهوقهول وقه راره ريککهوتين.

نه نکم وهژوور کهوت، چوو چوارمشقی له سهه موغه يرييه که
دانيشت، ته مه شايه کی کردين و گوتی:

- ئی، مشکه چکولهکان چ ده کهن! ئاخ رو له بي که سه کانم،
ئاخ جووجه له ناسکه کانم!

ماوه يه کی زور لاواندينه وهو هاوسۆزی ده گه لدا کردين
وپاشان به گله يی و گازنه وه کهوته جنيودان به نادیجا
قه له وی باوه ژنی ساشا، نادیجا کيژی خاوهن مه يخانه که
بوو. ئیدی لي ره وه، به هه رچی زرباب وزردا کدا هه بوو

هاته خواری و کەسی لی نه بواردن. بهو بۆنه یه وه حیکایهت
وچیرۆکی ره بهنی چه کیم ئیقانی بو گێرایینه وه که چون
هیشتا منداڵ بووبوو زړ داکه کهی خوئی هینا بووه پای عهرشی
خواوه ند:

- بابی له ده ریاچهی سپیدا راوه ماسی ده کرد. ئەم پیاوه زۆر
گوێرایه لی ژنه دلرەش و رپوی سیفەت و ئوینبازە کهی ده بییت،
ژنه ی تاین عاره قی ده رخوارد ده دات، سه رخۆشی ده کات،
ده رمانی خهوی ده داتی، پیاوه خهوی لی ده که وییت، ژنه کهی
له به له میکی دار به پرووی، باریکی ته سکی تابووت ئاسای
ده نییت. ژنه دوو سه ولی داری عه رعه ر هه لده گرییت، سواری
پیره به له م ده بییت، به ناو ده ریاچه که ده که وییت و خوئی
ده داته دم ورده شه پۆلانی ئارام و به سامه وه، شه پۆله کان
چاوه پروان ده کهن تا ببینن ئەم ژنه بهد خووه چی ده کات،
گه ییه ناوه راستی ده ریاچه که، ژنه ی تاین له وی به له مه کهی
به تووندی خوار کرده وه، به بی ئەوهی کهس بیدینی، وه ری
گێرا و میرده کهی وه کو به ردیکی قورس که وته قوولایی
ده ریاچه که وه و نقوم بوو. ژنه ی ئوینباز به مه له
ده ریاچه کهی بری و خوئی گه یانده که ناره چره دارستانه که،

لهوئى خوئى به عارديدا دا، كهوته گريان و پورپو، واى له
خهلكهكه گهياند كه بو ميړدهكهى دهگرى.

خهلكه ساده ودلپاكهكه باوهريان پيكرد، بهزهبيان پيدا
هاتهوه، گوئى به گوئى ئه و گريان، هاوبهشى خهميان كرد و
گوتيان:

- سه د حهيف و مخابن! تو هيشتا مندالى، وهختى ئه وهت
نييه بيوهژن بكهوى، خودا سه بووريت بدات، ئى چار چييه
ژيانى همومومان به دهست خوايه، مردن و ژيانمان به دهست
خودايه!

تهنيا، ئينوشكاي كورپى ميړدهكهى، باوهري به روندك
وگريانى باوهژنهكهى نه ده كرد، دهستى خسته سهردلى و
له بن ليوانه وه پيى گوت:

- ئهى باوهژن، ئهى كانگاي ئاين و ئوين، ئهى مهلبه ندى
پيلانگيري! ئهى بالندهكهى شهوى بارگاوى به هزار فريب
وخاپاندى. من باوهر به و ليژمهى فرميسكه كانت ناكم،
چونكه دلت، به شادمانيه وه ليده دات، ئه گهر راست ده كهيت
و وانبيه، وه ره با بچينه بهر باره گاي دادگاي خوايي، په نا
بو هيژه پيروژه ئاسمانيه كان بهرين، با ئه وان حوكم بدهن.

کیردیکی تیژی تیژ له گه‌ل خودا ده‌به‌ین، تا هیزمان تیایه
هه‌لیده‌ده‌ین بو ئاسمان، ئه‌گه‌ر تو راست ده‌که‌ی کیرده‌که
به‌سه‌ر مندا ده‌که‌وی و ده‌مکوژی، ئه‌گه‌ر من راست ده‌که‌م،
ئه‌وا به‌ سه‌ر تو دا ده‌که‌وی و ده‌تکوژی!

باوه‌ژن، ئاو‌پکی له‌ زر کوره‌که‌ی دایه‌وه، نیگایه‌کی ئاگرینی
کرد، بوغز و کینه له‌ چاوانی ده‌بارین. ئه‌وجا هه‌ستایه
سه‌رپییان، به‌ رقه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی کرد، به‌ تو‌نیکی تووندی
تۆله ئه‌ستینه‌وه گوتی: ئه‌ی جان‌ه‌وه‌ری شی و شوور! ئه‌ی
گورگزاده، ئه‌م قسه‌ قۆرانه چیه له‌ خو‌ته‌وه ده‌یکه‌یت؟ ئه‌وه
تۆ به‌ راسته‌ یان ورینه ده‌که‌یت؟ ئه‌م درۆ و ده‌له‌سانه چیه
له‌ خو‌ته‌وه هه‌لیده‌به‌ستیت؟!

ئو حه‌شامه‌ته‌ی له‌وینده‌ر وه‌ستابوون، گوپیان له‌ هه‌موو
ئو قسانه‌ بوو، هه‌موو له‌ فکران راچوون، هه‌ستیان کرد ئه‌م
ماسته موویه‌کی تیایه، هه‌موو خه‌م دایگرتن، به‌ ده‌نگی
نه‌وی و له‌نیو خو‌یاندا، گه‌نگه‌شه‌ی ئه‌م رووداوه سه‌یره‌یان
ده‌کرد. کابرایه‌کی ماسیگر، له‌نیو حه‌شامه‌ته‌که‌وه
هاته‌ده‌ری، سه‌ری به‌ هه‌ر چوار لادا دانه‌واند و سلاوی له‌

هه مووان کرد، ئه وجا بهم قسه ماقوولانه و زور به پریزه وه
گوتی:

- به پریزینه ئه ی جه ماوه ری خه لکی به شه ره ف، کیردیکی
تیژی تیژ بینن بیده نه دهستی من، ته مه شای من بکه ن، چو ن
لیره وه، به هر دوو ده ست ده یگرم و بو ئاسمانی هه لده ده م،
ئه وجا ته مه شا بکه ن، چو ن به گو ر دیته خواره وه و خه تابار
ده کوژی ت و حه یاتی له بهر ده بریت!

کیرده که یان بو کابرای پیره میرد هی نا، کیرده که ی
به رزکرده وه. پیره کیرد، وه کو مه لیکی تیژبال، چوو به
ئاسمانا و له چاوان ون بوو..

خه لکه که زوریان چاوه پروان کرد که کیرده که بگه ریته وه،
چاویان برییه گرد و به رزاییه بلورینه کان، به بیده نگی
له وینده ر وه ستان... شه ویان به سه ردا هات، شه وه که شی،
شه ویکی کر و کپ و بیده نگ بوو... کیرده که هر نه هاته
خواره وه. تا له پرا سپیده ئه نگاوت، سه ری ده ری اچه که سوور
هه لگه را، هه روه ها باوه ژن سوور بووه وه، چاوی برییه
ئاسمان... به لام له ناکاوا کیرده که، وه کو په ره سیلکه یه کی
تیژبال، له به رزایی ئاسمانه وه داگه را، هات هات، ریک به

قوولایی دلی باوه ژندا چهقی... ئیدی خه لکه باوه پداره که،
که وتنه سه رچوکان و له قاپی خودا پارانه وه و که وتنه
سوپاس و ستایشی خودا که: " خودایا، زور سوپاس بو
دادپه روهی و عه داله تی تو! " ماسیگره پیره که له ئیقان
نزیک بو وه وه، له گه ل خویدا بو دیریکی دووری که ناری
رووباری کیرجنتسمی، نزیک شاری کیتیجی برد. (من له
گوندی کولیوبانو فکای سهر به پاریزگای تامبو ف، ده قهری
بوریزو جلبسک، ئەم حیکایه ته م به جو ریکی دی بیستوو ه که
گوایه کیرده که جووه به دلی زرکوری ژنه ی ناقبریدا، چونکه
ویستوو یه تی بوختان به باوه ژنه کهیدا بکات. م. گورکی)

سبهینی که له خه وه هه ستام، ئازای به ده نم سوور بو وه وه
یه کپارچه زیپکه ی سوور بو... ئاوله م ده ردابوو. بو ژووریکی
قاتی سه ره وه یان بردم. ماوه یه کی زور له سه ر ته ختیک
که وتم، هه ردوو ده ست و لاقیان، به م سه ر و به وسه ری
ته خته که وه به ست، ئاگام له ده ور وه ری خو م نه بوو، جو ره ها
زنده خه وی ناخوش و ترسناکم ده بینی، خه ریک بوو زراوم
ده تو قی، له دوای یه کی که له و کابوسانه له زگ بوو بمرم.
ته نیا نه نکم سه ری ده دام، وه کو ئه وه ی مندالیکی بچووک بم،
به مراکان خواردنی به ده مه وه ده کردم و حیکایه تی دوور

ودرێژ وله برانه وه نه هاتگی بو ده گێرامه وه ... شهویک که که میک چاک بوومه وه و خه ریک بوو ده بووزامه وه په رۆ و ته نافه کانیان له ده ست و لاقانم کرده وه، به لام ئه و کیسانه یان که له ده ستمیان کردبوو، له ده ستم دانه کهند تا نه توانم به قامکان ده م وچاوم بخورینم، نازانم، نه نکم بوچی له سه ردانم دوا که وتبوو، ئه مه م زۆر له به رگران بوو، له نا کاوا وام هاته به رچاو، که له پشت ده رگا که وه، له ناو ته پ و توژه که دا به ده ما که وتوو، هه ردوو باسکی به م لاوبه ولایدا بلاو بوونه ته وه، گه ردنی وه کو گه ردنی هاپۆ بیوتر، گوشاو گووش برابوو. پشیله یه کی گه وره، به ماته مات و به ناو تاریکیه که دا به ره ولای ئه و ده کشا، چاوه درشته سه وزه نه وسنه کانی لی مؤر ده کرده وه.

خیرا خوّم له ته خته که هه لدایه خواره وه، به شان و به لاق شووشه ی په نجه ره که م شکاند، خوّم هه لداشته، سه ر به فره با په ستاوته که ی ژیر په نجه ره که. دایکم ئه و شه وه پێشوازی بریک میوانانی ده کرد، هه را و هه نگامه یه کی وه ها بوو، که س گوئی له زرمه و شکانی په نجه ره که نه بوو. ماوه یه کی زۆر، به بی ئه وه ی که س پیم به سیّت، به سه ر به فره که وه مامه وه. ئازای به ده نم ئاسیوی نه بینی بوو، به لام شانم

کوترابوو، شووشه‌ی پهنجره‌که له چند شوینی‌که‌وه لاقی
بریندار کردبووم. سی دانه مانگ یهک ته‌خته، به‌بیئه‌وه‌ی
بتوانم جوولّه بکه‌م، له جیگادا که‌وتم، گویم له هه‌را و
هه‌نگامه‌ی ته‌فگه‌ری ژیانی ماله‌که ده‌بوو، ده‌رگاکان به
به‌رده‌وامی ده‌دران به‌یه‌کا و خه‌لکی له‌هات وچو‌ی
به‌رده‌وامدا‌بوون.

گیژه‌لووله‌ی به‌فر و بو‌ران به‌تووندی خو‌ی به‌سه‌ربان و ناو
حه‌وشه‌دا ده‌دا، با له پشت درگای ژووره‌که‌ی سه‌ره‌وه،
ده‌یلوراندا و خو‌ی ده‌کرد به‌لووله‌ی دووکه‌لکی‌شی سو‌پاکه‌دا
وله‌تو وایه ئاوازی مه‌رگ ده‌خوینی. به‌رۆژه‌وه گویم بو
قره‌قری قه‌له‌ره‌شان راده‌داشت، لی به‌شه‌وانی، کر وکپ،
گویم له لووره‌ی ترسناکی گورگان ده‌بوو، که‌له کیلگه دووره
ده‌سته‌کانه‌وه ده‌هات و له گو‌یی مندا ده‌گیرسایه‌وه. ئەم
موزیقا کی‌وییه ئۆخزنی له دل و ده‌روونم ده‌گیرا. ئەوسا
به‌هار به‌شه‌رمیکه‌وه په‌یدا بوو، رۆژ به‌رۆژ زیاتر خو‌ی
ده‌نواند و به‌چاوه گه‌ش وپرشنگدار وشاده‌کانی، له
پهنجره‌که‌وه لی ده‌روانیم. پشیلان له سه‌ربان و له
هه‌وره‌بانه‌که‌دا که‌وتنه‌ میاواندن و گه‌مان، ده‌نگین به‌هاره‌ی
خۆش، دیواره‌کانیان ده‌بری وله‌گو‌یچکه‌ی مندا ده‌گیرسانه‌وه-

هەر له دهنگى قرچهقرچى شكانى چلورهى
گويسه بانه كانه وه بيگره تا دهگه ييه غل بوونه وهى ئه و كلۆ
بهفرانهى سهربان كه له ژيره وه تو ابوونه وه و خويان
نه ده گرت و داده خزىن. دهنگى زهنگى كلئيساكانيش له دهنگى
زستانيان زولالتر بوو بوون.

نه نكم غافلئى نه ده كردم، كه قسهى ده كرد، بوئى قوڊكاي
ليده هات، نه خير، واى ليها ت سورا حيه كى سپى گه وره
ته زى قوڊكاي له گه ل خويدا ديئا و له بن چه رپايه كهى منى
ده شارده وه و چاوئىكى لئى داده گرتم و ده يگوت:

- كه قوڊكه چكوله كه م، نه كهى باسى ئه مه له لاي بابا
ديوه كه ت بكهى!

- بوچى مهى ده خوئيه وه؟

- وس، كه گه وره بوويت، ههنگى به خوت ده زانى بو..

ههنگى هه ر به ده مى سورا حيه كه قومئىكى ده خوارده وه، به
ئاسينى كراسه كهى ده م و ليوى ده سرى، ئاورى لاي منى
ده دايه وه و بزه ييه كى شادى بو ده كرد و ده يگوت:

- ئئى، ئاغاي مالم، دوئيشه و باسى چيم بو ده كرديت؟

- باسی باوگمت ده کرد.

- گهیی بووینه کوئ؟

من بیرم خسته وه، ئیدی زاری کرایه وه، وشه جوان
وشیرینه کانی وه کو ئاوی کانیه لده قولان و له بن نه ده هاتن.

ئه وه به خوئی، به بیئ ئه وهی من داوای لیبکه م یان پرسیری
لیبکه م، که وته باسکردنی بابم، رۆژیک هاته لام، هوئشیار
بوو، نه یخوار دبو وه وه، لی ماندوو و خه مبار دیار بوو، گوتی:

- دویشه وه خه ونم به باوگته وه بینی. له خه ونه که ما، به ناو
کیلگه یه ک که وتبوو، گوچانیکی دار گویزی به ده سته وه بوو
به ده م فیکه لیدانه وه هییدی هییدی ده رۆیی و سه گیکی بازگ (
به له ک) به هانکه هانک دووی که وتبوو و زمانه سووره که ی
بستیک ده رهینابوو و خه ریک بوو ده گه بییه عاردی... نازانم
ماکسیم ساقاتیییچ، بو چی له م دواییانه دا زووزوو دیته
خه ونم. وادیاره رۆحی سه رگه ردانه له عه زابدایه ...

ئیدی چه ندین شه وی به رودوا، هه رباسی باوگمی بو کردم،
چیرۆکی وه های ده رباره ی وی بو ده گیرامه وه، هیچی، له
حیکایه ت و چیرۆکه کانی دی که متر نه بوو، بگره خوئتر بوو.

دهبیت، دهیگریتتهخوی، دهیباته کارگهکهی خوی له شاری پرم، ئیدی فییری پیشهیی دارتاشی دهکات. بهلام باوکم لهوی بهند نابیت، ههرزوو ههلدیت و دهروات. یهکهمجار دهبیت، به دهلیل و عاساکیشی نابینایان و به بازارانیاندا دهگیریت، تا له ئهجامدا، دیتته شاری نیزنی نوفگورود، تهمهنی سازده سالان دهبیت. لهلای دارتاشیکی قونتتهراتچی گالیسکان به نیوی کولشین دهست بهکار دهبیت. له تهمهنی بیست سالییدا، موبیل سازی و پهرده دۆزی و بهرگی موبیلان، بهتهواوهتی فییر دهبیت و لهو وارهدا ناوبانگ دهردهکات، ئهو دووکانهیی ئهو کاری تییدا دهکات، له سهرووی مالی باوکی دایکمهوه دهبیت له گهرهکی کوفالیکا.

نهنکم، پیکهنی وبهمجوره لهسهری رۆیی:

- شورهکه نزم بوو. ئیمهش گورج وگول بووین... رۆژیک من و قاریا، له باخهکهدا تووترکمان دهچنیهوه. له ناکاوا سهیری سهرشورهکهم کرد، باوکت کوت وپر له دیوارهکهوه خوی ههلدایه ناو باخهکهوه، زور ترسام، لهزگ بوو لهخو بچم. بهبهینی دار سیوهکاندا بهرهولای ئیمه دههات، له توغیانی گهنجیدا بوو، کراسیکی سپی و پانتولیکی مهخمهلی

له بهر بوو، پيې په تي و سهر کوټ بوو، قره دريژه که ي بو دواوه
هه لدا بووه وه و به سيرمه يه ک به ستبووي. ده زاني بوچي
هاتبوو؟ هاتبوو بو داخوazi دايکت! من پيستر چه ند جاري کم
بيني بوو، به بهر په نجه ره که ماندا رهت ده بوو، هه رجاري که
ده مبيني له دلي خودا ده مگوت: " چه ند گه نجی کی جوانه! "
که به ره ولای من هات، پيمگوت: " کورې قوز، نه مه که ي
ره وايه به بي پرس خوت به مالي خه لکيدا بکه يت؟ " که وته
سهر چوکان وگوتي: " ئاکولينا ئيقانوفنا، نه وه من و روحم
هانام بو تو هي ناوه، نه وه ش قاريا، مه عز بو ره زاي مه سيح،
ده ستم به دامينت کاري بکه بو يه ک بين! " چه په سام،
زمانم به ستر، هو پي کم له خو ما، سهرم هه لي نا، بينيم دايکه
به دفه ره که ت، خوي له په نا دار سيوي کدا مه لاس داوه و
گوناکاني وه کو شاتوو سوور هه لگه راون و به رواله ت وای
ده نواند که خه ريکی تووترک چينه و ژيراوژير ئامازه بو
بابت ده کات. گوتم: " نه گبه تينه، نه م به زمه چيه
ناوتانه ته وه؟ قارقارا چيه نه قلت له ده ست داوه؟ نه دي تو
کورې باش، بيرت له م ره فتاره ي خوت کردوو ته وه؟ هه ست
ناکه ي پي له به ره ي خوت زياتر راده کيشيت؟ " ئاخه بابات
له و سهر و به نده دا زور ده وله مند بوو- هيشتا هيچ مولک و

مالکی به سەر مندالەکانیا دابەش نەکردبوو - چوار خانووی
هەبوو، سەرۆت و سامانیکی بێ ئەندازەی هەبوو، دەست و
پێوهندیکی بەدەورەو بوو، سەنگ و ئیحتوباری خۆی هەبوو،
بەبۆنەی نوێمەین سالیادی سەرۆکایەتی کردنی کارگەکەو،
تازە کلاوی قەیتان زیڕین و جلکی فەرمیان دابووێه! ئیدی
لەو سەرۆبەندەدا زۆر لەخۆی بایی بوو، ئاسمانی بە چاتۆل
دەزانی، شای بە سەپان نەدەگرت. ئیدی من قسەیی دلی خۆم
پێگوتن، بەدەم ئەو قسانەو سەرپام لە ترسا دەلەرزى،
وێرایی ئەوێش زۆر دلم پێیان دەسووتا، روخساریان لە
نائومیدیدا رەش هەلگەرابوو. هەنگی بابت هەستا، گوتی: "
من وەکو رۆژی روناک لەلام عەیانە کە قاسیلی فاسیلیفیچ،
بەخۆشی خۆی قاریام ناداتی، بۆیە چارم ناچارە دەبێ
رەدووی بخەم، هەلی بگرم، بێرەقینم. بۆیە ئیمە زۆر
پێویستمان بە کۆمەکی تۆیە. کۆمەکی من! تەسەورکە! من
دەستم هەلبری کە لێی بدەم، بەلام ئەو بە ئاستەمیش لە
جیی خۆی نەجولا وگوتی: " حەز دەکەیی بەرد بارانم بکە!
بەلام دەبێ یارمەتیم بدەیت! من لە قەراری خۆم زێوان
نابمەو! " ئەوسا قارقارا هات دەستی خستە سەرشانی
باوکت و گوتی: ' ماوێهەکی زۆرە، لە مانگی ئایارەو، بووین

به ژن و میړد... تهنیا پښوستان به نیشانه و ماره برینه. "

سهرم سورما، خودایا په نام به تو!

نه نکم، دهستی به پیکه نین کرد، نازای به دهم پیکه نینه وه
دهه ژی، نهوسا که میک سعوتی به که پوویا کرد و روندکی
چاوه کانی سړی و ناهیکی هه لکیشا و گوتی:

- تو هیشتا مندالی، لهوه بچووکتری فهرقی دوستایه تی
ناسایی پیاو وژن له گهل ژن و میړدایه تیدا بکه ی. به لام
ته نیا نهوه بزانه هیچ شتیک لهوه عهیب تر نییه کچیک
به بی ماره برین و شووکردنی فهرمی مندالی بییت! نه م
قسه یه ی من بکه به گواره و له گوئی بکه، که گوره بووی
هیچ کچیک نه خاپینی، تووشی نهو کیشه یه ی نه که ی، چونکه
نهوه خه تا وگوناچیکی گوره یه، لیپیچینه وه ی له دوایه،
چونکه تو کچیک به دبهخت ده که یت، مندالیک به بی بابی
شهرعی ده خه یه وه دبیت هه میسه ناگات لهو حاله بییت!
ده بی تو به زه بییت بهو نافرته دا بیته وه، به دل و به گیان
خوشت بوئی، نهک تهنیا بو رابواردن و هه وه سرانی، نه مه
پهندیکی گرینگه، بیکه گواره و له گوئی بکه!

نهنکم له فکران ږاچوو، له سهر کورسييه که تهکانيکي دا،
وهخو هاتهوه و ههنگي گوتي:

- چارمان چي بوو؟ مستيکم به سه ريبابت (ماکسيم) دا دا،
قارقارام به قز ږاکيشا، لي بابت (ماکسيم) پيي گوتم: "
شهر و قهرقه شه فايده ي نيه مه سه له که به شهر چاره سهر
ناکړي! " راستيشي ده کرد. دايکت گوتي: " تو جاري
چاره يه کمان بو بدوزه وه، پاشان لي مان بده ". به ماکسيم
گوت: " باشه تو هيچ پاره يه ک شک ده به يت؟ " گوتي: "
توزيکم هه بوو، به لام دامه ئه لقه يه ک بو قاريا ". گوتم: "
ياني له سي ږوبلان زياترت نه بوو؟ " وتي: با، نزیکه ي سه د
ږوبلم هه يه ". نهو زه مانه پاره وپول که م بوو، به لام شت
هه رزان بوو. ته مه شايه کي دا ک وباتم کرد، له به رده م ما
وه ستابوون، به که له ش زه لام بوون، به لام به نه قل مندا ل
بوون، نه قل يان به هيچدا نه ده شکا! زور ساويلکه بوون.
دايکت گوتي: " نه لقه که م له ژير پارکي تي ژوره که دا
شاردو وه ته وه تا ئيوه نه يبينن. ده توانين بي فروشين. " سه يرم
کرد نه مانه زور مندالن. هيچ گه وره نه بوون! " به هه رحال
بريارمان دا، له زهرفي يه ک هه فته دا، هه موو شتيک
ببري نينه وه و خو م له گه ل قه شه دا ريک بکه وم و مه سه له که

به فهرمی یه کلایی بکهینه وه. به لام پرحم له مستمدا بوو، له بابات ده ترسام، حالی قاریاش له حالی من باشتر نه بوو... به هه حال هه موو شتی کمان ته رتیب کرد!

به لام باوکت دژمنییکی سه سهختی هه بوو- کابرایه کی نارپه سهنی، نه گریسی، بوغزنی کینه کیش بوو، یه کیک بوو له به رپرسیانی کریکاران، ئه مه ده می بوو تا قیبی داک و بابتی ده کرد و مه زنده ی بو هه موو شتی ک چو بوو، به هه حال جوانترین جلکی خوّم له بهر کچه تا قانه کهم کرد، جوان رازانده وه، له ده روزه ی هه وشه وه م برده ده ری، له ده ره وه، له پیچیکا، گالیسکه یه ک چاوه پروان بوو، قاریام سوار کرد، ماکسیم فیکه یه کی کیشا... که وتنه ری، من به ده م پوندک رشتنه وه، به ره و مال بوومه وه. له ناکاوا ئه و پیاوه خویری و ئالچاخه له بهر ده ممدا قوت بووه وه و گوتی: " من پیاویکی دلپاکم، نامه وی شادیان لیبکه م به شین، به لام توّش ئاکولینا ئیقانوқта، ته نیا په نجا پوؤلم بده یه! من تا قه پولیکم نه بوو، نه هزم له پاره بوو و نه پاره م پاشه کهوت ده کرد. به بی موبالاتی وزور ساکارانه گوتم: " من نه پاره م هه یه و نه پاره شت ده ده می! " گوتی: " باشه به لئیم بده یه که دوایی ده مده یتی " . گوتم: " به لئنت بده می؟ به لئنی چی، گرمان

به لئيم دايتي، پاره لهكوي بئيم؟ " گوتي: " زه حمه ته له ميړده دهوله مهنده كه تي بدزي؟ خو پاره ي به سهردا ده رزي!
" جا مني سا نه قل، له جياتي نه وه ي مجامه له ي بكه م و به ده مه وه ي بگرم و به لئيني دروي بده مي، تا دم ده گريت
تفيكم كرده چاره ي نه گريسي و به ره و مال ملي ريگام گرت،
نه و زولي دايك خوگييه، له پيش مندا خوي گه يان دبووه
حه وشه ي ئيمه و هه را و هه نگامه يه كي نابووه وه نه وسه ري
ديار نه بيت!

نه نكم، چاوه كاني نانه سه ري هك، بزه يه كي كال نيسته سهر
ليوي:

- تاكو ئيستاش كه ليكه وته كاني نه و فیتنه و دوو زمانيه م
وه بير ديته وه مووچور كه م به قالبيدا دي. بابات وه كو
درنده يه كي در دهينه راند. نه و حالته بو نه و نه نكي و
ئابرووچوونكي گه وره بوو. زورجار كه ته مه شاي قارقاراي
ده كرد، به شانازيه وه ده يگوت ده يدات به پياويكي
نه جيمزاده ي خانه دان، ئيستاش داكت كه سيكي لات و
له ويړي هه لبرارد بوو! به لام هه ر پاكيزه ي پاكزاد ده زاني، كي
بوكي باشه... بابات، وه كو يه كيكي ناگري كه وتبيته به ده ني،

شپرزه و لهزگین، بهنیو هوشه و هسهاره که دا ئەم
سهروئهوسه ری ده کرد. هاواری یاکوف و میخائیل و کهلیمی
عه ره بانچی و بهرپرسی کریکاره کانی، که دەم و چاوی
یه کپارچه نمووس بوو، کرد. دیتم کوته کیک و قایشیکی
چه رمی قورسی هه لگرت، میخائیل تاپره که ی هه لگرت...
ئه سپه کانمان، ئه سپی چاک و ره هوان بوون، عه ره بانه که مان
سوو که له و خیرا بوو، له دلی خو مدا گوتم: " بیگومان،
ده یانگر نه وه!"

له م کاته دا فریشته ی نیگابانی قارقارا، فریام که وت و
بیرو که یه کی به می شکما هیئا- کی رد یکم پهیدا کرد و قایشی
ئه م لاوئه ولای مژانی عه ره بانه که م، که میک دابری، به
ئومی دی ئه وه ی که له ریگادا بیچریت، هه رواش ده رچوو...
قایشه که له نیوه ی ریگا پچرابوو، مژانی عه ره بانه که
هه لگه رابوو وه و چیوای نه مابوو بابات و میخائیل و که لیم
بکوژرین. به ناچاری وه ستابوون، ماوه یه کیان پی چووبوو تا
عه ره بانه که یان چاک کرد بووه وه، که که وت بوونه ری و به
چوار ناله خو یان گه یان دبووه کل یساکه، کار له کار ترازابوو،
قاریا و ما کسیم له سه ر سه کو ی کل یساکه راوه ستابوون و

رپورہ سمی نیشانه و مارہ برین تہواو بووبوو... زورم سوپاس
و شوکرانہی خودا کرد!..

بابات و ہاورپیکانی، پہلاماری ماکسیمیان دابوو کہ لیی
بدن، بہلام چونکہ کورپیکی بہہیز وئازا بوو، پییان بہرہق
نہکرا بوو، ماکسیم پالہوانیک بوو لہو گورہی، کہم کہس پیی
دہویرا.

میخائیلی لہ سہر سہکوکہوہ ہلدابووہ خواری و باسکی
درزی بردبوو، خیرا پہلاماری کہلیمی دابوو و ئہویشی
بریندار کردبوو، ئیدی بابات و یاکوف و بہرپرسی
کریکارہکان کہ ئہوہیان لی بینی بوو، ترسابوون،
نہویرابوون لیی نزیک ببنہوہ... باوکت (ماکسیم)
ہہرچہندہ زور توورہ بووبوو، بہلام جلہوی ئہقلی لہدہست
بہر نہبووبوو، بہ باباتی گوتبوو: "ئہو کوتہکہ فری بدہ، من
بابایہکی ئاشتخوازم، نہ ئہہلی شہر، ئہوہی بردوومہ،
قسمہتی خودایہ و ہیز نییہ بتوانی لیمی بسہنیئہوہ. من
لہوہ زیاترم لہ تو ناویت!"

پیاوہکانی مہ ری وری دہگہرپینہوہ. بابات سواری
عہرہبانہکہ دہبیٹ، ہاوار دہکات: "قارقارا بہ دوعا، لہ

ئىستا به دواوه ئىدى تو كىژى من نيت، نامهوى چارهت
بدىنم، چ له زيانا بيت و چ له برسا بمریت بو من وهكو
يهكه! " بو مال گهرايهوه، كهوته گيانى من، ليدان بو ئىستا
نهبي بو كهى باشه، ههزار و يهك جنيوى سهر به كولكه به
پوليكي قهلب. بهلام من ئه زاره لىكم نا، ئىدى
نهمكردهوه.

دهمزانى، ئه رهوشه زوو تىدهپهري، ئهوهى بييت، دهبييت.
پي گوتم: " تهمشاكه ئاكولينا، كچهكهت رويى، ئىدى له
دنياهدا شتيكت نييه بهناوى كچ! ئهمهت لهبير نهچييت.
يانى ئىدى تو كچت نييه، نه ليره و نه له شويني دى، حالى
ههيت؟ " من له دلى خودا دهمگوت: " ردين سوور، درو بكه،
تووره ببه! تا دهتوانى تووره ببه! تووره بوون، تا زياتر
ههلبچى زووتر، دادهمريتهوه، تووره يى وهكو بهفره، ههركه
ههتاو ليى دا دهتويتهوه! "

من به تاسه وتامه زروييهوه، گويم له چيروكهكهى نهنكم
دهگرت، ههنديك لايهنى چيروكهكهم زور بهلاوه سهير بوو.
بابام مارهبرين وشووكردنهكهى داىكمى به جورىكى دى بو
گيرابوومهوه. گوايه ئه به شووكردنهكهى داىكم رازى

نه بووه و له وه به دواوه حاشای لیکردووه و ریځی نه داوه
جاریکی دی بیته مالله کی. به لام شووکردنه که - وه کو
ده لیت - به دزییوه نه بووه و نه وه به خویشی نامادهی
ریوره سمی ماره برینه کی بووه. من حهزم نه ده کرد له
نه نکم بیرسم که کیهه یان راست ده کن، چونکه چیروک
گیړانه وه که ی نه نکم پی جوانتر وله لا خوشر بوو.

به ده م گیړانه وه ی چیروکه که وه، له سهر کورسیه که خو ی بو
پاش و پی شه وه راده ژه ند، که ده گه ییبه سهر گیړانه وه ی
دیمه نیکی خه مناک یان ترسناک، زیاتر خو ی راده ژه ند،
دهستیکی به رزده کرده وه و له تو وایه، گه ره کیه تی دهستی
بداته بهر شه پلاخیکی نادیار. زور جار چاوه کانی ده نوقاندن
و برو نه ستوره کانی ویک دینانه وه و بزهیبه کی ناسک و
نه وازش نامیز له نیوان چرچ و لوچی گوناکانیه وه، پهیدا
ده بوو. هه ندی جار نه و دلفراوانی ولیبوورده ییبه کویرانه یه ی
نه و، که له هه موو کهس وله هه موو شتیکی ده بورا، زور کاری
تیده کردم. زورم پیخوش بوو، هه ندی جاریش پر به دل حهزم
ده کرد نه نکم هاوار بکات، قسه یه کی تووند بکات، تووره
بییت. که چی نه وه به کاوه خو به رده وام بوو:

- نزيكهي دوو ههفتهيهك يان زياتر، بههيج جوړئ شوين و مهكاني قاريا و ماكسيم پينهدهزاني. پاشان كورپزگهيهكي بچووكيان بولا ناردم و پي گوتم كهله كوئن. چاوهرواني روژي شههم كرد، ئيواري به بيانوي چوونه كليسا ونويژ ونزاوه له مال وهدهركهوتم بهلام بو كليسا نهچووم، يهكراست بولاي ئهوان چووم! له شوينكي زور دوورا، بهشيكي زور بچووكيان، له خانويهكي گهرهكي سيوتينسكيده بهكري گرتبوو، كومهلېك كريكار وپيشهوهريش لهو خانوهدها دهريان. خانوهكه زور پيس بوو، دارژاو وداپژاو، ههرا و ههنگامه و زاوهژاوي لينهدهبرا، بهلام بو ئهوان ناخوش نهبوو، وهكو دوو پشيله ي شاد بهدهم گهمه و خوشييهوه يهكتريان دهلاواند، ئيدي به گويره ي تواناي خوم ههنديك شتم بو بردبوون. تووزيك شهكر و چاي، گهنم، مرهبا، ئارد، كارگي وشكهوهكراو وتووزيك پارهش - ئيستا برهكهيم له بير نهماوه - كهله كيسهكه ي باباتم دزي بوو. دزي ئهگهر بو خوت نهيكه ي و له پيناو كهسيكي ديكهده بيكهيت گوناح نيه! بهلام بابت پارهكه ي ليوهرنهگرتم، تهنانهت زوري له بهر گران بوو و گوتي: " چما ئيمه سوالكهرين؟ " قارياش، به ههمان توني ئهوهوه گوتي: " دايكه، بوچي ئهوهه موو

شتهت هیئاوه؟ " هه موو شته کانم دانئ، به دهم سه رزه نشته وه
گوتم: " کورم، گهوج مه به، من ده که مه چی تو؟ خودا
کردوومی به دایکت! به دایکت گوت: شیتته گیان من دایکی
راسته قینهی توّم! تو له خوین وگوشتی منیت! ئاخر له کوئ
نووسراوه که پیاو ده توانئ دایکی برهنجینئ؟ ئه گهر لیّره،
له سه رزه وی بی حورمه تی یهک به ران بهر دایکی بکات،
له وینده ر، له ئاسمانئ را دایکی خودا دینیتته گریان... "

ههنگئ ماکسیم باوهشی پیدا کردم و به ناو ژووره که دا
گیرامی، ئه ماما گیّران، گیّران بو ئیستا نه بیّت بو که ی باشه؟!
ئیدی له خویشیا پیی له عاردی گیر نه ده بوو. به قهده یهک
ورچ به هیّز بوو! قاراش، وه کو تاوسی میچکه، خوئی پر با
کردبوو وبه کesh و فشه وه به ناو ژووره که دا، ده هات
وده چوو، به ده وری میرده که یا ده خولایه وه، تاریفی پیاوه تی
ئهو ده کرد... ئیدی وه کو ئه وه ی پیره ژنیکی دنیا دیده بیّت،
هیّنده به ئاو و تاو و شانازی وه که وته باسی ماله که یان
ومالدارئ، له تو وایه کابانی راسته قینه یه، که ته مه شام
ده کرد، به توّبی خوّم ده گرت، ده نا له قاقای پیکه نینم ده دا!
که چی ئه و کیّک و کولیچه یه ی به چاوه داینا، ئه گهر گورگ

بيخواردايا، كه لبهى دهشكا.. په نيره خو مالبييه كهى؟ هر
مه پرسه له بهر ره قتر بوو!

ئيدى ماوه يه كى زور به وجوره بوورى... تو زورت نه مابوو له
دايك بيت و بيته دنياوه، لى بابات، وه كو ديو غهنزرى بوو،
پرووى نه ده دايه كهس، كه پياويكى كينه كيش و سه رسه خته!
به لام من ناوبه ناو سه رم ده دان، بابات به مهى ده زانى،
به لام خوئى له گيلى ده دا و وايده نواند كه ئاگادار نييه... له
مالي مه دا، كهس بوئى نه بوو ناوى دايكت (قارقارا) بي نييت،
كه سيش ناوى نه ده برد، ته نانه ت منيش نيوم نه ده برد. به لام
ده مزانى كه دلى بابات تا سه ر به و ره قيبه ناميئى و درهنگ
يان زوو چاك ده بييت... ئه نجام پيش بينييه كه م هاته دى...
شه و بوو، باو بو رانيكى تووش و به تره ف بوو، بايه كه به
تووندى و به لووره لوور خوئى به په نجه ره كاندا ده كيشا، له
تووايه گه له گورگيكي برسويه و ده لورينن، دوو كه لكيش و
لوولهى سوپاكان به جوړئ ده يان زيراند له تووايه هه موو
شه يتانانى دوژه خ زنجيريان پچريوه و به ره للا بوون. من و
بابات راکشابووين، به لام خه ومان لينه ده كه وت... له ناکاوا
هه ستام، گوتم: " به راستى حالى هه ژاران له م جوړه
شه واندها بي حاله! خوا بي مزه ره تيان بکات! به لام حالى

کەسێ کە ویزدانێ ئاسوودە نەبێ، لەوان بئیحالتەر و خراترە!
" لە ناکاوا بابات هاتە قسان وگوتی: " ئاخۆ حالی ئێو
جووتە چۆن بێ؟ " گوتم: " خراپ نییە، دەژین! " پرسى: "
پیت وایە باسی کى دەکەم؟ " گوتم: " مەبەستت قارقارای
کچمان و ماکسیمى زاوامانە! " گوتى: " چۆنت زانى کە
مەبەستم ئێوانە؟ " گوتم: " پیاووەکە بەسە، واز لەم ئەتوارە
منداڵانەییە بێنە، ئاخ ئەمە چ ئەقڵیەتیکە! " ئاهیکی قوولێ
هەلکیشا وگوتى: " ئاخ لە دەستی ئیو، شەیتان بە شەیتانی
خۆی بارتان نابات! " ئەوجا پرسى: " ئەدى ئێو کەرەزلە لە
چدایە (مەبەستی باوکت بوو) ریشم بوو بە ریشی کەریکی
زۆر کەرەو وانییە؟ " گوتم: " کەر! کەسیک کەرە کە کار
نەکات، کە ببیت بەبار بەسەر خەلکەو! تو دەرزىیەک
بەخۆتا بکە و ئەوسا سوژنیک بە خەلکیدا بکە، سەیریکی
کۆرەکانی خۆت، یاکوف و میخائیل بکە، ئەوسا دەزانی کەری
راستەقینە کێیە. کى لەم مالهەدا کار دەکات، کى پارە پەیدا
دەکات؟ هەر تو نیت! یانی بەراستی پیت وایە ئێوان
یارمەتیت دەدەن؟ " کە گەیمە ئیڕە، ئیدی سەگ بگرە و
بابات بەربدە، دەمی بوو، پەنا بە خوا، وەک سەگ
دەرشایەو، هەرچیەکی بەدەما هات لە کەر و حیوان،

دهلهقۆر، قهویده، سهر ئاسنین، دهلال وخوا دهزانی چیتەر، نهیگیپرایهوهو پییمی گوت. بهلام من خۆم لی به خاوهن نهکرد و ورتهم لیوه نههات. ئهنجام گوتی: " چۆن فریوی گهنجیکت خوارد که نه ئهسلی دیاره نهفهسلی خویایه، نهکهس دهیناسیت و نهکهس دهزانی له کوپوه هاتووه؟ "

من بیدهنگ بووم، خۆم کرد به ماری مردوو، ههر رستی و ههر رستی تا شهکتهت بوو، ههنگی گوتم: " خۆزیا به خۆت دهچوویت و دهتبیین کهچۆن دهژین؟ عهیبیان نییه، ژیانیان خۆشه! " گوتی: " شایهنی ئهوه نین من بچم بو لایان و ئهوه شهرفهیان پیی ببهخشم، با ئهوان بیی بو ئیره! " که گویم لهو قسهیه بوو، له خۆشیان دهستم به گریان کرد. ئهوجا کهوته نهوازشتی پرچهکانم- هزی لهوه بوو یاری به پرچم بکات- لهبن لیوانهوه گوتی: " دهی بهسه مهگری گهوجه گیان! یانی پیت وایه من دلّم نییه؟ " بابات، جاران پیاویکی روح پاک بوو، لی وهختی گومانی ئهوهی لا چیوو که له ههموو کهسیک بهئاوهزتر وزیرهکتره، رۆحیشی لهوتا (پیس بوو) خووی شهر بوو، کهر بوو...

به ههرحال، دايك وباوكت، له جهژنى پاكداء، له يهك شهممهى مهزنى لئيبوردن و گهردن ئازاييا، هاتنه سهردانمان... ههردووكيان گهوره، خووش رهنگ و پروو، پاك و خاوئين، كهيف ساز و به دهماخ، وهژوور كهوتن! ماكسيم له لاي باباته وه وهستا، سهرى بابات له شانى ئهودا بوو. ماكسيم گوتى: " فاسيلى فاسيلبيقيچ، وا خهياى نهكهى هاتبم بو داواى جيازى كچه كهت. نهخير، بو شتى وا نه هاتووم! ته نيا وهكو ريز و حورمهت بو تو، كه خهزوورمى، كه بابى هاوسه ره كه مى هاتووم. " بابات به و قسه يه كه يفى سازبوو، پيكه نى و گوتى: " چه نه چهن! گرهوى خووت برده وه، ئه وهى چوو چوو، وه رنه لاي ئيمه، له م هه وشه يه دا بژين. " ماكسيم نيوچاوانى تيكنه، گوتى: " ئه وه وه ستاوه ته سهر قاريا، بو من هيچ فهرقيك ناكات، به دلى وى ده كه م. "

ههنگى دهستيان به گهنگه شان كرد. قسه كانيان تيكي نه ده كرده وه! من په يتا په يتا چاوم له بابات داده گرت كه به سه، له ژير ميژه كه وه پام له پاى دهاء، فايده ي نه بوو، قسه هه هر قسه ي خو ي بوو! باوكت دوو چاوى گهش و پرشنگدار و ئه فسووناوى هه بوو، دوو برو ي رهشى گه وره ي هه بوو، هه نديجار كه بروكاني ويك دينانه وه، چاوه كانى

دهشاردنهوه، پوخساری وهک بهرد دهچوو، عیاندی
وسه رسهختی لیده باری، لهه حاله دا، جگه له من گوئی له
کەسی دینه دهگرت. من زۆرم خوشدهویست، له کوره کانی
خۆم پترم خوشدهویست، ئه ویش به مهی ده زانی و هه مان
سۆزیه رانه به به من هه بوو! جاری وا هه بوو له هه میزی
ده گرتم، باوهشی ده کردم و به ناو ژووره کهیدا ده گیپرام
ده یگوت: "تو دایکمی، دایکی راسته قینه می- ریک وه کو ئه م
خاکه! تو م له قارقاراش خوشتر ده وئ!" دایکت له و
سه روبه نده دا، کچۆله یه کی زیتهل و شوخ و شه نگول و
پووخوش و ده م به پیکه نین بوو، هه رکه گوئی له و قسه یه
ده بوو، خوئی به سه ریا ده دا وه اواریده کرد: "چۆن قسه ی وا
ده که ی هه ی گوئی قوت؟" ئیدی به سی قۆلی له ناو ژووره که دا
ده که وتینه سو عبه ت و هه لپه رکی و کاتیکی خوشمان
به سه رده برد!

باوکت، هه لپه رکییه کی چاکی ده زانی، که سی پییا
نه ده گه یی. کو مه لیک گو رانی و سترانی خوشی ده زانی، له
پارسه که (گه دا، سوالکه ر، ده روزه که ر) کو یرو نابینا کانه وه
فیریان بوو بوو، که س وه کو نابینایان گو رانی نالییت؟

- بهلئ، داک و بابت، مالیان گواستهوه، ئەو بهشەوی خانووهکه که دهپروانییه سەر باخهکه، تو لهویندەر هاتیە دنیاڤی. ریک نیوهرو بوو، باوکت بو خواردنی فراقین هاتبووهوه، تو لهوی پیشوازیت کرد! بابت خهریک بوو له خوشیا شیت دهبوو، له کهیفان له پیستی خوئی نهدههیوری! بهلام دایکت شهکەت و ماندوو بوو، وهکو ئەوهی منداڵ بوون کیو کهندن بی! باوکت منی دا بهشانی و بهناو حەوشهکهدا بردمی، تا مزده به بابات بدهم که بوو به خاوهن نهوهیهکی دی... بابات دهستی به پیکهین کرد و گوتی: "ماکسیم تو عهجهب دیویکی!"

خالهکانت، مهکسیمیان زور نهدهحوباند- چونکه عارهقی نهدهخواردوه و بو قسه دانهدهما و، زور زیرهک بوو، سهری له ههموو فر و فیل و گهمه و حيلهبازییهک دهردهچوو، ئەو حيلهبازییهی که پاشان گران لهسهری کهوت! شهویک له گهرمهی روژووی گهره‌دا، له ناکاوا گزه‌بایه‌کی ساردی تووندی به‌تره‌ف هه‌لیکرد، ئیدی گف و هور و لووره‌ی گزه‌با خهریک بوو ماله‌که‌ی له زه‌واق ده‌نا، ههموو ترسان، حه‌په‌سان... باباشت ترسا، ئەمری کرد ههموو چراکانی دیار ئیکونه‌کان داگیرسینین، به نیو ژوره‌کاندا غاری ده‌دا

وهاواری دهکرد: " دهبی ههموومان نویژ ونزا بکهین! "

لهناکاوا بایهکهی خست، گف و هوڤ و ههرا و ههنگامه و، سهروسهدایهکه دامرکایهوه، ههموومان چهپهساین، لهجاران زیاتر ترساین. یاکوفی خالت، مهزهندهیهکی دورستی لیډا و گوتی: " ئەمه ئیشی ماکسیمه، چند وچوونی ناوی! " شتهکه رپک وادهرچوو، پاشان باوکت (ماکسیم) به خوئی گپرایهوه که چۆن کۆمهلیک بوتلی جووراو جوڤ و قهواره جیاوازی لهبهردهم ههواکیشی ژوورهکهی قاتی سهروهه رپز کردووهو که بایهکهیان پیډا چوو، گف وهوڤ ولوورهیان لی ههستاوهو بووه بهو ههراو ههنگامهیه. بابات ئاگاداری کردهوهو گوتی: " ماکسیم ئاگات لهخوبییت، ئەم کارانه، دووباره ههوالهی سبیریات نهکهنهوه، ها! "

سالیکیش، دنیا زۆر سارد وسۆل بوو، زستانیکی سهخت و بهترهف بوو، دار و بهرد بهستی، تهنانهت گورگانیش هیچ چاریکیان نهما، له دهشت و دهرهکاندا ههوانهوهیان نهما، روویان کرده شار، ههنديجار سهگانیان ههلهدپری ودهخنکان، پهلاماری ئەسپیان ههئا، ئەسپان له ترسا دهرهوهینهوهو تهنانهت جاريک پاسهوانیکی مهستیان بهگیر هینا و خواردیان. ئیدی ئەو گورگانه کیشه وگرفتاری زۆریان

بۆ خەلکی دروستکرد، حەوانەوہیان لە مەردم ھەلگرت!
باوکت لەو سالەدا، زۆربەى کات تاپرەکەى ھەلدەگرت،
ئەسکى لە پىيان دەبەست و بەشەوى تارىک لە شار
وہدەردەکەوت، کە دەھاتەوہ، زۆربەى کات بە گورگىكى
کوژراوہوہ وھەندىجار بە دوو گورگى کوژراوہوہ دەگەرايەوہ.
کەولى دەکردن وپىستى سەرى دەگروون و چاوى شووشەى بۆ
دادەنان. کای لە کەولەکانيان دەئاخنى و رىک دەتگوت
گورگى راستەقىنەن... شەويکيان، خالە ميخائىل بۆ پىشاو
چوہ دەرى، سەيرمان کرد، لەناکاوا بە ھەلەداوان
گەرايەوہ، چاوەکانى ئەبلەق بووبوون، مووى سەرى وا گرز
بووبوو، وەکو دەرزى رەپ رەپ راوہستابوو. دەمى داچەقى بوو و
زمانى بە جورى شور بووبوہوہ، قسەى پىنەدەکرا.
پانتۆلەکەى کە دوگمەکانى کرابوونەوہ، بۆ
ھەلنەکىشرابووہوہ، کەوتبوو بەسەر پىيەکانيا. بەدەما
کەوت وگوتى: " گورگ، گورگ! " ئامادەبووان، ھەريەکە
دەستى داىە شتىک، چرايان ھەلگرت و بەپەلە وەدەرکەوتن و
ھىرشيان بۆ پارەوہکە برد. سەيريان کرد گورگىكى راستى لە
ژىر پليکانەکانەوہ سەرى دەرھىناوہ، بەر گوللەيان دا، بە
کوئەک تىى بەربوون، بەلام لە جىى خوى نەجولا، ھەر باکى

نه بوو... که لیی ده چنه پیښه وه، ده بینن، که و له گورگی کی
ئاخنراوه و ده ست و لاقه کانی به بزار له پلیکانه کان
داکو تراون. بابات زور تووره بوو، دواتر یاکوفش هه مان
ئه تواری باوکت (ماکسیم) فیروبوو، به شداری ئه و گمه و
سوعبه تانه ی ئه وی ده کرد. بو نمونه ماکسیم به مقه و
وینه ی سه ری کی دروست ده کرد، دووچا و و که پوویه ک و
ده می کی له سه ر دروست ده کرد، به که تیره، هه ندیک هه ودا و
ریشالی که تانی، له جیاتی قز پیوه ده نا. ئیدی له گه ل
یاکوف دا به ناو کو لانه کان ده که وتن و ئه و ماسکانه یان
ده کرد به په نجره ی مالانه وه هه لبه ته ماله هاوسی کان
ده ترسان و هاواریان لیبه رز ده بووه وه..

هه ندی جاریش، سه روچه رچه فی سپیان له خووه ده پیچا و،
به و جلکه سهیرانه وه، شه وی به ناو شار ده که وتن، جاریکیان
که شیشه که به و جلانه وه دیبونی، زور ترسابوو، په نای
بردبووه بهر پاسه وانی قهره ولخانه که، پاسه وانه که ش ترسا
بوو، که وتبووه شاور لیدان وداوای کومه کی کردبوو. ئیدی
زوریان له م به ناو سوعبه تانه ده کرد، نه به خو یان
ده ستبه ردار ده بوون، نه به گو یی که سیان ده کرد. من پیمگوتن
واز له م کارانه بینن، قاریاش پیی گوتن، به لام به گو ییان

نه کردین! ماکسیم پیده کهنی و ده یگوت: " له وه خوشتتر نییه،
خه لکانیک بدینی، چنگ له سهرشان، له ترسی شتیکی هیچ،
رَابکهن!"

جاوهره، قه ناعهت به پیاوی وه ها بکه...

نزیك بوو گیانی خوئی له سهر ئهم لاساریبانه دابنیت. لاله
میخائیل ریک چوته وه سهر باوکی، کوت و مت ئه وه،
تورینووک، نه فس نزم، بوغزن و کینه کیشه... كه وته بیرى
ئه وه ی باوکت له ناو بهریت.. رۆژیک، سهره تای زستان بوو،
به چوار قوئی له میوانی ده گه رانه وه: ماکسیم بوو، ههر دوو
خاله کهت وقه شه یه ک ده بن، قه شه که له وه زیفه که ی
دهر کرابوو، چونکه هینده ی له عه ره بانچه ک دابوو تا
کوشتبوو ی- ئه مانه له شه قامی یامسکایا داده به زن،
قه ناعه تیان به باوکت کردبوو، که له گه لیاندا بو دهریاچه ی
دوکوف برات و له ویده ر خلیسکانیی سهر به فر بکه ن. به لام
که گه یی بوونه دهریاچه که، هه لیان دابوو، که لیئیکه وه که
له سه هۆل وجه مه ده که بووبوو- و ابزانم پیشتیش ئهم
به سهرهاته م بو گیراویته وه..

گوتم:- باشه خاله کانم بو ئه وه نده شه رانین؟

نهنکم تۆزیک برنوو تی له لووتی کرد و به ئارامی بهرسقی
دایهوه:

- شهرانی نین، کهوده نن! میخائیل موزیر وکهره، بهلام
یاکوف، گیله پیاوه، کهریکه به چوارپی دهروات... بههرحال
ههلیان دابوو چاله کهوه، وهختیک هاتبووه وه سهر ئاوه که
ودهستی بهقهراخ بهسته له که که وه گرتبوو، تا سهر بکه ویتته
سهره وه و له ئاوه که وه ده ر بکه ویت، ئه وان پاژنه ی
پیلاره کانیا ن به قامکه کانیا نابوو، خوا به وه ره حمی کردبوو
ئه وان مه ست بوون بوون و ئه وه مه ست نه بوو، ئیدی هه رچوئی
ده بی، له ناوه ندی چاله که دا خو ی مات ده دات و ته نیا
ناوبه ناوی بو هه ناسه دان سهر له ئاوه که دینیتته ده ری،
ئه وان به دیار چاله که وه ده وه ستن و به ر ورده سه هو لانی
ده دن، به لام نایپکن و ئه نجام بیتاقت ده بن و به و
ده قه وه به جیی ده هیلن و واده زانن به بی کومه کی وان
ده خنکی. به لام هه رچوئیک ده بی، خوا ره حمی لیده کات
وله ئاوه که ده ردی و به هه له داوان خو ی ده گه یه نیته
پولیسخانه که، خو پولیسخانه که ت له بیره که له م نزیکانه
بوو! سه روکی پولیسخانه که، ئه وه وه موو ئیمه ی ده ناسی،
پرسیاری لیده کات بو وای به سه ر هاتوو...

نهنكم ليّره‌دا نيشانه‌يه‌كي خاچي كيّشا، له ناخي دلّه‌وه
گوتی:

- خودا رۆحي شاد بکات... خودايا ماکسیم سافاتيفیچ، له‌گه‌ل
پياوچاکان و وه‌ليانی خۆتا حه‌شر ونه‌شر بکه، به‌راستی
شايسته‌ی میهر وره‌حمه‌تی توّیه! باسی هیچی بوّ پۆلیسه‌که
نه‌کردبوو، خه‌به‌ری له‌ خاله‌کانت نه‌دابوو. ده‌لّیت: " خه‌تای
خۆم بوو، به‌سه‌رخۆشی چووم بوّ ده‌ریاچه‌که و پام خزی و
که‌وتمه‌ چالّیکه‌وه. " به‌لام سه‌رۆکی پۆلیسخانه‌که گوتبووی
دروّ ده‌کات، چونکه‌ ئه‌و ئه‌هلی خواردنه‌وه نه‌بوو!... له‌وی،
له‌ پۆلیسخانه‌که، ئازای به‌ده‌نیان به‌ئه‌لکول رشانده‌بوو، جلی
وشکیان له‌به‌ر کردبوو و پۆستینیکی گه‌رمیان له‌به‌ر کردبوو،
بوّ مالیان هیّنابووه‌وه. سه‌رۆکی پۆلیسخانه‌که له‌گه‌ل دوو
پۆلیسدا هیّنابوویانه‌وه. یاکوف ومیخائیل هیّشتا
نه‌گه‌راپوونه‌وه، له‌ مه‌یخانه‌کاندا ده‌سوورانه‌وه، تا زیاتر
ببنه‌ مایه‌ی ریسوایی که‌س وکاریان... من و دایکت، به
زه‌حمه‌ت ماکسیمان ناسییه‌وه... ده‌م وچاوی شین
بووبوووه‌وه، قامکه‌کانی پلّیشابوونه‌وه، خوینیان لیّده‌چوړا،
لاجانگه‌کانی سپی ده‌چوونه‌وه، له‌ به‌فریک ده‌چوون که
هیّشتا نه‌توابیته‌وه... قزه‌که‌ی سپی بووبوو... قارقارا

هاواریده کرد: " ماکسیم ئەمە چییە، چییان بەسەر هیناویت؟
" سەرۆکی پۆلیس، گۆی قولاغ، خواخوای بوو، قسەییەک
لە دەمی مە دەرچیت و سەرەداویکی ئەم پیشهاتە
دەستبکەویت، لە ناخی دلەوه هەستم کرد کە تنیک لە
ئارادایە. سەرۆکی پۆلیس خانەکەم بە قارقارا سپارد تا
بیخافلینی و سەرقالی بکات، خۆیشم کە وتمە هەولێ ئەوهی
ماکسیم بدوینم و حەقیقەتی بویەرەکە ی لێدەر بینم. لە بن
لیوانەوه گوتی: " خیرا برۆ میخائیل و یاکوف بدۆزەوه پییان
بلی کە بلین ئیمە پیکەوه چووین بو شەقامی یامسکایا،
لەویندەر لیکدی جیا بووینەوه، ئەوان لە ریگای برکورفاوه
لایان داوه و من ریگای " بریادیلینی " م گرتوووە تەبەر!
ئاگاداریان بکەوه هیچ هەلەییەک نەکەن، ئەگینا تووش
دەبین و پۆلیس لیمان نابنەوه؟ تاقەتی پۆلیسمان نییە! "
چووم بۆلای بابات، پیمگوت: " برۆ بەلای سەرۆکی
پۆلیس خانەکەوه و سەرگەرمی بکە، من دەروم لەبەر دەرگای
حەوشە چاوه‌روانی کورەکانمان دەکەم ". ئیدی ئەو پیشهاتە
خراپەم لە سیری تا پیازی بو گێرایەوه... بە دەم جل لەبەر
کردنەوه دەلەرزى و لە بن لیوانەوه دەیگوت: " دەزانم،
چاوه‌روانی شتی وام دەکرد. " بەلام درۆی دەکرد، نەیدەزانی

و نه ئاگای له هیچ بوو! به لئی به زله وشه پلاخ پيشوازی
کورپه ئازیزه کانم کرد، میخائیل، له ترسا وه خو هاته وه و
مهستی به ریدا. لئ یاکوف، یه جگار سه رخوش، فری به
دنیا وه نه بوو، له بن لیوانه وه گوئی: " من ئاگام له هیچ نییه،
هر هه موو ئه م کارانه، کاری میخائیله، ئه وه له من
گه وره تره! ئه وه برا گه وره یه! " به هر نرخئ بوو، یاروی
سه روکی پو لیسخانه مان هیور کرده وه، ئه له هقی پیاویکی
باش بوو، که وه ختیگ روئی گوئی: " ئاگادار بن، ئه گه ره
ئییستا به دوا وه هه رشتیگ رووبدات، ئوبالتان له ئه ستوی
خوتانه ها! " ئه و جا بابات بو لای ماکسیم روئی، گوئی: "
سو پاس بو تو کورپی خو م، هه رکه سیکی دیکه له جیاتی تو با،
هه لو یستیکی دیکه ی ده نواند. من ئه مه چاک ده زانم. کچم
سو پاس بو تو تش که ئه م پیا وه باشه ت هینا وه ته مالی بابت!
" ئاخر بابات کابرایه کی ده مده می بوو، هه رکاتی که یفی
ساز بوایه، ده یتوانی قسه ی خو ش بکات به لام که که ریئی
بیگرتایه به کی ردیش زاری هه لنه ده پچرا، زیاتریش به و
دواییانه وای لی هات بوو. وه ختی ده ورمان چو ل بوو و
هه رسیکمان ماینه وه، ماکسیم دهستی به گریان کرد، به ده م
گازنی ورینه ئامیزه وه گوئی: " بوچی وام پی ده که ن؟ ئاخر من

چ خراپه یه کم له گه لّ کردوون دایکه گیان؟ " قهت به دایه یان دایه گیان بانگی نه ده کردم، هه همیشه وه کو مندا لّ به دایکه بانگی ده کردم. به راستیش، خوو وخه سلّه تیکی مندا لّانه له تهبع و ته بیعه تیا هه بوو...

دووباره پرسیده وه: " ئاخر بوچی دایکه؟ " ته نیا ئه وه ندهم پیکرا، که له لایه وه دانیشم و گوئ به گوئی ئه و بگریم... ئه وانیش جهرگم بوون، کورم بوون، دلّم پییان ده سووتا! دایکت یه خه ی خوئی دادری بوو، قرئی په خش و په رییشان، ده تگوت تازه له شه ریکی تووند بووه ته وه، یهک به خوئی هاواریده کرد: " ماکسیم، رابه با تا زووه لیړه برؤین! ئه مانه برا نین، دژمنن، خه لک برای وای هه بن دژمنی بوچییه! من متمانه م پییان نییه، لییان ده ترسم، تا زووه بابرؤین! " پیمگوت: " تو ئاگره که خوش مه که، به نزمین بهم ئاگره دا مه که! " له م کاته دا بابات ئه و که رانه ی نارد که داوای بوردن له بابت بکه ن، دایکت په لاماری میخائیلی دا و ، تا هیژ له ده ستیا بوو، زلله یه کی ئاوداری له بنا گوئی سره واند و گوتی: " ئه مه هه قی عوزرخوا ییه که ت! " باوکت په یتا په یتا ده یگوت: " ئاخر بو ئه وه تان له گه لّ کردم برایان، برایه تی وایه؟ دوور نه بوو بو هه تاهه تایه په کم بکه وتایه، ئه گهر

دهست وپلم سهقهت بوایه، ئیدی چیم بکردایه، بهکهلکی
چکاریک دههاتم؟ نهجام بههر نرخئی بوو ئاشت بوونهوه،
باوکت دوای نهوه، نزیکه‌ی ههوت ههفته له جیگادا کهوت،
بهردهوام له ناو جیگاکیهوهوه له بن لیوانهوه دهیگوت: "
بابرۆین بو شاریکی دی، دایکه توش لهگه‌لمانا وهره!
خه‌ریکه لی‌ره دلم شهق دهبات! " ئیدی زوری پینه‌چوو
ئاواته‌که‌ی هاته‌دی، خیرا بو ئه‌ستراخانیان نارد، خه‌لکی
له‌وینده‌ر چاوه‌روانی هاتنی تزاریان ده‌کرد، داوایان له بابت
کردبوو به‌بوونه‌یه‌وه تا‌قی سه‌رکه‌وتنیان بو دروست بکات.
ئیدی که به‌هار هات، به‌یه‌که‌م که‌شتی بوخاری به‌ره‌و
ئه‌ستراخان رویشتن. که فیراق و رویشتنه‌که‌یانم له‌به‌ر گران
بوو، گیان کی‌شان بوو بو من. باوکیشت زوری له‌به‌ر گران بوو،
به‌رده‌وام هه‌ولیده‌دا قه‌ناعه‌تم پی‌بکات که‌له‌گیاندا بچم.
به‌لام قارقارا زوری پی‌خوش بوو، نه‌وه‌نده بی چاو وروو بوو،
ته‌نانه‌ت خوش‌حالیه‌که‌ی خو‌ی نه‌ده‌شارده‌وه... ئیدی رویشتن
و ته‌واو..

نه‌نکم، قومیک قودکای خوارده‌وه، تو‌زی سعوتی (برنووتی)
له که‌پووی کرد، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه روانیه ئاسمانی که‌وه‌یی و
ده‌فکره‌وه چوو وگوتی:

- به لئی! من و باوکت هه رچه نده به خوین خزم نه بووین،
به لام به رۆح خزم بووین، به کمان خو شده ویست..

هه ندیجار بابام، له ناخافلا، له وکاته دا که نه نکم
حیکایه تی ده گیرایه وه، خوی به ژووا ده کرد، ده م و قه پوزه
باریکه که ی، که له هی سموره ده چوو، به رز ده کرده وه، بوئی
هه واکه ی ده کرد و به گومانه وه ده پروانیه نه نکم و توژی
گوئی بو شل ده کرد و له بن لیوانه وه ده یگوت: - درۆ بکه،
باژۆ ده شته!

هه ندیجار، له ناخافلا له منی ده پرسى: - ئەلکسی داپیره ت
لیره ده یخوارده وه؟

- نه خیر!

- درۆ ده که ییت، به چاوتا دیاره!

به دردۆنگی و گومانه وه له ژووره که وه ده رده که وت... نه نکم
به تانوته وه، له دواوه چاویکی لی داده گرت و ده یگوت:

- به دوعا، برۆ به لای کاری خو ته وه، به س بمان ترسینه!

رۆژیک بابام، له ناوه ندی ژووره که دا راوه ستا، چاوی برییه
ئه رزه که و به ئەسپایی گوتی: - ئافره ت!..

- چیبیه؟

- ئاگات لییه کاروبارمان چۆنه؟

- ئا، ئاگام لییه.

- ئهی بهلاتهوه چۆنه؟

- ئیدی ههموو شتیک بهخت وناوچهوانه، چاره نووسه.
لهبیرته ههمیشه له بیرى خهلكی نهجیمزاده و خانه داناندا
بووی؟

- ئهری.

- ئی باشه، وادیاره ئهمه ئهوهیه که به تهمای بوویت.

- بهلام پرووت و رهجاله، نهبووه نهبوو.

- ئیدی ههرکسه خوئی و بهخت و ناوچهوانی.

بابام روئی، ههستم به کارهسات و بهلایهکی گهوره کرد، له
دایپیره م پرسى:

- باسی چیتان ده کرد؟

بهدهم شیلانی لاقهکانمهوه، ههناسهیهکی ههلكیشا و گوتی:

- دتهوئ له ئیستاوه ههموو شتیك بزانی. ئەگەر بهم مندالییه ههموو شتیك بزانیته، هیچ شتیك بو گهورهییته نامینیتهوه...

پیکه نی... سه ریکی له قاند وله سه ری پوئی:

- ئاخ، باباته، باباته! ئاخ تهو له لای خودا ناکه یته گهر دیله غوباریک! ئەلکسی گیان، لای کس قسه نه که ی ها! باباته رهوشی زور خراپه! نابووت بووه. پارهییه کی یه جگار زوری، به قهرز داوه به کابراییه کی دهوله مه ند ونه جیمزاده، پاره که ههزاران پوئله، کابرای نه جیمزاده نابووت بووه..

نه نکم، بیده نگ بوو، تاویکی دریز له فکروهوه چوو، خه میکی تال، جیگای ئەو بزه پرشنگداری گرته وه که نیشتبووه سه ر روخساری... لیم پرسی:

- بیر له چی ده که یه وه؟

راچله کی و به رسقی دایه وه:

- بیر له وه ده که مه وه چ هه کایه تیکت بو بگیرمه وه. ده ی باشه، چونه چیروکی "یه فزه تجنی" ت بو بگیرمه وه، به دلته؟

هه‌بوو نه‌بوو، پوژئی بوو پوژگاری بوو، کابرایه‌کی قه‌شه
به‌نیوی یه‌فزه‌تجنی هه‌بوو، ئەم پیاوه زور له‌خوی رازی بوو،
خوی له مناره‌ی ده‌ریا به پوناکتر ده‌زانی، خوی له
سه‌رگه‌وره‌ی که‌شیشان و ته‌نانه‌ت له خودی تزاریش به
ئاقلتر و زیره‌کتر ده‌زانی... وه‌کو تاووس به که‌ش و فشه‌وه
رپی ده‌کرد، عه‌ینی بوه‌کویره‌ی پیر چاوه‌کانی زاق
ده‌کردنه‌وه... له به‌یانیه‌وه تا دره‌نگانی شه‌و، ئاموچیا‌ری
ده‌رودراوسیا‌کانی ده‌کرد، له هیچ شتیکی ئەم دنیا رازی
نه‌بوو، یه‌جگار دژ په‌سند بوو! که سه‌یری بورجیا‌کی کردبا...
ده‌یگوت حه‌یفی زور نزمه! که سواری گالیسکه‌یه‌ک بایه،
ده‌یگوت زور هیواش وخواه. ئەگه‌ر سیویکی خواردبا ده‌یگوت،
نه‌گه‌بیوه، بی تامه! که‌له‌به‌ر هه‌تاو دانیشتا ده‌یگوت زور
گه‌رمه! هه‌رچیه‌کیان نیسانی قه‌شه یه‌فزه‌تجنی بدابایه
ده‌یگوت..

له‌م کاته‌دا، نه‌نکم که‌وته چاوگی‌ران، به‌ر خه‌به‌به‌ی پر له‌با
کرد، شه‌قلی‌کی گه‌وجانه‌ی کومیدی نیشته‌سه‌ر روخساره جوان
و میهره‌بانه‌که‌ی و ئەوجا له‌سه‌ری پوی:

- .. هه‌رچیه‌کیان نیسانی قه‌شه یه‌فزه‌تجنی ده‌دا ده‌یگوت:

" من ئەگەر بمویستبا دەمتوانی سەدی وەک ئەمە ولەمەش
باشتر دروستبکەم... بەلام من وەکو دەزانن، نە دەرفەتم
هەیه، نە دەتوانم کاتی خۆم بەو شتانەوه بکوژم و بەفیرو
بەم " .

سووکە هەلۆستەیهکی کرد، بزەیهکی بوکرد، ئەوسا بە
دەنگیکی نەوی لەسەری رووی:

- شەویک هەندیک ئەهریمەنان هاتنە نک وی، پێیان گوت:

" کەشیش، تو ئیرەت پێخۆش نییه! هەموو شتیکت بەلاوه
دزیو و گەندەله! بۆنایەیی لەگەڵ مەدا بو دۆزەخ برۆین،
ئاگریکی بە کلپە و بلێسەیی زۆر جوانی لێیه! " یاروی
کەشیش هیشتا بە تەواوەتی کلاوەکەیی نەکردبوو سەری، کە
دوووان لە ئەهریمەنەکان سوار سەری بوون، ئەوانی دی بە
چنگ تیی بەربوون، نوقورچیان لیدەگرت، ختووکەیان دەدا و
هەلیاندایە ناو بلێسەیی دۆزەخەوه و گوتیان: " ها قەشه
یەفزهتجنی، حالت چۆنە؟ ئیرەت پێخۆشه؟... " کابرای قەشه
چاویکی گێرا، خەریک بوو دەسووتا، لیویکی هەلقورتاند و
گوتی: " ئەم ئاگری دۆزەخەیی ئیوه زۆر بە دووکەله! "

نهنکم کهله حیکایهتهکهی بووهوه، پیکهنی و به راویژیکی
گر و بیحال گوتی:

- یهفزهتجنی، هر رادهست نهبوو، دستبهداری
عینادیهکهی خوئی نهبوو، لهسه ر قسهی خوئی رژد بوو،
پیاویکی عیناد بوو، کوت و مت وهکو بابات بوو! دهی ئیدی
درهنگه بنوو، وهختی نووستنه...

دایکم زور بهکهمی دههاتهسه ری بولام. که هاتباش، زور
بهند نهدهبوو، بهپهلهپهل چند قسهیهکی خیرای دهکرد
ودهرویی. رۆژبه رۆژ جوانتر دهبوو و، بهخوئی رادهگهیی و
جلکی جوانی له بهر دهکرد. بهلام من ههستم دهکرد، ئه ویش
وهکو نهنکم شتیکم لیده شاریتهوه. ئه مه جو ره ترسیکی گونگ
ونیگه رانیهکی دهروونی له لا دروست کردبووم، که رۆژبه رۆژ
زیاد و زیاتر دهبوو. راسته چیرۆکهکانی نهنکم سه رگه رمیان
دهکردم، بهلام نه ئه و چیرۆکه خوشانه و نه ئه وانه شی که
دهباره ی با بم بوئی دهگی رامه وه، ئه و نیگه رانیه گونگه یان
لی نه ده ره واندمه وه... له داپیره م پرسی:

- بوچی گوتت که رۆحی باو کم نار هه ته، چ شتیکی وا
نار هه ته ی ده کات؟

چاوانی داخست وگوتی:

- له کوئ بزانم؟ ئەو شتانه کاری خودایه. ئیمه ی بهنده
سه ری لیده رناکهین!

شهوان خهوم لینه ده کهوت، خهوم ده زرا، له په نجه ره کهوه
ده مروانیه ئاسمانی شینباوی ئامال رهش و، چاودییری
ته فگه ری خاوی کاروانی ئەستیره کان، له دلی خودا و
به خه یال چیرۆکی خه مناکم داده هیئا و باجم ده کرد به
قاره مانی چیرۆکه کانم، باجم له م خه یاله چیرۆکه انه دا
هه میشه به ته نیا و عاسایه کی به ده سه ته وه بوو... سه گیکی
تیسکنی (کولکن) له دوو بوو..

فه سلنی (۱۲)

رۆژیک ده مه وئییواره یه ک سه رخه ویکم شکاند، که
بیدار بوومه وه هه ستم کرد لاقه کانیشم هیزیان تیگه راو
بیدار بوونه وه... لاقه کانم له سه ر چه رپایه که وه شوڤ کردنه وه،
که چی دووباره سربوونه وه. به لام ئیدی متمانه ی ته واوم
پهیدا کرد که لاقه کانم فه له ج نه بوون و درهنگ یان زوو

ده کهومه وه سه ریپیان و ده توانم ریپکه م، ئه وهنده دلم خوښ بوو و فه ریحیم کهوته دل، له که یفان به ده نگی بهرز هاوارم کرد و پیم نانه سهر ئه رزه که و به گور ته کانمدا، خوّم پینه گیرا و کهوتمه سهر ئه رزه که، ئیدی به ههر خو بکیشکردنیک بوو خوّم گه یانده زارکی ده رگای وله ویشه وه، به قوونه خشکه، به قالدرمه کاندا داگه رام و له دلی خودا ده مگوت، که بگه مه خواره وه، مه گه رخوا بزانی، ئه وانهی خواره وه چوّن غافلگیر ده بن وسه ریان ده سورمی...

له بیرم نه ماوه که چوّن گه بیمه ژووره که ی دایکم و خوّم له هه میزی داپیره دا بینیه وه، به لام له ویندهر کوّمه لیک خه لکی بیگانه م له ده وری خوّما بینی که شتاقیانم (هیچیان) نه ده ناسی. پیره ژنیکی ره قه له ی لاوازی، سه وزه له یان تیا بوو... ئه م ژنه به ده نگیکی به رزتر له هه موو ئه وانی دی، گوتی:

- جوښانه ی (ده رمانی له ئاوا کولاو) تووترکی بو له ئاوی گهرم بکه ن و سه راپای له لیفه یه که وه، جوان وه پیچن..

ئه م ژنه هه موو شتیکی ههر سه وز بوو- جله کانی، کلاوه که ی، ده م وچاوی، خاله گوشتینه که ی ژیر چاوی چه پی، ئه و داوه

مووه کهمانه‌ی له‌وخاله پ‌وابوون، له‌گیا ده‌چوون. لیوی
خواره‌وه‌ی شو‌رکرده‌وه، لیوی سه‌ره‌وه‌ی به‌رزکرده‌وه، ددانه
سه‌وزه‌کانیم لی به‌دیار کهوت. ده‌ستکی‌شیکی ره‌شی له
ده‌ستدابوو، به‌و ده‌سته چاوی خو‌ی داپو‌شی. من حایر
وحه‌په‌ساو، شپ‌رزه ونیگه‌ران پرسیم:- ئەمه کی‌یه؟

نه‌نکم به‌ده‌نگ و پ‌او‌یژیکی ناساز گوتی:- ئەمه‌ش ده‌بی به
نه‌نکیکی دیکه‌ی تو!

دایکم پی‌که‌نی و یه‌قگینی ماکسیموفی به‌ره‌ولای من ده‌له‌ک
دا وگوتی:

- ئەمه‌ش ده‌بی به‌باوکت!

ئه‌وجا به‌هه‌شتاو چه‌ند قسه‌یه‌کی گونگ وئالو‌زی دیکه‌ی
کرد. ماکسیموف چاوه‌کانی بچووک کردنه‌وه و به‌لای مندا
داهاته‌وه‌و گوتی:

- پاکه‌تیک قه‌له‌م بو‌یه‌ت به‌دیاری ده‌ده‌می.

ژووره‌که زو‌ر روناک بوو، له‌سه‌ر می‌زیکی قولینچکیکی (سو‌چ،
گو‌شه) ژووره‌که‌دا، چه‌ند مؤمدانیکی زیو دانرا‌بوون، له‌هه‌ر
یه‌کیکیاندا پی‌نج مؤم ده‌سووتان، له‌ناوه‌ندی ئەم

مۆمدانانەدا ئىكۆنە دلخوازەكەى بابام (پوندكىن پاكىزە!)
دانرابوو. ئەو مروارىانەى بە كراسەكەى پاكىزەو نرابوون،
دەدرەوشاەو و تىكەل بە پوناكى و تىشكى مۆمە
داگىرساوەكان دەبوو، تاجە زىرپىنەكەى سەرى پاكىزەش
دەبرىقاىەو. خەلكانىك دەم وچاوە خرە كىك ئاساكانىان
لەدەرى را بە پەنجەرە تارىكەكانەو نابوو، كەپووىان زۆر
سەير و نامۆ دەهاتە بەرچا، وام هەستەرد هەموو شتەكانى
دەوروبەر، بەدەورى سەرما دەسوورپىتەو. پىرەژنە سەوزەكە،
بە قامكە ساردەكانى پشت گۆچكەكانى سەح دەكردەو و
لەبن لىوانەو دەىگوت:- بەهەرچال، بىگومان...

نەنكم گوتى:- خەوى پىياكەوت...

هەنگى لەباوەشى كردم، بەرەو دەرگای بردم. بەلام لە
راستىا خەوم لىنەكەوتبوو، هەرچاوم نوقاندبوون... كە بە
پلىكانەكاندا بو سەرەوەى دەبردم، پرسىم:

- باشە بۆچى ئەم مەسەلەىت بەمن نەگوتبوو؟

- باشە، باش! جارى قسە مەكە، تىگەىشتى؟

- هەر هەمووتان خاپىنۆكن، من فرىو دەدەن!

ههركه له سه ر جيگاكه پالي خستم، سهري له باليفهكه
چهقاند، نازاي كهوته لهرزين و دهستي بهگريان كرد، سهري
به ههنيسكانهوه ههلهدهگيرا، كولي گرياني له جوش
ندهكهوت، به راويژيكي خهمناك و لهبن ليوانهوه گوتي:

- دهى توش بگري! كهميك بگري! گريان باشه..

بهلام گريانم ندهدهات. قاتي سهروهوه سارد و تاريك بوو. له
سهرما ههلهدهلهرزيم، چهرپايهكه له ژيرما دهلهرييهوهوه
كهوتبووه جيرهجير، پيرهژنه سهوزهكه، لهبهرچاوم
لانهدهچوو، خوم كرده خهوتوو، نهنكم بهتهنيا جيى هيستم و
رؤيي.

چهند رۆژيک، بهبيدهنگي و يهكهاووي و يهكنهوا بووري.
دايكم دواي خوازبيني و شهكراو خواردنهوه، بو شوينيكي
ناديار رۆيي، خاموشيهكي قورس و تاچهتبه ر بالي بهسه ر
مالهكه دا كيشا. بهيانبيهك بابام، به خو ودهرنهفيزيكهوه
هاتهسهري و كهوته ههلكه ندى هيلمي چوارچيوه ي
په نجه ره دهبل شووشه كه، نهوجا نهنكم به مهنجه ليك ئاو و
ههنديك پهرووه هاته سهري... بابام به نهسپايي لي
پرسی :- ئی پیره ژن!

- چیبیه؟

- چۆنی تیده گهی، خوْشحالیت؟

نه نکم ههمان بهرسفی دایه وه، که له سه ر پلیکانه کان به منی
دابوو و گوتی:

- باشه، باش! جارئ قسه مه که، تیگه یشتی؟

ئهم قسه سادانه، مانایه کی تایبه تیان هه بوو- بویه ریکی
گوره و خه مناکیان له پشته وه بوو که هه مووان ده یانزانی،
به لام ناویان نه ده برد... بابام، به وریاییه کی زوره وه،
شووشه که ی ناوه وه ی په نجه ره که ی ده ره ینا و له ژووره که
وه ده رکه وت و له گه ل خویدا بردی. به لام نه نکم په نجه ره که ی
خسته سه ر گازی پشت. ریشو له یه ک و چه ند مه لیچکیک له
باخه که دا ده یانخویند، بۆن و به رامه یه کی خوْش له
ئه رزه که وه، که تازه به فره که ی سه ری تو ابو وه وه، هه لده ستاو
خوی به ژوورا ده کرد و پیاوی مه ست ده کرد. خشته
شینباوه کانی ده وری موغه یرییه که، ده تگوت له شه رمه زاریا،
سپی هه لگه رابوون. که سه یری ئه و خشته انه م ده کرد، هه ستم
به سه رما ده کرد. له سه ر چه رپایه که هاتمه خواره وه. نه نکم
گوتی:- به پیی په تی ری مه که!

- دەچمە ناو باخەكە .

- ناو باخەكە تەرە، سەبر بکە تا کزر دەبیتەوہ!

حەزم نەدەکرد بەگوئی بکەم.. لە دیداری گەورەکان بیزار بووم. گیای تازە، لە ئەرزه کەوہ چەکەرەى کردبوو وبە ئاستەم سەرى دەرینابوو، گۆل بە لقی درەختەکانەوہ شکوفەى کردبوو، خەنەتیلکەیهکی (کرپژە بەرد) سەوزى جوان، لەسەربانى خانووە چکۆلەکەى مالى پتروفناوہ سەوز دەچووہوہ. جۆرەها مەلیچک و چۆلەکە و پاسارى و تەپروتو دەبینران. بۆنى خوۆش و دەنگى تەپروتو و بولبولین کئیوى، پپاوى مەست دەکرد... رۆحى دەبوژاندەوہ... گیایەکی کەوہی کەبەفر پەستا بوویەوہ و چووبوو بەیەکا، دەورى ئەو چالەى دابوو کە هاپۆ بیوتر خوۆ تیا کوشتبوو. بەراستی دیمەنیکی دزیو بوو، نە ئەو گیایە و نە ئەو کۆمەلە دارە نیوہ سووتاوہى کەلەبەر هەتاوہ کەدا، بەماتى دەبریسکایەوہ و رەش دەچووہوہ، دەگەل نەوبەھاردا تیکی نەدەکردەوہ. یانى ئەم چالە، لەو شوینەدا، نەک هیچ سوودیکی نەبوو، بەلکو زیادیش بوو. لە ناکاوا، هات بە سەرما، ئەو پووش و گیایانە لە ریشەوہ هەلکیشم، لەتە خشت و کەرپوچەکان کۆ

بکهمهوهو ئهو شوينهيان لى پاک بکهمهوه و له چالهکهدا
کهپر وپهنايهک بو خوم دروست بکهم ، هاوين لهويندهر،
بهتهنيا و دوور لهوانى دى، بهسهر بهرم... خيرا دهستم به
ئهنجامدانى ئهو پروژهيهم کرد، ئهم کاره، بو ماويهکى
زور. ئهو پيشهات و بويهره تازانهى له بيربردمهوه
کهلهمالى ئيمهدا دهگوزهران. ههرچهنده نازاره
دهروونيهکانى نهدهسرپيمهوه، بهلام پروژبهروژ کهمتر
دهبوونهوه.

نهنکم و دايکم ههميشه لييان دهپرسيم:- بوچى وا گرژ و
پهستيت؟

ئهو پرسيارهم لهدل گران بوو، ههرچى سهرم دينا و سهرم
دهبرد، نهدهزانى، بوچى ئهو پرسيارهم ليدهکهن، خو من
لهوان زوير نهبووم... رقم لييان نهبوو، ههموو شتيكى
مالهکهم لهبهرچاو کهوتبوو، ههستم به غوربهت دهکرد.
زورجار ژنه سهوز پوشهکه، له وهخت و لهناوهختا، له کاتى
فراقين و عهسره چا وشيف دا پهيدا دهبوو، وهکو
ئهستوونىكى رزيوى، ناو پهريزيكى کون قوت دهبووهوه.
چاوهکانى دهتگوت به ههوداى نهبينراو، به روخسارييهوه

دوراون و چاوه‌کانی زهق زهق له‌چالی چاویا ده‌گه‌ران، کونجکاوانه ته‌مه‌شای هه‌موو شتیکیان ده‌کرد، که باسی خوی ده‌کرد، چاوه‌کانی ده‌برینه بن مه‌چه‌که. که باسی کارو باری دنیای ده‌کرد چاوانی ده‌بریه ئه‌رزه‌که. بروکانی، ده‌تگوت سوئن (که‌په‌ک) و به‌که‌تیره به‌سه‌رووی چاوه‌کانیه‌وه نراون، ددانه زهق و پانه‌کانی به‌کپی هه‌موو شتیکیان ده‌هاری. قامکه‌کانی خواروخیچ بوون. که خواردنی ده‌جوو، دوو گوی بچووک، له‌ناو گه‌روویدا ده‌جولان، گویچه‌کانیشی ده‌جوولان، له‌تووايه کرمن و به‌روخسارییه‌وه داده‌خزین، پیاو دلی لی تیگ هه‌لده‌هات. ئه‌م ژنه خوی و کوره‌که‌ی ئه‌وه‌نده پاک و خاوین بوون، پیاو نه‌ده‌ویرا لیان نزیک بیته‌وه. له‌روژانی هه‌وه‌لی ته‌عاروف کردنه‌که‌ماندا، چه‌ندجاریک ویستی وادارم بکات که ده‌سته مرده لوخه‌که‌ی که بونی سابوون و بخوردی لیده‌هات، ماچ بکه‌م، به‌لام من نه‌ده‌چوومه لای و هه‌لده‌هاتم.

زور جار به‌کوره‌که‌ی ده‌گوت:

یه‌قگینی گیان، ده‌زانی ئه‌م منداله پیویستی به‌ته‌ربیه‌ت و په‌روه‌رده کردنیکی زور هه‌یه؟

کورپه‌که‌ی، هر له‌بهر خاتری ئه‌و سه‌ری له‌بهر خوڊه‌نا، نیو
چاوانی تیکده‌نا و هیچی نه‌ده‌گوت... ئه‌وه‌ی راستی بی،
همه‌ووان له‌ هه‌نته‌ری (حوزوور) ئه‌و ژنه‌ سه‌وز پۆشه‌دا،
نیوچاوانیان تیکده‌نا...

من زۆرم‌رق له‌م پیره‌ژنه‌ و له‌ کورپه‌که‌ی بوو، ئه‌م رقه‌م زۆر
له‌سه‌ر که‌وت، لی‌دانی باشم له‌سه‌ر خوارد... رۆژی‌ک، له‌سه‌ر
نان خواردنی نیوه‌رۆ، که‌وته‌ ته‌مه‌شا کردنم و گوتی:

- ئه‌لکسی گیان، بۆچی به‌و خیراییه‌ نان ده‌خۆیت؟ بۆ پارووی
ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ ده‌که‌ی؟ ئاخ‌ له‌گینه‌ (له‌وه‌یه) له‌ گه‌رووت
بگیریت، دوایی ده‌خنکیی گیانه‌!

من پارووه‌که‌م له‌ ده‌م ده‌ره‌ینا، کردم به‌ چنگاله‌که‌وه‌ و بۆم
دریژ کرد و گوتم:

- ئه‌گه‌ر چه‌یفت لی‌دیت، هانیب و‌خۆتی به‌ره‌..

دایکم له‌ پشت میزه‌که‌وه‌ هه‌لی ساندم و به‌ تۆبزی بۆ
ژووره‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی ناردم، زۆر به‌ خو‌ما شکامه‌وه‌. پاشان
نه‌نکم بۆلام هات، ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرد، ده‌ستیکی به‌

زاریه وه گرت و گوتی: - که مندالیکی لاساری! مەسیح ئاگای
لیت بی..

هەلۆیستەکە ی داپیره م بەدل نەبوو، تۆرام، خۆم لە دەستی
راپسکاند و چووم بۆ سەربان، لەوئ، ماوەیەکی زۆر لە پشت
دوو کەلکیشی سوپاکە وه خۆم خافلاند... ئەلەهە قیزۆرم حەز بە
لاساری دەکرد، حەزم دەکرد بە گز هەموویاندا بچم و
بەرپوویاندا هەلشاخم و قسە ی ناشیرینیان پێ بلیم، زۆر
بەزەحمەت جلەوی خۆم پێدەگیرا، بەلام ناچارش کرابووم،
دەمی خۆم بگرم... ئە ی خودا دەم نەبی هاگەم و پیم نەبی
راگەم، ئەدی قوری کوئ بەسەر خۆما بگەم!

رۆژیک، کەتیرەم کرد بە هەر دوو کورسییەکە ی
باوە پیارەکە ی ئاین دەم و داپیره تازە کەمە وه. هەردووکیان،
بە شیوەیەکی کۆمیدی، بە کورسییەکانیانە وه لکان. بابام
حەسیر مەیدانیکی چاکی کردم، چوومە سەرە وه، دایکم هات
بە دوام، تووند راپیکیشام و هەردوو رانی لە تەنگەم تووند
کرد، گوتی:

- ئەم لاسارییە چییە دەستت داوەتی؟ باشە نازانی من زۆر
خەفەت بەمە دەخۆم!

رۆندکی گەش بە چاوه‌کانیا هاته‌خواری، سه‌ری نام به‌ گۆنا
نه‌رمه‌که‌ی خۆیه‌وه. ئەم کاره‌یم له‌به‌ر گران بوو، ئەگەر به‌ر
زلله‌ی دابام، زۆرم له‌لا ئەهوه‌نتر و باشت‌ر بوو.

ئیدی سویندم بۆ دایکم خوارد، له‌ ئیستا به‌ دواوه، به‌و
مه‌رجه‌ی ئەو نه‌گری، هه‌رگیز کاریک نه‌که‌م که‌ مالباتی
ماکسیموفه‌کان (باوه‌پیاره‌که‌م و نه‌که‌ تازه‌که‌م) پێیان
ناخۆش بێت... دایکم به‌ میهره‌بانیه‌وه‌ گوتی:

- زۆرچاکه‌، ئینسان نابێ رۆکونی و کینه‌کێش بێ! ئیمه‌ به‌م
نزیکانه‌ زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ین، دوا‌یی بۆ ماوه‌یه‌کی کورت
سه‌فه‌ری مۆسکۆ ده‌که‌ین، که‌ گه‌راینه‌وه‌، تۆ ده‌به‌ینه‌ لای
خۆمان و له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا ده‌ژیت... یه‌قگینی قاسیلیقیچ
(باوه‌پیاره‌که‌ت) پیاویکی میهره‌بان و زۆرباشه‌، من دلنیام
به‌ینت له‌گه‌ڵیا باش ده‌بێت. ده‌تنیڕیته‌ قوتابخانه‌ و به‌ر
خویندن، پاشان وه‌کو ئیستای ئەو ده‌چپته‌ زانکۆ، ده‌بیت به‌
دکتۆر، یان به‌هه‌ر شتیکی دی که‌ خۆت چه‌زی لی بێت...
خه‌لکی خوینه‌وار و رۆشنبیر، ده‌توانیبه‌ که‌یفی دلی خۆی
بکات. ببیت به‌وه‌ی خۆی ده‌یه‌وێت. ده‌ی هه‌سته‌ برۆ بۆخۆت
یاری بکه‌، ئافه‌رین...

ههستم دهکرد، ئەم " دوايي " و " پاشان " هى كه دايكم پهيتا پهيتا، له پهستا و بى پسانهوه، دووبارهيان دهكاتهوه، پهيزهيهكى سهرهوليژه، بهرهوخوار دادهگهري، لهوم دوور دهخاتهوه، بهرهو تاريكى و تهنيايى و گوشهگيريم دهبات. ئەم پهيزهيه مایهى دلخوشي من نهبوو. پر بهدل حهزم دهکرد پيى بلييم:

- وهره مهردى خوابه، شوومهكه، من خوم بهخيوت دهكه!...
بهلام ئەوهم نهکرد. دايكم ههميشه بيري جوان و ميهرئاميزى له نيهادما دههاروژاند، بهلام من زاتم نهدهکرد، وهكو پيويست گوزارشت لهو ئەنديشانه بكه.

كارهكه، له باخهكهدا، باش دهرويى... پپوش و گياكهلهكانم له رهگهوه ههلكيشان، چوار دهورى چالهكه به خشت و لهته كهريووچان (خشتى سوور) ههلچنى تا گلهكه نهپرژيتهوه ناوى و پري نهكاتهوه. لهناو چالهكهدا، به لهته خشت سهكويهكى پانم دروست كرد، هينده پان بوو دهشيا لهسهرى پالبكهويت. كومهليك پارچه شووشهى رهنگاورهنگ و لهته سوالهتانم كو كردهوه، به قور لهبهينى

خشتهکاندا، قایم کردن، که تیشکی خور لیی دهدان وهکو
ئیکوئانی نیو کلّیسا دهرهوشانهوه...

رۆژیک بابام هاته دیار کارهکه، تهمهشایهکی کرد وگوتی:
- بیریکی باشت کردووهتهوه! بهلام ئەم گیایانه دووباره
دهروینهوه، چونکه له رهگهوه ههلت نهکیشاون. کوا برۆ ئەو
پاچ و بیلهم بو بیینه، تا ئەم گیایهت بو ریشهکیش بکه.

بیلهکه بو هیئا، بابام تیفیکی کرده ناو لهپی و پیره بیلی
به قولایی ئهرزهکهدا رۆکرد، لهبن لیوانهوه گوتی:- ئەو
رهگانه ههنگره و برۆ لهو دووره فرییان بده، من گوله
بهروژه و هیروت بو دهروینم. ئەوجا بزانه چهند جوان
دهردهچییت..

لهناکاوا، بهسهر بیلهکهدا داهاتهوه، جولهی لی برا،
ماوهیهک ورتهی لیوه نههات... تهمهشام کرد، دیتم روندک،
به چاوه چکۆله زیتلهکانیا، کهله چاوی سهگ دهچوون،
دههاته خوارهوه.

گوتم: - چیته باپیره؟

راچلهکی، به دست دهم وچاوی سړی، به دوو چاوی خهمین
سهیری کردم و گوتی:

- ها، ئارهقم کردووتهوه... تهمهشا ئهم ههموو کرمه،
چهند زورن!

دووباره، کهوتهوه کیلان و بیل تهپکردنی ئهرزهکه، لهناکاوا
گوتی:

- به خوړایی ئهم زهمهتت کیشاوه! ئهرئ براله به
خوړایی خوړایی! چونکه بهم زوانه ئهم خانووه دهفرؤشم،
ناگاته پاییز دهیفرؤشم، من پیویستم به پارهیه، پارهه بو
جیازییهکهی دایکت دهوئ. با بهلای کهمهوه بوخوی وهکو
بهشهر بژی... خوا حافیزی بیئت!..

بیلهکهی فرئ دا، دهستی ههلتهاکاند و، ئهوسا چوو بو
قولینچکی باخهکه، چوو پشت هممهکهوه، که گهرم بوو.
ئهوجا من کهوتمه کیلانی ئهرزهکه، دواي تۆزیک به نووکی
تیژی بیلهکه، کهله مستی لاقم بریندارکرد... ئهم پیشهاته
کردیه کاریک نهتوانم، بچمه کلئسا و بهشداری ریورهسمی
زهماوهندهکهی دایکم بکهم، تهنیا توانیم تابه ر دهرگای
حهوشهکه لهگهلیدا برؤم، لهویندهرهوه کهوتمه

تەمەشاگردنیان، دیتەم دایکەم قۆلی کردوو بە قۆلی
ماکسیموف دا، سەری داخستوو و بە پارێزەو بەسەر ئەو
گیایە تازانەدا، کە تازە چەکەرەیان کردبوو و لە درزی
سەلبەندی شوستەکەو سەریان دەرینا بوو رپی دەکرد،
هیندە بە وریاییەو هەنگاوی دەنا لە تۆوایە بەسەر بزماردا
رپدەکات... رپۆرەسمی زەماوەندەکە زۆر بی سەروسەدا بوو...
دوای گەرانەو لە کلێسا، لە مەیدانیکی خالییدا، بەبی
دەنگی و بی گێرانی هیچ ئاھەنگیک سەروچایان خواردەو.

دایکەم بەپەلە جلەکانی گۆری... چوو بو ژووری نووستنەکە
خۆی، دەستی بە کۆکردنەوێ کەلوپەل و پیریاکە و بوخچە و
باولەکانی خۆی کرد، دەزگیرانەکە هات لە لای منەو
دانیشت و گوتی:

- من بەلینم دابوویتی کە پاکەتی قەلەم بۆیەت بەدیاری
بەمی. بەلام لیرە قەلەم بۆیە باش نییە. ناشتوانم
ئەوانە خۆمت بەمی، لە مۆسکۆ هی باش هەیه، لەویندەر
بۆتی دەکرم ولەویو بۆتی دەنیرم..

- بۆچیمە، چی لیبکەم؟

- حەزت لە رەسم کردن نییە؟

- شاره زانيم!

- كهواته شتيكي ديكت بو ده نيرم.

دايكم هاته پيشه وه و گوتي:

- ئيمه زوو ده گه رينه وه... ههركه باوكت له تاقيكردنه وه بووه وه، خویندنه كهی ته واو ده بیټ و ده گه رينه وه.

زورم به لاوه خوشبوو كه وهكو بنياده می گه وره قسانيان ده گه ل مندا ده كرد، به لام زورم به لاوه سهير بوو زه لامیكي گه وره ی به ريش و سمیل هيشتا خویندكار بی و له سه ر كورسی خویندن دانيشتبی، پرسيم:- چی ده خوینیت؟

- رووپیوی زه وی...

تاقه تی ئه وه م نه بوو بپرسم رووپیوی چیه!... بیده نگییه کی خه مناك بالی به سه ر ماله كه دا كي شابوو، خواخوام بوو شه و بیټ... بابام راوه ستابوو، پشتی به دیواری موغه یرییه كه وه دابوو، له په نجه ره كه وه ده یروانیه ده ره وه، چاوه كانی هینابوونه وه یهك، پیره ژنه سه وزه كه، یارمه تی دایكمی ده دا، تا كه ل وپه له كانی كو بكتاته وه، به رده وام ئاهی هه لده كي شتا و ده ی پرتاند. به لام نه نكم كه له نیوه رووه

مهست و خومار بوو، بردبوویانه سه ری ودهرگا که بیان له سه ری
داخستبوو تا نه با پورتی بشکیینی و ئابرووی مالباته که مان
به رییت..

دایکم سبه ی به یانی زوو پوویی... به ئاسانی له ئهرزی بهرز
کردمه وه، باوهشی کردم، نیگای له نیگام بری پییستر نیگای
واملیینه بینی بوو... ماچی کردم و گوتی:

- دهی باشه، به دوعا!

بابام نیوچاوانی تیک نان و چاوی برییه ئاسمانی هیشتا
ئامال سوور و گوتی:

- پیی بلئی به گویم بکات.

دایکم، نیشانه ی خاچی به سهرما کیشا و گوتی:

- به گوئی بابات بکه..

من چاوه پروان بووم شتی دیکهش بلئیت، زور له بابام پهست
بووم که قسه که ی به دایکم بری و نه یه یشت هیچی دی بلئیت
و له سهر قسه کانی بهرده وام بییت. به دوو قوئی له گهل
ماکسیموفدا سهر که وتنه سهر گالیسکه که، به لام داوینی

کراسه‌که‌ی دایکم له شتیک گیربوو، ماوه‌یه‌ک خجلی
(خهریک) ئه‌وه بوو، که داوینی کراسه‌که‌ی ره‌ها بکات...

بابام پروویکرده من وگوتی:- یارمه‌تی دایکت بده، مه‌گه‌ر
نایبینی؟

به‌لام خه‌م و په‌ژاره قه‌له‌می ده‌ست و پای شکاندبووم و
نهمده‌توانی له جیی خۆم ببزووم... ماکسیموف، که
پانتۆلیکی ته‌سکی شینباوی له‌به‌ردا بوو، به ئه‌سپایی لاقه
دریژه‌کانی راکیشا و جیی خۆی له ناو گالیسکه‌که‌دا
خۆشکرد، بابام چه‌ند بوخچه و پریاسکه‌یه‌کی دایه ده‌ستی،
ئه‌ویش پریاسکه‌کانی له‌باوه‌شی خۆی هه‌لده‌چنین و
چه‌ناگه‌ی ده‌خسته سه‌ریان تا نه‌که‌ون، ئه‌وجا به
نیگه‌رانیه‌وه، نیوچاوانی تی‌کنا و به‌ده‌نگیکی دریژ گوتی:-
به‌س... س... سه...

پیره‌ژنه سه‌وزه‌که و کوره نو‌به‌ره‌که‌ی که ئه‌فسه‌ربوو، سواری
گالیسکه‌یه‌کی دیکه بوو. پیره‌ژن قیت وه‌کوپه‌یکه‌ر
دانیشتبوو، کوره ئه‌فسه‌ره‌که‌ی به ده‌سکی شمشیره‌که‌ی
ردینی ده‌خوراند و هه‌رتاونا‌تاوی باویشکیکی ده‌دا. بابام
پرسی:

- كه واته تو بوشه ر ده روت؟

- بگومان .

- كاريكي چا كه، نهو توركانه ده بي سهر كوت بكرين ..

گاليسكه كان، به ريكه وتن ... دايكم چند جاريك ئاوري دايه وهو دهسته سره كه ي بو هله ته كاندين، نهنكم دهستيكي به ديواري هوشه كه وه نابوو و به دهه م گريان وه دهسته كه ي تري بو ته كان ده دا . بابام، روندك له چاوانيا قه تيس ما، له بن ليوانه وهو به منجه منج ده يگوت :- نا، ئاقيبته تي نه م كاره خير نابي !!

له سهر سه كو يه ك دانيشتم، ته مه شاي گاليسكه كانم ده كرد، كه هه لبه ز هه لبه ز، به سهر قو لت وچالي شه قامه كه دا ره تده بوون - نه وسا له پيچيكي جاده كه دا ون بوون، هه ستم كرد، شتيك له ناخما به تووندي هه ژا وداروخا ..

دنيا گورگ وميش بوو، هيشتا به يانيه كي زور زوو بوو، جاده و بانه كان چول بوون، عرووسي په نجه ره كان هه لنه درابوونه وه .

ههستم به بۆشاییه کی تهواوکرد، پئیشتر قهت ههستم به بۆشایی وهها سامناک نهکردبوو... له دووره وه، له شوینیکی دووری دووره وه، دهنگی بلویری شوانیک دههات. بابام دهستی نایه سه رشانم و گوتی:

- وه ره با برۆین تیشته کهمان بخۆین، وادیاره چاره نووسی تو ئه وه یه که ههتا ههتایه له گه ل مندا بزئی، بهرده وام به یه کا هه لشاخین..

من و بابام، له به یانییه وه تا ئیواری، بیئه وه ی چ قسه یه ک بکه یین له باخه که دا کارمان ده کرد. ئه وه زه وه یه که ی ده کیلا، پنچه تووتر که کانی به رزده کردنه وه وه ده یبه ستن. دار سیوه کانی په رچ ده کرد، ئه وه کرمانه ی ده کوشت که لی ره وه له وی به رچاوی ده که وتن. منیش به رده وام خه ریکی چاک کردن وری که ستنی په ناگا که ی خۆم بووم.... بابام، به ته ور سه ره سووتا وه که ی، داره نیوه سووته کانی بری، چه ند داریکی تازه ی له ئه رزه که چه قاند، من قه فه زه کانی خۆم به تهیره کانی ناویانه وه، به و دارانه وه هه لواسی... ئیدی به پووش و هه ژگ و بزالیان، شتیکی وه کو حه سیرم دروست کرد و که پر وساباتیکم دروست کرد، تا ماله که م له هه تاو و شه ونم

بپاریزی. ئیدی په ناگه و ماله کهم ته واو جوان و خوښ بوو...
بابام دهیگوت:

- ئافهرین، زورچاکه خه ریکه فیږی ئه وه ده بی به خوټ
خه می کاروباری ژیانی خوټ ده خوټیت و پشت به خوټ
ده به ستیت.

سه رنج و تیبینییه کانی ویم ده رباره ی ژیان زور به دل
بوو... هه ندیچار له سهر ئه و سه کوویه ی که به هه ژگ و بژالان
دامپوښی بوو، داده نیشته و به کاوه خوټ ئاموژگاری ده کردم،
هه ستم ده کردم، وشه کانی به زه حمه ت ده درکاند:

- تو ئیستا له دایکت دابراویت! دایکت مندالی دیکه ی ده بن،
ئه وانی له دلدا شیرینتر ده بن. نه نکیشته وه کو ده زانی سهری
کردوټه خوار دنه وه و مهینوښی!

ماوه یه کی زور ده فکروه وه ده چوو، له تووایه گوئی له شتیک
ده گریټ و دووباره و به بی مهیلی دهستی به قسه
سه نگینه کانی ده کرده وه:

- ئه مه جاری دووه میه تی که به وجوره ده خواته وه، جاری
یه که می ئه وساله بوو، که ده بوایه میخائیل، بو خزمه تی

ئىجبارى عەسكەرى بېروات. ئىدى ئەم ژنە سەرشىت و
گەوجە قەناعەتى پىكردم بەدەل بو مىخائىل بەدەم و لە
خزمەتى عەسكەرى مەعاف بېيت... رەنگە ئەگەر عەسكەرى
بكردايه شتىكى دىكەى لى دەرچووبايە... ئاخ لە دەست
ئىو، هەى داد هەى بىداد لە دەست ئىو!... من زورم
بەبەرەو نەماو، هاكا مردم، هەنگى تو بە تاقي تەنيا
دەمىنیتەو، تىدەگەى؟ دەبى خوت خەمى خوت بخوت،
تىدەگەيت؟ ئىدى هەولبەدە فىرى كار بې، خوت خوت بژىنە،
سەر بو كەس دامەنوینە! بە بى قرە و برە بژى، بەلام
سەرسەختىش بە، بەبى ترس و دوودلى بژى... گوى لە
هەموو كەس بگرە، بەلام ئەو كارە بكە كە بە قازانچ و دلى
خوتە..

هەموو هاوینەكەم - جگە لە پوژانى باران - لە باخەكەدا
بەسەر برد. تەنانەت شەو گەرمەكانىش لەویندەر
دەخەوتم. نەنكم لبادىكى دابوومى، لەسەر ئەو لبادە
دەخەوتم. زورجار نەنكىشم لە باخەكەدا شەوى پوژ
دەكردهو. گورزەيەك پووش و هەژگى دینا، لە لای جىگاكەى
منەو، رایدەخست ولە سەرى پالدهكەوت و حىكايەتى بو

دەگپرامەو و ھەرتا و ناتاویک، قسەکەى خۆى دەپرى و
ھاواریدەکرد:

- ئەھا تەمەشا! ئەستپرهیەک رابخووشى! ئەو ھە روھى
بەشەریکە و بپرى ئەرزى دایکى کردوو. بپگومان
بەشەریکى باش و سألحان لە شوپنیک لە دایک بوو..

یان ئامازەى بو ئاسمان دەکرد و دەپگوت:

- تەمەشا، ئەستپرهیەکى تازە ھەلھات!... تەمەشا! ئازای
چاوە! ئاخ، ئاسمان، ئاسمان، پوشاکی دورنیشانى خودایە!

بابام دەى پرتاند و دەپگوت:

- گەوجینە سەرمانان دەبى، تووشى روماتیزم و بادارى
دەبن، یان دزان دینە سەرتان و دەتان خنکینن..

خۆر لەکەل ئاوا دەبوو، دووکەلى ئاگرین بەرى ئاسمانى
دەگرت، لەتۆ وایە خۆلە کەوہیەکى سووربا و، بەسەر کەوای
کەسکى مەخمەلینى باخەکاندا دەکریت. ئەوسا ھەموو
شتیکى دەوروبەرى مە، بە ئاشکرا تارىک و تارىکتر دەبوو،
تارىکیەکى گەرم ھەموو دنیا دادەپووشى. گەلای درەختان،
کەبە تیشکى خۆر بارگاوى بووبوون، بە لقەکانەو شۆر

دەبوونەو، گيا و پرووکان سەريان بۆ زەوى دادەھيئاىەو،
ھەموو شتېک بە شکۆتر دەبوو، بۆنيکى خوښ و ناسک وەکو
مۆزىقا لە ھەموو لايەکەو بەرز دەبوو. لە دوورەو، لە
کيلگە و دەرو دەشتەکانەو، دەنگى موسيqa دەھات، لە
سەربازگەکانەو، ئاھەنگى ئاوابوونى خوڤيان دەژەنى.

شەو دادەھات، ھەستېکى خوښ، ناسک و بەلەزەت، وەکو
نەوازش و خوښەويستى و ميھرەبانى دايک دل و دەروونى
بەشەرى ئاوا وئاوەدان دەکردەو. بي دەنگى شەو، لە تۆوايە
دايکە و سەرى پەنجە نەرم و ميھرەبانەکانى بەسەر دلنا
دينييت و ھەرچى وردە خەم و پەژارەى رۆژ ھەيە،
رايدەماليت ولەبىرتى دەباتەو. ئيدى ئەم ديمەنانە
خۆبەخۆ واداريان دەکردىت، لەسەر گازى پشت راکشييت و
تەمەشاي قولايى ئاسمان بکەيت وپروانیتە راخووشين
وھەلاتنى ئەو ئەستيرانەى بە بەرۆكى ئاسمانەو
دەدرەوشانەو. تا زياتر دەمروانيیە ئاسمان، ئەستيرانەکان
زياتر وزۆرتەر دەھاتنە بەرچاو، دەتگوت ھەلدەستم و
ستيرانى تازە کەشف دەکەم. پياو نەيدەزانى ئاخۆ ئەرز
بچووک بوو تەو و ھەرچيى ئەمى تيا دەبيتەو، يان خوى
گەرە بوو و بوو بە بەشيک لە دەوروبەرەکەى خوى. دنيا

کپ و بیدەنگ تر دەبوو، تاریکیەکه چرتر دەبوو، لە تۆ وایە
هەودای باریک و نادیار، لەهەموو شوینیک رایەل کراوە،
هەر یەکه بە ئاوازیک دەلەریتەو، ئەگەر جووکه لە مەل
ومەلیچکیکی نوستووووە بەهاتبایە، یان ژیزکیک لە جیی خۆی
بجولایە، یان بەشەری چپەیهکی بکردایە، هەر هەموو ئەم
دەنگانە، بە شیوہیەکی بەرزتر، لە دەنگی رۆژ ، لە
بیدەنگیە ناسک و خامۆشییە هەستیارەکی شەودا، دەنگیان
دەدایەو.

دەنگی ئوکوردیونیکی دوور، دەنگی پیکەنینی بەرزی ژنیکی،
خشەخشی شمشیریک بەسەر سەلبەندی شوستەیهکدا،
قورسکی سەگیکی ترساو، هەر هەموو ئەمانە بیھودە
ببوون، هەر هەموو ئەمانە دواگەلای پەژمووردهی رۆژ بوون
و دەوهرین و دەمردن.

هەندئ شەو، لە ناکاوا، لە مەیدانیکی چۆلا، یان لە سەر
جادهیهکدا شەر و هەراو هەنگامە ی چەند سەرخۆشیک
لیرەولەوئ بەرز دەبوووە. یان کەسیک بە هەلەداوان
دەپەرییەو، ئەم دەنگانە، ئاسایی بوون، کەمترین
سەرنجیان رانەدەکیشا.

نهنکم، رادهکشا، تا درهنگانی شه و نهدهخهوت، دهستهکانی
دهنانه ژیر سهری، ئەوسا به کاوهخۆ سهری حیکایهتیکی
دادهمهزراند، پیدهچوو، گوئی لهوه نهبی که ئاخۆ من گوئی
لیدهگرم یان نا... ههمیشه حیکایهتیکی ههلهبژارد، که
دهگهله ئەفسوونی شهودا تیکبکاتهوه و ههیهت و جوانیهکی
پتری پی ببهخشیت..

من، بهدهم قسه بهریتم و خووش ئاههنگهکانی ئەوهوه خهوم
لیدهکهوت، بهیانی لهگهله گزنگی رۆژا و بهدهم جریوهجریوی
مهلیچک وکیشکانهوه لهخه و رادهبووم. شنهی بهیانی به
ئەسپایی خوئی له گزنگی خۆر وهردهدا وگهرم دهبوو، گهلهی
دار سیوان، ئاونگیان له خو دهتهکاند، گیا ورووهکان، رهنگ
و روویان وهبهر دههاتهوهو دهگهشانهوهو وهکو ئاوینه لهبهر
تیشکی خۆرهکهدا دهبریسکانهوه. ههتاو بهرز دهبووهوه.
ئاسمان رهنگی بهردهدا، شینی شین دهچووهوه،
کهرهوانهیهک (که رهواله) له بهرزاییهکی نادیارهوه
دهیخویند و، ئیدی ههر ههموو دهنگ و رهنگهکانی رۆژی
تازه، وهکو ئاونگ و شهونم دهپرژانه رۆحمهوه، شادییهکی
ئارام له دل و دهروونم دهگهرا و، ههزم دهکرد زووتر رابم و

کاریک بکه م و بهوپه‌ری ته‌بایی و دوستی له‌گه‌ل، هه‌موو
خه‌لکه‌که‌ی ده‌وروبه‌رمدا بزیم...

ئه‌مه، ئارامترین ومه‌ندترین قوئاغی ژیانم بوو، له‌و
هاوینه‌دا هه‌ستی متمانه به‌خو بوونم له‌لا چیبوو. خو م له
خه‌لکی به‌دوور ده‌گرت، که گویم له ده‌نگی مندا له‌کانی
مالباتی ئوفزیانیکوف ده‌بوو، هه‌زم نه‌ده‌کرد بۆلایان بچم،
که خالوژاکانم ده‌هاتن بۆ مالمان، وه‌کو جارن خو شحال
نه‌ده‌بووم، ده‌ترسام نه‌بادا، په‌ناگه وکه‌پره‌که‌م، یه‌که‌مین
ده‌ستکردی خو م خراپ بکه‌ن.

قسه‌کانی باباشم، وه‌کو جارن مژوولیان نه‌ده‌کردم، به
تایبه‌تی که زور به تانی قساندا ده‌چوو، و له ژیان وگوزه‌ران
به گازن (گله‌یی، گازنده، سکالا) بوو... له جارن پتر
شهری به داپیره‌م ده‌فرۆشت و له‌مال ده‌ری ده‌کرد، ئیدی
نه‌نکم بۆ مالی خاله‌ یاکوف یان لاله (خاله) میخائیل
ده‌چوو و، هه‌ندیجار چه‌ندین روژی پی‌ده‌چوو و نه‌ده‌هاته‌وه.
بابام ناچارده‌بوو به‌خوی خواری چیبکات. ده‌ستی خوی
ده‌سووتاند، ده‌که‌وته بۆله‌بو‌ل، هه‌زار و یه‌ک جنیوی سه‌ر به

کۆلکەى دەدا، قاپەکانى دەشکاند، رۆژبەرۆژ عەرپنۆک
(دلناسک) تر دەبوو.

هەندىجار بۆ کوختەکەى من دەهات، لەوئى لەسەر سەوزە
گيايه که رۆدەنىشت، ماوهيه کى زۆر، بە بيئەوهى ورتەى
ليوه بى، ليىم ورد دەبووه وه... ئەوسا لە پر دەى پرسى:- بۆ
ههچ نالييت؟

- نازانم، چ بليىم!

ئەوسا، ئەو وه کو مامۆستا دەکەوتە ئامۆژگارى کردنم:

- ئيمه ئاغا و ئەرستۆکرات نين... کەس نييه شتيىکمان
فيىربکات، دەبى خۆمان، هەموو شتيىک فيىربين. کتیب بۆ
خەلکانى دى نووسراو، قوتابخانه بۆ ئەرستۆکراتان
دروستکراوه، ئەو شتانه بۆ ئيمه مانان نييه... دەبى فریای
خۆت بکەوى، پيويستيه کانى خۆى دابين بکەيت..

ئەوسا دەبیره وه دەچوو، خامۆش و بيدهنگ جوولهى لهخۆ
دەبرى، پياو که سهيرى دهکرد، ترسى ليده نيشت..

ئەو پايىزە خانووەكەى فرۆشت... چەند رۆژىك پيش
فرۆتنى خانووەكە، بەيانىەك، لەسەر نانى بەيانى، لە
ناكاوا و بە راويژىكى زۆر جدى بە داپىرەمى گوت:

- ژنەكە، ماوەيهكى زۆرە من بە خيۆم كردووئىت و هەموو
خەرجىيەكم كيشاوئىت، ئىدى بەسە، تەواو، كاتى ئەو
هاتووە خۆت نانى خۆت پەيدا بكەئىت..

نەنكم بەو قسانە قەلس نەبوو، خۆى شلوى نەكرد، دەتگوت
لەمىژە چاوەروانى ئەو قسەيه بوو.. بەكاوەخۆ قوتووى
بەرنووئىهكەى هەلگرت، تۆزى سعووتى (بەرنووئى) كرده
لووتە پانەكەيهووەو گوتى:

- دەى باشە، با بەدلى تۆبى! خۆ لەبرسا نامرىن... خۆمان
بەخيۆ دەكەين و ئەولاترىش.

بابام، دوو وەتاغى بچووك و تارىكى لە ژىرزەمىنى
خانووويهكى كوونا، كە كەوتبوو كويىرە كوولانىكى بنارى
گردىكەو، بەكرى گرت..

كە ويستمەن باربەكەين و خرت وپرتەكانمان كو بەكەينهووەو
بگوازينهووە نەنكم كوونە پىلاويكى قەيتان درىژى هەلگرت،

خستیه ژیر سوپاکهوهو به چیچکانهوه دانیشته و جنۆکهی پاسهوانی مالّهکهی بانگ کرد وگوتی:

- ئهی جنۆکهی خانهی خودا، وهره! سواری ئهم تاکه پیلّاوه ببه و لهگهلمانا وهره بو مالّه تازهکهمان، خیر و بهختهوهریمان لهگهّل خۆتا بو بیینه..

بابام، کهله ههوشهکهدا بوو، سهری نا به پهنجهرهکهوهو هاواریکرد:

- نهخهلهتابی له گهّل خۆتیا بهریت پیره کهمتیاری کافر! دهنا ملت دهپهپرینم، به تهما نیت بمکهیت به گهپجاری خهلکی؟

نهنکم وهلامی دایهوه:

- پیاوهکه ئاگات له دهمت بیته، بزانه چی دهلییت... ئهوهی تو دهیلییت مانای وایه داوای بهد بهختیمان بو دهکهیت..

بهلام بابام زیاتر تووره بوو و نهیهیشت جنۆکهکه بو مالّه تازهکه بات.

بابام، له زهرفی سی رۆژاندا ههموو کهل وپهل و ناو مالّهکهی به ههندیك کۆنهکر و کۆنهفرۆشی تاتاری فرۆشت،

ئیدی به دەم مامه‌له‌ی زۆره‌وه، تووره‌ ده‌بوو، جنیوی دەدا.
نه‌نکم له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردن، ده‌می ده‌گریا،
ده‌می پیده‌که‌نی و له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت:

- ده‌ی بیبه‌ن، هه‌موو شتی‌ک به‌رن، تالانی بکه‌ن، بیشکی‌نن،
هیچ شتی‌ک مه‌یه‌لنه‌وه، گسکی لیبه‌ن.

منیش که بیرم له‌ کوخته وکه‌په‌که‌ی خۆم ده‌کرده‌وه، گریان
ئه‌وکی ده‌گرتم و پوندک له‌ چاوانم قه‌تیس ده‌مان.

به‌ دوو گالیسکه‌ بارمان کرد، من له‌ سه‌ر که‌لوپه‌له‌کانه‌وه
سوار بووبووم، گالیسکه‌که‌ به‌ جوړی ته‌کانی ده‌داو به‌م
لاوئه‌ولادا ده‌هه‌زا، له‌تۆوايه، ده‌یه‌وی به‌ ئانقه‌ست فریم
بداته‌ خواره‌وه.

به‌ درێژایی دووسالی ته‌واو، تا ئه‌و پۆژه‌ی که‌ دایکم مرد،
هه‌ر نیگه‌ران و ناره‌حه‌ت بووم، هه‌ستم ده‌کرد شتی‌ک ته‌کانم
ده‌داو ده‌یه‌وی توورم بدات، دوورم بخاته‌وه... دایکم به‌
ماوه‌یه‌کی که‌م، پاش ئه‌وه‌ی بو ژیر زه‌مینه‌که‌ گواستمانه‌وه،
هاته‌ سه‌ردانمان. ره‌نگ به‌ پروویه‌وه نه‌مابوو، لاواز بووبوو،
چاوه‌کانی کرابوونه‌وه‌و ناره‌حه‌تی‌ه‌کی سه‌یریان پیوه‌دیار
بوو. به‌ وردی چاوی ده‌گی‌را، له‌ تۆ وایه‌ بو یه‌که‌مجار له‌

ژیانیا باب و داکی ومن ده‌بینیت... به‌بیده‌نگی ته‌مه‌شای
ده‌کردین، می‌رده‌کهی (باوه‌پیاره‌که‌م) به‌ناو ژووره‌که‌دا
راویچکه‌هی ده‌کردو به‌ئه‌سپایی فیکهی لی‌ده‌دا، هر سا
ناساتی کوک‌هیه‌کی ده‌کرد و گه‌رووی پاک‌ده‌کرده‌وه،
ده‌سته‌کانی خستبوونه پشتی وگه‌مه‌ی به‌قامکه‌کانی ده‌کرد.
دایکم، گوناکانی له‌نیو هر دوو دسته گه‌رمه‌کانی نام و
گوتی:

- نامه‌خوا، چه‌ند گه‌وره بوویت!

جله‌کانی ناشیرین بوون، به‌به‌ری ده‌لب وفش بوون،
سووریکی ره‌نگ‌دیز بوون. سکی به‌رز بووبووه‌وه.

باوه‌پیاره‌که‌م، ده‌ستی بو‌لای من هی‌نا وگوتی:

- سلاو، حالت چونه؟ باشیت؟

ئه‌وجا، به‌لووت هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا و له‌بن لیوانه‌وه
گوتی:

- لی‌ره زور نمساره (نمدار، شی‌دار)!

هه‌ردووکیان، دایکم و می‌رده‌کهی، زور شه‌که‌ت و شه‌پریو
دیاربوون، جله‌کانیان چرچ ولوچ و چلکن وپلکن بوو، ده‌تگوت

ماوهیهکی زۆر غاریان داوه، پیویستیان به بیندان
وئیسراحت بوو. به دلتهنگی و بی مهیلی چامان خواردهوه.
بابام به دیقته تهمهشای ئه و بارانهی دهکرد، که له دهری
را به گورخوی به پهنجهرهکهدا دهدا و شووشهکهی
دهشودهوه، ئه انجام پرسی:- وتتان، ههرچییهکتان ههبوو،
سووتا؟

زربابهکهم، به راویژیکی بنجبر گوتی:

- ههرچییمان ههبوو پوی، خوشمان به گوی پچر گوی پچر
پزگار بووین...

- ئم! ئهری، ئاگر گالتهی له گهل ناکری...

دایکم، سهری نایهسهه شانی نه نکم، ده می له په نا گویی ناو
به چپه شتیکی پیگوت، نه نکم چاوه کانی، وه کو ئه وهی
تیشکیکی تووندیان پیکه وتبیت، نووقاند. خه م و بیدهنگی
بالی به سهردا کیشاین..

بابام، له ناکاوا به راویژیکی ریاکارانه و ئارامه وهو
به دهنگیکی بهرز گوتی:

- بهلام جهنابی یه قگینی فاسیلیقچ، من هه ندیک ده نگویمانم بیستووہ کہ گوایه، هیچ شهواتیک (ئاگر کهوتنه وه) پرووی نه داوه، تو قومارت کردووہ و دارونه داری خوٚت دوٚراندووہ ..

بیده نگیه کی کوشنده بالی به سهر هه مووانا کیشا، جگه له دهنگی گیزه گیزی سه ماوه ره که و، ئه و بارانه ی له په نجره که ی ده دا، هیچ دهنگیکی دی نه ده هات. ئه نجام دایکم گوتی:- باوکه گیان ...

بابام قیٚراندی:

- باوکه ی چی؟ چرا هه لبره چی تیا ماوه؟ مه گهر پیٚم نه گوتی ئه و پهری شیتیه که سیکی سی سال، شوو به که سیکی بیست سال بکات؟ ده بیخوٚ ده ی - ئه مه نموننه یه کی جوانه، وانیه؟ کردووتی به خانمیکی خانه دان، به شه خسیه ت ها؟ ده ی، ئه مه حاله، ئه مه ت پیٚ باشه، به دلته؟ ده بیخوٚ ده ی نوٚشی گیانت بیٚت کچه که م ..

ئیدی به چوار قوٚلی کهوتنه هه را وزه نا، دهنگی زربا به که م له دهنگ وهاواری هه مووان به رزتر بوو، یه ک به خوٚی ده شیراند. من چوومه ده ری، به راره وه که دا روٚیشتم، چووم حایر وحه په ساو له سهر لیژنه داریک روٚنیشتم ... سهیره ئه م

ژنه دایکه که ی جارانی من نییه - ده لئی گۆریویانه، زۆر
جیاوازه له دایکی من. که له ژووره وه بووم، به باشی ههستم
بهه گۆران و جیاوازییه نه ده کرد، لی ئیستا که له
تاریکیه که دا دانیشتبووم، زۆر به باشی ئه وهه وه یاد
ده هاته وه که دایکم جارانی چۆن بوو.

پاشان به خۆیشم نه مزانی چۆن له سوروموف گیرسامه وه، له
خانویه که دا جیگیر بووم که له هه موو پروویه که وه بو من تازه
بوو، دیواره تهخته کانی کاغه زپۆش نه کرابوون، درزی نیوان
تهخته کان به لفکه شامی ئاخنرابوون، سیسرکیکی زۆر
له پشت تهخته کانه وه ده ژیان. دایکم و میرده که ی له دوو
ژورا ده ژیان که ده یان پروانییه سه ر جاده که، من ونه نکم له
مووبه قیقا ده ژیان که تاقه یه ک په نجه ره ی هه بوو و پروو له
قاتی سه ره وه ده کرایه وه. له ولای ماله کانه وه دوو که لکی شانی
کارخانه یه ک پرویان کردبووه ئاسمان. چره دوو که لکی
پیچاویچ له لوله کانیانه وه به رزده بووه وه و بای زستان
به سه ر هه موو گه ره ک وبانه که دا بلاوی ده کرده وه. ژووره
سارد وبی سوپا کانمان یه کپارچه بوئه دوو که لی ئه و
کارخانه یه بوو شووتی کارخانه که به یانیانی زوو، وه کو
گورگی درنده ده یلورانند: و... و... و... ئو... !

ئەگەر بچووبايته سەر كورسييه ك يان ته پله كيك، ده تتواني له و ديوي سهرباني ماله كانه وه، ده روزه پرووناكه كاني كارخانه كه بديني، كه وه كو زاري بي ددان و رهي گه دايه ك كرابوونه وه و ليكدا ليكدا حه شامه تيكي به شه راني چكوله ي هه لده لووشي. له كاتي نيوه پرودا، ده نكي شووته كه دووباره به رزده بووه. ده روزه ره شه كان ده خرايه سهرگازي پشت، كه لبه ريكي قوول قه ده بوو، كارخانه كه هه مان ئه و حه شاماته ي هه لدينايه وه كه به ياني قووتي دابوون وته واو هه رسي كردبوون، ئيدي وه كو جوگايه ك به ردرابيته وه، ده پرژانه سهرجاده كه.

ره شه بايه كي تووندي ده هات وبه ره و ماله په راگه نده كاني خو ياني، راده مالن... ئاسماني ئه م گه ره ك وگونه به زه حمه ت ده بينرا، ده تگوت، له سه رووي سهرباني به فر گرتووي ماله كانه وه، سهربانيكي ديكه ي له دووكه ليان هه لواسيوه، ئه م دووكه له خه مناكه، به ري ئاسماني گرتبوو، خه يالي سست و بينايي سنووردار ده كرد.

ئيواران، پرته ويكي سوورباوي توخ، به سهر كارخانه كه وه پهيدا ده بوو، تروپكي دووكه لكيشه كاني پرووناك ده كرده وه و

له بينه ر وايه ئەم دوو كەلكيشانه له خوارهوه بو سهرى بهر
نه بوونه تهوه، بهلكو به پيچه وانهوه، له سهرى را بو خوارهوه
شور بوونه تهوه و فوو له ئاگره كه دهكهن تا نه كورژيتهوه...
ته مه شاگردنى ئەو ديمه نانه زور ناخوش بوو، دلى ده گوشيم.
رور به رور پتر وه ريز ده بووم و رقم هه لده ستا...

نه نكم هه موو كاروباره كانى مالى وه ستو گرتبوو، له
به يانيبه وه تا ئيوارى هه ر خهريك بوو، خواردينى ئاماده
ده كرد، ناو ژووره كهى گسك ده دا و ده سپرى، دارى ده شكاند،
ئاوى دينا، ئاو بوه ستايه ئەو نه ده وه ستا، كه شه و ده هات
لال و پال لى ده كهوت و شه كهت و ماندوو به ده م ئاه و
نال ه وه خهوى ليده كهوت. هه ندي جاريش، دواى ئاماده كردنى
خواردينى نيوه رو، چا كه ته كورته كهى له بهر ده كرد،
ته نووره كهى هه لده كرد و بو ناو شاروچكه كه ده رووى،
ده يگوت:

- ده رووم، سه ريكي ئەو پيره مي رده ده ده م، بز انم حالى
چونه ...

- منيش له گه ل خو تا به .

- ره ق ده بيته وه، نابينى چ تو فيكه، ته مه شا ئەم بايه تو وشه!

حهوت فهرسهقه رېگای، بهناو بهفرا دهبری.

دایکم، رهنگ زهر د و لیوبه بار له مالّه وه داده نیشته، حامیله بوو، شالیکی به ریشووی کونی دراوی کهوهیی له خوویه وه ده پیچا تا سه رمای نه بیته. زورم رق لهم شاله بوو، بهژن وبالا جوان و بته وه کهی دایکمی ده شیواند، بویه هه رکه هه لم بو هه لده کهوت، ریشووه کانیم ده رده کیشا. له مالّه که، له کارخانه که، له شاروچکه که، له گه رکه که که بیزار بووم. دایکم به جووتی پیلاوی گه وره وکونی لباده وه ده سوورایه وه، که ده کوکی ورگه زله کهی به شیویه کی زور ناجوور ده له رییه وه، چاوه شینه کانی به تووره یی پرشنگیان دها، یان به خه مینییه وه ده یانروانییه دیواره پروت وقووته که، به جووری ده فکره وه ده چوو، له تووایه به ته ما نییه جاریکی دی چاو له دیواره که بگوازیته وه... هه ندیجار یه کدانه سه عاتی ته واو له په نجه ره که وه ده یروانییه شه قامه که. ئەم شه قامه له زار وشه ویلاگهی که سیک ده چوو، که پیری و ته من هه ندیک ددانی رهش کرد بیته وه و که لوسی کرد بن، چه ند دانیکی تازه یان بو دانابی و به دهم و زاری گه وره بن.

له دایکم پرسى :- بوچی لیړه ده ژین؟

به‌رسقی دایه‌وه:- ئاخ، ئه‌وه‌نده پرسیار مه‌که!

وای لی‌هاتبوو زۆر به‌که‌می قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم. ئه‌گه‌ر
قسه‌شی بک‌ردایه زیاتر ئه‌مری ده‌کرد.

- برۆ، ئه‌و شته‌م بو بینه، ئه‌وه ببه. خیراکه...

به‌ده‌گمه‌ن رپی ده‌دام بچه‌ کو‌لان و یاری بکه‌م، چونکه
هه‌رجاری که بو مال ده‌گه‌رامه‌وه، به لی‌دراوی ده‌گه‌رامه‌وه،
مندالان لی‌یان ده‌دام، تیروپریان دارکاری ده‌کردم، ئیدی شه‌ر
بووبوو به تاقه سه‌رگه‌رمی من. به‌وپه‌ری خو‌شیه‌وه، به
پیری شه‌ره‌وه ده‌چووم. دایکم به لی‌دان ته‌مبیی ده‌کردم،
به‌لام ئه‌م لی‌دانه فایده‌ی نه‌بوو، زیاتر چه‌شه‌ی ده‌کردم و بو
رۆژی دوایی شه‌رپکی توندترم ده‌کرد، دایکم، زیاتری
لی‌ده‌دام... جاریک ئاگادارم کرده‌وه ئه‌گه‌ر ده‌ست له لی‌دان و
سزادانم هه‌لنه‌گریت، ده‌ستی ده‌گازم و سه‌ری خو هه‌لده‌گرم
و روو ده‌که‌مه ئه‌و ده‌شت و ده‌ره‌و نایه‌مه‌وه تاله به‌فرا ره‌ق
ده‌بمه‌وه. دایکم به‌سه‌رسامی له خو‌ی دووری خسته‌مه‌وه و به
ژووره‌که‌دا که‌وته راوی‌چکه... هیلاک و ماندوو به‌ده‌م
هه‌ناسه‌برکیوه گوتی:

- که مندالیکی چاوقایم و لاساری!

په لکه زيرينه يئو سوژه ي که پي ده لين خوشه ويستی ورده ورده، له دلما کال بووه وه، دامرکايه وه، له جياتي گر و بليسه ي خوشه ويستی و ميهره باني، بوغز و رق و کينه ي لي به زرده بووه وه، بوغز و رق له هه موو که سيک، له گشت شتيک، هه ستم ده کرد له دنيا روتيني و بي مانا و بي رهنگ و بويه دا، زور ته نيا و بي کهس و گوشه گيرم.

زربابه کهم، له گه لما خراپ بوو، زور سه ختگر بوو، دايکمي کهم ده دواند، هه ر خه ريکي فيکه لي دان بوو، زور ده کوکي، دواي فراقين له بهر ئاوينه که دا ده وه ستا، ماوه يه کي زور به خه ليله (گياي ددان ئازن) ددانه ناهه موار و خواروخچه کاني ده ئازني. شه ري به دايکم ده فروشت، قسه ي سارد وسري پي ده گوت و من ئه و قسانه م زور له دل گران بوون. هه رکاتي ده مبوله يه کيان ببوايه، کابرا ده رگاي مووبه قه که ي تووند داده خست تا من گويم له ده نگان نه بيت، به لام وي راي ئه وه ش هه ر گويم له ده نگه قه به و ناسازه که ي ده بوو.

جاريک، پي به عارديدا کوتا و هاواريکرد:

- من له بهر ئه و سکه نه حله تيه ي تو ناتوانم کهس له گه ل
خوما بينمه ماله وه، هه ي پيره مانگا!

که گویم له و قسانه بوو، سهرم سورما، له حهژمه تاندا، خوُم
ههډایه سهر موغه یریه که، سهرم له بن میچه که ی دا،
زمانم گهست، زارم پرېوو له خوین...

پوژانی شه ممه، کریکاریکی زور بولای باوه پیارهم ده هاتن، تا
ئو کارتی ئازووقانه ی پی بفرۆشن که وهریان گرتبوو تا له
کوځای کارخانه که خوړاک و ئازووقه ی پی وهربگرن، ئو
کارتانه یان له جیاتی کریی پوژانه یان وهرده گرت، میرده که ی
دایکم به نیوه قیمه ت لیی ده کرین، له موبه قه که دا پيشوازی
له کریکاره کانه کرد، له پشت میزه که وه داده نیشته، خو ی
قورس وسه نگین ده گرت، کارته که ی وهرده گرت، نیو چاوانی
تیکده نا و ده یگوت:- یهک روځل ونیو.

ئهم ژيانه پرهش و پر کویره ورییه زوری نه خایاند، بهرله وهی
دایکم مندالی بییت، منیان نارد بولای بابام. ماله که ی
گواستبووه وه، له خانوویه کی تازه ی دوو نهومیدا، له شه قامی
بیشانایا، له تاخی (گه رهک) کونافینو، له سه رووی
گورستانه که ی کلئیسای نابولنایا، ژووریکی بچکوله ی به کری
گرتبوو، ژووره که سوپایه کی گه وره ی پروسی تیا بوو، دوو
په نجه ره ی گه وره وپانی هه بوون ده یانرواییه ناو حه وشه که.

بابام که منی بینی دهستی به پیکنین کرد، هاواریکرد:

- ئی! له قالوبهلاوه گوتوویمانە کەس لە دایک میهرهبانتر نییه... کەچی وادیاره له دایکیش میهرهبانتر پەیدا بووه، ئەویش ئەم پیره شەیتانەیه کە پێی دەلین باپیره! تفۆ له غیرەتتان، تۆخوا ئیوهش بەشەرن!

هیشتا بەتەواوەتی بە ماله تازه که رانه هاتبووم، که داپیره م و دایکم بە منداله ساقالۆکه یه که وه پەیدا بوون. بەلام باوه پیاره که م لەبەر ئەوهی بە فیڵ و تەله که بازی دهستی کریکارانی بری بوو، له کاره که ی ده رکرابوو، بەلام هانای بو کۆمه لیک دۆست و براده ر بردبوو وله کاریکی تازه دایان مه زران دبوو و له و یستگه ی شه مه نده فهدا بووبوو به بلیت فرۆش.

ماوه یه کی زۆر رابرد، هیچ پیشه اتیکی تازه رووی نه دا، دیسان بۆلای دایکیان ناردمه وه، تاله ژیرزه مینه به ردینه که دا ژیان به سه ره رم. دایکم یه کسه ر بو قوتابخانه ی ناردم، له یه که م رۆژه وه قوتابخانه که م له به رچا و که وت. بو مه کته ب پیلاره کانی دایکم له پی ده کرد، پالتویه کی کورتم له به ر ده کرد که له کۆنه چاکه تیکی نه نکم

بۆيان دروست كردبووم. كراسيكي زهر د و پانتۆليكي دريژم
له بهر بوو. ههلبهته مندالهكان گالتهيان به جل و بهرگه كه م
دههات، بۆيه ناويان نام (بيلي دينار) زۆري نه برد، له گه ل
مندالهكاندا دۆستايه تيم پهيدا كرد، به لام قه شه كه و
مامۆستايه كه حه زيان لينه ده كردم..

مامۆستايه كه، كابرايه كي رهنگزه ردي، سه رسافي مرده لوخ
بوو، زوو زوو خوييني لووتي به رده بوو، بۆيه كه دههاته
پۆله وه ههردوو كونه كه پووي به لۆكه ئاخني بوو. له پشت
ميزه كه وه داده نيشت وبه راويژيكي منگن ده رسه كه ي
ليده پرسينه وه، ئه و جا له ناوه راستي ده رسه كه دا ده وه ستا،
په مووه كه ي له لووتي ده ردينا، ته مه شايه كي ده كرد و
سه ريكي بۆ ده له قاند. كابرايه كي ده م وچاو پاني رهنگ
مسين بوو، له تۆوايه ژهنگي هه لينا وه، به يني چرچ
ولوچه كاني روخساري سه وز ده چوونه وه، چاو ه چكۆله كاني
ناشيري نترين شت بوون به روخساريه وه، ده تگوت به بيگار و
زۆر نابه جي به ده م وچاويه وه نراون، كه به و چاوانه وه
ته مه شاي ده كردم دلم تي كه ه لده هات، ده مويست ده ست به رم
و به ناوله پ كاريگه ري و باندۆري ئه و نيگايه له سه ر ده م و
چاوم بسر مه وه ...

چەند رۆژی ھەوەل، لەسەر ریحلەى پېشەو، كەزۆر لە
میزەكەى مامۆستاو، نزیك بوو، دانیشتم، ریک لەبەرلووتى
ئەودا بووم. وام ھەستدەكرد جگەلەمن كەسى دى نابینیت،
ھەمیشە داواى لیدەكردم:

- پىسكوف (لەجیاتى پىسكوف)! كراسەكەت بگۆرە! پىسكوف
ئەوئەندە لاق مەجولینە! پىسكو...و...وف پیللاو، كانت بە قورن،
ژوورەكە پىس دەكەن!

منیش خۆم شلوئ نەدەكرد و دەمدایە تان لاسارى و
ھەرجارەى بە جورى تۆلەى خۆم دەكردەو. رۆژیک
كالەكیکى (گندۆرە) نیو، بەستووم پەیدا كرد، ناو، كەم
ھەلكۆلى و دەرم ھینا، ئەوسا بە پەتیک لە راپرەو
تاریكەكەدا، بە گرگرەى دەرگا، كەمەو، ھەلواسى، وەختى
دەرگا كرایەو، گندۆرەكە چوو بە ئاسمانا، كە مامۆستا
دەرگا، كەى داخستەو، گندۆرەكە وەكو كلاًو بەسەر سەرە
سافەكە، یەو، گیرسایەو. پاسەوانى قوتابخانەكە، بە
نووسراویكى مامۆستاو، بو مالى بردمەو، و لەسەر ئەمە
لیدانیكى باشم خوارد.

جاریکی دی، برنووتیم رشانده چاوی میزه که یه وه، ئیدی
پژمین گرتی، ئەوهنده پژمی که ناچاربوو پۆله که به جیی
بیلیت و رۆیی و زاواکهی که ئەفسەر بوو، له جیاتی خوئی
نارد. کابرای ئەفسەر ناچاری کردین له جیاتی دهرسه که،
سروودین " خودایا تزار بیاریزه، ئازادی، ئازادی پیروژ"
چه ندین جار بلیینه وه. ههریه کیمان له ئاواز و تۆنی
سرووده کان دهر بچوایه وه لهی بکردایه، راسته یه کی
به سه ریا ده کیشا و، دهنگیکی کۆمیدی له راسته
کانزاییه که وه بهرز ده بووه وه، به لام هیچ ئازاریکی نه بوو.

به لام مامۆستای ئاینمان قه شه یه کی شیک پۆش بوو، له تافی
لاویدا بوو، قژیکی بز و لوولی دریزی هه بوو، ئەویش لیم
بیزار بوو چونکه " کتیبی پیروزی تهورات و ئینجیلیم " نه بوو
و له قسه کردنا لاسایی ئەوم ده کرده وه..

هه رکه ده هاته پۆله وه، بهرله هه ر کاریک له منی ده پرسی:

- ها پشکوف، کتیبه که ت کری یان نا؟ به لئ، کتیبه که؟

من وه لامم دایه وه :- نه خیر، نه م کریوه. به لئ.

- مه به ستت له م " به لئ " یه چییه؟

- نه خيړ.

- ههسته بو ماله وه! بهلئ بو ماله وه! حه زنا كه م دهرس بهتو بليمه وه. بهلئ حه زنا كه م.

هه لبه ته دهر كرده كه م زور لا ناخوش نه بوو، له قوتا بخانه وه دهر دده كه وتم، به ناو كوچه وكولانه پيسه كان ده كه وتم، ته مه شاي ژياني پر هه راو هه نكامه ي خه لكيم ده كرد، خوم ده خافلاند تا ده وامي قوتا بخانه ته واو ده بوو.

ياروي كه شيش، سه روسيمايه كي زور جواني هه بوو، ريك له مه سيح ده چوو. دوو چاوي جواني ژنانه ي هه بوو. دهسته كاني بچووك له دهستي مندا ل ده چوون، دهستي ده دايه هه ر شتيك، ئيدي كتيب بوايه، راسته بوايه، قه له م بوايه، نه ونده به پاريزه وه دهستي ده دايه وه كو نه وه ي نه و شته بوونه وه ريكي زندوو بيت و نه بادا نازاري بگاتي. نه وه نده ي مداراي نه و شتانه ي ده كرد، نه وه نده مداراي مندا له كاني نه ده كرد، مندا له كان وي راي نه وه ش خوشيان ده ويست... هه رچه نده له وانه كانما باش بووم، نمره كانم خراب نه بوون، به لام هه رزوو ناگادار كرامه وه، كه له بهر ربه تار و هه لسووكه وتي ناشايسته م له قوتا بخانه دهرم ده كهن. نه مه م زور له بهر

گران بوو، چونکه ئاقیبه‌تی خیر نه‌ده‌بوو، زورم له‌سه‌ر ده‌که‌وت، به تاییه‌تی که دایکم پوژبه‌پوژ، پتر تووره ده‌بوو، له‌جاران زیاتری لی‌ده‌دام.

به‌لام له ناکاوا که‌سیک په‌یدا بوو وله و ته‌نگه‌ژه‌یه‌ی قوتارکردم. پوژیک، کریستانسی قه‌شه‌باشی، سه‌ری قوتابخانه‌که‌ی داین، (کریستانسی قه‌شه‌باشی، خاوه‌نی دانراوه سی به‌رگیه‌که‌ی " ئاینه‌کانی دنیای کون " و هر دوو گوتاری " دو‌نایدونی روحانی میسری " و " ژن و شوو کردن " . ئەم وتاره‌ی دوا‌ییان، که‌له گه‌نجیا خویندبوومه‌وه زور کاری تی‌کردم. و‌ابزانه‌ ناو‌نیشانه‌که‌یم به دروستی نه‌قل نه‌کردوو. ئەم گوتاره له یه‌کیک له گو‌فاره ئاینییه‌کانی ده‌یه‌ی هه‌وته‌می سه‌ده‌ی پ‌ا‌بردوو (۱۸۷۰) بلاو کراوه‌ته‌وه. م . گورکی.) ئەوه‌نده‌ی له‌بیرم ماب‌ی، کابرایه‌کی قه‌موور بوو، له‌جادوو‌گه‌ر ده‌چوو... وه‌ختایه‌ک ئەم پیاوه وردیله‌یه به‌خوی و جبه په‌شه ده‌لبه‌که‌یه‌وه، به‌کلاوه خره کومیدییه‌که‌ی سه‌ریه‌وه، وه‌ژوو‌رکه‌وت پوله‌که‌ گهرم و گوری و جوش و خرۆشیکی نائاسایی تی‌که‌وت. هه‌رکه له‌پشت می‌زه‌که‌وه دانیشته، هه‌ردوو ده‌ستی له ئاسینه (قۆلی کراس، که‌وا...) ده‌لبه‌کانییه‌وه ده‌ره‌ینا وگوتی:

- دەی مندالینە، با هەندئ قسان بکەین!

دوای چەند کەسیکی دی، منی بانگکردە لای خووی و بە راویژ
وتوونیککی جدی پرسى:

- تەمەنت چەندە؟ بەراست؟ ماشەللا! بەلام زور لە تەمەنی
خوت دریزتر دیاری! دیارە زور لەبەر باران وەستاویت!

یەکیک لە دەستە بچووکە نینوک دریزەکانی نایەسەر
میزەکە و بەدەستەکەى دیکەى ردینی خووی گرت و چاوە
میهرەبانەکانی لەسەر وسیمای من بری وگوتی:

- دەى، بلئى بزانیم لە کتیبى پیرۆزا چ چیرۆکیکتەدە؟

کە گوتم کتیبم نییە وکتیبى پیرۆزم نەخویندوو تەو تا
بزانیم کام چیرۆکە خوشه، کلاوہکەى لە سەرى ریکخستەوہ و
گوتى:

- باشە شتى وا چۆن دەبیّت؟ دەبئ ئەو شتانە بخوینیتەوہ!
بەلام خو دوور نییە لە دەریی قوتابخانە هەندئ لەو
چیرۆکانەتبستبیت یان یەکیک بوى گیرابیتەوہ. باشە
مەزمووران دەزانى؟ زورچاکە! ئەدى نويز؟ دەیزانى!
زورچاکە ئافەرىن. ئەدى ژینامە و بەسەرھاتى پیاوچاکان و

وهلییان؟ گوتت به شیعر دهیزانی؟ کهواته تو کورپکی
خویننهواری، زور شت دهزانی!

قهشهکهی خوومان، به هانکههانک خووی وهژووریدا کرد، له
شپرزهبیدا، دهم وچاوی سوور داگیرسابوو. دواي ئهوهی
قهشهباشی دهستخووشی و ئافهرینی کرد، قهشهکهی خوومان
کهوته باسکردنی من بوئی... قهشهباشی به ئاماژهی دست
قسهکهی پیبری و گوتی:- به یارمهتیت، دهقیقهیهک
بوهسته...

ئهوسا ئاوری لای منی دایهوه و گوتی:- ئی، دهربارهی
ئهلکسی، پیاوی خودا...

وهختی بهیتیکی شیعرهکهم لهبیر چووهوه له خویندنهوهی
شیعرهکه وهستام گوتی:

- براله، ئهمه شیعریکی جوانه، ها؟ ئهدی چی دیکه
دهزانیت؟ گوتت شتییک دهربارهی داوودپاشا دهزانیت؟
زورچاکه دهی بیللی با گویمان لییی...

دیقهتم دا به راستی گوئی دهگریت وحهزی له شیعره.
ماوهیهکی زور گوئی لیگرتم و پاشان پرسی:

- ئەم شيعره له مهزمووره وه فيري بووي؟ كي فيري كروويت؟
بابات! چون پياويكه، ميهره بانه؟ تووره و ترويه؟ بهراست؟
ههلبهته تو لاساري دهكەيت، ها؟

دهم وچاوم سوور داگيرسا، بهلام دانم به ههله و لاساري
خومدا نا. قهشهكه و ماموستاكه، زوريان قسه لهبارهي
لاساري منهوه كرد، قهشه باشيهكه، چاوي داخستبوو و گويي
لييان دهگرت، ئەنجام گوتي:

- گويت ليه چون باست دهكەن؟ كوا وهره ئيره بزانه!
ئهوجا دهستي، كه بوني بخوردي ليدههات، نايهسهر سهرم و
پرسی:

- باشه بوچي لاساري دهكەيت؟

- قوتابخانه ناخوشه، بيزارت دهكات.

- بيزارت دهكات؟ ئەم قسهيه كه ميک ههلهيه براله، وانويه
كوري خوم، ئەگەر قوتابخانه ناخوشبا، تو قوتابيهكي تهمله
دهبوويت، بهلام نمرهكانت زور باشن، ماموستاكانت گهواهي
دهدن كه قوتابيهكي زيرهكيت، دياره شتيكي ديكه سهر
ودلت دهگري و بيزارت دهكات.

ههنگی، دهفتهریکی چکۆلهی له گیرفانی جبهکهی ده رهینا
وشتیکی تیانوسی:

- پشکوف، ئەلکسی، باشه! کورپی خۆم واچاکه به خۆتا
بچیتهوهو تۆزئ لهم لاساریهت کهم بکهیتهوه! لاسارییهکی
کهم قهیدئ ناکات، بهلام لاساری زۆر خهڵکی بیزار دهکات!
وانییه مندالینه؟

لهناکاوا، کۆمهلیک دهنگ بهکهپهتی بهرز بوونهوه:- بهلئ،
وايه!

- ئەدی ئیوه؟ خو ئیوه لاساری زۆر ناکهن، لاساری کهم
دهکهن، ها؟

مندالهکان پیکهنین:- نهخیر، ئیمهش لاساری دهکهین، زۆر
زۆریشی دهکهین!

قهشهباشی، پشتی به پشتی کورسییهکهوه دا و منی
بهخۆیهوه گوشى و بهراویژیکى هینده سهیر ئەم قسانه
خوارهوهی کرد، نهک ههر قوتابیهکان، بهلکو قهشهکه و
مامۆستاکهش له قاقای پیکهنینیان دا:

- که شتیکی سهیره، کورینه منیش کهله تهمهنی ئەنگۆدا
بووم زۆرزۆر بزێو بووم، لاساری دنیام دهکرد، مندالینه
بهپرای ئەنگۆ بوچی دهبی وابین، هوی ئەم لاسارییه چییه؟

مندالەکان پێدهکهنین، ئەویش لهسەر قسهکانی خووی
بهردهوام دهبوو وگوویی له وهلامه ههقدژ و لیكدژهکانیان
دهگرت و زۆر بههاتنی شاد و خووشحال بووین. بهلام ئەنجام
ههستا وگوتی:

- لاسارینه، ههچهنده دانیشتن لهگهڵ ئەنگۆدا خوشه،
بهلام درهنگمه ودهبی برۆم.

دهستی ههلبیری، ئاسینه پانهکهی ههڵکرد، نیشانهی خاچی
بهسەر ههموو پۆلهکهدا کیشا و دوای خیری بو ههمووان
کرد وگوتی:

- به ناوی باب وکۆر وپۆچی پیروزهوه، دوای خیر بو
ههمووتان دهکهم، تهمه ن دریز بن، خودا هیدایهتتان بدات،
خیر بیته ریگاتان! دهی به دوعا له ههموو لایهک.

مندالەکان بهیهکدهنگ هاواریان کرد:- به دوعا، زوو سهرمان
لیبدهوه.

کلاوه کهی داگرت، بوئی تهکان دان:

- خهمتان نه بی دیمه وه، سهرتان دهدهمه وه وههندی
کتیبانتان بو دینم!

ئوسا، ئاورپکی له مامۆستا کهمان دایه وه وگوتی:

- مەرەخهسیان بکه بابو مال برۆنه وه!

دهستی گرتم و بو راره وه کهی بردم. لهوئ به سه رما داها ته وه
و له بن لیوانه وه گوتی:- به لینم بدهیه که توژی هیور ببیه وه،
به لینم دهدهیه؟! ههلبه ته من دهزانم بوچی ئه وه هموو
لا سارییه ده کهیت! ئی براله خودا حافیز!

ته واو هه لچوو بووم، ههستیکی نامۆ له ناخمه وه هه لده قولاً،
ته نانه ت کاتی مامۆستا قوتا ببیه کانی مەرەخه س کرد و منی
له دوا ی دهرسه که به ته نیا گلا یه وه وه کهوته ئامۆژگاری
کردنم که ده بی له مه ودوا بيم به ماستی مه یو و مه ری
پیغه مبه ر. به و په ری خا که راییه وه گویم له ئامۆژگارییه کانی
گرت.

که شیشه ی خو مانیش، به ده م له به ر کردنی پالتۆ که یه وه پیی
گوتم:

- له ئیستا به دواوه ده بی بیته ده رسی منه وه. ئا، ده بی بیته... به لام ده بی به ئاقلی دانیشیت! باشه، به ئاقلی!

کاروباری قوتابخانه م چاک بوو، به لام له ماله وه، پیشهاتیکی دزیو و خراپم هاته ری... به بی ئه وهی هیچ نیازیکی خراپم هه بیته، رۆبلیکم له دایکم دزی..

ئیاره یه ک دایکم به کاریک له مال وه ده رکه وت، منی به ته نیا، له ماله وه و به دیار منداله که یه وه به جیهیشت. بیته ت بووم، ده ستم دایه کتییک، یه کییک بوو له کتییه کانی باوه پیاره که م، به ناو نیشانی " یادگارییه کانی پزیشکیک " نووسینی دوما ی باوک، کتییه که م کرده وه، له دوو توئی کتییه که دا دوو ئه سکه ناسم به دی کرد، یه کیکیان یه ک رۆبلی بوو و ده وه مین ده رۆبلی. هیچ له کتییه که حالی نه بووم، به لام که کتییه که م داخسته وه، یه کسه ر بیرو که یه کی کوت و پرم به میشکا هات که ده توانم به و تاقه رۆبله نه ک هه ر " کتییه پیرو ز " به لکو " روبنسون کرو زو " ش بکرم، که چه ند رۆژیک له وه ییش، ناویم به رگویی که وتبوو. رۆژیکی سه رما سو له بوو، له یه کییک له پشو وه کانا حیکایه تیکم بو منداله کان ده گپرایه وه، له ناکاوا یه کییک له

مندالەكان بە تانووتەوہ حيكايەتەكەى پى برىم وگوتى: " جا ئەمە چىيە، ھەمووى خەيال و درۆيە، بەكەلكى ھىچ نايەت، برۆ رۆبنسون كرۆزۆ بخوینەوہ، كە چىرۆكىكى راستەقىنە و واقىعيە! ئەوہ چىرۆكە! "

چەند كورپىكى ديكەش " رۆبنسون كرۆزۆ " يان خویندبووہوہ و زورىان تارىف كرد، زۆرم پىناخۆش بوو، كە حيكايەتەكەى نەنكم بەدلى ئەوان نەبوو و گالتەيان پىھات. بوئە لەوساتەوہ لىبرام، " رۆبنسون كرۆزۆ " بخوینمەوہو، تا ھەركە لە خویندەنەوہى بوومەوہ، تۆلەى خۆمیان لىبكەمەوہ و بە تانووتەوہ بلىم كە چىرۆكىكى ھىچ و بىكەلكە.

سبەى بو قوتابخانە چووم. كتيبي پىرۆزو دووبەرگى چكۆلەى چىرۆكە فولكلورىيەكانى ھانس ئەندرسن و يەك دوو نانى سىپى و باسترمەيەكم لەگەل خۆدا برد، لە كتيبفرۆشيە چكۆلە تارىكەكەى سووچەكەى نزيكى كلئيساى فلاديميريسكايدا، نوسخەيەكى رۆبنسون كرۆزۆم پەيدا كرد، كتيبيكى چكۆلەى تەنكى بەرگ زەرد بوو، ويئەى پياويكى ريشنى شەپقە بەسەر، كە كەولە ھەيوانىكى دابوو بە شانیا، لەزىر سەرناقى چىرۆكەكەوہ كيشرابوو. ھىچ بە دلّم

نه بوو، به پيچه وانه وه نه قل و نه زيله كاني نه درس نم،
هر چه نده ديزاين و بهرگه كانياي جوان نه بوون، پي
په سندر بوون.

له كاتي پشووي گوره دا، باسترمه و نانه كانم به سهر
منداله كاندا دابه شكرد و پيگه ده ستمان به خويندنه وه ي
حيكايه تي " بولبول " كرد، نه م حيكايه ته زور خوشبوو، هر
له يه كه م رسته وه، دل به ندي كردين:

" له چيندا هه موو خه لكي چينين، ته نانه تزاريش
چينييه .. "

نيستاش له بيرمه كه چون نه م رسته يه به حوكمي ساده يي
خويي و موسيqa دلنه وازه كه ي و هه ندي لايه ني هونه ري
ديكه ي نه فسووني كردم.

له بهر كه م وه ختي نه متواني خويندنه وه ي حيكايه تي "
بولبول " له قوتابخانه ته واو بكه م. كه بو مال گه رامه وه،
سه يرم كرد دا يكم له بهر ناگردانه كه دا وه ستاوه، تاوه يه كي
به ده سته وه يه وخه ريكه هيلكه ورون ده كات، به راويژيكي
سه ير وده نكيكي گيراو گوتي:- تو نه و روبله ت بردووه؟

- به لئی، ئەم کتیبانەم..

تاهیز لە بازوویدا بوو، تاوێکە ی پێدا کیشام. ئەوسا چیرۆکەکانی لێسەندم و بۆ هەتا هەتایە لێی شاردمەوێ و جارێکی دی چاوم پێیان نەکەوتەوێ... دیارە ئەم سزایە، زۆر لە لێدانە کە ناخۆشتر و بە ئازارتر بوو.

چەند رۆژێک بۆ قوتابخانە نەچوومەوێ... دیاربوو باوێ پێارە کەم لە کارخانەدا باسی ئەو کارە ی منی بۆ خەڵکانی ئەوێ نەکردبوو، ئەوانیش لە مائی خویانا بۆ منداڵەکانی خویان گێرابووێ، ئیدی یەکیک لەو منداڵانە حال و حیکایەتە کە ی لە قوتابخانە گێرابووێ، بۆیە کە چوومەوێ بۆ قوتابخانە، منداڵەکان بە نازناویکی تازه، بە نازناوی " دز " پێشوازیان لێکردم. نازناویکی کورت و خویا بوو، بەلام نادروست بوو. چونکە من حاشام لە بردنی رۆبلە کە نەکردبوو. بەلام کە ویستم حال و حیکایەتە کە یان بۆ روون بکەمەوێ، کەس باوێری پێنەکردم. ئیدی بۆ مال چوومەوێ، بە دایکم گوت کە ئیدی بۆ قوتابخانە ناچم..

دایکم دیسان دووگیان بوو، لەبەر پەنجەرە کە دانیشتبوو و خواردنی بە ساشای برام دەدا، رۆخساری رەش هەلگەر بوو،

ئاورپىكى لىدامهوهو چاوه ماندووهكانى، كهله چاوى شىتان
دهچوون تىبېرىم و زارى وهكو دهى ماسى كردهوهو به
ئهسپايى گوتى:

- تو درو دهكهى، مهحاله كهس بهوهى زانىبى كه تو ئهو
رؤبلهت دزيوه.

- باشه، برؤ پرسىار بكه.

- دياره خوْت باستكردووه؟ راستم پى بلى خوْت باست
نهكردووه؟ بهلام درؤم لهگهل نهكهيت. سبهى دهچم بو
قوتابخانه تا بزائم كى ئهم ههوالهى بلاوكردووهتهوهو
گهياندووويهتیه قوتابخانه.

ناوى قوتابيهكه م پىگوت، ده م وچاوى دايكم سوور داگىرسا،
نىوچاوانى گرژ بوو، روندك به پوخسارىدا هاتهخوارى..

چووم بو موبهقهكه، چوومه پشت موغهيرىيهكه، لهسه ر ئهو
تهختهى كهلهدارى ههنديك سهندووقه شكاووان بوى
دروستكردبووم پالكهوتم. گويم له دهنگى دايكم بوو كه به
داخ وكهسه رهوه، له ژوورهكهى تهنىشتهوه، دهگريا و گلهيى
لهبهختى خوى دهكرد:

- ئاھ، خودایا! خودایا! خودایه به قوربانى بهشت بم،
خودایه رازیم به رهزات!..

ئەو پەرۆشەر و جلەكۆنە چەورانەى بو منى راختبوون،
لەبەر گەرمای موغەیرییهكە، گەرم رهاستن، بۆنیكى هیندە
ناخۆشیان لى بەرز بوووە، كەلە تەحەمولا نەما، ھەر
ھەستام وبۆناو حەوشەكە چووم. لى دایكم بانگی كردم:

- بو كوی دەرویت؟ وەرە بۆلای من!

پیکەوہ لە ناو ژوورەكە ولەسەر ئەرزی دانیشتین. ساشا،
لەباوہشى دایکدا دانیشتوو، دەستی بە دوگمەکانی
کراسەكەى دایکما دینا و بە زمانى مندالانەى خۆى لە
جیاتى بلى " دوگمە " دەیگوت " دمگە " . خۆم بە دایکمەوہ
چەسپاند، دایکم باسكى لە ملم وەرینا وگوتى:- ئیمە ھەزار
ونەبووین. ھەر کوپیکىک... ھەر کوپیکىک بوّمە...

بە باسكە گەرمەکانى بەخۆوہى گوشیم، نەیتوانى گوزارشت
لەو مەبەستە بکات کە دەیویست بیلیت..

لەناکاوا بۆلاندی، وشەییەكى دووبارە کردوہ کەزۆر جارى
دى لیم بیستبوو:

- هه‌ی کوّقی (کیوی) ! ئه‌مه توّ چ کوّقیه‌کی!

ساشا، ویستی لاسایی ئه‌و بکاته‌وه، گوتی :- قی!

مندالّیکی سه‌یر بوو. سه‌رزل، گیلۆکه، چاوه شینه‌کانی زۆر جوان و ئه‌فسووناوی بوون، ده‌یانروانییه هه‌موو شته‌کانی ده‌وروبه‌ری، هه‌میشه بزیه‌کی ناسک به‌سه‌ر لیوییه‌وه بوو، له‌تو وایه پیشبینی شتیک ده‌کات. زۆر زوو زمانی گرت. هه‌رگیز نه‌ده‌گریا، دایمه که‌یف ساز و به‌ده‌ماخ و سه‌رحالّ بوو. زۆر لاواز بوو، به‌زه‌حمه‌ت به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا گاگۆلکه‌ی ده‌کرد. که منی ده‌بینی، بۆم ده‌گرژییه‌وه‌و ده‌گه‌شایه‌وه، ده‌سته بچووکه‌کانی بۆ دریژ ده‌کردم، ده‌هاته باوه‌شم، به قامکه نه‌رم و ناسکه‌کانی یاری به گویچکه‌کانم ده‌کرد، نازانم بۆچی ده‌سته‌کانی بۆنی وه‌نه‌وشه‌یان لیده‌هات. ئه‌م مندالّ له ناکاوا، به بیئه‌وه‌ی نه‌خۆش بکه‌وی، گزوگومه‌ت مرد. ئه‌و پۆژه وه‌کو هه‌موو پۆژانی دی به‌ده‌ماخ و سه‌رحالّ بوو، عه‌له‌می لیینه‌بوو... به‌لام ئیواره، له‌کاتی نویژی شیواندا، که زه‌نگی کلّیساکه که‌وته لیدان و وه‌ختی نویژی پراگه‌یاندا، ئه‌و له‌خۆوه مرد. دوا‌ی له دایکبوونی مندالی دووهم که نیکولای ناوبوو، به‌ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م مرد.

دایکم، به لینه کهی خوئی، که قه رار بوو سه ری قوتا بخانه کهی
من بدات... برده سه ر. دووباره چوممه وه قوتا بخانه وده وامی
خوم ده کرد. به لام دووباره ناچار بووم بجمه وه لای بابام و
له گهل ئه ودا بزیم.

ئیواره یه ک، که له هه وشه وه خوم به موبه قه که دا کرد، گویم
له دایکم بوو که به راویژیکی مه زلومانه هاواریده کرد:-
یه قگینی، یه قگینی، مه رو، تکات لیده کهم!

میرده کهی به رسقی دایه وه:- قسه ی به لاش و بیمانا!

- ئاخر من ده زانم بولای ئه و ژنه!..

- ئی چیه، بابجم چی تیا به؟

هه ردووکیان بو چند خوله کییک بیده نگ بوون، ئه و جا
دایکم له نیوان دوو نوره کوکه دا گوتی:- که پیاویکی جلف و
هیچ و پوچی!

گویم لیوو که باوه پیاره کهم له دایکمی دا. به هه شتاو خوم
به ژوره که دا کرد، سه یرم کرد دایکم که وتوو هته سه رچوکان،
پشتی و هه ر دوو بازووی ناوه به یه کییک له کورسیه کانه وه،
سه ری به پشتا خوار بووه ته وه و سینگه ده رپه ریوه و ده نالیینی

و چاوه‌کانی به شیوه‌یه‌کی ترسناک و نائاسایی
ده‌دره‌وشینه‌وه. باوه‌پیاره‌که‌م (ماکسیموف) جلکی پاک و
نوئی له‌بهر کردبوو، خوئی له‌تهل دابوو، به‌لاقه‌دریژه‌که‌ی
شه‌قی له‌سینگ و به‌روکی دایکم هه‌لده‌دا. کی‌ردی‌کی تیژی
ده‌سک زیونیشان له‌سهر میزه‌که‌ بوو- ئه‌مه‌تاقه‌یادگاری
بابم بوو له‌لای دایکم مابوو - پرم دایه‌و، تا هیژ له
بازوومدا بوو، بو‌که‌له‌که‌یم داوه‌شاندا. خوشبه‌ختانه، دایکم
زوو فریاکه‌وتو ماکسیموفی دوور خسته‌وه. چه‌قوکه‌ته‌نیا
چاکه‌ته‌که‌ی گرت و تلیشیکی گه‌وره‌ی تیگرد و به‌ئاسته‌م
پیسته‌که‌ی روشاندا. زربابه‌که‌م ناله‌یه‌کی به‌رزی کرد،
ده‌ستی به‌خالیکه‌یه‌وه گرت و به‌غاردان له‌ژووره‌که
وه‌ده‌رکه‌وت.

دایکم پری دامی و قیژه‌یه‌کی تووندی کرد و به‌ئهرزه‌که‌یدا
دام، زربابه‌که‌م، که‌له‌حه‌وشه‌وه گه‌ر‌ابوو‌وه‌وه، فریام که‌وت،
به‌گویی پچرپچر له‌ژی‌ده‌ستی‌ده‌ری هی‌نام.

دره‌نگانیکی ئه‌و شه‌وه، زربابه‌که‌م وی‌رای ئه‌و هه‌موو
پیشه‌اته‌ش چووبوووه‌ده‌ری، دایکم هاته‌پشت

موغەيرىيەكەو، بە سۆزىكى دايكانەو، باوھشى پىداكردم،
بەدەم گريانەو، ماچى كردم وگوتى:

- بمبوره گيانەكەم، غەدرم لىكردىت! ئاخىر چۆن دەبى كارى
وا بكەيت؟ بە هيچيش نا، بەچەقۇ!

لە كانگاي دلەو، بەتەواوى ھۆشيارىيەو، سويندم خوارد
كە مىردەكەي دايكم دەكوزم و پاشان خۆشم دەكوزم.
بەخەيال ئەو كارەم دەكرد، ئەگەر بۆشم نەلوا، ھەر
ھەولى خۆم دەدا. تاكو ئەمروكەش ئەو لاقە درىژ و دزيوھم
لەبەرچا، كەبە ھەواو، بەرز كرابوو، دادەھاتەو، تابە
نووكە شەق، سىنگ و بەرۆكى ژنىكى بى دەسەلات
دابگريتەو.

وختايەك ئەو ريسوايىە قىزەونانەي ژيانى ھۆقيانەي
پووسى وھياد خۆم دىنمەو، ھەندىجار لە دلى خۇدا
دەپرسم: ئايا ئەو شتانه ئەو دىنن پياو باسيان بكات...
دواي رامان و بىرکردنەو، ھەيەكى زور، بەرسقى خۆم
دەدەمەو، بە دلنيايىەو، دەلىم: ئەرى ئەو دىنن و
ئەولاترىش، چونكە ئەمە ھەقىقەتتىكى قىزەون و دزيو، كە
تاكو ئەمروش، ريشەكيش نەكراو، ھەرماو. ئەمە

حەقیقەتیکە دەبی بچیە بنج و بناوانی، رەگ و ریشەیی
بدوۆزیتەو، بو ئەو هی بتوانین لە رەگەو، لە ژیاننی خەمین و
نەنگینی خو مانا هەلیکیشین و بنبری بکەین... لەناخ و
یادگەیی ئینسانی بسرینەو...

هەلبەتە، هۆیەکی دیکە قەناعەت بەخستەر هەیه، کە
وادارم دەکات باسی ئەو دیار دە قیزهون و دزیوانە بکەم.
هەرچەند ئەم شتانه زۆر قیزهونن، نەنگینن، زۆر کەسیان
زووخواو سک کردوو، گەیان دوواننە شەرای مەرگ، روحیان
لەوتاندوون، بەلام، میللەتی رووس، هیشتا خەلکانیکی
چاکبیر و دلسوۆز و روح ئەنگیزی و هەیان تیدایە، بەگژ ئەو
شتانەدا بچن و بنبری بکەن و دلنیام دەیکەن. (گورکی
لەسالی ۱۹۱۳ دا لە ئیتالیا ئەم کتیبەیی نووسیو.)

ژیانی مە سەیره، عەنتیکەیه، نەک لەبەر ئەو هی لە
زەمینەیهکی بەپیتی حەیانیه تدا رسکاوه، لە حەیانیه تدا
نقوومه، بەلکو لەبەر ئەو هی بەهەموو ئەو حالەشەو، پەرە
لە هیزی داهینان و روچی پاک و کەلکەلەیی مروقدوۆستی، کە
ژیروژیر چەکەرە دەکات و بەرەبەرە سەر دەردیینی و شکووفە
دەکات، کەئەمە خوی لە خویدا جیگەیی ئومییدە و مزدهی

ئەوھمان دەداتى كە گەل پۆزى لە پۆزان رادەپەرى و
ژيانىكى تەزى جوانى و، پۆشن بە مروفدۆستى فەراھەم
دەكات.

فەسلى (۱۳)

ديسان لە مالى بابە گەورەم.

خىرھانىنى كردم، بە قامكان كەوتە ليدانى مېزەكە،
بەتوورەيى گوتى:

- ھا لە گام، بۆچى ھاتوويت! دەى باشە، من لەمرو بەدواوہ
بەخىوت ناکەم، نان و ئاوت نادەمى. با نەنكت خەمت
بخوات.

نەنكم گوتى:- ھەلبەتە خەرجى دەكيشم! بەخىو كردنى
بستەمندالېك زەحمەتە؟

بابام ھاوارىكرد:- دەى بيبەلاى خۆت.

ھەر زوو ھيور بووہوہو بە ئارامى پيى گوتم:

- من وداپیرهت مآلمان جیا کردووه تهوه، هه موو شته کانمان
دابهش کردووه، هه رکهسه و شتی خوئی..

نه نکم له بهر په نجه ره که دانیشتبوو، خیراخیرا گولڈوۆزی
ده کرد، به کړه ی ده زووه کانی، زور به جوانی به سهر
بالنجه که ی به رده ستیا، که یه کپارچه ده رزی دهنبوس بوو
ده خولانه وه، ئه و ده رزی دهنبوسانه ی له بالنجه که ی دابوون،
وه کو ژیزکی زیړین له بهر تیشکی خوړه که دا ده ورینجاننه وه.
نه نکیشم که ده تگوت له برؤنزیان دارشتووه، وه کو خوئی
مابووه، هیچ نه گوړابوو. لی بابام له چاو جارانا، زور لاواز
بووبوو، پیستی به سهر ئیسکیه وه وشک بووبوو، قره
سووره که ی سپی بووبوو، هه لس وکه وتی ته واو گوړابوو، ئه و
ویقار و ئارامیه ی جارانی نه مابوو، زور شیرزه و شه پریو،
چاوه سهوزه کانی، نیگه رانیان لیده باری، به گومانه وه
سهیری هه موو شتیکی ده کرد. نه نکم به پیکه نینه وه، باسی
دابه شکردنی سهروهت و سامانه که ی به سه رخوئی و بابامدا،
بو گپرامه وه. بابام، هه رچی قاپ قاچاغ و هیربار وئامان
وکاسه وکه وچک و گوژه و دیژه هه بوو دابووی به نه نکم و
گوتبووی:

- هه موو ئەمانه بوۆ تۆ، ئیدی داوای هیچم لینه کهی ها!

ئیدی هه رچی کهل وپهل وجله کوونی نه نکم، به پالتۆ کهوله
رپویه که شیه وه، له ماله کهدا هه بوو، هه ره مووی کو
کرد بو وه وه هه مووی به حهوت سه د رپۆبل فرۆشت بوو،
پاره کهی به سوو دابوو به عه رابه کهی خوئی، ئەم پیاوه
جووله که بوو و، بووبوو به مه سیحی، میوه فرۆش بوو.
به هه رحال بابام تووشی نه خووشی چاوچنوکی و ئالچاخی
بوو، به جارێ شه رم و حه یای نایه لاه، بو لای ئەو کونه
ناسیاو و ئاشنایانهی، که زه مانێ له دایه ره ی پیشه وه ران
دا، به رخورد و مامه له یان پیکه وه هه بوو، ده چوو. سه ری به
مالی بازرگانه ده و له مه نده کاندا ده کرد و گله یی ده کرد که
کو ره کانی خستویانه ته سه ر ساجی عه لی و گسکیان له دارو
نه داری داوه و ئەشته بای خوای نه ماوه و داوای کو مه ک
و پاره ی لی ده کردن، ئەوانیش ریزی پایه و پیگه ی جارانیان
ده گرت و پاره یه کی باشیان ده دای. هه نگێ بو مال
ده هاته وه وه هه ندیک له و ئەسکه ناسانه ی له دووره وه نیشانی
نه نکم ده داو به خووه ده فشی و وه کو مندال تانوتی له
دایه ره م ده دا و ده یگوت:

- ئەمە دەبىنى، گىلە ژن؟ خۆشت بكوژى، كەس ئامادە نىيە نەك ئەوهەندە، بەلكو دە يەكى ئەمەشت بداتى.

بابام، ئەو پارەيەى كە كوۆ كردبوۆه، بە سوو دا بە خوشك و برايهك كە تازە ناسياوى لەگەليان پەيدا كردبوو، ئەم كابرايه كە بازرگانى فەروو بوو، يەكيكى دريژ داھوۆلى، سەر پروتاوہ بوو، بە " قامچى " ناوى رۆيى بوو، خوشكەكەى دووكاندار بوو، ژنيكى قەلەوى، دەم وچاو سوورى، چاوپرەشى، شل وشيرين، عەينى دۆشاو وابوو.

ھەموو شتيك لە مالى مەدا، بەسەر دوودا دابەش دەكرا، رۆژيک نەنكم لە كيسەى خۆى خواردنى ئامادە دەکرد، رۆژى بابام لە كيسەى خۆى نان و ئازووقەى دەكړى. ھەر رۆژى نۆرەى بابام بوایە، خواردنەكەمان خراپ بوو. نەنكم گوشتى باشى دەكړى، بەلام بابام سيپەلاك وجەرگ وناوى بەرخى دەكړى. شەكر وچايان بەجيابوو، ھەركەسە وبەجيا چاى بوخووى ليدهنا، بەلام ھەردووكيان لە ھەمان قوریدا لييان دەنا. بابام بە دلتهنگى دەيگوت:- راپوہستە با بزائىم... چەندت چا تيکرد؟

تۆ چایه‌که‌ی ده‌خسته ناو ده‌ستیه‌وه‌و به وردی ده‌یژمارد
وده‌یگوت:

- ئەو چایه‌ی تۆ ده‌یکریت، له‌وه‌ی من وردتره‌- ده‌بی من تۆ
چای که‌متر له‌ چایه‌سته‌که‌ بکه‌م، چونکه‌ چایه‌که‌ی من
درشت تره‌ و باشت‌ر په‌نگده‌داته‌وه‌. یانی ده‌بی تۆ چای زیاتر
بکه‌یه‌ قوورییه‌که‌وه‌.

زۆر به‌وردی چاودی‌ری نه‌نکه‌ی ده‌کرد تا نه‌بادا نه‌نکه‌م
چایه‌کی که‌م په‌نگتر له‌ چایه‌که‌ی خو‌ی بو‌ ئەو دابکات، یان
پیاله‌یه‌کی زیاتر له‌و بو‌خو‌ی تی‌بکات.

نه‌نکه‌م پی‌ش ئە‌وه‌ی دوا پیاله‌ تی‌بکات، ده‌پرسی:

- چ ده‌لیت، دوا پیاله‌ بو‌خوینه‌وه‌؟

بابام ته‌مه‌شایه‌کی ناو قوورییه‌که‌ی ده‌کرد وده‌یگوت:

- ده‌ی باشه‌، ئە‌مه‌ دوا پیاله‌یه‌!

ته‌نانه‌ت زه‌یتی چراکه‌ی دیار ئیکۆنه‌کانیشیان - دوا‌ی
په‌نجا سا‌ل هه‌قزینی - به‌جیا ده‌کری!

ئهم کارانه‌ی بابامم به‌لاوه‌ هه‌م کۆمیدی بو‌و هه‌م قیزه‌ون،
لی نه‌نکه‌م ته‌نیا پی‌ده‌که‌نی، دلی منی ده‌دایه‌وه‌ وده‌یگوت:

- تۆ گوئی مهدهیه! قه ی چ دهکات؟ پیر بووه، زۆر پیر بووه،
نزیکه ی ههشتا ساڵ بووتهوه. ههشتا ساڵ یه جگار زۆره! چ
دهکا با بیکات، زهره ری بوکس نییه. خه مت نه بی،
هه رچۆنی بی پارووه نانیک بو خۆم و خۆت پهیدا دهکهم!

منیش ورده ورده کهوتمه پاره پهیدا کردن. رۆژانی پشووی
یهک شه ممان، سپیده زوو، کیسه یه کم به شانا دها و شه قام
و مهیدانه کانم ده دایه ژیر پییان وئیسقان و په رۆ شرو بزار
وکاغه ز و ماغه زم کو ده کرده وه، کۆنه کران، ئه و شتانه یان
لیده کرین، هه ر پودیک (پود: دهکاته شازده کیلو ونیو) په رۆ
کۆنه وکاغه زه شرو ئاسنه شکاویان به بیست کوپیکان
لیده کرین، به لام سه باره ت به ئیسکان، هه ر پودیکیان به
ههشت تا ده کوپیکان لیده کرین. پاشان به دریزی رۆژانی
ههفته، که له قوتابخانه بهرده بووم، له ریگاوبان وکۆلانان
ئه و کۆنه په رۆ وئیسک و خورده واتانه م کو ده کرده وه و هه موو
رۆژیکی شه ممه سی تا په نجا کوپیکم پهیدا ده کرد، خو
ئه گه ر ههفته یه ک شانسم هه بوایه و به ختم یار بوایه
زیاتریشم ده ست ده که وت.

نه نكم پاره كهي ليوه رده گرتم، ده يخسته گيرفاني
ته نووره كه يه وه و چاوه كاني دتروكاندن و ده كه وته ستايش
وئافه رينم:

- سوپاس كه قو كه چكوله كه م! ئافه رين! نه من و نه تو، هه رگيز
برسي نابين، ده ستي ماندوو له سهر سكي تي ره، وانبييه؟

رپوژيک چووم به سهر يا، ديتم چهند كوپيكيكي له ناو ده ستي
ناوه، ته مه شايان ده كات وبه كړي به دياريانه وه ده گري،
دلويه روندكيكي پرشنگدار، به سهر ي كه پوويه وه كه عيني
ئيسفه نج يه كپارچه كوني له بوو، هه لواسرابوو..

به لام ديقه تم دا، قازانج و ده سته وتي كونه فروشي، له چاو
دزيني دار وته خته دا زور كه مه. عه ماريكي داروته خته له
ره خي روبري ئوكايان له دورگه ي (لمان) هه بوو، ده توانرا
به ئاساني دارو ته خته ي لي بدزري. سالانه له ويندهر،
بازاري ئاسن فروشي ده كرايه وه، فروشي اران، به په له
سهر كه پريان به داروته خته وحه سيران قوت ده كرده وه و
ئاسن و ئاسنه والهيان تيا ده فروشت، كه بازاره كه ته واو
ده بوو، كه پره كان تيک ده دران و داروته خته كان، هه
له ويندهر، له دورگه كه دا، كو ده كرانه وه و ده خرانه سهر يه ك

وعه مار ده کران. ئیدی ئەم داروتهختانه تا ههستانی به هاره ئاوی روبره که له دورگه ئاڤیری ده مانه وه. ئیدی خاوهن مالان، له هه نبر هر تهخته یه کی باشد، ده کوپیکیان ده داینی، ده مانتهوانی له رۆژیکا دوو - سی تهخته بدزین. به لام دزییه که هه لومه رگی خوی هه بوو، هه موو کاتیگ نه ده کرا، ده بوایه له رۆژانی هه ور و باران و لافاو و سه رمادا بکرایه و پاسه وانه کان، به ده ره وه نه بوونایه.

ئیدی من له گه ل ده سته کورپکی خوشی هاوته مه نی خۆمدا کارم ده کرد، یه کیگ له وانه سانکافیاخیر بوو که پێیان ده گوت که قۆک، ته مه نی ده سالان بوو، کورپی ژنیکی گه دای خه لکی مردوقیا بوو، کورپکی سه لار و هیمن و له سه رخۆ، خوشخوو، ته بیعه ت جوان بوو، یه کیکی دیکه ی گروپه که مان کوستروما ناویک بوو، ئەم کوره سیوی (هه تیو) بوو، نه داکی هه بوو نه باب، کورپکی لاواز، هه له شه وشپرزه، چاوره شی چاو درشت، قزلول بوو... له ته مه نی سیازه سالیدا، له سه ر دزینی دوو کوتران، خرایه زندانی چاکسازی لاوانه وه و له وی خوی خنکاند. کورپکی دیکه ی تاتاریمان له گه لدا بوو، ناوی خابی بوو، ته مه نی دوازه سالان بوو، هه رچه نه ده بزێو و لاسار بوو، به لام ساده و میهره بانیش بوو، کورپکی دیکه مان

ناوی " یاز " ه لووت پیس بوو، ئەم کورپه تهمه‌نی ههشت سالان بوو، وه‌کو ماسی بیده‌نگ بوو، ده‌رده باریکه‌ی (سیل) بوو. بابی گوڤ هه‌لکه‌ن وزیوانی گوڤستان بوو. کورپکی دیکه‌مان له‌گه‌ل بوو که‌له هه‌موومان گه‌وره‌تر بوو، " گریشکا چورکا " ی ناو بوو، کورپ بیه‌ژنیکی خه‌یات بوو. کورپکی ئاقل و به ئینساف بوو. زوری هه‌ز له شه‌ر و مستانی بوو. ئیمه هه‌موومان خه‌لکی یه‌ک کۆلان بووین.

له‌گه‌ره‌کی مه‌دا دزی به تاوان نه‌ده‌ژمیردرا، چونکه کاریکی ئاسایی بوو و زۆربه‌ی خه‌لکه زۆر هه‌زار ونیمچه بریسیه‌کانی گه‌ره‌ک له‌و رپگیاهه‌وه قووتی خۆیان په‌یدا ده‌کرد. بازاره سالانه‌که‌ی که باسمانکرد، ته‌نیا چل و پینچ رۆژ ده‌وامی ده‌کردو ده‌رامه‌تی ئەم ماوه که‌مه بزێوی یه‌ک سالی زامن نه‌ده‌کرد، ژماره‌یه‌کی زۆر له خانه‌واده به‌رپزه‌کان، سووکه ده‌رامه‌تیکی لاوه‌کیان له رپوباره‌که په‌یدا ده‌کرد، یانی ئەو دار و ته‌ختانه‌یان ده‌گرته‌وه و ده‌فرۆشت که لافاو و له‌هی رپوباره‌که له‌گه‌ل خۆیدا راپه‌ده‌مالی، یان شتیان به به‌له‌م و لو‌تکان ده‌گواسته‌وه... به‌لام زیاتر پشتیان به دزی ده‌به‌ست.. ئیدی به شیوه‌یه‌کی گشتی، ده‌که‌وتنه قه‌راخی رپوبارین قولگا و ئوکا و

هه‌رشتیکی بی خویان چنگ بکه‌وتبایه، ده‌یانقۆزته‌وه. رۆژانی پشو و جه‌ژنی یه‌ک شه‌مان، گه‌وره‌کان داده‌نیشان و به‌شانازییه‌وه باسی دزی و راو و پرووت و چه‌پا و ده‌ستکه‌وتی خویان له‌و رپ‌گایه‌وه ده‌کرد، مندا‌لانی‌ش گوییان لیده‌گرتن و لی‌یانه‌وه فی‌ر ده‌بوون و چاویان له‌وان ده‌کرد.

له‌کاتی به‌ه‌ارا، له‌گه‌رمه‌ی سه‌رقالی و ئاماده‌کاریا بو‌کردنه‌وه‌ی سالانه‌ی بازاره‌که، کۆمه‌لیک پیشه‌وه‌رو کریکاری نه‌گه‌ت، دوا‌ی کاری رۆژانه، به‌مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌ناو کوچه‌و کۆلانه‌که ده‌که‌وتن، ئیدی مندا‌لانی گه‌ره‌ک، ده‌که‌وتنه‌تاقیبیان، زه‌فه‌ریان لیده‌بینین و به‌به‌رچاوی خه‌لکه‌گه‌وره‌کانه‌وه، که‌ئو کاره‌یان به‌لاوه ئاسایی بوو، گیرفانیان ده‌برین.

ئیدی مندا‌له‌کان، چه‌کوش و تفاق‌ی دارتاشی، دارتاشان، نالی که‌ری خودان عه‌ره‌بانان، ده‌رنه‌فیز و پیلایسی عه‌ره‌بانچه‌کان و هه‌رشتیکی دیکه‌یان به‌ده‌ست که‌وتبا ده‌یاندزی، به‌لام گرووپه‌که‌ی مه‌ئو جو‌ره کارانه‌یان نه‌ده‌کرد..

رۆژئ چورکا گوتی:- من چیدی دزی ناکهم، دایکم قاییل نابیت.

" خابی " ش گوتی:- منیش دهترسم.

کوستروما، زۆر رقی له دهله دزی بوو، وشهی " دز " ی به قیز و بیزهوه بهکار دهبرد. خو ئهگهر ههندیك مندالی دیبا که خهريکن دزی له بابایهکی مهست وخومار دهکهن، خیرا بویان دهچوو و ئهگهر یهکیکیانی دهست کهوتبا مارئهنجنیکی باشی دهکرد. ئەم کورپیزگه خهمین و چاو گهورهیه خوئی به کهسیکی گهوره دهزانی و ههموو رهفتاریکی گهورانه بوو، وهکو حهمالان به لاره لار پئی دهکرد و ههولئی دهدا، دهنگی خوئی گر بکات. به شیوهیهکی گشتی جووره نیگهرانی و خهمینیهکی نائاسایی و پیرانهی پیوه دیاربوو. بهلام قیاخیر " کهقۆک " ، خاترجهم بوو که دزی گوناح و خهتایه..

بهلام هه لگرتنهوهی ئالودار (دهستهک) و تهخته له دورگهی " لمان " جیاواز بوو، به خهتا و گوناح نه ده ژمیردرا. شتاقمان لهم کاره نه ده پیرینگاینهوه، به پیچهوانهوه، جوورهها ریگه مان ده دۆزییهوه تا به ئاسانتترین شیوه ئه وکاره بکهین.

قياخير و ياز، كه شهو دادههات و دنيا تاريك دهبوو، يان
ئهگهر رۆژيک سارد و تهمتومان بوايه، بهناو بهفر و چهريان
دهكهوتن و بهرهو دورگهكه دهيانكوتا، به ئاشكرا
دهرۆييشتن، ههولياندهدا سهرنجي پاسهوانهكان بو خويان
رابطييشن، ياني پاسهوانهكان له خويان ئاگادار بکهنهوهو
بهخويانيانهوه مژوول بکهن، ئيمهش، ههر چوارمان، به تاک
تاک، ههر يهکهمان له ريگهيهکهوه، بهبي ئهوهي ببينرين
دهرۆييشتين. پاسهوانهكان دوور و نزیک دهكهوتنه چاوديري
ياز وقياخير و بهوانهوه مژوول دهبوون و، ئيمهش له شوييني
دياريكراو كوودهبووينهوهو، دار و تهختهي خومان ههلهبژراد
و وهختي ههر دوو هاوري باريكهلهو قوچاغهكانمان،
پاسهوانهكانيان دهخاپاند وههلههاتن، وپاسهوانهكان
دوايان دهكهوتن، ئيمه به كاوهخو ريگهيه گهراوههومان
دهگرته بهر، ههر يهکهمان گوريسييمان پيبوو، سهروبزماری
چهماوهمان له شيوه قولاپدا به سهريكي گوريسهكانمانهوه
بهستبوو، له تهخته ودارهكانمان گير دهکرد و بهسهر بهفر و
سههولهكاندا رامان دهکييشا. پاسهوانهكان بهدهگهمن دهيان
بينين، خو ئهگهر به ريکهوت بيانديباين، ئهوهنده دوور
دهكهوتينهوه، كه نهياندهتواني پيماندا بگهنهوه. وهختايهک

له فرۆشتنی دەسکەوتەکانمان دەبووینەو، پاره‌کانمان تێکەڵ دەکرد و برابەش بەسەر هەر شەشماندا دابەشمان دەکرد، هەرکەس پینچ رۆبڵ و هەندێجاریش هەوت رۆبلمان بەردەکەوت.

ئەم پاره‌یه بە ئیسراحت تیرەخۆری یەک رۆژی تەواوی دەکردین. بەلام قیاخیر، ئەگەر ئەوەندە پاره نەبردباو، کە دایکی بتوانی بەشی خۆی قودگای پێ بکریت و بخواتەو، کۆتەکیکی باشی دەخوارد. کۆستروما، پاره‌ی کۆ دەکردهو، تا له ئایندەدا وەسایلی کۆتربازی بوخۆی فەراهەم بکات. دایکی چورکا نەساغ بوو، بۆیە هەموو خەمیکی ئەو بوو زۆرتەری پاره له پیناوی دایکیا پەیدا بکات. " خابی " ش پاره‌ی کۆ دەکردهو تا بەو پاره‌یه بگەریتەو بو ئەو شارە‌ی کەلیو، هاتبوو، کاتی خۆی مامی له گەڵ خۆیدا بو نیرنی نوڤگوردی هینابوو و خۆی هەرکە گەیی بوونە نیرنی، دواي ماو‌هیه‌کی کەم خنکابوو. خابی ناوی ئەو شارە‌ی بیر چووبوو، تەنیا ئەوەندە له‌بیر ماوو، کە دەکەوێتە رەخی رۆباری کامای نزیکي رۆباری قولگاوه.

ئیدی نازانم بۆچی ئەم شارە خەیاڵیەمان لەلا بووبوو بە
مەزە پیکەنین و رابواردن، ئیدی گالتەمان بە یارۆی
تاتاری چاو چەپ وخیل دەکرد و بە تانوتەوہ ئەم
گۆرانیه مان بەخۆی و شارەکهیدا دەگوت:

شاری لە کهناری کاما

نازانم لە کوئیە، کهوتۆتە کاملا

لیرەیه، یان لەوئی

لە ئاسمانییە یان لە ئەرزئی.

خابی، لە سەرەتاوہ زۆر قەلس دەبوو، لیمان زیز دەبوو،
دەتۆرا. بەلام رۆژیک، کهقۆک، بە راویژیکی وەک گمە
کوتران، که لەقەبەکهی خۆی پی حەلال بکات، پی گوت:

- ئەری ئەوہ چیتە، بۆچی مۆنت کردووە؟ چما ئینسان لەسەر
شتی وا لە دۆست و برادەرانی خۆی زویر دەبی؟

تاتاری چکۆلە تهریق بووہوہ، بە سینگ فراوانی گلەبیەکهی
قەبوول کرد، لەوہدوا و، گوئی بە گوئی مە، ئەو
گۆرانیه پیدەربارە ی شارەکهی رەخی کاما دەگوتەوہ.

ههلبهته، وپړای ئهوهش، ههر کوکردنهوهی کونه پهړو
وئاسنهواله مان پيخوشتتر بوو له دزینی داروتهخته. ئهوکاره
زیاتر له وه رزی بههرا، وهختایهک بهفر دهتوایهوه و باران
شهقامه سهلبهندهکان و بازاره چوّل و هوّلهکهی دهشتهوه،
زیاتر برهوی پهیدا دهکرد... له شوینی بازارهکهدا بزمان
وپارچه ئاسن وئاسنهوالهیهکی زورمان، بهتایبهت له زیراب
و ناو جوگا و گولاوهکاندا ده دوزییهوه.

زورجاریش به ریکهوت دراوی مس وزیومان ده دوزییهوه.
بهلام بو ئهوهی پاسهوانهکان راومان نههن و کیسهکانمان
لینهسهنن، ناچار بووین، ده میان چهور بکهین وههرجاره
ویهک دوو کوپیکیان بدهینی، یان مهراپیان بکهین وگونیان
ههلسهنگینین. بهههرحال پاره پهیدا کردن کاریکی ئاسان
نهبوو، نان له قورگی شیرا بوو. بهلام نان وخه می نان
کردبوومانی به باشتترین دوست وهاوری. راسته ههندیچار
دهمبه بوله مان ده بوو، بهلام بیرم نایه بو تاقه جاریکیش،
لیمان بووبی به شهره مست و لیکدان.

قیاخیر، هه همیشه دهوری ناوبرژیوانی له نیوماندا ده بینی.
هه همیشه له کاتی پیویستدا فریا ده کهوت، به قسهی خوش،

ساده هم هیوری ده کردینه وه و هم خه جالته تی ده کردین. به خویشی نه یده زانی ئه و قسه به جیانه ی چون بو ده هات. قهت له کرده وه دزیو و کریته کانی یاز نه ده ره نجا ونه ده تورا، هموو کاریکی دزیوی به بیهوده و ناپیویست ده زانی، به شایسته ی ئه وه ی نه ده زانی وه لامی بداته وه، به وپه ری خوینساردی ده یگوت:

- بو ئه و کارهت کرد، ئاخر فایده ی چییه؟

ئیمهش که بیرمان ده کرده وه، ده گه یشتینه ئه و قه ناعه ته ی که ئه و کاره هیچ فایده یه کی نه بووه.

به دایکی خو ی ده گوت " موردوفیتی " دیاره که سمان پیکه نینمان به و زاراوه یه نه ده هات. که باسی دایکی ده کرد، به ده م پیکه نینه وه چاوه چکوله خرپ وزه رده کانی ده بریسکانه وه و ده یگوت:

- دویشه و (موردوفیتی) به مهستی بو مال هاته وه، له مریشکیک ده چوو له ئا و هه لکی شرابی، له ئاستانه ی ده رگا که دا که وت وهر به و حاله وه و به پالکه وتنه وه، به زاری گرتی هه لیکرده گو رانی، عهینی پیره مریشک هه ر ده یگاراند و ده یگاراند!

چورکا به جدی لیی پرسی: - چ گۆرانییهکی دهگوت؟

قیاخیر (کهقۆک) ، به ناولهپ، بهرپیتم و ئاههنگیکی
موزیکیهوه، دهیکیشا به ههر دوو ئەژنۆی خویدا و
گۆرانییهکهی دایکی به دهنگیکی بهرز وناسک دهگوتهوه:

لیده، لیده، لیده

ئهی شوانی لاو لیده

به دار له پهنجهرهی دا

خۆمان کرد به کۆلانا!

بورکای شوان

ئاوازی ئاوابوونی خۆری

لیدا به بلویری

هموو بیدهنگ بوون

خه لکی گوندی.

قیاخیر، زۆری لهم ئاواز وگۆرانییه شادانه دهزانی و زۆر
چاکی دهگوت. ئهوجا لهسهری پۆیی:

- به لئی، بهوده قهوه، له ئاستانهی ده رگا که خهوی لیکهوت،
بایه کی ساردخوی به ژوره که دا ده کرد، من خه ریک بوو له
سه رما رهق ده بوومه وه، چونکه نه مده توانی رای بکیشمه ناو
ژوره که. ئەم به یانییه پیمگوت: " بوچی ئەوه نده
ده خوئته وه، چ پئویستت بهم هه موو خوار دنه وه و
به دمه ستیه یه؟ " به رسقی دامه وه: " قهیدی ناکات، گوئی
مه ده یه، سه برت بی، هه مووی پینچ و دوو رۆژی که، من سه رم
له گوئی قهبری ده له رزی، به و زوانه ده مر م!"

چورکا، گوتی:- راست ده کات زوری به به ره وه نه ماوه، نابینی
چون ئاوساوه؟

من پرسیم:- پیت ناخوشه بمریت؟

قیاخیر (که فوک) به سه رسامی گوتی:- ئەدی مه عنای چی!
دایکیکی زور باشه..

هه رچه نده هه موومان زور چاک ده مانزانی (موردوفیتی) به
نه هه ق له قیاخیر ده دات، به لام دلنیاش بووین که دایکیکی
باشه. ته نانهت ئەو رۆژانهش که ده سته وتمان کهم بوایه
چورکا پیشنیازی ده کرد:

- وهرن با سهرو کویک بو قیاخیر کوکینهوهو و قودکا بو دایکی بکریت، تالیی نه دات.

له نیو گروپه که ماندا، ته نیا من وچورکا سیواتمان هه بوو. قیاخیر خوزیای پیده خواستین، گویچکه قووته کانی خوئی، که له گوی مشک ده چوون، راده کیشا و ده یگوت:

- که "موردوفیتی" مرد. ده روم بو قوتابخانه، ده کهومه خاک و پای ماموستا، خو له سهر لاقانی داویم که قه بوولم بکات. که خویندیم ته و او کرد ده بم به باخه وانی مه تران، له گینه بومه باخه وانی تزاریش!..

هر ئه و به هاره (موردوفی) به خو و قاپیک قودکاوه، له گهل پیره میردیکا، که پیتاکی بو بونیاتنانی کلئیسای تازه کوده کرده وه، له ژیر لیژنه داریکا دانیشتبوون، له ناکاوا داره کان به سهریاندا ده رمین، ههرسیکیان پان و پلش ده بنه وه، پیره ژن بو خهسته خانه ده بریت. چورکا جدی به قیاخیر ده لیت:

- وهره لای ئیمه. دایکم فییری خویندنه وه ت ده کات..

دوای ئه وه به ماوه یه کی کهم، قیاخیر پوژیک له بهردهم
دووکانیکا راوهستا، به شانازییه وه، سه ری هه لئینا و کهوته
خویندنه وهی تابلوی سهر دووکانه که :- به لاقی ...

چورکا، بو ی راستکرده وه :- به قالی، هه ی داهوئل!

- ده یزانم، به لام تیپه کانم لی تیکه ل ده بن.

- پیت!

- ئه ری، پیته کان، هه لبه ز ودابه ز ده کهن، وادیاره خو شحالن
به وه ی که سی که خه ریکه ده یانخوینیته وه!

له راده به دهر ئاشقی دار ودرهخت وگول و پروهک وگیابوو،
ئیمه سه رمان لی ده سورما، پی پی پیده که نین ...

گه ره کی مه لمه لان بوو، به ده گمه ن گول و پروه کانی
لیده روا، زور به که می، له م حه وشه یان له وحه وشه دا، دار
بییه کی سیسه له یان بنچکه " یاس " یک (یاس : ده وه نی که
گولیکی سپی هیشویی ده گری که بو نی زور خو شه) ده بینرا.
هه ندی جاریش له بن دیواری ئه م حه وشه یان ئه و حه وشه دا
قوپه نه گیایه کی وشک ده بینرا، که یه کی کمان له سه ر ئه و

گیاہیہ دادہ نیشنتین کہ قووک (قیاخیر) سہرکونہی دە کردین و
توورہ دە بوو:

- بوئو گیاہیہ بن پی دە کەن؟ بو لە سەر لمە کە دانانیشن، خو
بو ئیوہ فەر قی نییہ!

ئە گەر لە بەر چاوی ئەودا چلیکمان لە داربییەکی رەخی
رۆباری ئەوکا بکردباوہ یان گوئیکمان لە بنچکە یاسیک
بکردباوہ، شانەکانی هەلدەتەکاندو بە سەر سامی دەستەکانی
بلاو دە کردنەوہو دە یگوت:

- بوچی هەرچیەکتان بەردەست دە کەوئ ویرانی دە کەن،
هەی نارەسە نینە؟

بەوقسانە شەرمەزار وخەجالەتی دە کردین..

رۆژانی شەممان، گەمەییەکی یەجگار خووشمان دە کرد، بە
دریژایی رۆژانی هەفتە، پاتاوہ وکالەہی کۆن، ئەوانەہی لە
ریشالی رۆوہکان ودار ودرەختان دروست کرابوون، لە پەنا
و پاساران کۆدە کردەوہو لە شوینیکی ئەمینا تاقەتمان
دە کردن، ئیوارەہی رۆژی شەممە، خوومان لە گووشەہی شەقامیکا
مات دەدا، چاوەروانمان دە کرد تا کۆلبەر و حەمالانی تاتاری

دهسته دهسته له جادهی سیریه وه بۆمالی خۆیان
دهگه رانه وه، ههنگی لییان دههاتینه دهست وپیلاوبارانمان
دهکردن. ههوه لچار تووره دهبوون، جنیویان پیده داین و چنگ
له سه رشان راویان ده ناین، لی زوری پینه چوو که خوشیان
که لکه لهی ئەم گه مه یه یان که وته سه ر وئه وانیش، که وتنه
سه ر فیله که و کۆنه پاتاوهی زوریان کۆده کرده وه و به چه کی
ته واوه وه دههاتنه مهیدان و، هه ر به وهنده وه نه ده وهستان
وجاری وا هه بوو شوینی عه مارکرنی کۆنه پیلاوه کانی مه یان
ده دۆزییه وه و لییان ده دزین، به لام ئیمه گله ییمان لیکردن و
گوتمان:

- ئەمه رهوای ههق نییه، وازی وا نابیت!

ههنگی نیوهی کۆنه پاتاوه کانیان ده داینه وه و ئەوسا شه ر
دهستی پیده کرد. ئەوان به زوری له مهیدانیکی کراوه دا
سه نگه ریان ده گرت، ئیمهش به هه را وههنگامه به ده وریاندا
ده خولاینه وه و کۆنه پیلاوانمان تییان ده سه ره واند. ئەوانیش
هه رکاتی به کیکی مه یان پیکا با و به ده ما که وتبا و لووتی له
لمه که چه قیبا، قاقا پیده که نین و گالته یان پیده کردین.
به راستی یارییه کی خوش و خه مره وین بوو.

ياربیه که هندیجار، تا ههوا تاریک دهبوو، ههه بهردهوام دهبوو. هندیک له خه لکی گه رهک، جاری واهه بوو، خویمان ده دایه پهنایهک و لهوینده ره وه ته مه شایان ده کردین و بۆله بۆلیان ده کرد که ئیسراحه تمان له خه لکی هه لگرتوو. به لام پیلاره فرکی هه نه ده برایه وه، ههه پیلاره بوو، چۆله که ئاسا به هه واره ده فری. جاری واهه بوو، یه کی کمان جه زه به یه کی تووندی ویده که وت، به لام له زه تی گه مه که، ههه ئازارو ئاسیویکی له بیر ده برده وه.

تاتاره کانیش به هه مان جۆش و خرۆشی مه وه، به شداری یاریه که یان ده کرد، زۆرجار واره پیده که وت، دوا ی شه ره که، ده چووین بۆ مالی وان و لهوینده ره گوشتی ئه سپ و شله یه کی سه وزه ی کولایان ده داینی. پاشان چایه کی خه ستیان له گه ل کولچه و شه کر له مه و چۆره کا ده داینی. زۆر دل به ندی ئه م زه لامه زه به لاهانه بووین. یهک له یهک توکمه تر و به هیتر دیار بوون. سیفه تیکی ساده ی مندالانه ی جوانیان تیابوو، ئه ویش ئه وه بوو که زۆر له گه ل یه کدا ته با بوون، له یه کدی تووره و زویر نه ده بوون، به ریژ و حورمه ته وه مامه له و به رخوردیان له گه ل یه کدیدا ده کرد.

تاتاره‌کان، هه‌موویان زۆر پێده‌که‌نین... ئه‌وه‌نده پێده‌که‌نین
ئاو ده‌زاییه چاویان و روندک به گۆنایاندا ده‌هاته خواری.
یه‌کیکی لووت شکاویان تیا‌بوو- خه‌لکی کاسیموف بوو- به
ئه‌ندازه‌ی یه‌ک پاله‌وانی ئه‌فسانه‌یی به قوه‌ت بوو. (رۆژیک
زه‌نگیکی، چوارسه‌د وپه‌نجا کیلویی کلێسای له‌ که‌شتیه‌ک
داگرتبوو تا که‌ناری روبره‌که‌ی هینابوو. که پێده‌که‌نی،
هاواری ده‌کرد:

" ئو. ئوو... ئوو! ئوو...! قسه‌ وه‌کو زی‌ره‌ یا نابئ بیکه‌ی یان
ئه‌گه‌ر کردت ده‌بئ بیه‌یته‌ سه‌ر!

جاریکیان قیاخیری خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و به‌رزی کرده‌وه‌و
گوته‌:

- برۆ، له‌وه‌ینه‌ره‌، له‌ ئاسمان بزئ، جیی تو ئه‌وه‌ینه‌ره‌!

ئه‌و رۆژانه‌ی باران بوایه‌، ده‌چووین بو سه‌ر قه‌بران، له‌ ماله
بچووکه‌که‌ی بابی یازدا کو‌ده‌بووینه‌وه‌. بابی یاز، پیاویکی
دریژ دا‌هۆلی خواروخێچ بوو، رۆژگار ته‌واو چروسانبوو‌یه‌وه‌،
چه‌ند داوه‌ موویه‌کی پیس و چلکن به‌ سه‌ره‌ چکۆله‌و روخساره
ره‌شه‌که‌یه‌وه‌ دیاربوون. سه‌ری له‌ شه‌له‌میکی وشک ده‌چوو،
به‌ ئاسته‌م به‌سه‌ر مله‌ باریک و ره‌ق و ته‌قه‌که‌یه‌وه‌

گیرسابووه وه. چاوه زهرده کانی به شیوه یه کی سهیر
دهتروکاند و خیراخیرا دهیگوت:- خودا له بیخهوی و خه و
زړان بمانپاریزی، ئوف!

هه رجاری که بولای ئه و دهچووین، توژی چا وکه میک نان و
چاره کیک قودکامان بو بابی یاز دهکری. چورکا به راویژیکی
ئه مرئامیزه وه دهیگوت:

- میردهک، خیرا ئه و سه ماوهره پیکه!

ههنگی کابرا، به پیکه نینه وه، پیره سه ماوهری پیده کرد.
ئیمهش به دهم چاوه پروانی وه جووش هاتنی ئاوه که وه،
ده که وتینه باسی کاروباری تایبه تی خو مان وکابراش
دلسوزانه ئاموژگاری ده کردین:

- ئاگاداربن، چاوبکه نه وه، دوو سبهی له مالی بنه ماله ی
تروسوف دا، ریوره سمی چله دیته گیړان، خواردنیکی زور
ده کری، ئه گهر بو ئه وی بچن، ئیسقانیکی زورتان
دهستده که ویت.

چورکا، که ئاگای له هه موو شتیکی هه بوو، ده لیت:

- ژنه ئاشپهزه که ی مالباتی تروسوف ، ههموو ئیسقانه کان
بوخوی هه لده گریت و بهشی مه مانان نادات!

قیاخیر، که له فکران رۆچووبوو، له په نجره که وه ده یروانییه
گورستانه که، له ناکاوا گوتی:

- هه وا خه ریکه خوشده بیته، ههنگی ده توانین بو لییره واران
برۆین.

یاز، به ده گمه ن قسه ی ده کرد، به چاوانی خه مینه وه
ته مه شای هه موومانی ده کرد، به بیدهنگی ئه و بوو که لانه ی
نیشان ده داین که له زبلدانیکا دۆزی بوونیه وه که بریتی
بوون له: سه ربازیکی دارین، ئه سپیکی چوار پهل بریاگ،
هه ندیک قوچه و دوگمه و بریک پارچه مسی شکا و
ئاسنه واله ..

بابی میزه که ده رازینیته وه، چه ند کوویکی جوراوجور
له سه ر میزه که ریز ده کات، ئه و جا سه ماوه ره که دینیت.
کوستروما چای تیده کات. پیره میرد، به شه قودکا که ی خوی
ده خواته وه، ده چیته سه ر موغه یرییه که، له وینده ره وه، به
چاوه کوند ئاسا کانیه وه ته مه شامان ده کات، له بن لیوانه وه
ده پرتینی و ده لیت:

- تَفُوْ به نه حلهت بن له گهل شهيتاندا! توخوا نيوه به شهرن،
نيوه به لاي خوان، دهسته يهك دز و جهردهن! تَفُوْ له خوْتان و
غيره تتان، خودايه، له بيْ خهويم به دووركه!

فياخير پي گوت:- به لام نيمه به هيچ جوړي نه دزين و نه
جهرده!

- باشه، باش، دزي بچووكن!

كه هه رجاري حه وسه له مان له دهست بابيياز ده چوو، چوركا
به راويژيكي تووند هاواريده كرد و ده يگوت:- كابرا وازمان
ليبينه!

كه هم پياوه باسي نه وهي ده كرد چ ماليك نه خوْشيان
هه يه، كي له پيش كيْدا ده مريْت، من و فياخير و چوركا،
تاقه تمان ده چوو، هه ستمان ده كرد، له زهت له گيْرانه وهي نه
شانه ده بيني و زه ريهك به زه يي له دلدا نيه. كه ده بيني
به قسه كاني قه لس ده بين، به ئانقه ست و بو نه وهي
بيزارمان بكات، دووباره ي ده كردنه وهو به تانوته وه
ده يگوت:

- ها، ترسنوڪينه چييه! ده ترسن؟ كه واى ليهاٽ ده ليم:
كابرايه كي قه لهوى زه لام ههيه، بهو نزىكانه ده مرىٽ،
مه گهر ههر خوا بزاني كهى ده پوكيٽه وه.

هه ولده دهين، بيدهنگى بكهين، به لام ده سته ردار نابىٽ و
له سهرى ده روات:

- بهو نزىكانه نورهى ئهنگوش دىٽ، كه سيك به ئومىدى پهرو
وپاتال وكونه وات و ئاسنه والهى سهر زبلدانان بڙى، ته مهنى
درىز نابىٽ!

قياخير ده لىٽ:- چ قه يديه، ده مرين و ده بين به فرىشته.

بابى ياز، به سه رسامى ده لىٽ:- ئيوه؟ فرىشته؟ نه يخون
تاله!

ئه وسا پيده كهنى و بو ئه وهى بيزارمان بكات، ده هاته وه
سه رباسى مردووان.

به لام هه نديجار، ههر ئه م پياوه به راويژيكي نهوى وخوش
هه ندى شتى سهيرى ده گيرايه وه:

- کورینه گوی بگرن، پیړی خانمیګمان ناشت که چیروکیکی
سهیری ههیه. من چوومهته بنج و بناوانی ئه و چیروکه و
چونه بوټانی باسبکه م؟

زور باسی ژنانی ده کرد وه همیشه شتی ناشیرین و دزیوی
له باره یانه وه ده گوت. به لام چیروکه کانی زیاتر راویژ
وتوئیکی پرسیار ئامیزیان هه بوو، وه کو ئه وهی چاوه پروانی
وه لامی پرسیاره کانی له ئیمه بکات. به وردی گویمان بو
ده گرت، له قسه کردنا شیرزه بوو، زورچار، قسه کهی خوئی
ده بری و جوړه ها پرسیار له مه ده کرد، قسه کانی بی
سه روبه ر بوون، به لام ویرای ئه وهش زهینی به ران به ریان
ده هاروژاند.

- له و ژنه یان پرسیبوو: " کی ئاگره کهی کردوو ته وه؟
گوتبووی: " من کردوو مه ته وه. " پرسیبوو یان: " چوں کاری
وات کردوو هه شیته؟ خوتو ئه و شه وه له خهسته خانه
بووی، له مال ه وه نه بوویت. "

دووباره گوتبووی: " من ئاگره کهم کرده وه! " باشه ئه م ژنه
بوچی ئه و قسانه ی کردوو ه؟ خودا له بی خهوی
بمانپاریزیت!...

میژووی ژیانی ههموو ئه و کهسانه‌ی ده‌زانی که به ده‌ستی
خوی به‌خاکی گۆرستانه چۆل و ویرانه‌که‌ی سپاردبوون. که
قسه‌ی ده‌کرد وه‌کو ئه‌وه بوو ده‌رگای ماله‌کانی ده‌وروبه‌رمان
بو بخاته سهر گازی پشت و خو‌مانیان پيدا بکه‌ین و به‌چاوی
خو‌مان ژیان و گوزه‌رانی خه‌لکه‌که‌یان بدینین و بزانی چۆن
ده‌ژین. ئه‌وه‌ی مایه‌ی سهرنج بوو ئه‌وه بوو، که توانایه‌کی
گی‌رانه‌وه‌ی سه‌یری هه‌بوو، وام هه‌سته‌کرد، بتوانی شه‌وه‌که
تا به‌یانی به‌حیکایه‌تخوانی به‌ریته‌سهر. به‌لام هه‌رکه
په‌نجه‌ره‌ی کوخته‌که تاریک ده‌بوو، چورکا هه‌لده‌ستا و
ده‌یگوت:

- من ده‌رۆمه‌وه، دره‌نگه، دایکم چاوه‌روانم ده‌کات، ده‌ترسیت،
کی له‌گه‌ل مندا دیته‌وه؟

هه‌موومان له‌گه‌لیا ده‌رۆیشتین... یاز تا به‌ر ده‌روازه‌که
به‌رپی ده‌کردین، ئه‌وجا ده‌روازه‌که‌ی داده‌خست، روخساره
ره‌ش و ره‌ق و ته‌قه‌که‌ی به‌شیشه ئاسنه‌کانیه‌وه دنا و به
ئه‌سپایی ده‌یگوت:- خودا حافیزتان!

خودا حافيزيمان ليده كردو پيمان ناخوش بوو كه ئەومان، له
گورستانه كه دا به جي دههشت و بهخومان دهروشتين.
رۆژيک کۆستروما، ئاورپيکی پاشی دایه وه و گوتی:

- کورپنه ده بینن، رۆژيک به یانی زوو له خه و راده بین و
ده بینن مردوه.

چورکا، زورجار دهیگوت:- ژيانی یاز، له ژيانی هه
هه موومان خراپتره!

لی قیاخیر، هه میسه بهرپه رچی ده دایه وه و دهیگوت:

- ئەو قسانه چیه، تو دهیکه ی، ژيانی ئیمه عهیبی نییه..

منیش هه مان قه ناعه تی ئەوم هه بوو كه ژيانمان عهیبی
نییه. زورم هه ز له م ژيانه سه ربه خوویی ناو كوچه و
کۆلانیان بوو، له هاورپیکانم رازی بووم، خوشم دهویستن، پر
به دل هه زم ده کرد یارمه تیان بدهم و سوودیان پیبگه یه نم.

دیسان، رهوشم له قوتابخانه خراپ بوو. قوتابییه کان
گالته یان پیده کردم، ته شهریان لیده دام، به کونه فروش
وسوالکهر بانگیان ده کردم. رۆژيک دوا ی شه ر
وقه رقه شه یه کی زور له لای ماموستا شکاتیان لی کردم كه بون

بوگه نيم ليديت وكهس ناتوانييت لهلامه وه دانيشيت. ئيستاش لهبيرمه، كه ئه و ئيفتيرا وبوختانه چهند ئازاري دام، چهند بهلامه وه قورس بوو، دواي ئه وه بو قوتابخانه بچمه وه. چون قوتابخانه له بهرچاو كهوت. ئه م شكاته بوختانيكي پروت بوو، ئيفتيرايه كي نادرست وبئ بنج و بناوان بوو، چونكه هه موو به يانييه ك خوم ده شورده و هه رگيز به و جلانه وه كه له كاتي كو كردنه وه ي په رو و پاتال وشته كو نه وئاسنه وات و خورده وات له بهرم ده كردن، بو قوتابخانه نه ده چووم.

به ئي ئه نجام سه ركه وتوو انه تا قيكردنه وه ي پولي دوو همم بري، جگه له شاده تنامه ي شه ر ه ف ، تهوراتيك وكتيبيكي به جزوبه ندي حيكايه ته كاني كريكوف و كتيبيكي چكوله ي تري بي جزوبه نديان به ناو نيشاني نامه فهوومي : " فاتامورگان " بهدياري دامئ. وهختايهك ئه و دياريانه م بو مال برده وه بابام زور خوشحال بوو وگوتي ده بي ئه و كتيبانه له شوينيكي ئه مين دابنهين، له بهر ئه وه له دولابه كه ي خويدا داين ده نييت. نه نكم چهند روژيك بوو نه خوشبوو، له جيگه دا كه وتبوو، تا قه پوليك له به خه لدا نه بوو، كه چي بابام به رده وام هه ر ده ي پرتاند و ده يبو لاند به سه ريا :

- ئاقبەت مالم ويران دەكەي، لەوارو ويخم دەنیشیت، دارونەدارم بە دەستەوہ ناهییلیت! لەسەر حیسابی من دەخۆیت و دەخۆیتەوہ، تا سەرم نەخۆی دەستبەردارم نابیت! ئاخ... لە دەست تو!..

ئیدی کتیبەکانم ھەلگرت و بو دووکانداریکم بردن، بە پەنجا وپینج کوپیکان لی کریم و پارەکەم دا بە نەنکم. پاشان کارتێ سوپاسنامەکەم، دواي ئەوہی ھەندئ خەتخەتۆکیم لەسەر کرد، دا بە بابام، ئەویش بەبی ئەوہی خەتخەتۆکەکەي من بدینی، بەجوانی ھەلگرت.

کە پشووێ قوتابخانە دەستی پیکرد، گەرەمەوہ سەر کۆلانگەرپیہکەي جارن، ئیستا کە ھەرەتی بەھار بوو، زۆر لەجارن خۆشتر بوو... دەسکەوتی ئیستامان لەجارن زۆرتر بوو. رۆژانی یەک شەممان بە کۆمەل دەچووین بو دەشت و لیڕەواران و درەنگانیکی شەو، شەکەت وماندوو، شاد و خۆشحال بو مال دەگەرایینەوہ، دۆستایەتیمان لەجارن خۆشتر بووبوو.

لی ئەم ژیانە خۆشە زۆر دەوامی نەکرد. باوہ پیارەکەم لە کارەکەي دەرکرا. ئیدی بەجیی ھیشتین و کەس نەیزانی

کيوه چوو، دايکم و نیکولای برا بچووکم بو مالی بابام
گه رانه وهو جا چونکه نه نکم گواستبوويه وه بو مالی
بازرگانیکي دهوله مه ند و چه رچه فی به وینه ی مه سیح بو
گولڈوژی ده کرد، ئیدی ئهرکی په رستاری برا چکوله که م
که وته ئه ستوی من.

دایکم، باریک و بنیس بووبوو، کړوکپ ده تگوت لال بووه،
به زه حمه ت خوی به سر ئه رزه که دا بکیش ده کرد، چاوه کانی
ده قووله وه چووبوون، به ترسه وه ده پروانییه هه موو شتیکی
ده وروبه ری، براهه م هه ردوو لاقی تووشی قورحه ی به راز
بووبوون. ئه وه نده لاواز وده غه زار بووبوو، لووتیت بگرتبا
گیانی ده رده چوو، ته نانه ت توانای ئه وه شی نه بوو به ده نگی
به رز بگری، هه رکاتی برسی بوایه، به جوړی ده نوزایه وه، که
دلی به رد بووی ده بوو به ئاو. ئه گه ر تیر بوایه، به ده م
وه نه وزدان و خه وه نو تکيوه، ده ینا لاند و عه ینی بیچوه پیشله
ده ی پرخانده.

بابام، رۆژیک، دواي ئه وه ی به دیقه ت ته مه شای من داله که ی
کرد و ئازای پیشکنی گوتی:

- ئەمە پېويستی بە خواردنی باشە، تا ببوژیتهوه و
وهخۆبیتتهوه، بەلام من لەکویم بوو هەمووتان بەخێو بکەم و
خواردنتان بو دابین بکەم؟

دایکم، کەلە سووچیکێ تەختەخەوهکەى خۆیدا رۆنیشتبوو،
بە ئاستەم هەناسەى دەهات و دەچوو، لەبن لیوانەوه
گوتى:- خواردنی زۆرى ناوی، تۆزیکى بەسە.

- ئەم تۆزیک و ... ئەو تۆزیک... ئیدی تۆزە تۆزە زۆر دەبیت..

بە بیزارییەوه دەستیکى هەلتەکاند و پروویکردە من و گوتى:

- نیکولای پېويستی بە هەتاوه، بیبە دەری، لە لەمەلانەکەدا
دای بنە...

کیسەیهک لمی پاک و وشکم هیئاو لەبەر پەنجەرەکەدا، لە
شوینیکى هەتاوگیرا هەلمرشت، وهکو چۆن بابام گوتبووی،
برایەکەمم تا گەردنی لەمەکە نا. وادیاربوو مندالەکە ناو
لەمەکەى پێخۆش بوو... بە شادییەوه چاوهکانى دەتروکاندن،
بە چاوانى حەپەساوهوه لەمنى دەروانى، پێدەچوو
چاوهکانى سپینەیان نەبی، تەنیا دوو بیلبیلەى شین بوون و
بازنەیهکی شینی کالتر دەورى دابوون.

من له ههوه لهوه، خو شه ویستیه کی سهیری براهه مم لا پهیدا بوو... وام ههست ده کرد هه موو بیر وه زرینه کانی من ده خوینیته وه. به سه عاتان، له لایه وه، له سه ر لمه که ی بهر په نجه ره که دا، راده کشام و گویم له خوته وبولله ی بابام ده گرت که له په نجه ره که وه ده هاته ژوره وه و ده یگوت:

- چوار پینه ت بکه ی روح ده رنابه ی، خو زگه ئه وه نده ت هوش ده بوو، که بزانی ئیستا له چ حالیکه دایت!

هه میسه، دوا ی ئه و قسانه کو که یه کی دوورودریژ دهستی ده نایه بینی دایکم...

نیکولای، دهسته چکوله کانی بو من بهرز ده کاته وه، سه ره ئامال سپیه که ی ده جولینیت. قژی زور ته نک و شاش وبوز بوو، سه روسیمای له پیره پیاویکی ئه قلمه ند ده چوو.

که جووجه له یه ک یان مریشکیک یان پشیکیکمان لی نزدیک ده بوونه وه، نیکولای ماوه یه ک لیان راده ما، ئه و جا ئاوری له من ده دایه وه و بزه یه کی کالی بو ده کرد. ئه م زهرده خه نه یه نیگه رانی ده کردم... له دلی خودا ده مگوت تو بلی براهه م و بزانیمن له و بیزار بووم و هه زده که م بچه ده ری و ئه و به ته نی له ماله وه به جی بیلم و به گه ل هاورپیکانم بکه وم؟

حهوشه که بچووک، تهنگ و پیس بوو، زبلدانیک بوو لهو
گوره، یه کپارچه شره وپره بوو، سه ری هاروماری تیابوو،
له لای دهروازهی ههوشه وه، عه ماری ئیزنگ و شهواته ک بوو،
ئهوسه ری ههوشه که همام و سه رشورک بوو... سه ربانه کان،
پربوون له دار و تهخته و دیره ک و پاشماوه ی قه یاغه شکاو.
هه ره موو ئه م خرت و پرتانه، خه لکی گه ره ک، له جه رگه ی
به هارا، وه ختایه ک به فر ده توایه وه و لافاو وله هی هه لده ستا،
له ره خی رووباری ئوکادا ده یانگرته وه و ده یان هینایه
ماله وه. ههوشه که پر بوو له دار و تهخته شکاوی تهر
وئاومرته، که تیشکی هه تاوه که لیی ده دان، هه لمیان
لیه ه لده ستا و بو رزیویان سه عاته رییه ک ده روئی.

حهوشه که ی ته نیشتمان، قه ساو خانیه کی بچووک بوو،
هه موو به یانییه ک له گابوری گاو و گو تال و باره باری مه ر و
به رخان خه به رمان ده بووه وه، بوئی خوین کاسی ده کردین.
زو رجار وام وینا ده کرد ئه م بوئه، وه کو په رده یه کی ته نک ی
سوور، به دهم هه وا ته م و مزاوییه که وه ده شه کیته وه.

کاتی، که کوته کیکیان به ناوه ندی هه ردوو قوچی ئه و
حه یوانانه دا ده کیشا وله گابوریان ده خستن و لرخه لرخیان

پیدەكەوت، نیکولای چاوهکانی زهق دەکردنەوهو لیوهکانی به
جوړی دینانەوه یهک له تو وایه دهیهوی لاسایی دهنگی
ئەوان بکاتهوه، بهلام تهنیا فوویهکی بچووی لهدهم
دههات: "ف... ف.. فوو..."

کاتی نیوهپۆ بابام سهری له پهنجهرهکهوه دهکیشا
ودهیگوت: "وهرن بو نیوهپۆژه!"

بابام خوئی مندالهکەهی لهباوهشی دهگرت، لهسهه ئهژنۆکانی
دایدهنا وخوردنی دهدايه. پهتاته ونانی بو دهجوو، ئەوجا
دهیخسته سهه قامکه خواروخیچهکەهی و دهیکرده دهمی
نیکولاه، ئیدی ههموو دهه و لیو و چهناگه تیژهکەهی
لهخواردن دهنا. دواي ئەوهی بریک خواردنی دهدايه، کراسی
مندالهکەهی ههدهدايهوهو به قامکان، ورگه ئاوساوهکەهی
سهه دهکردهوه و بهدهنگی بهرز و لهبهه خوویهوه دهیگوت:

- نازانم بهسیهتی یان توژیکی دیکهشی بدهمی!

دایکم کهله قولینچکه تاریکهکەهی لای دهرگاکهوه، لهجیدا
کهوتبوو، دههاته قسه ودهیگوت:- ئەدی نابینی دهست بو
نانهکه دریز دهکات؟

- منداڻ چووزاني تير بووه يان نا.

ويڙاي ئه وهش پاروويه كي ديكه ي به دهم منداڻه كه وه ده كرد.
كه ئه و ديمه نهم ده بيني هه ستم به سهر شوڙي ده كرد، شتيك
گه رووي ده گرم و خهريك بوو ده يخنكاندم، دلم تيك
هه لده هات، خهريك بوو ده ڙشامه وه. ئه انجام با پيره م
ده يگوت:

- ده ي به سه! هه ليگه! هه ليگه بي به بوڻاي دا يكي.

كه نيكولام هه لده گرت، به با وه شمه وه ده ينا لاند و ده ستي بو
خوانه كه دريڙ ده كرد. دا يكم كه ته واو باريك و بنيس بوو بوو،
له داركازيكي رووت ده چوو كه لقه كاني وه ري بن،
به زه حمه ت هه لده ستا، به هانكه هانك و هه ناسه بركي،
به ره و پيرم ده هات، باسكه لاواز وره ق وته قه كاني بو دريڙ
ده كردم. دا يكم به ته واوه تي ده مي چوو بووه كليله و
به ده گمه ن قسه يه كي ده كرد. هه ميشه هه ناسه ي سوار بوو،
مريشكه تايه كي سه يري هه بوو، ده رده باريكه ي بوو.

به دريڙايي روڙ، له سووچي ده رگا كه دا، به بيده نكي
له جيگه دا كه وتبوو، به ره به ره ده مرد.

من ههستم بهوه دهکرد، دهمزانی که دایکم خهریکه دهمرییت. بابام له جاران زیاتر باسی مه‌رگی دهکرد، وشه‌ی مه‌رگ له زاری نه‌ده‌پرا، به‌تایبه‌تی ئیواران، که بۆن بوگه‌نی، هه‌وش و بانه‌که‌ی پرده‌کرد.

ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی بابام، له گوشه‌که‌ی پیشه‌وه‌ی ژووره‌که‌دا بوو، ته‌قربه‌ن له ژیر ئیکۆنه‌کاندا بوو. ده‌خه‌وت سه‌ری ده‌کرده‌ لای په‌نجه‌ره‌و ئیکۆنه‌کانه‌وه. به‌رله‌وه‌ی بخه‌ویت، له به‌ر خو‌یه‌وه‌و له تاریکیه‌که‌دا ورته‌ورتیکی ده‌کرد:

- وه‌ختی مردن هاتووه، به‌چ پرویه‌که‌وه بجینه حوزوری خودا؟ چی بلیین؟ به‌دریژایی ته‌مه‌ن هه‌ر خه‌ریکی کار بووم، چیم به‌چی کرد، ئه‌مه ئاکامه‌که‌ی بوو؟

من له‌نیوان کووره‌که‌و په‌نجه‌ره‌که‌دا له عاردی ده‌خه‌وتم. شوینه‌که‌ کورت بوو، به‌ ئاسانی جیم نه‌ده‌بووه‌وه. ناچار ده‌بووم، لاق راکیشم وپییه‌کانم بخه‌مه ژیر کووره‌که‌وه‌و ئیدی سیرکان به‌سه‌ر پییه‌کانما ته‌راتینیان ده‌کرد و ختووکه‌یان ده‌دام. ئیستاش بیره‌وه‌رییه‌ خو‌ش وناخۆشه‌کانی ئه‌و گوشه‌یه‌م له بیرماون. بابام که خواردنی لی‌ده‌نا، هه‌موو جاری به‌ کلکی مه‌قاشه‌که‌ی ده‌ستی که قاپه‌کانی له سه‌ر

ئاگره كه پي ئه م جي وئهو جي ده كرد، شووشه ي په نجره كه ي ده شان، به راستي مائه ي سه رسامي ويپكه نين بوو كه پياويكي ئاقل ي وه كو ئه و، ئه قلى به وده ا نه ده شكا كه ده سكي مقاشه كه بپرته وه و چيتر شووشه كه نه شكينييت.

جاريكيان مه نجه ليكي له سه ر ئاگر بوو، به دهم كولانه وه هه لچوو، ئه و به په له ده ستي دايه مقاشه كه، نه ك هه ر مه نجه له كه به لكو تاكيكي په نجره كه و دوو ته به قه شووشه شي شكاند، پيره مي رد به راده يه ك ئه م پيشه اته ي له به ر گران بوو، كه ده سته و ئه ژنو له سه ر ئه رزه كه دانيشت و ده ستي به گريان كرد و هاواريده كرد:

- ئه ي خودايه، ئوف خواگيان!

بو سبه يني، وه ختايه ك ئه و له مال وه ده ركه وت، ده ستم دايه كي رد ي نان برينه كه و، نيوه ي ده سكه دريژه كه ي مقاشه كه م بري. كه بابام گه رايه وه و ئاكامي كاره كه ي مني بيني، كه وته بوله بول و گوتي:

- ده ك به نه حله ت بي له گه ل شه يتاندا، ده بوايه به هه ره بيبريت! ئه گه ر به هه ره " مشار " بتبريبا، ده مانتيواني له

پارچه‌کانی چەند تیرۆکیک دروست بکەین و بوخۆمان
ببفرۆشین. ئۆف لە دەست ئەم بنەمالە نەحەتیه!

ئەوسا دەستیکی هەلتەکاند و بە هەشتا و خۆی بە راپەر و
دالانەکەدا کرد. هەنگی دایکم گوتی:

- خۆزگە ئەوەندە فزوول و لاپرەسەن نەدەبووی، ئەوەندە
نەسرەوت نەدەبوویت.

دایکم رۆژی یەک شەممە ی مانگی ئاب، نزیکى نیوهرۆ مرد.
میردەکەى تازه له سه‌فه‌ر گه‌رابوووه‌و کارىكى دۆزى
بووه‌وه، نهنکم و نیکولای گواستبوویانەوه بو مالەکەى ئەو،
که خانوویەکی بچووکی پاک و خاوینى له نزیکى ویستگەى
قیتارەکه پەیدا کردبوو، قەرار بوو دواى یه‌ک دوو رۆژى دیکه
دایکیشم بو ئەویندەر بگوازنه‌وه.

دایکم، به‌یانى رۆژى مردنه‌کەى، به‌ده‌نگیكى نه‌وى به‌لام
خویاتر له رۆژان، به‌منى گوت:- برۆ بۆلای یه‌قگینی
فاسیلیوقیچ و پى بلى با به‌په‌له‌ بى، ده‌مه‌ویت ببینم!

خوی له سهر جیگاکی بهرزکردهوه، دهستی به دیوارهکهوه
گرت ودانیشته، دووباره گوتی:- راکه بهپهله برؤ!

وام ویئاگرد بزهیهک کهوتهسهر لیوی و چاوهکانی پرشنگی
رووناکییهکی نوییان دا. میردهکهی دایکم بو نویژ چووبوو بو
کلئسا. نهنکم بؤلای ژنه جوولهکهیهکی دووکانداری ناردم تا
برنووتهی بو بکرم. ژنهی دووکاندار برنووتهی حازری نهبوو،
ناچار بووم چاوهروان بکهه تا برنووتهی تازه ئاماده بکات.

کاتی بو مالهکهی بابام زقریمهوه، سهیرم کرد دایکم لهپشته
میژهکهوه دانیشتوو و جلیکی پاک وخواوینی گول گولی
لهبهر کردووو بهشیوهیهکی جوان قژهکهی داهینابوو و وهکو
جاران قیت و قوز دانیشتبوو. نازانم بو به تهریقیهوه لیم
پرسی:

- باشتريت؟

نیگایهکی ترسناکی کردم وگوتی:- وهره ئیره بزانم. لهکوی
بهره للا بووبووی؟

پیش ئهوهی فریای وهلامدانهوه بکهوم، چنگی نایه قژهکهه،
کیردیکی مشاری لهسهر میژهکهه بوو، دهستی دایه کیردهکهه و

به لایه پانه‌کهی تیم به‌ربوو، بگره کویت دیشیت! کی‌رده‌که
له‌دهستی په‌ری.

- هه‌لیگره بیده ده‌ستم!

کی‌رده‌که‌م هه‌لگرت وله‌سهر میزه‌که‌م دانا. دایکم پالیکی
پیوه‌نام، چووم له قه‌راخ موغه‌یرییه‌که رو‌نیشتم، به ترسه‌وه
ته‌مه‌شای دایکم ده‌کرد. له‌سهر کورسییه‌که رابوو، به
ئه‌سپایی بو‌سهر جیگا‌کهی خوئی، که‌له سووچی ژووره‌که‌دا
بوو، روئی، له‌سهر جیگا‌کهی خوئی راکشا، به‌ده‌سته‌سر که‌وته
سرینی ئه‌و ئاره‌قه‌یه‌ی که نیشتبوووه سهر روخساری. ده‌ستی
ده‌له‌رزی، ده‌تگوت له کو‌نترولی خوئی ده‌رچوووه، دوو‌جار
له‌جیاتی به‌ر ده‌م وچاوی بکه‌وئی، که‌وته سهر بالیفه‌که و
قامکه‌کانی به‌ده‌سته‌سر که‌وه که‌وتنه له‌رزین.

- تو‌زی ئاو...

په‌رداخئی ئاوم له سه‌تله‌که ده‌ره‌ینا. قومیکی خوارده‌وه و به
زه‌حمه‌ت سهری هه‌لبری، به‌ده‌سته سارده‌کانی له خوئی دوور
خسته‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا. ئه‌وجا
ته‌مه‌شایه‌کی ئیکونه‌کانی سووچی ژووره‌کهی کرد، چاوی له
ئیکونه‌کان گواسته‌وه و روانیه‌من، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وئی

بزه‌یه‌ک به پرووی مندا بدات، به ئاسته‌م لیوه‌کانی بزواندن،
ئەوجا برزانگه دریزه‌کانی، به‌خاوی به‌سەر چاوه‌کانیا
داهاتنه‌وه. ئانیشکه‌کانی به‌ه‌ردوو تهنیشه‌کانییه‌وه
چه‌سپابوون، هەر دوو دهستی بو سینگ و گه‌رووی به‌رز
بوونه‌وه. سیبه‌ریک که‌وته سەر پوخساری، ره‌نگه زه‌رده‌که‌ی
تاریک بوو، که‌پووی هینده‌ی دی باریک بوو، زاری به
سه‌رسامی ده‌کرده‌وه، به‌لام هه‌ناسه‌که‌ی پی قووت
نه‌ده‌درایه‌وه و هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر برا.

ماوه‌یه‌ک، په‌رداخ به‌ده‌ست، به‌دیار جیگا‌که‌ی دایکه‌وه
وه‌ستام، ئەو ماوه‌یه‌م به‌ده‌یان سال لی رۆیی، به‌دیقه‌ت
ده‌مپروانییه‌ پوخساری دایکم که به‌ره‌به‌ره سارد ده‌بووه‌وه و
رەش هه‌لده‌گه‌را.

بابام، هاته ژووره‌وه، پیم‌گوت:- دایکم مرد.

نیگایه‌کی خیرای جیگا‌که‌ی کرد وگوتی:- بو درۆ ده‌که‌یت؟

به‌ره‌ولای کووره‌که چوو، نانیکی ده‌ره‌ینا و سه‌ری
مه‌نجه‌لیکی هه‌لدايه‌وه و ته‌ق و هو‌ریکی زوری نایه‌وه.

من تهمه شام ده کرد، ده مزانی دایکم مردووه، چاوه پروانی
ئه وه بووم بزائم باوه ر به و حه قیقه ته ده کات. باوه پیاره که م
هات چاکه تیکی که تانی سپی له بهر و شه پقه یه کی سپی
له سهر بوو. به کاوه خو کورسییه کی هه لگرت، بردی، بولای
جیگه که ی دایکم، له ناکاوا کورسییه که ی به عار دیدا دا، به
دهنگیک که ده تگوت دهنگی شه پیووری مسینه، هاواری کرد:-
خو ئه وه مردووه! تهمه شاکن!

بابام، به لاره لار به ره ولای جیگه که ی دایکم هات، سهری
مه نجه له که ومقاشه که ی به ده سته وه بوو، چاوه کانی به جورئ
ئه به له ق بوو بوون، له زگ بوو بیینه ده ریئ

کاتی له سهر قه بران خه ریک بوون، لمی وشکیان به سهر
تابووته که ی دایکما ده کرد، نه نکم ههر له خو وه به ناو
گوره کان که وت.. خو ی به کیلی قه بریکدا (خاچ) کی شا،
به ده ما که وت، پوخساری بریندار بوو. باوکی یاز بو
کوخته که ی خو یی برد. له کاتیکا نه نکم خه ریک بوو
برینه که ی ده شور د بابی یاز، به ئارامی وله بن لیوانه وه
که وت ده لئه واییم:

- کۆتایی خەمتان بئ! ئیدی ئەو قەدەری ھەمووانە،
ھەریەکە و مردنی قەرزارین، دەولەمەند و ھەزار، درەنگ
یان زوو دەبئ بیدەینەو، گۆرستان دوا مەنزلمانە، بۆیە گوی
مەدەیی. وانییە نەنەگیان؟

لە پەنجەرەکەو ڕوانی و لەناکاوا بە ھەشتاو لە
کوختەکەو دەرچوو... قیاخیر (کەقۆک) ی لەگەڵ خۆیدا
ھینابوو. پیرەمیر شاد و خوشحال، مامیزیکی شکاوی بو من
دریژ کرد و گوتی:

- تەمەشای ئەمە بکە! بزانی چیمان دۆزیوەتەو، کەقۆک و
من ئەمە بەدیاری پیشکەش بە تۆ دەکەین. ئەم چەرخە
چکۆلەییە دەبینی؟ من دنیام لە پیلاوی کابرایەکی قوزاق
کەوتوو. خەریک بوو لە کەقۆلی بکرم - دوو کوپیکانم داڤی..
قیاخیر، بە توورەیی و لەبن لیوانەو گوتی: - بو درۆ
دەکەیت؟

لئ بابی یاز چاویکی داگرت و بەپەلە ھاتە بەردەمی من و
گوتی:

- تۆ دەلیی چی، ئەم قیاخیره زۆر جدییە؟! دەی باشە دیاری ئەو، هی من نییە، ئەو پێشکەشتانی دەکات. ئەو...

کە نەنکم لە شۆردنی سەر و چاوی بوو و دەو، دەستەسپێکی لە دەم و چاوه شین بوو کە یەو پێچا، داوای لێکردم بۆمال برۆمەو. بەلام من قاییل نەبووم، چونکە دەمزانی لەوئ، لە کۆری پرسە کەدا دەخۆنەو و لێیان دەبیت بە شەر و فەرتهنە. هێشتا لە کلێساکە بووین گویم لیبوو خالە میخائیل بە خالە یاکوفی دەگوت:

- ئەمرۆ، بەم بۆنە یەو دەخۆینەو، خۆمان مەر دەکەین، ها؟ قیاخیر، هەولیدەدا، دلنە واییم بکات، بمهینیتە پیکەنین، مامیزەکە لە چەناگە بەست و دەیویست زمانی بگەیهنیتە مامیزەکە. بابی یاز، بە درۆو لە قاقای پیکەنینی دا و هاواریکرد: - تەمەشا، تەمەشا، بزانه چ دەکات!

بەلام کەبینی ئەو کارانە، هیچ پەژارە یەکی من نارهوینیتەو، ئەوجا دەستبەرداری فشقیات بوو و بە راویژیکێ جدی گوتی:

- دهبەسە ئىدى! خۆت خەفەتخان مەكە! ئىدى ھەموو كەسك ھەر دەمرىت! تەنانەت تەير وتوش دەمردن! گوى بگرە- ئەگەر دەتەوى و رازىت، چىمەن لەسەر قەبرەكەى داىكت دەروىنم، دەتەوى؟ ھەر ئىستا بە كۆمەل، تو، قىاخىر، من و يازىش دەچىن بو دەشت و دەر، چىمەن و گىايەكى زور دىنين و جوان جوان لە دەورى قەبرەكەى داىكت دەيروىنين و واى دەرازىننەوہ كە ھىچ گورىكى دىكە نەىگاتى.

ئەو بىرۆكەىم بەدل بوو، بە كۆمەل بو دەشت و دەر و كىلگەكان چووين.

چەند رۆژىك دواى رپورەسى، بەخاك سپاردنى داىكم، بابام پىى گوتم:

- ئى ئەلكسى، خۆتو مىدال نىت ھەمىشەبە ملمەوہ بىت!! ئىدى تەواو، جىت لىرە نەما، تەگبىرى خۆت بكە، بچو نىو مەردم و نانى خۆت پەيدا بكە..

بەو ئاواىە لەمال وەدەر كەوتم و چوومە نىو مەردم...

۱۹۱۳

تیبىنى:

رۆژی ههینی ۲۰۲۰/۳/۲۱، له سلیمانی، گهرهکی چوارچرای نوێ، له پاچقهی ئەم بهرهمه بوومهوه که به شیوهیهکی بهراوردکاریانه لهم دوو دهقهی خوارهوه وهرمگێراوه... جا ئەگەر ئەمه بووبیته هۆی ئەوهی ههندیک دهستهواژهو رستهو پهرهگرافی دهقه کوردیهکه له روالهت و شیوهدا تهواو لهگهڵ سهرچاوهی یهکهمدا تیکنهکاتهوه، ئەوا له گهڵ سهرچاوهی دووهمدا دیتهوهو دیاره پیچهوانهش پیچهوانهیه. ههلبهته به دنیاییهوه پاچقه کوردیهکه ئەگەر لهو دوو پاچقهیه (عهرهبی و فارسیهکه) باشتتر نهبی، ئەوا هیچی لهوان کهمتر نییه وبی چهند وچوون پرووی مهجلیسی دهقانی ههیه...

سهرچاوهکان:

- ۱ - دوران کودکی / ماکسیم گورکی، ترجمه کریم کشاورز. تهران: مؤسسه انتشارات نگا، ۱۳۸۸. ص ۳۱۹.
- ۲ - ماکسیم غورکی / المؤلفات المختاره فی ۶ مجلدات / المجلد الاول طفولتی، ترجمه المحامی سهیل ایوب، دار رادوغا، ۱۹۸۸، طبع فی الاتحاد السوفییتی.

حه مه كه ريم عارف

* كه ركوو كييه و له سالي 1951 دا له دايك بووه .

• له سالي 1975 كو ليژي ئه ده بياتي به غداي ته واو
كردوووه .

• يه كه م به ره همي شيعري كه به ناوي (هه لبه ستيكي هه تيو
كه وتوو) كه له ژماره (170) روژنامه ي هاو كاري له 1973/6/8
بلاو بووه ته وه .

• له سالي 1975 وه به به رده وامي نووسين و به ره همي
ئه ده بي بلاو ده كاته وه .

• سه رنووسه ريان به ريوه به ري نووسين يان سكرتيري
نووسين يان ئه ندامي ده سته ي نووسه راني ئه م گوڤار و
بلاو كراوانه بووه : گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركووك ،
نووسه ري كوردستان ، كه لتوور ، نووسه ري كورد ، گولاني
عه ره بي ، ئالاي ئازادي تا ژماره 222 ، گوڤاري نه وشه فه ق .

* جگه له ناوي خو ي ، به تايبه تي له گوڤاري گزنگي
نووسه راني كه ركووك ، نووسه ري كوردستان ، كه لتوور ،

رۆژنامه‌ی ئالای ئازادی تا ژ: ۲۲۲ به‌ناوی گۆڤه‌ند، زنار، سیپان، پاکزاد، محهمه‌دی حاجی، سیروان عه‌لی، دیدار ههمه‌وه‌ندی، هیژا، ح.ع، هامون زیبّاری، با زه‌وان عه‌بدولکه‌ریم به‌ره‌می بلاو کردووه‌ته‌وه.

*له‌ سالی ۱۹۷۴ – ۱۹۷۵ دا پێشمه‌رگه‌ی شوڤشی کوردستان بووه، له‌ هه‌شتاکاندا بو ماوه‌ی نوو سال، بی وابه‌سته‌گی حیزبی پێشمه‌رگه‌ بووه و وه‌کو به‌شدارییه‌کی مه‌یدانی و ویزدانی له‌ خه‌باتی ره‌وای نه‌ته‌وه‌ی کوردا شانازی پێوه ده‌کات و منه‌ت به‌سه‌ر که‌سدا ناکات، چونکه‌ باوه‌ری وایه‌ که رۆله‌ی میله‌تی مه‌زلوم مه‌حکومه‌ به‌ پێشمه‌رگایه‌تی.

- له‌ هه‌شتاکانه‌وه‌ تا ۲۰/۸/۲۰ راسته‌وخۆ سه‌ره‌پرشتی و سه‌رۆکایه‌تی لقی که‌رکووکی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کوردی کردووه‌.

- زۆر به‌ره‌م و کتیبی چاپ و بلاو کردووه‌ته‌وه، لی زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان، به‌ تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی له‌ چیا دا چاپ بوون به‌ نوسخه‌ی هێنده‌ که‌م بلاو بوونه‌ته‌وه، له‌ نرخ‌یه‌ نه‌بوو دان و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ که‌ له‌ فه‌وتان رزگار بوون. هه‌ندیک له‌ وانه‌:

- ۱- تیروژ، کوو چیرۆک، چاپی یه‌که‌م ۱۹۷۹
- ۲- کوچی سوور، رۆمان، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۸۸، چاپی سییه‌م ۲۰۰۷

- ۳- بهیداخ، چیرۆك، چاپی یهكهم ۱۹۸۸
- ۴- داوهتی كوچهرییان، كوچیرۆك، چاپی دووهم ۲۰۰۵
- ۵- له خو بیگانه بوون، كوّمهله چیرۆك، چاپی یهكهم
(۱۹۹۹) دهزگای گولان
- ۶- كوچ سرخ، كوچیرۆك، به فارسی، وهرگیپران چاپی
یهكهم ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نینا، رۆمان، سابت رهحمان، چاپی یهكهم، شاخ، ۱۹۸۵
چاپی سییهم ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئهلبیر كامۆ، چاپی یهكهم،
شاخ ۱۹۸۷ چاپی چوارهم ۲۰۰۹ وهشانخانهی سایه، سلیمانی
- ۹- ریبهر، رۆمان، مههدی حسین، چاپی یهكهم (شاخ)
۱۹۸۳، چاپی دووهم، ۲۰۰۷
- ۱۰- شكست، رۆمان، ئهلكساندهر فهدایهف، چاپی شاخ (راه
كارگر)، چاپی دووهم، ۲۰۰۹ خانهی وهرگیپران.
- ۱۱- هاومالهكان، رۆمان، ئهحمده مهحمود، چاپی دووهم
۲۰۰۰ دهزگای گولان
- ۱۲- بیناسنامهكان، رۆمان، عهزیز نهسین، چاپی سییهم
۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانی، رۆمان، هیرب میدۆ، چاپی یهكهم ۲۰۰۴
دهزگای شهفهق
- ۱۴- دووره ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپی یهكهم ۲۰۰۰
دهزگای گولان

- ۱۵- ئازادى يا مەرگ، رۇمان، كازانتزاكىس، چاپى يەكەم
 ۲۰۰۳ كىتەپخانىسى سۇران، چاپى دووھەم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چىرۆكەكانى سەمەدى بىھەرەنگى، چاپى دووھەم، ۲۰۰۴
 كىتەپخانىسى سۇران ھەولپىر
- ۱۷- ئامانجى ئەدەبىيات. م. گۆركى، چاپى شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئەو رۆزەھى كە ونبووم (كۆمەلە چىرۆكى بىيانى) چاپى
 يەكەم، ۲۰۰۶
- ۱۹- جى پى (كۆمەلە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم
 ۲۰۰۶، نووسەرانى كەرکوك
- ۲۰- زىندە خەون، كۆمەلە چىرۆك، چىخوف، چ ۱، دەزگای
 موكرىيانى
- ۲۱- چىرۆكستان، كۆمەلەك دەقورەخنى جىھانى چ ۱
 ، ۲۰۰۵، نووسەرانى كەرکوك
- ۲۲- دىدارو دەقورەخنى، چ ۱، ۲۰۰۵
- ۲۳- دىدارى چىرۆكقانى، چ ۱، ۲۰۰۵
- ۲۴- ئەو بەرخەھى كە بوو بە گورگ، چ ۲۰۰۸، انووسەرانى
 كەرکوك
- ۲۵- مىوان، چىرۆك، ئەلبىر كامۆ
-
- ۲۶- مەسەلەھى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووھەم
 ۲۰۰۵

- ۲۷- میژووی رهگ و رهچهلهکی کورد، ئیحسان نوری
پاشا، چ ۱، ۱۹۹۸
- ۲۸- کورد گهلی له خشتهبرای غه در لیکراو، د. کوینتەر
دیشنەر، چاپی سییه م ۲۰۰۴
- ۲۹- له مههابادی خویناوییهوه بو که نارین ئاراس، نهجهف
قولی پسییان، چاپی یهکه م ۲۰۰۶
- ۳۰- کورد له سهدهی نۆزده و بیسته مدا، کریس کوچرا، چاپی
شه شه م ۲۰۱۱
- ۳۱- کورد له ئینسکلۆپیدیای ئیسلامدا، چاپی یهکه م ۱۹۹۸
- ۳۲- چینی کۆن، چ ۱ (دهزگای موکریانی)

-
- ۳۳- دلیری خوراگرتن، ئه شره فی دههقانی
- ۳۴- خهباتی چهکداری هم تاکتیکه هم ستراتیش،
مه سعودی ئه حمه د زاده

-
- ۳۵- فنسنت فان گوگ، شانۆنامه، باول ئایز له ر
- ۳۶- به دوعا شاعیره کان، شانۆنامه، جهلیل قه یسی (گزننگ
ژ: ۱۲)
- ۳۷- جوله که کهی مالتا، شانۆنامه، کریستوفه ر مالرو.
- ۳۸- دادپهروه ران، شانۆنامه، ئه لبیر کامو
- ۳۹- بهد حالی بوون، شانۆنامه، ئه لبیر کامو.

۴۰- چاۋ بە چاۋ، شانۋنامە، گەۋھەر مراد (غولام حسەينى ساعىدى)

۴۱- رىچاردى سىيەم، شانۋنامە، شەكسپىر. چاپى يەكەم ۲۰۰۹، بلاۋەخانەى سايە، سلىمانى

۴۲- گەمەى پاشا و ۋەزىر، شانۋنامە، عەبدوئلائەلبوسىرى..

۴۳- مندالە دارىنە، چىرۆكى درىژ بۇ مندالان.

۴۴- فاشىزم چىيە؟ كۆمەلە چىرۆك بۇ مندالان، يەلماز گوناي

۴۵- شوانە بچكۆلەكە، چىرۆكىكى درىژى چىنى يە بۇ مندالان

۴۶- زارۆكستان (چۈار شانۋنامە بۇ منالان)

۴۷- چەند چىرۆكىك لە ئەفسانەى يونانى كۆنەۋە

(۲۳ ئەفسانە)

۴۸- لە گەنجىنەى حىكايەتى توركمانىيەۋە. (ئەفسانەى

ئەسپى ئاشق) چاپى يەكەم ۲۰۰۸

۴۹- ئەفسانەىن گرىكى و رۇمانى، چاپى يەكەم (۲۰۰۴)

كتىبخانەى سۇران، ھەولير

۵۰- ئىليادە، ھۆمىرۆس، چ ۱، دەزگاي سەردەم ۲۰۰۹

۵۱- گۆقەند و زنار (فەرھەنگى فارسى - كوردى) حەمە

كەرىم عارف، چ ۱ (۲۰۰۶-۲۰۰۸) دەزگاي موكرىانى

۵۲- چۆنىەتى فىربوونى زمانى فارسى، چ ۱، ۲۰۰۱

-
- ۵۳- چرنیشفسکی، فهیله سوف و زانای گهورهی میلله تی روس
۵۴- چایکو فسکی، ژیان و بهرهمی.
۵۵- ئیدگار ئالین پو، ژیان و بهرهمی.
۵۶- جاک له ندهن، ژیان و بهرهمی
۵۷- گوگول، نووسه ری ریالیست
۵۸- یه لّماز گونای، ژیان و بهرهمی
۵۹- سادقی هیدایهت، ژیان و بهرهمی
۶۰- خافروغ له شیعر ده دوی، ژیان و بهرهمی
-

- ۶۱- راگه یاندن له پهراویزی ده سه لاتدا (به شهریکی) چاپی
یه کهم (۲۰۰۱) ده زگای گولان
۶۲- راگه یاندن له نیوان حهقیقهت بیژی و عهوام خه له تینی
دا، همه کهریم عارف، چ (۱)، ۲۰۰۵
-

- ۶۳- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (له کونه وه تا سه ده کانی
ناقین). چاپی یه کهم ۲۰۰۸
۶۴- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (له سه رده می رینیسانسه وه
تا ئیستا). چاپی یه کهم ۲۰۰۸
۶۵- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (ئه ده بیاتی ئینگلیزی زمان-
ئه امریکا و ئینگلیستان له سه ره تا وه تا ئیستا). چاپی
یه کهم ۲۰۰۸

- ۶۶- ریالیزم و دژە ریالیزم له ئەدەبیاتدا، سیروس پرھام، چ ۲۰۰۴، ۱، دەزگای سپیریژ
- ۶۷- قوتابخانە ئەدەبییەکان، رەزا سەید حسەینی، چ ۲۰۰۶، ۱، دەزگای موکریان
- ۶۸- میژووی ئەدەبیاتی روسی، سەعیدی نەفییسی
- ۶۹- لیكدانە وەھبەك لەمەر نامۆ، لوئیس ری، چ ۲، ۲۰۰۶
- ۷۰- ھونەر و ژانی کۆمەڵایەتی، بلیخانوف، چ ۱ (۲۰۰۵) دەزگای موکریان
- ۷۱- گوزارشتی مۆسیقا، د. فوئاد زکریا، چ ۱، یانە قەلەم ۲۰۰۶
- ۷۲- ریبازە ھونەر ییەکانی جیھان
- ۷۳- پیکھاتە بەدەنی و چارەنووسی ئافرەت، (چ ۱) ۲۰۰۶
- ۷۴- شیعەر کوژی.. ھەمە کەریم عارف، چ ۱ / ۲۰۱۰ / کۆمەڵە
- روناکبیری و کۆمەڵایەتی کەرکوک، ژمارە (۷۰)
- ۷۵- دەربارە ی رۆمان و چیرۆک، ھەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸
- ۷۶- مەرگی نووسەر و چەند باسیکی دیکە ی ئەدبی -
- رۆشنبیری، ھەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۵ نووسەرانی کەرکوک
- ۷۷- ناوداران ی ئەدەب، ھەمە کەریم عارف، (چ ۱) دەزگای موکریان، ۲۰۰۹
- ۷۸- پەیفستانی من، ھەمە کەریم عارف، چاپی یە کەم ()
- ۷۹- پەلکە رەنگینە، ھەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴
- ۸۰- خیانەتی ھەلأل، ھەمە کەریم عارف

- ۸۱- بۈۈكۈ ھەزار زاوا، (جانتا) كۆچىرۈك، بزورگى عەلەۋى
- ۸۲- ئەبوزەر، د.عەلى شەرىعەتى
- ۸۳- رىۋايەت، رۇمان، بزورگى عەلەۋى
- ۸۴- سوقفات فى رحاب الپقافە الكوردىيە، ھەمە كەرىم عارف
- ۸۵- ھەژاران، رۇمان، دوستوفسكى
- ۸۶- دەپقە كۆپەرفىلد، (رۇمانى كورتكراۋە بۇ نەۋجەۋانان)
چارلس دىكنز
- ۸۷- ئۇدىسە، داستان، ھۇمىرۇس
- ۸۸- ئىل الصوت و قصص اخرى، تقديم و ترجمه جلال زنگابادى
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۇمان، مارك تۈين
- ۹۰- توحفەنماى ئەدەبىياتى جىھانى
- ۹۱- سفرى فەقىران ھەمە كەرىم عارف
- ۹۲- بالئندەكەى من رۇمان، فرىبا ۋفى
- ۹۳- نامەكانى تولستۆى
- ۹۴- جەمىلە، رۇمان جەنگىز ئاىتماتۆف
- ۹۵- ھەفتا چىرۈكى چىنى بۇ منالانى كورد
- ۹۶- الرحيل الدامى....تقديم و ترجمه: جلال زنگابادى
- ۹۷- كۆلۋانە سوور... كۆچىرۈك بۇ منالان
- ۹۸- ئەۋ پىاۋەى كە سىبەرى خۆى فرۆشت ..رۇمان..شامىسۆ
- ۹۹- دكتور...شانۆنامە...برانسىلاڧ
- ۱۰۰- با خەبىيام باش بناسىن /جەلال زەنگابادى
- ۱۰۱- دۆزەخى پىرۆز، رۇمان، برهان شاۋى

- ۱۰۲- من و نەنكەم و ئىلارىيون و ئىلىكو / رۇمان / نودار
دومبادزە
- ۱۰۳- يادگاربيەكانى خانەى مردووان / دۇستويفسكى
- ۱۰۴- مېژووى رۇمانى توركى
- ۱۰۵- ديوار... كۆچىرۆك..... كۆمەلئىك نووسەر
- ۱۰۶- كۆكۆرۆ..... رومان..... ناتسومى سوسكى
- ۱۰۷- كانىيە قارەمان.... كۆچىرۆك بۇ مېرمندالان
لەمەكەرىم عارف
- ۱۰۸- ئەودىوى مەرگ..... لەمەكەرىم عارف / ۱۲۰۰۱ /
موكرىانى
- ۱۰۹- قاوشى ژمارە شەش / چىخۆف / پېشەكى و پاچقەى:
لەمەكەرىم
عارف
- ۱۱۰- گەمژە، رۇمان، دوو بەرگ، دۇستويفسكى
- ۱۱۱- دەربارەى ھۆزان و ھۆزانقانى...
- ۱۱۲- سالنماى ژيان و بەرھەمى...
- ۱۱۳- تاراس بۆلبا / رۇمان / گۆگۆل
- ۱۱۴- لە زمانى چىرۆكنووسانەوہ
- ۱۱۵- جىھانى چىرۆك (كۆمەلئىك دەق ورەخنە)
- ۱۱۶- رۇبىنسۆن كرۆزۆ / رۇمان / دانىل دىفۆ
- ۱۱۷- ھەزار پېشە..... لەمەكەرىم عارف
- ۱۱۸- چىخۆف... ھەنرى ترۆيا

- ۱۱۹- دۆنى ئارام/۱
۱۲۰- دۆنى ئارام/۲
۱۲۱- دۆنى ئارام/۳
۱۲۲- دۆنى ئارام/۴
۱۲۳- دەربارەى ئۆدیسە
۱۲۴- دەربارەى نامۆكەى ئەلبىر كامۆ
۱۲۵- ژيان و بەرھەمەكانى دۆستۆيفسكى
۱۲۶- گەنجىنەى ئەدەبىياتى كلاسكى جىهان
۱۲۷- بەنگكيشىكى عەودالى بەھەشت "رۆمان"
۱۲۸- سىو و سىمرغ" كۆ حىكايەت"
۱۲۹- بىرەوهرىيەكانى ئانا گرىگورىفنا دۆستۆيفسكى
۱۳۰- پوشكىن سەرقافلەى ئەدەبى رۈوسى
۱۳۱- گۆگۆل، دامەزىنەرى رىيالىزمى رەخنەى
۱۳۲- رەبەنىكى رەشپوش، چىخوف
۱۳۳- كەنىزو، كۆمەلىك چىرۆكى ھەلبىزاردەى فارسى
۱۳۴- داستانى بەرخودان، ن: ئەشرەفى دىھقانى .
۱۳۵- جىرۆكى شارىك، رۆمان، ئەحمەد مەحمود .
۱۳۶- مردووى زندوو، رۆمان، ھنرى ترۈيا
۱۳۷- كۆلانى مېدەق، رۆمان، نەجىب مەحفوز
۱۳۸- چۆن پۆلامان ئاودا، رۆمان، ئۆستروفسكى
۱۳۹- بىست و سى چىرۆكى تۆلىستۆى
۱۴۰- چارەنووسى مروفىك

- ۱۴۱- قهیرانی سیبەر
- ۱۴۲- ئەفسانەى تەرۋادە
- ۱۴۳- لە بەردەم عەرشدە، نەجیب مەحفووز
- ۱۴۴- دلى شهو، نەجیب مەحفووز
- ۱۴۵- ئاوینەکان، = =
- ۱۴۶- جەنامى ریزار، نەجیب مەحفووز
- ۱۴۷- دەورانى مندالیم، ماکسیم گورکی